

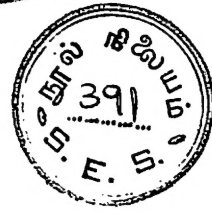
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
பிரபந்தத் திரட்டு

2738
Q23:4173

2738

11-5

பாகனேரி த. வை. இளைஞர் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு — அ

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

பிரபந்தத்திரட்டு

அரும்பொருள் விளக்கத்துடன்

இ

பாகனேரி,

திருவாளர் வெ. பெரி. பழ. மு.

காசிவிசுவநாதன் செட்டியாரவர்கள்

வெளியிட்டது.

இ

கிடைக்குமிடம் :

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடேட்,

திருநெல்வேலி

: .

சென்னை

விசு — ஐப்பசி.

214

பாகனேரி; தனவைசிய இளைஞர்
தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாகத்
திருவாளர் வெ. பெரி. பழ. மு.
காசி விகவநாதன் செட்டியாரவர்கள்
பொருளுதவியால் வெளியிடப்பெற்றது.

இவ்வெளியீட்டினால் கிடைக்கப்பெறுகிற
சிறிய ஊதியமட்டும்
இச்சங்கத்தின் மேற்பார்வையிலுள்ள
திருவள்ளுவர் நூல்நிலையத்திற்கு
உரிமையாக்கப்பெறும்.

என் அருமை அன்னையார்
திருவாட்டி வள்ளியம்மை ஆச்சி
அவர்களின் நினைவுக்காக
இஃது அச்சிட்டு
வெளியிடப்பெற்றது.

பாகனேரி தனவைசிய இளைஞர் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு.

திருவாசக மூலம்	...	ராப்பர் அணை	4
கலிக்கா அணை 6		ரெக்கைசன்	ரூ. 1
தாயுமானவர் பாடல் மூலம்	...	ராப்பர் அணை	4
கலிக்கா அணை 6		ரெக்கைசன்	ரூ. 1
பட்டினத்தார் பாடல் மூலம்	...	ராப்பர் அணை	3
கலிக்கா அணை 6		ரெக்கைசன்	ரூ. 1
திருமுருகாற்றுப்படையும், கந்தர்கலிவேண்பாவும்			
உரை வசனங்களுடன்			
ராப்பர் அணை 4		கலிக்கா அணை	6
ஜெயங்கொண்டார் சதகமும், திருமுகவிலாசமும்,			
நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரமும்			
ராப்பர் அணை 4		கலிக்கா அணை	6
நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரம்		ராப்பர்	„ 2
கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரையும், விளக்கமும்			
கலிக்கா ரூ. 3—0.		ரெக்கைசன்	ரூ. 5—0.
திருமந்திரம், அரும்பொருள் விளக்கத்துடன்			
அச்சிலிருக்கிறது ; விரைவில் வெளிவரும்.			

கிடைக்குமிடம்:—

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடேட்,
6, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை.

பதிப்புரை

தமிழ் பயிலும் மாணவர், இக்காலத்தில் மாலை, அந்தாதி, கோவை, உலா, தூது, கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய சிறு நூல்களை முதலிற் பயில்வது வழக்கமாயிருக்கிறது. இவை 'பிரபந்தம்' எனப்படும். இவ்வகையிற் பெருவழக்காகப் பயிலப்படுவன, சிவப்பிரகாசர் பிரபந்தம், குமரகுருபரர் பிரபந்தம், சிவஞானமுனிவர் பிரபந்தம், அஷ்டப் பிரபந்தம் முதலியனவாகும்.

சிவப்பிரகாசர் பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் இந்நூலில், அவர் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிவப்பிரகாசர் சிறந்த கற்பனைக் களஞ்சியமாவர். சிறு நூல் வகைகளில் தமிழில் எத்தனையோ மாலை நூல்கள் இருந்தாலும், இவர் அருளிய சோணசைலமாலை, நால்வர் நான்மணிமாலை என்னும் நூல்களே தமிழ்பயில்வார் நினைவுக்கு முதலில் சுவையூறி வருவனவாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமே இவரியற்றிய ஏனை நூல்களும் தீஞ்சுவைமலிந்த செந்தமிழ் ஊறல்களாய் அனைவராலும் பாராட்டப் பெற்று வருகின்றன. சிறு மாணவர்தாமும் அறிந்து சுவைக்கும் 'நன்னெறி' என்னும் விழுமிய நூலும் இவர் அருளிச் செய்ததே யாகும்.

இத்தகைய அரிய பிரபந்தங்களின் தொகுதி, ஆசிரியர் வரலாறு, அரும்பொருள் உரை, முதற்குறிப்பகராதி முதலியவற்றோடும் இப்போது அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகின்றது. இதன் முற்பதிப்புக் களை விட இது தமிழ் பயில்வார்க்கும் பிறர்க்கும் பலவகைகளிலும் நன்மை தருமென்று நம்புகின்றேன்.

தமிழ் மக்கள் தம் இல்லங்களில் இத்தகைய செந்தமிழ்க் கருவுலங்களை யெல்லாம் வாங்கிச் சேமித்துத் தமிழ்க்கு மேன்மேலும் ஆக்கத்தேடி வருவார்களாக!

இப்பதிப்பினைச் செவ்விதாய் அச்சிட்டு வெளியிட்டுத்தி விற்பனை செய்துதர ஏற்றுக்கொண்ட சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்க்கும், இதனை அச்சிடுகையில் பிழைதிருத்தம் பார்த்தும், ஆசிரியர் வரலாறு, பாட்டு முதற்குறிப் பகரவரிசை முதலியன எழுதியும் உதவிய திரு தி. சு. வேதாசலம் பிள்ளை அவர்கட்கும் எனது நன்றி உரியதாகும்.

பொருளடக்கம்

க. சோணசைலமலை	க
உ. நால்வர் நான்மணிமலை	கச
ங. நிரோட்டக் யமக வந்தாதி	உங
ச. பழமலையந்தாதி	உள
ரு. பிச்சாடன நவமணிமலை	சய
சு. நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்...	சஉ
எ. பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை	சரு
அ. நன்னெறி	சஅ
க. திருவெங்கைக்கோவை	ருங
க௦. திருவெங்கைக் கலம்பகம்	ககக
கக. திருவெங்கையுலா	கசஉ
கஉ. இட்டலிங்கவபிடேகமலை	கசுசு
கங. நெடுங்கழிநெடில்	கசுசு
கச. குறுங்கழிநெடில்	களக
கரு. நிரஞ்சனமலை	களங
கசு. கைத்தலமலை	களஎ
கள. சிவநாம மகிமை	களஅ
கஅ. சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் } தாலாட்டு }	கஅ௦
கக. நெஞ்சவிடுதூது	கஅஎ
உ௦. திருப்பள்ளியெழுச்சி	உ௦க
உக. பிள்ளைத்தமிழ்	உ௦உ
உஉ. கலம்பகம்	உஉக
உங. இட்டலிங்கவகவல்	உசஎ
உச. திருவெங்கைமான்மியம்	உருங
அருஞ்சொற்பொருளாகவரிசை			உருஎ
பாட்டு முதற்குறிப் பகரவரிசை			உஅஎ

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் வரலாறு

சான்றோர் வாழும் தொண்டைநாட்டில், உலகைப் புரக்கும் உமையம்மை வெள்ளப்பெருக்கிற்கஞ்சித் தழுவ வெளிப்பட்ட கள்ளக் கம்பனை யுடையது காஞ்சிமாநகரம். காஞ்சிமாநகரை ஐம்பூதத் தலங்களில் ஒன்றாகிய மண்தலம் என்று ஆண்டவனருளைப் பெற்ற அருளாளர்கள் கூறிப் போற்றுவர். இத்தனைச் சிறப்புவாய்ந்த இந்நகரில் வேளாண் மரபுக்குக் குருக்களாயிருந்தவர் குமார சுவாமி தேசிக ரென்பவர். இவர் வீரசைவர். இத் தேசிகர் தம் இல்லறத்தின் பயனாக மூன்று ஆண் குழந்தைகளையும் ஒரு பெண் குழந்தையையும் பெற்றனர். இந்நால்வர்க்கும் முறையே அவர் சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை எனப் பெயரிட்டார். ஆண்மக்கள் மூவரும் தண்டமிழ்க்கல்வி வாய்ந்தவர்கள்; இறைவனைப் பத்திமையாற் பணியும் பேறு பெற்றவர்கள்; என்றாலும், பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்க அவாவிச் சிவப்பிரகாசர் தென் னாட்டிற்குச் சென்றனர். இடையில் அவர் வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தெற்கிலுள்ள துறைமங்கலம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்பவரால் ஆதரிக்கப்பெற்று, அவருக்கு அறநெறி கற்பித்துப் பின்பு அவரிடம் விடைபெற்றுச் சிந்து பூந்துறை தருமபுர ஆதீனத்து வெள்ளியம்பலசுவாமிகளை அடைந்தனர்.

வெள்ளியம்பல சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசரை மாணவராக ஏற்றுக்கொள்ளு முன் கல்லியின் ஆழத்தைக் கண்டறியக் 'கு' என்பதை முதலிலும் முடிவிலும் வைத்து 'ஊருடையான்' என்பதை இடையே நிறுத்தி ஒரு செய்யுளியற்றப் பணித்தனர். சிவப்பிரகாசர், ஆசிரியர் பணித்தபடியே,

“குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழல்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு — வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையான் என்று முலகு”

என்று ஒரு வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். இவ்வெண்பாவில் 'ஊருடையான்' என்பதோடு 'வடக்கோடு தேருடையான்' என வந்துள்ளதையும் ஆசிரியர் வியந்து பாராட்டி, அவர்க்கு ஐந்திலக்கணங்களையும் பெருமகிழ்வுடன் கற்பித்து முடித்தார். ஐந்திலக்கணங்களைக் கற்ற அன்பின் பெருக்கால் அவர் தம் ஆசிரியர்க்குக் காணிக்கை கொடுக்க முற்பட்டனர். ஆசிரியர் காணிக்கையை மறுத்துத் தம்மைப் பழிக்கும் தமிழ்ப் புலவ ரொருவரை வென்று அவரைத் தம்மிடம் பணிய வைக்குமாறு கூறினர். சிவப்பிரகாசர் அலைவாய் சென்று முருகப்பெருமானைப் போற்றும்போது, அவ்வூரவரான தமிழ்ப் புலவர், அவர் வெள்ளியம்பலசுவாமிகள் மாணவர் என்பதறிந்து வழக்கம்போல் பழிக்கத் தொடங்கினார். அதனால் ஒருவர்க்கொருவர் வாதம் நிகழ்ந்து, யாரொருவர் திருச்சீரலைவாய் முருகன் பேரில், 'நிரோட்டகயமக வந்தாநி' ஒன்று முதலிற்

பொருளடக்கம்

க. சோணசைலமலை	க
உ. நால்வர் நான்மணிமலை	கச
ங. நிரோட்டக் யமக வந்தாதி	உங
ச. பழமலையந்தாதி	உள
ரு. பிச்சாடன நவமணிமலை	சுய
சு. நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்...	சுஉ
எ. பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை	சரு
அ. நன்னெறி	சஅ
க. திருவெங்கைக்கோவை	ருங
க௦. திருவெங்கைக் கலம்பகம்	ககக
கக. திருவெங்கையுலா	கசஉ
கஉ. இட்டலிங்கவபிடேகமலை	கசுசு
கங. நெடுங்கழிநெடில்	ககக
கச. குறுங்கழிநெடில்	களக
கரு. நிரஞ்சனமலை	களங
கசு. கைத்தலமலை	களஎ
கள. சிவநாம மகிமை	களஅ
கஅ. சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் தாலாட்டு }	கஅ௦
கக. நெஞ்சவிடுதூது	கஅஎ
உ௦. திருப்பள்ளியெழுச்சி	உ௦க
உக. பிள்ளைத்தமிழ்	உ௦உ
உஉ. கலம்பகம்	உஉக
உங. இட்டலிங்கவகவல்	உசஎ
உச. திருவெங்கைமான்மியம்	உருங
அருஞ்சொற்பொருள்கரவரிசை			உருஎ
பாட்டு முதற்குறிப் பகரவரிசை			உஅஎ

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் வரலாறு

சான்றோர் வாழந் தொண்டைநாட்டில், உலகைப் புரக்கும் உமையம்மை வெள்ளப்பெருக்கிற்கஞ்சித் தழுவ வெளிப்பட்ட கள்ளக் கம்பனை யுடையது காஞ்சிமாநகரம். காஞ்சிமாநகரை ஐம்பூதத் தலங்களில் ஒன்றாகிய மன்தலம் என்று ஆண்டவனருளைப் பெற்ற அருளாளர்கள் கூறிப் போற்றுவர். இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த இந்நகரில் வேளாண் மரபுக்குக் குருக்களாயிருந்தவர் குமார சுவாமி தேசிக ரென்பவர். இவர் வீரசைவர். இக் தேசிகர் தம் இல்லறத்தின் பயனாக மூன்று ஆண் குழந்தைகளையும் ஒரு பெண் குழந்தையையும் பெற்றனர். இந்நால்வர்க்கும் முறையே அவர் சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை எனப் பெயரிட்டார். ஆண்மக்கள் மூவரும் தண்டமிழ்க்கல்வி வாய்ந்தவர்கள்; இறைவனைப் பத்திமையாற் பணியும் பேறு பெற்றவர்கள்; என்றாலும், பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்க அவாவிச் சிவப்பிரகாசர் தென் னாட்டிற்குச் சென்றனர். இடையில் அவர் வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தெற்கிலுள்ள துறைமங்கலம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்பவரால் ஆதரிக்கப்பெற்று, அவருக்கு அறநெறி கற்பித்துப் பின்பு அவரிடம் விடைபெற்றுச் சிந்து பூந்துறை தருமபுர ஆதீனத்து வெள்ளியம்பலசுவாமிகளை அடைந்தனர்.

வெள்ளியம்பல சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசரை மாணவராக ஏற்றுக்கொள்ளு முன் கல்வியின் ஆழத்தைக் கண்டறியக் 'கு' என்பதை முதலிலும் முடிவிலும் வைத்து 'ஊருடையான்' என்பதை இடையே நிறுத்தி ஒரு செய்யுளியற்றப் பணித்தனர். சிவப்பிரகாசர், ஆசிரியர் பணித்தபடியே,

“குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழல்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு — வடக்கோடு
தேருடையான் நெய்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையான் என்று முலகு”

என்று ஒரு வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். இவ்வெண்பாவில் 'ஊருடையான்' என்பதோடு 'வடக்கோடு தேருடையான்' என வந்துள்ளதையும் ஆசிரியர் வியந்து பாராட்டி, அவர்க்கு ஐந்திலக்கணங்களையும் பெருமகிழ்வுடன் கற்பித்து முடித்தார். ஐந்திலக்கணங் கற்ற அன்பின் பெருக்கால் அவர் தம் ஆசிரியர்க்குக் காணிக்கை கொடுக்க முற்பட்டனர். ஆசிரியர் காணிக்கையை மறுத்துத் தம்மைப் பழிக்கும் தமிழ்ப் புலவ ரொருவரை வென்று அவரைத் தம்மிடம் பணிய வைக்குமாறு கூறினர். சிவப்பிரகாசர் அலைவாய் சென்று முருகப்பெருமானைப் போற்றும்போது, அவ்ஜீரவரான தமிழ்ப் புலவர், அவர் வெள்ளியம்பலசுவாமிகள் மாணவர் என்பதறிந்து வழக்கம்போல் பழிக்கத் தொடங்கினார். அதனால் ஒருவர்க்கொருவர் வாதம் நிகழ்ந்து, யாரொருவர் திருச்சீரலைவாய் முருகன் பேரில், 'நிரோட்டகயமக வந்தாதி' ஒன்று முதலிற்

பெற்று உண்டு சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் எனப் பெயர் பெற்றனர். உலகில் பல அற்புதங்களும் நிகழ்த்தி முடிவில் பொம்மபுரத்திலே தங்கியிருந்தார்.

பொம்மபுரத்துக் கருகிலுள்ள புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தையடைந்து அன்றிரவு சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் சாந்தலிங்க சுவாமிகளும் ஐயனார் கோயிலின் பின்புறத்திற் றங்கினர். அன்றிரவு முருகப்பெருமான், சில விடுமலர்கள் கொடுத்துத் தொடுத்துத் தமக்கு அணியக் கட்டளையிட, அதுகொண்டு சிவஞானபாலைய சுவாமிகளின் பத்தித்தன்மை எதெனவறிந்து சில பாடல்கள் பாடி வழுத்திப், பாலையசுவாமிகளிடமிருந்து சிவஞானம் பெற்றனர். பின்பு ஆசிரியரின் ஆணைப்படி சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்குத் தம் தங்கை ஞானம்பிகையைத் திருமணம் முடித்துவைத்தனர்.

சிலநாட்கள் கழிந்தபின் சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் இறைவனொடு இரண்டறக் கலந்தமை கண்டு மனங்கலங்கிப் பின் ஒருவாறு தெளிந்து, தாமும், சிலநாட்கள் உலகில் இருந்து பலதூல்கள் இயற்றிய பின், தமது முப்பத்திரண்டாம் ஆண்டில் ஒரு முழுநிலவுநாளில் சிவப்பிரகாசர் இட்டலிங்க பரசிவத்தில் இரண்டறக் கலந்தருளினர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவண்ணாமலையில் இருந்தபொழுது சோணசைலமாலையும்; திருச்செந்தூரில் தமிழ்ப்புலவருடன் வாதிட்டு வெற்றிகாண நிரோட்டகபயமகமும்; திருவெங்கையூரில் இருந்தபொழுது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கையூர், திருவெங்கை யலங்காரம் ஆகியவைகளும்; பொம்மபுரத்திற் றங்கியக்கால் தம் ஞானாசிரியர் மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுத்து என்னும் நூல்களும்; காஞ்சீபுரத்திலிருந்த காலத்தில் வேதாந்த சூடாமணி, சித்தாந்த சிகாமணி, பிரபுலிங்க லீலை, திருப்பள்ளி யெழுச்சி, பிள்ளைத்தமிழ் என்பவைகளும், கூவத்தில் திருக்கூவப் புராணமும், விருத்தாசலத் திலிருந்தபொழுது பழமலையந்தாதி, விட்சாடன நவமணிமாலே, கொச்சுக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக் கலித்துறை என்பவைகளும்; மீண்டும் பொம்மபுரத்திற்கு வந்தபின் சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் கலம்பகம், நன்னெறி, என்பவற்றோடு வீரமா முனிவரை மறுத்து ஏகமத நிராகரணம் என்பதும், நல்லாற்றாரை யடைந்து சிவநாம மகிமை, அபிடேகமாலே, நெடுங்கழிநெடில், குறுங்கழிநெடில், நிரஞ்சனமாலே, கைத்தலமாலே, சீகாளத்தி புராணத்தின் கண்ணப்பச் சருக்கம், நக்கீரச்சருக்கம் ஆகிய பல நூல்களும் இன்னும் ஆங்காங்குச் சிற்சில தனிப் பாடல்களும் அருளிச்செய்தனர் என்பது.

முற்றும்.

சிறப்புப் பாயிரம்

ஏறோருஞ் சோண சயிலனுக் கெஞ்ஞான்தும்
பூனூர மாலை புனைந்தணிந்தான்—மாணப்
பவப்புணரி நீந்தியிடப் பாரதிதூல் செய்த
சிவப்பிரகா சையன்றான் தேர்ந்து.

நூலாசிரியர் வணக்கம்

புனையெழில் வடிவி னானோர் பொதுமகட் கண்ட மைந்தர்
மனமெனப் புலவர் நெஞ்ச மருளுமின் றமிழ்ப்பா மாலை
சினவிடை யவற்கே சாத்துஞ் சிவப்பிர காச னென்னும்
முனைவனெம் மடிகள் பாத முளரிகண் முடிமேல் வைப்பாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

க. சோணாசைலமலை

காப்பு

சதுரனெழிற் சோண சயிலற் றுதிப்பன்
மதுரமொழி யன்பர் மனமாங்—குதிரைதிறை
கொண்டவனென் றேத்துங் குரைகழற்கால் யானைதிறை
கொண்டவனை யென்னுளத்தே கொண்டு.

வேறு.

அண்ணன்மா புகழ்மூ வரும்புனை யரும்பா வன்றியென் கவியுநின் றனக்காம்
பண்ணுலா மிருவ ரிசைகொணின் செவியிற் பாணிமா னெலியுமேற் றிலையோ
விண்ணுலா முடியின் மேருவின் வடபால் வெயிலொரு புடையுற வொருபால்
தண்ணிலா வெறிப்ப வளர்த்தெழுஞ் சோண சைலனை கைலைநா யகனே. க

துவக்கற வறிந்து பிறக்குமா ருருந் துயர்ந்திடா தடைந்துகாண் மன்றும்
உவப்புட னிலைத்து மரிக்குமோர் பதியு மொக்குமோ நினைக்குநின் னகரைப்
பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற் படர்பவர் திகைப்பற நோக்கித்
தவக்கல நடத்த வுயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனை கைலைநா யகனே. உ

நீங்கருந் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்ற னிலையுளே னவைவதரந் திடுமுன்
வாங்கினின் றனிவீட் டுறைகுவான் விரும்பி வந்தன னின்குறிப் பறியேன்
ஆங்குறை மதியே தாங்கியென் றுலக மறைகுறை யறநிறை மதியுந்
தாங்கிய முடியோ டோங்கிய சோண சைலனை கைலைநா யகனே. ஈ

கனிமலை துவர்வாய்க் கோதையர்க் குருகுந் கன்மனக் கொடியனுக் கென்னீ
துனிமலை பிறவி தவிர்த்தனை யெனநிற் சுளிபவ ரிலையெனக் கிரங்காய்
பனிமலை கதிர்வந் துறநிலை யாடி பயின்றபீ டிகையென வுதயத்
தனிமலை யிருப்ப வளர்த்தெழுஞ் சோண சைலனை கைலைநா யகனே. ச

சுடரிலை நெடுவேற் கருங்கணர்க் குருகித் துயர்ந்துநின் றலமரு மனநின்
நடநலில் சரண பங்கய கினைந்து ரைந்துரைந் துருகுநா ஞ்ளதோ
மடலவிழ் மரைமாட் டெகினென வருகு மதியுறக் கார்த்திகை விளக்குத்
தடமுடி யிலங்க வளர்த்தெழுஞ் சோண சைலனை கைலைநா யகனே. ஞ

அருங்கவி வாத ஆரணே முதலோ ரன்பிலே மென்றது வேண்டி
இரங்குதல் பொய்ம்மை யன்பிலே நெனயா னியம்பலே மெய்யெனக் கருளாய்
கருங்கட முயிழு மீர்ங்கவுட் பனைக்கைக் கரியுரிக் கஞ்சுகங் கடுப்பத்
தாங்கமுண் டெழுகார் முகில்பயில் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சு

புரத்துறு மவுணக் குழாமும்வண் டிசைசுடர் பூங்கணை மதனுமுன் பெறுநின்
சிரித்தவெண் ணகையு துதல்விழி நோக்குஞ் சிறியனே னிருண்மலம் பெறுமோ
கருத்தினுங் கருத வரியதுண் ணியனென் கடனற வுலகெலாங் காண்பான்
தரித்ததி தூவ வடிவுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எ

ஆர்த்தெழு திரைகள் சுருண்டெறி கடனஞ் சமுதுசெய், பெரும்புகழ்த் தனிமை
தீர்த்திட வுளங்கொண் டவலனென் றினேநின் நிருவடிக் கன்பளுக் கிலையே
கார்த்திகை விளக்கு மணிமுடி சுமந்து கண்டவ ரகத்திரு ளினத்தும்
சாய்த்துநின் றெழுந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அ

தொடையுடைத் திரடோ ணமன்புறத் துடலந் தொலைக்குமு னகத்துட ரெழுத்துத்
தடையறத் திகழ்பே ரறிவுரு வாகத் தமியனேற் கருளுநா ஞ்ளதோ
புடையினிற் கரிக்கோ டினம்பிறை புரையப் பொங்குசோ தியங்கொடி விரித்த
சுடையெனப் படர்ந்து கிடந்தொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூ

கண்புன றுளிப்ப வழற்படு மிழுதிற் கரைத்துகு நெஞ்சினின் றினையே
பெண்பயி லுருவ மொடுநினேந் தெனது பெண்மய லகற்றுநா ஞ்ளதோ
வண்புனல் வேந்த ஞர்கலிக் குடத்து மணிமுகிற் கலயத்தின் முகந்து
தண்புன லாட்ட வாடுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. க௦

வேலையந் துகில்கூழ் மலர்தலை யுலகின் மெய்யினெப் பொய்யெனு மவர்க்கே
அலவந் தருள்வ தன்றிமெய் யினெமெய் யெனுமெனக் கருள்புரிந் திடாயோ
காலநன் குணர்ந்து சினகரம் புகுந்து *காண்பரி தெனாதுல கனைத்துஞ்
சாலகின் றுழியே கண்டிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கக

மயலினு லமுந்தும் பிறவியா மளற்றை வளர்தரு நின்பெருங் கருணை
வெயிலின லுலர்த்தி யெனதுளக் கமலம் விரிக்குமொண் பரிதிரீ யலையோ
பயிலுமா லயமோர் சைலமோர் சைலம் பகைப்புல முருக்குகார் முகமோர்
சைலமா துலகு மெனக்கொளுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கஉ

புலம்புரி துயரங் கழன்றுநின் கழற்கால் புந்தியஞ் சினகரத் திருத்தி
நலம்புரி புனிதர் பேரவை தமியே னணுகுவா னருளுநா ஞ்ளதோ
வலம்புரி மணிதர் கடலென வொலித்து வளைவுற நடுவண்மந் தரம்போல்
தலம்புரி தவத்தி னின்றொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கங

நீரினி லெழுமொக் குளினழி யுடம்பு நிலையென நிலைக்குமா னந்த
வாரிதி படிய வறிந்திடா துழலு மடைமையே னுய்புநா ளுளதோ
ஏரியல் பதமுன் நேடுமக் கேழ வின்னுநா டியகிலைத் திடல்போற்
சாரவி னேன மருப்புமுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

கச

கருத்திடை நினது கருணைமா மேனி கண்டெழுத் தைந்துநா வியம்பச்
சிரத்தினி லமைத்த கரத்தொடு நினையான் தினம்வலம் புரியுமா றருநாய்
வரத்திரு முடியின் மதிதிரு முடியின் வனைந்துகந் தரத்தினி லிருநகந்
தரத்தினி லிருத்தி விளங்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

கடு

பாரெலா மிகழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப் பயனென வுணர்ந்துநா டொறுமா
ருரனா ரவையி னிகழ்ந்தசொற் றுதியி னுவக்குநின் பதந்தொழ வருனாய்
ஏருலா மண்டச் சுவர்மதின் மிசைப்பா விலங்குது மண்டகோ ளகையாச்
சாருமா லயத்தி லிலங்கமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

கஈ

இந்தியங் கரண முடலம்வே ருக்கி யிருண்மலப் படலமுங் கீழிக்
கந்தமு மலரு மென்றினை யென்னிற் காண்பறக் காணுநா ளுளதோ
வந்தொரு களிறு முழுவையுங் கொன்ற மலிபகை தவிர்ப்பவெண் ணிறந்த
தந்தியும் புலியும் வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

கள

முழங்குவண் டினங்கள் விருந்துணு மலங்கன் மொய்குமுன் மகளிர்தம் மயலாற்
புழங்குமென் றனைநின் றிருவடி நிழலிற் புகவிடுத் தளிக்குநா ளுளதோ
வழங்குவெண் டிரையா றவிர்சடை கரப்ப மணிமுடி நின்றிழிந் திடல்போல்
தழங்குவென் ளருவி யிழிந்தொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

கஅ

குன்றுதோ ருடுங் குமரனே யெனவுங் கொடுஞ்சில மதனவே னெனவும்,
புன்றெழின் மனிதர்ப் புகழ்ந்துபாழ்க் கிறைக்கும் புலமைதீர்த் தெனக்கருள் புரியாய்.
ஒன்றொரு தினந்தோட் குட்குழைந் தனமென் றுறு துநர் டொறுமக மேரு,
தன்றிலை தாழ்ப்ப வளர்த்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

கஃ

வெண்டிரு நீறு புனையுமா தவர்க்கு விருந்துசெய் துறும்பெரு மிடியுங்
கொண்டநல் விரதத் தினைக்கும்பாக் கையுமிக் கொடியனேற் கருளுநா ளுளதோ
வண்டுமுந் குவளை மலர்தடஞ் சீணியின் மற்றைவா னவர்க்குரித் தன்றிச்
சண்டியுண் மகிழ்ந்து கொளமலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

உ௦

வந்துமா மறலி யெனதுயி ருண்பான் மயிலையுண் சிரலினிற் கின்றான்
முந்தீநீ யெனையா னந்தவா ரிதியின் மூழ்குற விடுத்தருள் புரியாய்
*நந்துளான் மலையே யென்றுசா திப்ப நனைமலர் வேங்கையு மசோகுஞ்
சந்துமேன் முனைப்பச் செய்துகொள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

உக

பூமழை யமரர் பொழியமா தவர்கட் புனன்மறு கிடைப்பொடி யடக்கத்
தூமொழி மனைநீ தூதுபோம் பயனில் சொற்பதர் புடைத்தினைக் கின்றேன்
யாமுணர் மிகுபே ருருவமாய் வரினு மிருவரு முணர்த்திடி னன்றித்
தாமுணர் கிலரென் றெழுந்தாய் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௨

கழைமொழிக் கொடியோர்க் கேவல்செய் துடலங் கமருகு மயிழ்தின்மங் குரமல்
விழைவறத் துறந்துன் றிருவடிக் கமலம் விழைகுநர்க் கேவல்செய் திலனே
மழைமதக் களிநல் யானைமத் தகம்பாய் வள்ளுகி ரோடுசெல் லரிமாத்
தழைசிறைச் சிம்புந் கொண்டெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௩

கார்தரு சுருண்மென் குழற்சிறு துதற்பூங் கணைபுரை மதரரிக் கருங்கண்
தார்தரு குவவுக் கொங்கைதுண் மருங்குந் றையலார் மையலென் றொழிவேன்
சீர்தரு மணியி னணிர்தன வெனக்கட் செவியுமொண் கேழலின் மருப்புஞ்
சார்தரு முலக விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௪

நந்துகைத் தலத்து நாரணற் கயற்கு நவமணிக் கரகநீ ரிருந்தும்
மைந்துறக் குறித்து மாட்டியுங் காண்பான் மகித்திடா துனையெதிர்ந் திலரே
ஐந்துகைத் தனிக்கோட் டொருபெருங் களிறு மறுமுகம் படைத்த கேசரியுந்
தந்தெமைப் புரக்குங் கருணைகூர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௫

வினையரும் புகலிக் கிறைமணப் பந்தர் விருந்தினுக் குதவிலேன் முந்திற்
றுனையிரந் திடுவான் வந்தனன் பதநீ யுதவியென் றுயரொழித் தருளாய்
இனியபைந் தமிழின் பொதியமால் வரைபோ விசைக்குரு காதிம மலையின்
தனையையின் நீஞ்சொற் குருகுதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே ௨௬

பெண்ணருங் கலமே யமுதமே யெனப்பெண் பேதையர்ப் புகழ்ந்தவந் திரிவேன்
பண்ணுறுந் தொடர்பிற் பித்தவென் கினுநீ பயன்றர லறிந்திரிந் புகழேன்
கண்ணுறுங் கலின்கூ ரவயவங் கரந்துங் கதிர்கணூ ருயிரங் கோடித்
தண்ணிறங் கரவா துயர்த்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௭

உயங்குது லிடைப்பூங் கோதைய ரல்கு லொளிமணிப் பாம்புநீண் தெலால்
மயங்குவேன் றனக்குன் பதமருந் துதவி மயக்கமென் றொழித்தருந் புரிவாய்
முயங்குமா புகழ்ப்பூம் புகலியந் தணர்க்கு முத்துவெண் பந்தநீந் தகல்வான்
தயங்குமீன் முத்துப் பந்தர்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௮

மெய்த்தவ ரடிக்குந் றேவலின் நிறத்தும் விளங்குமா கமவுணர்ச் சியினும்
புத்தலர் கொடுகிற் பரவுபு சையினும் பொழுதுபோக் கெனக்கருந் புரிவாய்
முத்தமு மரவ மணிகளு மெறிந்து முகிர்தினைப் புனத்தெயின் மடவார்
தத்தைகள் கடியுஞ் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௯

பாயும்வெண் டிரைப்பே ராழிகு முலகிற் பழமொழி யொழியமெய் யடியார்
ஆயுமென் மலரோர் மலையன வணிய வமர்ந்தநின் கோலம்யான் மறவேன்
நாயவெண் மதியிற் களங்கமென் றுரைப்பச் சூழ்பசங் கொடியி லுருவச்
சாயைசென் றுறநின் நிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௦

நடமிடு பசும்பொற் புரவிமேற் கொண்டு நளினமென் மலர்க்கரத் தெறியும்
படையொடு துரந்து வந்துமென் விடயப் பகைப்புலி தனையெறிந் திலையே
அடிநடு நிழல்சென் றெழுகட லடைய வகல்பெரும் புறத்துவா ரிதியில்
தடமுடி நிழல்சென் றுறவளர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௧

யாவுமா முமையுண் ணுமுலை முலைப்பா லீந்துபா ட்ச்செயா யெனினும்
மேவுமா தயர்செய் சூலைநோ யெனினும் விடுத்திந் பாடுமா றருளாய்
ஒவுமா னலது தொல்லுருக் கொளின்வே ரென்றெடுத் திடுமென நினைந்து
தாவுமா னினமெண் ணிகழ்ந்தசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௨

விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்றுபே ரின்ப வெள்ளத்து ளழுந்துநின் னடியார்
திருப்பத மிறைஞ்சி யவர்க்குவே ளாண்மை செப்பெருஞ் செல்வமே யருளாய்
பொருப்புக் டொருமீழ் பொங்குவென் ளருவி போன்றறி விலர்க்கிடை யறமல்
தருப்பருங் கருணை பொழிதருஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௩

பொங்குறு கவினுங் கற்பும்வாய்ந் திலங்கு புண்ணிய மடந்தையும் பொருளும்
இங்குநன் குதவி யங்குவான் கதியி னிருத்துநிற் புலவரென் புகழார்
துங்கவெங் குறவர் புனத்திடு பரண்கா றுணித்துநட் டாரமீ மிசைமா
தங்கவெண் மருப்புப் பரப்புறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௪

போழ்ந்திடு வடுக்கண் மகளிரை யணைத்துப் புகழ்நந்தி பிரம்படிக் கொதுங்கிச்
சூழ்ந்திடு மமரர் நெருங்குசந் நிதியிற் ரெண்டனேன் வரவருள் புரியாய்
வாழ்ந்திடு மகக்கண் டருகுதாய் முலைப்பால் வழிந்தொழு குதலென வடியார்
தாழ்ந்தெழ வரிவி யொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௫

[றடைந்தோன்
நேர்ந்திடு மொருசெங் கோல்கொடு கொடுங்கோ னிமிர்ந்திட விலங்கைசென்
கூர்ந்தவன் பொடுநின் றிறைஞ்சுபு வழுத்துங் குரைகழ விரக்கவஞ் சுவல்யான்,
சேர்ந்திடு மலைமான் பெருமுலை யுவமை சிறுமலை களுக்குத வாமற்,
சார்ந்திட விரும்பி வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௬

தெருமரும பிறவி தமையகன் றிடாத தேவரைத் தேவறென் றெண்ணி
ஆருமருந் தனைய நினையடை யாத வறிவிலார் பவப்பிணி யறுமோ
கரிமருந் கணைந்த தெனமுழை வாயிற் கார்வர விரைந்தெழுந் துகள்கே
சரிமறைந் திருந்து நானுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௭

ஆண்டும்கம் பலசென் றிடவிருந் திடினு மன்றியோ ரிமைப்பினி லுடலம்
மாண்டுகு மெனினு நன்றுநின் கமல மலரடி கன்பரா யிருப்பிற்
பூண்டயங் கயல்வேற் குதலையந் தீஞ்சொற் புதல்வன்மே லிவர்செய லெனமார்த்
தாண்டன்வர் திவர விளங்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௮

லிரைவிடை யிவரு நினைப்பிற் வாமை வேண்டுநர் வேண்டுக மதரம்
பெருகுது தமிழ்ச்சொன் மலர்நினக்கணியும் பிறவியே வேண்டுவன் றமியேன்
இருசுடர் களுமேல் கீழ்வரை பொருந்த விடையுறன் மணிக்ருடக் காவைத்
தரையிடை யிருத்தி நின்றனோர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௯

ஒண்மணிப் பசம்பொற் பூணிள முலையார்க் குளத்திட மெலாமளித் தடியார்
கண்மணிக் கமையா விருந்துசெய் தருணீ கணமிருப் பதற்கிடம் புரியேன்
வெண்மணிக் கழைமுன் கரியநெற் நிதழி வேங்கைபொன் சொரியமா சணங்கள்
தண்மணிப் பைக ளவிழ்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௪௦

அருங்கலம் புனையு மகளிரோ ரிருவ ரணிமணம் புணர்த்திவா ரணமுந்
தூரங்கமும் புலவர்க் குதலின் றனையே துதித்திடா துழன்றனன் வறியே
மருங்குநின் றழகா லத்திதாங் குவபோன் மரைமலர்ப் பெருஞ்சுனை யொடுபூந்
தரங்கநின் றிலங்க விளங்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௪௧

ஏனுறு மமரர் கடைகட லளித்த விருளொடு மணிமிடற் றடியேன்
ஆணவ விருளுந் கலந்திடிற் கருமை யழகுமிக் கிலங்குதுங் கண்டாய்
மூனெழில் வராக முழம்புழை யனந்தன் மணியொளிப் பிழம்பெழல் சிறுதீத்
தாளுவது முருக னெழுதனோர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௪௨

மின்னவிர் சடிலக் கற்றையு மருள்கூர் விழிகளுந் திருமுகத் தழகுங்
கன்னவி நிரடோ ணண்குமீ ரடியுங் கண்டுகண் டளிக்குநா ளுளதோ
இன்னிசை யொலிகேட் டிருகுதல் கடுப்ப விழிதர வருவிகிம் புருடர்
தன்னிக ரிசைகூர் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௪௩

அள்ளிவெண் டிருநீ றுடன்முழு தணியு மடியவர்ப் பெறினெழுந் திளங்கண்
அள்ளிநின் றுருகு மன்னையின் மனநெக் குருகுபு சென்றிறைஞ் சிலனே
எள்ளிவெம் புலியெண் கரிதிரு மேனி யேறுத றகாடுதென வெகுண்டு
தள்ளிவந் தருவி யிழிதனோர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௪௪

இழையெனத் தளர்கிற் றிடையுண முலையா னெனக்குவண் புகலிவேந் தயின்ற
கழுமணிப் பசம்பொற் குலவுபாற் கிண்ணங் கழுவுநீர் வார்ப்பதற் குரையாய்
முழையிடைக் கதிர்மா மணிவிளக் கேற்றி முசக்கலை பிணுவொடு மசோகத்
தழையிடைத் தழுவி யுறங்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௪௫

வினைவழி யுடவிற் கமைந்து முணவே வேண்டினர் வினையொடு புணரா
நனைமலர் புணரின் நிருவடி யடைவா னொடொழும் வேண்டில ருலகர்
கணையிருள் கரந்த விடமறிந் துணப்போங் காட்சியிற் புனக்கிளித் தொகுதி
தனையெறி மணிகண் முழைபுகுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சக

மாங்குயின் மிழற்று நாவலூர்ப் புலவன் மறுப்பவு முடிமிசை யிருத்தும்
பூங்கழ லடியேன் றிலைமிசை யிருத்தப் புகலினு மென்கொனீ யிரங்காய்
ஒங்குறு மண்ட கோளகை யளவு முயர்ந்துமோர் மழவிடை முதுகில்
தாங்குபு நடக்க விருந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ச௭

ஈரமு மருளு மொழுக்கமுஞ் சால்பு மின்சொலு மிந்தியப் பகைவெல்
வீரமு மருளி யெனதுவெம் பிறவி விலக்கியாட் கொள்ளுநா னுளதோ
ஆரமு மகிலுந் தடிந்துசெம் மணிக ளரித்தெறிந் தெருழ்வலிக் குறவர்
சாரவி னிறங்கு விதைக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சஅ

தொகையிசு மமரர் முனிவரர் பரவித் தொழுதகை யொடுவிரை கமழ்ப்பும்
புகையிசு மணிமண் டபத்திடை நெருங்கப் புழுருகீ யணிதல்கண் டுவந்தேன்
குகையிசு வாயிற் சோதிமா மாஞ்சேர் குளிர்தி விழங்கவாய் வைத்த
தகையிசு மூரற் றிரனேநேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சக

சினம்படு முளங்கொன் றவரவை யெனையுஞ் சேர்ப்பது தகுமுனக் கிசைவண்
டினம்படு மலரி னகவித ழொடுபுல் விதமுமொன் றுதலுல குடைத்தே
மனம்படு மடிமை யுள்ளசிலை யெறிக்கு மனங்குழைந் துமையவன் களபத்
தனம்பட வடிவங் குழைந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ச௩

வாம்பரி கரிதேர் சிவிகைபொற் குவியன் மணிப்பணி பெரும்புவி யாட்சி
ஆம்பரி சலவென் றுன்பத மருவி னன்றியென் கவிகனென் கவிகள்
காம்பரி முரண்மும் மதகரி வளைத்த கைவிட மோதலாற் கதிர்த்தேர்த்
தாம்பரி துணுக்கென் றீர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ச௩

துன்னுது துயரப் பிறவிலெங் கொடுநோய் தொலைப்பினுந் தொலைந்திடா துறினும்
நின்னடி மலரை யன்றியான் மறந்து நினைப்பனோ விறக்கும்வா னவரை
மன்னளி பருக வுடையிருன் மதுவும் வாரண மதமும்வென் னருவி
தன்னொடு மிகலி யொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ச௩

நீரின லழலால் வருங்கொடும் பிணியா னிருதரா லலகையால் விலங்காற்
சோரரால் வருந்து மவரலர் னினது தூயநா மம்புகன் றிடுவார்
சீருலா மணியா லரிபர வுதலாற் றிசையுற நீன்கையா லெழின்மை
சார்தலா லுமையாள் விழிநிகர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ச௩

முகவின் கென்ன மணிக்குழை மிளிர முலைமுகட் டணிபெற மலரான்
பகல்விளக் கென்ன வொளிகெட வரும்பொற் பாவையர்க் கிரங்கிடா தருளாய்
அகவின் கென்ன வகிறி ரெய்தி யாக்குவோ ரின்றியே யெழுந்த
சகவின் கென்ன விளங்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௪

நீலியோ டுனைநா டொறுமருச் சித்து நின்றொழில் புரிந்திட வுடற்குக்
கூலியோ தனமென். நளிப்பவர்க் கன்றிக் கூற்றினைக் கடக்குமா நெளிதோ
மாலியோ சனையின் வணங்குதுங் கைலை மலைகிவே தித்திடக் குவித்த
சாலியோ தனமென் றிடத்திகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௫

தோற்றிடும் பிறவி யெனுங்கடல் வீழ்ந்து துயர்ப்பிணி யெனுமலை யலைப்பக்
கூற்றெனு முதலை விழுங்குமுன் னினது குரைகழற் கரைபுக விடுப்பாய்
ஏற்றிடும் விளக்கின் வேறுபட் டகத்தி னிருளொலாந் தன்பெய ரொருகாற்
சாற்றினு மொழிக்கும் விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௬

கந்தர் மிருந்து மடஞ் ரயின்துங் கரநிலத் தமைத்திரு பதமும்
அந்தர சிமிர்த்து நின்னிலை யறியா ரரும்பவ மொழியுமோ வுரையாய்
இந்நிரன் வனத்து மல்லிகை மலரி னிண்டைசாத் தியதென நிறைந்த
சந்நிரன் முடிமேல் வந்துதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௭

கூம்புறு கரமு மலர்ந்திடு முகமுங் கொண்டுநின் றனைவலம் புரிவோர்
மேம்படு சரண மலர்ப்பொடி மேனி மேற்படிற் பவம்பொடி படுமே
பூம்பொழிற் புகலிக் கிறைவனா னிலஞ்சேர் புண்ணியத் தலங்களி னடைந்து
தாம்புனை பதிகத் தொறும்புகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௮

கானமே மருவும் விலங்கினுங் கடையேன் கற்பவை கற்றிலேன் விடய
ஞானமே யுடையே னறிஞரைக் காணி னுணிலே னுய்யுநா னுளதோ
வானமே யளவு நெடுங்கிரி மலய வாத்தமோ துறுபவர் கட்டுத்
தானமே யுதவ வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௯

விழுவொடு மறஞ்செய் துய்கவென் றுரைக்கும் விதினைக் கவனமுண் கெனவுங்
கழைசுளி நெடுநல் யானையின் முனிந்து கடக்குமென் பவமொழிந் திடுமோ
மழைமுகில் வந்து தவழ்ந்துவிண் படரு மலிதரு புகையென வெழுந்து
தழலுறு வுண்மை விளக்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௦

வாத்திய முழங்கச் சிவிகையுங் கரியு மாழியூர் தலவிவாழ்ந் தவரும்
ஏத்திய மொழியோ டிரக்கையா னின்குற் றேவலே வாழ்வென வறிந்தேன்
பாத்திய மணிகள் டொண்டிழைத் திலங்கும் பாரவா சிகைமணி மேகஞ்
சாத்திய தெனவில் வளைந்துதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௧

குலத்தினிற் பிறந்து மலகினூல் கந்துங் குணத்தினிற் சிறந்துநல் விரத
பலத்தினிற் கவாந்து நின்னடி யவர்க்குப் பரிவிலார் கதியிலா தவரே
கலத்தினிற் பொலிந்த விமயமீன் நெடுத்த கன்னிதான் ணிடைமிசைக் களபா
சலத்தினிற் குறுதி கொடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூஉ

மூடக விருளோ டன்னையின் துண்ணு முலையா சாலகற் துவலென்
சூடரு மொழியா லடைந்தனன் றமியேன் சூள்வழு வாதுநீ யருளாய்
வீடுதூங் கவரி கீழ்வீழ வுறல்கார் மிசையனம் பன்றிதா மாறித்
தாடலே தருவ வடைதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூங்

ஐயதான் மருங்குன் மாதர்மேல் வைத்த வாதர வுன்பதாம் புயத்தும்
மெய்யுறு நறுமென் கலவையின் விருப்பு வெண்டிரு நீற்றினும் வருமோ
கொய்யுறு தினைவீழ்ந் திடுபசங் கின்னைக் குழுக்கடோ ரணமென வெழுந்து
தையலர் கடியப் பறந்துதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூச

கனலினூ டமைத்த விழுதென வருகக் கற்றதன் துள்ளமென் கரங்கள்
புனலுமாய் மலருங் கொடுநினைப் பூசை புரிந்தில வென்செய்கோ வுரையாய்
சினவுளோய் மருந்து வேறுகொண் டிருக்குஞ் சிலம்புக ணணவுட் கொள்வோர்
சன்னனோய் மருந்தா யெழுந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூடு

ஊழறு மணிப்பொற் கோயில்போய் வாவ லுறக்கொடுத் தாங்குநிற் புணர்த்தாப்
பாழறு மனம்பே ரவாக்குடி யிருப்பப் பண்ணுமென் கண்ணுநண் ணுவையோ
வீழறு மெயினர் கிழங்ககழ் குழியும் வேழம்வீழ் குழிகளு நிரம்பத்
தாழறு மருவி பொன்சொரி சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூஈ

*பைம்மறிப் படுப்பி னுள்ளறி யாமற் பணிநறுந் துகில்புனை மடவார்
மெய்ம்மிசைக் கருந்தோல் கண்டுவந் துழலும் வினையினே னுய்யுநா ளுளதோ
செம்மலர்ப் பதம்பா தலங்கடந் திடவான் நிருமுடி கடப்பினு மூவர்
தம்மியற் செப்பி னடக்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூஎ

செக்குறு திலத்தின் வருந்துபு பிறக்குஞ் செல்லலு நாடியின் பிணிப்பு
நெக்குற வறிவு கலங்குசாக் காடு நினைதொறு முளம்பதைக் கின்றேன்
மாய்க்குறு முகில்கண் டரிகரி யென்னு முழக்கமு மாகர வென்னுந்
தக்கவர் முழக்கு மெதிருமுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூஅ

மரணமும் பிறவீத் துயருகீங் குறதூல் வாய்ச்சிலம் பிக்கருள் புரிந்த
கருணியென் றுனைவந் தடைந்தன னினிநின் கருத்தினை யின்னதென் றறியேன்
முரணிபம் பருஉக்கை தலைமிசை யெடுப்ப முழைக்கரும் பாம்பென மணித்தேர்த்
தரணிபுள் வெருவி யகன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூக

* பைம்மறிப்படுத்தி என்றும் பாடம்.

அங்கையின் வைத்த கூர்ங்கனன் மழுவா லருவினைக் காடற வெறிந்து
மங்கலில் பத்தி வித்திட வடியேன் மனத்தினைத் திருத்துநா ஞ்னதோ
பொங்குறு செக்கர் கருவிசம் புறவேள் புரத்தெரி கதுவிட நோக்கித்
தங்குத லொப்ப நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

எ0

சுருக்குமைம் புலனும் விரிக்குழ தறிவுந் துன்னுநல் வினமுநீத் தகன்றே
இருக்கும்வெங் கயவ ரினமுமென் றருளி யென்னைநின் னடிமைசெய் தருள்வாய்
முருக்குமங் கதமா மணியுமிழ்ந் தகன்ற முழைதழற் றெனவுளம் வெருவித்
தருக்குமொண் புவிசென் றுறமுந் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

எக

அந்தரி குமரி யஞ்சலி கௌரி யம்பிகை மனோன்மணி மதங்கி
சந்தரி யுமையுண் ணாமூல யெனநின் துணைவியை வாழ்த்துமா றருளாய்
வந்தரி சுருதி மருங்கினிற் பாட வயங்குதும் புருவுநா ரதனுந்
தந்திரி யிசையாழ் பாடுவஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே

எஉ

நீக்குறு மயலு நிலைத்தபே ரறிவு நின்றிரு வடிமலர்க் கன்பு,
காக்குறு மனமு முடையமெய்த் தொண்டர் கணத்தினு ளெனைவிடுத் தருளாய்
தேக்குறு மிறுவிற் கன்னல்காட் டுவபோற் றென்றல்வந் தசைதொறு மெல்லத்
தாக்குறு காந்த டுடுப்பலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

எங

பவமிலே மினியா மென்றிது மாந்து பயமற விருந்திடப் பத்தி
நவமிலே மடியே மென்செய்வா னிருந்து நாளினை வறிதொழிக் கின்றேம்
அவமிலே மிமையா விழியினற் காண்கை யால்வலங் கொளவடி நிலந்தோய்
தவமிலே மெனவான் சுரர்தொழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

எச

கண்கணிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே கைகணிற் றொழுபவே செவிகள்
பண்களிற் புகழும் புகழ்ச்சிகேட் பனவே பதநினை வலம்புரி வனவே
எண்குபற் றிடப்ப வெழுமணி கரவா விருந்துசென் றிருள்கவர் வனபோல்
தண்கதிர்க் கற்றை கான்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

எடு

நிணந்திகழ் வடிவேற் காலையே யென்று நேரிழை யவர்விழைந் திடுவோர்
குணந்திரி தளிரின் மடியவே கண்டுங் கொடியனென் வாழ்வுவந் திருந்தேன்
மணந்தியிர் மகளிர் சிலம்பொடு மைந்தர் வார்கழ் றுவக்கிட வலம்போய்த்
தணந்திடு மமயத் தறிந்துநாண் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

எசு

மாந்தளிர் கவற்று மணிச்சிலம் படிகள் வடுவகிர் பொருவும்வா ணெடுங்கண்
காந்தளி னிமைக்கு மங்கையென் றவலக் கன்னியர்ப் புகழ்வினை யறுமோ
பூந்திரை சுருட்டுங் கடல்கடை குநரொண் பொறியா வின்றிமா தவர்க்குச்
சாந்துய ரகற்று மருந்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

எஃ

சிந்தனை கலங்கி யிணைவிழி யிருண்டு செவிகளுஞ் செவிடுபட் டைம்மேல் உந்திட வுயிர்போம் பொழுதுநின் வடிவ முளங்கொளும் பரிசெனக் கருளாய் மந்தர சைலந் தருவிடங் களத்து வைத்திடத் தினிவிம சைலந் தந்திடு மமுதை வைத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எஅ

நயங்கொளு மலரா னின்றிரு வடியை நாடொறு முயிருணுங் கூற்றம் பயங்கொள வகலா தருச்சுனை புரிந்து பரகதி யடையுநா ஞ்ளதோ வயங்கொளும் விடயப் பெரும்பகை கடந்து வானநா டாண்டிட மதிப்போர் சயங்கொள வடைதற் கரணமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எக

பிரம்பொரு கரங்கொண் டடிப்பநந் தீசர் பெருங்கல்வீழ் பாசியி னிமையோர் சிரம்பொர வொதுங்கி நெருங்குநின் னவையிற் றீயனே ன்ணையுநா ஞ்ளதோ ஆரம்பொர வகன்ற விவங்கிலை நெடுவே லமர்த்தகட் கிரிமக ளிணைக்குஞ் சரம்பொர விருந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அய

காமரை முனிந்த முனிவரர் புகுமெய்க் கதியிடைப் புகவிடுத் திடினும் பாமர னிவனென் றிருளினுய்ப் பினுநின் பதமல ரன்றிவே றுளதோ வாமரை பொருந்து முலகுள குவட்டு மலைகன்போ லாதுண முலையார் தாமரை பொருந்து மாணுள்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அக

[பகையைப்
தொடுக்குமா கமங்க னெலாஞ்சொலைந் தெழுத்துந் துணிந்தநெஞ் சிருக்கையாற் படைக்கைதா னிருந்து மஞ்சறு மவர்போற் பகட்டுமா மறலியை வெருவேன் மடக்குவார் கலாப மயிறுயி லெழுந்து மருவலர் வேங்கைமீ தகவத் தடக்கைவா ரணங்கள் பிளிநிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அஉ

நிந்தியா துடல முழுதுநீ றணிய நேசியா தமலவைந் தெழுத்துஞ் சிந்தியா துழலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென் செய்யுமோ வறிந்திலென் றமியேன் வந்தியா வரவ மன்றிடைக் கண்ட மலர்சிலம் படியையமண் ணுணிபோய்ச் சந்தியா தயர வொளித்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அங

மங்கையர் பாரக் கொங்கையங் குவட்டு மதர்வீழிக் கடலினு மளகக் கங்குலி னூடுஞ் சென்றவென் மனத்தைக் கதியிடை நடத்துமா நெளிதோ செங்கதிர் கால மாலையுந் தங்கச் சிலம்புள வெனக்கடும் பகலில் தங்குற நீடி நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அச

கண்டுகைக் கலனே கலனென விழைந்து காயமே லணிந்துவெண் ணீற்றுப் புண்டரக் குறிசேர் நுதலொடு நினையான் பூசனை புரியுமா நருளாய் முண்டகச் செழும்பு வெனவிளக் கெரிய முடிமிசை முத்துமேற் கட்டித் தண்டிரைக் கங்கை யாறுசேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அடு

நாவினைத் தெழுத்து மந்திர மலாத நவிறுவோர் தமையுநீ யிருப்பப்
பாவினங் கொடுபுன் மணிதரைப் புகழும் பாமரர் தமையுமென் றெழிவேன்
கோவினம் புரப்பக் குன்றமன் றெடுத்த குன்றம் பாடகக் குன்றற்
தாவினஞ் சிலையென் றெடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அசு

திங்களுங் கதிரு மிலங்கிய மானுந் திகழ்பெரும் பூதமோ ரைந்துங்
கங்குலும் பகலுங் கடந்தின் வடிவங் கண்டுகண் களிக்குநா ஞ்ளதோ
பொங்குருங் குவியக் கலயவா ரழுவிற் புகையெனச் சரோருக வல்லி
தங்குவண் டெழுபூம் பொய்கைகூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அள

பொறியெனப் புலன்க னெனக்கர ணங்கள் பூதங்க னெனவிலா தடங்க
அறிவெனத் தமியேற் கொருமொழி யுதவி யருவினைக் குதும்பற வெறியாய்
செறிமுலைக் கரியுஞ் சிற்றிடை யரியுஞ் சோமா துமைதினங் கட்டுந்
தறியெனக் கவின்பெற் றிலங்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அஅ

பொன்னிடத் தடைந்த மணியென வடைந்து புண்ணியர்க் கருளுநின் பதங்கள்
என்னிடத் திரும்பி னடைந்தசெம் மணிபோ லெய்திய தம்மவோ வியப்பே
மன்னிடக் கடலு ளடங்கும்வெற் பன்றி மலைதரு மருட்பெருங் கடலைத்
தன்னிடத் தடக்கு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அக

நீங்கிய நேயத் தவர்க்கறி வரிய நெடியவ னெஞ்சுகன் றிடாத
தேங்கிய சோதி மன்றுளா டுவவென் சிந்தையு ணடப்பின் பதங்கள்
ஓங்கிய மூங்கிற் றலையிசை மலர்வீழ்ந் துழுமளி புரியிருன் மருவித்
தாங்கிய வால வட்டநேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கஉ

எழுபசம் புல்லும் புனலுமெவ் விடத்து மிருந்திட நினைத்தவங் விடத்தே
விழைவொடு வந்து தோன்றுநீ யிருப்ப வீணின்மா னுடர்பிறற் துழல்வார்
மொழிதரு கருணை மலையெனும் பெயரன் மொழியொரீ டு வேற்றுமைத் தொகையைத்
தழுவுற நின்ற வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கக

வேணவா வகன்று நின்றிரு வடியின் மெய்ம்மையன் படைந்துபொய்ப் பிறவி
நாணுவர் றினங்கண் டுதும்மடி தூய ஞானநாட் டம்பெற வருளாய்
சேணுலா மதியந் தவழ்பெருங் குடுமிச் சிலம்புகள் சிறுதரும் பாகத்
தாணுவா யெழுந்து வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கஉ

நின்னையே நோக்கி விடாதகட் புலனு நின்னையே நினைக்குநெஞ் சகழும்
நின்னையே துதிக்கு ாவுமென் றருளி நின்றிரு வடியின்னைத் தருள்வாய்
தன்னையே நினர்க்குச் சகமெலாங் காட்டுந் தரணியோ டிகலிமே வினர்க்குத்
தன்னையே காட்டு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கங

மின்வணங் கவருஞ் செஞ்சடா டலியும் விளங்கொளி மார்பும்வா னுலக
மன்வணங் குறுநின் பதாம்புய மலரு மனங்குடி யிருக்குறா னுளதோ
பொன்வணம் புரியும் காகமொன் றினைப்பொற் பொருப்பென வடைபொரு ளனைத்துந்
தன்வணம் புரியும் பொருப்பெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூச

குருமணி மகுடம் புனைந்துல காளுங் கொற்றவ ராதலி னென்கட்
கருமணி யெனுநின் றெண்டர்குற் றேவல் கருதியாட் பட்டிட லினிதே
பெருமணி விசம்பி னுச்சியி னெழுந்த பின்னையங் கதிரென வரவந்
தருமணி யொளியெண் மதியுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூடு

சிம்புளாய் மடங்க லெறுழ்வலி கவர்ந்த திறலுமும் புரஞ்சடு விறலும்
அம்புயா தனத்தன் முடிகளைந் திட்ட வடலுமேத் தினர்க்கிட ருளதோ
உம்பர்மா மதியி லங்கையி லிருந்த வுழைகுதித் திருப்பவா ரழல்வான்
தம்பமா யெழுந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூசு

அஞ்சலென் றவலக் கொடியனென் றனைநின் னடியரிற் கூட்டுக வுலகின்
நஞ்சமுண் டிருண்ட கண்டமென் றுனது நற்கள மிகழ்பவ ருளரோ
வஞ்சமைங் கரன்கொண் டிளவலோ டிகலி வலங்கொள்வா தின்னும்வந் துறினுந்
தஞ்சமென் றிடாது நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூள

அணிந்திடு கலனுஞ் சாந்துமொண் டுகிலு மரிவையர் போகமும் பெறுவான்
துணிந்திடு மனமென் றுனைப்பொரு ளாகத் துணியுமோ வறிந்திலென் றமியேன்
பணிந்திடு மயன்மால் பெருமைக ளனைத்தும் பறவைகொண் டெழுதலாய் முடிந்து
தணிந்திட நிமிர்ந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூஅ

பூவுறு தடமு மதியுறு விசம்பும் பூணுறு முறுப்புநின் றுலகாள்
கோவுறு நகரு மென்னவென் மனநின் குரைகழன் மருவுநா னுளதோ
ஓவுறு மனைசெய் பவர்கொள மரந்தாங் கோங்கல்க ணைவுன் னினர்க்குத்
தாவுறு முயர்வீ டளித்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூக

சீரணி புகழுங் கல்லியுஞ் சிறந்த செல்வமு மில்லில்வாழ் பவர்க்குப்
பேரணி கலமென் புதல்வருங் கதியும் பெறத்துதிப் பவர்க்கருள் பவனீ
நேரணி கதியை மறந்தவர் கண்டு நினைந்துற மிக்கபே ரருளால்
தாரணி முழுதந் தோன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூஓ

சோணசைலமாலை

முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசமயாசாரியர்கள்

உ. நால்வார் நான்மணிமாலை.

காப்பு

எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

நேரிசைவெண்பா

பூவான் மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற்
பாவான் மொழிஞானப் பாலுண்டு—நாவால்
மறித்தெஞ் செவியமுதாய் வார்த்தபிரான் றண்டை
வெறித்தண் கமலமே வீடு.

கட்டளைக்கனித்துறை

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்தபொது
ஆட்டிற்கு வல்ல நெருவதற்கு ஞான வழதுதவி
நாட்டிற் கிலாத குடர்நோய் கினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொப் பீரெப் படியினுமே.

அறுசேர்க்கழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

படியிலா நிற்பாட்டி லாருந் நனிவிருப்பன் பரம நென்ப
தடியனே நறிந்தனன்வான் நொழுமீசு னினைத்தடுத்தாட் கொண்டு மன்றித்
தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா னினக்காகத் தூது சென்றும்
மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு முழன்றமையால் விளங்கு மாறே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
ஆதிசீர் பரவும் வாதலு ரண்ணல்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசுகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவி ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேம்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்மமயிர் பொடிப்ப விதிர்வி திர்ப் பெய்தி
அன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே.

நேரிசை வெண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு
முலைசுரந்த வண்ணையோ முன்னின்—நிலவிளம்பக்
கொள்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
இங்குயர்ந்தா ளார்சொல் லெனக்கு.

ரு

கட்டளைக்கவித்துறை.

எனக்கன்பு நின்பொருட் டெய்தாத தென்கொல்வென் னேறுடையான்
தனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தவித் தாரணியில்
நினக்கன்பு செய்கின்ற வப்பூதி யைச்சிவ நேசமுறும்
இனர்க்கன்பு செய்நம்பி யாளுர னேத்து மியல்பறிந்தே.

சு

அறுசேர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியனிருத்தம்.

அறிந்து செல்வ முடையானு மனகைப் பதியாற் றேழுமைகொண்
டுறழ்ந்த கல்வி யுடையானு மொருவன் வேண்டு மெனவிருந்து
துறந்த முனிவர் தொழும்பரவை துணைவா நினைத்தோ ழுமைகொண்டான்
சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த் திகழு துதற்கட் பெருமானே.

எ

நேரிசையாசிரியப்பா.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம்
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சுகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசக ல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே.

அ

நேரிசைவெண்பா

இடுகாட்டுண் மாத ரெலும்பிற் புரண்மால்
சுகொட்டு னாடுவாற் சுட்டி—னெடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தா வென்புநின்பாற் றந்தாக்கிக் கொண்டிலனென்
கும்பந்தா மென்னுமுலைக் கொம்பு.

க

கட்டளைக்கவித்துறை

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமுங் கொள்ளுமொரு
பிள்ளைக் கதுதகு நாவர சாய பெருந்தகையோய்
கள்ளைக் குவீன யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் காசொன்றுநீ
வள்ளைக் குழைபுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே.

க0

எண்ணேர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியனிருத்தம்.

வாங்குசிலை புரையுமுட லெனுங்குளத்தின் மூல
மலமெனுமோர் வெங்கரவின் பருவாயி னின்றூந்,
தீங்கிலுயி ரெனும்பனவக் குலமகளை யாதி
திரோதாயி யென்னுமொரு வெந்திறற்கூற் றுவனால்,

ஒங்குதுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக் கரையி லுமிழ்
 வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங் கூட்டாய்,
 கோங்கமுகை கவந்துமிள முலைப்பரவை மகிழக்
 குண்டையூர் நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே.

கக

நேரிசையாசிரியப்பா

கடனிற வண்ணன் கண்ணென் றிடந்து
 மறைச்சிலம் பரந்து மலரடிக் கணியப்
 பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
 முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
 சரிகுமுற் கருங்கட் டுணைவியை யளித்தும்
 அருமக ணறும்பூங் கருமயி ருதவியும்
 நென்முளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
 கோவண நேர்தனை நிறுத்துக் கொடுத்தும்
 அகப்படு மணிமீ னரற்கென விடுத்தும்
 பூட்டி யரிவா னூட்டி யரிந்துந்
 தலையுடை யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியும்
 மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்
 தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்டாந்
 குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
 பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்தும்
 இளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
 பண்டைநா னொருசிலர் தொண்ட ராயினர்
 செங்கண்மா றடக்கையிற் சங்க நாண
 முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
 வலம்புரி கிடக்கும் வாதலு ரன்ப
 பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
 மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
 விண்புகழ் முடியிசை மண்பொறை சமந்தும்
 நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டும்
 நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டனன்
 இருக்கு மடுக்க லரக்க னெடுப்ப
 முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
 மலைமக டமுவு மன்மகிழ் வோனே.

கஉ

நேரிசை வெண்பா

மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போலு மெதிர்வந்து
 புகழ்ச்சியொடு நீபாடும் போது—நெகிழ்ச்சிமலர்ச்
 சந்தையினும் வண்டிறைபுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா
 தந்தையினும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு.

கக

நால்வர் நான்மணிமாலை

கௌ

கட்டளைக் கவித்துறை

தாயிலி யாகுஞ் சிவபெரு மான்றனைத் தானெனுமோர்
கோயிலி னொறி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னுணவ மாகுங் கபாடமு மன்றிறந்து
நோயிலி யாகிய சொல்லிறை காட்டுவ னோக்குதற்கே.

கசு

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவிறுத்தம்

நோக்குறு துதலோ னின்னரிடை விருப்பா னூற்பக வன்னநுண் மருங்குல்
வார்க்குவி முலைமென் மகளிர்,தம் புலவி மாற்றுவான் சென்றன னென்றால்
கோக்கலிக் காமன் வயிற்றிடைக் குத்திக் கொண்டதே துக்குநீ புகலாய்
காக்கரு மதலை விழுங்கிய முதலை கான்றிடத் தோன்றுநா வலனே.

கடு

நேரிசை யாகிரியப்பா

வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடல்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
ஓதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
உளமெனு நிலம்புக ஆன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முனை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே.

கசு

நேரிசை வெண்பா

பயனாகு நல்லாண் பனைக்குவிடத் திற்கு
மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தாம்—உயிராகுஞ்
சிந்துமெலும் பிற்குச் சிரபுரத்து நாவலன்சம்
பந்த னியம்புதிருப் பாட்டு.

கௌ

கட்டளைக் கவித்துறை

பாட்டான் மறைபுக மும்பிறை சூடியைப் பாடிமகிழ்
ஊட்டா மகிழ்சொல் விறைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனெனப்
பூட்டா மறிதிரை வாரகடற் கேவிழப் போதுவனே.

கஅ

கடு, காக்கரு முதலை விழுங்கிய மதலை என்றும் பாடம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியனிருத்தம்

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொருகண் மானு செய்ததோ
காதல் கொண்டு சொல்லின் மன்னர் கன்மி தப்ப வுய்த்ததோ
வாய்தி றந்து முதலை கக்க மகனை நீய னைத்ததோ
யாது நம்பி யரிது நன்றெ னக்கி யம்ப வேண்டுமே.

கக

நேரிசை யாசிரியப்பா

வேண்டுநின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கும்
அருள்செய் சிவனே யலந்தே னந்தோ
முறையோ முறையோ விறையோ னேயென்
றழுது செம்பொ னம்பலக் கூத்தன்
அருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
தடிய நேற்கு மருளல் வேண்டு
நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
கேற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேதச் சிரப்பொருண் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளுகொள் வோயே.

உ௦

நேரிசை வெண்பா

கொள்ளுகொள்ள வீடுதலிக் கூற்றைப் பிடர்பிடித்துத்
தள்ளந் திருஞான சம்பந்தா—வெள்ளமிடும்
வடேறப் பால்குறைந்த தென்றழுவ ரேகழுவின்
காடேறப் புக்கவரு கர்.

உ௧

கட்டளைக் கவித்துறை

அருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசிலை யம்பியெனப்
பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு
கருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமனம்
உருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரிதே.

உ௨

அறுசீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியனிருத்தம்

உனற்க நம்புகழ் மேவிய சுந்தர னும்பன் மீதிவரா
நினைப்ப ருங்கயி லாயம டைந்தமை நின்னு காண்குறவே
எனக்கு வந்துறு மோமக வென்றழு கின்ற நாளிலபால்
தனித்த ருந்துபு மால யுமிழ்ந்திடு தம்பி ரானலனே.

உ௩

நேரிசை யாசிரியப்பா

நலமலி வாதலூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் துருக்கு மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வாரசடைத் தெய்வ நாயகன்
ஒருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வொன்று காலையிற் காணும்
மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பி னென்று விழிப்பி னெரியும்
ஆயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யு ளொழுதின னதனாற்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலும்
இகழ்ச்சி யறியா வென்பணி வானே.

உச

நேரிசை வெண்பா

வானும் புகழ்புகலி மன்னன் றொடர்பொன்று
தேனுந் திதழியோன் சீரேடு—தானுங்
கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடாமல்
எரியா ரழல்வீழ்ந் தெழுந்து.

உடு

கட்டளைக் கவித்துறை

துடைவாழை மேன்மட வாரல்குற் பாம்பு தொடமயங்கி
நடைவாய்ப் பிணமெனப் பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுருலை
உடைவாழை மேலுர கந்தீண்ட மாய்ந்த வொருவனுயிர்
அடைவா னருள்புரி யுந்திரு நாவுக் கரசினையே.

உசு

அறுசேர்க்கழிநெடிடடி யாசிரியவிருத்தம்

அரசன் பரிமேல் வரநெடுநல் யானை யெருத்தத் தமர்ந்துபோய்
வரதன் கைலை மலையடைந்த மணியே மணிநீ ரிடுபசும்பொன்
திரைசங் கெறியுங் குளத்துவரச் செங்கற் செம்பொ ண்பாடும்
பரிசின் நெனக்குன் செம்பவனத் திருவாய் மலர்ந்து பகர்வாயே. உஎ

நேரிசை யாசிரியப்பா

பகிர்மதி தவமும் பவனவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெறாரி னழுங்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே

பேயேன் பெருது பெற்றார் போலக்
 களிகூர்ந் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே
 அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை
 வாதஆ ரன்ப வாத லாலே
 தெய்வப் புலமைத் திருவன் ஞவனார்
 நன்றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
 நெஞ்சத் தவல மிலரெனுஞ்
 செஞ்சொற் பொருளின் நேற்றறிந் தேனே.

உஅ

நேரிசை வெண்பா

தேனே றலர்கூடிச் சில்பலிக்கென் றூர்திரியும்
 ஆனேறி யாண்டுப்பெற் றுன்கொனீ—தானேறும்
 வெள்ளைமணி யென்று வினாவுவோம் வாங்கியவப்
 பிள்ளையையாங் காணப் பெறின்.

உஆ

கட்டளைக் கவித்துறை

பெற்றா னினைப்பெற் றவர்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டேல்
 நற்றா ரணியி னினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்
 செற்றார் புரமெரி செய்தலில் வீரன் நிருப்பெயரே
 பற்றா மறிவெண் டிரைக்கட னீந்திய பாவலனே.

கூ

அறுசேர்க்கழிநெடிடை யாகிரியவிருத்தம்

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுதப் பவளத் திருவாய் நம்பிநீ
 சேவாய்ப் பொருதந் தருமமுடைத் தேவன் மலைக்குப் போம்பொழுது
 காவாய்ப் பயந்த தடக்கைமலர்க் கழறிற் றறிவார் கடாவிவரு
 மாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே மாவாய்ப் பிறக்குந் திருமாற்கே.

கூ

நேரிசை யாகிரியப்பா

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தின்
 நீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத்
 தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
 வாசகன் புகன்ற மதூர வாசகம்
 யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலின்
 பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை
 மட்கல நிகர்க்கு மதூர வாசகம்
 ஒதின் முத்தி யுறுபயன்
 வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே.

கூ

நேரிசை வெண்பா

அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ றீர்தா னிடையை—மறுத்தாரசம்
பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திரிகுவர்மற்
றுந்துஞ் சிவிகையினே யூர்ந்து.

நக

கட்டளைக் கவித்துறை

ஊர்ந்து வருமின வேறுடை யான்ற னுனத்தருளாற்
சார்ந்து சமணவீட் டுறுமுனக் கேவருஞ் சைவநலங்
கூர்ந்து மிளிர்ந்தரு நாவா சேநல் குரவுமுனஞ்
சேர்ந்து மருவினர்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே.

நச

அறுசேர்க்கழிநெடிடடி யாசிரியவிருத்தம்

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்யசங் கிலியா லார்த்து
மல்லலம் பரவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனும்
அல்லுநன் பகலு நீங்கா தவன்மகி முடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ரூரன் ருனே.

நடு

நேரிசை யாசிரியப்பா

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவன்
அடியன் வாத வூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே.

நசு

நேரிசை வெண்பா

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மை நலங்கல்வி
நல்லா தரவின்ப ஞானங்கள்—எல்லாந்
திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே யென்னும்
ஒருஞான சம்பந்த முற்று.

ந எ

கட்டளைக் கவித்துறை

உற்ற னலன்றவந் தீயினின் ருனல னூண்புனலால்
அற்ற னலனுகர் வந்திரு நாவுக் கரசெனுமோர்
சொற்ற னெழுதியுங் கூறியு மேயென்றுந் துன்பில்பதம்
பெற்ற னொருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெருந்தகையே.

நஅ

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

எண்கீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியவிருத்தம்

பெருமிழலைக் குலம்பரெனும் பரம யோகி
பெரிதுவந்துன் றிருவடித்தா மரையைப் போற்றி
விரைமலர்தாய் வந்தனைசெய் கின்றா நென்றால்
விளங்கிழையா ரிருவரோடு முயங்க லாமோ
உரைமதிநின் றினவெறுப்ப தென்கொ னின்னை
யுடையானுக் கடுத்தசெய லுனக்கு மாயிற்
சுரர்முனிவர் பரவலுறும் பெருஞ்சீர்த் தொண்டத்
தொகைசெய்தோ யறமுதனால் வகைசெய் தோயே.

நக

நேரிசை யாசிரியப்பா

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதலு ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே.

சு0

தேவாரம் திருவாசகம் என்கின்ற தமிழ் வேதஞ் செய்தருளிய சைவ
சித்தாந்த சமயாசாரியாகிய நால்வர்களிலே திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
நாயனாருக்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்குக் கலித்
துறையும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு விருத்தமும், மாணிக்கவாசக
சுவாமிகளுக்கு அகவலுமாகத் துறைமங்கலச் சிவபிரகாச சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

நால்வர் நான்மணிமாலை முற்றிற்று.

‘கடனிறவண்ணன்’ என்னும் ஆசிரியக் குறிப்பு.

கடனிறவண் ணக்கலியிற் கனூலியமெய்த் தொண்டர்
கணம்புல்ல ரியற்பகையார் கஞ்சாற ரினையான்
குடிமாற ரமர்நீதி கோதிலதி பத்தர்

சுரரிவாட் டாய்ந்திருக் குறிப்பறிநற் றொண்டர்

* அடல்கொள்கலிக் கம்பர்மைந்த ராயசண்டி கேச
ரரியசிறுத் தொண்டர்சுற்ற மதுகளைகோட் புலியார்
திடமுடைய செருத்துணையார் திருநீல கண்டர்
செப்புமிவ ராமென்னத் தேர்ந்தறி க முறையே.

ந. திருச்செந்தில்
நிரோட்டக யமகவந்தாதி

காப்பு

கொற்ற வருணனை நின்றன் ழுழக்கிய கொக்குருவைச்
செற்ற வருணனை யன்னசெவ் வேற்படைச் செந்திலர்க்கு
முற்ற வருணனை யந்தாதி யென்று முதிர்மதப்பேர்
பெற்ற வருணனை யானனத் தாதுயைப் பேசுவனே.

யானைக்கண் டங்கரி சென்றேத் தெழிற்செந்தி வின்றடைந்தே
யானைக்கண் டங்கரி யற்கங் கயிலையை யெய்ந்ததகை
யானைக்கண் டங்கரி சேரெண்டிக் காக்கினற் கீரலிசை
யானைக்கண் டங்கரி தாகிய சீர்க்கதி யெய்தினனே.

க

தினகர னந்த நனியிலங் கானின்ற செய்யநற்செந்
தினகர னந்த நிதியா யினனடற் சேரிலேந்
தினகர னந்த கனைச்செற்ற தாளர் திகழ்கனகா
தினகர னந்த நடனர் தனயனென் சிந்தையனே.

உ

சிந்தனை யாகத் திசையந் தணர்க்கிறை சேரகங்க
சிந்தனை யாகத் தரையளித் தாடரை சென்றிரந்த
சிந்தனை யாகத் திடையியைந் தான்றந்த சேயளியாற்
சிந்தனை யாகத்த நற்செந்தி லாய்வினைச் சேர்ந்தனனே.

ந

தனத்தலங் கார நிறைநா ரியரந் தரத்தசைகே
தனத்தலங் கார நிகழரங் காடச்செய் தன்னினயத்
தனத்தலங் கார தராயியங் கத்தக்க தண்செந்திற்கந்
தனத்தலங் காரனை யானய னேத்திடத் தங்கினனே.

ச

தங்கந் தனங்க ளடையத் தனியெனைத் தள்ளியங்கே
தங்கந் தனங்க டரச்சென் றனரறிந் தாரிலைகா
தங்கந் தனங்க ளலர்காக்க ணரெழிற் றண்செந்திலார்
தங்கந் தனங்க நிகர்செக்கர் செய்சஞ் சலத்தினையே.

ரு

சலந்தர னாகந் தரித்தார்தந் தாதன் றனதிடைச்சஞ்
சலந்தர னாகந் தரைநடந் தாலெனச் சார்ந்ததண்டன்
சலந்தர னாகந் தளரச்செற் றுர்தன யன்றலந்
சலந்தர னாகந் தனக்கிறை சேர்செந்திற் சார்ந்திடற்கே.

சு

சாரங்கஞ் சங்கரி கட்டுச்சித் தேயந்தகைச் சங்கரனார்
சாரங்கஞ் சங்கரி தாஞ்சக் கரங்கையிற் றுங்கினன்சேய்
சாரங்கஞ் சங்கரி யாநண் ணினர்க்கந்தத் தந்திரத்தா
சாரங்கஞ் சங்கரி தேயெனச் செய்நின் சரண்டந்ததே.

எ

தந்தனஞ் சங்கை யணிகரர் சேர்க்கத் தடங்கணலை
தந்தனஞ் சங்கை யலரென்செய் யாடங்கச் சற்சனாநித்
தந்தனஞ் சங்கை யகலறத் தீசெந்திற் சார்கதனித்
தந்தனஞ் சங்கை யநக னினையனற் றுடரற்கே.

அ

தரங்கனந் தார னனியேற் றெழிற்செந்திற் றந்தைநிரந்
தரங்கனந் தாரக நாடினென் றேநினை சத்தியரந்
தரங்கனந் தார நகரீசர் சேய்கிரித் தையலர்க்கந்
தரங்கனந் தாரா கஞ்சிற் றிடைசல சங்கன்களே.

க

சங்கங் களங்கழ னிக்கரை சேர்செந்திற் றங்கினனஞ்
சங்கங் களங்கர நண்ணரன் சேயெய்தச் சார்ந்தனஞ்சற்
சங்கங் களங்க னியைநிகர் தண்ட தாற்கினிய
சங்கங் களங்க ரெனநின்ற யாங்கனெஞ் சங்கரைந்தே.

ய

கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டர னூர்தந்த கந்தரழ
கரத்தரிக் கங்கணங் கண்டசெய்ச் செந்திலெங் காங்கெயர்சா
கரத்தரிக் கங்கணங் கட்கய னூர்க்கெழிற் காசணிசே
கரத்தரிக் கங்கணங் கற்றிடத் தாங்கினர் கைச்சத்தியே.

கக

சத்திக் கரத்த நைச்செயங் கத்தினைத் தந்தனனற்
சத்திக் கரத்த நைச்சிலை யாளிதன் றுளினேனே
சத்திக் கரத்த நைத்தியைந் தேத்தான் றந்தகதிர்ச்
சத்திக் கரத்த நைசெந்தி லாய்நின் சரண்சரணே.

கஉ

சரிதங்கை யாரக் கலன்றந் தனந்தரித் தார்நரகே
சரிதங்கை யாரக் கரிடத்தி னூர்தந்த தன்செந்தினே
சரிதங்கை யாரக் கணத்தின்னல் கைத்தல் சரதந்தஞ்சீர்ச்
சரிதங்கை யாரக் கசுந்திசைக் கின்ற தகையினர்க்கே.

கங

இனனந்தி யங்கி நிகர்த்தசெங் கெழன்னை யீரண்டா
யினனந்தி யங்கி ரியைச்சிலை யாக்கிதன் சேயெழிற்செய்
யினனந்தி யங்கி யிருங்கஞ்சஞ் சேர்செந்தி லெந்தைதலை
யினனந்தி யங்கிசை யக்கதி யீந்தன னென்றனக்கே.

கசு

தனக்கடங் காரெயில் செற்றகங் காளன் றனயனங்கந்
தனக்கடங் காதிழி தந்திக் கினையன் றனிர்ெழிற்சந்
தனக்கடங் காரிறை செந்திலி னற்சேய் சயிலநங்கை
தனக்கடங் காணினச் சாரிலை யண்ண றரணியிலே.

கடு

தரணி யனைய நிறத்தண்ண லாரிரந் தன்றளந்த
தரணி யனைய னிறைஞ்சயி லார்நந் றனிச்சிலையார்
தரணி யனைய னகனனை யந்தரி தந்திடுகந்
தரணி யனையனெஞ் சேயலர்த் தாள்கட ரித்திறைஞ்சே.

கசு

தரிக்கனந் தங்கலை நீள்சடைக் கைக்கனந் சங்கரனந்
தரித்தனந் தங்கலை நீதிகள் சாற்றரன் றந்தநற்கந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீர்ச்செய்க்க ணைஞ்செந்தி லார்தலையா
தரிக்கனந் தங்கலை நீத்திழந் தேங்கரச் சங்கங்கனே.

கள

சங்கரி யக்க நிகர்த்தநின் றுதை தகையதென்னச்
சங்கரி யக்க ரிறைஞ்செழிற் செந்திற் சடானனகஞ்
சங்கரி யக்கதிர் தானிசை கின்ற சரணத்திறைந்
சங்கரி யக்கணத் தேயெற் செறியந் தகற்சினந்தே.

கஅ

தகர னலங்க நிறைநிறத் தான்செந்திற் றந்தைசங்கேயந்
தகர னலங்க னளிஐ தனத்தினன் றுமுளகந்
தகர னலங்க டரநின்ற சத்தியன் றுளெனினந்
தகர னலங்கனன் றுலெனச் சீறிடத் தக்கரன்றே.

கக

தக்க னகத்தி னடறணித் தானயன் றன்கதிசந்
தக்க னகத்தி கிரிக்கர னாக்கங்க டந்தளிக்கத்
தக்க னகத்தி யனையாளி யென்னெஞ்ச தாஞ்சலசந்
தக்க னகத்தி னகரன்றன் செந்திலைச் சந்திக்கினே.

௨௦

சந்தத்த னத்திக டந்திறத் தாசை தலத்தினிச்சை
சந்தத்த னத்தி னசைதி ரடியன் றனதிலிற்சேர்
சந்தத்த னத்தி யதளான் றனய தடக்கயல்கஞ்
சந்தத்த னத்தி னினங்கீ ழிழிசெந்திற் றங்கினற்கே.

௨க

தங்கச் சினகர நேராக் கலந்திச் சகநிறைந்தார்
தங்கச் சினகர நேயர் தனயன் றனக்கினிதார்
தங்கச் சினகர நீள்செந்தி னாட்டிற் றனகரிதந்
தங்கச் சினகர நற்கன னென்னங்க டையலர்க்கே.

௨௨

அலரிந் னந்தலை யாழிகண் டாங்குச் சிகியினிடை
யலரிந் னந்த நிகரயி லான்செந்தி லாயிழையை
யலரிந் னந்த நினைநிலந் தேர்த்ததற் கன்றயலா
ரலரிந் னந்தஞ் சொலற்கிட னுநெஞ் சழிகின்றதே.

உரு

தேயத் தியங்கி யலகி றலங்களிற் சென்றடிகள்
தேயத் தியங்கி யலைய றிடங்கதி சேர்தலறைந்
தேயத்தி யங்கின நித்திலந் தானெறி செந்திலடைந்
தேயத்தி யங்கி தரித்தான் றனயற் றெரிசிக்கினே.

உசு

சிக்கத் தனங்க டிறக்கின்ற கன்னியர் சிந்தைகனே
சிக்கத் தனங்க ளளித்தழிந் தேற்கெழிற் செந்திறரி
சிக்கத் தனங்க ழலையேத்த நல்கினன் சீர்நிறைகா
சிக்கத் தனங்க ளகிலேசன் றந்த திறற்கந்தனே.

உரு

கந்தரங் கானந்த னிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கநே
கந்தரங் கானந்த நண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளக
கந்தரங் கானந்த நின்ற டெழிற்செந்திற் கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங் கானந்த நல்கச் சனனங் கடந்திலரே.

உசு

கடனந்தி னாகத் ததளாடை யாயெனைக் காக்கனிற்கே
கடனந்தி நாணிறத் தாயென நாரணன் கண்டிறைஞ்செந்
கடனந்தி நாதன் றனயனற் செந்திலிற் காரிகையே
கடனந்தி னாயகங் காதலர் தேரிற் கலிக்கின்றதே.

உ௭

கணக்காக நாய்கடிந் காய நிலையெனக் கண்ணியென்ன
கணக்காக நானிலந் தெய்த்தே னெழிற்செந்திற் கந்தநெற்றிக்
கணக்காக னோத்த நின்றனை யேயினிக் காதலினாற்
கணக்காக னாகர்த் தேயழி யங்கத்தின் காதலற்றே.

உஅ

காதலை யானின் றனக்காக் கினனினிக் காயந்தந்தே
காதலை யானின் றனக்கா ரணனடிக் கஞ்சங்கனீங்
காதலை யானின் றகங்கரைந் தேத்தரன் கண்ணியராக்
காதலை யானின் ற சங்கரன் சேய்செந்திற் காங்கெயனே.

உக

காயங் கலைய நலியந் தகனணை காலஞ்செய்ய
காயங் கலையத ளானில நீரழல் காற்றெழிலா
காயங் கலைய னலரிசித் தாயினன் காதலழ
காயங் கலையதி ருஞ்செந்தி லாயென்க கன்றனெஞ்சே.

உ௦

திருச்செந்தில் நிரோட்டகயமகவந்தாதி முற்றிற்று.

ச. பழமலையந்தாதி

காப்பு

சீரதங் கோட்டு முனிகேட்ட தூற்படி செங்கரும்பால்
வரதங் கோட்டு வயல்கூழ் முதுகுன் நிறையவனைப்
பூரதங் கோட்டு மலையானைப் பாடப் புரந்தருளும்
பாரதங் கோட்டு துகியா லெழுதிய பண்ணவனே.

திருவருந் தங்க வருங்கல்வி மாது சிறப்புருங்
கருவருந் தங்க நிலையாதென் றுள்ளங் கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந் தங்க மலைபோலுங் குன்றைப் புராதனை
இருவருந் தங்க டலையா லிறைஞ்சு மிறைவனையே.

க

இறைக்கு வளையு மினங்கின் னாயுமழ கென்பவர்கே
துறைக்கு வளையு மெகினமும் வாவிக்குத் தூயவிதழ்
நறைக்கு வளையு மழகா முதுகிரி நாதர்க்கின்றிப்
பிறைக்கு வளையு முடல்வந்த வாறென்கொல் பேசுகவே.

உ

பேசுக வீர வருநானென் றெல்லெப் பெருங்கடல்சேர்
ஆசுக வீர பழமலை வாணவென் றன்பனைந்து
பூசுக வீர மதிவேணி நீற்றைப் புலவிர்பிறர்
சாசுக வீர வனையுக் வீர்மெய்க் கதிதருமே.

ங

கதியிலே வேலை மடவார்க் கியற்றக் கருதுளமே
பொதியிலே வேலையுண் டுற்றோன் றொழும்பழம் பூதரத்தை
துதியிலே வேலை மகிழ்வீரன் றந்தையை நோக்கிலை
ஓதியிலே வேலை வளர்ப்பாய் தருவை யொடித்தெறிந்தே.

ச

ஓடிய மருங்குலைக் கொங்கைகள் வாட்டுறு மோடரிக்கட்
டொடியம ருங்குலைக் கார்தளங் கைம்மகள் சோரமதன்
கடிய மருங்குலைத் தீப்போன் மதியங் கணன்றெழுதல்
அடிய மருங்குலைச் செய்ம்முது குன்றர்க் கறைகுவமே.

ரு

மேருக் குவடு நிகர்தோட் பழமலை மேவுதிருத்
தேருக் குவடு வசமாடு மாடத் தெருவினிற்போய்
நீருக் குவடு விழியெழின் மாய்ந்தெதிர் நின்னுநம
தூருக் குவடு விளைத்தன வேயின் றொழிவறவே.

கூ

ஒழியாக் கவலை யொழிவதென் றோசொல் லுழல்புலத்தின்
வழியாக் கவலை யிடைப்படு மானின் மயங்கிநின்று
பழியாக் கவலை மனமே பணிந்து பரவிலேவேல்
வழியாக் கவலை மகளிறை தாழ்ப்பழ வெற்பினையே.

எ

வெற்றிக்கு மாரனை யீன்ற பழமலை வேந்தனின்னும்
முற்றிக்கு மாரனை நோக்குங்கொ லோவென்பர் மூலைவம்புச்
சொற்றிக்கு மாரனை வார்மட வாரவன் றோண்மூலையோ
டொற்றிக்கு மாரனை யோன்முனஞ் சேர வழுவவரே.

அ

உழவரைச் சந்த விளவாளை பாய்வய லோங்குஞ்ன்றைக்
கிழவரைச் சந்த தழுநினை வாய்நற் கிளைவளரும்
பழவரைச் சந்த நறுந்தழை வாங்கிப் பரவினளே
எழவரைச் சந்த மயிலியல் பூசவு மெண்ணினளே.

க

எண்ணிவ ருந்தின நொந்தோம் பழமலை யெய்திலர்கா
னண்ணிவ ருந்தின மின்றே யினிக்கதிர் நற்புரவி
மண்ணிவ ருந்தின மாவா லெழுந்துகள் வந்துடலின்
கண்ணிவ ருந்தின வான்மதி நேய்க்குங் கடிநகரே.

ய

கடிக்கஞ் சமனை யுவந்துல காக்குறுங் காரணனோர்
முடிக்கஞ் சமனை தொறும்பலி யேற்ற முதுகிரியான்
மிடிக்கஞ் சமனை வருந்தொழ வாய்வும் விரவுறுமெங்
குடிக்கஞ் சமனை வெருவுத லேயின்று கொல்வென்னேறே.

கக

கொல்லைக் குறவரை வாயனை யார்கரித் கோட்டைவிளை
நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயரைவான்
தில்லைக் குறவரை நம்முது குன்றரைச் சேர்வென்றார்
எல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீகுவரே.

கஉ

ஈகையி லங்கை தவமுள மெங்நன மெய்துவமென்
றோகையி லங்கை வடிவே லொடுவருந் தோன்றறந்தை
வாகையி லங்கை யரசிற ளூன்றிய வள்ளன்மு
மாகையி லங்கைம் முகமுது குன்றன் மலர்ப்பதமே.

கங

பதம்பர வைக்கு வருந்துபி ராற்குப் பசுமயின்மேற்
கதம்பர வைக்கு வரச்சுற்று கட்செவிக் கங்கணற்குச்
சிதம்பர வைக்கு முதுகுன்ற வாணற்குச் செல்வமெல்லா
மதம்பர வைக்கு நிகர்கரித் தோறலை மலைகளே.

கச

மாலைக் கலுழனெய் யோனெனத் தாங்க வயங்குமருள்
நூலைக் கலுழ வொழியெனு மேற்றிவர் நோன்மையனும்
பாலைக் கலுழ வொருமகற் கீந்த பழமலையான்
மூலைக் கலுழ நடம்புரி வானெம் முதற்றெய்வமே.

கடு

தெய்வசி காமணி யேமணி கூடலிற் சென்றுவிற்ற
மெய்வசி காமணி கண்டா பழமலை வித்தகமீன்
நெய்வசி காமணி மாவெனுங் கண்ணியை நெஞ்சகத்து
வைவசி காமணி னேவா தெனையின்ப வாழ்வளித்தே.

கசு

வாழ மரிக்கு மடநெஞ்ச மேமென் மலர்ப்பகழி
தாழ மரிக்கு மதற்காய்ந்த தந்தையுந் தாயுமொரு
வேழ மரிக்கு மிகவுற வார்ப்பழ வெற்பினயல்
சூழ மரிக்கு மியல்பையெஞ் ஞான்றுந் துணிந்திலையே.

கள

துந்துமி யும்ப ரியம்பும் பழமலை சூழ்ந்துரையீர்
துந்துமி யும்பரி யாவியை வேண்டியுண் ணோம்புலவீர்
சிந்துமி யும்பரி வாலுத வார்த்துதி செய்வீர்மலம்
உந்துமி யும்பரி பாகமுண் டோசொல்லு முங்களுக்கே.

கஅ

கேட்டுப் புவனங் கொளவுமெண் ணோமெய்க் கிராதனின்முன்
நாட்டுப் புவனம் பயின்மான் றசையுண்ட நாதனராப்
பூட்டுப் புவனங் கொளுமெய்ப் பழமலைப் புண்ணியன்றான்
வேட்டுப் புவனம் பதினான்கு நல்கினும் வேண்டிலமே.

கக

வேண்ட வடுக்க நினைவதுன் றுண்மலர் வேட்கைமணி
பூண்ட வடுக்க னறுநூத லார்மயல் போக்குவது
கீண்ட வடுக்க னயமா தினமுலை நேர்ந்துதவ
மாண்ட வடுக்க ணிகர்தோட் பழமலை மன்னவனே.

உ௦

மன்னவ மாதவ னுடும் பழமலை வாணமணி
அன்னவ மாதவ னன்மலைக் காற்கசைந் தம்மதிகண்
டென்னவ மாதவ னல்லின்வந் தானென் றிரங்குமதன்
றின்னவ மாதவ நோமேயென் செல்வத் திருந்திழையே.

உக

திருந்திய வேதம் புகல்பரி சேயறஞ் செய்துடலம்
வருந்திய வேதம் பொருளென வாழ்பழ மாமலையான்
பொருந்திய வேதந் தருநஞ் சுணனெனிற் பூமலர்கா
மருந்திய வேதம் புயமனை யாட்கணி மங்கலமே.

உ௨

மங்கல மாவீ மலைசேர் பழமலை வாணமணிச்
செங்கல மாவீ மலர்க்கைக் குருகொடு செல்கவெமர்க்
கிங்கல காமாவீ வளைநீ யணைந்த தினியுனெதிர்
தங்கல மாவீ தரிர்கொடு சேறுமெந் தண்மனைக்கே.

௨௩

தண்டநீ கமண்டலங் கொண்டு பழமலைச் சங்கரதாட்
புண்டங்க மண்டலங் கண்டுசென் றுலுமெய்ப் போதமுரூர்
பண்டங் கமண்டலங் காரமின் னாக்கினன் பாட்டியலைக்
கொண்டங் கமண்டலம் பாழாக் கியவுனைக் கூறலரே.

௨௪

கூற்றைக் கொடியங் கடப்பா னருளெனக் கூய்ப்பரவி
ஏற்றைக் கொடியங் கரஞ்சேர் பழமலை யீசனணி
நீற்றைக் கொடியங் குளமே வெறுத்தி நிறைபெருகும்
ஊற்றைக் கொடியங் கினமோ டருந்து முடம்பினையே.

௨௫

உடற்கு வலையந் தகன்கைக் கயிறென் றுணர்ந்துளமே
கடற்கு வலையம் புகழ்சேர் முதுகிரிக் கண்ணுதற்கு
மடற்கு வலையம் புரைகளத் தாற்குநம் மன்றமர்ந்த
நடற்கு வலையம் பணியா மவற்கன்பு நண்ணுகவே.

௨௬

நட்டுவ னாரை யறிகிலன் றண்ணுமை நந்தினின்று
கொட்டுவ னாரை யிரைதேர் கயமுது குன்றுடையாய்
தட்டுவ னாரை யகலாத நான்முகன் றுளமுயர்
குட்டுவ னாரை வனைவான் பரவுநின் கூத்தினுக்கே.

௨௭

கூத்துகந் தம்பல மேவுறு மோர்முது குன்றனைநம்
பாத்துகந் தம்பல மாரினு மெள்ளினும் பண்பினைத்தாள்
சாத்துகந் தம்பல மாமறை யாற்புகழ் தாணுவைநாம்
ஏத்துகந் தம்பல மார்பொது மாதரை யெள்ளினமே.

௨௮

எள்ளா தவனை யெலும்பா பழமலை யென்றிருந்த
கள்ளா தவனை மகவரிந் தாக்கெனக் கட்டுரைத்து
விள்ளா தவனை மகிழ்பர மாவழல் வெண்மதியைத்
தள்ளா தவனை முடிசூடெம் மாது தருக்குதற்கே.

௨௯

தருவி னிலையினி மன்னவற் கில்லையித் தண்புனத்தில்
மருவி னிலையினி மைக்கூற் றெனக்கந்தி வானநிகர்
உருவி னிலையி னியல்வேற் குகனை யுதவியகோன்
கருவி னிலையி னிகந்தோன் பழமலைக் காரிகையே.

௩௦

காரிகை யார்க்கு வரும்பொது வோவல்ல காண்விசம்பிற்
பூரிகை யார்க்கு முதுகுன்ற நாயகன் பொங்குமருள்
வாரிகை யார்க்கு மருந்தனை யான்மலை மன்னனருள்
நாரிகை யார்க்கு மெழுவுறழ் தோடக ணறுதுதலே.

௩௧

துதலரிக் கும்பரு வங்குறை என்றவ னோக்கடையா
முதலரிக் கும்பரு மேத்துந் தமிழர் முருகுபெரு
குதலரிக் கும்பரு கற்கருங் காழுது குன்றரிலார்
சிதலரிக் கும்பரு மாமரம் போற்றியர் தின்பவரே.

௩௨

தின்னக் கனியை விழைகூ னினமந்தி தீங்கனியீ
தென்னக் கனியை யிரவியிற் பாப்பொழி லீண்டுக்குன்றை
நன்னக் கனியை மதிவே ணியணிந்த நாம்பயந்த
சின்னக் கனியை வலத்திலைவத் தால்வருந் தீங்கென்னையே.

௩௩

தீங்கு திரைக்கட னேர்நரர் காடுயர் செய்மலத்திற்
காங்கு திரைக்கட நாயக்கிரை யென்றிந்த வாகமயல்
நீங்கு திரைக்கட நன்முது குன்றர்க்கந் நிம்பனுக்கு
வாங்கு திரைக்கட னீயவல் லார்க்கு வணங்குமினே.

௩௪

வணங்கக் கரமு மொழியப் பழமலை மன்னுருவாய்
இணங்கக் கரமு மிருப்பவைத் தேபுண ரேந்திழையார்
பிணங்கக் கரமு ஞமலியும் போலவர் பின்றொடர்வீர்
அணங்கக் கரமு தலைபோ லுமைப்பற்று மந்தக்கே.

௩௫

அந்தரங் கங்கை தவரறி யாம லமுதருள்சம்
பந்தரங் கங்கை வலிபோன் மின்னாக்கினர் பாடியுனைச்
செந்தரங் கங்கை ரவமொண் கமலந் திரைத்துவருஞ்
சந்தரங் கங்கை விரும்புமுத் தாறுடைத் தொன்மலையே.

௩௬

மலங்கலை யங்கலை கற்றேன் றனக்கருள் வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலை யங்கலை நல்லோர் பரவுங் கழலடியான்
விலங்கலை யங்கலை வேலோன் பிதாழுது வெற்பிடத்திற்
பொலங்கலை யங்கலை யான்மூடு மீனைப் புதைத்தவனே.

௩௭

புதைத்துக் கரக்கும் பொருளானர் வெஞ்சொற் பொருமறவி
கதைத்துக் கரக்குங் குமமுலை பாகன்மெய் கண்டடியார்
பதைத்துக் கரக்குஞ் சிறிதா வருகும் பழமலையான்
வதைத்துக் கரக்குஞ் சரமீர்ந் தவன்றரும் வாழ்விலரே.

௩௮

இலங்கு மரியு மருள்கோன் முதுவெற் பிடத்தூற்கால்
விலங்கு மரியு முழுவெல் லாமுன்னி வெய்துயிராக்
கலங்கு மரியு மிருந்துயர் கூருங் கலுழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்கு மரியு மொருவனும் போருங் கொடுஞ்சுரத்தே.

௩௧

கொடுவரி யானை யடர்ந்துறு மாறெனக் கொண்டயர்தூ
கொடுவரி யானை யுறவடிப் போமென் றொருங்கு வந்தே
அடுவரி யானை நிகர்நமன் றாத ரடிமுடிமன்
நடுவரி யானை முதுகுன்றொ டேசு நரர்தமையே.

௪௦

நரகா வலர்மட வார்க்குள் ளுருகிக்கைந் நாவிருப்ப
அரகா வலர்புனைந் துன்றனை யேத்தில ராய்ந்தறிவால்
உரகா வலரென வுய்ந்தா ரினமுன முற்றகுன்றைப்
புரகா வலரி லருட்கோயி லாகும் புரார்தகனே.

௪௧

புரந்தர னஞ்சு பழமலை வாணன் புலவர்தொழுந்
தூரந்தர னஞ்சு தலைநாக கங்கணன் றெண்டுதுமால்
நிரந்தர னஞ்சு தொழுதேத்து தாதர்க்கு நேயமொடு
வரந்தர னஞ்சு கனத்துவைத் தானென்பர் மாதவரே.

௪௨

மாதரைக் கொன்றுவ ரம்மேனி வைத்தவ மாசணத்தை
ஈதரைக் கொன்று சிறுநாணென் றுர்க்கு மெழிலுடையாய்
நீதரைக் கொன்று நலஞ்செயல் வேண்டு நினையிகழும்
வாதரைக் கொன்று முதுகுன்ற மாநகர் மாசொழித்தே.

௪௩

மாசி யதிகந் துறந்தார் மகிழ்குன்றை மாநகரோ
காசி யதிகந் கொலோவென்பி ராயினக் காசியெனப்
பேசி யதிகந் தகன்றிருந் தான்பரன் பேரடலை
பூசி யதிகம் பரனீங்கி லானிப் புரியினையே.

௪௪

புரிசடை யாள பழமலை வாண பொருப்பெடுத்த
கரிசடை யாள திகந்தீர்த் தருளக் கடுவயின்ற
பரிசடை யாள முடையா யொழித்தனன் பட்டினையத்
துரிசடை யாள தழுக்கா மெனாநின் றுகிலினுக்கே.

௪௫

துகிலங் குருகுந் துறந்தா ளுயிருந் துறக்கின்றான்
அகிலங் குருகு மணிமுடி யாயெனு மத்தவளை
முகிலங் குருகு மடியாய் பரந்த முதுகிரியாய்
சகிலங் குருகுல மேத்திறை வாமைத் தடங்கண்ணியே.

௪௬

தடுக்க மலத்தி னெடுங்குதல் போலநின் றுளிலுறும்
ஒடுக்க மலத்தி னிகழ்வால் வளையின மூர்ந்திடச்சேல்
மடுக்க மலத்தி லுகள்வயல் சூழ்குன்றை மாநகரோய்
அடுக்க மலத்தி புனையலங் கார வருளுகவே.

சௌ

அருவரை வில்லை யுமிழ்பணி நாகமு மத்திகளும்
உருவரை வில்லை யெனப்பூண் பவரையவ் வும்பர்தொடும்
பொருவரை வில்லை யுறுமுது குன்றரைப் போந்துமருள்
ஒருவரை வில்லை வாரிலொற்றி வையென வுற்றனமே.

சஅ

உற்கைக்கு மாறு படுமணி நாக மொளித்துலவி
விற்கைக்கு மாறு சுமந்தவ சீர்முது வெற்பினின்பால்
நிற்கைக்கு மாறு வழுவா நடக்கைக்கு நேரிழையார்
சொற்கைக்கு மாறுந் தமியேனுக் கென்று துணைசெய்வையே.

சக

செய்க்குத் தனங்க மலமலர் சீர்தருஞ் செய்யதிரு
மெய்க்குத் தனங்க டரவடு வாங்கிடொல் வெற்பிடத்திற்
கைக்குத் தனங்க வெழியினுந் தாடனைக் காய்வதிலேன்
வைக்குத் தனங்க ளழித்திறை யாதிந்த வையகமே.

கூ

வைத்து மதிக்கு மருங்கிற்கைத் தாயென மந்தரமத்
துய்த்து மதிக்கு மனையின்மை யான்மறை யோகிமுன்
எய்த்து மதிக்கு முடிமிசைக் கங்கையை யேத்தியேனோ
மெய்த்து மதிக்கு மணுகவொண் னுமுது வெற்பினனே.

கூ

வெற்புக் குமைய வடிவே லெறிந்தசெவ் வேண்மதவேன்
பொற்புக் குமையவ னோடான் வாழ்முது பூதரத்தி
னிற்புக் குமையவ னொத்திருந் தாள்குறை வின்றிவளர்
கற்புக் குமையவள் போலுநங் காதற் கருங்கண்ணியே.

கூ

கருந்தடங் கட்டு முதவாய் மயிலெங்கள் கண்களுக்கு
விருந்தடங் கட்டு நலமெனப் போந்தவிண் மீன்பொரியும்
அருந்தடங் கட்டு வளையோடை யாகுக வம்புயங்கள்
பெருந்தடங் கட்டு முகமாகுங் குன்றைப் பெருந்தகையே.

கூ

பெருமு தலைவளை யான்போற்றுங் குன்றைப் பெருந்தகையை
இருமு தலைவளை மூப்படைந் தாண்டவற் கின்மகவைக்
கருமு தலைவளை வாயிற் றந்தானேமுன் கண்டமுது
பொருமு தலைவளை நீத்தனண் மேவினன் பூங்கொடியே.

கூ

பூங்குமி மும்படி மூன்றும் பொருந்திப் புளிஞர்பொருள்
வாங்குமி மும்படி மோது மெனல்கொடு மால்விழுங்கி
ஆங்குமி மும்படி வந்தவெம் பாலை யடைந்தவன்கால்
வேங்குமி மும்படி நென்னும் பழமலை வித்தகனே.

௩௩

வித்துரு மத்தை நிகர்வா னுயிர்செய் வினையருத்துங்
கத்துரு மத்தை யிடுதயிர் போலக் கலக்குமதன்
சத்துரு மத்தை வனைமுது குன்றிறை தாள்கொடுவான்
நத்துரு மத்தை யிலவாக வெள்ளுவர் நற்றவரே.

௩௪

நற்றவ ராக மறையவ ராகவிந் நானிலத்தில்
அற்றவ ராக மனமுடை யார்க்கன்றி யச்சமற
உற்றவ ராக மறியா தொளித்தநின் னெண்பதங்கள்
பற்றவ ராகம லாலயன் போற்றும் பழமலையே.

௩௫

பழங்க விகட மகமந்திக் கீபொழிற் பண்டைமறை
முழங்க விகட வுளர்க்கீயுங் குன்றை முதல்வனைவேன்
அழங்க விகட விழிதிறந் தானை யடிபரவார்
கிழங்க விகட மறவறிந் றேன்றிக் கெடுவார்களே.

௩௬

கெடுத்துப் பணியு முடையும்வென் காமற் கிழத்திமுலை
வடுத்துப் பணியு முரம்வேட்டு நின்றனள் வல்லியதன்
உடுத்துப் பணியு மரைக்கைசத் தோய்தொண்ட ருள்ளமெல்லாந்
கொடுத்துப் பணியு மலர்தாட் டிருமுது குன்றத்தனே.

௩௭

குன்றுக ளாங்களை யொவ்வா வெனுமுலை குன்றதிர்க்குஞ்
சென்றுக ளாங்களை யுண்வண்டு மோலில் செழுங்கொன்றைமான்
கன்றுக ளாங்களை நன்மதி வேணிக் கடவுடனை
யென்றுக ளாங்களை யெம்மானைக் குன்றை யிறைவனையே.

௩௮

இறவாத வாகந்த வெள்ளத் தழுத்தி யெனையருளால்
துறவாத வாகந்த வாள்வதென் றோமெய்த் துறவர்தொழும்
அறவாத வாகந்த னஞ்சூழ் முதுகுன் றடைந்தவர்தம்
உறவாத வாகந்த கோபால நென்றற் குடையவனே.

௩௯

உடைய மடங்க லுதைத்தபொற் பாத வொளிசெய்யமுழப்
படைய மடங்கன் முகற்காய்ந்த வீர பழமலையாய்
கடைய மடங்கல் லொடுபக லுந்தொழக் கற்றிலமெம்
விடைய மடங்கல் வருவதெஞ் ஞான்று விளம்புகவே.

௪௦

விளங்க வலம்புரி மால்போற்று நன்முது வெற்பகஞ்சேர்ந்
துளங்க வலம்புரி யாய்மாய் பிறிதொ ருடம்படையாய்
துளங்க வலம்புரி மென்குழன் மாதர்க்குச் சூழ்ந்துநின்று
கனங்க வலம்புரி யிவ்வெற்பை யேயிலை கைவருமே.

௬௩

வருந்தா தவரை வளைத்திட் டவபவ வன்பிணிக்கு
மருந்தா தவரை மருவும் பழமலை வாணவுளைப்
பொருந்தா தவரை யுயிர்செகுத் துண்ணம் புலிமழுங்கத்
திருந்தா தவரை வரக்கூ வுறாதென் சேவல்களே.

௬௪

சேவாலங் காட்டு பொழுதகஞ் சாயச் செலுத்திவரி
மாவாலங் காட்டு முதுகிரி வாணவங் வானமூய்ய
வேவாலங் காட்டு மிடற்றாய்சின் சீர்த்தி விரித்துரையா
நாவாலங் காட்டு விலங்காயி னேனிந்த நானிலத்தே.

௬௫

நிலங்கடந் தானை மகிழ்வானைத் தன்னடி நின்றொடுங்கும்
புலங்கடந் தானை முதுகுன்ற வாணனைப் போற்றிலாதந்
நலங்கடந் தானை முழுது யிழந்தந் நகரினிற்போய்
இலங்கடந் தானை துணிசீரை யாக்கொண் டிரப்பர்களே.

௬௬

இரப்பாரி லாரை யிலரெனின் வைவ ரிரந்திடிற்றங்
கரப்பாரி லாரை முகநோக்கு ரூர்மழுக் கைக்குன்றையாய்
உரப்பாரி லாரை யுறவாகக் கொள்வர்தம் முள்ளனபோய்
நிரப்பாரி லாரை யவிப்பார்தம் மக்களை நீத்திருந்தே.

௬௭

இருப்பு வலியை யகன்றுபொன் வல்லியை யெண்ணுதலாம்
விருப்பு வலியை முலையா ரணங்கினர் விண்ணுறுதல்
பொருப்பு வலியை யிடத்திலவைத் தாய்மலர்ப் பூங்கணைசேர்
கருப்பு வலியை யொழித்தாய் பழமலைக் கண்ணுதலே.

௬௮

கண்டந் தரிக்கும் விடத்தார் பழமலைக் கண்ணுதலார்
பண்டந் தரிக்கு மருங்களித் தார்தம் பழவடியார்
எண்டந் தரிக்கு மரிதாகும் பாத ரிருங்கருமா
வெண்டந் தரிக்கு மதற்காய்த் தவரெனு மெல்லியலே.

௬௯

மெல்ல வணங்கு நினைவா லெதிரந்திட வேனெடுங்கண்
நல்ல வணங்கு வளையுடை யோடு நடந்திலை
கொல்ல வணங்கு மதிசுமந் தேகின்ற கொள்கையென்றோ
வெல்ல வணங்கு மலையாய் முதுகிரி வேதியனே.

௭௦

வேதிய வாவி தனக்காவி யாகிய வித்தகபெண்
பாதிய வாவி மலர்த்தேன் பெருகும் பழம்லைவாழ்
சோதிய வர்வி வருவிடைப் பாகநின் ரெண்டருது
நீதிய வாவி யவரையென் ரோசென்று நோர்குவனே.

எக

நேரு மடியர் தமக்குற வாயவர் நேசமறச்
சோரு மடியர் தமையனு காதவர் தம்பியினுற்
சாரு மடியர் மணிநிற வண்ணன் றரையிடந்து
தேரு மடியர் முதுகுன்ற வானுதற் றீக்கண்ணரே.

எஉ

கண்டர வந்தனை நேர்ந்தாங் கருகக் களிற்றினைமுன்
கொண்டர வந்தனை வானோர் செய்முது குன்றனொடு
வண்டர வந்தனை நேர்வானைக் கோலம் மதனெனய்யும்
புண்டர வந்தனை சேர்தியென் ரோதுமின் போமின்களே.

எங

போதுமின் மாலை வகைவகை யாகவம் பொற்றொடியீர்
ஓதுமின் மாலை தரின்வம்மி னிலையென் ரோட்டினரேல்
மோதுமின் மாலை வருமுனஞ் சாமென்று வண்கைமலர்
மோதுமின் மாலை மகிழ்குன்றை வாணர்தம் முன்னடைந்தே.

எச

முன்னஞ் சிலம்பு சிலையாக் கியநன் முதுகிரியாய்
பொன்னஞ் சிலம்பு சிலம்புத லோடையிற் பூஞ்சிறகர்
அன்னஞ் சிலம்பு நடையிள மானை யனங்கனெய்து
தன்னஞ் சிலம்பு குவளையல் லாத தணந்தனனே.

எடு

தணந்தவ ளக்கரி மேனிய ளாங்கொல்வெண் சங்கின்ங்கண்
மணந்தவ ளக்கரி 'னின்றழு மோவல வாவுயிர்கள்
உணந்தவ ளக்கரி தாமுது குன்றர னோங்கமர
கணந்தவ ளக்கரி யானேத் திறையன்றிக் காப்பிலையே.

எசு

காப்புக் கரியுந் திருமக னாயகன் காப்பவற்றின்
பூப்புக் கரியுந் தலையடை யானும் பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக் கரியுந் குயிலும் பயில்பொழில் வண்டில்லையான்
மூப்புக் கரியும் புலியுங்கொன் றீர்த்த முதுகுன்றனே.

எள

முதுமறை யந்த முதுபொரு ளேநன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறை யந்த முடியாய் புராணம் விளங்கிரண்டொன்
பதுமறை யந்த முதுகுன்ற வாணநின் பாதம்வணங்
குதுமறை யந்த கனைமார்பி லெம்மைக் குதுகிடினே.

எஅ

குறுகு முனிவனை யன்றாண்ட விம்முது குன்றனுக்கு
மறுகு முனிவனை செய்தாலுய் வாரெவர் வந்தருளென்
றறுகு முனிவனை போதுமி டார்நம னார்முனிவு
முறுகு முனிவனை மெய்தா ரறிவறு மூடரினே.

௭௧

மூடா நமாதி மிரையடைந் தாயலென் முன்னனுகல்
மீடா நமாதி பெருமா னுதைக்கினு மெய்ப்புகழைப்
பாடா நமாதி யெழுத்தைந்து மோதிப் பழமலைவாழ்
வீடா நமாதி யடியா ரடியருண் மேலினமே.

௮௦

மேவத் தகரை யிவர்மக வீன்றதொல் வெற்பரச
சேவத் தகரை வொடுபூசித் துன்னேவிண் செல்வமுதும்
பூவத் தகரை நகுவே மெமக்குநின் பொங்கருளால்
ஓவத் தகரை வகைப்பாச முந்தம் முரங்குலைந்தே.

௮௧

கூலையா நிலமும் விசம்புந் தொழுமுது குன்றமதிக்க
கலையா நிலமும் மடியழல் காயவக் காய்கனலின்
மலையா நிலமு முடன்கூட வேமெனை வாங்குகழைச்
சிலையா னிலமு மெமதில்ல மாய்நின்று சீறுவனே.

௮௨

சீறிரை யாக மதியுணும் பாம்பணி செல்வமறை
மாறிரை யாக மலிமுது குன்ற மருவுதற்குச்
சேறிரை யாகயி லாசவி லாசசு தேவவென்மின்
தோறிரை யாக நிலையென்று வாழன்மின் ரெண்டார்களே.

௮௩

தொண்டரைக் கூடல் விழையார் பொழின்மலர்த் தூளுதிர்தல்
விண்டரைக் கூட லறவுறல் போலுந்தொல் வெற்புதுமைக்
கண்டரைக் கூட லுடையாரைப் போற்றிலர் கற்றறியா
மிண்டரைக் கூடல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவரே.

௮௪

வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனங்
காழி வலஞ்சுழி யன்மேவு குன்றைக் கடவுள்விடிந்
ஆழி வலஞ்சுழி வெள்வளை யானனை யன்னகல்விப்
பாழி வலஞ்சுழி யுந்தியுள் வாங்குவர் பாவையரே.

௮௫

பாவல ருக்கு மலிபொரு ளீந்துகொள் பாட்டினர்க்கு
மேவல ருக்கு மழுவார்க்கு நன்முது வெற்பினுக்குக்
காவல ருக்கு மயலாகி நின்று கலங்குகின்றாய்
ஆவல ருக்கு விளைநில மாயினே யாயிழையே.

௮௬

ஆயக் கலையக லுஞ்சீர் முதுகுன் றரசமுனஞ்
சாயக் கலைய னிமிர்த்தசெம் மேனிய தப்பலில்லா
னேயக் கலைய புழுக்கட டெனுமுட னேயமெல்லாம்
மாயக் கலைய மலமாயை கண்மங்கன் வந்தருளே.

அள

வந்திக்க நாவி னினையே வழுத்த மலர்விழியால்
முந்திக்க னாவி தொலைத்தோய் நினது முதுவெற்பையே
சிந்திக்க நாவி மதநாறு மாதரைச் சேருமின்பம்
நந்திக்க னாவி னொழிவாமென் னுன்னுற நல்குதியே.

அஅ

நல்குற வேநல் லுரைதான் முதுகுன்றர் நாட்டுனக்குச்
சொல்குற வேநல் குரவுறு வேல தொடைகள்பல
மல்குற வேன லிதண்விட் டகம்புக்க மாணியிந்த
ஒல்குற வேனல் லிடைக்கொடு போகலென் றோ திலையே.

அக

ஓதித் திருக்கு மொழிவதல் லாமலுன் னுண்மைநிலை
சாதித் திருக்கு மியல்புதந் தாயிலை தன்மையெல்லாம்
போதித் திருக்கு மொழிசுன்றை வாண பொருப்புதவுஞ்
சோதித் திருக்கு மரிபாக சந்தரன் னுதுவனே.

கா

தூதுகண் டாலு மதியணி வேணியர் துன்னிவந்தென்
காதுகண் டாலு முடன்மூக்கின் பெய்தநல் காரெனவெம்
மாதுகண் டாலு முவக்கப் படுமொழி வந்தனன்கார்ப்
போதுகண் டாலு மயில்வாழ் பொழிற்பழம் பூதானே.

கக

பூதர நன்று சிலைக்கென்று கொள்ளும் புராந்தகனார்
சீதர னன்று பொழிலெனுங் குன்றைத் திருநகரார்
காதர னன்றும் விழிபெறு மாறுடைக் கண்ணுதலார்
மாதர னன்று வருமதிக் கோய்தலை மாற்றிலரே.

கஉ

மாற்குச் சிவந்த மலர்த்தாண் முதுகிரி வாணன்மறை
தூற்குச் சிவந்த விராப்பொரு ளென்பவர் நோக்குளள்வேள்
கோற்குச் சிவந்த விறலாள் னின்னுங் குறுகிலனிம்
மேற்குச் சிவந்த தறியே னிவட்கு விளைவதுவே.

கங

விளைய விளையு மணிநெல் வயன்முது வெற்பிறைவன்
அளைய விளையு முறவுடை யானவ் வனங்கசிலை
விளைய விளையு முடையுந் துறந்து வருந்துறுமிய்
விளைய விளையு மொருபுடை சார விருத்திலனே.

கச

பழமலையந்தாதி

௩௯

இருத்த விருப்ப திடத்திலல் லாம விருப்பலென
நிருத்த விருப்ப முதுகுன்ற வாணனை நீவலியுஞ்
செருத்த விருப்ப வுத்தியை யாருணச் சிந்தைசெய்வார்
நிருத்த விருப்ப வலையாவர் மெல்லுவர் தேமொழியே.

கக

தேவியு மானும் வினையா டிடமுடைச் செங்கணுதல்
ஆவியு மானும் வருஞ்சீர் முதுகுன் றணிவிழவைக்
காவியு மானும் விழியாய்கண் டெய்தெனக் கண்மறுகின்
ஏவியு மானும் மகட்கிடர் நீர்செய்தி ரேழையரே.

கக

ஏடலை யாறு கிழித்தெதி ரேறவிண் ணேறுபுகழ்க்
கூடலை யாறு புலியூர் மகிழ்முது குன்றிப்பெற்ற
வேடலை யாறு முயிர்த்தெடுத் தேந்துபு மென்கைகொடுத்
தூடலை யாறு வருகவென் பார்நல் லுமைதனையே.

கௌ

உமையிடப் பாக னலங்கூர் முதுகுன் றுடையனராச்
சுமையிடப் பாக வரிதே டடியுறத் தாமலர்கள்
தமையிடப் பாக மருவுவ ரேலவர் தங்களைப்பா
ரமையிடப் பாக னனுகா னுதைநினைந் தஞ்சுவனே.

கஅ

அஞ்ச வணத்தை வரன்முறை யோத வரக்கெறிந்த
பஞ்ச வணத்தை மருவுமென் ருளுமை பாகமொடு
செஞ்ச வணத்தை யனையநின் கோலமென் சிந்தையுற
விஞ்ச வணத்தை மகிழ்குன்றை வாண விரும்புவனே.

கக

விருத்தா சலசங் கராமலை மாது விழிகளிக்கும்
நிருத்தா சலசந் திரன்போ லுடம்பிடை நின்றவர்தங்
கருத்தா சலசம் பவமிலர்க் காண்டறங் காட்டியசொற்
நிருத்தா சலசந் தமியேன் றலைக்குன் றிருவடியே.

க௦௦

பழமலையந்தாதி
முற்றிற்று.

பிச்சாடன நவமணிமாலே

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினன் வெற்றரை யாகியந்தேர
இங்குற் றினையென வெம்பெரு மானிவ் விருநிலத்திற்
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனனே.

க

குன்ற முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
தன்ற மரைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து
நன்றக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுதுதலாய்
என்ற னிரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனனே.

உ

இப்பாத் திரத்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனங்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலே யோவெனத் தாழ்முழலாள்
செப்பார் பணைமுலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தியிட்டாய்
எப்பாத் திரத்திலு மிட்டறி யாய்கொன்முன் னென்றனரே.

ங

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
ஓட்டினை நீதொட லாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுமெனகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே.

ச

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்கு
ஈண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றில்
கீண்ட வுருறுத் தாதனை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே.

ஞ

வானோர் தொழுநின் பலிப்பாத் திரத்தை வணந்ததுநீ
தானே வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையியம்ப
நானே வொருசிறி நிறைச்செயென் றுளந் நறுதுதலே.

ஊ

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தில்
அங்கையி லைய மொடுவண்டு வீழநல் கையவென
எங்கையில் வந்த தெமதாக லேவழக் கென்றுசெட்டி
மங்கையர் தங்கட் கிருங்கு டலிலிட வைத்தனரே.

எ

பிச்சாடன நவமணிமாலை

சுக

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் நேடியுங்கள்
ஊருக்குட் பிச்சையென் றுற்றோமுண் டாயி னுரைமினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே.

அ

முழங்குந் துடியோடு பிச்சையென் றேழுது குன்றர்வரச்
சுழங்கு முலேமுதி யானென் பலியெனத் தம்மணியில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
விழுங்கு மனம்பகற் போதுகொள் வாயென்று வேண்டினனே.

க

பிச்சாடனநவமணிமாலை முற்றிற்று.

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சீவ தயாபரனம்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனிதன்
நற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சு. விருத்தகிரி பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முக்கணுண் டைகினை தெழில்சூர்
முகம்புலர் தலைக்கண் டுடல்வளைத் தடியின் முனைப்பிறைக் கோடுகொண் டுழுது
விழுமணி யரவ துழைசடா டலியின் விண்ணதித் தண்புனல் விடுப்ப
விரைவொடு குளிர்த்து முகமலர் தலினுன் மென்கொடி யெனநினை யுணர்ந்தேன்
செழுமணி நீல மழைமுகி றவழுஞ் சிலம்பெனும் புற்றினின் னூர்ந்து [கேழ்
'திரைபொரு கடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்துத் தினமணி யெனப்படுஞ் செங்
கெழுமணி யுமிழ்ந்து பேரிரு டுரந்து கிடக்குமெய்ம் முடக்குமா சுணமாய்க்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

விழைவொடு லினக்கு மாதலன் மாமி வெற்புவேண் டுருதுதன் மருகன்
மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்தல் வெறுத்திடா திளமைநா டாது
பழமலை தனக்குச் சாதியொப் பெனவே பார்த்துனைக் கொடுத்ததுன் றந்தைப்
பனிமலை யென்றோ தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக னொன்றோ
கழைவரை முன்ன ருன்றுபு நடந்து கடிதுபன் ளங்களின் வீழ்ந்து
கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற வளைந்துருத் திரைந்து
கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக் கீர்த்திழு வுலகினும் போர்ப்பக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

காமமென் கின்ற கதுவுவெந் தீயுங் கடுஞ்சின மெனப்படு புலியுங்
களிப்பெனுஞ் சிறுகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறையடிக் களிநல்யா னையுமே
தாயிரு மெனது மனமெனும் வனத்திற் றனிவரல் வெருவினை யாயிற்
றழலினின் றாடிப் புலிகரி யுரிபோர்த் தடுத்தவாண் டுணையொடும் வருவாய்
ஈமவெள் ளெலும்பிங் கிடப்படு மெனத்தா னெலும்பணி கடவுண்மா நதியா
யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டுமெய் வெளுப்ப வினைதபு கங்கையை யிகழ்ந்து
கீழ்மைசொல் கின்ற தொன்றுமின் றாயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

சுட்டுதற் கரிய நின்னைமெய்ஞ் ஞான சொரூபியென் றருமறை யனைத்துஞ்
சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் குணர்ந்தேன் சுரந்ததின் றிருமுலைச் செழும்
வட்டிலிற் கொச்சைப் பிள்ளைமுன் னுண்டு வண்புகழ் ஞானசம் பந்த [யால்
வள்ளென் றிடப்பேர் பெற்றறன் மொழிபோன் மையறீர் செய்யுள்செய் தமை

உ. தந்தை பனிமலை என்றும் பாடம்.

க. எலும்பங் கிடப்படும் என்றும் இணைதரு என்றும் பாடம்.

எட்டிநற் நிகிரி பறித்தெறிந் துரற்கா வியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை
எறிந்துசங் கதிர்த்துக் கொடுமர முறித்திட்டெதிர்ந்திடார் தமைவிடுத் தோடிக்
கிட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக் கிளைப்பெரு வெள்ளமொத் தெழுந்து
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. சு

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுகுழி மேடுக ணிரவி
யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கினாற் பூசி யுயர்தரு மனமெனப் படுமோர்
பள்ளிமென் றவிசி விருத்திநின் பதியைப் பழுதில்லா னெனப்படு நெல்லைப்
பழமல மாயைத் தவிடுமி போக்கிப் பாகஞ்செய் தென்றருத் திடுவாய்
துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையு ளாயர் சூழல்வெண் ணெய்க்குட முருட்டித்
துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற் படப்போய்த் தோய்ந்துநின் ருடிஎங்
[கயற்கட்
கிள்ளுமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணொ
[டுதல்போற்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ரு

நாடினா ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாயு
நம்பனு நீயு மல்லிர்நும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையுளீர் நீவிர்
பாடியா ரணஞ்சொ லீண்டுமாய் வனதாம் பரிந்துநீ மடியிசைக் கிடத்தப்
பழமலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பகர்ந்தருள் செயப்பெறுஞ் செயலால்
ஒடியோர் காக மேறுபு கவிழ்த்த வொருசிறு கரகநீர் தானு
மொருவனோர் செவியால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக்
கேடிலா னந்த வருவமா மெனையொக் கின்றன வோவென வதிர்த்துக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. சு

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந்
தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெருவித் தான்வன ராமதி யமும்வாழ்
மின்னவிர் சடையான் றுனைநினை யன்றி மேவுவா னவரைநெஞ் சுன்னல்
விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றோ
மன்னவர் மனிதர் சந்திரன் பரிதி மகபதி மலரயன் மறவி
வானவர் வசக்கன் சித்தர்கிம் புருடர் மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர்
கின்னர ருரகர் மூழ்குபே ரரவங் கேட்டொரு முராரிபாய் சுருட்டக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ன

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப் பாவியேன் மனத்தினும் வலிய
பன்மணி சூயின்ற செம்பொனம் மியினின் பதமலர் வைத்தக லாமல்
இடத்தினி லுனைவைத் தருளுதன் முன்னோ வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா
னிளம்பிறை சூடு மிறையவன் பின்ன ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவான்

கொடுத்தெனி விடுபொன் புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழமலை யன்று
கொடுத்தது நானே கொடுத்தன நென்னிற் குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங்
கிடைத்திட வெர்க்கண் டருமெனக் கிதுசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௮

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும் பயந்ததம் மருமருந் தன்ன
பாலனைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக மொன்றுளங் கொண்டு
தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனென் றெழின் சுதனழப் பொருதுநின் முலைப்
சுரந்தமு தூட்டு மன்னை யாவாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலையென்றோ [பால்
அண்டர்தங் கங்கை யன்னமங் கதன்க ணுடல வாகிவந் தடையா
வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்கையை யிகழ்ந்து
கெண்டையொண் வாளை யுடனெழக் குதிப்பக் கிளைவளைக் கமுகின்மேற் றவழக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௯

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிளவம் புலியினைச் சிறப்புலி யொடுகோட்
புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலிபனி மலையிளமானைப்
பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனற் பயமறச் சாதிக டனது
பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறிந்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே
சுரிசுழற் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்த் துடியிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத்
துணைவிமுற் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணியான்
கிரிமகட் கெடுத்தக் கறைமிடற் றிறைவன் கிளக்குமேற் புகழெனத் தோன்றிக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௧௦

பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம் முற்றிற்று.

கூ. ஆடல தன்னைவந் தடையா என்றும் பாடம்.

ய. கிரிமகட் கடுத்த கறைமிடற் றிறைவன் என்றும் பாடம்.

எ. பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை

இறைவற்குத் தக்க விதுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டலகேற் றுனைப்பவி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றினையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

க

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககற்றுநின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடையே நென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண நூலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே.

உ

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல் லிசைப்புலவர்
மழைபொறுத் தார்புனன் முக்காற் பொறுக்கும் வழக்கதுண்டே
உழைபொறுத் தார்நல் வியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு
பிழைபொறுத் தாய்நன்று காண்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

ந

கையன்று தாமரை கண்ணன் றிளமென் கயலெனவே
பொய்யன்று கங்கையை நீரென்று சாதிப்பர் போர்விடையார்
மெய்யென்று நீகொண் டிரேலற லாயினென் மென்கையிடைப்
பெய்யென்று பின்னை யறிவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே.

ச

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கல்
முன்வாங்கு மெந்தைநின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நிலன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

ஞ

கடிநறு மென்றரு மீ திருப் பாரெனக் கங்கையென்பான்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள் வேனின் முதிர்விலதன்
அடியடை வாரெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

ஊ

நின்போ விலரரு ளாளரென் றேசொல நின்கொழுநன்
என்போ றொருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வலென்றே
அன்போர் சிறிது மிலனாகப் போக வதற்கிசைந்து
பின்போய் விடாதுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

எ

செச்சை மலர்புரை வானோடு மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை தோலும் படர்ந்திரக்கும்
பிச்சை யொழிகென் றொருவார்த்தை சொல்லெம் பெரியம்மையே.

அ

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
ஓதிற் பிறரென வச்ச முறம லுயிர்களுல்லாம்
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின வாதலி னீகொள்கற்புப்
பேதிப்ப தன்றுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

க

நின்னைய நாயக னென்றிருப் பாய்வினை நீத்தகன்று
தன்னேரில் பூவணத் தேயன்று போய்ச்செய்த தன்மையெலாந்
சொன்னே னலேனினி நின்னோ டொளிப்பதென் சொல்லுவன்யான்
பின்னே தெனக்குத் தருவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே.

க௦

நற்றவத் துன்னிப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்ன முலைவிலை குன்றைப் பெரியம்மையே.

கக

கற்ற ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்ற னொருபெண் னொழித்ததென் பாரொடு தொல்லுலகின்
நற்றான் மகற்பெறு கென்றாசி சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றான் மலையரை யன்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

கஉ

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துழைக் கன்றொடுமோர்
அரிய முடியம் புலியோடு மேவின யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினா லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது குன்றைப் பெரியம்மையே.

கங

தண்ண ரிதழி புனைவான் விழியினை தம்மனைகள்
பண்ண வழிக்குமென் றோரின் நிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ண யினருனக் கவ்வலை மாதங் கலைமகளும்
பெண்ண ரமுதனை யாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

கச

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்கென் றுன்னவந்து
மெள்ளத் தொழுவந் திருமுலைப் பான்மெல் விரனுதியாற்
நெர்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன்
பின்னைக்குங் கின்னைக்கும் பால்கொடுத் தாலென் பெரியம்மையே.

கஞ

ஆரூத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியில்
ஏறும் லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க வீசற்கொரு
கூறுகி யண்ட முதலா யிளமை குலவ்தவப்
பேறுகி வாழ்பவ னேருன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

கக

நனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் றருயிரு நாழிநெல்லால்
வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லா மளித்தருண் மேன்மையினால்
மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சி யார்க்குண் டலகீன்ற குன்றைப் பெரியம்மையே.

க௭

நெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய நிற்பதிமேற்
கொடிய வநங்கன் சிலைபோ யெடுத்துமுன் கொண்டெதிர்த்த
ஒடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுநடுப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிது குன்றைப் பெரியம்மையே.

கஅ

பண்டகு வீணை யொடுபாட வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டழு மாறு மதிநிரை போலக் கவின்கனியும்
வெண்டலை மாலை கிடந்தொளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

கக

பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை முற்றிற்று.

அ. ந ன் னெ றி

காப்பு

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்—துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிசூழலாய் பூங்கை புகழுவோ
நாவிற் குதவு நயந்து.

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க-ஈசற்கு
நல்லோ நெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றுங்கொள்க தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து.

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு/
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும்-பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்-பூக்குழலாய்
நெல்லி னுயிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறினறித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே-ஒதுகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்கறான்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண்.

கடலே யனையம்மாங் கல்லியா லென்னும்
அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிக்காச கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும்.

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க-வெள்ளம்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

அ

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற்பலியேல்
கடவு ளவீர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

க

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறுஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்-திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகின்
நிறையிருளை நீக்குமே னின்று.

க௦

பொய்ப்புலன்க லோந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் வினையாவாந்-துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றாணைச் சூற வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் துரும்பு.

கக

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத ருனே புதுமை-திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிறறல் வியப்பு.

கஉ

பெருக்க மொடுசருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர்-சுரக்கும்
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

கங

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்கெருச்சுச் சார்தல்-இலையால்
இரைக்கும்வண் தோமல ரீங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று விலைவு.

கச

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும்-நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநா றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

கரு

தம்மையுந் தங்க டலையையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்-தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.

கௌ

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ-பைந்தொட
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி.

க௭

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனாலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே-பொன்செய்
அதிர்வீளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல்.

க௮

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவா னழுங்குவார்-வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சழல்கால் வா.

க௯

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ளம்
எரியி னிழுதாவ ரென்க-தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்தும் பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுமுமே கண்.

௨௦

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையாம்-எழுத்தறிவார்
ஆயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

௨௧

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளாய்விழிவு வேண்டற்க-நீக்கு
பவரா ராவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு.

௨௨

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
கிகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம்-நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே.

௨௩

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே-வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றோ
காக்கை விரும்புங் கனி.

௨௪

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணுரே-வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

௨௫

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார்-மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு.

உச

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வர்-அம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று.

உ௪

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்-நனிவினைவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை.

உஅ

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக-நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான்.

உக

கொள்ளுங் கொடுங்குற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே-வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க னெண்ணெய்செய்வார் பேசு.

க௦

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரத் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்-நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

கக

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்
காமொன் றுயர்தின் கதவு வலியுடைத்தோ
தாமொன் றிலதாயிற் றான்.

கஉ

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே - தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல்

க௩

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும் - பிறைதுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு.

க௪

கற்ற வறிவினரைக் காழுறுவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே-வெற்றிறெடு
வேல்வேண்டும் வாள்விறியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

௩௫

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்-எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

௩௬

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழந்-தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்த்தன்று தாழ்ந்து.

௩௭

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகும்
அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே-நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மினர்ந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி நென்னாகிப் போம்.

௩௮

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்குடி
உற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே-பொற்றொட
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
அன்றே மணமுடைய தாம்.

௩௯

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றெவ்வார்-மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணெக்குமோ காண்.

௪௦

நன்னெறி முற்றிற்று.

கூ திருவெங்கைக்கோவை

காப்பு

கட்டளைக் களித்துறை

பூவை மலர்நிறத் தெம்பெரு மாட்டி பொருப்பரையன்
பாவை வளர்க்குங் கிளிமுன்கை யானொரு பான்மருவுந்
தேவை வளர்சடைத் தென்வெங்கை வாணனைச் சேர்ந்துவருங்
கோவை படர்வதற் குள்ளுன்று வாமொற்றைக் கொம்பரையே.

களவியல்

கைக்கிளை

காட்சி

பூவும் பழுத்த செழுந்திங் கனியும் பொழியமுதம்
மேவுங் குடங்க ளிரண்டுட னேயிரு மீனுங்கொண்டு
சேவுந் தழகர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பின்மலர்
தூவும் பொழிலி லெதிர்ப்பட்ட தாலொரு தூமணியே.

க

ஐயம்

மண்ணே விரைச்சந் தனவரை யோமலர் மாளிகையோ
விண்ணே வலைத்தண் புனலோ பழமலை வெங்கையன்ன
பெண்ணே டிருக்கும் பொழுதினாஞ் சேலிற் பிறமுநெடுங்
கண்ணே டிருக்கு முகம்போல்வ தாங்கது கண்டிலமே.

உ

இதுவுமது

முலைப்பகை யோகட் பகையோ யவர்தம் முகப்பகையோ
மலைப்பகை யாம்விண் முழுதாளி யென்றும் வணங்குமயன்
றலைப்பகை யாய் கரமுடை யான்வெங்கை சார்ந்துநின்ற
சிலைப்பகை யாகு நறுதுத லார்தந் திருமனையே.

ஈ

துணிவு

சேணும் பிலமு மலர்மா ளிகையுஞ் செழுஞ்சிலம்பும்
நாணும் படிநம் படியே தவப்பய னண்ணியமை
பூணும் பணியரன் வெங்கையின் மாநிழற் பூம்பொழில்வாய்க்
காணும் பிறைதுத லாட்சும வாரின்று காட்டியதே.

குறிப்பறிதல்

பாயு மலர்த்தண் பொழில்குமும் வெங்கைப் பழமலைசீர்
ஆயு முனிவரர் தாமே முனிவரு ளாக்குதல்போல்
நோயுமந் நோய்க்கு மருந்துந் தராநிற்கு தூற்பகவிற்
நேயு மருங்குந் பெருமுலை மாதர் திருக்கண்களே.

இயற்கைப்புணர்ச்சி

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்

புரந்தாடு மையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பினின்ற
அரந்தா முயிற்கண் மடமா திரத்தக்க ராதலினால்
இரந்தாய் குவமிவர் தந்தன நாமின் றினியநேஞ்சே
கரந்தா னமக்குப் பழியுள தாயிற் கழறுகவே.

இரந்துபின்னிலுறிற்றல்

தாளுந் தரக்கண் றனைமீண் டெடுத்துய்யத் தண்ணளியால்
ஆளும் பழமுலை வெங்கையன் னீரொன் றலாதுபல
வாளுந் கணையுந் கதிர்வேலு மானு மதர்விழியால்
நீளுந் துயர்செய்து வாளானின் றீரிது நீதியன்றே.

முன்னிலையாக்கல்

பாரக்கைச் சூலத்தர் வெங்கையி லேகண் பகைத்துநின்ற
வாரக்கட் பூஞ்சனைப் போதையெல் லாமட லோடுமடல்
சேரக்கட் டிக்குழற் காட்டிலி டாமற் சிறந்தவலங்
காரக்கட் பேதை தனித்துநின் றுயென்ன காரணமே.

மெய்தொட்டுப்பயிற்றல்

மெய்கூ றிடும்வரை மங்கைம னுளர்தம் வெங்கையினிற்
பொய்கூ றிலஞ்சிலர் போலில யேயெனப் புல்லிழையிற்
செய்கூ றதிலொன் றனவுள தேயிவன் சிற்றிடைதான்
மைகூர் குழலில் வெறிகொண் டுலாவு மதுகரமே.

சு. இரத்தக்க வாறதனால் என்றும் பாடம்.

இதுவுமது

மன்னிசை வெங்கை யுடையபி ரான்வரை மானுசுப்பைப்
பொன்னிசை கொங்கை யொடித்தாலு நிந்தை பொருந்து துமை
மின்னிசை மென்குழ லேறன்மின் னீவிர் விளங்கிவிரோ
இன்னிசை வண்டினங் காஸ்காக தாலிய மென்பதுவே.

க௦

பொய்பாராட்டல்

முழுதலங் கார மழுவோன் நிருவெங்கை மொய்குழலுன்
பழுதலங் கொங்கைக் குடைதுய ராற்பனி மாமலயம்
அழுதகண் ணீரைப் பொருளையென் பாரதன் வெய்துயிர்ப்பை
எழுதருந் தென்ற லெனவே யுலக ரியம்புவரே.

கக

இதுவுமது

உன்மலை வார்முலை நல்லேர் கவர்ந்த துதவுதற்குப்
பொன்மலை நானெண்ண கழுத்தொடு தாளுறப் பூட்டிவெங்கை
மன்மலை மாதுமை பங்காளன் முன்னம் வளைத்ததன்றி
வின்மலை யாக்குத லென்மிளிர் வேற்கண் விளங்கிழையே.

கஉ

இடம்பெற்றுத்தழால்

வந்தாளு மையர் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கே
நந்தா மணிவிளக் குற்றுதிர் பூவணை நன்கமைந்த
பைந்தா துக்குங் கணியேறு மல்லிகைப் பந்தரிடஞ்
சிந்தா குலமற நாமிசை யோர்மணஞ் செய்வதற்கே

கங

வழிபாடுமறுத்தல்

அகலா தடைக்கலம் புக்கபுட் காகத்தன் னாகமெல்லாம்
இகலா வரிந்து புரந்தவற் காத்தவர் வெங்கையிலே
இகலா தயற்சந் தனம்படர்ந் தேறு மிளங்கொடியே
புகலா யெனக்குயிர் போலுநன் னாணைப் புரந்தருளே.

கசு

இடையூறு கிளத்தல்

மதயான யீருரி பூடே மறைந்து மழைமறைத்த
உதயா திபனென நின்றூர்தம் வெங்கையி லுன்றினப்போற்
கதையா லெனினு மறிந்திலம் வேள்கல கத்தணங்கே
புதையாது பைம்பொற் குடங்கதிர் வாளைப் புதைப்பதுவே.

கரு

நீடுநினைத்திரங்கல்

குலக் கரத்தர் திருவெங்கை வாணர்முன் சுட்டமதன்
நீலக் கணையிற்கை வைத்தா னினிச்சற்று நேரகிற்பிற்
காலற் கிரையிடு மென்றா வியையிந்தக் காரிகையார்
கோலக் களபக்குன் றென்றோ மருவக் குறுகுவதே.

கக

மறுத்தெதிர்கோடல்

சந்தாப வெந்தழ றன்னடி யார்க்குத் தணித்தருளுஞ்
செந்தா மரைமலர்த் தாளர்தம் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
நந்தா மதுகை யொடுபிறப் பேழு நமைத்தொடர்ந்து
வந்தார் தமையிந் நிறையோ வராமன் மறிப்பதுவே.

கள

வறிதுநகைதோற்றல்

புல்லார் பவர்கணைற் சோறுபெற் றுங்குப் பொருந்தியென்றும்
அல்லார் மதிய நிலவுண் சகோர மருந்தவுங்கல்
வில்லார் திருவெங்கை யன்பர் முகாம்புயம் வீறுதவும்
நல்லார் வதன மதியிடந் தோன்று நகைநிலவே.

கஅ

முறுவற்குறிப்புணர்தல்

தனிவா னவார்நந் திருவெங்கை வாணர் தழுவெறிப்ப
முனிவா னகைசெய் நகைபோல்வ தன்றிம் முகிண்முலையார்
பனிவாண் மதிமுகத் தேயெனை யாளப் பரிவின்மனக்
கனிவா லெழுநகை யீதம்பி காமக் கடலினுக்கே.

கக

முயங்குதலுறுத்தல்

கொங்கைக் குவடு மணியல்குற் பாம்புங் குறுமுனிவன்
அங்கைத் தலமடங் காவீழி வாரியு மாங்கிருப்ப
வெங்கைப் பழமலை யாரரு ளாலவ் விசம்பறியா
மங்கைப் பருவத் திவன்வா யமுதிங்கு வாய்த்ததுவே.

உ0

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

தாண்டுஞ் சினவிடை யெம்மான் றணிவெங்கைத் தண்சிலம்பில்
யாண்டும் பெறலரு மின்பமெல் லாமைம் புலனுமின்று
தூண்டுஞ் சுடரென நின்றவிம் மாதரிற் றுய்த்தனவால்
வேண்டும் பொருணமக் கேதோ வினியிந்த மேதினிக்கே.

உக

புகழ்தல்

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தர்வெற்பிற்
குறைந்தா லிவனுத லொவ்வாய் நினது குறைநிறைந்தாற்
சிறந்தா யிழைமுக மொவ்வாய் விளங்குஞ் செழுங்கலையால்
நிறைந்தாலென் னன்றிக் குறைந்தாலென் னெங்கட்கு நீமதியே.

உஉ

வ ன் பு னை

அணிந்துழிநாணியதுணர்ந்து தெளிவித்தல்

மன்றா டியதிரு வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
நன்றா யணிகுவ னென்றாலு நின்றபெரு நாணையஞ்சிக்
குன்றா ரெதிரோலி போலநின் பாங்கியர் கோலணியா
இன்றா யிழையணிந் தேன்வரு வேனெஞ் சிளங்கொடியே.

உ௩.

பெருநயப்புரைத்தல்

கடக்கும் பவத்தர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
குடக்குங் குமமுலை யாண்மாட் டலாமற் குலவளிகாள்
நடக்குங் கமலமு நோக்குங் குவளையு நாணிலவை
அடக்குங் குமுதமுங் கண்டதுண் டோவுங்க ளாவியிலே.

உ௪

தெய்வத்திறம்பேசல்

நதிவசத் தாய சடையார் திருவெங்கை நாட்டொருவர்
மதிவசத் தாலன்றி வான்குன் மதிநுதல் வல்லிசதா
கதிவசத் தால்வரும் வள்ளிதட் போதின் கடிமணம்போல்
விதிவசத் தால்வரு நங்கேண்மை யாவர் விலக்குவோ.

உ௫

பிரியேனென்றல்

பாவிடை வைத்த பெரும்புகழ் வெங்கைப் பழமலையைக்
மாவிடை வைத்த விகல்வாள் விழியெழின் மாதர்தமை
நாவிடை வைத்தவன் மார்பிடை வைத்தவ னுணவகப்
பூவிடை வைத்த நினையோ பிரிகுவன் பூங்கொடியே.

உ௬

பிரிந்துவருகென்றல்

உழைதொட்ட வங்கையர் வெங்கையர் ஞான வொளியர்வெற்பில்
இழைதொட்டு விம்மி மலையோ டிகலு மிளமுலையாய்
மழைதொட்டு நின்றவிப் பூம்பொழிற் புக்கு மணிமகரக்
குழைதொட்டு மீளுநின் கண்போல் விரைந்து குறுகுவனே.

உ௭

இடமணித்தென்றல்

சீராக் கயல்விழி மாதேதென் வெங்கைச் செழுமப்பதியான்
கூராய்த் திகழ்திரு மேனியு மாதுமை கூறுடலும்
வேராய்ப் புணர்வதென் னேவந்துன் சாரல் வியன்பதியும்
மாறாப் பழனத் தெமதூ ரு மொன்றி மருவுறுமே.

உ௮

தெளிவு

பழிமாற் றியபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் பணிவரைமேல்
மொழிமாற் றெனும்பொருள் கோளினை லாமன் மொழிபிறழார்
சுழிமாற் றியவுந்தி யாய்வரு வேனெனச் சொல்லியவல்
வழிமாற் றமும்பிறழ் மோபிற ழாது மறப்பினுமே.

உக

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண்டுளத்தொடு சொல்லல்
உடையோர் சிறிதொரு கைதூக்கி வீசி யொருகையினைப்
புடையோ டரிக்க ணிலனோக்கிச் சிற்றொலிப் பூணுடனே
சுடையோர் திருவெங்கை வெற்பினம் மாவி தனிநெஞ்சமே
நடையோ திமங்கள்கண் டென்னே பறக்க நடக்கின்றதே.

௩௦

பாகனொடுசொல்லல்

பொன்னங் கிரிநிகர் திண்டேர் செலுத்தும் புகழ்வலவா
மின்னஞ் சுடையர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெள்ளருவித்
தென்னஞ் சிலம்பி லிடைமிடித் தார்தமைத் தேடியெதிர்
அன்னம் பிடியென வேநடந் தேருநம் மாயிழையே.

௩௧

பிரிவுழிக்கலங்கல்

ஆயவெள்ளம்வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்

ஆயவென் ளத்தி னடுவே யிருக்கு மரசவன்னம்
பாயவென் ளத்தமு துற்றங் கெனக்ககப் பட்டதுதான்
மேயவென் ளச்சடை யம்மான் றிருவெங்கை வெற்பிலொரு
மாயவென் ளக்கன வோவறி யேனெஞ்ச மாழ்குவதே.

௩௨

வாயில்பெற்றுய்தல்

சேவை யுகைப்பவர் வெங்கைபு ரேசர் சிலம்பின்மயல்
நோவை யொழிப்ப மருந்துகண் டோமினி நோவெனஞ்சே
பூவை யுருத்த மொழியார் மழைக்கட் பொறிவண்டதாம்
பாவை யொருத்தி முகாம்புயத் தேசென்று பாய்கின்றவே.

௩௩

பண்புபாராட்டல்

நிதிமுன் மிடியர் மனம்போ லவாவி நிகரில்வெங்கைப்
பதிமுன் புகுமுது குன்றுடை யார்பதம் பண்டரைத்த
மதிமுன் மரையு மரைநா யகன்முன் மதியுங்கண்டோர்
விதிமுன் கொணரு மிவர்முகம் போல வியக்கிலரே.

௩௪

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்

செந்தா மரையு மரிமார்பு மென்னத் திருமகடான்
நந்தா மனையிடை யின்றிருந் தாங்கெந்த நாளுமுற
அந்தாழ் சடையவர் வெங்கையி லேனம தாவிநிற்ப
வந்தா ரமுதிதழ் தந்தாரைத் தந்தவர் வாழியவே.

ரு

கண்படைபெருதுகங்குளேதல்

அரவாம் பணியினர் வெங்கைபு ரேச ரணியழகின்
வரவாங் கதிரென் றுறுமோ வுடுமொக்குள் வந்தெழுவே
விரவாம் புயற்கர வோடவிர் மாமதி வெள்வளைசேர்
இரவாங் கடலில் விழுந்தமிழ் வேளை யெடுப்பதற்கே.

ரு

இடந்தலைப்பாடு

தந்ததெய்வ ந்தருமெனச்சேறல்
மின்றந்த வேணியர் வெங்கைபு ரேசர் மிகுமருளால்
அன்றந்த வாரி நடுவே யொருவ னகற்றியிட்ட
பொன்றந்த தெய்வமன் றோமலர் மாவைப் பொழிவிடத்தின்
முன்றந்த தின்னுந் தருநெஞ்ச மேசெலின் முந்துறவே.

ரு

முந்துறக்காண்டல்

அங்கஞ் சுமந்த திருமார் புடைவெங்கை யானருளால்
வங்கஞ் சுமந்த கடற்பிற வாமல் வருமமுதஞ்
சிங்கஞ் சுமந்த கரியுட னையொண் செழுந்தரளச்
சங்கஞ் சுமந்தசெந் தாமரை தோன்றத் தனிவந்ததே.

ரு

முயங்கல்

மடலு மணமு மெனவே நிறைவெங்கை வாணர்தமைத்
தொடலு மடியர் பெறும்பே நெனவிவ டோண்மருவி
உடலு முயிரு மனமுமெ லாம்வளர்ந் தோங்குமின்பக்
கடலு ளழுந்தி யவசமுந் நேதையுங் கண்டிலமே.

ரு

புகழ்தல்

நாங்குழை யாம லருள்வோன் நிருவெங்கை நாயகன்கைத்
தாங்குழை யேயன்றி மென்முலை தாக்கித் தளருமிடைப்
பூங்குழை யாயெப் படிசூதித் தாலுமிப் புல்லறிவாய்
நீங்குழை யோநின் மதர்வே னெடுங்க ணிகர்ப்பதுவே.

சு

ஆயத்துய்த்தல்

வானோக்கி நிற்கும்பைங் கூழ்போ லவுமொரு மன்னவன்செங்
கோனோக்கி நிற்குங் குடிபோல வந்தடங் கோட்டிமையத்
தேனோக்கி நிற்கு மெழிலுடை யான்வெங்கைச் செல்வியுனைத்
தானோக்கி நிற்குநல் லாயத்து னேசென்று சார்ந்தருளே.

சு

பாங்கற்கூட்டம்

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்

கன்னியுந் தானுமொன் றுளேனென் றிருவெங்கைக் கண்ணுதல்போல்
வன்னியுந் காற்றுந் கலந்தே நியவெம் மதனைவெல்லச்
சென்னியுந் சேகர மும்போ னமக்குச் சிறந்தநண்பன்
மன்னியிந் கோர்துணை யாயினல் லாமல் வலியில்லையே.

சஉ

பாங்கன்றலைவனை யுற்றதுவிதத்

இலங்கா புரிமன்னன் றோளிற ஆன்றிய வீசர்வெங்கை
உலங்கா தலிக்குந்திண் டோளுர வாகட லூர்ந்திடினும்
விலங்கா மறலி யொருகோடி தூதொடு மேல்வரினுங்
கலங்கா ஷுளமுங் கலங்கிநின் றுயென்ன காரணமே.

சங

தலைவனுற்றதுரைத்தல்

மலைவன் பணியரி வின்னாண் கணைசெய்து வந்துவெங்கைத்
தலைவன் புரமிரண் டொன்றே வெவலிச் சகமனைத்துஞ்
சிலைவன் குணங்கணை வேழஞ் சுரும்பலர் செய்துவென்றோன்
முலைவன் கிரியுற வந்தநண் பாவொரு மொய்குழலே.

சச

கற்றறிபாங்கன்கழறல்

போதைப் பொதிந்திட் டிருநீங் களகப் பொருப்பிமைய
மாதைக் கலந்த திருவெங்கை வாணர் மதுரைச்சங்க
மேதைப் பசுந்தமிழ்ப் பாற்கட னீந்திய வீரமொரு
பேதைக் குடைந்துநின் றுய்தகு மோசொல் பெருந்தகையே.

சரு

கிழவோன்கழற்றெதிர்மறுத்தல்

ஊணு மெனநஞ் சுவந்தோன் றிருவெங்கை யூரிலுயர்
சேணு மூலகம் வறிதாக வந்தவச் சேயிழையார்
பூணுர மென்முலை யின்பெருங் காட்சியும் பொய்யிடையின்
காணுமை யுங்கண் டனையாயி னண்ப கழறலையே

சசு

கிழவோற்பழித்தல்

ஆண்டா திபர்நந் திருவெங்கை நாயகர்க் கன்றியொரு
பெண்டா லிதய முருகினை யாயிற் பெருந்தகை
விண்டா ரகைகண் டினியிந்து காந்தமு மெய்யுருகும்
வண்டா மறைகளு மின்மினி தோன்ற மலர்ந்திடுமே.

சஎ

கிழவோன்வேட்கைதாங்கற்கருமைசாற்றல்

பாலார் மொழியுமை பங்காளர் வெங்கையம் பாவைதந்த
மாலாழ் தருமெனை வெவ்வுரை யானண்ப வாட்டுகின்றாய்
காலாழ் களரி னமிழ்ந்தவெங் கோட்டுக் களிற்றையொரு
வேலா லெறிபவர் போலே யிதுவென் விதிவசமே.

சஅ

பாங்குன்றன்மனத்தழுங்கல்
பெட்டுப்பட்ட டாவுரி கொண்டோன்றென் வெங்கைப் பிரான்வரையின்
மட்டுப்பட்ட டாவி மலர்வா ரிசமுக வல்லிமுகை
ஒட்டுப்பட்ட டானை யனையா னிடை யெனு மோரிழையாற்
கட்டுப்பட்ட டானினி யென்செய்கு வேனிந்தக் காசினிக்கே.

சுக

தலைவனோடழுங்கல்
நாட்டு மலிபுகழ்ப் பெம்மான் திருவெங்கை நாட்டிழைவ
கோட்டு வரிவிற் கொலேவேடர் தந்த கொடியிடையான்
பூட்டு மயற்றோடர் நீயே படினெவர் போக்குறுவார்
காட்டு மிரவிக் கிரவியுண் டோவிருள் காய்வதற்கே.

இஓ

எவ்விடத்தெவ்வியற்றென்றல்
தழைந்தார் மலிசடை யீசர்தம் மாதின் றடமுலைக்குக்
குழைந்தார் திருவெங்கை நாயக னாரிடங் கொண்டுதனி
விழைந்தார் நினதகத் திற்றிட்டி வாயிடை வேழமொடு
துழைந்தா ரிடமிய லெல்லா மிறைவ துவன்றருளே.

இக

அவனஃதிவ்விடத்திவ்வியற்றென்றல்
நறையே யிதழி புனைவார் திருவெங்கை நாதர்சடைப்
பிறையே துதலவர் மானே கருங்கண் பிடித்ததுடிப்
பறையே யிடையணி பாம்பே யகல்குல் பற்றுமலை
இறையே முலைமலர்த் தண்டலை யேயிட மென்னுயிர்க்கே.

இஉ

பாங்குனிழைவனைத்தேற்றல்
தடங்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைத் தண்டலையை
இடங்கொண்டு காமப் புனனீந்தி நீகரை யேறுதற்குக்
குடங்கொண்டு நின்ற வொருமானைக் கண்டு குறுகுமட்டுந்
திடங்கொண்டு நெஞ்சந் தளராது நிற்றி திறலவனே.

இஈ

குறிவழிச்சேறல்
காவியு மாம்பலும் பூத்தசெந் தாமரை கண்டளிகள்
வாவியு மோடையும் விட்டெய்த வேபொழில் வாய்நிற்குமோ
தேவியு மானும் வினையா டிடத்தர் திருவெங்கையில்
ஆவியு மாரமு தும்போன் றிறைகண்ட வாயிழையே.

இச

இறைவியைக்காண்டல்
முகையே முலைசெழும் போதே முகமலர் மூசுவண்டின்
தொகையே குழல்செந் தளிரே யடிநற் சுவைக்கனியே
நகையே யிதழ்திரு வெங்கைப் பேசர்கைந் நவ்விமிகும்
பகையே யெனுங்க ணிவரே யிறைசொன்ன பைங்கொடியே.

இஐ

சஅ. வெண்கோட்டு என்றும் பாடம்.

சக. கழறிலையே என்றும் பாடம்.

இகழ்ந்ததற்கிரங்கல்

புடையே யுமையொடுஞ் செங்கதிர் வேற்கைப் புதல்வனொடும்
விடையே யிவர்தரும் பெம்மான் திருவெங்கை வெற்பிலன்னப்
பெடையே யெனவந் திளங்கா ஷறுமிப் பெருந்தனத்தார்
இடையே யிலையெனி னேந்தினை யான்கொ லிறையவனே.

௩௬

தலைவனை வியத்தல்

சூடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுங் கவியு ளடங்காக் கவினுடைப் பாவையன்றார்
கூடும் சூவிமுலைக் குன்றுங்கண் வேலையுங் கூந்தனெடுங்
காடுங் கடந்துவந் தான்மிக வீரனங் காவலனே.

௩௭

தலைவியை வியத்தல்

பருத்த சூவிமுலைப் பாரத்தி னுறக்கடற் பங்கயத்தில்
இருத்த லரிதென வந்துவன் பூவி விருக்குமிவர்
விருத்த கிரிமகிழ் வெங்கைவெற் போன்மயல் வெள்ளங்கொண்ட
வருத்த விதய மலர்மீ திருந்திட வல்லவரே.

௩௮

தலைவன் றனக்குத்தலைவி நிகூறல்

இயலாற் சிறந்த திருவெங்கை வாண ரிமையவெற்ப
மயலாற் புரிந்த முலையானே யின்முன் மதர்மழைக்கட்
கயலாற் கலக்குவித் துன்கலை வேலையைக் காராகப்
புயலாற் பருகுவித் தார்நின்று ளார்தண் பொழிவிடத்தே.

௩௯

தலைவன் சேறல்

ஏழா முலகும் புகழ்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பில்
ஆழா தெனைநெடுங் காமக் கடனின் றணைத்தெடுப்பார்
தாழா திசையளி மூசுமென் பூந்துணர்த் தண்கொம்பரே
சூழாய மாக நடுகிற்ப ரோவிந்தச் சேரலையிலே.

௪௦

தலைவியைக்காண்டல்

தனைப்பாச நாசகர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பிற்
களைப்பான் மதிமுகக் காரிகை யீர்தண் களபமுலைக்
கிளைப்பார மென்பெருந் தோண்மே லிருத்திறை கின்றவிடை
இளைப்பாற வோதனி நின்றீரிக் காம ரிளம்பொழிற்கே.

௪௧

கலவியின்மகிழ்தல்

துதிவாய் தொறுங்கொளு மென்மலர்ப் பூம்பொழில் சூழ்ந்தவெங்கைப்
பதிவாய் வரையிள மாளே டமர்ந்த பானருளார்
நிதிவாய் மதியமீர் தம்போ லலாமற் சிறந்தமுக
மதிவா யமிர்தமுண் டோம்வந்து கூடலிம் மங்கையரே.

௪௨

௩௬. தளராதுநிற்க என் றும் பாடம்.

௩௮. வெள்ளங்கொண்டு என் றும் பாடம்.

௩௯. மயலாற்றிருந்த என் றும் பாடம்.

புகழ்தல்

சங்கந் துறந்தன்ன மில்லாம லேயொரு தாளினின்று
பொங்கம் புனலிற் றவம்புரிந் தாலும் புரைகுவினோ
அங்கம் பலவணிந் தார்வெங்கை வாண ரணிவுரைமேல்
இங்கம் புயமுதை காளிந்த மாத ரினமுலைக்கே.

சுந

பாங்கியொடுவருகெனப்பகர்தல்

பங்கே ருகத்திற் கடுத்தசெங் காவிப் பனிமலர்போல்
நாங்கே னெனுமுயிர்ப் பாங்கியொ டேமறை நான்முகத்திற்
சங்கேத மாம்பெயர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
இங்கே வருகவென் னெஞ்சா லயத்தி விருப்பவரே.

சுச

பாங்கிற் கூட்டல்

கார்கண்ட மஞ்ஞையுஞ் செந்தே னிரம்பக் கடைதிறக்குந்
தார்கண்ட வண்டுந் திருவெங்கை நாயகர் தாண்மலரின்
சீர்கண்ட வன்பரும் போலேநிற் கண்டு சிறக்குமுளப்
போர்கண்ட வேற்கண் மடவாரை மேவுக பூங்கொடியே.

சுரு

பாங்கிமதியுடன்பாடு

தோற்றத்தாலாராய்தல்

எனையா டியபதத் தான்வோன் திருவெங்கை யேந்திழைநீ
சினையா டியமணிப் பொன்னாச லாடிச் செழுங்குவனேச்
சுனையாடி வண்டல் வினையாடி முத்தந் துவன்றியவம்
மனையாடி வந்தனை யோதிரு மேனி வருந்தியதே.

சுசு

ஒழுக்கத்தாலையந்திர்தல்

கொற்றிக் கிசைந்த புயத்தார் திருவெங்கைக் கோமளமே
நெற்றிக் குடைந்ததென் றெள்ளப் படாதந்த நெற்றியின்மேல்
வெற்றிக் கமலக் கரங்குவித் தேயின்று விண்ணினெழும்
மற்றிப் பிறைத்தெய்வங் கன்னியர் யாரும் வணங்குவதே.

சுள

சுனை நயப்புரைத்தல்

கடைக்கண் சிவந்தித ழொன்றே வெளுப்பக் கலவையினுள்
இடைக்கண் மெலிவு தருங்கொங்கை மேலது வேயழிய
விடைக்கண் விரும்பி யுறைவார் திருவெங்கை வெற்பிடத்திற்
றொடைக்கண் மலர்க்குழ லாய்சுனை யாதினுட் டோய்ந்தனையே.

சுஅ

சுனை வியந்துரைத்தல்

ஒளியார் குமுதநல் வெள்ளாம்ப லாக வொழிவருதன்
அளியார் கருநெய்தல் வந்துசெந் தாமரை யாகச்செய்யில்
எளியா ரடியவர்க் காணர்தம் வெங்கையில் யாரொருவர்
குளியார் மதிநுத னீயா டியவக் குளிர்சுனையே.

சுசு

தகையனங்குறுத்தல்

பண்ணாடு மின்சொ லுமைபாகர் வெங்கைப் பனிவரைமேல்
விண்ணா டிழிந்து வருந்தெய்வ மானு விளங்குறுமென்
கண்ணா டிருந்தபெண் ணின்னீழ லாகக் கருத்திடைநீ
எண்ணா டிருந்துக வேலிவ டானெங்க ளேந்திழையே.

எ0

நடுங்கநாட்டம்

எதிராக் கவினுமை பங்காளர் வெங்கை யிறைவர்சடை
முதிராப் பிறையைந் தலைநாக மீன்ற முழுமணியின்
கதிராற் சிவந்தது போற்சேந்த கோட்டுக் களிற்றைமலர்
உதிராக் கொடியினை யாயின்று நான்கண் டுடைந்தனனே.

எக

பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவளியுறுத்தல்

அருவா யுருவமு மாம்பெங்கை வாண ரும்பதத்தைக்
குருவா லடைபவர் போலுயிர்ப் பாங்கியைக் கொண்டுமெல்லப்
பெருவா ரறமிமிர்ந் தோர்நூன் மருங்குற் பெரும்பழியை
வெருவா தெழுமுலைப் பெண்ணு ரமுதத்தை மேவுதமே.

எஉ

ஊர்வினாதல்

வலைநடு வந்த விளங்கலை போனும் மணிவடந்தாழ்
முலைநடு வென்ன விடமற வேவந்து முட்டுமிரு
மலைநடு வந்துநொந் தேனுவரை யீர்தும் வளம்பதியா
தலைநடு வந்தனஞ் சுண்டபி ரான்வெங்கை யன்னவரே.

எங

பெயர்வினாதல்

ஊரான திங்குரை யீரா யினுமென் னுளங்குளிரச்
சீரார் திருவெங்கை மாநக ரார்தந் திருப்பெயர்போற்
பாரார் பருவங்கண் டேமறை யாகப் பகர்வதன்றே
பேரா யினுமுரை யீர்பிறை வாணுதற் பேதையரே.

எச

கெடுதிவினாதல்

பைங்காஞ் சனவரை வில்லாளர் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
செங்காந்த ளன்னமென் கைம்மட வீர்செங் குருதிபொங்க
வங்காந்த தன்பகு வாய்போல வேல்பட் டழுந்துபுண்ணை
டிங்காம்பு னத்தயல் வந்ததுண் டோநல் விளங்களிறே.

எடு

ஒழிந்ததுவினாதல்

வீழித்தே மதனைப் பொடித்தார்செவ் வாம்பன் மிழிறுவப்பச்
சுழித்தே னுமிழ்வயல் வெங்கையி லேகடற் றோட்டலரை
யொழித்தே வருமட வீரளி யேனின் னுளம் வருந்த
மொழித்தே னிலாததென் னோவுங்கள் வாய்க்கு முதமலர்க்கே

எசு

யாரேயிவர்மனத்தெண்ணம்யாதெனத் தேர்தல்
ஊரேதென் பாரதை விட்டே யருகுவந் தும்முடைய
பேரேதென் பார்கரி கண்டதுண் டோவெனப் பேசினின்று
வாரேறு கொங்கைக் குடநோக்கு வார்வெங்கை வாணர்வெற்பில்
ஆரே யிவர்மனத் தெண்ணமென் னேயென் றறிந்திலமே.

எள

எண்ணத்தெளிதல்

ஊர்கேட் கவுநம் பெயர்கேட் கவுநின் றுழல்பனைக்கைக்
கார்கேட் கவுமவந் தவரே யலரிவர் கன்னியுமை
சீர்கேட்கு மையர்தென் வெங்கையி லேயிவன் செய்யவின
நீர்கேட்க வந்தவ ரேபற்று காம நெருப்பினுக்கே.

எஅ

தலைவன்கையுறையேந்திவருதல்

கொடையாளர் கையிற் பொருள்போற் சிறுமென் கொடிபுரையும்
இடையா ளிகுலே யுடனிருந் தாளினி யேதுகூற
விடையா னிணையிலி வெங்கைப் பிரான்றன் விழிக்குடைந்தோன்
படையான் மெலிந்தவெல் லாநெஞ்ச மேமுன் பகருதுமே.

எக

தலைவனவ்வகைவினாதுல்

காளைக் கலையொன் றெனதம்பு பாயக் கலைமுகியின்
மாளைப் புணர வெழல்போல வேதுள்ளி வந்ததுண்டோ
ஆளைத் தலைமகற் பெற்றோன் றிருவெங்கை யாவியின
மீளைப் பொருதகன் றொள்வா ளிகலும் விழியவரே.

அ0

எதிர்மொழிகொடுத்தல்

மானக் கலைகளெட் டெட்டும்வல் லீர்கொன்றை வார்சடையிற்
கூனற் பிறைபுனை யெம்மான்றென் வெங்கைக் கொடிச்சியரேம்
எனற் புனத்திற் கிளிபார்த் திதணி னிருப்பதன்றிக்
கானக் கலையைத் தனிபார்த் திருக்குங் கருத்திலமே.

அக

இறைவனைநகுதல்

தேனை யாவரு மாமல ராலச் சிலைமதவேன்
மானனை யாரை வருத்துமென் பாரின்று மாந்தழையாற்
கூனனை யாமதி வார்சடை யார்வெங்கைக் குன்றில்விழி
மீனனை யாயிவ ரெய்தார் பெருங்கலை வீழ்ந்திடவே.

அஉ

பாங்குமதியினவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்

மான்வேட்ட மீதும் புனங்காவன் மீதினும் வைத்தமனந்
தான்வேட்ட காதன் மறைப்பவெல் லாமயன் றுதையொடு
நான்வேட்ட செம்மலர்த் தாளான் றிருவெங்கை நாட்டிலிவர்
தேன்வேட்ட பூங்கணக் ளையலர் தூற்றித் தெரிவிக்குமே.

அங

பாங்கியிற்கூட்டம்

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்

நற்றே மொழியுமை பங்கன் நிருவெங்கை நாடனையீர்
முற்றே ரிழைமுலை மேனகை யாதியர் முற்றுநங்கள்
குற்றேவல் செய்யு மடந்தைய ராகக் கொடுப்பனின்னே
சற்றே யருட்கடைக் கண்பார்த்தென் னுவியைத் தாங்குமினே.

அச

பாங்கிசுலமுறைகளித்தல்

பொய்மே வரும்புனங் காவலர் யாங்கள் புனநடுவின்
வம்மே வுறுமது காப்பவ னீவளை சூழ்வதெம்மார்
நம்மே லருள்வைத் தளிப்பார் திருவெங்கை நாட்டிலுன்னார்
கும்மேல் வரும்வளை செய்காட் டுவதொண் குலோத்துங்கனே.

அரு

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்

அலைமக ளன்ன விலங்கிலை வேற்க ணரினவநல்லாய்
கலைமகள் வந்தனை செய்வெங்கை நாதற்குக் கைகொடுத்து
மலைமக ளண்ட முழுதாளி னுங்கண் மலைபரையன்
தலைமக ணன்மைப் பெருமையை யர்தென்று சாற்றுவனே.

அசு

பாங்கியறியாள்போன்றுவினாதல்

இஞ்சிப் புரமொரு மூன்றெரித் தார்வெங்கை யீர்ப்பொழில்வாய்ப்
பஞ்சிற் சிறுதளிர் மெல்லடி மாதர் பலரினுந்தான்
வஞ்சித் தெமையெம் முடனே யிருப்பினும் வந்துனது
நெஞ்சிற் புருந்து மறைந்தவர் யார்சொன் னெடுத்தகையே.

அள

இறையோனிறைவிதன்மையியம்பல்

போதே முகமிளஞ் சேலே விழிபசம் பொன்னுரைத்த
சூதே முலைசெந் தளிர்ரே யடிகதிரிச் சோதியொடு
வாதே புரியுந் திருமே னியர்வெங்கை மங்கையர்க்கு
மாதே யிடையொன்று மல்லாமற் பொய்யல்ல மற்றவையே.

அஅ

பாங்கிதலைவியருமைசாற்றல்

ஓறுத்துப் புரஞ்சடு மெம்மான் நிருவெங்கை யூரினமலர்
பொறுத்துக் கொளும்பொனென் றெண்ணே விராசிப் புதுத்துலையாற்
கறுத்துத் தழைந்த குழலோடு கொங்கைக் கனத்தசெம்பொன்
நிறுத்துக் கொளும்பொனென் றோவெளி தோசொ னெடுத்தகையே.

அக

அச. முற்றே ரிளமுலை என்றும் பாடம்.

திருவெங்கைக்கோவை

௬௭

தலைவனின்றியமையாமையியம்பல்

பொங்கு மொளிகிகர் வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிடத்தில்
அங்குழ் வழங்கும் வியன்ஞாலத் தன்னில் வளர்ந்தெழுந்த
பைங்குழ் புயலின் றமையாத வாறெனப் பாவைநல்லாய்
இங்குழ் தருமென் கொடியன்றி வாழ்தலின் நென்னுயிரே.

௬௦

பாங்கிறிங்குறைநீயேசென்றுரையென்றல்

தீயே னுனங்குடி கொள்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
வீயேறு மென்றோடைத் தோளண்ண லேயயல் வேறெருவர்
போயே யுரைப்பின் மனமிரந் காளெங்கள் பூங்கொடிக்கு
நீயே வணங்கி மனமுளைத் தோதுக நின்குறையே.

௬௧

பாங்கியைத்தலைவன்பழித்தல்

கல்லைக் குழைத்துப் பயின்றுள தாகிய கல்வியுடைத்
தில்லைப் பதியி னடமாதும் வெங்கைச் சிவனையல்லாற்
சொல்லைக் கொடுநின் மனநாங் குழைப்பத் துணிதலொரு
புல்லைக் கொடுத்தன் கடனீந்த வுன்னுதல் பூங்கொடியே.

௬௨

பாங்கி பேதைமையூட்டல்

மாளைக் கவர்வம் மழுவிலை யேல்வெங்கை வாணர்க்கந்த
வாளைப் புணர்மதி கீள்வே மகப்படிந் மானுக்கென்னுஞ்
சேனைக் குறவர் மகளா கியவித் திருந்திழைபான்
ஆளைத் திறலுடை யாயறி யாளுந் நருந்துயரே.

௬௩

காதலன் தலைமுதறிவுடைமைமொழிதல்

விடுத்த மயலுடை யெம்மான் றிருவெங்கை வெற்பணங்கே
எடுத்த விடைமுறிக் குங்கொங்கை யேயன்றி யென்னையெய்த
தொடுத்த குவளைக் கணைவாங்கி வின்மதன் றாணியிட
அடுத்த கடைக்கணவைத் தாரறி யாமை யறிந்திலரே.

௬௪

பாங்கிமுன்னுறுபுணர்ச்சிமுறையுறக்கூறல்

மருவீர வெண்மதி வேணிப்பி ரான்வெங்கை வான்பொழில்வாய்
இருவீரு மொத்துப் புணர்ந்தாற் பயதமக் கென்னையொன்றிற்
பொருவீர வான்விழிக் காப்பதி னுயிரம் பொய்யுரைத்து
வருவீ ரறிந்திலி ரேயுல கோதும் வழக்குரையே.

௬௫

தன்னினைதலைவன்சாற்றல்

மண்ணைக்கொண் டுண்ட பெருமான் றெழும்வெங்கை வாணர்வெற்பிற்
பண்ணைக்கொண் டுற்ற மொழியா யுனையன்றிப் பாரமுலைப்
பெண்ணைக்கொண் டின்பம் பெறநான் விரும்பப் பெறிலதுதான்
கண்ணைக்கொண் டன்றி வழிதா னடப்பக் கருதுதலே.

௬௬

பாங்கியுலகிய ஸுரைத்தல்

வெண்டாம ரைமுனைப் பாலிகை வாளர விர்தச்செந்தீக்
கொண்டாவி யிற்சங்க மார்ப்பக் குவளை மணம்புணர்ந்து
வண்டாடு நல்லிய லூராவெம் மான்வெங்கை மாதிரை
கண்டாசைப் பட்டனை யேல்வரைந் தேகொள் கடைப்பிடித்தே.

௬௭

தலைமகன்முத்துத்

தாமக் குழலை வரைந்துகொண் டேவெங்கைத் தாணுவெற்பிற்
காமக் கனலைத் தணிப்பாயென் றோதிய காரிகை
நாமக் கிணறகழ்ந் தநீர் கொடுநன் னகரிந்பற்றி
வேமக் கனலை யவிப்பாயென் பார்களின் வேறல்லையே.

௬௮

பாங்கியச்சுறுத்தல்

பால்கொண்ட வத்தி யெனவே யுடல்வடுப் பட்டவெமர்
வேல்கொண்ட தம்முடற் புண்ணிலிட் டேவளை வேனியிர்ப்பார்
சேல்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைச் சேயிழைக்கு
மால்கொண்டு நின்றழ லேல்விரைந் தேகுக் மன்னவனே.

௬௯

தலைவன்கையுறைபுகழ்தல்

கொண்டலங் கண்டர் திருவெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பிற்
றண்டளிர் வென்றசெந் தாண்மட வீர்துந் தடமுலையாம்
முண்டக் மென்முகை மேல்வாழ ளுசி முனையினின்று
வண்டவஞ் செய்திங்கு வந்தகண் டிரிம் மணிவடமே.

௭௦௦

பாங்கிகையுறைமுத்துத்

மல்லார்க்குந் தோளண்ண லேவெங்கை வாணர் வரையிற்பெண்கள்
எல்லார்க்கும் வந்த விடைபோல்வ தன்றிங் கிவட்கன்றியே
வில்லார்க்கு நின்னணி கொங்கையிற் கரணிலெம் வேடரென்னும்
பொல்லார்க்கு றங்கும் புலிவா யிடறுதல் போன்றிடுமே.

௭௦௧

ஆற்றெஞ்சினோடவன்புலத்தல்

பாமாலை கொண்ட திருவெங்கை வாணர் பனிவரைமேல்
மாமாலை நண்ணிய வென்னெஞ்ச மேயிவ் வரியளிகள்
தாமாலை மென்முழ லார்தமை வேண்டினந் தாண்முறித்த
பூமாலை யேறுங்கொ லோவவர் வார்முலைப் பொற்றுன்றமே.

௭௦௨

பாங்கியாற்றுவித்தகற்றல்

ஆனுக் களித்த கொடியாளர் வெங்கை யணிநகராய்
பானுக் களித்து வருங்காலை நீவரிற் பைந்தொடிக்கைத்
தேனுக் களிக்கு மலர்த்தொடை வார்துழற் றேமொழியெம்
மானுக் களித்துக் கலையாக் குவனுன்கை வண்டழையே.

௭௦௩

௭௦௨. தாண்முறிந்த என்னும் பாடம்.

திருவெங்கைக்கோவை

சூ.க.

இரந்துகுறைபெருதுவருந்தியகிழுவோன்
மடலேபொருளெனமதித்தல்

எண்ணைவிட் டோங்கும் புகழாளர் வெங்கை யிமையவெற்பில்
விண்ணைவிட் டெய்து மிவட்டரு வாயென மேவியுமும்
பண்ணைவிட் டேர்தோறும் புக்கிரப் பாரிற் பசியமடற்
பெண்ணைவிட் டோர்பெண்ணை நாம்வேண்டி கிற்பது பேதைமையே.

க0ச

பாங்கிக்குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்

வாமத் துமைமகிழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
தாமக் குவிமென் முலைமட்டு வார்குழற் றையனல்லாய்
நாமக் கடலைக் கலமிவர்த் தேறுவர் நானிலத்தோர்
காமக் கடலை மடன்மா விவர்த்து கடப்பர்களே.

க0டு

அதனைத்தன்மேல் வைத்துச்சாற்றல்

பாவாக்கி யைப்பெண் பனையாக வாண்பனை பாட்டருளுந்
தேவாக்கி யானுந் திருவெங்கை வாணரிற் றேர்த்தெருக்கம்
பூவாக்கி மாலை யணிந்துபொன் னேயொரு பொற்பனையை
மாவாக்கி நானையும் மூர்நடு வீதி வருகுவனே.

க0சு

பாங்கிதலைமகளயவத்தருமை சாற்றல்

மந்தா கினியணி வேணிப்பி ரான்வெங்கை மன்னவரீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை தூனுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினும்
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே.

க0௭

தலைமகன் றன்னைத்தானேபுகழ்தல்

ஐயா னனமுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
பொய்யா விளமுலை மங்கைநல் லாரிடை பொய்யென்பதை
மெய்யாகச் சாதித் தெழுதா விடிற்புகழ் வேண்டியயான்
கையா லெடுத்தது தூரிகை யேயன்று காரிகையே.

க0அ

பாங்கியருளியல்கிளத்தல்

வென்றிப் படைநன் மழுவுடை யார்திரு வெங்கையிலே
குன்றிற் பொலியுங் குவிமுலை யாளொடு கூடவெண்ணி
நின்றிப் படிதளர் வேலண்ண லேயென்று நீக்கமற
அன்றிற் பெடையொடு வாழ்வதன் ரோபனை யாவதுவே.

க0க

க0சு. பாவாக்கிமுன் என்றும் பாடம்.

க0அ. பொய்யென்றதை என்றும் பாடம்.

பாங்கிகொண்டுறிசூறல்

மூலத் தனிமுத லானார் திருவெங்கை மொய்வரையாய்
நீலத் தடங்கண்ணி னுட்குன் குறைசொல நேர்ந்திலனேற்
கோலத் தளிரியன் மாதின் கருங்கட் குடங்கவரத்
தாலத் திவர்க நினையாவர் பின்னைத் தடுப்பவரே.

கக௦

தலைவியினைமைத்தன்மைபாங்கிதலைவற்குணர்த்தல்

பொடிக்கின்ற கொங்கை யிடைவருத் தாமுனம் பூவிரவி
முடிக்கின்ற கங்குல் களம்வருத் தாமுன முத்தலேவேற்
பிடிக்கின்ற வங்கையர் வெங்கையி லேயினம் பெண்ணினுக்கா
வடிக்கின்ற வேலண்ண லேயென்கொ லோசொல் வருந்துவதே.

கக௧

தலைவன் தலைவியருத்தியவண்ணமுரைத்தல்

கருவுக்கு மாமருந் தானுர்தென் வெங்கைக் கனகவெற்பிற்
பொருவுக்கு மாறென்றி லாதெழுந் தோங்கிய பூண்மூலையாய்
திருவுக்கு மாலைத் தருமெழில் கூர்நுந் திருந்திழைக்கு
மருவுக்கு வாசனை போல்வந்த தாலென்னை வாட்டுவதே.

கக௨

பாங்கிசெவ்வியருமைசெப்பல்

கிளிக்குஞ் சுவையமு தூட்டாளக் கிள்ளைசொற் கேட்டுவவாள்
குளிக்குஞ் சூனையிற் குளியாள் சிலம்பெதிர் கூவுகிலாள்
அளிக்குந் தொழிலுடை யார்வெங்கை வாண ரணியரைமேல்
துளிக்குஞ்செந் தேன்மலர்த் தாரா யவட்கென்ன சொல்லுவனே.

கக௩

தலைவன்செவ்வியெளிமைசெப்பல்

தேன்வந்த கொன்றைச் சடையாளர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
கான்வந்த வேரிப் புனற்கோர் சிறுவழி காட்டுதல்போல்
யான்வந்த வாறு சிறிதுரைத் தாலிடை யீடின்றியே
தான்வந்து குங்குமக் கொங்கைக ளாரத் தழீஇக்கொளுமே.

கக௪

பாங்கியென்னைமறைத்தபினைளிதெனநகுதல்

குற்ற லமுந்தென் நிருவால வாயுங் குடியிருப்பு
பெற்றார் பவர்திரு வெங்கையி லேயெங்கள் பெண்ணணங்கின்
முற்ற முலையை யெனைமறைத் தின்ப முயங்குறுதல்
கற்ற லினைமறைத் தேயதன் பாலைக் கற்பபதுவே.

கக௫

அந்நகைபொருஅதவன்புலம்பல்

தடாது விளங்கொளி யானார் திருவெங்கைத் தையனல்லாய்
படாது வளர்முலை யால்வரு நோயைப் பரிகரித்து
விடாது நகைசெய் திகழ்வ தளற்றில் விழுந்தவரை
எடாது மரும முருவச்செவ் வேல்கொண் டெறிவதுவே.

கக௬

பாங்கிதலைவனைத்தேற்றல்

தொடர்ந்தானும் வெங்கைப் பழமலை வாணரச் சுந்தரர்சொற்
கடந்தாலு மென்சொற் கடவாள் வரிச்செங் கயன்மருட்டும்
விடந்தா ழயிற்கண் மடமான் றருமயல் வெள்ளத்திலே
கிடந்தா குலமுற்றி டேல்விடு வாயுன் கிலேசத்தையே.

க௧௭

பாங்கிகையுறையேற்றல்

ஏக நிலைத்த வுமைபாகன் வெங்கை யிமையவெற்பில்
மாக நிலத்தி லரிதாய வின்பம் வளர்ந்தெழுமே
பாக நிலப்பிறை வானுத லாடன் பரவையல்குற்
போக நிலத்திலிட டாலைய னேயுன்கைப் பூந்தழையே.

க௧௮

கிழவோனூற்றல்

வன்மொழி போல வுரைத்தவெல் லாயிந்த மங்கைநல்லாள்
இன்மொழி யேமனத் தன்புவி டாம லிசைத்தமையால்
மென்மொழி வாய்மைத் திருத்தொண்டர் தாமுனம் விட்டெறிந்த
கன்மொழி மாமல ரன்றோ திருவெங்கைக் கண்ணுதற்கே.

க௧௯

இறைவன் றனக்குக்குறைநேர்பாங்கியிறைவிக்கவன்
குறையுணர்த்தல்

வத்திர மைந்துடை யார்வெங்கை வாணர் வரையணங்கைப்
பத்திரங் கொண்டருச் சித்தே வரங்கொளும் பான்மையரை
ஒத்திரங் குள்ள மொடுபூந் தழைக்கை யொருவரின்று
சித்திர மொன்றனை யாயடைந் தார்நந் திருப்புனத்தே.

க௨௦

இறைவியறியாள்போன்றுகுறியாள்கூறல்

வேலுக்கு மம்புக்கு மாறுகொண் டோடும் விழிமடவாய்
மாலுக்கு நன்மனை யான்மனை யாகி வழங்கும்வல்ல
கோலுக்கு வல்லவண் னாமலை யார்கட்டு கோயிலகப்
பாலுக்கு வந்தது கண்டாய்நம் வெங்கைப் பழமலையே.

க௨௧

பாங்கியிறையோற்கண்டமைபகர்த்தல்

போரையும் வேளையு மாற்றிதன் வெங்கையிற் போதக்கண்டேன்
வாரையுங் கீள்பெருங் கொங்கையின் மேன்மனம் வைத்திருண்ட
காரையுஞ் சேறு மலர்க்குழ லாய்கரி யுங்கிரியும்
பேரையுஞ் சீரையுங் கேட்டுமுன் போந்த பெருந்தகையே.

க௨௨

பாங்கியைத்தலைவிமறைத்தல்

நாரண னுன்முகன் காணார் சதானந்தர் ஞானபரி
பூரணர் வெங்கைப் பழமலை வாணர் பெருப்பின்மலர்த்
தாரணி வார்குழ லாய்நிந்தை கூறத் தகாதுகண்டாய்
காரண மின்றிக் கலுவ்வா ரொருவரைக் கண்டுகொண்டே.

க௨௩

பாங்கி யென்னைமறைப்பதென்னெனத்தழால்

மேலிலை யென்ன வுயர்ந்தார் திருவெங்கை வெற்பிலுள்
மாலிலை யென்ன வெனைமறைத் தாய்திரு மாலுறங்கும்
ஆலிலை யென்ன வயிற்றணங் கேயருந் தாய்க்கொளித்த
சூலிலை நெஞ்சறி யாவஞ் சகமிலைச் சொல்லுதற்கே.

க௨௪

பாங்கிகையுறைபுகழ்தல்

நீரை யணியுந் திருச்சடை யார்வெங்கை நித்தர்வெற்பில்
தாரை யணியு மதன்றோர்கண் டம்ம தழைத்ததுகாண்
வாரை யணியு முகின்முலை யாயணி வாய்த்தவல்குற்
றேரை யணியுந் தகுதிய தாமிந்தச் செந்தழையே.

க௨௫

தோழிகிழுவேர்ன்றுயர்நிலைகிளத்தல்

வளங்கனி வெங்கைப் பழமலை வாணர் வரையினவர்
உளங்கனி வெண்மருப் போர்மத யானை யொளிர்நுதலாய்
களங்கனி யன்ன மடப்பிடி வாயிற் கனிந்துவிழும்
வீளங்கனி நல்கக்கண் டாரூரம் துண்ணும் விளங்கனியே.

க௨௬

மறுத்தற்கருமைமாட்டல்

நந்தா வொளியர் திருவெங்கை நாட்டி னமக்களிப்பச்
சந்தா டவியு ளிரைவர்கொய் யாப்பைந் தழையுமில்லை
முந்தா வவர்க்கெதிர் நானுனா யாப்பொய்ம் மொழியுமில்லை
வந்தா லினியெனக் கில்லைபெண் ணையொரு வார்த்தையுமே.

க௨௭

தலைவன்குறிப்புவேருகநெறிப்படக்கூறல்

போருடை யானுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பின்மணித்
தேருடை யார்கருத் தேதோ வறிந்திலந் தேமொழியாய்
ஆருடை யானினும் வேம்புடை யானினு மையபனைத்
தாருடை யானல னோமதி மானெனச் சாற்றினரே.

க௨௮

தலைவியைமுனிதல்

மறியே நியகைத் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
சிறியேனம் மெய்க ளிரண்டினும் வாழ்ந்திடுஞ் செய்யவியர்
எறியே ரயில்விழி யாயின்று காறு மிரண்டென்பதை
அறிவே னறிந்தன னேலுரை யேனில் வடாதனவே.

க௨௯

தலைவிபாங்கியைமுனிதல்

நாட்டு மலிபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் நயந்துகதி
காட்டு மமல ருனான்முன் நெய்வங் கடைப்பிடித்துக்
கூட்டு மொருவரைத், தானே நடுகின்ற கூட்டுதல்போல்
சுட்டு மொழிகள் பலபகர் தாளிவட் கென்சொல்வதே.

க௩௦

தலைவிகையுறையேற்றல்

பலர்செய்த மென்றுதி யாயினுங் கொச்சையம் பாலன்முதற்
சிலர்செய்த வின்றமி ழிச்சையி னூர்திரு வெங்கையன்றாய்
அலர்செய்து நிற்பதொன் றாயினு மாக வனங்கனெய்யும்
மலர்செய்த நோய்மருந் தாமாயி னல்குக் மாந்தழையே.

ககக

இறைவிகையுறையேற்றமைபாங்கி

இறைவர்க்குணர்த்தல்

இரைத்துப் பொருகங்கை வேணியர் வெங்கை யிறைதழையென்
றுரைத்துக் கொடுத்தலு மோடிவந் தேற்ற துயிர்த்துமுத்தம்
நிரைத்துக் கிடக்கு முலேமே லமுத்தின ணேரிழைதான்
அரைத்துக் குடித்தில ளன்பசெய் யாதது மவ்வளவே.

ககஉ

பாங்கிதலைமகற்குக்குறியிடங்கூறல்

அகலி லிருக்குஞ் சுடரென வெங்கை யகத்திருக்கும்
புகலி லிருக்கும் பொருளனை யார்தம் பொருப்பருகே
இகலி லிருக்குங் கதிர்வே லிறைவ விரவுகடும்
பகலி லிருக்கும் பொழில்பகல் யாங்கன் பயிலிடமே.

ககங

பாங்கிகுறியிடத்திறைவியைக்கொண்டுசேறல்

புணர்பூத்த வார்முலை யாய்மலர் தாங்கொய்யப் போதுவமந்
தணர்பூத்த சொன்மலர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
இணர்பூத்த கட்கவர் வண்டிசை கூரு மிளங்கொடிப்பெண்.
துணர்பூத்த கொம்பர்க் கொழுநொ டாடிய சோலையிலே.

ககச

குறியிடத்துய்த்துநீங்கல்

மானேநின் கண்ணிகல் பெற்றுள வாலி மருவலரை
யானே யளியினம் பின்னொடர் தார்ப்பக்கொண் டிங்குறுவேன்
ஆனே றுடையர் திருவெங்கை வரண ரருண்முருகன்
தானே முறுமயி லாடல்கண் டேநிற்க தண்பொழிற்கே.

ககரு

இறையோனிடத்தெதிர்ப்படுதல்

இயலோடு மல்குந் திருவெங்கை வாண ரிமயவெற்பிற்
கயலோடு வள்ளைக் கொடியோடு மோர்பைங் கமுகணங்கும்
புயலோடு நல்லிள நீரோடு நின்று புடைபெயருஞ்
செயலோடு நிற்பலிங் கின்றுகண் டேனொரு தீங்கரும்பே.

ககசு

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

மற்றின்ப முண்டென்ப தன்ற லிவடர வந்தவின்பஞ்
சிறின்ப மென்பது தென்வெங்கை வாணர் திருநடனம்
உற்றின்பஞ் செய்யுஞ் சிதாசாசந் தன்னை யுணர்வுடைமை
பெற்றின்ப மெய்தினர் சொல்வாசிற் றம்பலப் பேர்புனைந்தே.

ககரு

ககச. கொழுநொ டாடிய எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

புகழ்தல்

வெங்கைப் பழமலை யெம்மா னுழையும் விளங்குமவன்
பங்கைப் பெறுமுமை செங்கா வியுமவன் பாலனொரு
செங்கைக் கதிர்வடி வேலுந் தரிப்பது செப்பிலிந்தக்
கொங்கைக் குடமுடை யாள்விழி காட்டுங் குறிப்பதுவே.

கருஅ

தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தல்
கீயாவி வந்தளித் தாய்தமி யேற்கு நிலாமலினிப்
போயாவி நல்கிநிற் காணு தலமரும் புவையர்க்கு
மாயாவி னேதர் திருவெங்கை வாணர் வரையினெதிர்
கூயாவி மென்மலர் கொய்துநின் றாடுக கோமளமே.

கருக

பாங்கிதலையையச்சார்ந்துகையுறைகாட்டல்
நஞ்ச முழுதுசெய் வெங்கைபு ரேசர்நன் னாடனையாய்
அஞ்ச முறவளி யெல்லா மடக்கி யமுதவொளி
விஞ்ச மதிகண் டிதழ்மூடி யோகம் விளைத்ததனாற்
கஞ்ச மிதுமுக சாளுபம் பெற்றது கைக்கொள்கவே.

கசு0

தலையையப்பாங்கிற்கூட்டல்
கங்கை விழியு முகமுஞ்செவ் வாயுங் காந்துமைக்குச்
செங்க யலுஞ்செங் கமலமு மாம்புலுஞ் செப்புமவர்
வெங்கை யனைய விலங்கிலை வேற்கண் விளங்கிழையாய்
மங்கை யரையடைந் தம்மனை யாடுகம் வந்தருளே.

கசுக

நீங்கித்தலைவற்கோம்படைசாற்றல்
பிறவா வடிவன் திருவெங்கை மேவும் பிரானொடுபோய்
உறவா ருயிருற வேயாக்குஞ் சக்தியை யொப்பவின்று
குறவாணர் தங்கண் மடமாதை நின்னொடு கூட்டுமெனை
மறவா திருமன் னவாவிது வேநல் வரமெனக்கே.

கசுஉ

உலகியன்மேம்பட விருந்துவிடைக்கல்
மாயற் கரியர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
ஈயற் பொரியுங் குறும்பூழ்க் குழம்புட னேனமெல்லான்
தீயற்கறியுந் தினைமூ ரலுமெஞ் சிறுகுடிவாய்
நேயத் திவண்மிசைந் தேகிலென் னொரு நெடுந்தகையே

கசுக

விருந்திறை விரும்பல்
நானக் களப முலையீ ரெனக்கு கவில்வதென்னீர்
வானத் தவர்தொழு தேத்துறுஞ் சீர்வெங்கை வாணர்க்குங்கள்
கானக் குறவ ரிறைமகன் றான்முனங் கல்லையிற்பெய்
ஏனத் தசைக்கறி யன்றோ மிகவு மினியதுவே.

கசுச

ப க ற் கு றி

கிழவோன்பிரிந்துழிக்கிழத்திமாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்

நந்தா மதுகைப் பழமலை யார்வெங்கை நாடனையாய்
வந்தாவி யம்புயம் வாட்டுமுன் னுளிலம் மாலையன்று
சிந்தா குலமுற வேதனித் தாரைச் செறுக்குமதன்
செந்தா மரையை மலர்த்துயிம் மலைச் சிறுபொழுதே

கசடு

பாங்கிபுலம்பல்

அருந்தா விடமு மருந்தியவ் வானவ ராருயிரைத்
தருந்தாரு வெங்கையி லெவ்வகை யானுந் தனைத்தப்பியே
இருந்தாலு மாலி கவர்வான் மதிப்பிள்ளை யீன்றுவைக்கும்
பெருந்தாப மாலிக் கிவளென்கொ லோபிழை செய்ததுவே.

கசக

தலைவனிடத்தலைவிவருந்தல்

கருமுன் படுத்துயர் தீர்ப்பார்நற் கட்செலிக் கங்கணவீ
ரிருமுன் கரமுடை யார்வெங்கை வாண ரிமயவெற்பில்
அருமுன் மணியும் புனைபூந் துகிலுங்கொண் டாயவெள்ளம்
வருமுன்வந் தாரிலை யேயனை கோலநம் மன்னவரே.

கசஎ

தலைவியைப்பாங்கிகுழற்

புணர்ந்தாருள் வெங்கை புரநாதர் பாகம் புணர்ந்தநறு
மணந்தாழ் குழலுமை மங்கையல் லாமன் மகிழ்ந்தமைத்
தணந்தா ரமைகிலர் நீதரி யாமற் றளர்த்தனையேல்
பணந்தா முகல்கு லாய்நகு வார்கினைப் பார்த்தவரே.

கசஅ

தலைமுன்னிலைப்புறமொழிமொழிதல்

உரையாத முன்ன முணர்வார் தமக்கன்றி யுற்றதன்னேய்
வரையாம லுள்ளவெல் லாமுரைத் தாலு மதித்துமனங்
கரையாத வர்கட் குரைப்பதின் வெங்கைக் கடவுளுண்ட
திரையால முண்டியிர் நீத்தாலு நன்று தெரிந்தவர்க்கே.

கசக

பாங்கியொடுபகர்தல்

வன்பந் தகனை யழைக்குநஞ் சூணின் மறைப்பவர்போல்
முன்பந் தனையிலர் வெங்கையின் மேவி முயங்குமுபேர்
இன்பந் தருமவ ரவ்வின்ப மூடுற வின்றுபிரி
துன்பந் கலந்தளித் தாரறிந் தேனிலைத் துமொழியே.

கடு௦

கசக. தந்நோய் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

பாங்கியச்சுறுத்தல்

சுணைக்காவி யன்ன விழிநீ புனத்திற் சுகங்கடியா
துணைக்காதல் செய்தவர் தம்பொருட் டாக வுலதல்கண்டு
வினைக்கா டெறியு மழுவார் திருவெங்கை வெற்பிலன்னை
தினைக்காவன் மற்றொரு வர்க்களித் தாலென்னை செய்குவையே

கடுக

நீங்கற்கருமைதலைவிநினைந்திரங்கல்

தம்மா வியுந்தந் தலைவரும் வேறு தருமவரே
அம்மா வுலகிற் பிரிந்திருப் பாரளி மூசுமதக்
கைம்மா வுரியர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
எம்மா வியேயவ ரென்றாற் பிரிகுவ தெவ்வண்ணமே.

கடுஉ

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்

கடிக்குங் கரும்பு மதவேள் சிலையவன் கைப்பகழி
முடிக்குங் கடிமல ராமினிக் கேள்வெம் முயலகன்மேல்
நடிக்குங் கமல பதத்தார் திருவெங்கை நாடனையாய்
வடிக்குஞ் சடரிலை வேலன்பர் தேரின் மணிக்குரலே.

கடுந்

சிறைப்புறமாகச்செறிப்பறிவுறுத்தல்

தழலாற் கடிய வளியே நறுமென் றழைக்கொய்யக்
கழலார்ப் புறுமென் பதத்தார் புனத்தினிங் காவகத்துஞ்
சுழலாத் திரியுங் கிளிகா ளினிவெங்கைச் சோதிவெற்பில்
நிழலாற் பொலிந்த விளம்பொழிற் கேயிரு நெஞ்சுவந்தே.

கடுச

முன்னினைப்புறமொழிமொழிந்தறிவுறுத்தல்

தொண்டா வெமையுடை யான்வெங்கை சூழினஞ் சோலையிழ்ந்
தண்டா தளவு மளிகா ளுமக்குத் தகாதுகண்டீர்
கண்டா னினினைந்துபின் காணாத போதெங் கனாமறக்கும்
வண்டா ரிரைவ ரொடுகூடி யெம்மை மறப்பதுவே.

கடுரு

முன்னின்றுணர்த்தல்

நனைகாத்த பூமட வார்விழி யாக நயந்தருளங்
கனைகாத்த பாகர்தம் வெங்கையி லேவண்டு காவிலர்ச்
சுனைகாத்த வெற்பெமர் வேலண்ண லேயிச் சுகங்கடிந்து
தினைகாத்த வெம்மைத் துயர்புகக் காப்பர் செறித்தினியே.

கடுசு

முன்னின்றுணர்த்தியோம்படைசாற்றல்

அந்திப் பொழுதிற் பெடைதா மரையு ளகப்படநோம்
புந்திச் சுரும்பு கதிர்வருங் காறும் புறந்திரியும்
நந்திக் கொடிவலங் கொண்டோன் திருவெங்கை நாட்டிறைவ்
சுந்தித் தெமைமற வாநிரு நீநின் திருவுளத்தே.

கடுஎ

திருவெங்கைக்கோவை

எஎ

கிழவோன்றஞ்சம் பெருது நெஞ்சொடுகிளத்தல்

தூற்றிக் கடிமலர்ப் பைந்தேன் கவர்ந்து சுரும்பினங்கள்
ஏற்றிக் குவடுற வைத்தாங் கிதணி னிருந்தவரை
நீற்றிற் நிகழ்வடி வார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
போற்றிக் குறவர்கைத் தான்மன மேயென் புரிசுவமே.

கடுஅ

பகற் குறியிடையீடு

இறைவனைப் பரங்கிருநி வரல்விடைக்கல்

கானக் குறவர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
ஏனக் குரலரி வாங்குறித் தாரன்ன யென்பவரும்
மானக் கயல்விழி யாங்குர வீர வருவதுபோற்
நேனக் கலந்தொடை யாய்வரு வாளித் தினைப்புனத்தே.

கடுக

இறைவியைக்குறிவரல்விடைக்கல்

மாடுண்ட வீரப் பிறையார்தென் வெங்கை வரையினிலுன்
சேடுண்ட கொங்கைப் பசிலகண் டேதினைக் காப்பயிர்த்துத்
தோடுண்ட காதுடை யாயன்னை தானுந் துணிந்திலளி
யோடுண்ட கூழென வேமறு காநிற்கு முள்ளமுமே.

ககூ

இறைமகளாடிட நோக்கியழுங்கல்

நீடுந் தினையிற் கிளிநோக் குதலென நின்னுநம்மோ
டாடுந் தலைவர் வரனோக் கிதனு மவருடனே
கூடுந் தொழின்மறைக் குஞ்சுனை யோடலர் கொய்யுமலர்க்
காடும் பிரிவுறச் செய்வதென் னோவெங்கைக் கண்ணுதலே.

ககக

பாங்கியாடிடம்விடுத்துக்கொண்டகறல்

வயிரோ சன்னுக் குலகீந் தவர்வெங்கை மன்னனுக்குப்
பயிரோ நெவற நீத்தானென் நெண்ணிப் பழுதுரையல்
செயிரோ சிறிது மிலாக்கிளி காடன் சிறுகுடினுக்
குயிரோ டரிவை நடந்துசென் றுனென் றுரைமின்களே.

ககஉ

பின்னானெடுத்தகைகுறிவயின் னுசென்றிரங்கல்

தன்னோ டிருந்த பொழுதினஞ் சோலைசெய் தன்மைகண்டேற்
கன்னோ தனியிருந் தாற்செய்யு மாறு மறிவிக்கவோ
மின்னோ வெனநின் றவீர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பில்
என்னோ வறிந்தருள் செய்வான் வராம லிருந்ததுவே.

ககந

ககந. அறிந்தருள் செய்வான் என்பாருமுளர்

வறுங்களநாடிமறுகல்

பெறுங்கள் நஞ்ச முடையா ரடியவர் பின்னை தனை
அறுங்கள் மென்னு மொருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
நறுங்கள் வன்ன குழனிங்க மங்கல் நாணிழந்த
வறுங்கள் மென்ன விருந்தத் தோவிம் மணியிதனே.

ககச

குறுந்தொடிவாழமுந்நோக்கிமதியங்கல்

அறத்தா றுடையர் துகர்பெரும் போக மறமறியா
மறத்தா றுடையர் விரும்புதல் போலும் வளர்ச்சடையின்
புறத்தா றுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்படைந்த
குறத்தா றுடையர் மடமாலை மேவக் குறிப்பதுவே.

ககரு

இரவுக்குறி

இறையோனிருட்குறிவேண்டல்

பொருந்தா ரரணம் பொடித்தோர் பவப்பிணி போக்குதற்கு
மருந்தா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர் வரையினையீர்
திருந்தார் கலியிற் புருந்துநன் மீன்வரச் செய்துமக்கு
விருந்தாக வைத்தகன் றானளி யேனையவ் வெய்யவனே.

ககசு

பாங்கிநெறியினதருமைகூறல்

அங்க முழுவணி யானோன்றென் வெங்கை யரனருண்மா
தங்க முழுமத யானையன் ரூடகற் சாடுமொரு
சிங்க முழுவரி யன்றென வேழமுஞ் சீயமுஞ்சேர்
துங்க முழுவன மெவ்வா றிருள்வரச் சொல்லுவதே.

கக௭

இறையோனெறியின தெளிமைகூறல்

பங்கந் தனக்கிலன் வெங்கையி லேதும் பணைமுலைமா
தங்கந் தனக்குமம் மாதங்க பாரந் தரிக்குமிடைச்
சிங்கந் தனக்குந் தளர்வதல் லாமற் சினவிலங்கின்
சங்கந் தனக்கொரு நாளை தளர்குவன் ருழ்குமுலே

கக௮

பாங்கியவனுட்டணியியல்வினாதல்

போதேது கொய்வ ரிழையே தணிவர் பொழில்வினையாட்
டேதேது செய்வர் புனலேது தேர்வ ரெமைத்துதிப்பிற்
நீதேது மில்ல யெனும்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்ப
சூதே தெனுமுலை யாருங்க ணுட்டியற் சொல்லுகவே.

கக௯

திருவெங்கைக்கோவை

எசு

சிழுவோனவனுட்டணியியல் வினாத்தல்

என்னுட் டணியிய லென்னுயி னென்னுனக் கென்றனக்குப்
பொன்னுட் டணியிய லெல்லாந் கவர்ந்து புகழ்மலிந்த
சொன்னுட் டணியியல் வெங்கைபு ரேசர் சுடர்க்கிரிசூழ்
நின்னுட் டணியிய லெல்லா முரைத்தரு ணேரிழையே.

கள௦

அவற்குத்தன்னுட்டணியியல் பாங்கிசாற்றல்

பிறைக்கோலஞ் செய்யு துதற்குட் டணிகுவர் பெய்வீனையால்
இறைக்கோலஞ் செய்வர் சினையா டுவரவ் விரதிதினைச்
சிறைக்கோலஞ் செய்யும் விழியார்தம் வெங்கைச் சிலம்பமதன்
நறைக்கோலஞ் செய்ய நறைக்கோலஞ் செய்வரென் னுட்டவரே.

களக

இறைவிக்கிறையோன் குறையறிவுறுத்தல்

வன்மானு மென்முலைச் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
வின்மான் மதிக்கை யரவிந்தம் வாடவவ் வேள்விதரும்
நன்மான் கரத்தார்தம் வெங்கையி லேயிற்பறை நாளிரவில்
நின்மான் மதிமுகங் காண்பான் விரும்பு நெடுந்தகையே.

களஉ

நேராதிறைவி நெஞ்சொடுகிளத்தல்

ஒலியா லசையச் சருகெழத் தோகை யுடன்குதிப்பப்
புலியா வெனவெழக் குஞ்சர மோடப் புளிரொல்லாம்
மெலியா விரையும் வனத்தே யிறைதிரு வெங்கைவெற்பில்
மலியா ரிருள்வர நெஞ்சமெவ் வாறு வலிப்பதுதே.

களங்

நேரிழைபாங்கியொடு நேர்ந்துரைத்தல்

மின்னோடு வந்த விரிசடை யோன்றிரு வெங்கைவெற்பர்
மன்னோடு நீயிருள் வந்தே கெனச்சொன் மடந்தைநல்லாய்
என்னோடு கூடி யிருப்பது போல விருந்துமனம்
உன்னோடு கூடி னினியேது நானிங் குரைப்பதுவே.

களச

நேர்ந்தமைபாங்கி நெடுந்தகைக்குரைத்தல்

கொலையைக் குறித்த விலவே லவனின் குறிப்பிசைய
முலையைப் புணர்மென் கொடியிடை யாடன் முரணுமனச்
சிலையைக் கரைத்துவந் தேனொரு நான்வெங்கைச் செல்வரைப்போல்
மலையைக் குழைக்கவும் வல்வே னினியிந்த மாநிலத்தே.

களடு

சஎஉ. அறிவ ரியற்றிய வேள்விதரு என்றும் பாடம்.

களங். வெற்பர் எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

களச. வெற்பில் எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

குறியிடைநிறிஇத் தாய்துயிலறிதல்
வந்தா சலமுனி மாதவன் பேரற்றான் வெங்கைவெற்பிற்
சந்தா டலிகண் முறித்தெறி வேலொடு தண்புனத்தில்
வந்தா குலநமக் காக்கிய வாரணம் வந்துற்றதோ
நந்தா வனத்திற் பறவையெல் லாழு நரல்கின்றவே.

களசு

இறைவிக்கிறைவன் வரவறிவுறித்தல்
மேனைக் குரிய மருமக னூர்திரு வெங்கைவெற்பிற்
மாளைக் கடந்து செவியள வோடு மதர்விழியாய்
யானைக் கரியு மரிக்குச் சரபமு மாகியிந்தக்
கானைக் கடந்துவந் தாருயிர் போலுநங் காவலரே.

களசு

அவட்கொண்டு சேறல்
முருந்தா நகையுமை பங்காளர் வெங்கை முதுகிரிமேல்
இருந்தா மரைகண் மறுத்தவிப் போதி லிதழ்திறந்து
விருந்தா மளிகட் கினிதூட்டு மல்லிகை மென்மலர்கொய்
தருந்தா ரணிகுவ னில்லா தெழுந்தரு ளாரணங்கே.

களஅ

குறியுய்த்தகறல்
காதா ரமுதம் பெறவேண்டி யன்றொரு காரிகைபாற்
ஊதாய் நடந்த திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
போதார் மலர்மல் லிகையொடு முல்லையும் போய்க்கொணர்வேன்
பாதார விந்தம் வருந்தா திவணிந்தக் பைங்கொடியே.

களசு

வண்டுறைதாரோன் வந்தெதிர்ப்படுதல்
தாட்டா மரையென் றிலக்கணி வோன்வெங்கைத் தண்சிலம்பிற்
றீட்டா வொருநடை யோவியம் போலுந் திருவுருவீர்
ஆட்டா னெனுங்கதி ரோடங் கதவடைத் தாங்கதன்மேற்
பூட்டா மளியுறப் பூட்டிற்றன் றோவுங்கள் பூவகமே

களஅ0

பெருமகளாற்றின தருமைநினை ந்திரங்கல்
விண்டெரி யாது முகிலான் முகில்பொழி வெள்ளத்தினால்
மண்டெரி யாதெவ் வகையடைந் தாயன்ப மாறன்வயற்
கண்டெரி யாவிரு ளிற்போ மருமை கருதியன்றோ
பண்டெரி யாயொளிர் வெங்கைப் பிரான்பதம் பாலித்ததே.

களசு

புரவலன்றேற்றல்
முன்காட்டு பந்தமும் வீடுமுள் ளோன்வெங்கை மொய்வரைசூழ்
கொன்காட்டி லுன்குழல் போலே யிருண்டவிக் கூடிருள்வாய்
பொன்காட்டு நல்லெழி லுன்னிடை போலப் புயனுடங்கு
மின்காட்டி வந்தகிங் குன்னூர் வழியை விழியினுக்கே

களஅ2

திருவெங்கைக்கோவை

அக

புணர்தல்

ஓர்போ தெனும்பிறை வேணியிற் சூடு மொருவர்வெங்கை
தேர்போ லகன்ற மணியல்கு லாயிரு செய்யவின
நீர்போ லமைந்தின்ப மேதிரண் டாங்குறு நின்முலைகள்
மார்போ டமுந்தத் தழுவவென் னான்செய்த மாதவமே

கஅந

புகழ்தல்

பெண்காட் டியவொரு பங்குடை யாருதிர் பிட்டுனுக்கா
மண்காட் டியபொன் முடியார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றண்காட் டியமலர்க் கோதாய் குரும்பைக டாமொருமுக
கண்காட்டு மாயினு மொவ்வா நினதொரு கண்முலையே.

கஅச

இறைமகளிறைவனைக்குறிவரல்விலக்கல்
அரவெளி தோவவ் வனமெளி தோவன்றி யாற்றின்மடுக்
கரவெளி தோநந் திருவெங்கை வாணர் களமருட்டும்
இரவெளி தோலிவை யெல்லாந் கடந்திங் கெனையளிப்ப
வரவெளி தோவென் னுயிர்க்கர ணாகிய மன்னவனே.

கஅடு

அவனிறைவியையிலவயின்விடுத்தல்
வலம்பொலி வீர மழுவானன் வெங்கை மணிவரைமேல்
நலம்பொலி வாணுதல் வேற்கணல் லாயுன் னடைவிரும்பி
அலம்பொலி யோடு தொடரேர திமயிலை யஞ்சல்தாட்
சிலம்பொலி யாமற் பரிகரித் தேஞன் நிருமனைக்கே.

கஅசு

இறைவியையெய்திப் பசங்கிகையுறைகாட்டல்
முட்டுப் படாத திருவாளன் வெங்கை முளரிமுகை
நட்டுப் படாத விளமுலை யாயுன் னகையுடனே
மட்டுப் படாம லிகலுந் தளவின்னு மட்டுப்பட்டுக்
கட்டுப் படாமலென் கைக்கேவந் துற்றது கண்டருளே.

கஅன

இற்கொண்டேகல்

சூடுந் துளப மணிகீல் வெற்புந் தொடர்ந்துமுனம்
நாடுந் திருவடி யெம்மான் நிருவெங்கை நாடனையாய்
ஆடுந் கலாப மயில்போ லுறங்குநம் மன்னையினாற்
நேடும் பொருளல்ல மோசெல்லு வோநந் திருமனைக்கே.

கஅஅ

பிற்சென்றிறைவனைவரவுவிலக்கல்
தம்மேற் பணிபுனை வெங்கைபு ரேசரைச் சார்கிலர்போற்
கைம்மேற் பொருடெரி யாவிருள் வாய்வெங் கரியுடனே
தெம்மேற் புலிதிரி யுங்காட்டி னீயிச் சிறுவழிவந்
தெம்மேற் பழிசுமத் தாதகல் வாயெம் மிறையவனே.

கஅக

கஅந. முலைக்கண் என்னும் பாடம்.

கஅக. சுமத்தாதொழி எனப் பாடங்கொள்வருமுளர்.

குறியிடைநிறிஇத் தாய்துயிலறிகல்
வந்தா சலமுனி மாதவன் போற்றரன் வெங்கைவெற்பிற்
சந்தா டலிகண் முறித்தெறி வேலொடு தண்புனத்தில்
வந்தா குலநமக் காக்கிய வாரணம் வந்துற்றதோ
நந்தா வனத்திற் பறவையெல் லாழு நரல்கின்றவே.

களசு

இறைவிக்கிறவன் வரவறிவுறித்தல்
மேனைக் குரிய மருமக னூர்கிரு வெங்கைவெற்பில்
மாளைக் கடந்து செவியன வோடு மதர்வழியாய்
யானைக் கரியு மரிக்குச் சரபமு மாகியிந்தக்
காளைக் கடந்துவந் தாருயிர் போலுநங் காவலரே.

களஎ

அவட்கொண்டு சேறல்

முருந்தா நகையுமை பங்காளர் வெங்கை முதுகிரிமேல்
இருந்தா மரைகண் மறுத்தவிப் போதி லிதழ்திறந்து
விருந்தா மளிகட் கினிதூட்டு மல்லிகை மென்மலர்கொய்
தருந்தா ரணிகுவ னில்லா தெழுந்தரு ளாரணங்கே.

களஅ

குறியுய்த்தகறல்

காதா ரமுதம் பெறவேண்டி யன்றொரு காரிகைபாற்
ஹாதாய் நடந்த திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
போதார் மலர்மல் லிகையொடு முல்லையும் போய்க்கொணர்வேன்
பாதார விர்தம் வருந்தா திவணிநக பைங்கொடியே.

களக

வண்டுறைதாரோன் வந்தெதிர்ப்படுதல்

தாட்டா மரையென் றலைக்கணி வோன்வெங்கைத் தண்சிலம்பிற்
றீட்டா வொருநடை யோவியம் போலுந் திருவுருவீர்
ஆட்டா னெனுங்கதி ரேடாங் கதவடைத் தாங்கதன்மேற்
பூட்டா மளியுறப் பூட்டிற்றன் றேவுங்கள் பூவகமே

கஅ0

பெருமகளாற்றின தருமைநினை ந்திரங்கல்

விண்டெரி யாது முகிலான் முகில்பொழி வெள்ளத்தினால்
மண்டெரி யாதெவ் வகையடைந் தாயன்ப மாறன்வயற்
கண்டெரி யாவிரு ளிற்போ மருமை கருதியன்றோ
பண்டெரி யாயொளிர் வெங்கைப் பிரான்பதம் பாவித்ததே.

கஅக

புரவலன்றேற்றல்

முன்காட்டு பந்தமும் வீடுமுன் னோன்வெங்கை மொய்வரைகுழ்
கொன்காட்டி லுன்குழல் போலே யிருண்டலிக் கூடிருள்வாய்
பொன்காட்டு நல்லெழி லுன்னிடை போலப் புயனுடங்கு
மின்காட்டி வந்ததிங் குன்னூர் வழியை விழியினுக்கே

கஅ௨

திருவெங்கைக்கோவை

அக

புணர்தல்

ஒர்போ தெனும்பிறை வேணியிற் சூடு மொருவர்வெங்கை
தேர்போ லகன்ற மணியல்கு லாயிரு செய்யவின
நீர்போ லமைந்தின்ப மேதிரண் டாங்குறு நின்முலைகள்
மார்போ டமுந்தத் தழுவவென் னான்செய்த மாதவமே

கஅங்

புகழ்தல்

பெண்காட் டியவொரு பங்குடை யாருதிர் பிட்டுனுக்கா
மண்காட் டியபொன் முடியார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றண்காட் டியமலர்க் கோதாய் குரும்பைக டாமொருமுக்
கண்காட்டு மாயினு மொவ்வா நினதொரு கண்முலையே.

கஅச

இறைமகளி றைவனைக் குறிவரல்விடைக்கல்
அரவெளி தோவவ் வனமெளி தோவன்றி யாற்றின்மடுக்
கரவெளி தோநந் திருவெங்கை வாணர் களமருட்டும்
இரவெளி தோவிவை யெல்லாங் கடந்திங் கெனையளிப்ப
வரவெளி தோவென் னுயிர்க்கர ணாகிய மன்னவனே.

கஅரு

அவனி றையையில வயின்விடுத்தல்
வலம்பொலி வீர மழுவானன் வெங்கை மணிவரைமேல்
நலம்பொலி வாணுதல் வேற்கணல் லாயுன் னடைவிரும்பி
அலம்பொலி யோடு தொடரோ திமமிலை யஞ்சலையாட்
சிலம்பொலி யாமற் பரிகரித் தேகுன் றிருமனைக்கே.

கஅசு

இறைவியையெய்திப் பங்குகையுறைகாட்டல்
முட்டுப் படாத திருவானன் வெங்கை முளரிமுகை
நட்டுப் படாத விளமுலை யாயுன் னகையுடனே
மட்டுப் படாம லிகலுந் தளவின்று மட்டுப்பட்டுக்
கட்டுப் படாமலென் கைக்கேவந் துற்றது கண்டருளே.

கஅஎ

இற்கொண்டேகல்

சூடுந் துளப மணிகீல் வெற்புந் தொடர்ந்துமுனம்
நாடுந் திருவடி யெம்மான் றிருவெங்கை நாடனையாய்
ஆடுந் கலாப மயில்போ லுறங்குநம் மன்னையினாற்
நேடும் பொருளல்ல மோசெல்லு வோநந் திருமனைக்கே.

கஅஅ

பிற்சென்றிறைவனைவரவுவிடைக்கல்

தம்மேற் பணிபுனை வெங்கைபு ரேசரைச் சார்கிலர்போற்
கைம்மேற் பொருடெரி யாவிருந் வாய்வெங் கரியுடனே
தெம்மேற் புலிதிரி யுங்காட்டி னீயிச் சிறுவழிவந்
தெம்மேற் பழிசுமத் தாதகல் வாயெம் மிறையவனே.

கஅஈ

கஅஈ. முலைக்கண் என்றும் பாடம்.

கஅஈ. சுமத்தாதொழி எனப் பாடங்கொள்வருமுனார்.

பெருமகன்மயங்கல்

ஆய்வா ரளவி னளவாகும் வெங்கை யமலர்வெற்பிற்
நேய்வா னுடங்கிடை யாயறிந் தாரைச் செலவிடுப்போர்
போய்வாவென் பாரிவ் வுல்கினிற் போவென வேமுடித்து
நீவாவென் றாயிலை கண்ணோட்ட மில்லையென னின்றனக்கே.

கக௦

தோழிதலைமகடுயர்கிள ந்துவிடுத்தல்

வம்பு குறித்து வருமா ரளியின மல்லிகைப்பூங்
கம்பு குறிக்கும் பொழுதில்வெங் கேசரைக் கைதொழுது
நம்பு குறிக்கண் வருமண்ண லேனின் னகாரினிற்போய்க்
கொம்பு குறித்து வரக்காட் டொலியையெங் கொம்பினுக்கே.

கக௧

திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறல்

முப்போ தினுமந் தணர்தொழு தேத்துறு முத்தலேவெல்
அப்போ தகன்றிரு வெங்கையன் னொள்குற் காடரவம்
ஒப்போ தெனவொண் மணிவிளக் கேற்றி யுதலிசெய்யுஞ்
செப்போ தினமுலை யாய்செல்லு வேனென் றிருநகர்க்கே.

கக௨

இரவுக்குறியிடையீடு

இறைவிக்கிகுளையீறைவரவுணர்த்தல்

வள்ளலம் பாகு மரியாளன் வெங்கை மணிவரைமேல்
வள்ளலம் பானல் விழியாய் துணைபுணர் மென்சிறகர்
உள்ளலம் பாது துயில்கூர் தருத டொழிந்தெழுந்து
புள்ளலம் பாரின்ற தென்னோ நமதிளம் பூம்பொழிற்கே.

கக௩

தான்குறிமருண்டமைதலைவிவட்குணர்த்தல்

கானலை வேனின் முதிர்வா லெதிருநக் கண்டுமறி
மானலை நீரென வோடுதல் போல்வெங்கை வாணர்வெற்பிற்
நேனலை வார்தொடை யார்குறி யாமென்ச் சென்றுரைந்தேன்
பானலை வென்றகண் ணாய்குறி வேறுறப் பைம்பொழிற்கே.

கக௪

பாங்கிதலைவன்றிங்கெடுத்தியம்பல்

மறிக்கும் புலனுடை யன்பர்தம் பர்வ மரமுறியத்
தறிக்குங் கனன்மழு வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
வெறிக்குங் குமுழை மெல்லிய லாயிந்த மேதினியோர்
குறிக்குங் குறிசெய்வ ரோநமை யாளக் குறித்தவரே.

கக௫

திருவெங்கைக்கோவை

அந்

புலந்தவன்போதல்

மறந்தடுக் குஞ்செயல் வெங்கைபு ரேசர் மறைவனத்தில்
அறந்தழைக் குந்திரு வாலயம் போலுல காரிருளைப்
பிறந்தழித் தென்று மொளியோ டுலாவரும் பேரிருவர்
திறந்தடைக் கின்றதன் றேறெஞ்சு மேநந் திருமனையே.

ககக

புலர்ந்தபின்வறுங்கள்ந்தலைவி கண்டிரங்கல்.

பணஞ்செய் பொறியின நாகா பரணர் பகைதடிந்து
நிணஞ்செய் சுடர்மழு வெங்கைபு ரேசர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
குணஞ்செய் கதிரிலை வேலன்பர் தாங்குளிர் மாலையிட்டு
மணஞ்செய் தனரென வோதழைத் தாய்மலர் மாதலியே.

ககக

தலைமகள்பாங்கியோடுரைத்தல்

நல்லார் தொடர்பினங் காய்முதிர் வாமென நாடுரைப்ப
அல்லார் மணியிடற் றெம்மான் றிருவெங்கை யாதிவெற்பில்
மல்லார் திணியுயத் தன்பர்நம் பான்முனம் வைத்தநட்பு
வில்லார் சிறுமென் றளிர்முற்ற லாகி விளைந்ததுவே.

ககஅ

தலைமகளவலம்பாங்கிதணித்தல்

திங்கையென் றுனு முறுகிலர் போற்றந் திருவடியான்
காங்கையன் றுதைதன் வெங்கையி லேபைங் கண்கநிற்க்
கோங்கைவென் றேங்கு முலையாய்நம் மன்பர் குறிப்பிழையார்
வேங்கையென் றுயினும் பூத்ததுண் டோமுல்ல மென்மலரே.

ககக

இறைவன்மேற்பாங்கிகுறிப்பிழைப்பேற்றல்

பொருவோ விலர்திரு வெங்கையி லேமுன் புனத்திலெமை
உருவோ டுயிரமு தென்றுபொய் கூறு யுழன்றவரே
வெருவோ மிரவும் பழியுமும் மூர்க்கு வினவிவழி
வருவோம் வரினு மெமைநோக்கு றீரென வந்திலமே.

உ00

இறைவிமேலிறைவன்குறிப்பிழைப்பேற்றல்

நறவே யிதழியுங் கங்கையும் பாம்பு நகைமதியும்
உறவே யணியு மணிமுடி யார்வெங்கை யூரணைய
புறவே யிளமயி லேயமு தேபசம் பொற்கொடியே
மறவே னுனையென்று கீறின யாமன் மறப்பினுமே.

உ0க

தலைவிகுறிமருண்டமைபாங்கிதலைவற்குரைத்தல்

ஈயா தவரைக்கண் டவ ரெனச்செல் விரவலர்போற்
போயாவி யிற்சிறு மாங்கனி வீழப் புரவலனே
கீயாவி யிற்செய் குறியென வேசென்று நித்தர்வெங்கை
வீயா மலர்க்குழ லாள்வறி தேநொந்து மீண்டனளே,

உ0உ

அரசு

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அவன்மொழிக்கொடுமைபாங்கியவட்கியம்பல்

கன்னெழுங் கொன்றையர் வெங்கையி லேமைக் கடலின்மதி
நன்னெழுங் காலம் பெறவே குறியிட நான்மருவி
உன்னெழுங் காம மருந்து பெறாம லுழன்றுசென்றேன்
புன்னெழுங் காலையென் றுரன்பர் தாமினம் பூங்கொடியே.

உரு

என்பிழைப்பன்றென் றிறைவிநோதல்

அஞ்சா மதற்றெழும் வெங்கைபு ரேச ரணிமிடற்றில்
நஞ்சா மிருளிற் குறிபிழை யாதொரு நான்குறித்துத்
துஞ்சா திருந்துஞ் சுற்றா னெனவவர் தூற்றப்பட்டேன்
எஞ்சா வழுதனை யாயினி நானிதற் கென்செய்வதே.

உருச

தாய்துஞ்சாமை

கயிற்றா னிகழர வம்போற் சகந்தனிற் கற்பனையாக்
குயிற்றா நிகழிறை வெங்கையி லேயெழுங் கூன்பிறையோர்
எயிற்றா னிகழு மினம்பேதை யாமில் விரவுவந்து
துயிற்றா வனைதனை வெங்கால தூதர் துயிற்றுக்கவே.

உருஇ

தாய்துஞ்சாமை

களைவாய் மடைதிறக் கும்பல வான்வயற் றேன்றுசெந்நெல்
விளைவாய் மலியுந் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பிடைமா
தளைவாய் மடமயி லேதனி வேழந் தனையொருபுன்
வளைவான் ஞமலி குரைத்திங் குராமன் மறித்ததுவே.

உருச

ஊர்துஞ்சாமை

நீர்துஞ்சஞ் செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பில்
வார்துஞ்ச மென்முலைக் கோமள மேவந்து மால்வரைமேற்
கார்துஞ்ச மாவின் மெல்லாமுன் றுஞ்சக் கடலுந்துஞ்ச
ஊர்துஞ்சி லாததென் னேவிது நான்செய்த ஆழ்வினையே.

உருஎ

காவலர்கடுகுதல்

தேவாதி தேவர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பர்நமை
மேவாத வண்ணங் கதிர்வேன் மருட்டும் விழிமடவாய்
கூவா மறுகிற் றிரிகா வலர்கையிற் கொட்டுபறை
வாவா வெனநெய்த லம்பறை கூவுநம் வாய்தலுக்கே.

உருஅ

நிலவுவெளிப்படுதல்

ஒழுங்கி யிருந்த சடையாளர் வெங்கை யொருவர்வெற்பில்
புழுங்கி யிருந்த மனத்தன்பர் தாம்வந்து போமளவும்
மழுங்கி யிருந்து மிளிர்திங் கனையொரு வாளரவம்
விழுங்கி யிருந்து விடாதுகொ லோதளிர் மெல்லியலே.

உருக

கூகைகுழறுதல்

நாகா பரணர் திருவெங்கை நாயகர் நல்லடிக்கன்
பாகா தவரெனக் கூகுவென் றத்தி யதிவிரந்து
நீகா வலரை விலக்குகின் றாயுயிர் நீத்திலனேற்
கூகாய் நினைதடல் காண்பேன் விடியிற் கொடிமுன்னமே.

உக௦

கோழிருரஸ்காட்டல்

வாய்மை யெனினும் புலரியைக் கூறுதல் வாரணங்காள்
சேய்மை யறுநங் கொழுநர்தங் கூட்டஞ் சிதைத்தெமக்குத்
தீமை பயந்தமை யால்வெங்கை நாயகர் செய்தவறத்
தூய்மை யுணர்ந்தவர் வாய்மையன் றுமெனச் சொல்லுவரே.

உகக

வரைதல் வேட்கை.

தலைமகளைப்பாங்கிபருவரல்வினவல்

என்னிடத் துற்ற குறையுள வோநம்மை யின்றவன்னை
தன்னிடத் துற்ற முனிவோ வுலகந் தருமிமய
மின்னிடத் துற்ற பழமலை யார்திரு வெங்கை யன்னாய்
நின்னிடத் துற்றதென் னோவுரை யாய்நின் னினைவினையே.

உகஉ

அருமறைசெவியறிந்தமைகூறல்

வேலையி லேவரு நஞ்சமுண் டார்திரு வெங்கைவெற்பில்
மாலையி லேவண் டிசைபாடு மென்குழல் வாணுதலாய்
சோலையி லேநங் கொழுநர்வந் தேகதீர் தோன்றுசிறு
காலையி லேதரு மாலையன் னோவன்னை கண்டனனே.

உக௩

தலைமகன்வருந்தொழிற்குருமைசாற்றல்

தாயுஞ் சணங்கனு மூரும்வெங் காவலுஞ் சந்திரனாந்
தீயுங் குடிஞையுஞ் சேவலுந் தப்புஞ் செயலெளிதோ
பாயுஞ் சினவிடை யார்வெங்கை வாணர் பனிவரைமேற்
காயுங் கதிரிலை வேல்வீரர் நம்மைக் கருதினுமே.

உக௪

தலைமகனுர்க்குச்செலவொருப்படுதல்

அறிவே யொருவடி வாயீசர் வெங்கையி லன்னமன்னாய்
எறிவே லிறைவர்தம் மூர்க்கேகி யாங்கவ ரெண்ணமெல்லாம்
அறிவே மவரன் பிலாமைகண் டாலுரை யாடலமாய்
மறிவே மறிந்தபி னந்தக னுர்க்கு வழிக்கொள்வமே.

உக௫

உகக. புலரியைக் கூவுதல் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

பாங்கியிறைவணப்பழித்தல்

வன்பற் றவர்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
 னின்பற் றிலர்கை விடுத்தா ரிறையவர் நீயவர்மேல்
 அன்பற் றிலையணங் கேசிறி தேனுமன் பற்றவரைப்
 பின்பற் றுவருள ரோவிது தான்மிகப் பேதைமையே.

உகக

இறைவியிறையோன்றண்ணேநீர்த்தியற்படமொழிதல்

சரும்பு களிக்கும் பொழில்வெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேல்
 அரும்பு கடுக்கு முலையா யுலகுள வாவியெல்லாம்
 விரும்பு கொடைத்தண் ணளிவேந்தர் நம்மை வெருப்பவரோ
 கரும்பு கசப்பது வாய்க்குறை யேயிந்தக் காசினிக்கே.

உகஎ

கனவுநலிபுரைத்தல்

ஒடுஞ் செயல்செயு மாசைத் தளையை யொடித்திருத்தல்
 கூடும் படிசெயும் வெங்கைபு ரேசர் குவட்டில்விழி
 மூடும் பொழுதெதிர் தோன்றிநிற் பார்கண் முகிழ்திறந்தால்
 நீடும் புகழுடை யாரெதிர் தோன்றிலர் நேரிழையே.

உகஅ

கவினழிபுரைத்தல்

சயார் பொருளு மிறையாக் கிணறு மெனத்துணைவர்
 தோயா முலைக ணலமிழந் தேன்மதி சூடுமொரு
 மாயா மயமலர் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
 வேயாம் பண்புரை மென்றோட் கருங்கண் விளங்கிழையே.

உகக

தன்றுயர்தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டல்

விழிக்கிட னொரு துதலார்தம் வெங்கையில் வேந்தொடுபெண்
 பழிக்கலை யென்றொரு வார்த்தையை யாரும் பகர்ந்துமிஞ்
 சுழிக்கிட னொரு திருப்பார் கடலெனத் தோன்றுபுகழ்
 மொழிக்கிட னொரு மென்பாரைக் கண்டில மொய்குழலே.

உஉ௦

துன்புறுபாங்கிநீசொல்லெனச்சொல்லை

பொறியா லயம்பொய்கை சூழ்வெங்கை வாணர்தம் பூங்கரத்திற்
 மறியா மெனப்பிறழ் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
 பிறியாதுன் னுள்ளத் திருப்பார்க் கயலவர் பேசுவதென்
 அறியா தவர்தமக் கன்றோ வொருவ ரறிவிப்பதே.

உஉக

உகஎ. வாய்க்குறைவே என்றும் பாடம்.

உஉக. ஆலயப் பொய்கை எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

திருவெங்கைக்கோவை

அள

அலர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

கலரா லறிவிரி யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பலரா லணியும் புகழார் பிறப்பொன்றிற் பாவமதன்
மலரால் வருந்துயர் நீக்குவ ராயினு மண்ணுளர்வாய்
அலரால் வருந்துயர் நீக்குகிற் பாரை யறிந்திலமே

உஉஉ

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

அருகோடு தம்மிற் குறைந்தநல் வாரண மொன்றுமன்றி
இருகோடு வந்து மிகுங்களி நேனு மிகன்மதமா
அருகோடு வெவ்வத ரென்றாலும் வெங்கை யமலர்தரும்
முருகோ டிறமும் வடிவா ரிடைமன முந்துறுமே

உஉஉ

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி

மாமாய னுந்தொழும் வெங்கைபு ரோசர் மணிவரைமேற்
பாமா முனிவன் மலயா நிலமொரு பாலசைய
வேமாயர் வேயங்குழ லாலாத மேனி விறகிப்பற்றுங்
காமா னலமவி யாகட லேழங் கவிப்பினுமே

உஉஉ

தன்னுட்கையாறெய்திருகிளவி

வம்புற் றனைவெண் மதியா லொடுங்கினை வண்டிழந்தாய்
அம்புற் றனைமிகு கண்முத் துகுத்தனை யம்புயமே
நம்புற் றரவணி டெய்ம்மான் நிருகியுந்நுக் டீட்டிணைய
வெம்புற் றனையெனைப் போலென்ப தின்று வெளிப்பட்டதே.

உஉஉ

நெறிவிலக்குவித்தல்

நீரலை வேணியர் வெங்கையில் வாழு நெடுந்தகையைச்
சீரலை வாய்வருஞ் செவ்வேண் முருகனுஞ் சேறலருஞ்
சாரலை மேவு மொருபெருங் காட்டுத் தனிவழியில்
வாரலை நீயென் பவர்க்கே வருவன, வண்புகழே.

உஉஉ

குறிவிலக்குவித்தல்

பிளவு மதிச்செஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பெருந்தகைதான்
தளவு நகைக்கருங் கண்மட வாய்வின் டலமுக்கட்டை
அளவு பொழிற்குறி வந்தாற் றுயில்பொழு தார்க்கும்புள்ளாற்
களவு வெளிப்படி னென்றாய் முடியுநங் காரியமே.

உஉஉ

வெறிவிலக்குவித்தல்

மறிகொண்ட வங்கையர் வெங்கையி லேமென் மலர்ப்பொழில்வாய்க்
குறிகொண்ட வன்பர் தருநோயென் றன்னை குறித்திலளாய்
நெறிகொண்ட தெய்வ மணங்கிறென் றேதன் னினைவழிந்து
வெறிகொண்ட னண்மற் றொருவிதி யோவிது மெல்லியலே.

உஉஉ

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தல்

வன்பற் றவர்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
நின்பற் றிலர்கை விடுத்தா ரிறையவர் நீயவர்மேல்
அன்பற் றிலையணங் கேசிறி தேனுமன் பற்றவரைப்
பின்பற் றுவருள ரோவிது தான்மிகப் பேதைமையே.

உகச

இறையிறையோன்றன்னைநேர்ந்தியற்படமொழிதல்

சரும்பு களிக்கும் பொழில்வெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேல்
அரும்பு கடுக்கு முலையா யுலகுள வாவியெல்லாம்
விரும்பு கொடைத்தண் ணளிவேந்தர் நம்மை வெருப்பவரோ
கரும்பு கசப்பது வாய்க்குறை யேயிந்தக் காசினிக்கே.

உகஎ

கனவுநலிபுரைத்தல்

ஒடுஞ் செயல்செயு மாகைத் தளையை யொடித்திருத்தல்
கூடும் படிசெயும் வெங்கைபு ரேசர் குவட்டில்விழி
மூடும் பொழுதெதிர் தோன்றிநிற் பார்கண் முகிழ்திறந்தால்
நீடும் புகழுடை யாரெதிர் தோன்றிலர் நேரிழையே.

உகஅ

கவினழிபுரைத்தல்

சயார் பொருளு மிறையாக் கிணறு மெனத்துணைவர்
தோயா முலைக ணலமிழந் தேன்மதி சூடுமொரு
மாயா மயமலர் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
வேயாம் பண்புரை மென்றோட் கருங்கண் விளங்கிழையே.

உகக

தன்றுயர்தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டல்

விழிக்கிட னாகு நுதலார்தம் வெங்கையில் வேந்தொடுபெண்
பழிக்கலை யென்றொரு வார்த்தையை யாரும் பகர்ந்துமிகுஞ்
சுழிக்கிட னாகுந் திருப்பார் கடலெனத் தோன்றுபுகழ்
மொழிக்கிட னாகுது மென்பாரைக் கண்டில மொய்குழலே.

உஉ௦

துன்புறுபாங்கிந்சொல்லெனச்சொல்லல்

பொறியா லயம்பொய்கை சூழ்வெங்கை வாணர்தம் பூங்கரத்தில்
மறியா மெனப்பிறழ் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
பிறியாதன் னுள்ளத் திருப்பார்க் கயலவர் பேசுவதென்
அறியா தவர்தமக் கன்றோ வொருவ ரறிவிப்பதே.

உஉக

உகஎ. வாய்க்குறையே என்றும் பாடம்.

உஉச. ஆலயப் பொய்கை எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

திருவெங்கைக்கோவை

அஎ

அலர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

கலராலறிவரி யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பலராலணியும் புதழார் பிறப்பொன்றிற் பாலிமதன்
மலரால் வருந்துயர் நீக்குவ ராயினு மண்ணுளர்வாய்
அலரால் வருந்துயர் நீக்குகிற் பாரை யறிந்திலமே

உஉஉ

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

ஒருகோடு தம்மிற் குறைந்தநல் வாரண மொன்றுமன்றி
இருகோடு வந்து மிகுங்களி நேனு மிகன்மதமா
அருகோடு வெவ்வத ரென்றாலும் வெங்கை யமலர்தரும்
முருகோ டுறமும் வடிவா ரிடைமன முந்துறுமே

உஉஉ

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி

மாமாய னுந்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
பாமா முனிவன் மலயா நிலமொரு பாலசைய
வேமாயர் வேயங்குழ லாலூத மேனி விறகிற்பந்துங்
காமா னலமவி யாகட லேழுங் கலிப்பினுமே

உஉச

தன்னுட்கையாற்றய்திடுகிளவி

வம்புற் றினைவெண் மதியா லொடுங்கினை வண்டிழந்தாய்
அம்புற் றினைமிகு கண்முத் துகுத்தனை யம்புயமே
நம்புற் றரவணி யெம்மான் திருவெங்கை நாட்டிறையை
வெம்புற் றினையெனப் போலென்ப தின்று வெளிப்பட்டதே.

உஉ௫

நெறிவிலக்குவித்தல்

நீரலை வேணியர் வெங்கையில் வாழு நெடுந்தகையைச்
சீரலை வாய்வருஞ் செவ்வேண் முருகனுஞ் சேறலருஞ்
சாரலை மேவு மொருபெருங் காட்டுத் தனிவழியில்
வாரலை நீயென் பவர்க்கே வருவன, வண்புகழே.

உஉசு

குறிவிலக்குவித்தல்

பிளவு மதிச்செஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பெருந்தகைதான்
தளவு நகைக்கருங் கண்மட வாய்விண் டலமுகட்டை
அளவு பொழிற்குறி வந்தாற் றுயில்பொழு தார்க்கும்புள்ளாற்
களவு வெளிப்படி னென்னாய் முடியுநங் காரியமே.

உஉஎ

வெறிவிலக்குவித்தல்

மறிகொண்ட வங்கையர் வெங்கையி லேமென் மலர்ப்பொழில்வாய்க்
குறிகொண்ட வன்பர் தருநோயென் றன்னை குறித்திலனாய்
நெறிகொண்ட தெய்வ மணங்கிறொன் நேதன் னினைவழிந்து
வெறிகொண்ட னண்மற் றொருவிதி யோவிது மெல்லியலே.

உஉஅ

உஉஉ. தலைமகள் அலர்பார்த்துற்ற என்றும் பரடம்.

அ.அ

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

பிறவிலக்குவித்தல்

அருங்கண்ணி வெண்மதி சூடும் பிரான்வெங்கை யாவியலர்ச்
கருங்கண்ணி கங்கையின் மென்றாவி யன்னங் கருதிவைத்த
பெருங்கண்ணி யிற்புனற் காக்கைபட் டாங்குப் பிறர்மதில்
மருங்கண்ணி வந்தன ரென்பது கேட்டின்னு மாய்ந்திலமே.

உஉக

குரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தல்

பூண்கொண்ட மென்முலை யாய்வெங்கை வாணர் பொதியவெற்பில்
வண்கொண்ட நங்கருத் தீன்றவர்க் கோது மிசைவுபெரு
நாண்கொண்டு நங்கற் பழிதனன் றேரவன்றி நாணிழந்து
மாணநொண்ட வங்கற் புறுதனன் றேரம் மரபினுக்கே.

உரு0

வரைவுகடாதல்

வினவியசெவிகீக்கு மறைத்தமைவிளம்பல்

வண்டு கலிக்குந் தொடையாயெம் மன்னையிம் மாதுதுயில்
விண்டு தரித்தில னென்கொலென் றுளரன் வெங்கைவெற்பிற்
பண்டு புனத்தில் வருமத வாரணம் பாய்கனவு
கண்டு பினைத்துயின் றுளிலெ யென்று கரந்தனனே.

உருக

அரைறிவுறுத்தல்

கோட்டு மிலவில் விறலாளர் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பிற்
நீட்டு மிலமலி வேலண்ண லேகின் றிருக்கரத்தால்
வேட்டு மகிழ்செய் யணங்கென வேயிவண் மென்குழலிற்
சூட்டு மலர்கண் டிலகமெ லாமலர் சூட்டியதே.

உருஉ

தாயறிவுணர்த்தல்

நீர்பூத்த செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
கார்பூத்த வண்மை மடங்கலன் னாயன்னை காலமன்றி
ஏர்பூத்த பைந்தளிர் மெல்லிய லாமில் விளங்கொடிமேற்
பீர்பூத்த தென்னகொ லோவறி யேனெனப் பேசினனே.

உருரு

வெறியச்சுறுத்தல்

அலைமேற் கிளர்பொறி வாழ்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
சிலமேற் பயில்கைத் தலத்தைய நீயெமைச் செய்துயர்க்குத்
தலைமேற் படுமெறித் தோர்கான் முடக்குந் தகைமையென்னக்
கொலைமேற் பயிது மெமர்வெறி யாடல் குறித்தனரே.

உருச

திருவெங்கைக்கோவை

அக

பிறர்வரைவுணர்த்தல்

மகவா னிறைஞ்சுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கின்
முகவா ரிசமு முலையுங்கண் டான்மிகு மோகமுறுஞ்
சகவாழ் வினரை யுரைப்பதென் யான்மறை சாற்றுகின்ற
சகவாம தேவரு மின்றே விடுவர் துறவீனையே.

உரு

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்

கொன்னெறி வேற்கு மரன்போ லெமரெதிர் கொண்டதும்
நன்னெறி யாற்பெற லாகவுந் தென்வெங்கை நாதர்வெற்ப
செந்நெறி யாற்செல் பதிக்கோர் கொடுநெறி செல்பவர்போல்
மின்னெறி வேற்கண் ணியைக்கள வாற்பெற வேண்டினையே.

உரு

வரையுநானுணர்த்தல்

பணிவாய் விரிசடைப் பெம்மான்றென் வெங்கைப் பணிவரைமேற்
கனிவாய் மலர்ந்து மணநா ஞுரைப்பக் கடன்றாக்கின்
கிணியாய் மலர்னை யான்மறிப் பாயிடுங் கீற்றெனவொண்
மணிவாய் புயத்தன்ப ளூர்கொண்ட தால்வெண் மதியமுமே.

உரு

தலைமகளறிவறிவுறுத்தல்

பிற்பழி யாது மிலரால சுந்தரர் பித்தவெனுஞ்
சொற்பழி யாளர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
றற்பழி யாகநின் றன்பழி நாணித் தலைவவறக்
கற்பழி யாது மடமா தெனையுந் கரந்தனனே.

உரு

குறிபெயர்த்திடுதல்

ஐயுற் றெமர்தெளி வானிருந் தார்தும் மடிச்சுவடு
கொய்யுற்ற பூம்பொழி லாடுகண் டேமென் குழலுமையான்
மெய்யுற்ற வங்கண் டெவங்கையி லேகுறி வேறுகொண்டு
மையுற்ற கண்ணி யொடும்வினை யாடுக மன்னவனே.

உரு

பகல்வருவாணயிரவுவருகென்றல்

நந்தே டவிழ்ந்து நறவுற் றிருக்கு நளினமிசை
வந்தேறி மென்றுயில் கொள்வெங்கை வாணர் வரையின்மலர்க்
கொந்தேறு மென்குழ லாண்முக வாவித் குமுதமலர்ச்
செந்தே னிரவினல் லாற்கிடை யாதென்ன செய்யினுமே.

உரு

இரவுவருவாணப்பகல்வருகென்றல்

சேல்கொண்ட தண்பனை சூழ்வெங்கை வாணர்தஞ் சேய்திருக்கை
வேல்கொண்ட கண்ணிளம் பெண்ணோடு கூட விருப்பமுறும்
மால்கொண்ட வெங்களி றன்னாய் மலர்மனை வாய்திறக்குங்
கோல்கொண்டு வந்தில யேலரி தாலவட் கூடுதலே.

உரு

உரு. உரைப்புக் கடன் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

உரு. ஆரிதாம் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

பகவினுமிரவினும்பயின் றுவருகென்றல்

சொல்லும் பொருளு மெனநிறை வாரிளஞ் சூன்மிடற்ற
நெல்லுங் கரும்பு நிறைவெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்ப
வீல்லும் பிறையும் பணிவா னுதற்றளிர் மெல்லியலை
அல்லும் பகலு மகலா திவண்வந் தடைந்தருளே

உசஉ

பகவினுமிரவினுமகவிவனென்றல்

பாவலர் பாடும் புகழ்வெங்கை வாணர் பணிவரைமேல்
மேவல ராருயி ருண்டமை வேலவ வெம்பகலில்
ஏவல ராய நெருங்குமின் தேன்வண் டெனவிரவிற்
காவலர் சூழ்ந்து திரிவார்பொன் காத்த கடியெனவே.

உசந

உர்வோனாடுமுருங்குலனுமரபும்புகழும்வாய்மையுங்கூறல்

துதியுந் தொடையும் புனைபுயத் தாய்மணஞ் சூழ்ந்திலையேல்
நதியும் பணியும் புனைவே ணியர்வெங்கை நாட்டினினின்
பதியுந் குலனு மரபுநல் வாய்மையும் பல்புகழும்
மதியுந் களங்கமும் போலொழி யாமன் மறுப்படுமே.

உசச

ஆறுபார்த்துற்றவச்சங்கூறல்

அரியும் பணியுந் திருவெங்கை வாண ரடியரல்லார்
திரியும் பவநெறி போன்றொழி யாதிரை தேர்ந்துகொடு
வரியுந் கரியுஞ் செறியுஞ் சிறுவழி வாரலோ
பரியுந் கருங்குழ லான்பொருட் டாகப் புரவலனே.

உசடு

ஆற்றத்தன்மையாற்றக்கூறல்

அழுவான் மொழிதளர் வானைய கோவென் றலமருவான்
விழுவான் புரண்டெழு வான்வெங்கை வாணரை வேண்டியடி
தொழுவா ளநங்கன் கொடியெனன் பாளுயிர் சோர்ந்திடுவான்
முழுவான் விழிமட மாதெண்ண மன்ப முடித்தருளே.

உசசு

காவன்மிகவுரைத்தல்

ஆக்குறுங் காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரையாய்
தாக்குறுஞ் சீயமும் வேழமும் வேங்கையுந் தப்பிவந்து
மாக்குறுஞ் சோலையெம் மூர்புகுந் தாலு மனையருகு
காக்குறுங் காவலர் தம்மையெவ் வாறு கடப்பதுவே.

உசஎ

காமமிகவுரைத்தல்

தான்வலி கொண்டு பகடுந்து காலன் றனைமருட்டும்
ஆள்வலி கொண்டவர் வெங்கைவெற் பானின் னணியலர்கற்
ரோள்வலி கொண்டு தவிர்ப்பினல் லாமற் றுயர்வினை க்கும்
வேள்வலி கொள்ளுந் துணையெங்கள் பேதைக்கு வேறில்லையே.

உசஅ

உசச. பணியு மணிவெங்கை வாணர்நன் னாட்டினினின் என்னும் பாடம்.

திருவெங்கைக்கோவை

சூக

கனவுநலிபுரைத்தல்

மனவே யணியுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கு
சினவே லிறைவரின் றேரொளாடு கொங்கை திளைக்கவருங்
கனவே யுயருந் துறக்கமென் பாணனைக் காண்பரிய
நனவே துயரந் தருகின்ற தீவெந் நரகென்பனே.

உசக

கவினழிபுரைத்தல்

கருவரை யெங்க டிருவெங்கை வாணர்தங் கண்ணழித்த
ஒருவரை யன்ன வெழிலுடை யீரிங் குமதருளால்
இருவரை பொன்னு மிருவேலை முத்தமு மீன்றனவாந்
குருவரை யன்னமென் றேளுடை யாட்குக் குறையென்னையே.

உரு0

ஒருவழித்தணத்தல்

தன்பதிக்ககந்திதலைவன்சாற்றல்

என்மன நல்லிளம் பூங்கொடி பால்வைத் திளங்கொடிதன்
நன்மன மென்னொடு கொண்டீர் புகுந்திங்கு நான்வருவேன்
வன்மனம் வந்து புகாவீசர் வெங்கை மருவலர்போல்
நின்மன மஞ்சலை செங்கயல் வாட்கண் ணிரைவிரையே.

உருக

பாங்கிவிலக்கல்

ஊளு ருடலி னுயிர்போல வேயவ் வுயிரினுயிர்
தானு மொருவன் திருவெங்கை வெற்பிலுன் றம்பதிக்குப்
போனால் விரைந்து வருவா யலையன்ப போகலைநீ
யானு யிழைதுயர் கண்டாலி கொண்டிங் கிருக்கிலனே.

உருஉ

தலைவனீங்கல்வேண்டல்

நீர்புக்கு வாழு நெடுமீனந் நீர்தனை நீங்கியுய்ந்தாந்
ரூர்புக்கு வாழு முலையான யானுந் தணந்துய்குவேன்
மார்புக்கு மாலை யரவா னவரவெங்கை வாணர்வெற்பில்
ஊர்புக்கு நான்வர வேண்டுகின் னேனின் னுளத்திசையே.

உருக

பாங்கிவிடுத்தல்

கொந்தார் மலர்க்குழல் வெண்முத்த வாணகைக் கோமளத்தின்
சிந்தா குலமுற்று நீயறி வாயன்ப தேமொழிக்கு
நந்தா மணிவிளக் கன்னாந்தம் வெங்கை நகரினிற்போய்
வந்தா ரெனச்சென்று நான்குந் நீசென்று வந்தருளே.

உருச

உருஉ. ஊளு ருயிரி னுயிர் என்றும், கொண்டிங் கயர்கிலனே என்றும் பாடம்.

பாங்கிதலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்

அம்மூல காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரைமேற்
செம்மூரி வேலவர் நீயா ரணங்கின்முன் செல்லுமுனம்
எம்மூர் புகுந்து வருவென் றேகின் ரேந்திழையாய்
நம்மூர் மருங்குற விந்நேரம் வந்து நணுகுவரே.

உருடு

தலைவிநெஞ்சொடுபுலத்தல்

விளித்தா ருயிரை யடிநீழல் வைப்பவர் வெங்கையிலே
அளித்தார் புனைகுழ லாயக லேனென் றகந்தெளியத்
தெளித்தா ரகன்றன ரேலவர் வார்த்தை தெளிந்துமனங்
களித்தார் தமக்குள தோயிழை தானிந்தக் காகிளிக்கே.

உருசு

சென்றோனீடவிற்காமமிக்கழிபடர்கிளவி

பூனை யணியுஞ் சடையாளர் வெங்கை புரேசர்வெற்பிற்
பானை மணங்கமழ் மாதிருப் பானெனப் பச்சைமயிற்
கானை யனையநங் காதலர் தாமலர் கால்வருந்த
நானை வராம லிடம்போய் மறியுநன் னாரைகளே.

உருள

தலைவியைப்பாங்கியாற்றுவித்தல்

பொலம்புரி வார்சடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கே
கலம்புரி மேனியிற் குங்குமந் தோய்தண் களபமென்ன
நலம்புரி காதலர் தம்பதி நோக்கி நடந்தவழி
வலம்புரி தோன்று மடிப்பொடி பூசக வந்தருளே.

உருஅ

தலைவன்வந்தமை பாங்கியுணர்த்தல்

மலையாளை மாதுல னென்பார்தம் வெங்கை வரையிடைப்பூஞ்
சிலையாளை வென்ற வெழிலுடை யார்நஞ் செழும்பதிக்குக்
கொலையாளை மேற்பசும் பொன்னோடு வந்தனர் கோதைகமழ்
முலையாளை மேற்பசும் பொன்னொழி வாய்மலர் மொய்குழலே.

உசுக

பாங்கிதலைவனொடுநொந்துவினாதல்

காரார் மணிமிடற் றெம்மான் நிருவெங்கைக் காரிகைதன்
பீரார் துதலு முடியாக் குழலும் பெருவிழியில்
நீரார் நிறைகுட முங்கண்ணு ருமைநன் னீதியென்றே
வாரா தொழிந்தனை நின்கருத் தேதுசொன் மன்னவனே.

உசு0

தலைவன்பாங்கியொடுநொந்துவினாதல்

அலையா னிலையர் நிருவெங்கை வாண ரணிவரையீர்
கலையா னிறைமதி வேய்க்குழல் சோலைக் கருங்குயில்யாழ்
மலையா னிலநல்ல வோவல்ல வோவம் மதனனெடுஞ்
சிலையா னுமிழ்வ தலரோவம் போவென்ன செப்புமினே.

உசுக

திருவெங்கைக்கோவை

கூங்

தலைவியையாற்றுவதித்திருந்தவருமைசாற்றல்

நீர்மல்கு கண்ணும் வளைதீர்ந்த கையும்வெந் நெட்டுயிர்ப்பும்
பீர்மல்கு கொங்கையு மாய்ப்பின்னை வேறு பிழைப்பிலதாய்
ஆர்மல்கு செஞ்சடை யார்வெங்கை வாண ரருநதனல்
தார்மல்கு தோனண்ண லேபுரத் தேனின் நனியுயிரே.

உகஉ

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்

என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றல்

இடைநிலை யாம்பொரு ளுண்டேன் முதனிலை யெய்தறமுங்
கடைநிலை யாயின் பமுமேவு மென்றனர் காதலரென்
றடைநிலை யாம்பதத் தெம்மான் திருவெங்கை யாயிழைக்குத்
தொடைநிலை வார்குழற் பூங்கொடி யேசென்று சொல்லுகவே.

உகங்

நின்பொருட்பிரிவுரைநீயவட்கென்றல்

என்னோடு சொல்லுக செல்லாமை யுண்டெனீ னீரமதி
தன்னோடு மல்கு கடியாளர் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
பொன்னோடு சொல்லுக நீநின் செலவைப் பொருணினைந்து
முன்னோடு பின்னு மிழப்பான் கருதிய முன்னவனே.

உகச

நீடேனென்றவனீங்கல்

மாணிக்க வாசகன் செந்தமிழ் மாலை மணக்குமுடி
வேணிக் கடவு ளிடமா கியதிரு வெங்கையன்னாய்
ஆணிக் கனக மனையான் செயலிங் கறிந்துசெல்வேன்
பாணிக் குமாறிருந் தாலெனைப் போலிலைப் பாலிகளே.

உகௌ

பாங்கிதலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்

இருளா லயமன்ன வார்குழ லாய்நம் மிறைவரின்று
வெருளா லமுண்ட திருவெங்கை வாணர்தம் மெல்லடியை
அருளா லலதெய்த லாகாத வாறென வாணமிசைப்
பொருளா லலதுனை யெய்தவொ ணதென்று போயினரே.

உகக

தலைவியிரங்கல்

பொழியு மருளுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பருவி
விழியு மெலிவும் பசப்பூர் முலையுமவ் வின்மதனல்
அழியு மனமு கினைந்தில ராயினு மாவொருபெண்
பழியு கினைந்தில ரேபொருண் மேற்சென்ற பாதகரே.

உகௌ

உகௌ. அறிந்திலராயினும் என்றும் பாடம்.

தலைவியைப் பாங்குகொடுஞ்சொற்சொல்லல்

அரியா ரறிதற் கரியார் திருவெங்கை யாயிழையாய்
பிரியார் பிரியப்பட்ட டாரிலை யோரின் பெருமணக்குக்
கரியார் பொருடரச் சென்றார் பொருட்டும் கயன்மருட்டும்
வரியார்தண் ணீர்மல்க வென்னைகொ லோரின்று மாழ்குவதே.

உசஅ

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்

நீடறி வாய்நின்ற வெம்மான் நிருவெங்கை நேரிழையாய்
பீடறி வாய்நம் முயிரனை யார்தம் பெரும்பணைநீர்
நாடறி வாய்பொரு ண்ச்சியிப் போது நடந்தகொடுங்
காடறி வாய்துணர்ந் தாயுனைப் போலிலக் கன்னெஞ்சரே.

உசக

வருகுவர்மீண்டெனப்பாங்கிவனித்தல்

வலையிற் படுகலை கண்டிள மான்பிணை மாழ்க்கிற்கும்
நிலையிற் படர்வனஞ் சென்றனங் காதலர் நெஞ்சருகிக்
கொலையிற் படுமழு வார்வெங்கை மாதான் குளிர்ந்தர
மலையிற் படர்தனம் பீர்மீன மீண்டு வருகுவரே.

உஎ௦

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்

பூட்டாத வில்வளைத் தார்த்தாங் கிடித்துப் புயலெழுந்து
தீட்டாத வம்பு பொழியுயிக் காலந் தெரிந்திலரோ
காட்டாத நன்னிலை யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
சுட்டாத பொன்னனை யாயகன் றூர்பொரு ளீட்டுதற்கே.

உஎக

இகுனைவம்பென்றல்

வெயிலே யெனமணி கண்டிதழ் கூம்பி விரைக்குவளை
துயிலே புரியுஞ் சனைவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரியின்
மயிலே யுளங்கவ லேலிது தான்மழை வம்பொடுங்கிக்
சூயிலே மறுபரு வத்தாற் பொழிதருங் கொண்டலன்றே.

உஎஉ

இறைமகன்மறுத்தல்

கொங்கைப் பசப்பெனக் கொன்றைகள் பூத்த குருகொழிந்த
அங்கைத் தலமெனத் தோன்றியுந் தோன்றின வன்னவயல்
வெங்கைப் பதியிற் பழமலை நாதர் மிடறெனவே
மங்கைப் பருவத் தணங்கே முகிலெழும் வம்பலவே.

உஎ௩

அவர் துதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணை விசாற்றல்

இணர்வார் சடைமுடி யார்வெங்கை வாண ரிமயவெற்பிற்
புணர்வார் குலையிள மென்கொடி யேநம் புலம்புதுநோய்
உணர்வார் பொருளொடும் வந்தாரென் றோகை யுரைத்துமுகில்
வணர்வார் சூழலெழில் வாங்குதல் வேண்டிமுன் வந்ததுவே.

உஎ௪

தலைமகளாற்றல்

பொருநான் மதனை யழித்தே யிமயப் பொருப்பின்மணத்
திருநா ளதிற்நரும் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பிற்
கருநான் மலர்விழி மாதேயென் ருயினுங் காதலர்ங்
கொருநான் வருவரென் றேகின்ற தாவி யுடலகத்தே.

உஎடு

அவனவட்புலம்பல்

ஒடுங் தடங்கண் மணற்கேணி யாகவவ் ளூற்றிறைக்கும்
நீடும் புளின முலையாக் குறைவு நிறைவுமின்றிச்
குடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுஞ் சுரும்பலர் மொய்குழ றேம்பிப் பதைத்திடமே.

உஎசு

பாகனெடுசொல்லல்

வார்கொண்ட மென்முலை யாளிடை யேபொய் வருவலென்னுங்
கார்கொண்ட வென்னிடை யில்லைபொய் யென்னக் கடுக்கைநறுங்
தார்கொண்ட செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பிற்
றேர்கொண்ட சீர்வல வாவிரைந் தேகச் செலுத்துகவே.

உஎஎ

மேகத்தொடுசொல்லல்

சென்னிப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
மன்னிப் படருங் கொடிபோற் றழைந்து மலர்வதன்றெங்
கன்னிப் பசங்கொடி வாடுங்கண் டீர்மெய் கருகிநின்று
மின்னிப் பொழியி லெனையன்று போய்க்கரு மேகங்களே.

உஎஅ

பாங்கிவலம்புரிகேட்டவன்வரவழிவுறுத்தல்

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
புண்ணீர் முழுகு மிலைவே லிறைவர்பொற் றேரினமிச்சப்
பண்ணீர் மொழியணங் தேகினர்ந் தார்க்கும் பணிலமுன்றன்
கண்ணீர் வழியடைத் தற்குரித் தாகிய கல்லெனவே.

கஎசு

வலம்புரிகிழத்திவாழ்த்தல்

வேயின் கவின்புனை தோளுமை பங்கர்தம் வெங்கைநகர்க்
கோயின் முனம்புகுஞ் சங்கென வாழ்கநங் கொண்டகர்சரம்
போயின் றணைவ லெனவோ தியமொழிப் பொய்மைபடா
வாயின் புகழ்திரண் டாலென வார்க்கும் வலம்புரியே.

உஅ0

தலைவன்வந்துழிப்பாங்கிநினைத்தமைவினுவல்

அம்மை யிடத்தர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையெங்
கொம்மை முலைத்தட மெல்லாம் பசுலை கொளக்கொடுத்துச்
செம்மை மனத்திற் பொருள்விழைந் தார்தரச் சென்றவிடத்
தெம்மை நினைத்ததுண் டோவிலை யோசொல் லிறையவனே.

உஅக

தலைவனின் தீதமைசெப்பல்

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தரயன்
பறந்தாலு மென்னென் றிருக்கின்ற வேணிப் பரமர்தமைத்
துறந்தார் மனமென வெங்கொடுங் காட்டுச் சுரத்திடைநான்
மறந்தா னினததலு முண்டுபொன் னேயுங்கள் வஞ்சியையே.

உஅஉ

பாங்கிதலையையாற்றுவித்திருந்தமைகூறல்

விண்மணி பொய்ப்பினும் பொய்யாநின் வாய்மை விளம்பியெங்கள்
கண்மணி யொத்தசெவ் வேலிறை வாவுயிர் காத்தளித்தேன்
ஒண்மணி கண்டத் தொருவெங்கை வாண் ருயர்சிலம்பிற்
பெண்மணி யைப்பிறை வாணுத லீங்குமுற் பேதையையே

உஅந

க ள வ ி ய ல் மு ற் றி ற் று .

வ ரை வி ய ல்

வரைவுமலிவு

காதலன்முலைவினைவிடுத்தமைபாங்கிகாதலிக்குணர்த்தல்

மலைவிலை யென்ற நிலைவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
இலைவிலை யிந்த மணிக்கு முலைக்குமென் றெண்ணியொரு
கொலைவிலை வென்ற நுதன்மட வாய்நங் கொழுநர்முகிழ்
முலைவிலை நல்கின ரைந்தலை நாக முழுமணியே.

உஅச

காதலிநற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்

நான்ற சடிலத் திருவெங்கை நாயகர் நல்குமொரு
கான்ற குருதிக்குடர்மலை வேலுடைக் காளையெழில்
போன்ற வருவத் திறைவர்மென் றோளிடு பூந்தொடைகண்
டென்ற பொழுதிற் பெரிதுவ வாரிற்ரு மெம்மனையே.

உஅரு

பாங்கிதமர்வரைவெதிர்ந்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்

புரவல ரொக்குங் குடிவாழும் வெங்கை புரத்தரிந்தீ
வரவல ரொக்கு மிடற்றூர்தங் கையின மான்விழியாய்
இரவல ரொக்கு மிறையோன் முலைவிலை யின்மொழியாற்
றாவல ரொக்கு மெதிர்புருந் தார்க்குந் தடமுரசே.

உஅசு

திருவெங்கைக்கோவை

கூள்

தலைமகளுக்கியாற்றுகுதுளத்தொடுகினத்தல்

வில்லுங் கணையு மதவேளு மாய விழித்தவருஞ்
சொல்லும் புனையுந் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
கொல்லும் துயர முலைமேற் பசப்பினைக் கொண்டுகொஞ்சே
செல்லுஞ் செலவை யுணர்த்திய தாயிச் செழுமுரசே.

உஅள

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்

கணத்தி னிலங்கு மதிப்பிள்ளை யொன்றின்ங் கட்செவியின்
பணத்தி னுறங்குஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பணிவரைமேற்
குணத்தி னுயர்ந்த கொடியிடை யாவி கொடுப்பதற்கா
மணத்தி னலங்கல் புனையுநங் காதலர் வாழியவே.

உஅஅ

தலைவிமணம்பொருட்டாகவணங்கைப்பரநிலைகாட்டல்

நிலமா தணிநிகர் வெங்கையு ள்ளன்றரு நீமுனமெங்
குலமா தினைமணஞ் செய்தாங் கெனையுங் கொழுநர்வந்து
நலமா மணம்புணர்ந் தால்விழ வாற்றுவ னொனைவே
பலமா தருந்தொழும் பாவைசெவ் வேளைப் பரவுறுமே.

உஅக

அதுகண்டோன்மகிழ்தல்

மால்பற் நியபொழில் வெங்கையு ரேசர் மணிவரைமேற்
சேல்பற் நியவிழி யானால கோர்முனஞ் செங்கையினாற்
கால்பற் றி யம்மியின் மீதே யிருத்தல் கடைப்பிடித்து
வேல்பற் நியதெய்வ குளா மணியினை வேண்டுமென்னே.

உக0

அறத்தொடுநிற்றல்

கையறுதோழிகண்ணீர் துடைத்தல்

கோலம் புனைதலிற் குற்றமின் றுன்மலர் கொய்துவருங்
காலந் தவறில பந்திடைத் தோல்வியுங் கண்டிலமால்
ஆலந் திகழ்மிடற் றார்வெங்கை நாட்டுன தம்புயத்தில்
நீலஞ் சிறுமுத் துதிர்ப்பதென் னோவுரை நேரிழையே.

உகக

தலைமகள் கலுழ்தற்காரணங்கூறல்

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பண்ணீர்மை மென்மொழிப் பாவைநல் லாயிப் படிமுழுதும்
எண்ணீர்மை யன்பரைக் கண்டன மால்வந்த தென்றனது
கண்ணீர் கொடுமென் முலைமேற் பசப்பைக் கழுவுறவே.

உகஉ

உக0. வேண்டுறுமே என்றும் பாடம்.

உகக. என்னை சொன் னெடுத்தகையே என்றும் பாடம். இது நேரே
பொருள் பயக்கவில்லை. உகஉ கழுவுறவே என்றும் பாடம்.

தலைவன் தெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத்தெளிந்தமைகூறல்

கொலையும் குருகுமொன் றுண்டாற் கரிநெறி கூறுமெனில்
இலையும் மனையின் முனிவரெல் லாந்தொழு மெங்கள்பழ
மலையும் மறுகெழில் வெங்கைநன் னோர் மனந்தெளியச்
சிலையும் வனந்திகழ் தெய்வந் காட்டித் தெளித்ததற்கே.

உகக

பாங்கியற்பழித்தல்

முனங்குழை யாத மலையுழைத் தார்தம் முதல்விகன
தனங்குழை யாது குழைந்தார்தம் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
கனங்குழை யாயுனக் கீந்தா ரிலைகொனங் காவலனார்
மனங்குழை யாமன் முனந்தா மருந்து மருந்தினையே.

உகச

தலைமகளியற்படமொழிதல்

உழைகா தலிக்குங் கரத்தார் நிறைமதி யொத்தசங்கக்
குழைகாதிற் பெய்பவர் தென்வெங்கை வாணர் குளர்சிலம்பின்
மழைகா தலிக்குங் கொடையன்பர் மேற்பிறர் வாயுரைக்கும்
பிழைகாதிற் கேட்பவர் தோபடைத் தானயன் பெண்பிறப்பே.

உகடு

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்குவமென்றல்

புற்றங் கதமணி வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிலெங்கன்
சுற்றந் தொழுமெங் கொழுநரிற் காட்டிமுன் குளுரைத்த
குற்றம் பொறுத்தரு னென்றடி போற்றிக் கொழுமலர்தாய்ச்
செற்றந் தணிக்குதும் பெண்ணே யினிக்குவ தெய்வத்தையே.

உகச

தலைவியில்வயிற்செறித்தமையியம்பல்

சுட்டா வறிவுரு வானால் வானிற் சுரர்தமக்குங்
கிட்டா வமுதனை யார்வெங்கை வாணர் கிரியணங்கே
மொட்டா முலையிற் பசிலைகண் டேமனை முன்றில்விடாள்
இட்டா ளிலைவிலங் கென்பதொன் றேகுறை யின்றவட்கே.

உக௭

செவிகளையிருளவன்வரக்கண்டமைகூறல்

மனைக் கடந்த பொழில்கு ழுரன்றிரு வெங்கைவெற்பர்
கானைக் கடந்து குறிவர் யிருள்வரக் கண்டனையாய்
மானைக் கடந்த விழியாய் தரள மணிவுடத்த
ஆனைக் கடந்த விளஞ்சிங்க மோவென் றயிர்த்தனனே.

உகஅ

எறிவனவேற்றுமைக்கேதுவினாதல்

கனம்வேறு பட்ட மிடற்றூர்தம் வெங்கைக் கனகவெற்பில்
புனம்வேறு பட்டிங்கு வந்தவன் றேநம் புரிசுழற்குத்
தனம்வேறு பட்டு விழிவேறு பட்டுத் தளர்ந்துமொழி
மனம்வேறு பட்டதென் னோவுரை யாய்செவ் வரிக்கண்ணியே.

உகக

உகச. குழைத் தாரம் முதல்வி என்றும் பாடம்.

பாங்கிவெறிவிலக்கல்

வீட்டை யுவந்து தருவார் திருவெங்கை வெற்படுத்த
காட்டை விரும்பி யுறைதெய்வ மேயெங்கள் கன்னிபடும்
பாட்டை நினைந்திலை வானா வுலகிற் பலர்விரும்பும்
ஆட்டை விரும்பின நன்றோ விதுசொல் லறிவினுக்கே.

௩௦௦

வெறிவிலக்கியவழிசெவ்வீனிதுதல்

மின்னோடு வமிக்குஞ் செஞ்சடை யார்திரு வெங்கைவெறிப்
பொன்னோய் விலக்குவ மென்றெண்ணி யாங்கள் புகும்பொழுதில்
என்னோ வெறிவிலக் குற்ற யினமுலை யேந்திழையாள்
தன்னோ யறிந்தனை யேலுரை யாய்மைத் தடங்கண்ணியே.

௩௦௧

பூத்தருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்

தடுக்க நிறைபுனற் பண்ணையிற் சூன்முதிர் சங்கம்வந்து
படுக்க நளின மலர்வெங்கை வாணர் பணிவரைமேல்
உடுக்க வுதவினன் மாந்தழை மாமல ரொண்ணுதற்குக்
கொடுக்க மதனை விடுத்தகன் ருனொரு கோமகனே.

௩௦௨

புனதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்

வான்கற்ற வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
ரூன்கற்ற கல்வி தளர்வூடு தெவந் தகையெனவே
தேன்கற்ற மென்மொழி யாள்வரு நீரோடு செல்பொழுதில்
ஊன்கற்ற வேலுர வோனொரு வேந்த னுதவினனே.

௩௦௩

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்

ஐங்கைக் களிறு தரும்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெங்கைக் களிறு தனைப்பாய் வுறவர மெய்நடுங்கிக்
கொங்கைக் களிறு புறம்பாய் வுறப்புல்லிக் கொண்டனள்வேற்
செங்கைக் குமரனை யன்னா னொருவனைத் தேமொழியே.

௩௦௪

மணம்விலக்கல்

வன்னித் திருவிழி யார்வெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
இந்நித் திலவட நல்கினற் கேயன்றி யேதிலர்க்குக்
கன்னிக் குமரி மணமுடை யாளல்லள் காண்டகைய
சென்னிக் கணிமுடி தாட்கணி யாகுஞ் செயலில்லையே.

௩௦௫

தலைமகள்வேற்றுமைகண்டுநற்றாய்செவ்வீனியைவினாதுதல்

நெடுங்கோ வளவயல் வெங்கைபு ரேசரை நெஞ்சிருத்தாக்
கொடுங்கோ லரசர் குடைக்கீ ழுடங்குங் குடியெனவே
இடுங்கோல் வளைவிழி நீரொழி யாம லிருப்பதென்னோ
அடுங்கோல் புரைவிழி வெண்முத்த வாணகை யாயிழையே.

௩௦௬

௩௦௫, நல்கின்றதே என்றும் பாடம்; இது பொருந்தாது.

செவிநிறாய்க்குமுன்னிலைமொழியாலறத்தொடுநிற்றல்

புலங்கண் டளவின் மறைவெங்கை வாணர் பொருப்பிடைச்செந்
நிலங்கண் டளவி லுறைதிரிந் தாங்கொர் நெடுந்தகைதன்
நலங்கண் டளவி னலந்திரிந் தாண்மென் னகின்மிசையோர்
கலங்கண் டளவின் மிகநோ மருங்குலுன் காரிகையே.

கூ0௭

நற்றய்தமருக்கறத்தொடுநிற்றல்

வேலோடு வானும் பயினமர் காணம் விளங்கிழையைப்
பாலோடு தேன்கலந் தாங்கி வாளை பனைமருதச்
சேலோடு பாயுந் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பினெடும்
மாலோடு மானு மொருவே லவற்கு மணஞ்செயுமே.

கூ0௮

உடன்போக்கு

பாங்கிதலைவற்குடன்போக்குணர்த்தல்

தாயிற் சிறந்த திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்ப
போயிற் பொழுது வருவென் றேகிற் பொறுக்கறியான்
தீயிற் புழுவென வேபதைப் பாணின் நிருவருளால்
நீயிற் திருவை யுடன்கொடு போகின் நெடுநகர்க்கே.

கூ0௯

தலைவனுடன்போக்குமறுத்தல்

அனிச்சமு மன்னத்தின் லூவியு மாத ரடிமலர்க்குச்
சனித்த நெருஞ்சிப் பழமென் றறிந்துந் தருவான்நி
மனித்தர் வழங்கரும் வெங்கொடும் பாலை வழியொருநான்
இனித்த மொழியுடை யாரையெவ் வாறுகொண் டேகுவனே,

கூ10

பாங்கிபோக்குடன்படுத்தல்

துணையிற் புணர்களி வண்டினம் பூந்தண் டுணர்பொதுளும்
பணையிற் றுயில்பொழில் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரையாய்
பிணையிற் பிறழ்கருங் கண்ணுட்கு நின்னைப் பிரிந்தமலர்
அணையிற் கொடியது வேவையை நீசெல் லழிற்சரமே.

கூ1௧

தலைவன்போக்குடன்படுத்தல்

நாமொழி யாது புகழ்வா னருள்வெங்கை நாதரைச்சொற்
பாமொழி யானெய்த லாம்பாலை ஞானசம் பந்தனுக்குத்
தேமொழி யாயுன் னுயிரினை யாட்கருஞ் செம்பவள
வாய்மொழி யாள்ளிநங் காவாகும் பட்ட மரங்களுமே.

கூ1௨

திருவெங்கைக்கோவை

தகக

பரங்கிதலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல்

தேவியுஞ் சம்புவு நீங்காத வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பர்
காவியுந் கஞ்சமு மாம்பலும் பூத்துக் கவின்கனியும்
வாவியும் பெண்ணணங் கென்றார் கதிர்நெழும் வன்சுரத்திற்
காவியுந் கண்ணு மமுதமும் போன்றொளி ராரணங்கே.

நகந

தலைவிநாணழிவிரங்கல்

ஊணிலை யாகநஞ் சண்டோன் திருவெங்கை யூரணைய
வாணிலை யாகு மதர்விழி யாய்முன் வணந்திருந்த
பூணிலை யாகு மவயவம் போலப் பொலிவழிவார்
நாணிலை யாகிற் றனுவாற் பயனென்னை நங்கையர்க்கே.

நகச

கற்பமேம்பாடு பூண்முகிப்பாங்கிபுகழல்

சேண்போலு மேனியர் தென்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பாண்போலு மென்மொழிச் செந்துவர் வாய்மலர்ப் பாவையன்னாய்
பூண்போலு நாண்முத லெல்லாழு மங்கலப் பூங்கழுத்தில்
நாண்போலு மாணுறுங் கற்பொன்று மேகுல நாரியர்க்கே.

நகடு

தலைவியொருப்பட்டெழுதல்

நரைப்பால் விடையர் பிறையார் சடையர்மெய்ஞ் ஞானமயர்
வரைப்பாவை பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா முரைக்க வுனக்கிசைவேற்
நிரைப்பாவை யேசெல்லு வேனன்ப ரோடருந் தீச்சுரமே.

நகசு

பாங்கிசுரத்தியல்புரைத்துழித்தலைமகள்சொல்லல்

மாவோ வெனுங்கறைக் கண்டர்வெங் கேசர் மணிவரைமேல்
எவோ வெனுங்கண் ணினங்கொடி யேமத நெய்யுறும்
பூவோ புயல்வெண் மதியோ கனிகொளும் பூங்குயில்வாழ்
காவோ விறைவ ருடனே புகுங்கள்ளிக் காடெனக்கே.

நகன

பாங்கிகையடைகொடுத்தல்

இறந்தார் பிறந்துழ லாதே முதுகுன் றியற்றசெயல்
சிறந்தார் புகழ்வெங்கை செய்வா னருளுஞ் சிவனுமையை
அறந்தா னுருவுகொண் டன்னுன் வசிட்ட னருந்ததியைத்
துறந்தாலு நீதுற வேலைய னேநின் றுணைவியையே.

நகஅ

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்

வெங்கே தகைமுனி வார்வெங்கை வாணர்தம் வெற்பிலன்னை
எங்கே மகனென் றிறுப்பா ளவட்குன் னியல்பதனை
இங்கே இருந்துரைத் தோரிமைப் போதினு னெப்படியும்
அங்கேவர் துன்றொடு கூடுவ னுன்மல ராரணங்கே.

நகந

தலைமக்காத்தலைம்கன்சுரத்துய்த்தல்

கொடும்பா விகளு மொருமா தவப்பயன் கொள்வரென
நெடும்பார் மிசையின் றறிந்தாம் விழிபொழி நீர்பெருகச்
சுடும்பா லையிலுன் றிருவடித் தாமரை தோய்ந்தமையால்
அடும்பா தகநஞ்ச முண்டமை வார்வெங்கை யாரணங்கே.

கூஉ௦

தலைமகன்பொழில்கண்டுவிததல்

பிறப்பாம் வனம்புக் குழல்வார் தமக்குப் பெரிதுமுன்செய்
அறப்பா லுதவுந் திருவெங்கை வாண ரடிநிழல்போல்
உறப்பாலை செய்துய ரெல்லா மொழிய வொளியிழைதாழ்
நிறப்பார மென்முலை யாய்பொழி லோவொன்று நேர்ந்ததுவே.

கூஉ௧

தலைமகன்றலைமகளைசவறிந்திருத்தல்

ஆடும் பதத்தர் திருவெங்கை வாண ரதிகபுகழ்
பாடுங் குமுதம் புனலூற வெய்ய பரிதிவினால்
வாடுங் கமல முகவேர் புலர மலர்ந்துதென்றல்
ஒடும் குளிர்தண் பொழிற்கே யிருந்தரு ளொண்ணுதலே.

கூஉ௨

உவந்தலர்கூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்

எண்ணிய வெண்ண முடிப்பார்தம் வெங்கை யிமயவெற்பில்
நுண்ணிய நூன்மருங் குற்கனி வாய்வின் னுதலியுன்றன்
மண்ணிய நீல மணிவார் குழலின் மலர்புனையப்
பண்ணிய புண்ணிய முன்னமென் னோவென்றன் பாணிகளே.

கூஉ௩

கண்டோரயிர்த்தல்

நந்தனும் வெள்ளை மதகரி வேந்து நறியவர
விந்தனு முள்ளங் கசுந்தேத்தும் வெங்கை விமலர்தருங்
கந்தனும் வள்ளியு மோவறி யேமிந்தக் காலையெழின்
மைந்தனும் வள்ளிதழ்ப் போதணி வார்குழன் மங்கையுமே.

கூஉ௪

கண்டோர்காதலின்விடைக்கல்

தாதை யனைய திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பில்
சீதை யொடுவரு மாலனை யாயித் திருந்திழையான்
கோதை வெயிலிடைப் பட்டனை யானெங் குழலில்வைகி
மாதை யுடன்கொண்டு நாளையுன் னூர்க்கு வழிக்கொள்கவே.

கூஉ௫

கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றல்

பணியே நியசெஞ் சடைவெங்கை வாணர் பணிவரைமேல்
கணியேறு மாவிற் படர்கொடி மீது கழனிவளை
அணியேறு வேழம்பர் போலே தவழு மணிநகரம்
மணியேறு தோளண்ண லெயுங்கண் மாட வளநகரே.

கூஉ௬

கூஉ௨. புனலூற வேயப் பரிதிவினால் என்றும் பாடம்.

கூஉ௬. சடையாளர் வெங்கைப் பணிவரை என்றும் பாடம்.

தலைவன் தன்பதியடைந்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்

பன்னகர் கின்னர மன்னவ ரென்றும் பரவுவெங்கை
நன்னகர் தன்னக ரென்னுமெம் மான்கிரி நன்னுதலாய்
பொன்னக ரென்னக ரிந்நகர் முன்னெனப் போற்றலுதும்
இந்நக ரென்னகர் நின்னக ராக வெழுந்தருளே.

கூஉ

கற்பொடுபுணர்ந்தகொளவை.

செவிவிபாங்கியைவினாதல்

சொன்மாது தன்புகழ் யாழிலிட் டேத்தித் தொழுமிமய
நன்மாது பங்கர் திருவெங்கை வாணர்நன் னுடையாய்
என்மாது சென்ற விடமே தறிந்தில் னின்முழுதும்
பொன்மாது சென்ற மனைபோற் பொலிவறப் புல்லென்றதே

கூஉ

பாங்கிசெவிவிக்குணர்த்தல்

சார்தந் தருபவர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
சேந்தங் கயல்விழி நீர்மல்க வேநின்று தேம்புமன்னே
கார்தந் தொடர்கரும் பொன்போல வின்றுதன் கார்தனைக்கண்
டேந்தங் கலமுலைச் செம்பொனன் னுடொடர்ந் தேகினளே.

கூஉ

செவிவியினையலென்போர்க்கெதிரழிந்துமொழிதல்

ஆனையே யனைய வருளாளர் வெங்கை யணிவரைமேல்
இனையே லெனவெனக் கோதிறிற் பீரெனப் போலவொரு
புனையே டவிழ்மலர்க் கோதையைப் பாலையிற் போக்கினின்றால்
வினையே னுறுதாய ரெல்லா முமக்கு வெளிப்படுமே.

கூக

செவிவிதன்னறிவின்மைதன்னிறொந்துரைத்தல்

புன்றோ லுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கு
வன்றோ ளிராம னெடுசீதை தங்கண் மனைகடந்து
சென்றோர் வனம்புகுந் தானென்பர் மாசி நெறியையர்க்கு
கன்றோ வதுபிழை தானெவென் றுளது நாடினே.

கூக

செவிவிதெய்வம்வாழ்த்தல்

செடிமுழு தும்புலி துஞ்சுபொல் லாதவெந் தீச்சுரத்தில்
அடிமுழு துஞ்செம் புனல்பாயச் சென்ற வணங்குவந்தால்
படிமுழு தும்புகழ் வெங்கைபு ரேசர்தம் பாலனுக்கெங்
குடிமுழு துந்தொழும் பாளாக வேலை கொடுக்குதுமே.

கூக

கூக. செவிவிதேற்றுவோர்க்கெதிரழிந்துமொழிதல் என்று பாடங்
கொள்ளுவாருமுளர்.

செவிநிறாய்க்கறத்தொடுநிற்பல்

வேலைத் தராமு மைந்தலை நாக வியன்மணியுஞ்
சோலைச் செழுமல ரும்போல நம்மைத் துறந்துமெல்ல
மால்க் குழலி தனக்குரி யானை மணந்துசென்றான்
பாலைப் பொருமொழி பங்கர்வெங் கேசர் பனிவரைக்கே.

நூநூ

நற்றயயலார்தம்மொடுபுலம்பல்

பொன்போ லொருபெண் டிருவெங்கை யானருள் பூண்டுபெற்றோர்
என்போ லிலையுல கம்பதி னானினு மிப்பொழுது
துன்போ டழுங்கு மவருமென் போலிலைச் சோகமுறேல்
என்போ ரறிசுவ ரோவறி யாரிவ் விரண்டையுமே.

நூநூ

நற்றய்தலைமகள்பயிலிடந்தம்மொடுபுலம்பல்

ஆலிக் குரியர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
மேலிக் குடையுஞ் சினையே மலர்கொய்யு மென்பொழிலே
வாலிக் குமுத மலர்வாய் சிறிது மலர்ந்துபெற்ற
பாலிக் குரையுமென் றென்சொல்லிப் போயினன் பாதகியே.

நூநூ

நிமித்தம்போற்றல்

பாலிரி மாபுகழ் வெங்கையு ரேசர் பனிவரைமேல்
பூவிரி வான்பொழில் காப்பதற் காகப் பொருதிரைத்தண்
காலிரி மாதை வருவித்த காக்கையுங் காக்குங்கொலோ
மாலிரி மாகுழ னன்மாதை யீங்கு வரவழைத்தே.

நூநூ

சுரந்தணிவித்தல்

சங்கலைத் தொண்டின லூர்வய னாவற் றலைவனுக்குச்
செங்கலைப் பொன்செய்த தென்வெங்கை வாணர் திருவருளால்
பொங்கலைத் தண்டினற் காலிரி நாட்டிற் பொலிகிறை
அங்கலைத் திங்கண் முகமாது சென்ற வருஞ்சுரமே.

நூநூ

தன்மகன்மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்

நோக்கக் குழையுஞ் சிலையாள் வெங்கையி னுண்ணிடையார்
மோக்கக் குழையு மனிச்சமென் பூவின் முகந்திருத்தித்
தூக்கக் குழையும் பதங்கள்வெம் பாலைச் சுடுபரலில்
தாக்கக் குழையுங் கொலோகுழை யாதெங்க டையலுக்கே.

நூநூ

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல்

பேதைப் பருவ யிறந்தே பெதும்பைப் பிராயமுறும்
பேதைத் தொடங்கி மருண்மலை போல்பவன் போனதென்னே
மறதைக் கலந்த விடத்தார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பில்
கோதைச் செழுங்கதிர் வேல்வேந் தொடுமக் கொடுஞ்சுரமே.

நூநூ

அச்சத்தன்மைக்கச்சமுற்றிரங்கல்

ஆல மெழும்பொழு தவ்வெங்கை வாணர் கபயமென்
ஒல மிடுஞ்சுரர் போலே யபயமென் றோடுங்கொலோ
ஞால மிடந்து திரிந்தவக் கோலமு நாணவொரு
கோல மெழும்பொழு தஞ்சிமுன் போந்த கொழுநனுக்கே.

கூசு

கண்டோரிரக்கம்

துன்படு மையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேல்
மின்படு துண்ணிடை யாள்வினா யாடிய மென்பொழிலும்
பொன்படு மூசலும் வண்டலம் பாவையும் பூவையுங்கண்
டென்படு மோவறி யேம்பெற்ற தாயென் நிருப்பவனே.

கூசு

செவியாற்றுத்தாயைத்தேற்றல்

வெல்லப் படாத வயில்விழி யாள்செயல் வேறென்றன்றிச்
சொல்லப் படாத செயலாய் முடியிற் றுயர்தனன்றோ
அல்லற் படாதுயன் னெவெங்கை வாண ருள்கொடுநான்
செல்லப் படாத விடமேனுஞ் சென்று திருப்புவனே.

கூசு

ஆற்றிடைமுகக்கோற்பகவவரவினாதல்

தன்னைத் தலைவனை நின்றாக் கறிந்து தவம்புணர்ந்து
முன்னைப் பவந்தொலைத் தீருண்மை கூறுமின் மூரிவெள்ளம்
மின்னைப் பொருசெஞ் சடையில்வைத் தார்வெங்கை வெற்பிலெங்கள்
பொன்னைக் கரந்தொரு காளைகொண் டேதனி போயினனே.

கூசு

மிக்கோரேதுக்காட்டல்

சேவிற் பிறங்குங் கொடிவெங்கை வாணர் சிலம்பணங்கே
பூவிற் பிறந்த பசுந்தேன் விரைவழி போந்தணுகும்
மாவிற் கலது மலர்க்கேது செய்யுமவ் வாறெனவே
ஏவிற் சிறந்த விழியா ணமக்குமென் றெண்ணுகவே.

கூசு

செவியெயிற்றியொடுபுலம்பல்

அள்ளி யினாந்து பசந்தா தளியின மம்புயமென்
பள்ளி யுறங்குந் திருவெங்கை வாணர் பணிவரையான்
வள்ளி நடந்த வழிதூர்ந் திடாதவ் வழிநடந்தான்
கள்ளி படர்ந்த சுரத்தே வருமறக் காரிகையே.

கூசு

செவில்குரவொடுபுலம்பல்

புரவே புரியுந் திருவெங்கை வாணர் புனையுமணி
அரவே புரையு மகல்கு லாரொ டினதுயர
வரவே தருவதன் றென்ற யிலைமலர் வாய்திறக்குங்
குரவே மொழிநல் குரவே நினக்கிது கூறுதற்கே.

கூசு

கூசு. வண்டலும் பாவையும் என்றும் பாடம். பொருட்சிறப்பின்று.

சுவடுகண்டிரங்கல்

புலியோ டரவு தொழுங்குத் துடையவர் பூவையர்கைப்
பலியோ டுயர்கவர் வெங்கைபு ரேசர் பணிவரைமேல்
மலியோ தியினிசை வண்டுபண் பாடுதும் வஞ்சியடி
கலியோ முனஞ்செலும் வெள்ளடி யோடு கலந்ததுவே.

கூசுஎ

செவிலிகைந்துடன்வருவோர்க்கண்டுக்கேட்டல்

வேண்டா ருயர்கவர் செவ்வே லிறைவனு மெல்லியலும்
மீண்டா ரெனவுண் மகிழ்ந்துநின் றேன்மலர் வேதன்முதல்
மாண்டா ரெலும்பணி வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
துண்டா விருஞ்சுடர் போல்வரு வீரேதிர் தோன்றுறவே.

கூசுஅ

அவர்புலம்பறேற்றல்

என்னார் பெயரல் விளங்கா னாயுமில் விலங்கிழையார்
தன்னார் பெயர்தும் பிணைவிழி யாளுந் தனிவினவிப்
பொன்னா புரவடி வஞ்சிபங் காளர் பொருந்துகொடி
மின்னார் முகிலுறங் கும்பொழில் சூழ்வெங்கை மேவினரே.

கூசுக

செவிலிபுதல்வியைக்காணுதுகவலைகூர்தல்

சேனா டியமதில் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பில்
மாண வலர்மொழி வார்க்கேது சொல்வனென் வாய்திறந்து
நாண தினியெங்ஙன் மீண்டு னன்னகர் நான்புகுவேன்
காண மருங்கு லொருமாதை யாற்றிடைக் கண்டிலனே.

கூடு௦

மீ ட் சி

தலைவிசேணுகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தல்

கூனும் பிறையொன் றணிவார்தம் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பில்
ஊனுங் குருதியுந் தோய்வடி வேல நெருவனெடு
மானுங் கயலும் பணிவிழி யாளரி மாவழங்கு
கூனும் கரைபொரு கான்யாறுங் குன்றுங் கடந்தனளே.

கூடுக

தலைவன்றம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றல்

சேய்வினா யாடுந் திருமார்பர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
நீவினா யாடுஞ் சனையீது நாண்மலர் நீபறிப்ப
மாவீனா யாடும் பொழிலது காணின மந்திமுதிர்
வேய்வினா யாடும்வ் வெற்பேநம் வெற்பு விளங்கிழையே.

கூடுஉ

கூடுஉ. வீவினா யாடும் பொழிலது காண்வியன் என்றும் பாடம். வீ-பறவை.

தலைமுன்செல்வார்தம்மொடு தான்வரல்பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்
வேலையிற் றேன்றுநஞ் சுண்டோன் திருவெங்கை வெற்பிலளி
சோலையிற் பாடுமெம் மூர்புகு வீரிது சொன்மினறு
மாலையிற் றேன்றுங் கதிர்வே லவனொடு மாவழங்கு
பாலையிற் போயின மாதவந் தானென்று பாங்கியர்க்கே.

கடுக

ஆங்கவர்பாங்கியர்க்குணர்த்தல்

வெளிறுந் தரள நகையீ ரரன்றிரு வெங்கைவெற்பில்
களிறும் பிடியு முடங்குளைக் கோளரி கண்டுடைந்து
பிளிறுஞ் சுரத்திடைப் புக்கதும் மாதா பிறமுமின்போல்
ஒளிறுங் கதிர்வடி வேலுடை யானொடிங் குற்றனனே.

கடுச

பாங்கியர்கேட்டுந்நாய்க்குணர்த்தல்.

கீற்றுப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் கிரியிலன்னே
சுற்றுக் குடித்த வுயிர்மீண் டெனத்தன் கொழுநனொடு
வேற்றுப் புலத்தினின் றுற்றா னெனச்சிலர் மெய்புரைத்தார்
ஆற்றுப் படுத்துன் மனத்தே யிருந்த வருந்துயரே.

கடுகு

நற்றாய்கேட்டவ னுளங்கோள்வேணை வினாதல்

கைக்கா லகூலத்தர் வெங்கையி லேநற் கடவுடா
முக்கா லமுமுணர்ந் தீருல காளு முடிமன்னவன்
மைக்கா வியங்கண் மடமா துடனெம் மனைவருமோ
தக்கார் புகழ்தன் மனைபுகு மோவென்று சாற்றாமினே.

கடுசு

தன்மனைவரைதல்

தற்றாய்மணமயர்வேட்கையிற்செவிலியைவினாதல்

மின்னிப் பயந்த வெனக்கோ கதிர்வடி வேலொருவன்
தன்னிப் பயந்த வனைக்கோ திருவடித் தாமரையில்
என்னிப் புரந்தவர் வெங்கையன் னாய்மண மேற்றுவக்கும்
முன்னித் தவமெவர்க் கோவறி யேம்வந்து முற்றுவதே.

கடுள

செவிலிக்கிணுவரைந்தமையுணர்த்தல்

செவ்வாய் மடமயி றன்னையின் னேமணஞ் செய்திருந்தார்
அவ்வா ளரியனை யானென்று து த ரறைந்தனரால்
சைவா கமந்திகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
எவ்வா றறைவ தறங்கோடி செய்துமுன் னீன்றவட்கே.

கடுஅ

கடுச. முன்சென்றோர் பாங்கியர்க்குணர்த்தல் என்பாருமுளர்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றய்க்குணர்த்தல்

பொன்னு ரிதழித் தொடையாளர் வெங்கைப் பொருப்பிலிந்த
நன்னு ளினிவருங் காலத் துருதென நன்மணஞ்செய்
தன்னாய் வருகின் றனர்மட மாதாட னன்பரென்று
சொன்னார் மொழிபிற ழாதுண்மை கூறுந் றாதுவரே.

ந.௫௧

தலைவன்பாங்கிக்குயரன்வரைந்தமை நுமர்க்கியம்புசென்றென்றல்

ஊனெழு வாய்மழு வெங்கைபு ரேச ருயர்சிலம்பில்
தேனெழு வர்க்குழ லாய்துமர் தேறத் தெளித்தருள்வாய்
வானெழு மீர மதிவான் முகத்துங்கள் வல்லிதனை
யானெழு நாவொன்று சான்றாகச் செய்த விருமணமே.

ந.௫௦

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தல்

பன்னு ளருந்தவஞ் செய்ததன் மாதைப் பனியிமய
நன்னக நல்க வரைந்தார் திருவெங்கை நாடளிக்கும்
மன்னுவெம் மேம வரைவனர் மர்தை வரைந்தமைதான்
முன்னு வறிந்து பயந்தா டனக்கு மொழிந்தனனே.

ந.௫௧

உடன்போக்கிடையீடு.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர்தமக்குத்தன்செலவுணர்த்தல்

வெறிமேவு கொன்றையம் பூந்தொடை யார்திரு வெங்கைவெற்பில்
கறிமேவு முப்பென வன்பரிற் கூடிவெங் கானகத்தில்
நெறிமேவு மங்கை மகிழ்ந்துசென் றுளென நீருரையின்
மறிமேவு முண்கண் மடக்கொடி மாதர்க்கு மாதவரே.

ந.௫௨

தலைமகடன்செலவின்ருட்குணர்த்தல்

மின்னைத் திருத்து மலிர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பில்
பொன்னைப் பரித்த திருமார்ப ரோடதர் போயினளென்
றென்னைக் கொடுத்துக் கலங்கவிழ் நாய்க் னெனக்கவலும்
அன்னைக் குரைத்தரு ளீர்வழு வாநெறி யந்தணரே.

ந.௫௩

நற்றய்க்குந்தணர்மொழிதல்

அல்லஞ்சு கண்டர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையீர்
இல்லஞ் சுரமச் சுரமேதன் னில்ல மெனக்கருதி
வல்லஞ்சு மென்முலை யாண்டந் தானென் வழிச்செலவை
சொல்லந் தணவினக் கென்றுவெம் பாலைச் சுரத்திடையே.

ந.௫௪

நற்றாயறத்தொடுநிறநீற்றமர்பின்சேறலைத்தலைகண்டுதலைவற்குணர்த்தல்
கல்வளைத் தன்னு புரமெரித் தார்கருங் காவியங்கட்
பல்வளைச் செங்கைக் கொடிபாகர் வெங்கைப் பனிவரையாய்
வில்வளைத் தம்பு பொழிந்தார்த் தெழுந்து வியன்சிலம்பைச்
செல்வளைப் புற்றது போல்வளைந் தாரெமர் தேரினையே.

௩௬௫

தலைமகடன்னைத்தலைமகன்விடுத்தல்
செருகிக் கிடந்த மதிவே ணியர்திரு வெங்கைவெற்பில்
சருகிற் புகுஞ்சுழல் காற்றாகு வன்பகைச் சார்வின்ரேல்
குருகிற் சிறந்தகைத் தோகாய் துமரைக் கொலாமையினால்
அருகிற் செல்வஞ்சு வேனிந்ந கீயிவ் வதரிடையே.

௩௬௬

தமருடன்செல்பவளவன்புறநோக்கிக்கவன் றரற்றல்
கன்மலை யென்னினு மவ்வேடர் பெய்யுங் கலைமழைக்கிங்
கென்மலை யென்னும் புயத்தோர்க் கிடந்தரு மிம்மலைதான்
பன்மலை யென்னு மணிமாட வெங்கைப் பழமலைவாழ்
பொன்மலை வெள்ளி மலைபோற் பொலிக் புகழ்படைத்தே.

௩௬௭

வ ரை த ல்

சென்றோன்மின்னுவந்தந்தனார்சான்றோரைமுன்னிட்டருங்கலைந்
தந்துவரைந்துழிக்கண்டோர்சாற்றல்

கருவே ராறுக்குந் திருவெங்கை வாணர்க்குந் கற்புமைக்கும்
அருவேன்வி நன்மணஞ் செய்துசெம் பாதிமெய் யாயினவால்
வருவேத நன்னெறி தான்வழு வாமன் மணம்புணர்ந்து
பொருவே லிறைவற்கு நன்மா தினுக்குமெய் பூரித்தவே.

௩௬௮

வரைவியல் முற்றிற்று

க ற் பி ய ல்

இ ல் வ ா ழு க் கை

தலைவன் தலைவிமுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்
கலைகா ணரும்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் கனகவெற்பில்
குலைகா ணலைபுனற் பண்ணையி னுக்குபைங் கூழ்வினைவுற்
றுலைகா ணளவும் வருந்துகின் றாரினென் னெண்ணொடைமின்
முலைகா ணளவும் வருந்தினை வாழி முகிண்முலையே.

௩௬௯

௩௬௭. கவன்றூற்றல் என்பாருமுளர்.

௩௬௮. நன்னெறி நான் என்பாருமுளர்.

தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தல்
மால்போ விருக்கு மிறைநீ யணிந்தநன் மங்கலநாண்
பால்போ விருக்கு மொழியாட்கு வெங்கைப் பரணணிந்த
சேல்போ விருக்கும் விழிமா துமையின் நிருக்கமுத்தின்
தூல்போ விருக்கப் பெறுகதின் மாதவ நோக்கடைந்தே.

௩௭0

பாங்கிதலைவியைவரையுநாளளவும்வருந்தாதிருந்தமை

யுரையாயென்றல்

போற்றலர் போற்றுங் கதிர்வே லவன்றொடை பூணனவும்
நீற்றலர் மேனியர் வெங்கையி லேபுண் ணிரம்புசெந்தேன்
ஊற்றல ரொன்றிற் கொடிதுசப் பாயிவ் வுலகநிறை
தூற்றல ரெங்ஙன நீசுமந் தாற்றினே சொல்லுகவே.

௩௭௧

பெருமகனுகரைத்தல்

வினைக்கூறு செய்தன் நிருவடித் தாமரை மேவுறவென்
தனைக்கூவு மையர் திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பில்
முனைக்கூ ரயில்விழி யாயின்னு காறு முதல்வருடன்
எனைக்கூ நிடுமல ரேதுணை யாக விருந்தனனே.

௩௭௨

தலைவனைப் பாங்கிவரையுநாளளவுநிலைபெறவாற்றியநிலைமைவினாதல்

வேலை தருவிட முண்டோன் நிருவெங்கை வெற்பிலெழு
காலை யிரவி யினையாயெவ் வாறு கனலிமுனஞ்
சோலை யிளமயி லன்னான் கழுத்திற் சுரும்புமுால்
மாலை யிடுமள வும்பொறுத் தாய்மலர் வாளியையே.

௩௭௩

மன்றன்மனை வருசெனினிக்குகையன்புறவுணர்ந்தல்

இலரு முளரு மலர்வெங்கை வாண் ரிமயவெற்பில்
அலரு மலரு மலர்த்துவெய் யோனுமன் றென்றற்கொன்று
மலரு மிருபொரு ஞண்டாயின் மங்கைக்கு மன்னவற்கும்
பலரு மிசையவொப் பாகுமன் னேயிப் படியகத்தே.

௩௭௪

பாங்கியில்வாழ்க்கைதன்றென்றுசெனினிக்குரைத்தல்

பல்லற மாற்றிபு மெல்லா மொருங்கு படத்துறந்தோர்
நல்லற மாற்றுந் துணையாக வும்பெறு நன்மையினால்
அல்லற மாற்றுங் களத்தார் திருவெங்கை யாரணங்கின்
இல்லற மாற்றவு நன்றெனு மாலிவ் விருநிலமே.

௩௭௫

மணமனைச்சென்றுவந்தசெனினிபொற்றொடிகற்பிய னற்றாய்க்குணர்ந்தல்

மெய்யா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பில்வளைக்
கையா ஞடனவ் வருந்ததி மாதொப்பள் கற்பினென்றால்
பொய்யா மருங்கு லவன்வாழு மூர்க்குப் புயல்களென்றும்
பெய்யா விவளிடந் திங்கண்மும் மாரியும் பெய்திடுமே.

௩௭௬

நன்மனை வாழ்க்கைத்தன்மையுணர்த்தல்

தூறஞ் செறியிதழ்த் தாமரைத் தேனுமந் துண்டுகளுஞ்
சேரூம் பழனத் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
பேரூம் பெருவிரூத் தோடுதன் கேளைப் பிடிக்கடொறும்
வேறஞ் சுவைபெற ஆட்டிப்பின் றுனுணு மெல்லியலே.

கௌ

செவிநிறையுயர்க்கிருவர்காதுயுமறிவித்தல்

கருமா மணிகண்டர் தென்வெங்கை வாணர்கைக் கார்முகமாம்
ஒருமா மலையை வலங்கொண்டு காலையுதயவெற்பில்
வருமா தவன்றிருத் தேர்மெய்ம்மை போலப்புன் மாலையினில்
செறுமா முகமுறச் சென்றாறு மன்பர்தந் தேர்வருமே.

கௌ

பரத்தையிற்பிரிவு

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோர்புலவிக்கேதுவிதாம்விறைவிக்கென்றல்

வெண்டா மரைமனை யான்புகழ்ந் தேத்தான் வெங்கைவெற்பில்
தண்டா மரையை யிசைபாடி யாழ்த் தடவுமவரி
வண்டா மெனமட வார்பலர் சூழ்ந்தனர் மன்னவனைக்
கண்டா லனமனை யாளுந் கீங்கிது காரணமே.

கௌ

தனித்துழியிறைவிதுனித்தழுதிரங்கல்

நினைப்போ ரகத்தி னடமாதும் வெங்கை நிமலர்வெற்பில்
கினைப்போ துமன்ப தொருவாத காதலர் தீர்த்ததெண்ணிக்
கனைப்போ திருளின் புலர்ச்சியென் றென்று கருத்தழிந்திட்
டெனைப்போற் றுயினீத் திருப்பவர் யாரிவ் விருநிலத்தே.

கஅ0

நங்கிதுவென்னென்பாங்கிவினாதல்

திரியா வருநிலை யார்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
கரியா னுமார்பிற் றிருமாத மென்னக் கணவனுரம்
பிரியா தமையுமிக் காலத்தி லேமன் பிரிந்தவர்போல்
தரியா தழுங்கினை மாதே யுனக்கென்கொல் சார்ந்ததுவே.

கஅக

இறைமகன்புறந்தொழக்கிறைமகளுணர்த்தல்

செய்ச்சே தகத்திற் குளிரநடந் தாங்குச் செறிந்தவடு
மெய்ச்சே யிழைக்கொடி யன்னார் கடைத்தலை மேயினதால்
கைச்சே ரிடபக் கொடியாளர் வெங்கைக் கணகவெற்பில்
மைச்சேல் விழிச்செந் திருவேரம் வாய்தன் மணியவையமே.

கஅஉ

தலைவியைப்பாங்கிக்குறல்

பலமா தருள்வென் வளைபூ டயர்ந்த பழுதில்சலஞ்
சலமா மெனவுயர் மாதே திருவெங்கைத் தானுவெற்பில்
நலமா மனையறஞ் செய்கடன் பூணு நயன்றிருந்து
குலமாதர் தங்கட் கியல்போதங் கேள்வர் குறைசொல்வதே.

நாஅந்

தலைசெவ்வணியணிந் துசேடிகைய விடுப்புழியவ்வணி
யுழையர்கண்டழுங்கிக்கூறல்

நறுவாய் முருகுமிழ் வெண்டா மரையி னகைமதியம்
மறுவா யளிமுரல் செய்வெங்கை வாணர் வரைமடவீர்
வெறுவாய்மெல் வாரகட் கவல்கிடைத் தாங்குமுன் வீணிலிக
முறுவார் தமக்கிவ் வரத்தமெங் கேவந் துதவியதே.

நாஅச

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்

பரைகவர் பங்கர் மதிவார் சடையர் பணியணியர்
தரைகவர் வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
விரைகவர் வண்டு தொடர்வெட்சி குடுமிய் மெல்லியலார்
நிரைகவர் கின்றவ ரோவறி யேமிவர் நெஞ்சகமே.

நாஅடு

பரத்தையருலகியனோக்கிவிடுத்தலிற் றலைமகள்
வரவுகண்டுவ ந்துவாயில்கண்மொழிதல்

நாவல் ரென்றும் புகழ்வெங்கை வாணர்நன் னுடனையாய்
ஏவலர் தம்மை யெதிர்கண்ட போதி லிரவினெதிர்
பூவலர் கின்ற தெனவே மகிழ்ந்து புவிபுரக்குங்
காவலர் வந்தனர் தாமே யுலகியல் காப்பதற்கே.

நாஅச

வரவுணர்பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தல்

மின்னா கியசெஞ் சடையார் திருவெங்கை வெற்பிலுனை
உன்னா தகன்றவர் வந்தா ரவர்செய லுன்னலைநீ
இன்னாசெய் தாரை யொருத்திடி னன்மை யியற்றுகெனச்
சொன்னார் புலவ ரறிந்திலை யோபொற் சுடர்த்தொடியே.

நாஅள

தலைவனைத்தலையெதிர்கொண்டுபணிதல்

அரவிடுங் கங்கணக் கையாளர் கொன்றையு மாத்தியுமே
விரவிடுஞ் செஞ்சடை வேதிய னூர்கிரு வெங்கைவெற்பில்
பரவிடு மெங்கள் விழியாரக் கண்டுன் பதம்பணிய
வரவிடு மங்கையர் பல்லாண் டிருந்துயிர் வாழியவே.

நாஅஅ

நாஅச. நாடனையான் என்றும் பாடம்.

நாஅள. வரவுணர்பாங்கியிரைவக்குணர்த்தல் என்றும் பாடம்.

திருவெங்கைக்கோவை

ககக

புனர்ச்சியின்ம்கிழ்தல்

நாவுண் கடலமு தொப்பா குவதன்று நல்லளிகள்
பூவுண் பொழில்புடை சூழ்வெங்கை வாணரைப் போற்றலுறும்
பாவுண் செவிச்சுவை யேயென் லாமலர்ப் பாயலினில்
ஏவுண் கருங்கண் மடப்பாவை நல்கிய விற்பினையே.

ககக

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழித்தலைமகன்வாயில்வெண்டல்
மலைமகள் பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
அலைமக னென்ன வருமட வார்வென் னணியணிந்து
கலைமக னென்ன வடைந்தன ராலினிக் கானவந்தந்
தலைமகண் மெய்நலங் காண்பா னெனையார் தருபவரே.

ககக

தலைவிநெய்யாடிய திருநகைசாற்றல்
மையா டியதடங் கண்ணு னொருநன் மகவுயிர்த்து
மெய்யா டியதிரு வெண்ணி றழகர்தம் வெங்கையிலே
செய்யா டியநல் வலம்புரி யின்ற செழுமணிபோல்
நெய்யா டிண்ணல் வினைப்பயன் மேவு நெடுந்தகையே.

ககக

தலைவன் நன்மனத்துவகைகூர்தல்
பத்திர தன்மக னின்றேறத்தும். வெங்கைப் பழமலையார்க்
கத்திர மன்ன விழிபுமை யாளயில் வேலவனைப்
புத்திர னென்னும் பொருள்பட வீன்றிலன் பொன்னுரைத்த
சித்திர மன்னவன் புத்திரற் பூத்துச் சிறந்தனளே.

ககக

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கியுணர்த்தல்
ஆடுந் தொழிலர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
பாடுந் சுரும்பு படர்ந்தலர் பூத்த பசுங்கொடியை
நேடும் பணியென நன்மக வீன்ற நினைவிரும்பிக்
கூடும் படிவந் தனர்பிரிந் தேகிய கொற்றவரே.

ககக

தலைவியுணர்ந்துதலைவனொடுபுலத்தல்
பண்கா னுறுமென் மொழிப்பங்கர் வெங்கைப் பணிவரையாய்
கண்கா தாவுமக் காதேந் திளமுலை காறுமுன
பெண்கா னென்னமுன் புரைத்தது நீபெறும் பிள்ளைசுவைத்
துண்கால மென்முலை நுண்ணிடை காறு முளையென்றதே.

ககக

தலைவிபாணனைமறுத்தல்
பைத்தலை நாக மணிவோன்றென் வெங்கைப் பணிவரைமேல்
செய்த்தலை பூர னுணையிங்கு விட்டது தேரினொரு
மெய்த்தலை நீட்டி நுழைவான் கருதிமுன் வெங்கரவன்.
பொய்த்தலை காட்டிப தன்றோபண் பாடும் புலைமகனே.

ககக

ககக. பணிவரைவாய் என்றும் பாடம்.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்

வெல்வீர வான்விழி மங்கைபங் காளர்தம் வெங்கைவெற்பில்
நல்வீ கமழ்புயத் துங்கா தலர்பெயர் நானுரைப்பில்
செல்வீ யுலக ரெனையிந் தேகட் செவியுமிழ்செங்
கல்வீ சுவரின்று நீவீ சினைகருங் கல்லினையே.

நகசு

விருந்தொடுவ ந்துழிப்பொருத்தல்கண்டிறையோன்மகிழ்தல்
திருந்து மரவப் பணியாளர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
அருந்து மமுத மருந்தாய்ப் பிணிகளைத் தாங்குமுத்தும்
முருந்து மனைய நகையா ளிதய முனிவகற்றும்
விருந்து வருகதில் லென்றுமெப் போதுமெம் வீட்டினுக்கே.

நகளு

விருந்துகண்டொளித்தலுடல்வெளிப்பட்டுநாக்கிச்
சிறேலென்றவன்சிறிதொழுதல்

அறத்தா றறியுந் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெறுத்தா லுனைமுனி வாற்றுநர் தாஞ்சிலர் வேறுளரோ
ஒறுத்தார் பெறுமின் பழகினை யாம லொருவர்பிழை
பொறுத்தார் புகழு மறிந்திலை யேமலர்ப் பூங்கொடியே.

நகசி

இஃதெங்கையர்காணினன் னன்றென்றல்
மையென்ற கண்டர்தம் வெங்கையி லேவண்டு வாரிசமென்
கையென் றலம்வரு நல்வய லூரகண் ணுற்றனரேல்
பொய்யென் றறிதில ரெங்கையர் நீசெயும் பொய்ம்மையினை
மெய்யென் னுளங்கொண் டொழியா ரெழுந்ததம் வெஞ்சினமே.

நககூ

நின்னலதியாரையுநினையெனன்றல்

மின்னை யலாம் லுவமையில் வேணிநம் வெங்கைபுரி
மன்னை யலாம் லடியார் பிறரை மதிப்பரெனில்
நின்னை யலாம் னினைவேன் பிறரையென் னெஞ்சகத்தில்
பொன்னை யலாம் லெதிரிலை யாகிய பூங்கொடியே.

ச00

காமக்கிழத்தியைக்கண்டமைபகர்தல்

மறிந்தே தெருவிற் சிறுதே ருருட்டுறு மைந்தனைப்போய்ச்
செறிந்தே தழுவக்கண் டுன்மகன் காணெனச் செப்பவென்கிப்
பிறந்தே கினனொரு பெண்சோதி வெங்கைப் பெருந்தகையாய்
அறிந்தே னவனையிங் குன்மா மகன்றனக் கன்னையென்றே.

ச0க

தாமக்குழலியைப்பாங்கிதணித்தல்

ஏயே திலரை விடாதன்பர் தாம்வந் திறைஞ்சிடவும்
நீயே துமெண்ணில யென்கொல்பொன் னேவிழி நீர்ப்பரவை
தூயேறு வந்தவர் தென்வெங்கை நாயகர் தூதுவராய்ப்
போயே யிரந்து கொளத்தீர் தனடன் புலவியையே.

ச0உ

தலைமகள் புலவிதணியாளாகத்தலைமகனுடல்

விரும்பா மறவர் புரமுன் நெரித்தவர் வேணியினில்
அரும்பா மதியொன் றணிந்த பிரான்வெங்கை யன்னவயற்
கரும்பா மொழியென் மடமாத் தினுக்கெந்தக் காலமுமில்
இரும்பா மனமிலை யாரே வறிதிங் கிருந்தவனே.

சுரு

பாங்கியன் பிலைகொடியெனத்தலைவனை யிகழ்தல்
தீம்பால் கமழு மணிவாய்ப் புதல்வர்க்குச் சிறநெலும்பு
பூம்பா வையாக வருள்வோன்றென் வெங்கைப் பொருப்பிலிங்
காம்பா னதோளிமுன் வேம்புதற் தாலுங் கழைக்கரும்பாம்
வேம்பா முனக்குக் கரும்பாயினு மின்று வேலவனே.

சுரு

ஆயிழைமைந்தனுமாற்றமுமையுமேவாயில்களாகவரவெ திற்கோடல்
அறந்தாங் குமையவன் கொங்கைத் தழும்புழி யாவுரத்தர்
பிறந்தாங் கறிகிலர் வெங்கைமன் னொதுப் பிலகுமொரு
நிறந்தாங் கரவிந்த வண்டோர்புன் முள்ளி நினைந்ததுபோல்
மறந்தாங் கிராம லெமைநீ நினைந்ததெம் மாதவமே.

சுரு

மனந்தவன்போய பின்வத்தபாங்கியோடிணங்கிய
மைந்தனையினி திற்புகழ்தல்

பிறந்தவன் நேநன் மணிகேர் புதல்வன் பிறர்கடைத்தேர்
பறந்தடைந் தாங்குநம் வாய்தவி லேவரப் பண்ணினனால்
இறந்தவங் கம்புனை யெம்மான்றன் வெங்கையி லிம்மையினுஞ்
சிறந்தவின் பந்தர வல்லவ னெயெனத் தேறினமே.

சுரு

தலைவிதலைவனைப் புகழ்தல்

பண்ணுற்ற மென்மொழி யாய்தமிழ் ஞாலிசைப் பாவலர்தாம்
எண்ணுற்ற நம்முயிர்க் காதலர் போல்பவ ரில்லையெனப்
பெண்ணுற்ற பங்கர்தம் வெங்கையி லேதண் பெரும்பொழில்வாய்க்
கண்ணுற்ற காதலை யின்றள வாகவும் காட்டினரே.

சுரு

சிலைநுதற்பாங்கிதலைவியைப் புகழ்தல்

கேளோர் பரத்தையிற் போகா திருத்தலிற் கீர்த்திபெற்று
நாளோ டிலங்கு மருந்தி யோவொப்பு நாகமணி
தோளோ ளெருடையவ ளுளா மணிவெங்கைத் தொன்னகரில்
வாளோ வெனுங்கட் பிறைவா ணுதலெங்கண் மாதினுக்கே.

சுரு

ஒ த ற் பி ரி வு .

ஒதற்குப்பிரிவுதலைமகன் றன்னுணர்ந்ததோழிதலைமகட் குணர்த்தல்
விண்ணுடை யார்புகழ் ஞாபுர பாதர்வெல் வேனெடுங்கண்
பெண்ணுடை யார்மகிழ் தென்வெங்கை மாநகர்ப் பெண்ணணங்கே
கண்ணுடை யார்கற் றவரேகல் லார்கண் முகத்திரண்டு
புண்ணுடை யாரெனக் கூறிநங் காதலர் போயினரே.

சுரு

தலைமகள்கார்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்

சிலையோடு வந்தன வென்செய்கு வேன்முகில் செங்கமலன்
தலையோடு கொண்டவர் வெங்கையி லேசெந் தமிழ்முதலாங்
கலையோது வான்விழைந் துற்றார்க்கக் கல்விக் கடலதனுள்
இலையோவொன் றேனு மருள்வேண்டு மென்ன விசைப்பதுவே.

சுக0

பாங்கியாற்றுவித்தல்

என்போ டரவணி யெம்மான் றிருவெங்கை யேந்திழையாய்
நின்போ தகமன்ன மன்னவர் தரமின்று நீ களிப்பத்
துன்போடு கல்விக் கடன்மேய்ந்து செய்யுளஞ் சோனைபெய்து
தன்போல் வருவாரென் றேவந்த தாலிச் சலதரமே.

சுகக

கா வ ற் பி ரி ஷு.

காவற்குப்பிரிவுத்தலைமகன் றன்னு ளுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்
கருமா முகிலுறங் குஞ்சோலை வெங்கைக் கடவுண்முக்கட்
பெருமா டொழிலை யொருநீ பெறினும் பெருகவென்றே
ஒருமா லிலந்தனி னம்முயிர்க் காவல ரோங்குபுகழ்த்
திருமா ரொழில்வை குதுமென்று போயினர் தேமொழியே.

சுகஉ

தலைமகள்கூ திர்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்

கணையிலை வேலெனுங் கண்மாது பங்கர் கருப்பவில்லிற்
கணையிலை யென்னுந் திருவெங்கை நாட்டி லிறைவறின்றோ
அணையிலை யென்செய்கு வேன்முறை யோவென் றரற்றுகினுந்
துணையிலை யென்பது கொண்டோலிவ் வாடை துயர்செய்வதே.

சுகந

தோழியாற்றுவித்தல்

பனிபொரு செஞ்சுட ரன்னார் திருவெங்கைப் பாவைநல்லாய்
முனிபொரு விந்த மெனவே கணவர்தம் முன்புரத்தில்
கனிபொரு மெல்லிதழ் நன்மாதர் கொங்கை கரந்திடப்பன்
துனிபொரு காலம் வரக்கா தலர்நமை நோக்குவரே.

சுகச

தூ திற் பி ரி ஷு.

தூ திற்குப்பிரிவுத்தலைமகன் றன்னு ளுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்
சடைநின்ற கங்கையர் வெங்கையி லேயொரு சந்துசென்றார்
படைநின்ற கண்ணிநங் காவல ரின்றுபற் றுசொன்றுதாந்
தொடைநின்ற நேரிசை முன்குற ஞந்தனிச் சொல்லுமுற
இடைநின்று கூட்டுதல் போலிரு வேந்தை யிசைப்பதற்கே.

சுகஇ

திருவெங்கைக்கோவை

சுகள்

தலைமகள்முன்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்
கருங்கால கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
பொருங்கா வலந்தம் பகைதணிப் பான்முனம் போயினவர்
பெருங்கால முன்பனி நாள்வந்தும் வந்திலர் பேதையர்மேல்
வருங்காம வெஞ்சரந் தன்னையு மாற்ற மனமதித்தே.

சுகக்

தோழியாற்றுவித்தல்

போதாகி வந்த பிறைவே ணியர்வெங்கைப் பொன்னகரில்
காதாகி வந்தநல் வன்னையிற் றாங்கு கனங்குழைசேர்
மாதாகி வந்தசெந் தேனே யவந்தம் வரவுசொலத்
தூதாகி வந்தது முன்பனி நாண்மன்னர் தூ துவர்க்கே.

சுகள்

துணைவயிற்பிரிவு.

துணை வயிற்பிரிவுதலைமகன்றன்னுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்
கடுக்கை யணிந்த முடியோன் திருவெங்கைக் காரிகையாய்
உடுக்கை யிழந்தவன் கையோர் பொருளை யொழித்ததனைத்
தடுக்கை விரைந்தது போனட்ட வேந்தன் றனக்குதவி
அடுக்கை விழைந்து நினைவிடுத் தார்நட் பறிந்தவரே.

சுகஅ

தலைமகள்பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்

நன்பனி வெண்மதி யொன்றுடை யோன்வெங்கை நாட்டொருதம்
அன்ப னிருந்துயர் தீர்துணை யாக வடலரிபோல்
முன்பனி கஞ்செலச் சென்றவர் காண்கிலர் மூடியெங்கும்
பின்பனி பெய்து பெருந்துயர் வேலை பெருகுவதே.

சுகக்

தோழியாற்றுவித்தல்

நின்பா லுதவி நினைந்துவர் தார்கைந் நிமிர்த்தலரும்
பின்பாய் பனிவரு நாளயில் வேற்கட் பிறைதுதலாய்
தன்பாத மென்றலைக் கீவோன் திருவெங்கை தன்னிலொரு
மன்பா லுதவி நினைந்துமுன் போயின மன்னவரே.

சஉ௦

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவுதலைமகன்றன்னுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்
திரைப்பா லெழுநஞ்ச முண்டோன் திருவெங்கைத் தென்கயத்தின்
விரைப்பா னலங்கண் விளங்கிழை யாய்மக மேருவென்னும்
வரைப்பா னிதியந் தரற்கே கினர்கடன் மாநிலத்தில்
இரப்பார் மிழிகள் புகுமிடந் தேட விறையவரே.

சஉக

தலைவியிளவேனிற்பருவங்கண்டுவருந்தல்

போதந் திறைப்ப வழறென்றல் பற்றுதல் போலவிளஞ்
சூதந் தழைக்குமிந் நான்கண்டி லார்கொ ழுணிவொடுநால்
வேதந் துதிக்குந் தனிமூல காரணர் வெங்கைவெற்பில்
பாதஞ் சிவக்கப் பொருள்வயிற் போயின பாதகரே.

சஉஉ

தோழியாற்றுவித்தல்

நாகூ ராவணி வெங்கைபு ரேசர்நன் னூட்டிலொரு
பாகூர் மணிநெடுந் தேரன்பர் கேட்டுநின் பாலடைந்தார்
ஆகூழ் பெறுவலி வெஞ்சின வேள்வந் தமர்புரியக்
கூகூ வெனவிள மாவேறி யேசுயில் கூவுவதே.

சஉந

தலைமகன் தலைமகனது வருவெளிப்பாடுகண்டுள்ளேனியத்தல்

கூர்க்குங் கனன்மழு வார்வெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பில்
சீர்க்குங் கயலுங் கரும்புய லுந்தொண்டைத் தீங்கனியும்
வார்க்குங் குமமுலை யுங்கொண்டு மாதெதிர் வந்துநின்றான்
பார்க்குந் திசைதொறு மெங்கேயிம் மாயை பயின்றதுவே.

சஉச

பாசனறுற்றி மீண்டுர்வயின்வந்ததலைமகன்பாகற்குப்பரிவொடுமொழிதல்

கார்கண்ட கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
போர்கண்ட மன்னவர் நல்வல வாநம் புரவிரெடுந்
தேர்கண்ட போதி விரிந்தா ரினிமணித் தேரெதிர்செந்
நீர்கண்ட மீனென வண்மகிழ்ந் தேவரு நேரிழையே.

சஉடு

தலைமகளோடுகலந்துறுந்தலைமகன்கார்ப்பருவங்கண்டுகளித்தியம்பல்

கயலே யனை ய விழியானும் யானுங் கலந்துபுணர்
செயலே மருவி யிருக்கின் றனமலர்த் தேனெழுதி
வயலே வினையுந் திருவெங்கை வாணர் வரையில்வரும்
புயலே யினிமதி யொன்றின்முகக் காலும் பொழிபொழியே.

சஉசு

க ற் பி ய ல் மு ற் றி ற் று .

திருவெங்கைக்கோவை முற்றிற்று.

க௦. திருவெங்கைக்கலம்பகம்

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

பொன்னுலவும் வெங்கைப் புனிதற் கடியேனும்
உன்னுங் கலம்பகப்பாட் டோதுகேன்—தன்னோநிகர்
முத்திதரு மன்னோன் முழுதருளி னாற்பூத்த
அத்திதனைக் கண்டவத னால்.

ஒருபோருமயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா

சீர்பூத்த நிறைமதிமான் நிருக்கரங்கொண் டம்மதியை
வர்பூத்த சடாமொளலிக் கியையவீர்த் தனையிருத்தி
மற்றையவோர் பகவுமணி மார்பகத்திற் கிடந்திமைப்பக்
கொற்றவரீ யிருங்கேழற் கோடெனப்பூண் டருளினகொல்
பூம்புனலோ பொன்முடிக்கட் புல்லோநஞ் சுமிழெயிற்றுப்
பாம்பினமோ கண்டனது பானியின்மான் றாவுவதே.

இது ஆறடித்தரவு

காமத்திற் படிவமையாங் கடுநிரயத் திடுவமென
நாமத்திற் படவெமக்கு நவின்னொருவன் னாதாய்
யாமத்திற் றனியிருட்க ணேந்திழைபா லெய்தியதென்.

நீவிர்புல வருந்திலெரி நிரயத்தி லிடுவமெனத்
தேவவெமக் கியம்பினை நீ சிலவேட னிடும்பிசுதம்
ஆவலொடு மிசைந்தவனுக் கருளினமெய்க் கதியென்கொல்.

ஒன்றொருயிர் தனைச்செகுப்பி னுமைநிரயத் திடுவமென
மற்றைய வெமக்கியம்பி மைந்தனைமுன் றந்தைதனைக்
கொன்றவரை யுவந்தருளிக் கொடுத்தனைவா னுலகென்கொல்.

இவைமூன்றும் மூவடித்தாழியை

எனமிகு வளமுள வியலதி சயமொடு
முனிவார் பலவகை மொழிதரு புகழினை.
பலகலை வலபுல னிலைமல வலைலை
சிலரல துலகலை கலர்சொல விலகிலை.

இவையிரண்டும் ஈரடியராகம்

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்

எழிலிகண் படுக்கும் பொழில்புடை சூழ்ந்த
வெங்கையம் பதிவா மெங்க ணாயக
பழமலை நாதநிற் பரவுவன் விசும்பின்
அரையனாக் கரைய னாகுமந் நிலையும்
நினைகிலன் றமியே னின்னடி யவர்கட்
கென்று மடியவ னாகும்
ஒன்றொரு வரமு முதவுதி யெனவே.

க

இது ஏழடிநேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்

நேரிசைவெண்பா

எவ்வா றளித்த திமையப் புதுமலேதன்
ஒவ்வா விளமை யொருமகளை — அவ்வான்
பரவுகிரு வெங்கைப் பழமலையே நிற்கு
விரவுகிளை யோடும் விழைந்து.

உ.

கட்டளைக்கனித்துறை

விழக்க மலங்களை மோதிவல் வாளை வியன்படுகர்
உழக்க மலங்களை போய்ப்புகும் வெங்கை யொருவவிண்ணோர்
தொழக்க மலங்களை மாமதி வேணி சமந்தருள்வோம்
பழக்க மலங்களை யான்பவ வேரைப் பறிப்பதற்கே.

ந

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியனிருத்தம்

பரந்தபுகழ்த் திருவெங்கைப் பழமலையார்
தமைத்துதித்துப் பதத்து மென்பூச்
சொரிந்துபணிந் திரந்திடவு மெமக்கருளச்
சிறிதுமுளந் துணிந்தா ரல்லர்
திருந்தவையிற் பித்தவென வைதுகல்லா
லெறிந்துபொருளு சிலையான் மோதி
அரந்தையின்மெய்க் கதிதருதி யெனக்கேட்போர்க்
கன்றியவ ரளித்தி டாரே.

ச

மறம். எண்சீர்க்கழிநெடிடையாசிரியனிருத்தம்

அளியாரா மலர்ப்பொழில்குழ் வெங்கை யீச
ரம்மலையி லெம்மார்மான் பிடிப்போ மென்றுங்
களியாரும் வேடரியா மெம்ம கற்குக்
கன்னிதனைத் தருகவெனக் கொடுத்த வெம்மை

எளியாரென் ரெருதூதா மாது வேண்டி
யிறைவந்திரு முகமெனம் ரென்று தந்தாய்
ஒளியாம் லுரையவன்யா ரியாங்க என்னே
யுண்மையவன் நிருமுகன்கொண் டெய்து வோமே.

டு

நேரிசைவென்பா

மேதகைய வில்லிறைவன் வில்லிளவல் வல்வீரர்
காதனிக மற்றுங் கருதெவையும்—பாதத்
தொருவிரலாம் வெங்கையர னென்றமை யாசைப்
பருவரலாற் காணப் படும்.

சு

மடக்கு தாழிசை

படுமத்தமிழுக் குவந்தவிறை விடுமத்தமிழுக் குவந்தவிறை
பண்டங்கரிய வடிவாமன் கண்டங்கரிய வடிவாமன்
சடையற்படுமம் புயனிசையான் ரெடையற்படுமம் புயனிசையான்
சம்புவனமாக் குணர்வாக னம்புவனமாக் குணர்வாகன்
கடலைக்கலக்கு மலைவில்லா னுடலைக்கலக்கு மலைவில்லான்
கங்கைப்பதியன் பரையானான் வெங்கைப்பதியன் பரையானான்
அடலைப்புரத்தங் கணையெய்தா னுடலைப்புரத்தங் கணையெய்தான்
அன்பினிகழ வணங்கீரே துன்பினிகழ வணங்கீரே.

எ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

கீற்றுப் பிறையை யணிந்ததிரு வெங்கை விருத்த கிரிநாதன்
ஆற்றுப் பொருளைக் குளத்திலொரு புலவர்க் கழைத்தன் றருளிநோன்
சோற்றுத் துறையுந் திருநெய்த்தா னமுமீங் குடையான் சமுலாமல்
தோற்றுப் பசினோய் தொலைப்பனவன் றனையே துதியீர் புலவீரே.

அ

அம்மாளை. மடக்கு. கவித்தாழிசை

புண்ணியனம் வெங்கைப் புனிதனயன் மாலெதிரே
அண்ணலரும் பேரொளியா யன்றெழுந்தா னம்மாளை
அண்ணலரும் பேரொளியா யன்றெழுந்தா னமாகில்
கண்ணி லவரெளிதிற் காணரோ வம்மாளை
கண்ணின்னிக் காணுங் கதிரொளிகா ணம்மாளை.

க

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

அம்புமே விருக்கு நாரி யடற்சிலை கொண்ட வெங்கை
எம்பிரா னெடுமப்போர் செய்வ னென்றுதன் னிதயத் தெண்ணி
அம்பின்மே விருக்கு நாரி யருஞ்சிலை கரங்கொண் டிறுரேன்
எம்பெறா வழுதன் னோ யென்செயா னுலகிற் றுரே.

க0

சு. பருவிரலால் என்றும் பாடம்.

கனிநிலைத்துறை

தாமங் கமழு மொய்ப்புடை யன்பர் தமிழேன்வெங்
காமங் கனலு மனமொடு துன்பக் கடல்வீழ
எமங் கருதிச் சென்றன ருமையன் நிதுகொண்டோ
வாமங் கலவெங் கைப்பர னோடொன் றானோ.

கக

கனிவிருத்தம்

ஆயிழை மகளிர்வாழகங்க டோறுமுன்
நீயிரும் பலிகொள நினைந்து வெங்கையில்
தூயநின் சடையினிற் சோமன் சுற்றியே
ஏயினை வெற்றரை யாகி யென்னையே.

கஉ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

என்றனை முகத்தின் வென்ற ளிவனெனும் பகையுட் கொண்டோ
பின்றலி லன்ப ரென்று பிரிவரென் றிருந்து வெங்கை
மின்றிகழ் சடிவத் தண்ணன் மேவலர் போல்வெண் டிங்காள்
வன்றுய ருழக்க வென்மேன் மலிதழல் சொரியும் வாறே.

கங

மேற்படிவேறு

வாசக் கமல மலர்த்திருவே மயிலே யென்கண் மணியேநின்
ஆசைக்குமுத மலர்வாயி னமுதம் பெறுதற் கரிதாயோ
ஓசைக் கடலைக் கடைந்துகடு வுமிழ விமையோ ரொடும்வெங்கை
ஈசற் கபய மபயமென விரிந்தான் மேனி கரிந்தானே.

கச

வண்ணம்

கன்றுக்கர மலராண்முக வீந்துத்தவி சடைமீனிகர்
கண்டத்தணி மணிமாலையன் கயிலையங்கிரியார்
கங்கைச்சடை முடிநெடிய துங்கப்பற வையுநாடு
கஞ்சத்திரு வடியீதென நவில்சிலம்படியாள்
வென்றிச்சிலை மதன்வாள்களி னஞ்சைத்தட வுதல்போலமை
விஞ்சப்பினை விழியாளொளி பெருகுசெங்குழையாள்
விம்பப்பிறை யெனநீநிடு சந்தச்சிலை நுதலாடிரு
வெங்கைப்பழ மலைநாயகர் பவனிவந்திடவே
சென்றுற்றன டொழுதாளுமை தங்கப்படு புறநாடினள்
செங்கைக்கவி னுழையீதிவள் பயில்வதொன்றறியாள்
சிந்தித்தன ளொருமாதினி யிர்தப்புற முறமாஅழி
செங்கைக்கணு மிவரேகொளி னனிசிறந்திடுமே
என்றித்தகை பலகூறினள் கொங்கைச்சுவ டுறுமார்பினை
யின்பத்தொடு மெதிர்நாடின ளெனையணந்தருளா

லிந்தப்படி தமிழேன்முலை சந்தத்திரு மணிமார்பழ

கெஞ்சப்படு கிலர்பாரென

மதிமயங்கினளே. கரு

நேரிசையாகிரியப்பா

மதிநுதற் பவள வாய்க்கருந் தடங்கட்
குவிமுலைப் பசும்பொற் கொடிதனை யமையாக்
காதன்மீ தூரக் கலவிசெய் திடுவான்
புகும்பொழு தவனொரு பொருமையுட் கிடப்பப்

ரு படர்முதிர் வேனிற் பகற்கொடு பாலே
நிலத்துநீர் வேட்டோ னீரரி தினிற்பெற்
றுண்புழி யுண்ணு தொல்லையிற் றடுக்குஞ்
செயலென வெனைநீ தீண்டே லென்று
நின்மே லாணை நிகழ்த்திட நீங்கிப்

க0 புணரியுண் டெழுந்த புயனிகர் வளர்குழல்
அஃதுணு முகில்போன் றழகுநங் காறுந்
தீண்டா தொருபூஞ் சேக்கையிற் றுயின்று
மாறு வன்பு வளர்மனத் தவனோ
யிளிந்தரு தூர்த்த வேடமா தவனாய்

கரு நீமுன் கற்பு நீங்கா மானதைத்
தருகெனக் கொடுத்துத் தன்பெருங் கிளைஞர்
மானமீக் கூர வந்தனர் சூழ
ஒன்னலர் போல வுடன்றவர்ப் படுத்துக்
கரையில்பே ருவகைக் கடல்படிந் தவனோ

உ0 திருமணக் கோலஞ் செய்துவீற் றிருந்த
அருமகள் கூந்த லையநின் னுருவங்
கரந்துசென் றிரப்பக் களித்தக மணப்பூம்
பந்தரிற் கிளைஞர் பலருங் காண
அரிந்து கொடுத்த வடியவன் றானோ

உரு நின்னொரு விழிசெந் நீர்கொளக் கலங்கித்
தன்னொரு விழிவெஞ் சரத்தினு லிடந்து
சாத்தி மற்றைத் தடங்கணவ் வகைபெற
இன்னமுண் டொருக ணென்றுளங் களித்து
மற்றதுங் களைவான் வாளிநட் டவனோ

௩0 மருவலன் புணர்ப்பான் மாய்ப்பமெய்த் தவன்போல்
வந்தனன் படையான் மார்பிடைத் தாக்கக்
கண்டுட் கடைத்தலைக் காவல னொருவன்
வெகுண்டவற் றுணிப்பான் விரைந்துசென் றெய்த
ஆணையாற் றடுத்த வரச ரேனோ

நடு பொருளாத் தொட்டலன் புனை நுத னீறு
கண்டுனைப்போலக் கருதிமற் றவனைத்
தன்படை சாய்த்தவன் நன்படை மாப்பில்
தாக்கக் கொடுத்த தளர்விலன் பினனோ
அருஞ்சிறு மகனை யரிந்துநிற் கட்டுப்
சு0 படைத்துக் களிகூர் பரிவுடை யவனோ
நின்னின கரத்து நீக்குபூ மோந்த
மாதுமுகக் கரிந்த மலிபெருந் தவனோ
துணுக்கென வவன்கை துணித்தகொற் றவனோ
சந்தன மாகச் சாத்தநின் றனக்கு
சுடு முன்கை தேய்த்து முகமலர்ந் தவனோ
செயற்கருஞ் செய்கை செய்தவன் யார்கொல்
பகருதி வெங்கைப் பழமலை நாத
பராபர முக்கட் பகவசங் கரசிவ
கருணா கரதிருக் கயிலை நாயக
டு0 என்றருந் தவர்க ளேத்தும்
பின்றிகழ் சடிவப் பெருந்தகை யோனே.

கசு

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்

பெருந்தகைமை தனக்கன்றி மற்றையபூ வினுக்கிலையென் பெற்றி யன்றோ
திருந்துதட மதிற்குவனை குமுதமொரோ ருதுப்பினையே சிவண நிற்ப
முருந்துநகை யுமைகணவன் நிருவெங்கை யனையாயுன் முகம்பொற் றுள்கை
புரைந்திடுதற் கரவிந்த மொருநாளி னின்றிதவம் புரித ருனே.

கள

தாழிசை

தாராம லிருந்தாரெனை யாளாம லிருந்தார்
தனிவெங்கையை யுள்ளார்மய றவிரும்படி யுள்ளார்
சீராரிசை வண்டேயொழி கிலவேன்கர வண்டே
செறிகின்றிலை குருகேதுய ரறிகின்றிலை குருகே
வாராய்மட மயிலேமிகு தாய்மார்கொலு மயிலே
வானூடெழு மதியேயெனை முனியாதருண் மதியே
ஊரார்புகல் வம்பேயென விழியோவில வம்பே
யுரையாயவ ருழையேயென தகலாவிட ருழையே.

கஅ

வஞ்சிவிருத்தம்

உழையென வெங்கை யுவப்பானார்
தழலுரு வென்ற தரத்தாலோ
விழவெமை யின்று வெதுப்பாமே
எழுமதி யொன்றை யெடுத்தாரே.

கக

தேரிகைவெண்பா

எடுக்குமான் வெங்கையிறை யேந்திழாய் நின்னெஞ்
சடுக்குமால் பங்கின்ன்கே ளாமல்—கெடுக்கவே
காதின் மறையாய்நின் கண்போன்ற தாதலால்
ஒதுஞ் செயல்பா ருவந்து.

உ௦

கட்டளைக்கவித்துறை

துன்னாரை வென்ற சிலையாளர் வெங்கைச் சுடர்க்கிரிமேல்
என்னாவி கொள்ள வரிப்புள்ளி மாணுக் கெளிதன்றென்றோ
பொன்னார் சுணங்குப் புகர்முக வேழம் புயனுணங்கும்
மின்னா ம்ருங்கு லணங்கே தடாமல் விடுத்ததுவே.

உ௧

தேரிகைவெண்பா

வேலைக் கடுவயின்ற வெங்கையர னூரிவட்குச்
சாலத் திருமதுகிற் றந்துபோம்—மாலிப்
பெருமையாற் போக்கும் பிணியோ வவர்த்தாழ்ந்
தருமையாற் போக்கு மது.

உ௨

புயவகுப்பு

அந்தி யொடுமாறு பட்டுத் திகழ்ந்தன
வன்று தமிழ்மூவர் வைப்பச் சமந்தன
புந்தி மகிழ்மாது கட்டக் குழைந்தன
புண்ட ரிகமாலையுற்றுக் கிடந்தன
நந்து தலைமாலையிட்டுச் சிறந்தன
நன்றி மறைநாலு மற்பிற் புகழ்ந்தன
விந்த மகமேரு வொப்பக் கிளர்ந்தன
வெங்கை புரிநாதர் வெற்றிப் புயங்களே

உ௩

கவிநிகைத்துறை

புயலே யுனையங் கெதிர்கண் டிடுமப் பொழுதேவன்
சுயிலே யுனையா னென்வர வினைக் கூறுங்கால்
மயிலே யுனையாள் பழமலை வெங்கை வ்ளமன்னாள்
வெயிலே யிழையா ணின்பகை நிற்குழ் விப்பாளே.

உ௪

அறுசேர்க்கழிநெடியடியாசிரியவிருத்தம்

விழியொன் றியநன் னுதற்பரமர் வெங்கை விரும்பும் விமலேசர்
எழிலொன் றிரதக் காலிரதக் காறெற் கெழுந்தே யோடுகினும்
பிழையொன் றிடினு மவர்வாளி வாளி பிறழா தியான்புகலும்
மொழியொன் றகலே னுனையெனமுன் மொழிந்தா ரென்னை யொழிந்தாரே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியனிருத்தம்

ஒழியாத னங்க ஹொருகோடி வாளி யுளவேனு மெய்தி யினியென்
விழியான வுன்னை யுருவில்லி யென்ன வயலோர்கண் முன்செய் விமலன்
உழியான வெங்கை தனிலேகின் மாகு முருவில்லி யென்று நினைவே
பழியாட வின்னு செயுமன்பர் வந்த படியா லொழிந்த பயமே.

உசு

கனிவிருத்தம்

பரவும் வெங்கைப் பழமலை நாட்டுளேன்
வெருவ வெந்தழல் வீசுகின் ரூய்மதி
பரிவி லாருனைப் பாம்பு கடிக்கநீ
மருவு பெண்பழி மாற்றிட வல்லையோ.

உஎ

கட்டளைக்கனித்துறை

வல்லெனு மாமுலைக் கோதைய ராசை மறந்தவர்க்கே
ஒல்லையி னீசுவன் கம்புமுன் னாழி யுடையன்றங்கை
நெல்லிரு நாழி கொளக்கொடுத் தோனெடு வான்கதிரின்
பல்லுக மோதிய வெங்கைப் பிரான்றன் பதாம்புயமே.

உஅ

சம்பிரதம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியனிருத்தம்

பலவரைகள் கரத்தடக்கிக் காட்டுவோரீர்
பார்ப்பவனே கங்கடலை யருந்து வோநாம்
இலகுறதும் மனையிடத்தி னுலோக மெல்லா
மிக்கணமே காட்டிடுவோ முலகி லெண்ணில்
கலையறியோ மொருகாலும் பொய்ம்மைபகர்ந் தறியோங்
கண்ணனெனு மவன்வாயின் மண்விழுமுன் னருளால்
அலையிலெழுந் கடுமிடற்றி னடக்கு மீச
னரந்ததிரு வெங்கையினின் றடைந்து ளோமே.

உசு

நேரிசைவெண்பா

மேகத்தை யொத்துவளர் மென்குழலைச் சார்ந்திலைநின்
ஆகத்தை யொத்துவள ரந்திதனில்—வேகத்து
வேளிக் குவளையுமே வெங்கையம் லாபடுமே
வாளிக் குவளையுமே வந்து.

ஈ௦

கைக்கிளை. மருட்பா

வம்புலவு மீர்க்கோதை வாடுகின்ற தென்மனம்போல்
அம்புவிவீற் றேய்ந்த வடித்தா மரையதனால்
செங்கமலை பேதையாச் செய்யு மடந்தையிவன்
வெங்கைநகர் மேலிய விமலன் நிருவருளால்
விண்ணின் பெருமையும் வியனீர்
மண்ணின் சிறுமையு மறவரு மணங்கே.

ஈசு

கட்டளைக்கலித்துறை

அற்போ டமரர் குழாம்போற்றும் வெங்கை யமலர்வெற்பில்
நற்போ தகமன்ன மன்னின் காத னலமறியான்
பொற்போ டாவுமிழ் செங்கேழ் மணியைப் புனத்தில்வெறுங்
கற்போ லெறிந்து சுகம்போக்கி நிற்கின்ற கன்னிகையே.

கஉ

வஞ்சித்துறை

கன்னனெ டுங்சிலேவேள்
தன்னதி ருங்கணைபோ
தென்னநம் வெங்கையுளாய்
மின்னைய ணைந்தருளே.

கங

எழுசேர்க்கழிநெடிலடிவண்ணவிருத்தம்

அருளாளர் வெங்கை புரமேவு கின்றவரனாரை நம்பு கிலர்போல்
மருளாவ யர்ந்து தமிழேனி ருந்து மதனூலு ழிந்து விடவோ
பொருளாத ரங்கொ டகனா கன்ற னெடுநோவ ணைந்து புகலாய்
உருளாவி ரைந்து திரைமோது கின்ற வொழியாவ ளங்கொள் கடலே.

கச

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கடகரி நாம டங்கல் காலன்வெண் மதிய ரக்கன்
அடுமுய லகன்ப டைப்ப வடர்த்தனை பதத்தாற் கஞ்சன்
நடுமுடி கரத்திற் கொண்டாய் நகைத்துமூப் புரமெ ரித்தாய்
படைகள்கைக் கொண்ட தென்கொல் பகருதி வெங்கை யோனே.

கரு

கவிவிருத்தம்

வெங்கைப் பதிமே வியலித் தகரின்
துங்கப் படுதேர் மிசையே சுடர்கால்
தங்குற் றவியங் குறுதன் மையெவன்
நங்கட் கதியம் புதிநன் குறவே.

கக

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நன்போது கொடுபுலவர் பரவுதிரு வெங்கைபுர நாதர் நாட்டில்
முன்போத வறிவனைத்து முயிர்மதவே னெடுத்தசிலீ முகங்கடாக்கிப்
பின்போது மமயத்தோ வெமக்குமணி வாய்மருந்து பெறவ ளிப்பீர்
பொன்போல வடிவுபடைத் திரும்புபோன் மனம்படைத்த பொருவின் மாதே.

தேரிகைவெண்பா

பொன்னாண் கவினிமைக்கும் பூவையர்சொற் கண்கைவேள்
வின்னாண் கணைநிகர்க்கும் வெங்கைபுர—மன்னாழன்
நீர்க்குப் பயந்தவடா னீநெருப்பா யன்றெழுந்த
சீர்க்குப் பயந்திலளோ செப்பு.

கஅ

தழை. கட்டளைக்களித்துறை

செவ்வா யிளந்திரு நீதந்த மாந்தழை சீறடிக்கும்
ஒவ்வா தெனநினை யாதுகண் ணோடொற்றி யோதிவைத்தான்
அவ்வா னவர்புக டெழ்மான் றிருவெங்கை யன்பமதன்
வெவ்வா ளிகள்விலக் காமருந் தாக வியந்தனளே.

நக

நேரிசைவெண்பா

விழுமுருளு மேங்குமெழும் வெங்கைக்கோ விர்தா
எழுமதிய மென்னு மிரங்குந்—தொழுமிதழி
இன்றா மரைக்க ணிராமா வருளெனுநீர்
தன்றா மரைக்கண் டா.

சு௦

கட்டளைக்களித்துறை

தடுத்திலை யைம்புல வேழங்க டம்மைத் தவநெறியில்
அடுத்திலை யன்பு ரினமே மருவி யவலரினம்
விடுத்திலை யெங்க டிருவெங்கை வாணர் விரைமலர்த்தான்
எடுத்திலை நெஞ்சக மேவிடு மோநம் மெழுபிறப்பே.

சுக

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியனிருத்தம்

என்னடிகள் வெண்குறணே ரடியி ரண்டு
மென்றலையி லிருத்துமிறை வெங்கை நாட்டில்
முன்னடிக ளிரண்டுநெடி லடிகள் பின்னர்
முயங்கடிக ளிரண்டுநே ரடிக ளாகப்
பன்னடிக ளொருநான்கு கொடுந டக்கும்
பழுதகல்வெண் டறைப்போலப் படர்த லாலே
பின்னடிக ளெங்கடிரு வடிகண் முன்னர்ப்
பெயர்ந்தவடி யெழிவிளஞ்சே யடிக ளாமே.

சுஉ

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியனிருத்தம்

ஆர ணங்களு மோத ரும்புக ழாளர் வெங்கைபு ரேசனார்
பூர ணந்திரி யாது ணர்ந்திலர் போல வன்றுயர் கூடவே
வார ணங்களி தானி ரும்பிடி வாயி னுங்குற வேகொடா
நேர ணைந்திடு கான கம்புகு நேயர் வந்திலர் மீனவே.

சுந

கட்டளைக்களித்துறை

மீனக் கருங்கண்ணி வேள்கணை யாற்சில வேடர்வைத்த
கானக் கருங்கண்ணி மான்போற் பதைத்தனன் காரளிகள்
தேனக் கருங்கண்ணி யீந்தரு ளீர்திரு வெங்கைநகர்
மானக் கருங்கண்ணி மாறீர்ந் தவனாயிர் வாழ்வதற்கே.

சுச

சித்து. எண்கீர்க்கழிநெடியடியாசிரியனிருத்தம்

வாளா யொளிர்கட் பொனைணந் திடுமான்
மாலா கவினங் குறுபொன் னனையான்
நீளா சையினுய்த் தகரும் பொனெலா
நிகழ்செம் பொனெனப் புரிசித் தர்பெறும்
ஆளா யவர்வெங் கையிருப் பமவ
ரருளப் பொடியா குமருந் துதனைக்
கேனா யெளிதா கவளித் திடுவேங்
கினர்நம் பசிதீ ரவனம் பட்டையே.

சுடு

பதினான்குசீர்க்கழிநெடியடியாசிரியனிருத்தம்

படத்தினிற் பொதிந்த குடத்துவென் னெலும்பு பரிந்துபெண் ணாக்கவு மறியா
பரவையிற் புணைபோன் மிதந்துவந் தணையப் பருங்கல்பண் ணாக்கவு மறியா
வடுத்துல கனைத்தும் பரவுற மறைந்த வரியகண் ணாக்கவு மறியா
அமலவென் கவிசு னடியனென் மனத்தை யளிந்தபுண் ணாக்கவே யறியும்
எடுத்தசங் கதனை விடுத்திவற் றெதனை யெடுப்பமென் றறியுள மருள
விவரங்கிடு மெகின்விட் டிவற்றெதை யூர்வ மெனவயன் கருதுறக் குவளை
விடுத்திவற் றெதனைப் பறிப்பமென் றுசாவ வின்மதன் பணிலம்வா லெகினம்
விரிந்ததண் குவளை பரந்தவொண் பழன வெங்கைவா ழெங்கண யகனே.

அறுசீர்க்கழிநெடியடியாசிரியனிருத்தம்

நாடா வுழைகள் புனநாடு நாணுஞ் சுகமுஞ் சுகமாகும்
ஆடா மயிலு மரவுணவுண் டாடு மரவு மெலியுண்ணும்
பீடார் கயிலை மலைப்பெருமான் பிரியா வெங்கை புரநாட்டில்
கோடா விதனிற் புனத்திருந்த கொடியார் சென்ற படியாலே.

சுள

மேற்படிவண்ணனிருத்தம்

படியறு சிம்புள தெழநீடும் பயமொடு மங்கரி யினமோடப்
பிடியொ டுமங்கரி யினமோடப் பெருவரி வெம்புலி பொருகேழல்
மடிமயி ரெண்கதிர் திசையோடும் வனவழி வெங்கையி லுறமீசர்
அடிதவிர் நெஞ்சக மெனநீளு மகலிரு னிங்குற *லயநீயே.

சுஅ

நேரிசை வெண்பா

நீத்தவினை யார்புகழும். வெங்கையோய் நின்னடியால்
தேய்த்த மதியைத் திரும்பநீ—வாய்த்தநுந்
தேனணைக்குந் கொன்றைமுடி சேர்த்தி யழல்விக்க
யானுனக்குச் செய்தகுறை யேது.

சுக

சுஅ. ஐயவென்பது அயவெனப் போலியாயிற்று.

கட்டளைக்கவித்துறை

எட விழுங்குவ னைத்தாரிற் றேனொ டிசைச்சுரும்புங்
கூட விழுங்குவ வுத்தோட் டிருவெங்கைக் கோன்றுணையங்
கேட விழுங்குவ ரிப்புன லுண்பவன் கேழ்மதியம்
வாட விழுங்குவ தெய்தாமை நான்செய்த வல்வினையே.

௧௦

கொச்சகக்கவிப்பா

வல்லங்க மானமுலை மாதுமையா னென்றனினை
இல்லங்க மானதுத லின்பகையென் றவண்முனியச்
சொல்லங்க மீதிற் சமப்பதென்கொ னீயிந்த
வல்லங்க மாம்பிறைய வெங்கை புரத்தரனே.

௧௧

அறுசீர்க்கழிநெடியடியாகிரியவிருத்தம்

புரந்தரனு மரியயனும் பரவுபரன் றிருவெங்கை புரமே யன்னுள்
இருந்தரள வடம்புரளு மினமுலை னாடோறு மெழுந்து யர்ந்து
வருந்தமரை மலர்த்தாணு லெனத்தினமுந் தேய்மருங்கை வருத்த நீருந்
திருந்துநெடுங் குழலிசைதல் வண்டினங்கா டகுதிகொலோ செப்பி டரே.

௧௨

கவிநிலைத்துறை

செங்கையில் வில்லே றிடுகனை யோடுஞ் சினவேளை
இங்குற வாவா வென்ன விருந்தே குயில்கூவ
மங்கையர் நானே மாவை வளர்த்தேன் வடுவுற்றேன்
வெங்கையின் மேவுங் கண்ணுத லாரும் வினவாரே.

௧௩

அறுசீர்க்கழிநெடியடியாகிரியவிருத்தம்

வில்வளை த்தைங் கணைகொடுபோர்த் தொழில்புரிய
வரும்பொருவில் வீர வேளே
கல்வளை த்தன் ரொருகணையான் முப்புரங்கண்
முருக்குபெருங் கழற்கால் வீரன்
பல்வளை த்தென் புனற்பழை வெங்கையான்
டகையொடுபோர் பயிலப் போதி
எல்வளை த்தன் டளிர்க்கையினம் பெண்ணொடமர்
செயலாண்மைக் கியன்றி டாதே.

௧௪

கவிவிருத்தம்

இந்து வந்து வெதிர்ப்ப விருந்தமிழ்
வந்து வந்து மலைப்பதை யின்றொடை
தந்து வந்து தவிக்கிலர் செய்க்கரை
நந்து வந்துமன் வெங்கையி னாதே.

௧௫

ஊசல். என்சீர்க்கழிநெடி. லடியாசிரியவிருத்தம்

நானக் குழலளிக னெழுந்து பாட நாகித் தணியசைய வாடி ரூசல்
பானற் கமலவயல் வெங்கை வாணர் பதமுற் றிலர்பவமொத் தாடி ரூசல்
மானக் குமரருள மறுகி யாட வாட்கட் புடைபுள வாடி ரூசல்
கூனற் பிறைவெயர்ப்ப வாடி ரூசல் கோவைக் கணியிதழீ ராடி ரூசல். ௧௬

கட்டளைக்கவித்துறை

ஊனாகி யைம்புலக் கூட்டங்க ளாகி யுழல்கரணக்
தானாகி வெவ்வுயி ராய்க்குண மாகித் தனியிருளாய்
நானாகி நல்லருட் சத்தியு மாகி நலத்தவெங்கைக்
கோனாகி மற்றொன்று மாகா திருப்பக்கை கூடியதே. ௧௭

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி. லடியாசிரியவிருத்தம்

கூடற் பதியிற் சமணிருளைக் குலைத்துத்
திருவெண் ணீற்றதொளி
கொடுத்துக் கருத்திற் குடிபுகுந்தென் குலத்தைத்
தொழும்பு கொளுங்கோவும்
ஆடற் பரியிற் சேரமா ன்ணையக்
கயிலைக் கிரிமீதி
லாளைக் கழுத்தி லிவர்த்தணையு மரசந்
திருநா வுக்கரசும்
நாடப் பசும்பொன் னிடைப்பதித்த நாக
மணியிற் றமதுதமிழ்
நாட்டப் படுநின் றனதுதிரு நாமத்
தினைப்புன் மதியாலென்
பாடற் பதிப்ப திரும்பிலதைப் பதிக்குந்
தகைமை போலுங்காண்
பதியாய் வெங்கைப் பதியாளும் பகராக்
கருணைப் பெருமானே. ௧௮

அறுசீர்க்கழிநெடி. லடியாசிரியவிருத்தம்

மாறா மலமொன் பதுவாயும் வழியு முடலை யுடலமிக
நாறா வகைநன் மணந்திமிரு நடலைக் கபட மாதர்த்தமைப்
பேரா கினைந்து கடலமுதே பிணையே மயிலே யெனப்பிதற்றித்
தேரா வெனையுத் தனைத்துதிக்கச் செயுமோ வெங்கைச் சிவன்றானே. ௧௯

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

எண்சீர்க்கழிநெடி ஸடியாகிரிய விருத்தம்

சிவனாலு மறையாலு முணர்வி னாலுந்
தெரியாத பரன்வெங்கை யரசன் றன்மா
தவனாலு மயனாலு மலரி யாலுஞ்
சசியாலுங் குருவாலு மமரர் கோவாம்
அவனாலுங் குகனாலு முனிவ ராலு
மாவாலுஞ் சுரராலும் புலவ ராலும்
எவராலும் வெலற்கருமைப் புலன்கள் வென்ற
வெழி ஸடியார் பெருமைதனை யியம்பொ ணுதே.

சு 0

எழுசீர்க்கழிநெடி ஸடியாகிரிய விருத்தம்

தேக்குறு கருணைப் பெரியநா யகிதன்
றிருமுலை சுரந்தபான் மதூர
வாக்குறு மழகன் ஞானசம் பந்த
வள்ளலுண் டிடவவன் கடைவாய்ப்
போக்குற வொழுகுந் திவலையொன் றடியேன்
புண்ணிய வசத்தினாற் கிடைப்பில்
தாக்குறு புலன்வென் னுன்னடி யவருட்
டங்குவன் வெங்கைகா வலனே.

சு க

அறுசீர்க்கழிநெடி ஸடியாகிரிய விருத்தம்

வருமதன் கொடிய நென்பாள் வரிக்குயிற் காற்றே நென்பாள்
குருமதி முனியே லுன்னைக் கும்பிடு கின்றே நென்பாள்
ஒருவரும் வெங்கை யீசற் குரைப்பவ ரிலையோ வென்பாள்
முருகல ருணை தீ தென்பாண் மொய்குழன் மையல் கொண்டே.

சு ௨

களி. எண்சீர்க்கழிநெடி ஸடியாகிரிய விருத்தம்

கொண்டறவழ் மணிமாட மலிந்த வெங்கைக்
கோவிடங்கொள் பெரியநா யகியெம் மன்னை
தண்டரள நகையுமையாள் கருணை தன்னாற்
ரூலத்து வந்தகுருக் களையுட் கொண்டு
கண்டவர்க ளதிகயிப்பப் பரமா னந்தக்
களிப்படைந்து கரணமுடல் புலன்க ளெல்லாம்
உண்டெனவு மிலையெனவு முணர்ந்தி டாம
லுணர்வுநடந் திருக்கின்ற களியார் யாமே.

சு க

நேரிசைவெண்பா.

யாமேபோய் வெங்கை யிறைவன்பான் மெல்லியலீர்
மாமேவுந் தண்மாலை வாங்குவோம்—பூமேவும்
அன்னத்தாற் காண்டற் கரியவனைத் தூ துவிடும்
அன்னத்தாற் காண்டற் கரிது.

சுச

கட்டளைக் கலித்துறை

அரியாளை வேதன் றலையரி வாளை யரியமறைப்
பரியாளை யெங்க ளிடைப்பரி வாளைப் பழுதில்வெங்கைப்
புரியாளை யெவ்வுல கும்புரி வாளைப் பொதுநடனந்
திரியாளை யையங் கொளத்திரி வாளைச் செறிசுவனே.

சுரு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

செறியிதழ் வனசப் பொன்னிற் சிறந்தமா தினையு நீங்கிப்
பொறிவழி மறுத்து வெங்கைப் புரத்தனைப் பொருந்த நோக்கும்
அறிஞரு மிவனைக் கண்டோ மருந்தவப் பயனா லென்னும்
மறிவிழி யணங்கைக் கண்டு மறியுமோ மன்னர் கோவே.

சுசு

நேரிசையாசிரியப்பா.

கோதை தாழ்ந்த கொடிநிமிர் நெடுந்தேர்ப்
பரிதி வானவன் பாவையிற் படியக்
கடனிறக் கமலக் கட்பெருந் திருமால்
மாற்பிடைக் குங்கும மட்டித் தாங்கு
குரைகடற் றுகிர்ப்பூங் கொடிபடர்ந் தென்னச்
செக்கர்வந் தெய்தத் தன்மனந் திரிந்து
மணந்தவர்த் தணந்த மாதர்வீழ்ந் திறப்ப
அமைத்த வழல்கொலோ வறைநி ரென்னுஞ்
சேண்விசும் பெழுந்த திங்க ணைக்கிக்
கருங்கடு ஷமிழ்ந்த கடன்ம நித்தொரு
வெண்கடு ஷமிழ்ந்த தெனவுனம் வெதும்பும்
மந்த மாருதம் வந்தழல் வீசற
ஆற்றா ளாகியவ் வளக்கரி னின்றெழும்
ஊழித் தீகொலென் றுன்னியே யயரும்
வேய்ங்குழல் காம வெவ்வழல் கொளுவ
ஊதுங் குழலென் றுரைத்தக நெகிழும்
மென்மல ரமளி மேல்விழும் புரளும்
அசைந்தெழு முயிர்க்கு மந்தோ வென்னும்
ஒள்ளிதழ் குவித்துயிர்ப் புமிழ்ந்திடு மவிழ்ந்த

உ௦ கருங்குழல் வாமக் கரங்கொடு செருகித்
தனிப்பொற் தூணிற் சாய்ந்திடும் பனிரீர்
சந்தனக் கலவை தண்ணறுங் கோதை
தரள வடங்க டரிப்பவர் திறைஞ்சும்
பாங்கியர்ச் சுளிந்து பறித்தவை யெறியும்

உரு மழவிடை மீதில் வந்துநீ யுலாவக்
கண்டுநின் னழகுணங் கருங்கட் பூங்கொடி
விரைமலர்ப் பொழில்சூழ் வெங்கை காவல
பொன்னவிர் புரிசடைப் புனித
மன்னவ வவனோய் மருந்துநின் புயமே.

சுள

என்சீர்க்கழிநெடியடிவண்ணவிருத்தம்
புரளுந்திரை யெறியுங்குரை கடலும்பகை தமிழோன்
பொதியம்பகை மதியம்பகை மதனன்பகை முலைசேர்
தரளம்பகை பீனையன்றில்கள் பகையங்குயில் பகையே
தமரும்பகை யீனையும்பகை சகியும்பகை நகர்வாழ்
திரளும்பகை மலர்சிந்திய வீணையும்பகை பனிரீர்
திமிருங்குளிர் களபம்பகை யெனிலென்செய வடியேன்
அருளுஞ்சக மருள்கின்றிலர் பெயர்ச்சங்கர ரெனவே
யணிவெங்கையி லமர்கின்றவ ரதுமென்குறை யனமே.

சுஅ

நேரிசைவெண்பா

அந்துவா வென்று மறையே னினைத்தவர்க்கு
வந்துவா வென்று மருவல்போல்—இந்துவாழ்
என்றைக் கடுக்கு மிருஞ்சடைசேர் வெங்கையோய்
என்றைக் கடுக்கு மிதம்.

சுஈ

வண்ணத்தாழிசை

இதயங்கலங்க வினையம்புகன்ற வொருவஞ்சகன்ற னுடனே
யெனையுந்துறந்து மனையுங்கடந்து தனியங்ககன்ற மகளே
மதியங்கிடந்த முடியன்றயங்கு திருவெங்கைவந்து நெடுநாள்
வரமுன்கிடந்து கினைமுன்பயந்த பயனின்றகண்ட திதுவோ
புதிதங்கிலங்கு மணியன்றிறைந்த சுடரொன்றிருந்த மனையே
புகுவெம்புகின்ற வடிவம்பரந்த தழல்வெஞ் சுரஞ்செல் வறுமோ
வதனம்பொலிந்த குமுதம்புலர்ந்து விடிலங்கிருந்த முவனோ
மகள்சென்று முயந்தில் வளவும்புலம்பு மனம்வல்லிரும்பின் வலிதே. எ௦

ஆசிரியத்தாழிசை

வலிய வடியேன் மனத்துவர் தெய்தினான்
மலியு மமுதுணும் வானவர் தேடியே
மெலிய வணுகலா வெங்கையி லீசனே.

எக

சுஈ, அறையோம் என்றும் பாடம்.

என்னிருசீர்க்கழிநெடி லடிவண்ணவிருத்தம்

ஈதற மன்று தனித்தே யானுறு கின்ற தலத்தே
ஏகினை என்னை பிடித்தே யேதமி தெங்கள் குடிக்கே
மீதுறு கொன்றை மணத்தால் வேணியி லிந்து வருப்போல்
வீறுகிர் கொங்கை யுறுத்தால் வேல்விழி முந்து சிவத்தால்
கோதித ழின்று வெளுத்தாற் கோளனை கண்டு கறுப்பான்
கோதையர் வம்பு தொடுப்பார் கோடுர மஞ்ச ணிறத்தால்
மாதுமை கண்டு கொதிப்பாண் மாபுகழ் வெங்கை புரத்தோய்
மாறுவை யன்பு பினைத்தான் மாழ்குவ னென்று மினைத்தே.

ஏஉ

கட்டளைக்கனித்துறை

இளையா திடைமென் முலைசுமந் தேயம் முலையுமின்னங்
கிளையா வுயிருண் டிடவறி யாவிரு கெண்டைகளும்
முளையா நகையிவண் மேல்வெங்கை வாணநின் மொய்ம்பிலன்றி
அளையா நறும்பொடி பட்டதன் ரோமிரு மற்புதமே.

எக

என்சீர்க்கழிநெடி லடியாகிரியவிருத்தம்

அரவு முரிகளு மென்புமா லயனோ
டமரர் தலைகளு முண்கபா லமுநீ
ஒருவி யறுவைபு னைந்துமா லிகைவா
ளுமிழு மணியணி சந்துமான் மதமே
மருவ வருவில் ணிந்துமா லையிலே
வருகி மலேதர வந்தநா யகிபோல்
வெருவி யிவளவை நிந்தியா ளலன்காண்
விமல வெழின்மிகு வெங்கைவாழ் பவனே.

எச

நேரிச்செவண்பா

வாட்டுபவங் கொல்புகலி வண்புலவன் பேரின்ப
வீட்டுபவங் கொள்ளுகொள விட்டநான்—கேட்டுவரா
தெப்பிறப்பி லெங்ஙனிருந் தேதுபுரிந் தெய்த்தேனோ
ஒப்பிறப்பில் வெங்கையுடை யோய்.

எரு

வண்ணக்கனித்துறை

உடைய வினைகளை முடுகி யெனதுள மொன்றினோன்
அடைய வறிவெனு மறிவை யருளிடு மண்டர்கோன்
விடைய னரவனை துயிலு மரிதொழும் வெங்கையோன்
சடைய னுமையுறு புடைய னவனடி தஞ்சமே.

எக

வண்ணத்தாழிசை

தழுவிய யணையினு றங்குதாய் தனைபு மருகுநெ ருங்கியா
தரவி னெடுதையில் கின்றமா தரையு மரிதின கன்றுபோய்
வழுவை யணையம் றங்கொள்கா வலர்கள் பதறியெ ழுந்திடா
வகைபல் கடைகடி றந்துறு மறுகு தொறுமிக வந்துகூழ்
ஒழிவின் ருமலியி ரைந்திடா துணவு சிதறிய ணங்குபோ
யுலவு மிருணிறை கங்குல்வா யுனது மருமமு யங்கவே
விழைவி னணையவ ணைந்திலாய் வெருவ விடுவத றங்கொலோ
விழும மசுறிரு வெங்கைவாழ் விமல விதனைவி னம்பிடே.

எள

குறள்வென்செந்துறை

விண்ட பூமுடி வெங்கை புரத்தனைக்
கண்ட மாதர் பெறுவது காமமே.

எஅ

மதங்கு. எழுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்

காவி கொண்ட களத்தர் வெங்கை புரத்தர் தங்கழல் பாடியே
வாவி கொண்ட மலர்ப்ப தங்கள் சிவப்ப வாடு மதங்கிதான்
நீவி கொண்டு முலைத்த டங்கண் மறைத்தி லாளெனி னிற்குமோ
ஆவி கொண்டிடு மிங்கி தற்குமு னென்று காளைய ரயர்வரே.

எக

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்

அயன்கொளுந் கவின்கூர் வெங்கை யமலன்றன் வரத்தா லன்றி
வியன்கொளுந் கவினான் மற்றோர் மெல்லியல் சேர்வோ னன்றே
நயன்கொளுந் தவமென் செய்தா ணகமக னெனத்தன் காதல்
பயன்கொளும் படிப கர்ந்து பரிசுவண் மாதர் மாதே.

அ௦

நேரிசைவெண்பா

மாதா வயிராமன் மற்றோர் பொருள்குறித்து
வேதா வறியாத வெங்கைபுரத்—தாதாவை
அப்பாவா வீட்டிற் கடியேன்சொற் கம்பெறவென்
றிப்பாவை கூறு மிரந்து.

அக

கட்டளைக்கனித்துறை

இரவாம லொன்று மயலோ ரிடைச்சென் றிரப்பவர்க்குக்
கரவாம லென்று மிடரே புரியுந் கடும்புலனிற்
பரவாமல் வெங்கை புரிவாணற் கன்பறும் பாசகரை
விரவாம னின்றவர் தாமே பரகதி வேண்டினரே.

அஉ

திருவெங்கைக்கலம்பகம்

கருள

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவா நென்னும்
வியன்றிருநா வுக்கரசின் மாற்றம் பொய்யோ
சுண்டுவா வெண்ணைவலப் பாகத் தன்னி
விருத்தகென நினைவேண்டி யொழியா மையல்
பூண்டுவார் விழிததும்பு புனலோ டொன்றும்
பொற்றொடிக்குந் திருவருள்செய் கின்ற யல்லை
நீண்டுவா னுலகனக்கும் பொழில்கும் வெங்கை
நிமலனே யெமையாளு மமரர் கோவே.

அரு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

கோபத் தோன்ற வதிந்தெழுந்து கோக்கின
சாபத் தோன்ற வளைத்தொழியாச் சரமே பொழிந்து காரகிலின்
தூபத் தோன்று குழற்பகைதான் நேருகிற நிறைவன் திருவெங்கைத்
தீபத் தோன்றும் புயனினைவைத் திரா ரின்னும் வாராரே.

மேற்படியே

வார்கொண்ட கனபமுலை யுமைகணவன் திருவெங்கைத் திருநெல்வேலி
வார்கொண்ட வுனதுமா ணிக்கமலைக் கருங்கொடியை யொரிப்ப தென்கொல்
கார்கொண்ட பசுங்காவின் மாலினிருந் தெங்கணம் கடிய வந்தப்
போர்கொண்ட மதவேன்வந் துறக்கூவுந் கருங்குயிலைப் பொடித்தி டாதே. அரு

கொச்சகக்களிப்பா

பொடித்தமத னுயிர்படைத்துப் பொருவதுவும் வெவ்வரவங்
கடித்தமதி பிழைத்தனலங் கால்வதுவு மாமுனிவன்
குடித்தகடன் மறித்தெழுந்து குமுறுவது முன்னமுன்னைப்
பிடித்தவினைச் செயலன்றோ பிரிவில்வெங்கைப் பெருமானே.

அசு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

மான்னொண்ட கரத்தீரு வெங்கைபுரத்
தவர்பலகை வழங்கப் பெற்ற
தேன்கொண்ட விசைப்பாண ரெனநினைப்ப
லுனைப்பாண சிறப்பு நீத்த
காண்கொண்ட தொடைப்புயத்தர் பெயர்மொழியா
யெனிலவர்பேர் கழற லாற்றால்
ஊன்கொண்ட மழுவலத்தோ ரிசைக்குடைந்த
பாணனென வுன்கின் றேனே.

அள

கவிநிலைத்துறை

உள்ளே னன்பர் தங்கனொ டன்போ டும்வண்ணம்
விள்ளேன் வஞ்சம் பொய்கொலை காமம் விடுகில்லேன்
எள்ளே னங்கம் வெங்கைபு ரேசா வென்னேயங்
கொள்ளே னெவ்வா றுய்குவ னந்தோ கொடியேனே.

அஅ

தவம். எண்சீர்க்கழிநெடிடையரசிரியவிருத்தம்

கொடியவரை வனத்திருந்து நோற்கி னுந்தோட்
கொற்றவரை யொத்தவரைத் துறந்து போகிப்
படியவரை மருட்டுதவ வேடந் தாங்கிப்
படிமுழுது முலாவுகினு மறைக னெல்லாம்
முடியவரை யறுத்துணர்ந்து புகலி னுந்தீ
முளரிமலர்க் கரத்தெடுத்த வெங்கை வாணர்
அடியவரை வழுத்தியவ ரடிகள் சூடா
வவலரையோர் பொருளாக வறிகி லோமே.

அக

மேற்படியவேறு

அறிவினிலி லங்குதிரு வெங்கைநக ராள
ரடியினின்று யங்கியுறு மென்றனக வன்மை
எறியயில வென்றவிழி யின்கடையி னாலே
யிமைவிழுமு னுங்கிமய றந்தமட் மாதைப்
பொறியரவ ணைந்துதுயி லுங்கடவுள் கண்டாற்
பொறியவனு ரந்தனிலி ருந்திடுவ னோதான்
வெறிமலர்நெ டுஞ்சிலைய னங்கனெதிர் கண்டான்
மிகுமிரதி கொங்கையவ னம்புயமு ருதே.

கஃ

கட்டளைக்கவித்துறை

உருதே சிறிய ரினம்பே ருட்பய னுற்றவர்சொல்
மருதே புலனிற் புகாதே திருவெங்கை வாணற்கன்பு
வெருதே யுனக்கிடர் செய்கின்று னோர்க்கிடர் மீண்டியற்றிக்
கருதே யிருமன மேபிற வாரெறி காண்பதற்கே.

கக

எண்சீர்க்கழிநெடிடையரசிரியவிருத்தம்

காணும லயன்றேடு நின்று டிக்கட்
கண்ணப்பன் ரொடுகழற்கால் வைத்த போதில்
கோணுக முரிந்ததுவோ குளிர்வெண் டிங்கட்
கொழுந்துபொரு தொதுங்கிற்றோ நீர்ப்பெ ணன்பு

திருவெங்கைக்கல்ம்பகம்

கநக

பூனா லருவருத்து நோக்கி னுன்கொல்
பொன்னிதழித் தொடையல்குழந் திழுத்த தோசொல்
வீணைபட் டழியாத வன்பர்க் கன்பாம்
விமலனே வெங்கைவரு மமர ரேறே.

கஉ

கொற்றியார். நேரிசைவெண்பா

ஏறுவக்கும் வெங்கை யிறைவற் றொழுதுதவப்
பேறுவக்கு மின்னே பிடிக்கவோ—கோறுவக்குங்
கூடு குறைத்த கொடுமதனை மொய்த்தகுழற்
காடு குறைத்த கருத்து.

கங

அறுசேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

கரியவன் கமலக் கோயிற் கண்ணவன் கற்ப கக்கா
உரியவன் சுரர்குற் றேவ லுவந்துநா டொலும்ப யின்னும்
அரியவ னென்னத் தன்றா னன்பிலா வெனக்கு வெங்கைப்
புரியவ னளித்தா னென்றாற் புரிதருங் கைம்மா றென்னே.

கச

கட்டளைக்கனித்துறை

எந்தீ வரமதி மாழ்கிச்செவ் வான மெனுங்கொடிய
செந்தீ வரமதி யாகும்வெண் டவரத் தேம்புமெம்மேல்
இந்தீ வரமதி ரேகவில் வேள்விடி னேதுசெய்வோம்
நந்தீ வரமதி னாடாளும் வெங்கை நயந்தவனே.

கரு

பன்னிருசேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

நயன் மிருண்டு பேரகாமுன் னடனப் பெருமான் றினப்பாரார்
நடக்கும் பதங்க டளராமுன் னடவா ரமலன் றிருக்கோயில்
பயனின் மொழிகள் குளராமுன் பரம னடித்தா மரைதுதியார்
பழுதில் செலிகள் செவிடாமுன் பரிந்து சிவன்மெய்ப் புகழ்க்களார்
செயலி னெடுங்கை நடுங்காமுன் றிருமா மகளுங் கலைமகளுஞ்
செறியுந் திருவெங் கைக்கரகைச் செழுமென் மலர்கொண் டருச்சியார்
மயலி லழுந்தி யயராமுன் மனத்தி லவனை யிருத்திடார்
மனித ருமுன்று வாள்போய் மறியா நரகின் மறிவாரே.

கக

பதினான்குசேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

மருக லம்பர்களர் நின்றி யூர்மீழிலை வல்லம் வேதிருடி செய்ஞலர்
மறைசை காசிதிரு நாவ லூர்கயிலை மயிலை கற்குடிநல் லூர்நனை
அருணை பஞ்சநதி திங்க ஞாற்பனசை யதிகை யொற்றிதிரு நாரைபூ
ரால வாய்திருநெல் வேலி வஞ்சிபழை யாறை கச்சிதிரு ராதலூர்

சிரபு ரங்கமலை முல்லை வாங்குழிய நிருவ ரத்துறையு மேபுகார்
 திருவ லஞ்சுழிந ளாறு வேதகிரி தில்லை மாணிகுழி யாதியாய்
 விரவு கின்றபதி பலவி னுங்குடிகொள் விமலன் வந்துதன தருளினால்
 விமல சங்கரியொ டுறையும் வெங்கைகநர் மேவு வாரமர ராவரே.

கௌ

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

ஆவியி னிடத்துந் நெம்முகப் பகையென்
 றம்புயத் தினைப்பிடித் திழுப்ப
 மேவுவெண் பற்சொற் பகையெனு மணிகள்
 வெருவிவந் தடியின்மேல் வீழக்
 காவியங் கருங்கட் பகையெனு மணிகள்
 கலங்கியெண் டிசைதொறு மிரியப்
 பூவையர் மகிழ்வுந் துலாவுதும் வெங்கை
 புரத்தனெங் கருத்தன்வே நிலையே.

கஅ

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

இரையும் புனற்செஞ் சடைமுடியுங் கடுவார் மிடறு மிளமதியம்
 புரையுங் கனலி மருப்பொளிருந் திருமார் பகமும் புலியதன்குழ்
 அரையுங் கரியின் நலைமிதித்த வழகார் வெங்கை யரன்றூளும்
 நிரையுஞ் சுரர்கண் டுருவினைத்து மருளே யென்ன நீனைவாரே.

கக

நேரிசைவெண்பா

நினைகுவதுன் கோலமே நெஞ்சத் தடியேன்
 புனைகுவதுன் செங்கமலப் பொற்றான்—வினவுவது
 கோவே யெனவிண் குழாம்புகழும் வெங்கைகநர்த்
 தேவே யுனதொழிவில் சீர்.

க00

திருவெங்கைக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

தனிச்செய்யுள்கள்

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

விறற் தார்கலை பாதி யோடுவ
 னத்தி லேயழ விட்டதார்
 வெஞ்சி றைப்புக விட்ட தார்துகி
 லுரிய விட்டுவி ழித்ததார்
 உற்ற தாரமும் வேண்டு மென்றினி
 மன்னர் பெண்கொள லொண்ணுமோ

வுமிய டாமண மென்ற வாய்கிழித்
தோலை காற்றிலு ருட்டா
வெற்றி யாகிய முத்தி தந்தருள்
வெங்கை மாசுகர் வேடர்யாம்
விமல் ரானவ ரெமைய டுத்தினி
தெங்கண் மிச்சின்மி சைந்தபின்
பெற்ற வேலர்த மக்கு யாமொரு பெண்வ
ளர்ப்பினி லீந்தனம்
பெற்ற பிள்ளைகொ டுப்ப ரோவிதென் பேய்பி
டித்திடு தூதரே.

அறுசீர்க்கழிநெடியடி யாகிரியனிருத்தம்

துளங்குமொளித் திங்கடனை யம்புலியென் னுலகமெலாஞ்
சொல்லக் கேட்டும்
பளிங்கினைய வயிற்றினது விழுங்கியமான் புறந்தோன்றப்
பார்த்துங் கெட்டேன்
இளங்கொடிய புலியிதென வறிந்திலே
னறிந்தேனே லென்பட் டாலுங்
களங்கனிமா மிடற்றிறையைத் திருவெங்கைக் காவலனைக்
கைவி டேனே.

இவ் விருசெய்யுட்களும் பிரதிகடோறும் இருக்கின்றன.

கக. திருவெங்கையுலா

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

நாவலர்தம் வாய்வீதி நாளு முலாவருமே
தாவருநம் வெங்கையிறை தன்னுலாப்—பாவெனுமோர்
அம்பொற் றுளைபூண வாழத் தகப்பட்ட
கும்பக் கடாக்களிறறைக் கொண்டு.

தலவிசேடம்

க பூமேவு செம்மற் புகழ்வடிவங் கொண்டன்ன
பாமேவு மங்கைபுகழ் பண்பினான்—ஏமேவு
வில்லிற் கருந்தடங்கண் மேவுஞ் சிறியதுதல்
வல்லிக் கிடங்கொடுத்த வண்மையினான்—அல்லிமலர்
யாணர்த் தவிசி னெகினவர சின்றனவுங்
காணக் கிடையாத கங்கையான்—மாணப்
பொருவரிய பூங்கட் பொறியரியாற் சென்று
மருவரிய நற்றூண் மலரான்—விரவுசடைக்
டு காளிருக்க விவ்வீங் கதிர்க்கியைபென் னென்றுமறி
மானிருக்குங் கைத்தா மரையினான்—யானிருக்குங்
காயத் திருப்பதுபுன் காரேனக் கொம்போவென்
றேயப் பிறையிருக்கு மீர்ஞ்சடையான்—தூயமுக்
கண்ணுமெழின் மூக்கொடுவார் காம்புணர் கூவிளமென்
வண்ணவிலை காட்டும் வதனத்தான்—அண்ணல்
வழுவை யடர்த்து வயங்கொளேறி பத்தர்
மழுவை யுவக்கு மழுவான்—பழுவடிமைக்
கண்ணினையுஞ் சில்லோர் கடவுளெனத் தன்னொடும்வைத்
தெண்ணவழ னஞ்சயின்ற வெம்பிரான்—பெண்ணுருவம்
க0 பெற்ற வருளொடும்போய்ப் பெண்வலைப்பட்ட ஓற்றதுயர்
அற்ற வறிஞ ரகம்புகுவோன்—ஓற்றவிரி
தத்துவமென் றுறையந் தாங்கடந்து போயறத்தில்
எய்த்தவர்க்குக் காட்டு மியல்பினான்—முத்தமணி
ஆற்றிற் பொருடிருவா ளுர்க்குளத்தி லன்றுசென்று
தோற்றப் புரியுந் தொழிற்சித்தன்—ஏற்றுங்
கணையமல ரென்று கருதா மதனைத்

துணையை விடுத்தெரித்த தோன்றல்—அணையும்
பிறப்புக் கிறப்புப் பெருமருந்து செய்யுங்
குறிப்புக் கரியமுது குன்றோன்—சிறப்பப்
கடு பெரியவரைச் சங்கம் பெறப்பந்தி சேர்த்து
விரிய விலைமுன் விரித்து—வரிசைபட
அன்னம் படைத்துமிசை யாங்கிடுவ விட்டருத்தி
மன்னும் பழக்காய் வரவளித்துந்—தன்னந்
துறைபடுநர் சென்னியிற்றன் றோழமைவான் கங்கை
பொறைபடநன் றேறல் புரிந்து—முறைபடுமிம்
மண்ணின்மேல் வெற்பு வளமுடையே மிம்மடவார்
விண்ணின்மேல் வெற்பதுநா மேவுவமென்—றெண்ணிமேல்
கொங்கைக் கலவைக் குளிர்சந் தழித்தலைத்துக்
கங்கைப் புனலைக் கடுத்தெழுந்துங்—கங்கைக்குத்

உ௦ தானா யகமென்று தானதனா லெஞ்ஞான்றும்
ஆனா வினைக ளழித்திட்டும்—மானாகக்
கோடுங் கழையுங் குடவளையும் விண்முகடும்
நாடுங் கழையு நளினமலர்க்—காடுங்
கொடுத்த மணிபலவுங் கொண்டு தனக்கிங்
கடுத்த பெயரை யளித்தும்—படைத்த
பழகு புகழிப் படிமுழுதும் போர்ப்ப
ஒழுமணி முத்தா றுடையான்—முழுகுபவஞ்
சிற்தும் விவசித்துச் செய்பணிக்குக் காரணமாய்
வந்துமுத னின்றெழுங்காய் வன்னியான்—எந்தை

உ௧ அருந்தவர்க ளென்று மமரரென்றும் பேரிட்
டிருந்தவர்க ளெல்லா மிரப்பப்—பொருந்தி
முனியா தவர்க்குவர முற்றுங் கொடுத்திங்
கினியார் வரவென் றிருப்பான்—நினையாமல்
வேத வுணவு வெறுத்துப் புகழ்முவர்
ஓதுதமி மூணுக் குழல்செவியான்—தாதையிகழ்
காலிற்குத் தக்க கணிச்சிகைச் சண்டிசொரி
பாலிற்குத் தக்க பழமலையான்—சாலிக்குக்
கைக்கரகத் துற்றியியுங் காவிரிபோற் சென்றுந்
செக்கரிதழ்த் தாமரையின் றேன்பாய்—வக்கமல

௩௦ ஏடு கனலா யிடுபசும்பொ னெண்பொருட்டாய்
மூடு கரியரியாய் மொய்த்ததடம்—பீடுபெற
ஞாலங் கருதுஞ்செஞ் ஞாயிற் றிரும்பகன்மால்
கோலங் கருதுங் குளிர்வொழில்வாய்க்—காலங்

கருதி யிருளிருப்பக் கட்செவிமா ணிக்கம்
பரிதியென நின்று பருகக்—குருதிபுரை
சேயொளிய பூண்மணிசூழ் திண்சுவர்முற் றுங்கவரின்
வாயி நெரிபளிக்கு மாடமுறத்—தூயசுதை
மாடநம் பிக்கு வழிவிடுவான் விண்ணெழுந்து
நீடு புனல்போல நின்றிலங்கப்—பாடநகர்*

௩௩ இந்நிரனுக் கன்றிங் கெனக்கென்று வேளசைத்த
பைந்தழைய தோரணம்விண் பாலசைய—வந்தணியில்
நாயகன னீக்குதுயி னங்கை விளக்கவிப்ப
மேய மணிப்பூண் விளக்கேற்றச்—சேயிழையார்
முன்றிற் றுகண்மாற்ற மொய்குழவிற் பூந்தொடைகள்
அன்றித் துகளா லதுநிரப்ப—மன்றில்
கொழுநன்சொன் மாதுகிளி கூற தடக்கப்
பழகுமயற் பூவை பகர—வெழிலி
மறைத்திருந்து செல்லமணி மாளிகையை வேத
முறைத்திருந்து தீப்புகைபோய் மூட—நறைத்திருந்து

௪௦ செந்தா மரைநாதன் நேரிற் பதாகையொடு
நந்தா மதிர்கொடிக ணட்பாடப்—பந்தாடும்
மங்கையர்கள் செங்கை வளையொலிப்ப வேர்மலியும்
வெங்கை நகரிருப்பு வேண்டியே—பங்குபடு
பெண்ணாசை நம்பிபசும் பொன்னாசை பெற்றவுளம்
மண்ணாசை தானு மருவுதலால்—விண்ணாசை
கொள்ளுஞ் சிறப்புக் கொடுப்பத் திருவுளங்கொண்
டெள்ளுங் குறியவுரு வின்றுபொய்த்—தெள்ளுங்
கனவு நனவுபோற் காட்டி யிரந்து
மனைவியுமை யோடு மணந்து—வினவினர்க்குப்

௪௩ பண்டை யறத்தின் படிவமிது வென்னவுருக்
கொண்டவிலிங் கையன் குலமைந்தன்—உண்ட
படிதாங்கி மாயன்றேர்ப் பார்தாங்கி யாங்கெம்
குடிதாங்கி நல்லிசைமென் கோதை—முடிதாங்கு
கல்வி யுறுநீல கண்டன் றுணைவனலர்ச்
செல்வி யுறையுந் திருமார்பன்—வல்விரகம்
பூண்ட மடந்தையரே பொல்லா நெனுநல்லான்
தூண்டு திகிரிச் சுமைதுறந்தான்—யாண்டும்
இலையென்றல் கேட்பவுயின் னாதென் நிரப்போர்
நிலைகண்டாங் கெப்பொருளு நேர்வோன்—அலையுண்டு

* பாடமைகா விந்திரன் என்றும் பாடம்.

௫௦ பாலாழிக் கின்றுநிலை பான்மதிக்கென் றொப்பிகந்து
தோலா துலகினைத்துஞ் சூழ்புகழான்—மேலாய்
செங்கமல வாணற்கே செந்நாலின் மேவுதல்வெண்
மங்கையெனு மவ்வுரையை மாற்றியே—சங்கையற
மூவுலகு னோர்க்கு முதுசீர்த்தி வெண்மங்கை
நாவுறைய வைத்த நலத்தினான்—தேவிகலி
வந்துதன்சீர் பாடுநரை மண்மீதி லந்நிலையே
இந்திரன்ரு னுக்கு மியல்பினன்—நிந்தையற
உண்டு பணையலரென் றெண் காவைக் கீழ்ப்படுத்திக்
கொண்டு புரைதீர் கொடையினான்—கண்டுபுகழ்

௫௧ பண்பு மலாது பயனும் புணர்ந்துநிதித்
தண்பதாமம் வென்ற தடக்கையான்—வண்டுவலர்
தம்மைவிழி காக்குந் தகவி னிமைபோலச்
செம்மைபெறக் காக்குந் சீருடையான்—மெய்ம்மைபெற
நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்டால்
எல்லார்க்கும் பெய்யுமழை யென்றுமுனஞ்—சொல்லாடும்
ஐய மகல வகிலமெலாந் தற்சட்டிப்
பெய்யுமழை யென்னும் பெயரானன்—துய்ய
மறையோர் மிடிப்பகைஞன் வாய்மைநா மென்றும்
அறையோ மெனப்பொய் யறைவான்—முறையோகி

௬௦ வேலிபுறஞ் செய்ய விளைத்துக் கரும்பயிலக்
கூலி கொடுக்குங் குலத்தோன்றல்—மாலிரவும்
ஆர்த்தி விருந்தா லடையாக் கதவழகு
மாத்திரையாய் நின்றொளிரும் வாய்தலான்—பூத்தபொருள்
ஏதப் படாம லிருந்துதவ நல்லறமென்
பூதப் படியுட் புதைக்கின்றேன்—வேதன்
நிலம்பெயர்த்து வைத்த நெடுவேரிற் சென்னி
குலம்பெயர்த்து வைத்த குணத்தான்—தலம்படைத்தோன்
கண்ட குலத்திற் கருதி னிரட்டியாம்
பண்ட குலத்தின் பயனானான்—மண்டலிகர்

௬௧ நல்லகோ லின்று நவைக்கோ லெனச்செயுங்கோல்
வல்லகோ லண்ண மலைவன்னல்—மல்லலுறச்
சந்தி பொருத்தித் தகுஞ்சீர் கொடாதடுக்கிப்
புந்தி மகிழற் புதவணித்தா—முந்தையோர்
செய்யுள்போற் செய்த திருக்கோயி லுள்ளிருந்தெம்
பையுள்போக் கிற்கும் பரஞ்சோதி—மையுள்

இருந்தபுன் மாக்கடமை யென்றுந் துதியா
வரந்தரவென் முன்னின்ற வள்ளல்—வரைந்தவிடை

பவனி

- தன்மதியி லென்றுழ் தனதுமதி காட்டியுறப்
பொன்மலியுங் கப்பம் புகவேற்றிச்—சொன்மலியும்
- எ0 இந்திரனு மேனோரு மேத்தத் திருவுலா
வந்தருளு நல்விழவுண் மற்றொ ருநான்—சந்தமறை
முன்னூல் வடிவுகொடு முந்தூல் புனைந்தன்ன
பொய்ந்தூ றருமறையோர் போந்தெள்ளின்—நெய்ந்தூறு
மாமஞ்ச ணெவ்வி வருமானைத் தையமுதம்
ஏமந் தருநெய் யினவெந்நீர்—தேமுந்து
வில்வநீர் கர்ப்புரம்பால் வெண்டையிர்செந் தேன்கரும்பின்
செல்வநீர் பல்கனியின் றீஞ்சாறு—நல்லிளநீர்
சந்தன மென்பனினீர் சங்கப் புனன் முதலா
வந்தன கொண்டுதிரு மஞ்சனத்தோ—ஒந்துதிரைக்
- எரு கங்கை நிறந்திரியக் கன்னிப் பிறைதிகைப்பப்
பொங்கு யலைத்துப் புறம்போந்து—செங்கயல்கள்
பாயுந் தடமாப் படர்ச்சடைமீ தாட்டியபின்
எயுங்கற் பான்மலைமா னெள்ளாத—மாயும்
புலியுரி மாற்றிப் புனைமணிய பாம்பின்
மெலியுரி யன்னதுகில் வேய்ந்து—வலிகெழுநற்
பஞ்சவ னென்ன முடிசூட்டிப் பார்வைக்கீழ்ச்
செஞ்சுடர்ப்பொற் றட்டிற் நிலகமுமிட்—டுஞ்சனிகர்
காதிற்குந் தோளிற்குந் கண்டமணிப் பூணென்னச்
சோதிக் குழைகள் சுமப்பித்து—வாதிப்பில்
- அ0 உண்ட வழனஞ் சொழுகிப் பரந்ததெனக்
கண்ட முழுதுங் கருஞ்சாந்து—கொண்டணிந்து
பொன்னினையார் நெஞ்சியங்கப் பூங்கலவைச் சேற்றிலிடுங்
கன்னிரைபோன் முத்தவடங் கைபுனைந்து—தந்திகர்ப்பைந்
நாக நினைவுவர நானு மலர்த்தாமம்
ஆக முழுது மணிந்திட்டுப்—பாக
மதிய மணியிழைத்து வைத்தன்ன செம்பொற்
புதிய மதாணி புனைந்து—நிதியவணி
மாத்திரைதா னன்றி வளைவடுவுங் காக்குமெனச்
சேர்த்தினர்கே யூரந் திகழ்வித்துச்—சாத்தியபூண்
- அரு என்ன மழுமா னியைந்த விரலல்ல
மன்னமணி யாழி மலிவித்துத்—தன்னொழியக்
கைசெய்த வீரக்குக் கட்டியதாய் முற்றாமல்

மொய்செய்த காலன் முாண்முருக்கி—மைசெய்த
மேனி யரக்கன் விறலோர் கணத்தழித்து
வானி னடுத்த மகிதேய்த்துத்—தானுடைய
வென்றிக் கணிந்ததென வீரக் கழிஞேன்றான்
ஒன்றிக் கிடப்ப வெளிர்வித்து—மன்றற்
புகைமுதனின் நேந்திரமும் பூங்குவளைத் தீப
வகைமுதல கொண்டுபணி மாறித்—தகைமை

கூ0 வலக்க ணிடப்பா விடக்கண் வலப்பாற்
கலக்க நிழலாடி காட்டி—நிலக்கலமும்
பொற்கலமு மன்ன மறையும் புகழ்மூவர்
சொற்கலையு மொத்துத் துதிப்பவிரும்—தற்கதிர்தன்
அங்கந் திரண்டமுத தாரையொழுக் கானதெனத்
தங்கு மணிப்பிடிய சாமரைகள்—அங்கசையச்
சாந்தாற்றி பேர்முரணித் தாமரைமூத் தன்னவெயர்
போந்தாற்றி ஞாங்கர்ப் பொலிவெய்த—வேந்தாற்றற்
பின்னை மதியினைமுன் பெற்றெடுத்த தாய்மதிபோல்
வென்னை மணிக்கவிகை மேனிழற்றத்—தொன்னாவனை

கூ0 ஒன்றா யிரம்வா யொலிக்கு மவைபோன்று
சென்றா யிரமெண் டிசைவிழுங்கக்—குன்றத்
திரண்டா யிரங்கை தெழிக்குமது போற்கை
இரண்டான் முழுவொன் நிரங்க—மருண்டார்நல்
நந்திகரங் கொண்டதென நற்றண் ணுமைமுழங்கச்
சந்தமறை யோன்விழையுந் தானங்கள்—முந்ததிரக்
கண்ணன் மலர்வாய்க் கழையெறிந்து பின்றொடா
வண்ண விசைக்குழல்கள் வாய்த்தொலிப்ப—மண்ணியங்கள்
வீணையபா தானத் திறையரவும் விண்ணரவும்
வானுருமே நென்ன மலிந்தார்ப்ப—மீன

கூ00 அலைப்புதல்வி போற்றுபெரி யம்மைப் பெயர்கொள்
மலைப்புதல்வி தன்கொழுநன் வந்தான்—தொலைப்பில்
முதுகுன்றம் வெங்கையென முன்னுங் கருணை
மதகென்ற கண்ணுடையான் வந்தான்—இதுகுன்றம்
என்னு மழவிடையான் வந்தா னெனக்கோடி
சின்ன மமுதஞ் செவிக்குகுப்ப—மன்னுசிவ
செந்துவர்வாய் மங்கைபங்க தேவாதிதேவவென
வந்திகரின் றார்க்குமொலி வானளப்பப்—பந்திமணி
மாடக் கரைசேர் மறுகிலஞ்சி மன்பதையா
நீடப் புதுநீர் நிறைந்தொலிப்ப—ஆடச்

௧௦௫ சிலர்செந் தழற்கொழுந்து சேட்போய் விழல்போற்
பலர்செந் துகிலெறிந்து பற்ற—மலர்சிந்தி
உம்பர்மே னிற்ப வுலகநெருக் காலுயர்த்த
தம்பதமக் கையெளிதிற் றுங்குவிப்பச்—செம்பொன்னெடுங்
தண்டுமிசை கொண்டு சகமின்ற டன்னையுடன்
கொண்டுமணி வீதி குறுகியே—பண்டு
சிலையாகி நெய்துபட்ட தீதகல மேரு
மலையாகி நின்றவா வந்த—நிலையாகி
நாரணனாய் விண்ணுயர்வா னன்னிறத்தாற் செங்கமல
ஆரணனாய் மிக்க வணியினால்—வாரணனாய்
௧௧௦ நின்ற பசும்பொ னெடுத்திருத்தேர்க் கண்டுவந்து
மன்ற விளங்கதிர்போல் வந்தேறி—வென்றிறநு
தந்தி * முகன்முருகன் சங்கரிநற் சண்டியிவர்
தந்த மரபிரதந் தாங்கடவி—வந்தணையக்
கட்டளைக்கற் பொன்னுரைபோற் காற்பொன் மறுகுரிஞ்சு
முட்டிமுடிப் பொன்விண் முகடுரிஞ்சப்—பட்டுடைத்தேர்
கண்டோர் விழிகள் களிப்ப நிலைபெயர்த்துத்
திண்டோ ளிறைவன் செலுத்துதலும்—பண்டோர்

குழாங்கார்

சிரந்துணித்தா னோடமர்ப்பச் சென்மதற்கு வேதன்
இருந்து படைத்தபடை யென்னத்—திருந்திழையார்
௧௧௫ முற்றினர்முற் றுத முலையிற் பெருவாழ்வுஞ்
சிற்நிடையி னல்குரவுஞ் சேர்ந்துளார்—முற்றும்
அமைக்கு நிகர்தோ ளணங்கா தலைத்தம்
பிமைக்கும் விழியா லிறுப்பார்—சுமைக்கு
வருந்து துசப்பென்று வாணுதலிற் றீட்டுந்
திருந்து திலகஞ் சிதைப்பார்—பரந்தனிமி
றுதித் திரியும் பலமலரி னெண்மணம்போல்
பேதித் தமையுமிகு பேரழகார்—மோதிக்
கிழியா முகில்சிறைக்குங் கேதனப்பொற் றேரோன்
அழியா வெரிதீ யழகை—விழியால்
௧௨௦ விழுங்கினு ரேது வினையா தினிமெய்
புழுங்கினுர் மாலை பொரிந்தார்—செழுந்தரன
மாலை பொடிந்துவிழி வாரீர் கலந்தொழுகிப்
பாலமொழி யார்பா ரதிபோன்றார்—மேலைநாட்

* தந்தி முகன்முருகன் சண்டியீ ருயினோர் என்றும் பாடம்

கூற்றை முனிந்த குரைகழலு முப்புரத்தின்
ஆற்றல் களைந்த வ்ணிகையு—போற்றிலராய்த்
தம்மைநோய் செய்த ததுகட் சிலைமதற்காய்
வெம்மை விழியே வியந்திடுவார்—செம்மைத்
தவங்கொண்டோ மாதுமையா டன்னழகு கொண்டோ
எவன்கொண் டிடமளித்த தென்பார்—தவங்கொண்டேல்
கஉ௫ ஆக வழகா லளித்த திடமாகில்

போகவிடே மென்றெதிர்தாம் போருவார்—ஆகம்
மருவு மதினெண் மடங்கு பிறைப்பேர்
இரவி தனைமறைப்பி னென்பார்—பரவுறுபீர்
கன்றுபயிர் மேயக் கடாவின் செவியரிந்தாங்
கின்றுதலை வற்கா ணிணைவிழிகள்—நன்றிருப்பக்
கொங்கை யழகழியக் கொண்டதென்பார் கொல்பவர்க்குச்
சங்கரனென் னும்பேர் தகாதென்பார்—மங்கையுமை
கொங்கைவடுக் கண்டுங் குழியவுரம் பாயாத
எங்கண் முலைக்குவலி யில்லென்பார்—செங்குதலைப்

கஉ௬ பிள்ளைப் பழியாளர் பெண்பழியை யங்சுவரோ
எள்ளத் தனையேனு மின்றென்பார்—உள்ளுக்
குருகுவார் நெற்றிபுடைத் தோவிதியே யென்பார்
பருகுவார் போலிறையைப் பார்ப்பார்—முருகுவாய்
தங்கமுத மும்பெரூர் தாழ்குழலிற் பூப்பினையார்
எங்கள் விழிக்கிவர்தாம் யாரென்பார்—பங்குவரும்
ஆர மணிமார் பணையக் கிடைத்தாலும்
பார முலைக்ககலம் பற்றுமோ—நேருகினுங்
கங்கையறி யாமற் கலக்கு மிமையமலை
மங்கையறி யாமல் வருவரோ—மங்கை

கஉ௭ அறியாமற் கங்கை யுணையு மவரென்
நெறியால் வாரரென்று நிற்பார்—குறியா
இணைவிழியா னோக்கா ரெனினு துதன்மேல்
அணைவிழியா னோக்கினுமா மென்பார்—கணைவிழியார்
ஏந்தினங் கொங்கை யிடைவருத்தன் மாத்திரையாய்ப்
போந்தன வென்று பொருமுவார்—நாந்தவஞ்செய்
தில்லோ மதனா வினையாம லென்செய்ய
வல்லோ மெனத்திகைத்தார் மற்றொருத்தி—நல்லோர்

பேதை

பொதும்பர் வனம்பாய் புகுவோ மிவடான்
பெதும்பையா முன்னமெனும் பேதை—குதம்பை

கசு0 விழிமேவுங் காதுதோண் மேவப் புனைவாள்
மொழிமேவும் வீணை முனிவாள்—பழிமேவுங்
கல்லார் பரன்முற் கரத்தல்போற் றன்கண்மூய்*
எல்லார் முனுங்கரந்தே னென்றிருப்பாள்—பொல்லாத
வெம்பு பகையாகி மேல்வினைவ தோராமல்
அம்புலியை வாவா வெனவழைப்பாள்—செம்பொனாயர்
தெற்றிமிசை மென்னடைய தென்றல் வரவேற்றுச்
சற்றுமுள மஞ்சாது தங்குவாள்—பற்றுதவு
தன்பெருமை பொன்னறியாத் தன்மைபோற் பெண்ணரசார்
தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையாள்—பொன்பரிவின்

கசுடு ஒக்கலையிற் கொள்ளி னொளிர்பொன் மணியிருப்பிற்
றக்கவளல் லாரெடுக்கத் தக்ககிலாள்—மிக்க
வடிவழகுக் கேற்ற மணவாளன் ருனெப்
படியுளனென் றாராயும் பண்பாள்—முடிவில்
உருவழிந்த வேளை யுரியனெனக் கூறும்
பொருவழிந்த வோர்குறையும் பூண்பாள்—திருவழங்கு
பொன்னே யெழின்முனையே பூங்கொடியே பெண்ணரசே
மின்னே மயிலே விழிமணியே—அன்னே
வருக வருகவென வாராது தாய்நெஞ்
சுருக வருக வழல்வாள்—பெருகநிறூர்

கசுடு நெஞ்சம் புரைய நிகழ்வுற் றொருசினிதும்
வஞ்சம் புகாத மதர்வியியாள்—துஞ்சி
விழுந்த கதிரே யெழல்போல் விழுந்த
தெழுந்ததென வெக்கு மெயிற்றாள்—அழுங்கவரம்
மீக்கா ணளவும் வெளிப்படா வுட்பகையை
நோக்காது வாழு துகுப்பினாள்—சீர்க்காமன்
மாதரமுகக் காற்றால் வடிவிழிவு காணாமல்
பேதை யெனவிகழும் பெண்பெருமாள்—காதலுளந்
தள்ளத் தமர்போற் றமரலா ரும்மகன்மை
கொள்ளக் கருதுங் குறியினாள்—பிள்ளைப்

கசுடு பருவத்தா லொத்துப் பகல்விளக்குப் பட்டாங்
குருவத்தா லொவ்வா ரொடுதான்—தெருவிற்போய்ச்
செங்கணெடு மாலுந் திசைமுகனு மீசனெனப்
பங்கமொழி கூறும் படியென்னச்—சங்கம்
பழிக்கும் வழுச்சொற் பதர்சேர்த்து வைத்த
இழுக்குங் கலியென்ப தென்னக்—கொழிக்கும்

* கல்லார் பரன்முன்னர்க் கரத்தல்போற் றன்கணமும் என்றும் பாடம்.

புழுதியுளைந் தில்லமென்ப் போற்றிவிரற் கோலம்
எழிதிவிளை யாடி யிருக்கும்—பொழுதிவின்க
வேதச் சிலம்பு மிளிர்பதத்தான் மூவெயிலும்
காதச் சிலம்பு கரங்கொண்டான்—நாதப்

கக௦ பணையா னறிய பசு ந்துழாய் நாக
அணையா னறிய வரியான்—துணையாய்
அடியவரைக் காக்கு மருளான் பனைக்கைக்
கொடியவரைக் காக்குங் கொலையான்—கடிகொள்
பனியிதழி மாலேப் படர்சடையான் வெற்பின்
கனியிதழி மாலேக் கழியான்—இனியநலங்
காவிக் கரிய களத்தினு னெம்முடைய
ஆவிக் கரிய வழுதானுன்—பாவித்
துருகு மகத்தை யுவப்பா னிகழ்வால்
அருகு மகத்தை யழிப்பான்—பெருகும்

ககரு உருப்பவன மாய வொருவ னிரதி
விருப்பவன மாய விழித்தான்—பொருப்புவனர்
மங்கைக் குழையாய் மழுத்தனக்கென் றேந்துவோன்
சங்கைக் குழையாச் சமைத்தபிரான்—வெங்கைப்
பழமலையா னானும் பதியிலான் சீற்றம்
எழமலையா னாளு மிறைவன்—தொழமலையான்
வாழி யரம்பையர்தாம் வண்டலயர் பேதையராப்
பூழி யெழுந்தனகம் போய்ப்படிய—ஆழிரெடுஞ்
செம்பொற் கொடித்தேர் திருமறுகி னூர்ந்துவா
அம்பொற் கொடிருறுகு மன்னையரோ—ஓம்பர்க்

க௭௦ கரியா னெதிர்சென் றவர்தாழத் தாழ்ந்து
பெரியா னிலைசிறிதும் பேதை—தெரியாமல்
அன்னையீ ரித்தே ரம்பவன்யார் மைந்தனிது
பன்னுகவென் றுடைமுதல் பற்றுதலும்—மின்னையார்
வற்புறுத்த வோர்பொருளை வன்னுவனார் பத்துமுறை
சொற்பொருத்தி யோதுந் துணிவுபோல்—தற்பதத்தால்
ஓதும் பிரமமொரு தானென்ப தொன்றினமால்
காதுபவம் பத்தெடுத்துக் காட்டினேன்—சாதம்
இவட்குநா மேதென் றியம்புவமென் றெண்ணித்
துவக்கும் வினைவழியாற் றேன்றும்—எவர்க்குமிவன்

க௭ரு தந்தையே யன்றித் தனையனா காதவன்காண்
அந்தமில்சீர்க் காரைக்கா லம்மைதனை—முந்தொருநான்
தப்பா வருளாற் றனக்கம்மை யென்றவன்காண்

அப்பா வெனுமொழியு மன்பினால்—துப்பார்
அயிலேர் மகன்மாட் டறிந்தவன்கா ணெங்கள்
மயிலே யெனவுரைப்ப மற்றும்—வெயிலேர்
இழையா ளிவனா ரெவ்னுரையு மென்ன
உழையா ரிவனார்நம் மூர்தான்—அழையாய்
விளையாட வென்று நகைத்து விளம்ப
முனையா முலையினையான் மோகங்—கிளையான்

கஅ௦ படிவ நனிநன்கு பார்த்தா டவமும்
முடியி விளம்பிறைபு முன்னாள்—வடிவழகன்
கையி விளமானுங் காதலியா ளெம்பெருமான்
மொய்யகலம் வேய்ந்து முருகுயிர்க்குஞ்—செய்ய
கடுக்கையினப் பேர்தே கருத்தாழ் நடாத்த
மடக்கொடியில் வீசர்தோண் மாலை—அடுத்தெனக்கு
வாங்கி யுதவுமென மைக்கண் கலுழ்ந்துருகத்
தீங்கிலுமை பங்கன் றிருவிழவுள்—யாங்களிளம்
பேதையென வைப்பப் பெதும்பைச் செயலுமலால்
மாதிவனோர் மங்கைசெயன் மன்னினாள்—யாதினியாஞ்
கஅ௩ செய்யஞ் செயலென்று சிந்தித் துளங்கலங்கிப்
பெய்யுஞ் சிறுவனைக்கைப் பெண்ணமுதே—ஐயன்
திருத்தார் நினக்கிரத்தல் செய்தும் புனைதற்
சூரித்தா முலைவந் துரத்திற்—பருத்தாலென்
ரோதிக் கலுழ்கை யொழித்தா ரிவளன்று
பேதைப் பருவம் பெறுகையால்—ஆதிப்
பெருமான் விடுத்தகன்றான் பேரருளால் பாகத்
தொருமா னிவட்பார்த் துவந்தான்—பொருமான்
தூறடுத்த கோடி துணைப்பகழி கொண்டாலும்
மாறிவட்கென் செய்வான் வறிதகன்றான்—வேறெருத்தி

பெதும்பை

கக௦ சீர்க்கு மினை ரூரார் தேன்முாலும் போதாகப்
பார்க்கும் பெதும்பைப் பருவத்தான்—யார்க்குந்
தனைக்காணில் வாய்நீர் தரும்புளியி னுண்மால்
தனைக்காணி னல்குமொரு தையல்—நனைக்காமம்
உள்ள மரும்ப வுணர்வுடைய யோகிகட்குங்
கள்ள மரும்புகயற் கண்ணினாள்—கொள்ளுந்
தகவையிரு பங்காக்கித் தாமிருப்பக் கண்கள்
முகவினடி விட்டசுவர் மூக்காள்—மிகவும்

- புரிந்தநெடுங் கூந்தற் பொறைவருமுன் னாணல்
வருந்தாறுஞ் சந்த வளையான்—திருந்த
- ககடு மணங்குழைக்கும் பெண்வளர்த்தான் மானக் குதம்பை
கணங்குழைக்கு நல்கும்வார் காதான்—முனங்குழைக்கும்
மண்விடுத்துப் பூச மணங்குழைப்பாண் முன்பிறழ்ந்த
எண்விடுத்துச் செவ்வ னியம்புவான்—பெண்விடுத்துப்
பூமங்கை யாணவாம் பொற்பினுள் கல்விகொடு
பாமங்கை தாளிற் பணிகுவான்—காம்ன்றன்
வல்லியவள் போலுமவள் வாட்போலுங் கண்ணினள்
வில்லைபுகுந் தாயி னெனப்படுவான்—மெல்ல
இடையயிரா தாழி யெழுங்கதிர்துண் றேன்றும்
முடிதுணிபோற் றேன்று முலையான்—அடியமுது
- உஊ பூழி யழிப்பப் புறந்திரியா டற்போற்றுந்
தோழியர்நூ ருயிரவர் சூழ்ந்துவரக்—கேழின்
நிலைய வுறுப்பு நிகரா தவற்றின்
வலைய மலைப்ப மனங்கொண்—டிலகிலஞ்சி
சென்று புகுந்துவளர் சில்லோதி தன்பகையாம்
என்றுநெடும் பாசி யிடையொதுங்க—மன்றனதுங்
காவிலிழி கண்டுகுப்பக் கண்ணீர் குழைபகைத்த
ஆலிபடர் வள்ளை யடிதுடக்கத்—தூவிதழ
ஆம்பன் மலர்வா யதுகண்டு வாய்திறப்ப
மேம்பல் வளைகழுத்தால் வீழ்ந்தொளிப்பக்—கூம்பல்
- உஊடு முகைகண்டு தாழ முலையை முழந்தாட்
பகைகண்டு றெண்டனைகள் பார்ப்பத்—தகைகொண்டு
வாய்ந்தகணைக் காற்கு வராலிரியத் தாட்புறக்குப்
போந்த கமடம் புறங்காட்டக்—காந்தளுடை
தன்னெதிர்கஞ் சஞ்சிவந்து சாயாது நிற்பக்கை
அந்நிலையிற் கொய்தாங் கதுபற்ற—மின்னனையான்
ஆடவரோ டாடின ளாகப் புனலாடி
மாட மணிமறுகில் வந்துறலும்—நீடு
கரும்பு மலருங் கலந்துலிழை வாக்க
விரும்புமதன் போன்முலை வீதி—திரும்பிப்
- உகஊ பரிதிநெடுந் தேர்வருதல் பார்த்தவக லல்குல்
இரதியெனத் தானுமெதி ரேற்றான்—கருதின
அரிய துதற்க ணரசையருள் காட்டுங்
கரிய மிடற்றமுதைக் கண்டான்—உரிய
இறைவற்குத் தக்காங் கிறைஞ்சின னூலின்
கரு

முறைமுற் றிரத் முதல்—குறைவற்ற

மல்கு விழிவார வாரத் தகப்படா

தொல்கு மருங்கு லுமைமங்கை புல்குந்

திருத்தோளிற் கண்வழிதன் சிந்தைபோய்க் காம

எரித்தோற்ற மெய்துறும்வ் வெல்லே—உருத்தோர்

உகடு பெருநாண் டடுத்துப் பிணைவிழியு ணீருங்

குருநாண் மலர்க்கைக் குருகும்—அரநாண்

அகல்கின்ற வல்குலிற்பட் டாடையுநிற் பிக்கப்

புகல்கின்ற எம்முளரிப் பூவைப்—பகல்குன்றச்

சோதி தருமிவற்குச் சூட்டியக்கான் மற்றிவன்றான்

ஏதுதரு நல்கு மெனக்கென்ன—ஒதி

பெருகொருத்தி சென்றருகு பெண்ணணங்கே யின்பம்

பருகற் கிரண்டாம் பதமாம்—அருகிருத்தல்

ஈந்தருளு மென்ன விறைவி யருகிருப்பு

வாய்ந்த முதற்பதமா வைத்தெண்ணிப்—போந்த

உஉ0 மனக்களிப்பு மல்கிமலை மாதையஞ்சி யீசன்

தனக்களிப்ப வெண்ணுமலர் தன்னை—நினக்களிப்பன்

என்ன வவடா னிவண்மனம்பே தித்ததெனாக்

கன்ன லனையமொழிக் காரிகையே—பொன்னிரதம்

மங்கை முலைகளோ வள்ளறடந் தோள்களோ

இங்கிவையி னல்ல வியம்பென்ன—அங்கவருங்

கூறுது தன்கடைக்கண் கோமான் புயத்துறுப்ப

வேருன துள்ளமென்ன மெய்யென்று—தேருக்

கொலைமலை வேற்கனாட் கொண்டுமட மாதர்

நிலைமாட வீதியய னீங்கச்—சிலைமாரன்

உஉ0 கிட்டிக்கொண் டெந்தைமுன்செல் கின்ற விநாயகற்குக்

குட்டிக்கொண் டெய்யநாட் கொண்டகன்றான்—சுட்டிக்கொண்

டொப்பாக வோதற் கொருபொருளு மில்லான்றோர்

அப்பான் மறுகி னடைந்ததால்—இப்பால்

மங்கை

இலர்போ லவாவி யிசையளிக ஞண்ணன்

மலர்போன் மலர்செவ்வி மங்கை—அலர்போ

தலைமங்கை செய்யா ளறவுங் கரியாள்

மலைமங்கை சாலவுமென் மங்கை—கலைமங்கை

வெள்ளை யவட்கருத வேண்டா வெனுமங்கை

கள்ளை விடுத்துமதங் காண்மங்கை—கிள்ளைமொழிச்

௨௯௦ செந்திருமென் கொங்கை திருமா றிளைக்குங்கால்
புந்திதனிற் கொள்ளும் பொலிவினான்—இந்திரன்நன்
ஆக்கத் தினைவிழையா வாற்று மருந்தவங்கள்
நீக்கித் தனைநினைபு நீர்மையான்—சீர்க்கமல
ஆகியயன் மீக்க ரரம்பையரை யாக்குங்கால்
மாதிரிகை யாகவுனும் வாய்ப்பினான்—சோதிமணி
அன்று சுடரொன் றமைந்த மனைபுகினுங்
கன்று தளிர்மெய்க் கவினுடையான்—இன்று
திருத்தேர் விழாவென்று சேடியர்க ளீண்டி
மருத்தே ரளிரூழ் மலருந்—திருத்தேர்

௨௯௧ இழையுந் துகிலு மெனைத்துங் கொணர்ந்து
விழையும் படியணிய வேண்டக்—குழையும்
மனத்தொடுமென் றாசு மணிமே கலையாம்
இனத்தொடு சேரவுடுத் திட்டுச்—சனித்தவிடம்
முற்றுங் கவரா முகின்முலைமுன் றுளையால்
முற்றுங் கருணைகொடு மூடினான்—முற்றும்
புருவவணி மாறப் பொருவிழிக்கு மையிட்டி
உருவ மதியை யுவந்து—மருவுமொரு
பைத்த நெடியகரும் பாம்பென்னப் பின்னுபுமுன்
வைத்த குழலின் மலர்புனைந்தான்—மொய்த்தபுகழ்

௨௯௨ ஈசற்குத் திங்களொன்றே யென்றுகதி ரும்பிறையும்
வாசக் குழன்முன் வகுத்தணிந்தான்—நேசத்
திலக மதிக்கிழிந்த சிற்றாவ மென்ன
இலகமணிச் சுட்டிபுனைத் திட்டான்—கலகமிடக்
கண்ணிற்கு வேன்விடுத்த வோலையெனக் காதிற்ரு
வண்ணப்பொன் னோலை வதிவித்தான்—நண்ணி
முயங்கு முரோணி முழுமதியோ டென்ன
வயங்குகொடி மூக்கார மாட்டி—உயங்கியயல்
வளை மதிமாத ரெல்லா மிருப்பதென

௨௯௩ ஆனமணி மாலகழுத் தார்வித்தான்—மானவளை
காக்க மணிபொற் கடகங் கரஞ்செறித்துச்
சேக்க வடியிற் சிலம்பணிந்தான்—நோக்கமுதம்
அன்னொ னொழிந்த வணிபலவுந் தாங்கினான்
பொன்னு வியன்றவுருப் போன்றமைந்தான்—பின்னல்
உருப்பசி யன்ன வொருத்தி யளிப்பக்
கருப்புரமென் பாகு கவுட்கொண்—டிருப்பவொரு
மாது குறுகி மயிலேபொற் றேரொடுநம்
வீதிதனில் வந்தான் விமலனென—யாதும்

வருவதுண ராமன் மகிழ்ந்தெழுந்து நங்கை
பொருவதரும் வீதி புறப்பட்ட—டுருவதிலி

உரு உற்றபெருந் தானையென வுண்கண்ணு மொண்கவுளும்
பற்றுபுகர் வாளும் பரிசையுமாம்—முற்றிழையார்
எண்ணிலா ரீண்டி யிருமருங்கும் போற்றிவரத்
தண்ணிலா வேணியரன் நன்னெதிர்போய்—அண்ணல்மேல்
வண்டு மலரென்னும் வார்சிலையி னேர்தொடுத்துப்
பண்டுமத நெய்த பரிசென்னக்—கொண்டு
விலங்க விழிப்பகழி விற்புருவ மேற்றி
இலங்க வருமிறைதோ னெய்தான்—கலங்கலரும்
அண்ணரூன் யோகநிலை யன்மையாற் றன்பரிதிக்
கண்ணினு னோக்கவொரி காமத்தி—ஒண்ணுதலான்

உரு ஆகரீ ருகா வளவுபோய்ப் பற்றுதலும்
போகமார் மாலை பொடிந்தொழியப்—பாகவாஞ்
சொல்லாள் பணியுட் டொலைந்தன வன்றியுள
எல்லா முருகி யிலையாக—நல்லார்
இதுவந்த தெம்மா லெனவுள்ள மாழ்கி
மதுவந்த கொன்றையந்தார் வள்ளல்—எதிர்வந்த
நின்று தொழுவா னினையிங் கியாங்கொணர
என்று மறியா விடும்பையெலாம்—இன்றிவட்டுத்
தந்தா யுலகியல்பு தானுமலாற் புன்மாலை
வந்தால் வருத்தும் வளர்பிறையை—அந்தோ

உரு சுமந்துவந்திப் போதே சுடுவித்தா யீதுன்
அமைந்த திருவருளுக் காமோ—சுமைந்தவொரு
கோதை யினையான் குழலிசைய வண்டுறலால்
மேதைதரு கல்யாணர் வேண்டுதலால்—போதுபல
பூத்த வவயவமாம் பொற்பின லூறினிமை
வாய்த்தமையான் மாறா மணத்தினால்—சீர்த்திபுனை
நின்றிருத்தோட் கேற்ற நிலையா ளணைந்தருளாய்
என்றுரைத்து வேண்டுதலு மெம்பிரா—என்றடுத்த
பங்குமையை யஞ்சிப் படர்ச்சடையில் வைத்தொளித்தாம்
கங்கையினை யிவ்விருவர் காணாமல்—எங்கிவளை

உரு நாமொளிப்ப மென்னு நடாத்தினுன் பொற்றிருத்தோர்
காம னடுத்துக் கணைமாறி—கோமளப்பொன்
வஞ்சிமிசை தூர்த்து வருந்திக்கை விட்டகன்றான்
அஞ்சனவேற் கண்ணு எவட்கப்பால்—கஞ்சம்

மடந்தை

அடங்கு பொருட்டி னமர்திருவிற் கோடி
மடங்கு கவின்கூர் மடந்தை—துடங்கு
கொடியின் னெழுக்காக் குளிர்புயன்மே னின்ற
படிமன்னு கூந்தலுடைப் பாவை—தொடிமன்னு
செங்கைக் குமரவேள் செவ்வேலை யொப்பாக்கச்
சங்கப் புலவர்க்குத் தானுரைப்ப—அங்கடுத்து

உஎ0 மாரவே ளம்பாக்கின் வார்புருவக் கென்சிலையும்
நேருமே யென்னு நெடுங்கண்ணாள்—சீருலாங்
காரளகம் வின்னுதல்வேற் கண்குமிழ்பூக் கூசல்கா
தாரமெயி ரும்பலித ழாடிகவுள்—வேரநேள்
காந்தளங்கை யோதிகொங்கை காயமிடை வரைய்தொடை
மாந்தளிர்செந் தாளென்று மாதரெனப்—போந்தவர்கள்
எல்லார்க்கு மொப்ப விசைப்பவற்றை யொப்பாக்கல்
பொல்லா தெனவுயர்ந்த புத்தமுதம்—நில்லாமல்
மாதவர்கண் மால்கொள்ள மால்கொண்ட பெண்ணுருவும்
யாதுமழ கில்லை யெனவந்தாள்—கோதில்

உஎ1 துறவறமொன் றுண்டென்று சொல்லுமுறை தற்கண்
ணுறுமளவு மென்னு முருவாள்—பொறியரவும்
மந்தர வெற்பு மறிகடலு மின்றமுதந்
தந்தருளுஞ் செவ்வாய்த் தளிரியலாள்—செந்திருவோ
டொத்தக லாத வுயிர்ப்பாங் கியைவிளித்து
முத்த மணல்பரந்த முன்றில்வாய்—இத்தலையில்
வென்றா ளுடைந்தாள் விரிபசம்பொற் பூண்கொள்க
என்றாள் பொருந்தி யிளந்தளிர்க்கைக்—கன்றாடக்
காமர் மணிமே கலைகலிப்பப் பூணெலிப்பச்
சேமவிடை யின்றென்று தோத—தாம

உஎ2 முலைமேற் றுகினுடங்க முண்டகச்செம் போதில்
சிலைமேற் கிதுவியர்வு சேரத்—தலைமேல்
சுரும்பரெழுந் தார்ப்பத் துகண்மலை தூர்ப்பக்
கருங்குவளைக் கண்பிறழ்வு காட்டப்—பெரும்புவியில்
முந்தடித்துச் செல்வ முறையாற் றொடர்வதென
அந்தரத்து மங்கை யடுத்தெழுவான்—பந்தடித்துப்
பூவை விளையாடும் போதி லொருமூவர்
பாவை விழையும் பழமலையான்—கோவை
எழுதுந் திருக்கரத்தா னெய்யாமல் வேதம்
முழுதும் புகழு முதல்வன்—தொழுதுந்

உஅரு துதித்து முழுநாட் டொலைப்போ ருளத்தான்
விதித்து வருமோர் வினையுந்—திதித்தொழிலும்
கொள்ளுமவ ரோடுலகங் கோற்ற் றெழில்புரிந்தர்
தெள்ளுமரு ளாண்மை சிதையா தான்—உள்ளுமறை
கற்றும் பிறரைக் கடவுளென்பார்க் காண்கைமுதற்
குற்றம்பொறுத் தெனையாட் கொள்ளுவான்—முற்றந்
தனக்கடிமை யென்னுமாற் றம்பிரான் பூட்கைச்
சினக்கடிய வேழவுரிச் செல்வன்—மனக்கினிய
துங்க மணிநெடுந்தேர் தோன்றுதலும் வல்விரைந்து
நங்கைவரிப் பந்தொடும்போய் நண்ணினான்—எங்கள்

உக0 கருத்தனைமுன் கண்டாள் கருநெடுங்கண் ணீரோ
பருத்த முலையின் பசப்போ—தெரித்தமலர்ப்
பைந்தெரிய லின்புலர்வோ பல்வளை க டஞ்செலவோ
வந்துவளர் நாற்குணத்தின் மாய்தலோ— முந்தியதிங்
கேதோ வறியோ மிவையெலர் மெய்தினான்
காதோ டமர்செய் கயற்கண்ணான்—மாதோர்
புறத்திருப்பக் கண்டுதான் புல்லியமேற் சேறல்
மறுத்தடுத்தோர் சூழ்ச்சி மனத்துள்—குறித்து
கினக்குவென்றி யாயி னினக்கே யிவர்தோள்
எனக்குவென்றி யாயி னெனக்கே—இனக்கரியுங்

உகரு கோடாத நிற்பாற் கொழுநனை யென்னொடுபந்து
ஆடா யெனவுரைப்ப வப்பாங்கி—ஓடா
அணங்கே யெனப்போ லவளைமதித் தாய்கொல்
இணங்கே ருனக்கொவ்வா ளேனுங்—குணங்கூர்
இறைவி யலளோ விதுதருமோ வென்ன
மறைவி யலனிவ் வழக்குப்—பெறவில்
விருவர்க்கு மோது மியற்கைத்தன் றென்ன
உருவக் கொடிநெடுந்தே ருர்ந்து—விரைவில்
திருத்து மிவன்பொற் றெருக்கடந்து சென்றான்
வருத்துமத னுண்டொழிய மற்றும்—ஒருத்தி

அரிவை

க00 தருமுத்தி வேறென்போர் தாமுந்தற் சேரல்
அருமுத்தி யென்னு மரிவை—ஒருமுத்தி
வேண்டியுங் கோடி விளைத்த தவங்கொடுத்துக்
காண்டலுந்தற் கொள்ளக் கருதுவான்—ஈண்டிமதி
நள்ளிருள்சென் றுச்சி நணுகிற் குழலொடொவ்வா
ஒள்ளெழில் வாண்முகத்தோ டொப்பாவான்—வி ள்ளலற

நேர்ந்த விளைஞருறு நெஞ்சியங்கு மாறென்ன
வார்த்தநெடுங் கூந்தல் வகிரினாள்—சேர்ந்த
கயலிரண் டொத்துக் கடைசிவந்து நாப்பண்
ஆயலிருண்டு வெண்ணிறத்த வாகி—மயல்புரிந்து
நூரு னீண்ட வடிவகன்று நேர்வள்ளை மீதோடிக்
காண்டகைய வாயினிகர் கண்ணினாள்—தூண்டுசுடர்
அன்ன மணிக் குழைக ளஞ்சனவேற் கண்டள்ள
மன்னலிருந் தாசேல் வார்செவியாள்—தன்னுள்
நிலைவ விரித்தொடுக்கி நிற்குங் குமுத
மலருளதே லொக்குநகை வாயாள்—இலகவரி
மூன்றெய்தி யொன்விலாவென் முத்து வடமாகக்
கான்றெய்தி னொக்குங் களத்தினாள்—சுன்றெய்து
மாந்தளிர் முன்னாள் வரையன்றி யொவ்வாத
வேய்ந்தொளிர் பல்வளைய மென்கையாள்—ஏந்திடைமேல்

நூரு ஏயு மிருவா ரெழிலொருவா மிக்கவலி
வீயு மெனவெழுந்த வெம்முலையாள்—காயமெனப்
பொய்கு நியவறியேம் புண்டரிகத் தாளிழையின்
செய்குறென் றெண்ணவுள சிற்றிடையாள்—மைகூர
நேர்ந்த வெலும்புகுழி நின்றெழல்போ லுந்திமிசை
வார்த்த வுரோமமெனும் வல்லியினாள்—கூர்ந்தமணி
நேமி வளைகொ ணெடியோன் நிருவுந்தித்
தாமரையை வென்றிகழுந் தாளினாள்—சோமமுடி
காண நடக்குங் கருத்தாற் பறந்தவன்னம்
நாண நடக்கு நடையினாள்—வீணை

நூரு கரங்கொண்டு செம்பவளக் கான்மணிமா டத்து
வரங்கொண்ட பொற்றவீசின் வைகி—மரங்கொண்ட
கோடு குழைந்து குழைப்பச் சிலைவன்மைப்
பாடு குழைந்து பழமாகப்—பாடும்
இசையால் வளர்ப்பெஞ்சா தெய்துகலை மான்கை
அசையா வியவா வயர—நசையால்
நரம்புமொழி கற்க நவீற்றுங் குருவின்
இரங்கு மிசைபாடி யேற்றி—விரும்பமுதம்
அன்ன ளிருப்ப வவன்பாங்கி சென்றுமலை
முன்ன னொருக்கு முனிநிகர்வை—இந்நாள்

நூரு அசையா தடுத்த பழ்மலையை யன்ன
இசையா லுருக்குவா யென்ன—இசையா
எளிய திதுவென் நிசைவீண யோடும்

- அளிய நெதிர்சென் றடைந்தான்—ஒளிகொள்
மதியூர் முடியு மரைமே வடியுங்
கதிர்வேல் விழிகளிப்பக் கண்டான்—கொதியா
வெருவுறுப்பச் சென்று வெருவுற்றாங் கென்னே
மருவுறுக்குங் கொன்றை மலையை—உருகுவிப்பச்
சார்ந்தான் பழமலையாற் றானே யுருகுற்றான்
சோந்தான் விழியருவி தூங்கினான்—தேர்த்தான்
௩௨௫ மொழிகற்ற வீணை முறையென்ன வீழ்ந்து
பழியற்ற தாளிற் பணிய—ஒழிவற்ற
கோல்வளைக டோற்றாங் குவிமுலைகள் பீர்பூத்தான்
நால்வகைய பண்பு நழுவினான்—கூல்வளையின்
நொந்தா ளதுபாங்கி நோக்கி யருண்மலேமுன்
வந்தாடன் பாழான் மகிழ்வித்து—நந்தா
இசைபெறுவா னெண்ணி யிழந்தாண் முதலுங்
திசைபெறுவான் வந்தெழுந்து தீரா—வசைபெறுவான்
நின்றா னெனக்கொண்டு நில்லாது போயினான்
குன்றாத வன்பினொடு கூடவே—நன்றாரும்
௩௩0 ஆனாய னார்த மரியவிசைக் கல்லாமல்
காணா மலர்க்குழலாந் காமமொடு—தாணாரும்
இன்னிசைகேட் டுள்ளருகற் கிம்மலேதா னம்மலேயோ
என்னிசையச் சொல்கென் றெடுத்தியம்பிப்—பொன்னவிர்செம்
பூண்டயங்கு மென்முலையா ரேனையர்பின் போயினான்
காண்டகுநம் வெங்கைநகர்க் காவலான்—நீண்ட
கருமா லுலகங் கடந்தான்றன் கண்கள்
திருமா மலரென்ற நேற்றம்—வருமாறு
தொள்ளா யிரத்துத்தொண் ணாற்றென்ப தொண்மலரும்
எள்ளா விழியொன்று மிட்டவடி—உள்ளான்
௩௩௫ மதனன் மலர்ப்பகழி மாறா மறுகில்
புதுநன் மணித்தேரிற் போனான்—அதனில்

தெரிவை

இருந்த பதினா யிரவர்மபை மாருள்
தெரிந்துமதன் வைத்த தெரிவை—திருந்த
நடந்தா லரசவன்ன நச்சப் படாத
தடந்தா மரைவென்ற தாட்கும்—அடைந்தார்க்கும்
வண்டமை யாது வரியாழ் பயிலாது
தண்டளிர் தோல்வி தருகைக்குங்—கொண்டமணிக்

கண்ணின் நிருக்குங் கனக் மலைவணங்க
எண்ணின் நிருக்கு மிளமுலைக்கும்—புண்ணின்
கசு0 நணங்குதுவ தன்றி யருள்புரியா வேலின்
இணங்கெறியு முண்க ணிணைக்கும்—வணங்கி
ஒடியும் வரிசிலைநா ணுற்றிருப்ப தென்று
கடியு முரிபுருவங் கட்கும்—நெடியமணி
வள்ளைக் கொடிபான் மருவிலகண். ணோட்டமெனக்
கொள்ளைக் கவின்கூர் குழைகட்குந்—தென்றந்
துவமைகூ றக்கருதி னென்றற்கொன் றல்லா
துவமைவே நிலலா வருவான்—உவமை
கரியகுழ லாகக் கமஞ்சுன் முகிரான்
உரியபொரு ளாக வுரைப்பான்—அரியமலர்

கசு0 கொள்ளைகொள வெண்ணிக் குயில்கூவ நல்லாய
வெள்ளமொடு சென்றுபொழின் மேவினாள்—கள்ளழியப்
பூத்தகொடி தான்வருமுன் பூம்பனைகண் மீதேற
வார்த்தைகொடு கிள்ளை மருங்கிரியக்—கூத்தரென
ஒதி முகில்கண் டுவந்து மயிலாடத்
தீதில் விழிகண்டு தேனினங்கள்—தாதி
விழுந்து படிந்துவரும் வேறுகப் பல்வண்
டெழுந்தமலர் வாய்கண் டெதிரச்—செழுந்தரன்
வெண்ணகையான் கண்டு விடுத்துத்தன் மூக்கையெதிர
ஒண்ணகைய சண்பகங்க ளுள்ளவெலாம்—பெண்ணரசு

கடு0 சென்று கவர்ந்துநனி சிக்கயாத் திட்டுமுலை
என்று பெயரிய*வெற் பேற்றினாள்—மன்றங்
குறுகியினர் தென்றலெதிர் கொண்டிருப்பச் சேணில்
உறுகொடிய தேர்தோன் றுதலும்—மறுகில்
நிரம்பு கதிர்நேர் நெருஞ்சியெனத் தன்பால்
திரும்புவிழி யாயமொடு சென்றாள்—குரும்பைநிகர்
கொங்கைநீ லுண்கட் கொடிமென் றளிர்போன்ற
அங்கைநீள் கூந்தலின்மே லஞ்சலித்தாள்—கங்கைநீர்
பாய்ந்துதளி ராது பவள நிறக்கொழுந்தில்
சாய்ந்துபடர் வஞ்சிச் சடையழுகும்—வாய்ந்தசிலை

கடு0 ஆக்கந் தருமதவே ளஞ்சத் திலகமென
நோக்கங் கிடந்த துதலழுகும்—பார்க்கும்
விழியாய்க் கிடந்தசுடர் மேல்வா சிகைபோன்
றழியாப் புருவத் தழுகும்—பழியாப்

* வெற்பேற்றிமணற்-குன்றம் என்றும் பாடம்.

பரசு வருங்கை பழித்தருள்வந் தெய்தி
அரசு செய்யுங்கண் ணழகும்—வரிசைபடு
தொண்ட ரகத்தமருஞ் சூளா மணிவதன
முண்டகத்துக் கேற்றகொடி மூக்கழகும்—மண்டுகருத்
தோடிமலை வேந்த னுலாவமுதுண் டென்கவிப்புன்
காடிமுனி யாதகுழைக் காதழகும்—பீடிசைய

௧௬௦ ஆத்தமொழி யாக வனைத்தும் பயில்வேத
வார்த்தை மொழியுமலர் வாயழகும்—ஏத்துதுதன்
ஏவ லிருக்கு மிமையவர்மேற் சென்றவிடங்
காவ லிருக்குங் கழுத்தழகும்—நாவல்
விலங்கறன் றிண்மை விடுத்த வணங்கும்
அலங்கரூழ் திண்டோ ளழகும்—இலங்க
எடுத்தமழு மானபய மேனை வரதம்
அடுத்தமல ரங்கை யழகும்—வடித்தகதிர்
வேறு மெனுங்கண் விளங்கிழைகொங் கைத்தழும்பு
மாறா வணியினுறு மார்பழகும்—நூறாய

௧௬௧ எண்ணிற் சிறந்த விதழ்மலரா டாழுநெடுங்
கண்ணிக் கணையாங் கவானழகும்—நண்ணிக்
குடித்தாவி கூற்றெங் குடிமுழுது மாட்கொள்
அடித்தா மரையி னழகுங்—கடித்தாம
மென்முலைகண் ணிற்கு விருந்திட் டமையாது
நன்மணிமுத் தம்புனைய நல்கினாள்—பொன்மலையை
வாரொழுங் கொங்கைபெறும் வண்ணத்தா னுங்கடந்தாள்
போரொழுகும் வேளாற் பொலிவழிந்தாள்—சீரொழுகும்
மைத்தமணி கண்டன் வதனத் தொடுவதனம்
வைத்துமுலை வேழமுலை மார்புபொர—நெய்த்தகுழல்

௧௬௨ மாது தழுவ மனங்கொண்டு பித்தனையச்
சுதுபொரு சந்தமுலைத் தோழிமார்—மூதுலகில்
ஆடவர்க டம்மி லழகன மாயோனும்
பீடமையு மைத்தடங்கட் பெண்ணுருவாய்க்—கூட
இருந்த பெருந்தகையை யெங்குலப்பெண் வேட்டு
வருந்தறகு மென்று மதித்து—விரைந்து
மனையிற் கொடுபோய் மலரணையிற் சேர்த்த
வினைவுற் றுயிருண் டிலையென்—றனைவர்க்கும்
ஐயம் வினைய வவன்சோர்ந்து பின்றெளிவுற்
றுய்யும் வகையே துரைமினென்றாள்—ஐயன்

௩௭௩ உருவெளியைக் கண்டா ஞழையரைச்செல் தென்றன்
அருவெளியைப் புல்கி யயர்ந்தான்—பொருவெளியர்
அல்லரா மாத ரறிஞர்க்குத் தாமல்ல
தில்லரா யாண்டு மெகிர்நிற்க—வல்லராம்
ஈச ரிவட்கு மெகிர்நின்ற ரென்றிருப்பப்
பாசமில் னாகி பகவன்றேர்—வாசவன்றன்
முன்னிறுத்த வஞ்சிறகர் மூரிவரை பூர்வதெனத்
தன்னிலைப்பொன் வீ திதனிற் சார்ந்ததால்—பின்னெருத்தி

பேரிளம்பெண்

௩௭௪ கண்ணிற் சிறந்த கருமணிபோல் வானவர்தம்
பெண்ணிற் சிறந்தவொரு பேரிளம்பெண்—விண்ணிற்
குருமதிதா னெக்குமெழில் கூர்முகத்தை யொக்குந்
திருமலரி னுண்மலர்வு தீர்த்துப்—பொருமதர்வாட்
கண்ணெக்கு நீலக் கடிமலரை வாழ்விக்கப்
பண்ணெக்கு மின்சொற் படியிலாள்—விண்ணிற்
கிருசுடரின் மற்றொன் றெழின்முகமொவ் வாமல்
ஒருசுடர் மன்பொற் பழிப்பவுள்ளாள்—பொருசுடர்வேல்
மாவடியை நோக்கி வரலொத்துக் காதளவுந்
தாவடிபோய் மீனந் தடங்கண்ணாள்—காவடி போல்
கண்ணுங் குழைதூங்கு காதுமுறத் தங்குநரின்
நண்ணுங் குமிழ்வென்ற நாசியாள்—எண்ணும்

௩௭௫ முகைமுதல வெல்லா முறையொத் துவமைத்
தகைதவிர முற்றுந் தனத்தாள்—பகைமலரின்
உற்றமட வாரு னொருவரே கல்விகவின்
பெற்றிடினன் ரெவ்வாப் பெருமையாள்—பொற்றகடு
வேய்ந்தபவ ளக்கால் வியன்மா ளிகையொன்றில்
ஆய்ந்த புராணதூ லந்தணை—வாய்ந்த
மடங்கலணை யுய்த்து வணங்கி மருங்குந்
றடங்கலொர் தீழூட்டு மண்ணல்—தொடங்குகதை

௩௭௬ ஒன்றே துகவென் றுரைப்பவ னேதுவான்
அன்றோர் பகன்முக்க ணண்டகைதான்—குன்றோ
டிணங்குமுலைப் பெண்ணா த லேலாமை யின்மால்
அணங்குருவப் பெண்வடிவ மாகி—கணங்கொள்
முனைவர் தவமிழந்து மோகிப்பான் செல்ல
அனையர் மகளீ ரமர்ந்த—மனையில்
பலிமுகத்தா னாகிப் பலிக்கெய்த வானம்
புலிமுகத்தா ரெம்மான்முன் போந்தார்—கலிமுகத்துப்

புன்றும்பு போன்றலைந்தார் போற்றுமலி காரிமுனஞ்
சென்று வருசொற் றிரிதல்போல்—மென்றிராம்
மேனி திரிந்தார்கை வெள்வளைகள் போக்கினார்
வேனின் மதன்கணையால் வெய்துயிர்த்தார்—பானுரைபோல்

ககடு ஆடை குலைந்தா ரணைந்தாவி தாரீரென்
றேடவிழ்பூந் தாண்முன் னிறைஞ்சினார்—நீடழலில்
காட்டு மரக்கிற் கருத்துக்கா ரென்னவுயிர்
கூட்டுண் மலர்க்கட் கொடியிடையாள்—கேட்டு
மடவார்கட் கெல்லாம் வசைவிளைத்தா ரென்றச்
சடைவா னவன்றானென் றன்பால்—அடைவானேல்
நாவனகர் நம்பிபெரு நன்மணப்பூம் பந்தரிடைப்
பாவலர்முற் கூறும் பழிமொழியை—யாவர்களும்
கூற வெருக்கணிந்த கோல முதலியா
ஏறமடன் மாவையெளி தேற்றுவலென்—தூறமுதம்
சுஃஃ அன்ன மொழியா லறைதலுமுக் கட்கனிமுன்
சின்ன முனிமகளிர் சிந்தைதகவர்—தன்னையான்
வந்தா னெனமுழங்க மாதெண்ண முற்றியதென்
றந்தா மரைத்தா ளணிசிலம்ப—முந்தா
இறைவனெதி ரேற்றா னெழிற்பெருக்கங் கண்ணால்
குறைவ தறமுகந்து கொண்டாள்—கறைமிடற்றுப்
பண்ண வளைமொழிந்த பாவ முடன்பலித்து
வண்ணநறுந் தூசு * வளையொழியக்—கண்ணிணையுள்
நீர்பெருக நெஞ்ச நிறையழிய மென்முலைகள்
பீர்பெருகச் செவ்வாய் பிழைபிதற்ற—ஏர்பெருகு

சுஃஃ மாதவர்த மாதருற்ற வாறுமின்றிக் கையாற்றில்
சாதலுறு வார்போற் றினமறந்தாள்—கோதையாள்
தானே பழமலையைச் சார்ந்தசைப்பா னென்றுமொழித்
தேனே வெனுஞ்சொற் றிருமுகத்தில்—வானேர்
தனிநா யகன்முடியிற் றண்புனலீ தென்று
பனிநீர் தெளித்தளிப்பப் பாவை—முனியாள்
உணர்ந்தவச நீங்கி யொழிந்தாள் வளைகள்
புணர்ந்த முலைபசுலை பூத்தாள்—கொணர்ந்த
தொடைபொடிப்ப வெண்டரளஞ் சண்ணம் படமெய்
யிடையடுத்தார் நீங்குவெதுப் பேற்றான்—சடையடக்கக்
சுகஃ கங்கைகீ ரன்றேயிக் கண்ணீ ரெனவமுதான்
பொங்கெரியின் வீழ்பற்றவை போன்றினைந்தாள்—மங்கையர்கள்

* மறையொழிய என்னும் பாடம்

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
 சொல்லிய வண்ணஞ் செயலென்று—மெல்லியலைக்
 கொண்டு மனையிற் குறுக மலருண்டு
 வண்டுபடுங் கூந்தன் மலர்வழியாள்—பண்டு
 திருமாலு நான்முகனுந் தேடும் பொருளைக்
 கருமா மிடற்றெங் கரும்பைப்—பெருமானைத்
 தெள்ளமுதைத் தெய்வ சிகாமணியைத் தன்னடியார்
 உள்ளுயிரைத் தோன்ற வுறுதுணையைக்—கள்ளவிழுங்
 சகரு கொன்றைப் பவளநெடுங் குன்றைப் பழமலையை
 மன்றிற் குனிக்குமொரு மாமணியைச்—சென்றுற்
 றுளத்துப் புணர்ந்துவிடா தோங்கின்ப முற்றாள்
 கிளத்தற் கரியபெருங் கீர்த்தி—வளத்தொடும்
 நாடு நிலைநிற் பம்பன் செலுத்தப்போய்
 நீடுதிருத் தேர்நிலையி னின்றதால்—ஆடு
 படைக்கண் மகளிர் பலரிவ்வா ராகக்
 கடைக்க ணருள்சிறிது காட்டிச்—சடைக்கண்
 சகக நிலாவினான் வெங்கை நிலையின னாதி
 யுலாவினான் போந்தா னுலா.

நேரிசைவெண்பா

பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ணீராக
 ஒதை யெழுகடல்போ லோங்கினோர்--காதலுறச்
 சிந்தா மணிரெடும்பொற் றேரிற் றிருவுலாத்
 தந்தான் பழமலைநா தன்.

திருவெங்கையுலா முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்

நேரிசைவெண்பா

வெங்கைப் பதிப்பழய வெற்புக் கணிமுழுதுந்
 தங்கத் திருவுலாச் சாற்றினான்—சங்கத்துப்
 போற்றுந் தமிழ்தூல் பொதுக்கடிந்தா னென்றுலகஞ்
 சாற்றுஞ் சிவப்பிரகா சன்.

இட்டலிங்கவபிடேகமாலே

பன்னிருசேர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்

பந்தமறு மரர்மிருடர் பவருருத் திரர்களொரு பதினொருவர் மிளிர்ப்பீட
மேற், படியிலே யைவகைப் படுமீசர் தாநிதம் பத்திலெண் வித்தையிறை
வர்,—சந்தமுறு கோமுகத் தைங்கலைகள் சத்திசா தாக்கியம் மூர்த்திவதனந்,
தட்டற்ற வட்டத்தி லொட்டற்ற சிற்சத்தி தாளுற்ற நாளத்திலே,—நந்தலற
வருகோள கந்திகழ் சிதம்பர நற்சிகையி னிற்றுகுனிய, ஈட்டமற வமைகின்ற
விட்டவடி வொடுகின்ற ஞானமய மோனநடுவோ,—டந்தமற மூந்துபர
மானந்த நீந்த வபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற
மரந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

நாடரிய சத்தியோ சாதத்தும் வாமத்து நன்ற மகோரத்தினு, நவை
யற்ற புருத்து மாகமமொ ரைவ்வைந்து நல்கியீ சானத்திலே,—பீடுதரு
மெட்டுமுறை தந்தவற் றிடைநீசொல் பெருமைபெறு மருமைவிதியிற்,
பேசரிய பூசைசிவ கோசரியெ னப்புரிதல் பெற்றிலேன் மற்றடியனேன்,—
வேடுவர்கு லத்தலைவன் மெய்ப்பு பூண்டிலேன் வேட்டொருவர் மாட்டரு
ளினான், மீக்கொளொரு புடையொப்பு நோக்கிவைத் தனைசாற்றின் வேண்
டல்வேண் டாமையிலபால்,—ஆடுகின் பால்வேறு பாடொன்றி லாமையா
லபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மரந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே.

நவிற்புரு மிதயமிளிர் கண்டநா வடிபுருவ நடுவுபிர மப்புழையெனு,
நல்லிடைத் தகராதி கிரியாதி மனமுதல நண்ணியு மைம்மூவகை,—இவற்
றிலொவ் வொன்றகல நின்றவிட யங்கனெதிர் வின்றிச்சி வாகாரமா, யெதி
ருநன வஞ்சோக மென்றுபா வித்தலுறு மென்கனவு ஞாதுருவொடே,—
உவப்பறிவு ஞேயமென வற்றனுப வித்திடு மொண்சமுத் திபுருானமே,
யொளிர்ந்திய முந்தினைத் துயர்சிவா னந்ததுகர் வுறுமதீ தமுமாகுநல்,—
அவத்தைகள் கடந்தவற் றப்புறப் படுமமல னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ
னங்கைமலர் செறிவுற்ற மரந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

ஒருவனோர் பொருளிலாற் குற்றுவதி னுளம்வியந் தோகைபெறு மன்றி
யுடைமை, யுதவுரு வமையத்தி லுதவினுந் தன்னிடத் துள்ளதிற் பெரிதளித்
கும்,—பொருளதா யினுமதனி னினியதா யினுமவன் புந்திமகிழ் வுற்றிடு
வனூல், புனல்விடுத் திடுமுடியி னிற்புணரி யிற்பெருகு புண்ணியத் தெய்வ
நதிதான்,—மருவலா னீர்விரூப் பிலநினக் கொருகிலை மற்றென்முடி யிற்
றெறிப்பின், வைப்பன்வா னத்தினென வெத்திறத் தானுநினை மக்கண்ணினை

வுற்றுய்ந்திட,—அருளினை முனம்விதித் தவனாத லான்மகிழ்ந் த்பிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

கருகிச்சி வந்தகடு வருகிப்பொ ருந்தமிளிர் களம்வாழ்வு மேவ்வணிவாய், கடலிற்சி றந்தகிற வுடலிற்றி ருந்துமணி கதிர்போல லேயுநெடுமால்,— ஒருகட்கி னைந்தவடி யிருகட்கி ணங்கவற முடையார்மு னேடிவருவா, யுலகத் தை வென்றமன மிலகுற்ற மன்றினிடை யுமைகாண வாடல்புரிவாய்,— மருகற்பெ ரும்பதியி லொருகற்ப ணங்குதொழ மணவாள் னாலியுதவா, மயிலைக்க ணென்பினுயிர் பயில்வுற்றெ முந்துவா வருவாயெ னமுனழையா,— அருகர்க்க ணங்குதரு முருகர்க்கு கந்தவா னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. கு

ஓகைமலி குருவாணை யுதுவிக்கு மாணையு முயர்புரா தனசரிதமோ, டொக்குடை வருவிக்கு முவமையுந் தன்மகளை யொண்சுவத் திகமேற்றுபு,— சோகமறு மனுமயஞ் செய்தமைத் திடுமொரு சுவத்திகா ரோகணமுதூல், சொல்லிய விடங்களிற் றாயநீ றணிதருந் தொல்விபூ திப்பட்டமும்,—மாக லசநீராட்டு கலசாபி டேகமு மருவுசிவ நோக்குவிக்கும், வயங்குலிங் காய தமு மன்னுசிவ லிங்கமுரு வனைசுவா யதமுமெனுமேழ்,—ஆகுநெறி தான் மருவி யாகமிசை யில்குமா னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கை மலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. சு

போயகுல மொடுசரண ரொடுமேவு சமயமும் பொன்றுலகம் விட்ட மலனார், பூசனைகொ ளரியநிர்ச் சஞ்சார முங்கொடிய பொன்பெண்மண் னைசநெறியில்,—பாயமன மோடாத நிப்பிரா ணமுமெய்ம்முப் பத்தாறு தத்துவமறப், பகுதியொடு ணர்த்துதத் துவமுமிறை யஞ்சனீ பாரென்னு மான்மிகமுமே,—மேயசடு லிங்கமுட னைங்க மாகுமொரு மெய்யனுக் கிரக நிலையும், விமலமுறு சச்சிதா னந்தசிவ மயமென்னு மிக்கசத் தியசுத்தமும்,— ஆயவெழு வகைநெறியி னாலியிடை யில்குமா னபிடேக மாடியருளே, யறி வுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. எ

கிடைத்தசிவ லிங்கமன் றுணராத வேகாக் கிரசித்த மென்னும்விரதங், கெடாததிட விரதம்விட யங்கன்சிவ னுக்குதவு கின்றவிந் திரியார்ப்பிடம்,— உடற்றியுயிர் கொன்றிடா நின்றிடு மகிஞ்சைசிவ னுண்மைகொ ளிலிங்க நிசமே, யுயர்சிவத் துளமடங் குறுமனோ லயமதனி லொன்றாகி நின்றுபே தம்,—விடுத்தலுறு சத்தியோன் முத்தியெனு மிவையேழு மிக்ககுரு வருள் புரியவே, மேவலரு மெய்ஞ்ஞான பாவநிலை மேலியிடும் வேதமுடி யாவு முணரா,—தடுத்தமன மொழியுடற் கப்புறப் படுமமல னபிடேக மாடி யருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடி யருளே. அ

நல்லதில் நெய்யாடி யானிடத் தைந்தாடி நவையிலை யழுதமாடி, நல் குகா ரணகாரி யம்முறையி னன்றியே நறுநெய்பா றயிராடியே,—மெல்ல மலர் மதுவாடி யின்கழைச் சாறாடி மென்பழச் சாறாடியே, விழையுமின நீராடி யார்க்கு மும்பாடி விதியினமை நபனமாடி,—ஒல்லைநகு வெண் டலைப் புழையினிடை யோடிநல் லுத்திகொடு பைத்ததலைய, வுரகதுழை வுறவிளங் குழவிமதி யொருபுடை யொதுங்கவிட மின்றியசைய,—அல்ல லற நிறைகங்கை யசையாது நிற்பைநீ யபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. க

நரர்கடமி னரசரவர் தமிழினிய திவலியாழ் நண்ணுநர கந்தருவர்தா, நவிலுமவர் தமிழினர கந்தருவ ரவர்தம்மி னுடரிய தேவரவரில்,—சுராகிப னவனினுயர் சுரர்குரவ னவனினயன் சொன்முறையி னூறுமடிமேற், துன் னுசக மொருதிவிலை யளவுமின் ருகமிகு சகவேலை புகல்குவாய்,—தரை முதற் பூதங்கள் புத்திகுண தத்துவந் தகுதிபெறு பகுதிபுருட, தத்துவம் வித்தைமுத லனவெனுமி வற்றிலறு சமயரென வெமைவிடாமல்,—அருளி னினை யடைதலுறு மரியபத மருளுமவ னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. க௦

இட்டலிங்க வபிடேகமாலை முற்றிற்று.

நெடுங்கழி நெடில்

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியனிருத்தம்

பெருகுறு மன்பாற் பூசனை புரிந்த பிணங்குறுற் சிலம்பிவெவ் வரவம், பிறைமருப் புரற்கால் யானையென் றிவற்றின் பிறவியோ விதழ்முறுக் கவிழ்ந்து,—முருகுமிழ் நறுமென் மலர்புனைத் துன்னை முற்றும்வந் தனைபுரி யாமன், முகிழ்முலை மகளிர் மயலிடை யழுந்து மூடர்தம் பிறவியோ நல்ல,— திரைபொருங் கங்கை யுவட்டெடுத் தொழுகுஞ் செஞ்சடை மிசையொரு துளிநீர், தெறித்தவர் தமையு நறுவுகொப் பளிக்குஞ் செழுமலர்க் கற்பக வேந்தும்,—எரிபுரை யிதழ்ச்செங் கமலநான் முகனு மெய்தரும் பதத்தில் வைத் தருள்வோ, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

க

கட்டழ கமைந்து காளையம் பருவங் கடந்திடா துள்வலி யுடைத்துக், கலங்கல்செய் பிணியின் றியன்றயாக் கையராய்க் கல்வியங் கடல்கடந் தவ ராய்,—நட்டவர் விரும்பு மாறுநீ செய்ய நடக்குநா ஞடல்வெறுத் துனையே, நம்பியா ஞான் முதலியோர் நண்ண நானுடல் விடுமென வழிவேன்,—பட் டிருள் விழுங்க வலர்க்கி ரவனும் பனிமதி யோடுயிர்த் தொகையும், பார் புனல் சுடுதீ வளிவிசம் பென்னப் பட்டவைம் பூதமு மாகும்,—எட்டுரு வடைந்து முருவமொன் றின்றி யிற்றென வுணர்வரும் பொருளே, யிட்ட நன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

உ

மனமெனும் வயமா வென்வயப் படாமன் மயங்குறு மைம்புல வீதி மறிபடா தோடு கின்றது முறையோ மறித்ததை நிறுத்தியென் றனக்கு,— நினையல துதவு வாரிலை யதனா னினைப்பர வற்றன னதனை, நிறுத்திநீ யிவர்து பின்னரீ வேண்டு நெறிகளிற் சென்றிட விடுவாய்,—கனலுறு மெழுகி னெஞ்சநெக் குடைந்து கரையில்பே ரன்பெனும் வென்னங், கண் வழி புறப்பட்ட டென்னநீர் வாரக் காலங்க் டொறுமவழு வாமல்,—இனமலர் தூவு மடியவ ருள்ளத் திருன்கெட வெழுந்தபே ரொளியே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

ஈ

நிலங்கடந் தவன்முன் னறுமலர் சாத்த நிகரிலம் மூர்த்திமுன் சந்து, நினக்கணி வுறவாட் டாயர்முன் னிருந்து நிவேதனம் புரிந்திட வன்று,— நலங்கினர் கலையர் கலியர்முன் றூப நல்வினக் களிப்பின் றன்னை, ஞான சம் பந்தப் பின்னாமுன் பாட நாணிலேன் பூசனை புரிவேன்,—விலங்கினுங் கடையர் வளர்த்தசெந் தீயின் விரைந்தெழும் வான்வரி வேங்கை, விடுப் பவங் கதுவந் தெகிர்த்திட விகழ்ந்து விடாததன் றோலுரித் திருன்கொண்,—

டிவங்கொளி யிரவி யனையமெய்ப் படுத்த விறைவனே யிட்டநின் நகற்றி,
யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ச

மூக்கிடை யிரண்டு விழிகளே றுதன்முன் முடங்குகைக் கோலொரு
காலா, முன்னநின் திருவாய் மலர்ந்தருள் செய்த முதிர்கலைப் பொருள்
படித் தவராய்க்,—கார்க்கடன் முகட்டி னிரவிவந் தெழுமுன் கடிதுசென்
றணிமலர் கொய்துன், கழற்கிடார் பிறப்பி னாய்ப்பிறப் பினிது கற்றவ
ரிகழ்ந்திடா மையினால்,—நோக்கற நோக்கு முருவமே நாவா னுகர்ந்திடா
வினியபே ரமுதே, துதல்விழிக் கணியே கறைமிடற் றரசே துவலரு
மாயையிற் பிறவா,—யாக்கைய துடைய வருட்பெருங் கடலே யெழுந்தொ
டுங் காதவான் சுடரே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே
மாசிலா மணியே. ன

திருக்குறு மழுக்கா றவாவொடு வெகுளி செற்றமா கியமன் வழக்
கைத், தியானமென் புனலாற் பொய்புறங் கூற நீச்சொலென் கின்றவா
யழுக்கை,—அருட்கிளர் நினது துதியெனும் புனலா லவத்தொழி லென்னு
மெய் யழுக்கை, யருச்சுனை யென்னும் புனலினாற் கழுவா வசத்தனே னுய்
யுநா ஞானதோ,—விருப்பொடு வெறுப்பிங் கிலாதவ னென்ன வெண்மதி
யோடுவெண் டலையும், விரைவழி புருந்து வண்டினம் பசந்தேன் விருந்துணங்
கொன்றைமென் மலரோ,—டெருக்கையு மணிந்து மின்னொளி கடந்த
வீர்ஞ்சடைப் பார்தனா னுடையா,—யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. சு

சிவமுட னமூர்த்தி மூர்த்திகர்த் திருவஞ் செயன்மலி கருமமென் றரு
தூல்,—செப்புதத் துவமுஞ் சதாசிவ னீசன் நிகழ்தரு பிரமனீ சுரனோ,—
டுவமையி லீசா னப்பெய ரவனென் றுரைத்திடு மூர்த்திக டாமு, முற்றவீ
சான முதற்பிர பாவ முடையநின் றன்னையென் றுணர்வேன்,—புவிமுத
லனைத்து மாக்குத லளித்தல் போக்குத லுயிர்வினை யருத்தல், புதிதுறச்
செம்பிற் களிம்பென வறிவைப் புணர்மல மகற்றுத லென்னும்,—இவைபல
வியைந்தும் விகாரமொன் றின்றி யிரவிபோ னின்றகா ரணனே, யிட்
டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. எ

தான்பெறு மழலை மொழிமகன் றன்னைத் தன்கையா லுளங்களித்
தரிந்து, சமைத்துல கறிய விடுபெருந் தொண்டன் றனைச்சிறுத் தொண்ட
னென் றவன்சேய்,—ஊன்பெறு நீயே யுரைத்தனை யென்ற லரிமையோர்
சற்றுமி லாதே. னுன்றிருத் தொண்ட னென்றிருப் பதனுக் குன்னுதல்
பெரும்பிழை யன்றோ,—தேன்பெறு நளின மலர்களா யிரத்தோர் செழு
மலர் குறைபட விரைந்து, செங்கடுணன் றிடந்து குறையற நிரப்பித் திரு
மறைச் சிலம்படிக் கணியா,—யான்பெறு நிதியே யென்றுல களந்தோ,

னேத்திரின் நிறைஞ்சுறு மழுதே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. அ

நின்புகழ் பாடும் பாணனார் தமக்கு நிதிதரச் சேரலன் நனக்கு, நீமுன முடங்க லொன்றளித் ததுபோ னிகரிலா வசவநா யகன்றன்,—அன்பினி லொருநா றுயிரங் கூறிட் டடுத்தகூற் றினிலொரு கூறிங், களிப்பதற் குனது திருமுக மருளா லடியனேற் களிக்குநா ன்ளதோ,—பொன்புரை கடுக்கை மலர்ந்தசெம் பவளப் புரிசடைப் பேரருட் குன்றே, புணர்முலைக் கயற்கட் பிறைதுதற் கனிவாய்ப் பொற்றொடி யிடத்துவா முழுதே,—

என்பும்வெண் டலையு மணிந்துநான் புனித னென்றுமென் றிருந்கிடு பவனே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. க வங்கையர் முத்த சங்கையர் சென்ன வசவண ரசகணர் வீர, மாச்சை யர் பிப்ப பாச்சையர் வள்ள மல்லையர் கல்லைய ரெங்கள்,—சங்கண வசவ ராசையர் சேட தாசையர் சங்கர தாசர், சவுண்டைய ரென்றிங் கிவரடிக் கேவ றலையினற் செய்யுநா ன்ளதோ,—பங்கய மலரோ டரிவிழி பரித்த பதமலர் சிவப்பவே னெடுங்கட், பரவைதன் மனைக்கட் சுந்தர னேவும் பணியெலா முனிவற வியற்றி,—எங்கணும் விளங்க நம்பியா ரூர னேவல னெனப்படு மிறையே,—யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. க0

நெடுங்கழிநெடில் முற்றிற்று.

குறுங்கழிநெடில்

எழுதிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பொன்செய்வா ணிகர்போ லெவ்வழி யானும் புண்ணிய மீட்டினு மறிஞர், கொன்செய்பா தகமே புரிந்தன னின்றான் குறுகுவ தென்றென விரங்க, முன்செய்தீ வினையோ கனவிலு மறமே மொழிகிலென் களித் திருக்கின்றேன், என்செய்கோ மறலிக் கென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. க

மென்னிழற் றருவை யடைபவர் தம்மை விடாநிழல் விட்டிடுமாபோல், நின்னடிக் கமல மடைந்திடிற் றொடர்ந்து நீங்கலா வினையுநீங் குறுமே, கன்னலிற் களியிற் சுவைதரு மழுதே கண்மணி யேயருட் கடலே, என் னுயிர்த் துணையே யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. உ

முந்திரு வினையுந் தமவென விருப்பின் முற்றவற் நின்பயன் றருவாய் வந்தவை நினவென் றிருப்பினங் கவற்றை மாற்றிவீ டிறவருள் குளையே,

கிந்தையி லென்னெஞ் சுனதுநெஞ் சென்மெய் நினதுமெய் யென்றனின் திய
கின், இந்திய மெனக்கொண் டென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

கண்ணுடைக் குறையாற் சுடர்பல வாசிக் காட்டல்போற் காரண
முதலாப், பண்ணுடற் நிறஞ்சே ரென்றிருக் கதனாற் பலவுரு வாயினே
யொருநீ, பெண்ணுருப் படைத்த பேரரு ளிடப்பால் பெற்றிட வுகந்தளித்
தவனே, எண்ணிடைப் படாம லென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா
மணியே. ௪

பிறவிமா மிடியன் றுனெதிர் கண்ட பெறற்கரி தாயவைப் பென்ன,
அறிவிலே னயன்மாற் கரியநின் றன்னை யம்மவோ வெளிதுகண் ணுற்
றேன், துறவினோ ருள்ளத் தெழுந்தொளி பரப்பித் தொல்லிருந் கடியு
மெய்ச் சுடரே, இறைவிகூற் றுடையா யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா
மணியே. ௫

நினக்குறு கூறு மென்மன மதனை நிராவனைத் தளிர்க்கைநெட் டிலை
வேற், சினக்குறு மலர்க்கட் பேதையர் கொளாமற் செறிந்துநீ யேகவார்
தருள்வாய், புனக்குற மகட்கு மயல்கொடு திரிந்த பொறிமயிற் குமரனைப்
பயந்தோய், எனக்குறு துணையா யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா
மணியே. ௬

அன்பினுக் கன்றி நான்புனை மலருக் கருளுவை யலைமலர்க் கருளின்,
முன்பெடுத் தெறிந்த சாக்கியன் கல்லின் முருகலர் மிகவுமின் னாதோ,
துன்பமுற் றிடுசிறி நிற்பவெவ் விடயந் துறந்துளோர் மனத்தெழு தருபேர்,
இன்பநற் கடலே யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௭

ஆடுற வடியேன் புதுக்குடந் தருநீ ரன்பன்வாய்ப் புனலுனக் காமோ,
கூடையின் மலர்பித் தையிற்றரு மலரோ கூறுமென் கவியவன் மொழி
யோ, நாடரு மொருநீ யிறையெனும் வழக்கை ஞானசம் பந்தனாற் றிட்ட,
எடுரை செய்ய வென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௮

மெய்யுறு பிணிக்கு விலக்குவ வொழித்து விதித்தன கொள்ளுவன்
பிறவி, மையுறு பிணிக்கு மவ்வகை செயாமல் வருத்துமந் நோயிடைப் படு
வேன், பெய்யுறு வளைக்கைத் திருதுத லுமையான் பெருவிழிக் கணைகொடு
விடாமல், எய்யுறு முரத்தோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௯
சரிப்பினு மொருபா விருப்பினு முறக்கச் சார்வினும் விழிப்பினு
மொருசொல், உரைப்பினும் போக நுகர்வினு மாவி யொழிவினு நின்னை
யான் மறவேன், விருப்புறு மலரும் விரையுமே போல வீம்மியெங் கணு
முறு பொருளாய், இருப்பினு மரியோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா
மணியே. ௧௦

குறுங்கழிநெடில் முற்றிற்று.

நி ர ஞ் ச ன ம ா லே

கட்டளைக்கவித்துறை

நிரஞ்சன சூனிய நிட்கள மாகியந் நிட்களத்தின்
வருஞ்சிவ சித்துச்சின் னாதவிந் துக்களை மன்னியொன்றும்
அருஞ்சுட ராயக ராதிப் பிரணவ மாகிநின்று
தருஞ்சகம் யாவுமென் கையா லயத்திற் றனிமுதலே.

க

குருவாகி முத்தனு விற்கிரி யாதிகள் கொண்டொருமூன்
றருவாய் மலமொழித் தாவிகண் மூவங்க மாவருளி
ஒருவாறு தான்முதன் முப்பொரு ளாகி யுவந்துநிற்குந்
திருவாரு மென்கைத் தவிசுடை மேவுஞ் சிவலிங்கமே.

உ

என்னை யறித னினையறி கின்ற வியல்பதென்னு
துன்னை யெனைவிட் டறிவான் றொடர்த லொருவனிழல்
தன்னை யடியின் மிதிப்பான் றொடருந் தகைமைத்தன்றோ
பொன்னை நிகர்செஞ் சடைக்கற்றை யென்கைப் புராந்தகனே.

ங

தன்பொரு ளென்ப நினைப்பிறர் தம்பொரு டாவரமாம்
என்ப நறிந்து முயிர்க்கே ளிருப்பவு மேதிலர்மெய்ப்
புன்புனர் வெல்கு மடமாதிரி நின்னிற் புறந்திரியும்
அன்பறு மென்பவம் போமேயென் னங்கை யமர்ந்தவனே.

ச

அங்கையி னெல்லி யெனவந்தெ னங்கை யமர்ந்தவிளந்
திங்களங் கன்னி நினையன்றிப் போய்ப்பிற தெய்வந்தொழல்
கொங்கலிழ் பூந்துணர்க் கற்பக நீழற் குடிமுனிந்து
பொங்கெரி வெந்நிர யத்தா டிருப்பப் பொருந்துவதே.

ரு

சித்து நிரஞ்சனத் துச்சூனி யத்துச் செயலுரைதீர்
நித்த வநாதி சரணன் சரணன் நிட்களத்தே
அத்தனி மாலிங்க மாதிரி னுனையக் காதிகளாய்
மெய்த்த வுனையென்று நீங்கேனெ னங்கை விடாதவனே.

சு

கண்ணி லிரவி செவியிற் றிசைநின் கருத்தினம்தி
ஒண்ணுத விற்கனல் வானுத ரத்தி லுயிர்ப்பில்வளி
வண்ண வடியிற் புலியிந் திரனயன் மால்புயத்தில்
அண்ணல் வதனத் தரன்றோன்று மென்கை யமர்ந்தவனே.

ள

காயங் கரணநற் பாவ மறிபவன் காணறிவு
ஞேயங்க ளாகி முதனடு வீறி னினக்கயலே
ஆயிங் கொருபொரு ளர்ப்பிப்ப லென்ப தவிச்சையன்றோ
பாயுஞ் சினவிடை யொன்றாரு மென்கைப் பாஞ்சுடரே.

ஆ

சத்தங்க லிங்கங்க ளாயே நிகழ்ந்தது சத்திபத்தி
சித்திங் கடைந்தது கைமுக வர்ப்பித சேடங்களாய்
மெத்தென் நிலங்குநின் னானந்த மேயென் விழிகளிப்பக்
கைத்தங்கு செம்பொரு ளேயருந் காட்டுங் கறைக்கண்டனே.

கூ

வான்குறித் தெய்யுங் கணை நுதிக் கேநிற்கும் வானெனவே
யான்குறித் தெய்தப் புகுமறி வின் கணிருத்திகண்டாய்
கூன்குறித் திங்கட் சடையாய் மகரக் குழைதடவும்
மான்குறித் குங்க ணுமைபங்க னேயென்கைம் மாணிக்கமே.

கஓ

பிரமமூர் தானு மயலென் றருச்சிக்கும் பேதநிலை
தருமம் மயலற நானாகி நின்றனை தான்சிவமென்
றருமை வினையி லபேதம் புகாம லருச்சிக்குமா
றிருமை வடிவுகொண் டற்றுவெ னங்கை யிறையவனே.

கக

கோலந் தரும்டி நாப்பண் விருத்தநற் கோமுகமா
ஞாலங் கருதருங் கோளகந் தம்மி நயந்தடியேன்
சீலங் கொளுமரு ளாசார மாத் திகழ்ந்துநிற்கும்
மூலங் கரணங் கலந்தங்கை மேவிய முக்கண்ணனே.

கஉ

மண்ணும் புனலுஞ் சுடுசெழுந் தீயும் வளியுமகல்
விண்ணும் படைத்து வினையாடிக் காக விழியிரண்டு
நண்ணங் கருமணி யொன்றென வேபவ நாசமுறக்
கண்ணங் கருத்துங் கலந்துநின் றுவென்கைக் கண்ணுதலே.

கங

நாக மெனவும்பின் கோக மெனவுமெய்ஞ் ஞானத்தினால்
சோக மெனவுஞ் சொலுமறி யாமை தொலைத்தொருநீ
ஆக முழுது நிறைந்துநின் றாய்நல் லருட்கடலே
பாக மொருபெண் குடியாகு மென்கைப் பரஞ்சடரே.

கச

ஒன்றிரண் டாயவை பற்பல வாகி யுதித்தமுறை
சென்றிரண் டாகிப்பின் னென்றாகி நிற்குஞ் சிவமொடங்கம்
என்றிரண் டாக வுரைப்பார் நினதிய லெய்திலர்கான்
மின்றிரண் டாலன்ன மேனிய னேயென்கை வித்தகனே.

கரு

உறங்குது மென்றுநங் காரிற் பவரிலை யோங்கொளியாய்ப்
பிறங்கு முனையடைந் தோமென் றிருப்பது பேதமைகான்
நிறங்குணி போல வெனைக்கொண்டு நின்ற நிலையினின்று
புறம்பக மொன்று மிலாதென்கை மேவும் புராந்தகனே.

கக

குருவிந் குதவு முடல்சரத் திற்குக் கொடுத்தலுறு
கிருவிந் நிகழு நினக்கே தருமனஞ் சேயரிக்கண்

பொருவிற் புருவ மடமாதர் தம்மிடைப் போக்குறுமென்
கருவிற் கொழிவுள தோகர பீடத்தெங் கண்ணுதலே.

கள

துயிலினும் போகினு நிற்கினும் வீழினுஞ் சொல்லினுமொன்
றயிலினுங் காணினுங் கேட்பினும் வாழினு மல்லலொடு
பயிலினுஞ் சோரினுந் தேறினு நீக்கினும் பற்றினும்பொய்
சூயிலினுஞ் சோம்பினு நிற்கட வேனென்கைக் கொற்றவனே.

கஅ

ஒடுந் தனமும் புகழும் பழியு முயர்விழிவுங்
கேடுந் திருவு மமுதமும் புற்கையுங் கேள்பகையும
வீடுங் குடினு மகளீரு மன்னையும் வேற்றவே
நாடுங் கருத்து வருமோ வெனக்கென்கைந் நாயகமே.

கக

பாடு மவனுமொண் பாட்டுமப் பாடப் படுபவனும்
நாடு மளவினி னீயன்றி வேறிலை நான்முகன்மால்
தேடு மருமருந் தேயமு தேயினந் திங்கண்முகிழ்
சூடு மணிவிளக் கேகர பீடத்திற் றூயவனே.

உ௦

இல்லாள் புதல்வ ரனைதத்தை பொன்மண் ணிடைவழைவு
செல்லா மருளு மயநீர்ந்து நின்கழல் சேர்ந்துனக்கே
எல்லா முதவுந்ற் சித்தத் துறைகுவை யென்கையுள்ளாய்
நல்லார் புகழ்தரு மாசார லிங்கமென் னுமமுற்றே.

உக

பழியாம் பிறர்தம் பொருண்மனை வேட்கை பரதெய்வமோ
டொழியா வருடரு மட்டா வரண முவந்துகொண்டே
அழியா துயருநற் புத்தி யெனுங்கை யமர்வைகண்டாய்
மொழியா வருங்குரு லிங்கமென் றேயென்கை முன்னவனே.

உஉ

விடயங் களிண்ணி யானென தென்னு மிகையொருவி
அடையும் புலனினக் காக்குந் தவிரகங் காரப்பெயர்
உடையங் கரமிசை நற்சிவ லிங்கமென் றுற்றனைகாண்
புடையம் பிகையொ டமர்வாயெ னங்கைப் புரந்தகனே.

உ௩

நில்லா தியங்கும் வளியொடு கூடி நிலையழிந்தே
புல்லா விடயத் தலமர னீங்குபு பொய்யினெறி
செல்லா தொளிரநன் மனத்தே யிருத்தியென் சென்கையுள்ளாய்
கல்லா ரறிவருஞ் சங்கம நாமங் கடைப்பிடித்தே.

உ௪

உடம்பு சகிபதி தானாய் விடயங்க ளுண்டுமூலா
தடங்கு சதியொரு தானாகி நீபதி யாகவுனைத்
தொடர்ந்து நுகருநன் ஞானக் கரத்திடை தோன்றுவமால்
கடந்து வருபிர சாதமென் றேயென்கைக் கண்ணுதலே.

உ௫

யானா ரடிமை சிவனே யிறையென் நிருப்பதுபோய்
நீநா நெனப்படும் பேத மிலாமை நெறியுதவும்
ஆனா துயர்ந்தசற் பாவத்து மாலிங்க மாகிநின்றாய்
வானா டரியவ னேகர பீடத்து மாணிக்கமே.

உ.சு

உலகிய றன்னை யொருவாது பற்று முளத்தொளியாய்
இலகிய நின்னைத் தெரிப்ப தொருவற் கெளிதுகொலோ
சிலைகவர் கையில் விளங்காய் பிடித்தல் செயுமவர்யார்
விலகுதிண் டோளணி கொண்டவ னேயென்கை வித்தகனே.

உ.எ

ஆனந்த வாரிதி யாகிய நீகை யமர்ந்திருப்ப
நானந்து தீவிட யந்தேடிச் சென்றுண்டு நைந்தழிதல்
வானந் தமுதங் கரத்தே யிருப்பதை மாற்றியருந்
தீநஞ் சருந்துத லன்றோ நிரஞ்சன சின்மயனே.

உ.அ

உருவஞ் சுவைநிறை வாகிய மூன்று முவந்துகொண்டு
மருவங்க முள்ள முருவக லாதுள்ள வாறுநின்றாய்
அருவன் றருவன் றருவுரு வன்றி யறிவுருவாய்க்
கருவன் றுலகம் படைத்தாடு மென்கைக் கறைக்கண்டனே.

உ.க

விள்ளேன் சிறிய ரினம்பெரி யோரை விரும்பியென்றும்
நள்ளேன் பிறர்மனைப் போக்கொழி யேன்மெய்ந் நடுநடுங்க
உள்ளேன் நிருவடி நீழலி லென்னெஞ் சருகினையேன்
துள்ளேன் றொழும்புசெயேனென்செய் கேனென்கைத் தூயவனே. ௩௦

அழியும் பொருள்கொடுத் தேசங் கமத்திற் கழிவில்பொருள்
பழியும் பவமு மிலாதெய்த லாயும் பயனிலவாய்க்
கழியும் படிநெடு நாணீத் தமுதங் கமருகுத்தேந்
கொழியும் பவமுன தோகர பீடத் துறைபவனே.

௩௧

நிரஞ்சனமாலை முற்றிற்று.

கைத் தல மாலை

ஒருவிகற்பவெதுகைக்கவிநிலைத்துறை

முன்ன மாலய னிந்திர னமரர்கண் முனிவர்
பன்னு மாரண்ம் போற்றுதற் கரியநம் பரமன்
மின்னு லாவிய சடாடலிக் கடவுள்வீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

க

அன்ன மாயும்வெண் பிறைமருப் பேனமென் றாயும்
முன்ன நான்முக ன்ராணன் நேடரு முதல்வன்
பின்னு வார்சடைப் பெருந்தகை பீடமாக் கோடற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

உ

தன்னை மேலிவந் தனைபுரி பவன்செய றடுப்பான்
உன்னி மேல்வரும் வெந்திறற் கூற்றினை யுதைத்த
மன்னு மாலயற் கரியவன் வந்துவீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

க

தன்னை நேர்வட காசுதென் கயிலேகே தாரம்
அன்ன மார்வய லம்பல நமன்றமர் வராமல்
கன்னன் மாமதற் றெழும்வழிக் கடவுள்வீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

ச

கன்ன லாரமு தினுஞ்சுவை தருவதாய்க் காண்பான்
உன்னு மாலயற் கரியதா மொருமலை யுச்சி
மன்னு மோர்பவப் பிணிமருந் தெளிதுவந் திருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

டு

அன்னை யாகியின் னுயிர்க்குயி ராமரு ளானன்
பொன்னு மாரமு மணியுமா ரமுதமும் போல்வான்
தன்னை நாடொறுங் கண்டுகண் களிப்பதாச் சார்தற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

க

அன்ன மூர்பவன் முதலியோ ரபயமென் றடைய
முன்ன மாலமுண் டவர்துயர் களைந்தருண் முதல்வன்
மின்னு மாமமு வலமுடை வீரன்வீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

எ

பன்னு மாமறை தமிழினற் பாடுநம் பிக்குப்
பொன்னு மாடையு மணிகளு மூர்தியும் பொருளும்

டு. கன்னல் வானமுது என்றும் பாடம்.

க. அன்னை பாதியன் என்றும், கண்களிப்பவே என்றும் பாடம்,

கக

இன்னு மீபவ் னருளிஞன் மேவீவீர் நிருப்ப.
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

௮

பின்னும் வார்திரைக் கடலின்வீழ்ந் தமிழ்கையிற் பிடிப்ப
முன்ன மோர்புணை யகப்படு முறைமைபோற் பிறப்பின்
இன்னல் கூர்பொழு தெம்பிரான் வந்துவீர் நிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

௯

தன்னை யோர்பொழு திறைஞ்சுவான் கருதியித் தரைமேல்
மன்னு மாலயம் யாண்டுள தெனவல மராமல்
பொன்ன வாமலர்ச் சடையுடைப் புனிதன்வீர் நிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

௧௦

கைத்தலமாலை முற்றிற்று

சிவநாமமகிமை

கவிவிருத்தம்

வேதமாகமம் வேறும் பலப்பல
ஒதி நாளு முளந்தடு மாறன்மீன்
சோதி கானிருள் போலத் தொலைந்திடுந்
திதெ லாமுஞ் சிவசிவ வென்மினே.

௧

புல்ல ராயினும் போதக ராயினுஞ்
சொல்வ ராயிற் சுருதி விதித்திடும்
நல்ல வாகு நவையென் நகற்றிய
செல்ல நீருஞ் சிவசிவ வென்மினே.

௨

நாக்கி னுனு நயனங்க ளானுமீவ்
வாக்கை யானு மருஞ்செவி யானுநம்
முக்கி னுனு முயங்கிய தீவினே
திர்க்க லாகுஞ் சிவசிவ வென்மினே.

௩

சாந்தி ராயண மாகி தவத்தினுன்
வாய்ந்த மேனி வருத்த விறந்திடாப்
போந்த பாதக மேனும் பொருக்கெனத்
திந்து போகுஞ் சிவசிவ வென்மினே.

௪

வில்லி தென்ன வினங்குந் திருதுதல்
வல்லி பங்கன் மலரடி காணிய

௨. சொல்லி னுவிற் சுருதி என்றும் பாடம்.

கல்வி நல்குங் கருத்து மகிழ்வுறுஞ்
செல்வ நல்குஞ் சிவசிவ வென்மினே.

௩

தீய நாளொடு கோளின் செயிர்தபும்
நோய கன்றிடு தூறெனக் கூறிய
ஆயுள் பல்கு மறம்வளர்ந் தோங்குதுந்
தீய தீருஞ் சிவசிவ வென்மினே.

௪

வருந்தி யாற்றி வளர்த்த கதிர்த்தலை
பொருந்து வான்பயிர் போற்றுகர் போலவே
விரிந்த வேணியில் வெண்மதி சூழ்பின்
திரிந்து காப்பன் சிவசிவ வென்மினே.

௭

முந்தை யோர்சொன் மொழிந்து சிவனென
நிந்தை தானச் சிவனை நிகழ்த்தினும்
வந்த தீவினை மாற்றுவ னாதலால்
சிந்தை யோடு சிவசிவ வென்மினே.

௮

நீச ரேனும்வா னீசா நிகழ்த்தில்வான்
ஈச ரேனுஞ் சிவசிவ வென்கிலார்
நீச ரேயென் றியம்புது நின்றபு
தேச தூல்கள் சிவசிவ வென்மினே.

௯

எண்ணி நெஞ்சிற் சிவசிவ வென்பவர்
வண்ண மென்பதங் கிட்டி வணங்கவும்
உண்ண டுங்குவ னெண்ணிறற் கூற்றுவன்
திண்ண மீது சிவசிவ வென்மினே.

௧௦

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியனிருத்தம்
இழிவுறுபுன் கருமநெறி யினனெனினுங்
கொலைவேட னெனினும் பொல்லாப்
பழிமருவு பதகனெனி னும்பதித
னெனினுமிகப் பகரா நின்ற
மொழிகளுண்முற் றவசனாய்ச் சிவசிவவென்
ரெருமுறைதான் மொழியி லன்றோன்
செழியநறு மலரடியின் றுகளன்றோ
வென்கஞ்ஞல தெய்வ மென்ப.

௧௧

சிவநாமமகிமை முற்றிற்று.

உ
சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

தாலாட்டு

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

அவஞானம் போக்கி யருண்ணான மாக்கும்
சிவஞான தேவன் றிருமுன்—தவஞானத்
தாலாட் டெனுந்தமிழைச் சாற்றுதற்கு நற்றுணையாம்
மாலாட்டு மாமுகத்தன் வந்து.

திருவருளா லென்னைத் தெரிவிக்க விளங்குந்
திருவருவாய் வந்த சிவஞான தேசிகளே.

க

என்றுரித்த பூரணமா யின்பவறி வுண்மையாய்
நின்றபடி நிற்கு நிகழ்பிரம மென்றானே.

உ

தன்சத்தி யாலாந் தலமங்க லிங்கமென
என்சத்தி பாதத் தெழுந்தருளிச் சொன்னானே.

ங

நண்பாகு மிட்டலிங்க நன்றும் பிராணலிங்கம்
ஒண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றானே.

ச

ஆசார லிங்கமுட னுருங் குருலிங்கந்
தேசாரு மிட்டலிங்கஞ் சேர்ந்தாகு மென்றானே.

ரு

அந்தப் பிராணலிங்கத் தாகுஞ் சிவலிங்கம்
இந்தச் சரலிங்க மென்றசிவ ஞானியோ.

கூ

பாவலிங்கந் தன்னிற் பரமப் பிரசாதந்
தாவகன்ற மாலிங்கஞ் சார்ந்துவரு மென்றானே.

எ

ஏகாங்க மேயாகு மின்பத் தியாகாங்கம்
போகாங்கம் யோகாங்கம் போற்றியறி யென்றானே.

அ

பத்தனுமா கேசனுமாம் பன்னுந் தியாகாங்கம்
உய்த்துணரி னென்ன வுணர்த்தும் பெருமனே.

க

பிரசாதி யோடு பிராணலிங்கி யாகும்
உரைசாரு போகாங்க மொன்றென்று சொன்னானே.

க0

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தாலாட்டு

கஅக

சாற்றாமியோ காங்கஞ் சரண னயிக்கியனும்
போற்றிநீ காணென்று போதித்த தேசிகளே.

கக

அங்க நவவிதமு மந்தநவ விங்கமொடு
தங்கு மெனவெனக்குச் சாற்றும் பெருமானே.

கஉ

விழுங்கல் பருகலொடு மெல்லலா சாரம்
ஒழுங்கிற் குருசிவமு முற்றிடுமிங் கென்றானே.

கங

சோகிய லேகியமுஞ் சொன்ன விவற்றிவும்
வகியுறும் பின்மூன் நிலங்கத்து மென்றானே.

கச

இந்தக்கா யார்ப்பணங்க ளிட்டலிங்கத் தென்றெனக்குச்
சந்தப் படவுரைத்துத் தந்தசிவ ஞானியோ.

கடு

பீடமிடை வட்டம் பெருங்கோ முகநாளம்
ஆடலுறு கோளகமா சாராதி க் கென்றானே.

கசு

நாற்றஞ் சவையுருவ நல்லூ ரெலிநிறைவு
சாற்றஞ் சடுலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே.

கள

வேர்முதலாங் கந்தம் விளங்கு மரமுதலாங்
கூர்மணமா சாரங் குருவினிலா மென்றானே

கஅ

தளிராதி கந்தமுகை தான்முதலாங் கந்தம்
ஒளிரார் சிவசரத்தி னாற்றிடுமிங் கென்றானே.

கக

காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காசில்பர சாதத்துங்
துய்மலிமா லிங்கத்துங் துன்னுமெனச் சொன்னானே.

உ௦

மதூர் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாஞ்
சதுரென் றிருத்தியவா சாராதி க் கென்றானே.

உக

பொன்மைவெண்மை பச்சைசெம்மை பேரந்த கருமையெலாம்
நன்மையவா சாராதி நண்ணுமென்ற நாயகனே.

உஉ

வன்மைமென்மை வெம்மைதண்மை வாய்ந்த மிசிரமெலாஞ்
சின்மையவா சாராதி சேர்ந்துகொளு மென்றானே.

உங

கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதியொலி
அஞ்சொலிவை யெல்லாமவ் வாறுமுறு மென்றானே.

உச

மணமுதலா மைந்து வகைநிறைவெ லாமும்
நணுமுறையா சாராதி நாடிவெனச் சொன்னானே.

உரு

உஉ, பச்சைமாஞ் சிட்டபோ தங்கனெலாம் என்றும் பாடம்.

இம்முறையா றுறு மிலங்குகர ணர்ப்பித்மென் றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ.	உசு
தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிந்து துகர்ந்துமகிழ்ந் திட்டமைந்து நிற்கு மிலிங்கங்க ளென்றானே.	உஎ
கடறுமிவை யாவினுமிக் கொள்கை பெறுமிலிங்கம் ஏறு மிரட்டுனாற் றெட்டாகு மென்றானே.	உஅ
உருவஞ் சுவைநிறைவா யோங்கர்ப் பிதங்கள் மருவுந் திறஞ்சொன் மயிலே மலைவிளக்கோ.	உக
சுத்தசித்த மோடுபிர சித்தமெனத் தோன்றுபுபா சத்தமுத்த மாக்குபிர சாதமரு ணையகனே.	க௦
அங்கலிங்க சத்திபத்தி யத்தமுக வர்ப்பிதசே டங்களிவை யட்ட சயிலமெனச் சொன்னானே.	கக
குசித்த மழிந்து குடும்பநாய் மாற்றுஞ் சசித்தமதி லாசாரந் தோன்றுமெனச் சொன்னானே.	கஉ
குபுத்தி யழிந்து குருநெறியி னிற்குஞ் சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்குருவிங் கென்றானே.	கக
ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதில் நீங்கா திலகு நிகழ்த்துசிவ மென்றானே.	கச
கமன மழிந்து கறையற்று நிற்குஞ் சுமனமதி னின்றிலகுந் தூயசர மென்றானே.	கடு
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிரும் பிரசாதஞ் சஞ்ஞான வத்தமதிந் றேன்றுமெனச் சொன்னானே.	கசு
துற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித சற்பாவ மாலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே.	கஎ
ஆதார பீடங்க ளாறினுமவ் வாறிலிங்கம் மீதாக வைத்து விளங்கச்செய் வித்தகனே.	கஅ
ஆறு முகங்களும்வ் வாறுசா தாக்கியமும் ஆறு வருணமுமா மாறிலிங்க மென்றானே.	கக
பத்தனெடு மாயேசன் பார்ப்பரிய வாசாரம் மெய்த்தகுரு நான்கும் விளங்குகுரு வென்றானே.	ச௦
பிரசா தியுமப் பிராணலிங்கி தானும் உரைசால் சிவசரமு மோங்கிலிங்க மென்றானே.	சக

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தாலாட்டு கஆந

ஒழிந்தவங்க லிங்க மொருநான்கு நம்பால்
எழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் றின்பந் தருவானே. சஉ

உருவ முருவருவ முற்றறிதற் கெட்டா
அருவமென லின்றிடுமவ் வாறுமெனச் சொன்னானே. சந

மாசதரு தூலாதி மானவிசு வாகியே
ஆசி நியாகாங்க மாகியா மென்றானே. சச

விரிந்தன வெலாமும் விரிந்தமுறை சென்றே
ஒருங்கியங்க லிங்க வுபயமா மென்றானே. சடு

கடத்தி னுபாதியா காயமுற்ற வார்போல்
அடுத்த வுபாதியா லங்கலிங்க மென்றானே. சக

தங்கு மிலிங்கமார் தற்பதமத் தொம்பதமே
அங்க மயிக்குிய மசிபதமென் றுண்டானே. சஎ

ஆக முயிர்துரிய னாயின்றிப் போதெமைத்தான்
சோகமனத் தானாகத் தோன்றும் பெருமானே. சஅ

அமைத்தபாஞ் சுத்தத் தசுத்தமதிற் சீவன்
தம்பபுகதி யிற்றேன்றுந் தத்துவங்க ளென்றானே. சக

நிரஞ்சன குனியமா ளிட்களத்திற் சித்து
வருஞ்சுடர்சின் னாதாதி வாய்ப்பவெனச் சொன்னானே. கு௦

மூலசித்து நாதாதி மூன்றும் புணர்ந்தாகு
மாலகற்றுஞ் சோகிமய மாலிங்க மென்றானே. குக

அகராதி மாலிங்கத் தாகியவை கூடித்
தகவாமோங் கார சதாசிவமா மென்றானே. குஉ

அந்தச் சதாசிவத்தி னைம்முகத்து மைம்பூதம்
வந்துந் திதயத்தான் மாவருமிங் கென்றானே. குங

அப்பூதம் பஞ்சீ கரித்திருபத் தைந்தாகி
மைப்பூணு மான்மாவை மன்னியிடு மென்றானே. குச

ஆணவத்தான் மூடனா மாருயிர்க்கு முன்வினையால்
மாண வளிக்குமிறை மாயைவடி வென்றானே. குரு

மேலைவினை யாலுழலு மெய்யுயிர்க்குப் பாகமலக்
காலமுறச் சுத்தக் கரணமா மென்றானே. குக

கூறுமனச் சுத்தமுறக் கொண்டிபிண்ட நாமத்தை
நூறு தலநெறியு நோக்குமெனச் சொன்னானே. குள

கஅச சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

- கிரியைமன பாவங் கிடைப்பரிய ஞானம்
மருவிவிடா தங்கம் வயங்குமெனச் சொன்னானே. ௫௮
- ஞாதிருவு நின்றறியு ஞானனே யங்களுமற்
றேதமற வென்று மிருந்தபடி வைப்பானே. ௫௯
- வானேத்த வென்று மருவற் கரியபதம்
நானேத்த நல்குசிவ ஞானகுரு தேசிகனே. ௬௦
- மிடியற் கெளிது விழியுற்ற பொன்போல்
அடியற்கு வந்திங் ககப்பட்ட வாரமுதோ. ௬௧
- கயிலைமலை மேவுங் கடைப்பிடியாற் சீர்சால்
மயிலைமலை மீ திங்கு வந்தமர்ந்த மாமணியோ. ௬௨
- எல்லாக் கலையுணர்ந்து மெய்தாப் பொருளையொரு
சொல்லாற் நிகழ்த்துதற்குத் தோன்றும் பெருமானே ௬௩
- சீலந் திகழ்ந்துமதிற் சின்னமின்றி யும்படியோர்
கோலஞ் சிவமெனவுட் கொள்ளுமருட் குன்றமோ. ௬௪
- மண்களிக்க நாயேன் மனங்களிக்கக் கண்டு கொண்டு
கண்களிக்க வந்த கருணைப் பெருங்கடலோ. ௬௫
- சம்பந்த னன்றொருநாட் டானுண்ட பானாளும்
எம்பந்த நீங்க வினிதமுது செய்தானே. ௬௬
- வேண்டுவவெல் லாமுமாம் வெண்ணீ றளிப்பதற்குத்
தீண்டு மலர்க்கைச் சிவஞான தேசிகனே. ௬௭
- இம்மை மறுமை யிரண்டும் பெறவெமக்குச்
செம்மைதர வந்த சிவஞான தேசிகனே. ௬௮
- அரசமய மன்றி யகங்களித்தெஞ் ஞானமும்
பரசமய மும்பணியும் பங்கையப்பொற் றுளானே. ௬௯
- தானபங்க னென்னுமதன் றன்னுணை யைக்கடந்து
மானபங்கம் பண்ணும் வலியொன் றுடையானே. ௭௦
- அறியா தொருநா ளறையினும்வன் பாசஞ்
செறியா தருளுந் திருப்பே ருடையானே. ௭௧
- பூதமுத லெல்லாமும் போக்கியவற் றுண்மறைந்து
ஞாதிருவா மென்னை நயந்தறிவித் திட்டானே. ௭௨
- எந்தைசிவ சாதனங்கட் கெல்லாந் திருநீறு
முந்தியதென் றுண்மை மொழியும் பெருமானே. ௭௩

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தாலாட்டு கஅரு

உருத்திரனே யையயிலீ யோருருத்தி ராக்கந்
தரித்தவ னென்றெமக்குச் சாற்றும் பெருமாளே. எச

ஒண்மறையின் கண்ணு முருத்திரமவ் வஞ்செழுத்துங்
கண்மணியென் றையமறக் காட்டு மருட்கடலோ. எரு

அருவாகி மின்றசச்சி தானந்த வீசன்
குருவாகித் தன்னைக் கொடுக்குமெனச் சொன்னாலே. எசு

பரம சிவமெனவும் பண்டைமறை போற்றும்
பிரமமென வும்பேர் பெறுமிலிங்க மென்றாலே. எள

திரஞ்சரமென் றீசன் நிருவுரு விரண்டுள்
பரஞ்சரமென் றேதும் பவளவா யண்ணலோ. எஅ

அங்கம் புனைவோ னடிப்புனலல் லாதுபவப்
பங்கங் கழுவப் படாடுதென்று சொன்னாலே. எக

அத்தக் கரணத் தழுக்கறுப்ப தெங்கன்பரன்
சந்தப் பிரசாதந் தானென்று சொன்னாலே. அ0

தருணமகிற் சீறுந் தனிவிழிகாட் டாமல்
கருணை குடியிருக்குங் கண்கனொடு வந்தாலே. அக

ஏருருந் தான்வா ழிடமேநற் காசியுந்தென்
ஆருரு மம்பலமு மாக்குசிவ ஞானியோ. அஉ

தன்பாத தாமரைதோய் தண்புனலே கங்கையாய்
வன்பாச றீக்க வழங்குசிவ ஞானியோ. அங

மண்படைத்த நான்முகனார் மானுடர்த மொண்முகத்தில்
கண்படைத்த பேறுபெறக் காட்டு முருவாளே. அச

ஆர்க்குங் கொடுநோ யனைத்துங் கடைக்கண்ணல்
திர்க்குங் கருணைச் சிவஞான தேசிகனே. அரு

செப்ப முறவெனது சிந்தைவீட் டாயையெனுங்
குப்பை துகைத்துக் குடியிருக்க வல்லாளே. அசு

தன்னையரு ளாளனெனுந் தன்மை யுலகறிய
என்னையடி யாரோ டெழுந்தருளிக் காத்தாலே. அள

மெய்த்த வறிவாம் விளங்குகதை யொன்றெடுத்துத்
தத்துவமா மட்கலத்தைத் தாக்கும் பெருமாளே. அஅ

வழுவின்றித் தன்மா வலியுலக மேத்த
மழுவின்றிப் பாவ மாமெறிய வந்தாலே. அக

கேள்வி சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

இணையாது மில்லா விடர்ப்பவவே லைக்குப்
புணையாக வந்தருளும் புண்டரிகத் தாளானே.

க0

ஊனே வயிரோ வயிர்க்குயிரோ வானந்தத்
தேனே வழுதோ சிவஞான தேசிகனே.

கக

அண்ட முழுது மணுவிற் சிறியவாக்
கொண்ட பெருமைக் குணக்குண் றணையானே.

கஉ

எங்கண் மலவிருளுக் கீண்டு மயிலைமிசைச்
செங்கதிர்போற் றேன்றுஞ் சிவஞான தேசிகனே.

கங

அற்பகலு மாறா தரனடியார்க் கீதலுறுங்
கற்பகமாய் வந்துதிருக் காஞ்சிநக ருற்றானே.

கச

பூண மருள்வசவன் பூண்டசர பூசையன்று
காண வெமக்கின்று காட்டுசிவ ஞானியோ.

கரு

விருப்புவெறுப் பின்மை விளக்கவென்புன் சொல்லைத்
திருப்பதங்கொள் கின்ற சிவஞான தேசிகனே

கசு

பொறியூடு செல்லுமனப் போர்க்களிறறைத் தன்றான்
தறியூடு நிற்பத் தனைந்தசிவ ஞானியோ.

கௌ

பாடியுந்தன் சீர்த்தி பரவியுந்தன் பாதமலர்
சூடியுமிக் காலந் தொலைக்கவருள் செய்தானே.

கஅ

பொய்ம்மாயை யென்னும் புலியின்வாய்ப் பட்டேனைக்
கைம்மாறி லாமற் கருணைகொடு மீட்டானே.

கக

பத்தியுந்தன் பங்கயப்பொற் பாதமே பாடுகின்ற
சித்தியுந்தந் தானாஞ் சிவஞான தேசிகனே.

க00

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தாலாட்டு முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் நெஞ்சு விடு தூது

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

கைக்களிற்றை யன்றுரித்த கண்ணுதலோ னீன்றதனி
மெய்க்களிற்றை நெஞ்சமே மேல்கொண்டு-புக்குருக்கி
மேவன்பாற் * றுதாரு மேனிச் சிவஞான
தேவன்பாற் றுதாகச் செல்.

நீர்கொண்டு தாளால் நீரைத்தீஞ் சாரென்று
பேர்கொண்டு வந்தாரப் பெய்கரும்பின்—ஏர்கொண்ட
பூமுடியா நீர்கொண்டு பொங்கு மருளென்று
நாமுடியால் வீழ்ந்திறைஞ்ச நல்குதரு—காமருதன்
தேசணர்த்த வேண்டித் திருமுடிமேன் மேலிவாழ்
மாசுணத்தைத் தானொளித்த மாணிக்கம்—நேசித்துக்
கொள்ள மடியார் குழாத்தினைத்தான் வஞ்சித்திங்
கெள்ளும் விடங்கலவா வின்னமுதல்—துள்ளும்
ஒருமான் மழுவோ டொளித்தெமைமுன் பற்றும்
இருமா னொளிக்கவரு மெம்மான்—பெருமான்
உடுத்திருந்த வாசனையா லோங்குபுலித் தோன்மேல்
அடுத்திருந்து வாழு மரசு—தடுத்திருந்த
தொன்றென் றவித்தை யொழித்திட் டுடம்பினீ
அன்றென் றொழித்தெனைத்தா னாக்குவான்—நன்றென்று
பொன்னை நரர்க்குக் கொடுத்துநீர் போமென்று
தன்னை யெனக்கருளுந் தம்பிரான்—அன்னையென †
உற்ற னமுதமே யொப்பா னருண்மேனி
பெற்ற னடியேன் பிழைபொறுப்பான்—கற்றார்
தொடுத்த தொடைக்கிசைந்த தோற்றத்தான் றன்னைக்
கொடுத்த கொடைக்குவந்த கோமான்—நடத்தலுறச்
செல்லுமணித் தேர்மீது செய்தமைத்த பாகன்போல்
இல்லு ளெமைவைத் தியக்குவான்—நல்ல
சுரர்மேன்மை யெங்கீழ்மை தோன்றா தொழிய
நரர்மேனி சாத்திவரு நம்பன்—தரைமேல்

* றுய்தாரு மேனி என்றும் பாடம்.

† அன்னையெனு - முற்றென் என்றும் பாடம்.

- மழுவேறு கையான் வரினுநீர் றெள்ளுந்
 கழுவே நிகளுந்தாழ் காலான்—புழுவேறும்
 மென்பயிர்போல் வெய்ய லிடயத் தரிப்புண்டு
 துன்புறுவேற் குற்ற துணையானான்—என்பிலுயிர்
- கடு ஆக்கினான் போலவடியே னுளத்தன்புண்
 டாக்கினான் மாறாத வானந்தன்—தேக்கினான்
 நாதார்தன் வீடுதவு ஞானவினோ தன்றெளிந்த
 வேதார்தன் கைம்மாறு வேண்டாதான்—போதார்தன்
 விண்ணோ ரமுதுண்ண வேண்டி விடமுண்ட
 தண்ண ருள்சிறிது தானாக—எண்ண
 இறப்புக் கடிய விருவினையோ டெங்கள்
 பிறப்புக் கடியப் பிறந்தான்—சிறப்பக்
 கயிலைமலை மீதிருந்த காட்சிபோல் வந்து
 மயிலைமலை மீதிருக்கும் வள்ளல்—பயில
- உ௦ நானென் நிருந்தாலு ஞானமிலா தாரும்
 பரனென் றறியப் படுவான்—ஒருநன்றில்
 பாவிக் குதாசனர்க்குப் பத்தர்க்குச் சீடர்க்கு
 மேவிக் கருணைபுரி மேன்மையான்—ஆவிக்குத்
 தோன்றாத் துணையாகித் தோன்றுந் துணையுமாய்ச்
 சான்றார்க் கருளுந் தகைமையான்—மூன்றால்
 பெருக்கு மிருசமயம் பேதித் தறியா
 திருக்கு நிலையி னிருப்பான்—அரக்கன்
 மலையா நிலையாகி மத்தாகி யாழி
 அலையாத தாயளப்ப தன்றிச்—சிலையாய்ப்
- உ௧ பொறுப்ப திலதாய்ப் பொறையருவி தூங்கி
 வறப்பினு நல்கும் வளத்தாய்ச்—சிறப்ப
 அணியார் கொடையாகு மைந்தருந் சிந்தா
 மணியார் கருணை மலையாள்—கணியா
 அறிவாந் குறிஞ்சியினின் ருங்கெழுந்து காமச்
 செறிவாந் கொடும்பாலே தீர்த்து—மறியாத
 மாயையெனு முல்லை வளர்ப்பசுக்கொண் டைவரெனும்
 ஆய ருதுதொழிலை யாங்ககற்றிப்—பாய
 விடய மெனுங்குளங்கள் வேறுவே ருகா
 துடைய ஷுடைத்திட் டுளமென்—றடையு
- ௩௦ மருத நிலநிறைந்து வாள்விழியா நெய்தல்
 பெரிதுபெற வந்து பெருகிக்—கருதிலொரு
 தானந்த லின்றித் தலம்விசம்பு போர்த்துவரும்

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது கஅக

ஆனந்த மென்னுமலி யாற்றினான்—ஞானம்
பயனாக வோர்முப் பகுதியுயிர் வாழும்
நயனாகு மும்மாயை நாடன்—வியனாக
விள்ளலரு மன்பர் விடயக் கரவருற
உள்ளமெனு நன்கமைந்த ஆருடையான்—தெள்ளுதமிழ்ச்
சொல்லா மலரைச் சுவையா மதுவொழுக்கப்
புல்லா வழுச்சொலெனும் புன்மையெலாம்—இல்லாமல்

கூடு புன்புலவ ராங்குரங்கு போற்றாப் பெருமையுற
இன்புலவ ராஞ்சுரும்பார்த் தீண்டிவர—அன்பெனுமோர்
வீடாத நார்கொண்டு மென்றோ வெனுங்கரத்தால்
வாடா வகைபுனைபா மாலையான்—பீடார்
மலரா லயனார் மனச்சாலே நின்று
நலநா மணிவாய்ந்த னண்ணி—நிலனாக
வானிடையே யோடி வரையா வழுகுடைத்தாய்த்
தானனுமா னிப்பினுயர் தன்மைத்தாய்—ஞான
நிறையா மரபு நிலைவழா தோங்கும்
மறையா மரியபரி மாவான்—குறையாத

சூ தத்துவமாஞ் சேனை தனைத்துரந்திட் டாணவமாய்
வைத்த தலையின் வலியறுத்து —மெத்து
வினையாம் பிணையொடித்து வீட்டியெழுந் தோடும்
மனமாம் பரிமாவை மாய்த்துத்—தனிமாரன்
கன்னன் முரித்துக் கருந்தோலாற் போர்த்திருந்த
துன்னுநிண மென்புதசை சோரிகுடர்—என்ன
அளந்தறிவ வெல்லா மழிந்துபுறந் தோன்ற
விளங்கிழையார் தம்மை மிதித்துத்—துளங்கு
சமயமாம் பொய்க்குழியிற் சார்ந்துவிழா தோடி
அமையமா னந்தநீ ராடிச்—சுமையலா

சூ வேதா கமமாம் விளங்குமணி தாங்கிவரும்
ஆதார மாஞான வாணையான்—மாதேவன்
சங்கர னுதியிறை தாணுவெனும் பேருடைய
கங்கரனே யாதி கருத்தாவாம்—அங்கணனை
ஏத்தி யடியி னிடந்து விழிக்கமலஞ்
சாத்தி முடிவணங்கிச் சக்கரமொன்—நீத்தருஞ்செய்
என்றுபெறு மான்முதலோ ரெல்லாம் பசுவென்று
மன்றமுறக் கட்டுதரு மக்கொடியான்—என்றும்
அடியா தெழுமொலியா னந்த மாகி
முடியாத நாத முரசரன்—கடியார்மென்

௧௦ சந்தமல ரோன்முதலோர் தங்களாற் றேற்றமுதல்
ஐந்தொழிலுஞ் செயலிக்கு மாணையான்—முந்து
தவஞான மில்லாதார் சாற்றினும்வீ டெய்துஞ்
சிவஞான தேவெனும்பேர்ச் செல்வன்—பவநாசன்
முன்னொருநாட் சாதனத்துண் முந்துதிரு வெண்ணீறு
மன்னு முயிரினுறு மாசொழிக்குந்—துன்னு
கலவையுடன் மாசாய்க் கழியுமெனக் கூறிப்
புலவரினம் போற்றப் புனைந்து—பலவணிகள்
தாங்குமள வன்றித் தரும்பே நிலையென்றுந்
தீங்கி லிதையொருவன் றீண்டுநினும்—ஓங்கும்

௧௧ உருத்திரனே யாவனென வோருருத்தி ராக்கம்
பொருத்த முறவுறுப்பிற் பூண்டு—வருத்துகழை
விற்றேண் மதவேளை வெல்லுமடை யாளமெனக்
கற்றேய் துகின்மருங்கிற் காட்சிதரக்—கற்றேர்
அறியா வறிவாகு மாணமேல் கொண்டு
மறியா மனத்தை மறிப்பார்—உறியாய்
தற்றுநிலம் வீழ்த்ததுபோ லாசையற மெய்ச்சிவத்தின்
உற்றுவச மற்றிருக்கு முண்மையார்—முற்றும்
அழுக்கா றவாவெருளி யின்னாச்சொன் னான்கும்
இழுக்கா வறமுடைய ரென்பார்—வழுக்கா

௧௨ மனைதுறந்தார் மாயை வலிதுறந்தார் பாவ
வினைதுறந்தார் போகம் விளைசுந்—தனைதுறந்தார்
வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாதார் மெய்யன்பு
பூண்டு சிவனடியே பூசிப்பார்—மீண்டுபவம்
வாராவா றேர்வார் மறையுஞ் சிவாகமமும்
ஆராய்வா ராரா வனுபூதி—சார்வாவார்
பொன்னுஞ் சிவையும் புசுமும் பழியுமே
மன்னுங் குடினுமணி மாளிகையும்—உன்னும்
படிவே நிலாதார் பகைநட் பிலாதார்
முடிவே லரசாய் முயல்வார்—கடிவேதும்

௧௩ இல்லா திரப்பா ரிறையை நினைந்தொன்றுஞ்
சொல்லா திருப்பார் துகிசெய்வார்—வெல்லாத
ஐம்புலனும் வென்ற ரவற்றைத் தடாதுமனஞ்
செம்பொருளின் வைத்துச் செயல்செய்வார்—நம்பெருமான்
மேனியா மஞ்செழுத்தும் வேண்டி யெடுத்துரைப்பார்
மோனிகளாய் வீற்றிருந்து முன்னுவார்—மேனியெலாம்
பூசுவார் வெண்ணீறு புண்டரமே சாத்துவார்

சிவஞானபரீட்சையசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது ககக

தூசுளார் தூசு துறந்துள்ளார்—ஆசையினால்

வேணி முடிப்பார் விரிப்பா ருலகியலை

நாணிநடப் பாருலகை நாணாதார்—பேணித்

எ0 தனதுபத மெத்திரத்துஞ் சாரு மடியார்

இனமருவி யெம்மருங்கு மீண்ட—மனுவுரையாத்

தன்பெயர்கொண் டார்வமொடு சாரும் புலவரிற்கால்

புன்புவியில் வையாப் புலவர்தாம்—வன்பவநோய்

மாற்றுமருந் தென்று வடிவிற் படத்துடையா

தேற்று மகிழ்வடி யின்னுகள்போய்ப்—போற்றுமிசை

விண்ணிற் புகவணைய மேவுதனை மாசகன்று

மண்ணிற் புகுமா மதியென்று—நண்ணிப்

பலவியமும் பொங்கிப் பரவையா யார்ப்ப

மலவலியை மாற்றுவான் வந்தான்—தொலையில்

எரு முழங்கு மறையின் முடிந்த பொருளை

வழங்கு மருளுடையான் வந்தான்—விழுந்து

பரவு மடியார் பவப்பிணிக்குத் தானே

மருவு மருந்தனையான் வந்தான்—பொருவில்

மணிகண்ட னென்னுமொழி மாற்றியே யக்க

மணிகண்ட னென்னுமவன் வந்தான்—கணிகண்

டெயினர் மணமயர்வுற் றின்ப மருவும்

மயிலை மலையுடையான் வந்தான்—தூயர்செய்

பொறிக்குஞ் சரமதனைப் போகாமற் றாளின்

மறிக்குஞ் சிவஞானி வந்தான்—எறிக்கும்

அ0 தினகரனு லாரழலாற் றிங்களாற் போகா

மனவிருளை நீக்குவான் வந்தான்—எனமுன்

பரிச்சின்ன ஞானம் பரியநரர் காதில்

திருச்சின்ன வாரமுதந் தேக்க—விரித்துக்

கவிராயர் போற்றக் கவரிபல முத்திப்

புலிராய ரென்றிரட்டிப் போதத்—தவிராமல்

ஞாலவட்டந் தாங்குமொரு நாகத்தின் குட்டியென

ஆலவட்டம் பாங்க ரகைந்துவரச்—சாலவட்ட

மாமதியாய் நன்கு வளர்ந்து துறந்தபிறை

காமருதன் வாழிடத்தைக் காண்பதற்குச்—சேர்முறைபோல்

அரு வெள்ளை மணிக்கவிகை மேனிழற்ற வான்மழைபோல்

கொள்ளைமல ரன்பர் குழம்பொழியக்—கிள்ளை

மொழியார் மயலுரந்து முத்திபதத் தென்றும்

அழியாத வுன்ப மருள்வாய்—பழியா

நடையா யுலகிறந்த ஞானே தயாவெம்
உடையாய் புலன்கொ லுணர்வாம்—படையாய்
அணியே யமுதமே யாவியே சிந்தா
மணியே கருணை மலையே—பணியேறு
கோலங் கரந்துவந்த கோதிலாத் தேறலே
ஞாலம் புகுஞான ஞாயிறே—சீலங்கொள்

க00 காவேயென் செல்வமே கண்ணே சிவஞானத்
தேவே யெனவந் தியர்துதிப்பப்—பூவேறு
கோனும் புரந்தரனுங் கொண்ட னிறத்தானும்
வானும் புகழ்பவனி வந்தருள—ஞானம்
பருவ வகையாற் பலபேதப் பட்டார்
தெருவின் மனமகிழ்ந்து சென்றார்—உருவின்
ஒருதா னணிய வுரியனவா மென்னும்
பெரிதா மழுவும் பிறவுந்—தெரியாமல்
நீத்துப் பொதுவாகு நீறுதிரு மேனிகொடு
சாத்திப் பெருமைபெறுஞ் சங்கரனை—மூத்துத்

க00 திருந்து நதிமுழுதுஞ் சென்றாடி னாலும்
அருந்து முணவுசரு காக்கி—வருந்துறினும்
நீங்காத மும்மலமு நீக்கவருண் மேனிகொடு
நாங்காண வந்தருளு நாயகனை—ஒங்கார
நாத முறுபொருளாய் நாதாந்த நாடகனாய்
வேத முடிமணியாம் வித்தகனைச்—சாத
மருண சகனை மயிலைமலைத் தேனைக்
கருண லயனையெதிர் கண்டார்—சரணா
விந்தந் தொழுவார் விழுவா ரிதுநமக்கு
முந்து தவத்தின் முதிர்வென்பார்—உந்தன்பின்

க00 உள்ளந்தா ணின்னுச்சி காறுமுள மாயுருகி
வெள்ளம்பாய் கண்ணராய் மெய்வி திர்ப்பார்—கொள்ளுந்
கலமென் றுகிலுதவிக் காவென்பா ரேனைப்
பலவும் பெறுமோர் பரிவிந்—கிலமடியேம்
எம்மை யெமக்கருளா யென்பா ரிறைவனே
இம்மை கினையினையோ மென்றாலும்—அம்மையினில்
யானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னுமுறை
தானின் றினையினையோஞ் சார்ந்தென்பார்—ஊனின்
வாழ்ந்த தமையுமினி மாய்ந்தாலு நன்றென்பார்
வீழ்ந்துமொழி யொன்றுபெற வேண்டுவார்—சூழ்ந்த

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது கக்கந்.

க௦௫ திசையெலா நின்மெய்த் திகழ்வெண்பா ரென்சொற்
 கிசையலா மோவரசே யென்பார்—நசையினால்
 யாம்புணர்ந் தின்ப மிவராற் பெறுவதலால்
 தாம்புணர்ந் தின்புறார் தாமென்பார்—நாம்புணர்ந்தால்
 நீங்குவது முண்டா நினையா திருந்தபடி
 ஆங்குறுவ தேநல் லறிவென்பார்—நாங்கள்
 கரவி லிவர்வடிவங் கண்டநான் தொட்டிங்
 கிரவு பகலில்லை யென்பார்—அரிதில்
 பிறந்தபயன் மன்மதனாற் பேதுற்று வானா *

இறந்து படுவதோ வென்பார்—சிறந்த
 கக௦ சிலையோநின் னுள்ளஞ் சிவஞான தேவே
 இலையோ கருணை தா னென்பார்—மலையோடு
 மற்பொருதல் போல வலிந்துவரு கென்பார்நீ
 எற்புணர்வ தென்னென் றிரங்குவார்—பொற்ப
 அறவனே நின்னை யலதென்னேனும் வானத்
 திறைவனே வந்தாலு மென்பார்—துறவனே
 மேவிலெமை நின்னை விகாரி யெனவுரைப்பார்
 யாவருல கெங்கு மிலையென்பார்—பூவில்
 இவரெலும்புந் தோலுமா யெய்தினு ராயின்
 எவர்விரும்பி வேண்டுவா ரென்பார்—அவர் நெருங்கி

கக௫ எய்த வுடன்வணங்கி யிவ்வா றடியேனுஞ்
 செய்த தவங்கள் செலுத்தப்போய்—ஐயன்
 தொழும்பு மறந்தொழியாத் தொல்விசயன் வில்லின்
 தழும்பு மறைந்த தலையும்—எழுந்துமதன்
 வின்னியா சஞ்செய்முன் வென்றுபகை யின்மையால்
 சன்னியா சஞ்செய்படைத் தண்ணுதலும்—மன்னிவாழ்
 கேவலமென் கங்குல் கெடுக்குந் தொழிலொன்றில்
 மேவலுற வொத்த விழியிரண்டும்—ஆவலொடு
 நல்லவியல் கேளா நனுகுமிசை பாடுகரைச்
 செல்ல விடுத்த திருச்செவியும்—வல்ல

க௨௦ இயற்பகையை முன்ன மிரந்த மொழியை
 அயர்த்த மலர்வா யழகும்—வியப்புறவவ்
 வாலமுண்ட தென்ப தறையாம லிவ்வுலகம்
 பாலருந்து மென்னப் படுமிடறும்—மேலுவந்து
 நாமங்கை போற்றவுள நாணுந் தலைமலை
 போமங் கலமாம் புயமலையுஞ்—சேமங்கொள்

*வாளால் - இறந்து என்னும் பாடம்.

எனமருப் பில்லா திருப்பதுவு மோரழகென்

றான மறத்திகழு மொண்மார்பும்—வானம்

வழுத்தம் புயமா மனையான் றலைக்குக்

கழுத்தென்ப தில்லாக் கரமும்—எழுத்தென்று

கஉரு கொள்ளுங் கொடுவரித்தோல் கொள்ளாது தூல்வலியைக்

கொள்ளுந் துகிலுடுத்துக் கொண்மருங்கும்—உள்ளுமும்பர்

மன்னு முடிவெருவி வந்துழியிம் மன்பதைத்ஞ்

சென்னி படச்சிவக்குஞ் சித்தடியும்—என்னுடைய

கண்களிப்பக் கண்டுமிகக் காதலா னேனிந்த

மண்களிக்க வந்தசுவை வானமுதம்—பெண்களுக்கு

மாலா ரணனமார் மாதவரிம் மானுடர்போல்

தோலாத வீரமுடைத் தோற்றத்தான்—மேலாய

செங்கையமு தன்னான் சிவஞான தேசிகனெம்

பங்கமல மாயைப் பகையானான்—தங்கனல

கக௦ ஊண்துறந்து சீர்சா லுடைதுறந்து செம்மணிப்பொன்

பூண்துறந்து கண்கள் புனல்சொரிய—ஆண்டடைந்து

நையு மவர்நிற்க நாயேன்பாற் பொங்குமருள்

செய்து திருக்கடைக்கண் சேர்த்தினான்—ஐயனைநான்

அன்று தொடங்கி யனைவான் விருப்புற்றேன்

என்றுணை யன்றி யிலைநெஞ்சே—நன்றிபுரி

வேதா கமங்கள் விதிக்கும் விதியனைத்தும்

நீதான் புனிதமுற நேர்ந்தன்றோ—ஆதார

யோக மிருநான்கு முன்னைய மாக்குவதற்

காக முயலுவன வல்லவோ—போகமுறு

ககரு தன்மைக்குஞ் செய்யுந் தவத்திற்குங் கற்றறியும்

நன்மைக்கும் கொள்ளுமொரு நட்பிற்கும்—வன்மைக்கும்

ஈகைக்குந் தன்னை யிருந்தாங் குணர்த்தடையும்

ஓகைக்கும் நீயே யுறுதுணைகாண்—போகத்தின்

நின்றாரை மெய்த்தறவி னிற்பிப்பா யத்துறவில்

சென்றாரை யில்லிற் செறிப்பிப்பாய்—குன்றா

அறத்தை மறமாக்க வம்புலியின் மிக்க

மறத்தை யறமாக்க வல்லாய்—நிறுத்தி

ஒடுக்குதலே முத்தி யுனைவிடயத் தோட

விடுக்குதலே பந்தமென மிக்காய்—அடக்குதலால்

கச௦ நின்றாயே யாகிலொரு நீதான் புலன்பார்து

சென்றாலு மெய்துவதோர் தீதுண்டோ—பொன்றாத

முத்தி யொருகணத்தின் முன்வருநீ வேண்டுவையெல்

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது ககடு

- இத்தனையும் நின்னு விசைந்தனகாண்—சத்தியமாய்
 ஏதேனு மேனி யெனக்கொண்டு வந்தருள
 மாதே வனை வீருவிப்பாய்—தூதேவும்
 நம்பிகர வுண்டவொரு நற்பனவப் பிள்ளை தனை
 அம்புவியின் மீள வழைத்ததூ உம்—எம்பெரிய
 நாவற் கரசு நடுக்கடலுட் கற்பெருந்துண்
 மேவிப் புணையா மிதந்ததூ உம்—பாவிற்கு
 கசடு வல்ல வொருபுலவர் வல்லென்பு பெண்ணாகச்
 செல்ல மயிலையிடைச் செய்ததூ உம்—தில்லையினில்
 வாளா நெடுங்கண் மடவரலை நீலகண்டர்
 குளால் மனையுட் டிறந்ததூ உம்—தோளாத
 முத்தனைய நன்மாதை முன்ன மியற்பகையார்
 வித்தனை நல்கி விடுத்ததூ உம்—புத்திரனைத்
 தொண்ட ரறுத்தமலன் ரொண்டர்போல் வந்திரப்பப்
 பண்டு சமைத்துப் படைத்ததூ உம்—மண்டிருளில்
 முக்கணனார் செல்ல முனாவார மாறனார்
 அக்கணமே செய்க்க ணடைந்ததூ உம்—புக்கரனார்
 ககடு வேண்ட வாரிந்துமகள் மென்கூந்தல் கஞ்சாநர்
 ஆண்டு வணங்கி யளித்ததூ உம்—முண்டமரின்
 ஏற்றானை யீசனென வேனாதி நாதனார்
 நீற்ற னினைந்துருகி நின்றதூ உம்—மாற்றானைக்
 குத்தினு னென்று குறியாமல் மெய்ப்பொருளார்
 தத்தனை காக்கவெனச் சாற்றியதூ உம்—மத்தவிபஞ்
 சிந்த மலரைச் சிவகாமி யாண்டார்க்காய்
 முந்தியெறி பத்தர் முனிந்ததூ உம்—சந்தாரைத்
 தொண்டத் தொகைபெறுத் தொல்லுலக முய்யவிறன்
 மிண்டத் தொழும்பர் வெகுண்டதூ உம்—மண்டபத்து
 ககடு நீலநக்கர் பாணருக்கு நேசித்து நல்யாக
 சாலை யிடத்தைமுனந் தந்ததூ உம்—மாலயற்கும்
 எட்டாற்கு வேண்டி யிருங்கலயர் குங்குலியம்
 முட்டாமற் கொள்ள முயன்றதூ உம்—வட்டாடி
 ஆக்கு பொருளை யரனடியார்க் கன்பினால்
 மூர்க்க ருதவி முடித்ததூ உம்—தூக்குதலை
 மீது பரனொளித்த வெண்கோ வணத்திற்காப்
 போதவமர் நீதியார் புக்கதூ உம்—ஆதியுமை
 பாக னடியவரைப் பண்டைநிலை யுன்னியதம்
 தோகைகரங் கம்பர் துணித்ததூ உம்—சோகமறக்

கக௦ கண்ணப்பர் மென்றசையைக் காளத்தி யார்தம்மை
உண்ணப்ப வென்றுமுன மூட்டியதூஉம்—வண்ணப்பொன்
மீனை யளக்கரிடை மிக்க வதிபத்தர்
மேனாமரு கற்கென்று விட்டதூ உம்—யானைமிசை
வந்தமலை நாட்டரசர் வண்ணனைத் தொண்டரெனப்
பந்தமறு மன்பாற் பணிந்ததூ உம்—கந்தைபரற்
கன்பி னுதலிலனென் றக்குறிப்புத் தொண்டர்தாம்
முன்புசிலை யோடுதலை மோதியதூ உம்—அன்புறுமோர்
தாட்புலியார் போற்றுதிருத் தாண்டவனெற் கொள்கிளையைக்
கோட்புலியார் நேசமறக் கொன்றதூ உம்—கேட்பிலிவை

கக௧ எல்லாமு நின்ற னிசைவாற் புரிந்தனரீ
அல்லா தியற்றலற மன்றுகாண்—சொல்லாட
நின்பெருமை யாரறிவார் நீயென் னொடுகூடில்
என்பெருமை சொல்வாரு மில்லைகாண்—வன்புலியில்
நின்னைத் துணையல்ல நீயென்று நீங்கினால்
பின்னைத் துணையாகும் பேரில்லை—உன்னைத்
துணையாக் கொளற்குத் துணை நீ நினக்கிங்
கிணையாய்ப் பிறிதொன் றிலைகாண்—புணையாய்ப்
பிறப்புக் கடற்குப் பிடிக்கப் படுவாய்
மறப்புற் றதினமுத்த வல்லாய்—சிறப்பு

க௧௨ விலங்கி னார்தமக்கு மேவியது நின்னாலு
இலங்கு முனிவர்கட் கெல்லாம்—நலங்கொள்
பெருமை நினைத்துணைக்கொள் பெற்றியா லன்றோ
உரிமை நீ யன்றிவே றுண்டோ—அருமையென்ப
தில்லையுனக் கெவ்விடத்து மென்மனமே யாதலினால்
நல்ல பெரியசிவ ஞானிபால்—செல்லவுனை
வேண்டுவேன் தூதாக வேதக் கிளியைவிடில்
காண்ட லரிததனாற் கண்டாலு—மாண்டதுதான்
ஒன்றாக வோதா துரைக்கும் பலமயங்கச்
சென்றாலு நீயேதான் செல்லாமல்—நின்றாலும்

க௧௩ நீயே பிறிதில்லை நெஞ்சமே யெற்பயந்த
தாயே யவனிடங்கள் சாற்றக்கேள்—பேயென்
எழுநகரி னுட்சிறந்த தென்பதலாற் சீர்மை
முழுது மியம்ப முடியா—சழகுறுவேல்
கந்தனுயர் கச்சிவனங் காற்கு றளவுரைப்பன்
ஐந்துகரன் சொல்ல நரைக்கூறு—நந்தமரன்
கூறுடையா னோர்முக்காற் கூறுரைப்பன் முற்றுமின

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடு தூது க்குள்

ஏறுடையான் சொல்வ னெனவனந்தன்—வீறுடைய

நாவா யிரங்கொண்டு நானுரைத்தல் காற்கீழென்

ரேவாத நாணுகி யோடியே—தாவாத

கஅ௦ வேலையிடை வீழ்வவன் மேல்வீழ்ந்து துஞ்சினான்

போல வரிகிடப்பப் பொங்குபுகழ்—ஞாலமெலாம்

நண்ணவொரு காசி நடுமெய்ஞ் சூகாமுறும்

எண்ண வரிய வெழினகரும்—மண்ணுலகில்

முன்னோர் தொடைப்பொருளை முற்றுங் காந்துரைத்துப்

பின்னோ ரெமதென்னும் பெற்றிபோல்—அன்னோயின்

வந்தியாய காசி மரிப்பார்க்கு முத்திபதர்

தந்திடுவ னென்றுமிரு தன்செயலை—முந்துகொடு

சென்றுபர தேயத்திற் சேர்ந்திருப்பச் சீர்மலிந்து

மன்றன் மலரு மணியணியுந்—துன்றுநறும்

கஅ௩ குங்குமமுஞ் சந்தனமுங் கோலம் பெறப்புனையா

அங்குருகு மேகலையு மாங்கொலிப்பத்—துங்கமுறு

நன்பதியைச் சேரவரு நங்கைபோற் சென்றுமலி

தன்பதியைச் சார்ந்தனைந்த தண்கங்கை—என்பதுதான்

புத்தா நெனத்தான் புராதனவா நென்னுமணி

முத்தா றுடுத்த முதுகிரியுஞ்—செய்த்தாமம்

அன்னமாய் முற்றும் விளைய வளங்களெலாம்

துன்னுநாட் டிற்குச் சுவைவிளைய—மன்னுவேன்

மீதண்ட ரோடமர்ப்ப வெங்கணையும் வின்னுணும்

கோதண்ட மும்பொருந்திக் கொண்டேக—வேதண்டம்

கக௦ ஒப்ப வுயர்த்தவய ருப்புக் குவான்மீது

வெப்ப மறுமதிய மெய்யுரிஞ்சத்—துப்புறுபுள்

உண்ணிலா வுண்ண தொழிந்துமட வார்முறுவல்

வெண்ணிலா வுண்டு மிகவளரக்—கண்ணெலாம்

பூப்பட் டிருந்தாலும் பூம்பொய்கை நன்காய்ந்து

பாப்பட்ட சேடன் பணங்காட்ட—வாய்ப்புற்ற

கங்கையுடன் வந்தாரூர் கண்டுவரு வீரேன்று

தங்குறுதன் மக்க டமைவிடுப்பத்—துங்கமுறும்

முத்தீ வளர்ப்பமறை முன்னோர் விருந்தினுத

ரத்தீ யலிப்ப வவர்மாதர்—கொத்தின்

கக௩ கொடியினையார் கொம்மைமுலைக் குன்றே வருத்தத்

துடியிடையே நின்று துவள—நெடிய

கலவ மயிலிவருங் கந்தவேள் தேரே

உலவ நிலைபெயர்வுற் றோடப்—புலவர்

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்றென்—றுரைப்பாவில்
வைதலை யஞ்சி வளத்தா ரிரப்பவர்தாம்
எய்தலை நோக்கி யிருந்துதவப்—பொய்தவிர
இல்லென் பதுமொருவ ரீயென் பதும்வினையாம்
சொல்லென்ப தின்றுபெயர்ச் சொல்லாக—நல்லவளம்

உஊ மிக்கெலா நாளும் விழவறு வீதியணி
திக்கெலா மேத்தமலி சேயூரும்—முக்கணனார்
மந்திர மொன்றா யிரமாய் வளர்த்துபயன்
தந்திடு மொண்மயிலைத் தண்மலையும்—பந்தமறு
தன்னை மருவினரைத் தானாக்குந் தன்மையுடை
மன்னுசிவ ஞானி மருவிவாழ்—நன்னிலையால்
அம்ம பிரமபுர மாகும் பொருள்படவே
பொம்மபுர மென்னும் புகழ்ப்பதியும்—எம்மிறைவன்
வீற்றிருந்து வாழிடங்கண் மேவியிவற் றென்றினுதும்
தேற்ற முணர்ந்தூரீ செல்லங்கால்—ஆற்றலுடன்

உஊ இல்லை யிறைவனாற் பூதமலா விங்கென்று
சொல்லி யுனைமறித்துச் சூழ்ந்துதான்—நல்ல
அலகா யுதமெறித லாயுரைப்ப னந்த
உலகா யதனுரைகேட் டோடேல்—பலகாலும்
நானேது மின்றிக் கருமமலா னுனிறையைக்
கானே நெனுங்கரும காண்டியொடு—பூணைல்
நினையனு வாக்கு நியாய னுரையைத்
தினையள வாயினுரீ தேறேல்—பினைவருவை
சேடியனை நெஞ்சமே சேரவவன் றம்பியென
நாடி யொருசிறுதும் நண்ணுறேல்—கூடியொரு

உகஊ புத்திகண பங்கமெனப் புத்திகெட்ட புத்தனாரை
மெய்த்ததென நின்று விடாதிரீ—முத்திபெறு
தன்னை யனுவாக்கித் தாழ்பஞ்ச ராத்கிரிதான்
என்ன சொலினு மிசைந்துறேல்—நின்னைக்
கெடுப்பதே யெண்ணிக் கெடுமயோ கிகளை
விடுப்பதே நன்றென்று மேவேல்—அடுப்பதெனக்
கள்ளைக் குடித்துக் களிக்கின்ற வாமிமொழி
கொள்ளத் தருவதெனக் கொண்டுறேல்—மெள்ளப்
பகுதி விசுதி பகுத்தறியின் முத்தி
தகுதியெனுஞ் சாங்கியனைச் சாரேல்—மிகுதிபெறும்

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது கக்க

உகடு நஞ்சுமார் கண்டனெடு நாரணனை யொப்பாக்கும்
 பஞ்சமா பாதகரைப் பாராமல்—அஞ்சிநீ
 சென்று திருமடத்தைச் சேர்ந்துகழு நீர்த்தடமாய்
 நின்ற நறியகழு நீர்பூப்பத்—துன்று
 முகிலா யடைந்துபுகை மூன்றுலகுங் காக்க
 நிகமா கமம்விதித்த நீதி—இகலாத
 கோடிமறை யோர்நிறையக் கொள்ளமுண வின்பயனை
 நாடியிடும் பிச்சையா னல்குமொரு—கோடிசிவ
 யோகிகட்குப் போன முவந்து சமைப்பாரைப்
 போகிகட்குப் புற்றினைய பொற்சடைமேல்—மோகிகட்குப்

உஈ0 பூசனைக்கு வேண்டும் பொருளுதவு கின்றாரை
 வாசமலர் கொய்து வருவாரைப்—பூசனைசெய்
 கின்றாரை ஞானநூல் கேட்பாரை நைந்தோதா
 நின்றாரை மேனியெலாம் நீறணிந்து—குன்றாத
 கண்டி புனைந்து கமலா தனத்திருந்து
 கொண்டு சிவனைக் குறிப்பாரைக்—கண்டுருகிப்
 போற்றிவணங் காவுட் புருந்து புரமெரித்த
 சீற்ற மறந்ததெய்வ சிங்கத்தை—மாற்றலரும்
 சீமாவை யென்றுந் தெவிட்டாத தெள்ளமுதைக்
 கோமாவை ஞானக் குணக்குன்றை—பூமாரன்

உஉ0 வண்டு படாத மலரைநாஞ் செய்தவத்தால்
 கண்டுகொளுந் தண்ணறும்பூங் கற்பகத்தை—மண்டலமும்
 ஏனைப் புவனங்க ளெல்லாமும் வேண்டுபசந்
 தேனைச் சிவஞான தேசிகனை—நீநெக்
 குருகியெதிர் கண்டுகொண்டே யோடிப் பெருமான்
 திருவடியில் வீழ்ந்தன்பு தேங்கிப்—பருகமுதே
 வேண்டுவார் வெண்டுவன வேண்டியவா நேபுதவும்
 ஆண்டகையே யெங்க ளாசனே—நீண்டவொரு
 தந்திதரு பச்சைபுனை தன்மையா னீண்டுபச்சைக்
 கந்த மரபிலுறுங் காரணனே—பந்தமற

உஈ0 ஆனாய வன்பர்க் கமரா பதம்போல
 மீளாத வீடுதவும் வித்தகனே—வேளாணை
 தன்றா மடியார் தமக்குத் துணையாகக்
 கொள்ளா மிருமலர்த்தாட் குஞ்சரமே—விள்ளலறப்
 பத்திக் கடலுட் படிந்த வடியார்க்குத்
 நித்திக்குங் கோதிலாத் தேறலே—முத்திக்குச்
 சாதியா லன்றுரிமை சாதனத்தா லென்றுண்மை

போதியா நல்குமொரு பொன்மலையே—நீதியால்
வீடும் பொருளும் வெறுத்துமுத்தி வேண்டுவார்
தேடுஞ் சிவஞான தேசிகனே—பாடும்

உஃஃ பொருளே யெனவணங்கிப் போற்றிநின்று நின்றே
ரருளே துணைவே றறியேன்—தெருளே
நினது திருப்பவனி நேர்த்தநாள் தொட்டுக்
கனலின் மெழுகாய்க் கரையும்—புனல்பெருகு
கண்ணொடு நின்றேங்குங் கங்குல் பகலின்றி
உண்ண வுடுக்க வுவப்பொழியும்—பண்ணொடு
பாடு நினைமெய் பதைக்கு நினையெங்கும்
தேடு முருகுந் திகைத்தலறும்—வாடுமெனைப்
பாராளே வென்னும் பரம சிவஞானி
வாராளே வென்னும் வழிபார்க்கும்—ஓர்ாளே

உஃஃ என்னோ யெனப்புலம்பு மென்னினின்பாற் றாதாக
அன்னோ பலசெய் தருரெய்துந்—தன்னோர்
உடம்பும் பொறையா யொழிப்பக் கருதுங்
குடும்பம் பகையாகக் கொள்ளும்—அடங்க
ஒருஞ் தருமில்லா துற்ற விடத்தே
வருஞ் ரணமா மருவி—ஒருபோதும்
வேறிலா தொப்ப விரும்புறமல் வென்னுயிரை
மாறிலா ஞான மணிவிளக்கே—சுறிலாச்
செவ்வமே யெங்கள் சிவஞான தேவனே
கல்விகொடு காணாத காட்சியே—புல்லுவாய்

உஃஃ புல்லு மளவு முனைவிட்டுப் போவதுநான்
இல்லை யிறைவனே யென்றுநீ—தொல்லை
விடய நினைந்தகன்று மீளாம னில்லா
துடைய மலவிருளை யோட்டுஞ்—சுடரை
மரமும் கிழலும்போன் மாழையும்பூ ணும்போல்
இருமை யபேதமென்ப தென்றும்—பாமுயிர்கள்
வேறென்றும் வேறல்ல வென்றும் விளம்புதலால்
வீரென்றும் தாதான் மியமென்றும்—மாறின்று
சாமி யடிமையெனுஞ் சம்பந்த மென்றுமுளம்
வேமிகலை யோர்மொழியில் வீப்பானைத்—தோமில்

உஃஃ உலகிற் கிறைவ னுபாதான மென்றும்
இலகுற்ற நன்னிமித்த மென்றும்—நிலவுற்ற
ஆவி யணுவென்று மன்று நிறைவென்றும்
மேவிய மாயைதான் மித்தையென்றும்—ஒவிலது

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் திருப்பள்ளியெழுச்சி உலக

ரித்திய மென்றும் சிகழ்த்தி மயங்கும்போர்
அத்தனையுந் தீர்த்த வருளானைப்—பத்தரிடை
உள்ள படிதோற்று முண்மை யுடையானைத்
தெள்ளுஞ் சிவஞான தேசிகனை—விள்ளலறப்
பற்றி யடியேன் படுமிப் பெருந்துயரம்
முற்று மறிந்துசெல முன்னுந்—எற்றுகிரை
உடுகு வேலையுல கெல்லாம் வியக்குஞ் சிவஞானி
மாலமன மேவாங்கி வா.

தேரிகைவெண்பா

என்றோ டிருக்கு மெனினுஞ் சிவஞானி
அன்றோ கினைவிடுத்தா லன்றியே—தன்றோகை
வஞ்சமே செய்குவனான் மற்றவன்பாற் றாதாக
நெஞ்சமே செல்விரைந்து நீ.

நெஞ்சவிதோது முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் திருப்பள்ளியெழுச்சி

என்சீர்க்கழிநெடிலடியாரிரியனிருத்தம்

நிறைந்தவொரு சச்சிதா னந்தபா சிவத்தி
னிகழுமுயி ரிப்பியிடை வெள்ளிபோற் றோன்றி
அறிந்துமய லகன்றிடினொன் றன்றிவே நிலையென்
றறைவாரசிலர் பதியினைப்போ லாருயிர்நித் தியமே
இறந்துமல சத்திவிடிற் சிவசமா னதையா
யிருக்குமென வறைவாரசில ரொதுவழக்கென் றடியேஞ்
செறிந்தனநின் றனைவினவ வெங்கன்சிவ ஞான
தேசிகனை யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

க

சகலரெனும் பசக்களைமு லாதார மென்னுந்
தக்கதொழு விடைமலமாந் தூம்பினு லார்த்தப்
புகலுமொரு துகர்வுமிலா துரைநிறுத்திப் பின்னர்ப்
பொருந்துகலை யாங்கரத்தாற் கட்டவிழ்த்து விட்டே
அகலுநன வெனும்புரத்தி லோட்டியே விடய
மாகியபுல் மேய்த்தெமக்கிங் கமுதமருள் பவுணே
கிகழுமலை மகன்நகரின் மருவுசிவ ஞான
தேசிகனை யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

உ

காற்றுமறைப் பாயபடப் பாயலிடை மடங்கற்
 கனலருகி னரிசனப்பொற் றாசமிசை போர்த்துக்
 கோற்றொடிமென் முலைமடந்தை தனைமார்போ டிணைத்துக்
 குளிர்க்குடையா னுததியிடைக் கண்டயில்வோ னெழுந்து
 போற்றினை தெதிர்குறிப்பச் சங்கொடும்வந் துற்றன்
 புண்டரிகன் கரகரீர் கொண்டுதவ நின்றான்
 சீற்றமறுந் தவக்களிநே யெங்கள்சிவ ஞான
 தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

தூதுவிடு நம்பிவரு கிலன்சிலையா லெறிந்த
 தொண்டனிலை விசயனுமவில் லோடும்வந்தா னில்லை
 ஏதமறு மியற்பகையார் கிளை ஞர்கள்வந் தடைந்தா
 ரில்லையினை மண்சுமவென் றொருபிரம்பா லடித்தோன்
 போதிலனின் நிருவடியிற் போதுகள் தூய்ப் பரவிப்
 போற்றலுறு மடியவரே பொருந்தினரெம் மருங்குஞ்
 சீதமதி துறந்தமுடி மருவுசிவ ஞான
 தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்
 பிள்ளைத்தமிழ்

காப்பு

அத்திமுகத் துத்தமனை
 நித்தம்நினை சித்தமே.

காப்புப்பருவம்

திருமால்

திருமா மறையு மாகமமுந் தெருட்டு பொருளோர் முடிவாகத்
 தெளிவில் சமயர் தமிழ்முரணித் தியங்கி யபேதம் பேதமென
 வருமால் வாத மயலொழிய மலர்வாய் மலரப் பெருங்கருணை
 வடிவாய்வந்த சிவஞான வள்ள லிணைத்தாண் மலர்க்காக்க

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ் ௨௦௩

கருமா முடக்கொம் பொழுதமுதக் கதிர்வெண் டிங்கட் கண்ணிபுனை
காலத் தவன்சே வடியிற்செங் கமல விழியொன் றிடந்தணிந்தும்
பொருமா மழுவென் விடையாகிப் பொறுத்தந் தொழும்பு தலைநின்ற
பொன்னன் திருமார் புடைக்கமஞ்சூர் புயல்வண் ணத்தெம் பெருமானே. க

மல்லிகாரச்சுனேசுவரர்

உடற்கு விளையுஞ் சூர்தாக்கு மொழித்தற் கரிய பலபிணியு
முடற்று பசினோய் முதலனவு முணர்வைப் பிணித்துப் பிறப்பெனுமாழ்
கடற்கு ளழுத்தி யுயிர்சிவத்திற் கலப்பைப் பிரித்து விடுமலமுங்
கழலக் கருணை புரிந்தெம்மைக் காக்குஞ் சிவஞா னியைக்காக்க
முடக்கு மடிக ணியிர்த்தெழுந்து முன்காந் திருந்து களஞ்சூருக்கி
முழைவாய் பிளந்து செவிநிமிர்த்து முறுக்கி வெடிவால் சிறிதடித்து
விடக்கு விரும்பு புலிபாய விரையு முண்மா னுடைமதியம்
வெருவுற் றகலும் பருப்பதமாம் விலங்கன் முக்கட் பெருமானே. உ

உமாதேவியார்

இளைக்கு மருங்கு லொருமடந்தைக் கெய்து தவன முகிற்குந்த
விருஞ்சூன் முகிலி னிருள்படைப்ப விருண்ட வடியே னுளம்விளர்ப்பத்
திளைக்கு மலர்க்கட் கருணைமடை திறக்குங் குணப்பொற் குன்றையுயர்
சுகர மயிலைச் சிவஞான தேவன் றினைநா டொறுங்காக்க
விளைக்குந் தவத்தாற் பால்தனக்கு விரும்பிக் கொடுத்த கொழுநன்மணி
மிடறே போல வெனதுபுன்சொல் விடமுண் கின்ற திருச்செவியை
முளைக்குந் தரன நகைவாயான் முதிர்ந்திஞ் செய்யு ளமுதாட்ட
முன்னம் பிள்ளைப் பெருமானே முலைப்பா லூட்டு மொருதாயே. கூ

விநாயகக்கடவுள்

நீர்வாழ் வரிச்செங் கயல்கவர நிற்குஞ் சிரல்வா ரிதிகலங்க
நிலைபேர்ந் துலவுந் திமிங்கிலப்பேர் நெடுமீன் கவர்வா னிற்பதெனப்
பார்வாழ் மக்கட் பரப்பெல்லாம் பணிவேந் தாயின் மொழிப்படுசீர்
பாடத் தொடங்கு மெனகிடத்தும் பழிப்பில் சிவஞா னியைக்காக்க
தார்வாழ் திருப்பொற் கோயிற்குத் தடமா மதிலிற் பொலிமார்பத்
தனிவான் முகிலுஞ் சரோருகப்பொற் றவிசிற் பசும்பொற் குவடும்வான்
ஊர்வா ழரசு முனிவரரு மொருதஞ் செயற்குக் காப்பாக
வுவந்து முதற்கட் பரவுபுக ழொருத்தன் முகத்தெம் பெருமானே. ச

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

பாயுங் கவனக் கடியமனப் பரிகா வாமற் கொடுவீடயப்
பகைகா வாமற் பிறருரைக்கும் பழிகா வாம லிருதாளுந்
தேயும் படிசென் றிடையின்றிச் செல்வச் செருக்கர் கடைகாக்குஞ்
சிறியேற் காக்குஞ் சிவஞான தேவன் றிருமே னியைக்காக்க

வாயும் மனமும் தொடர்வரிதாய் வருதல் போத விரவுபகல்
வளர்தல் குறைதல் வெறுப்புவப்பு வறுமை செல்வ மிலாததனை
ஆயுந் தமிழ்க் குறுமுனிவற் கறித லறித விலாமைபோ
யறிவே யாகி யுலகொழிய வருஞ்செய் சுடர்வேற் பெருமானே.

௫

அல்மதேவர்

வேறு

அகரவுயி ரனையபரி பூரணத் தீர்த்தனை
யடிநிழலி லடையுமெம தாருயிர்க் காப்பனை
நிகரில மயனையழி யாதமெய்க் கூத்தனை
நிகழுமனு பவனையரு ளானனைப் போற்றுதும்
நகரவர சிடையமரும் வாசனைக் காற்றெனும்
நடையிரத மதனன்வலி வீயுமெய்க் காட்டனை
மகரமனை சுவறவெறி வேலுடைச் சூர்ப்பகை
மயிலைமலை மருவுசிவ ஞானியைக் காக்கவே.

சு

வசவதேவர்

வறு

விழுப்பநிலை குறிகுணங்க ணாட்டா தென்றும்
வேண்டுவன வேண்டியாங் களித்தரவே டத்தர்
குழுக்கடமக் கன்புசெய்நந் தலைச்சுமைவாங் குபுதான்
கொண்டவனென் றரியசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க
விழிப்பினம் தொருநாமம் புகல்பவரைப் பிறப்பி
லெடுக்குநமக் கிஃதரிதன் றெனச்சென்று கடிது
வழுக்கிவிழு பவனையெடுத் தஞ்சலோம் பென்ற
வசவதே சிகனெனுமெங் குடிமுழுதான் பவனே.

எ

தேவாரமருளிய மூவர்

கிளக்கிலா நாமணியி னாவே யாகக் கேட்கிலாக் காணாசி யின்கா தாக,
வளர்க்குமா புகழுலகிற் பரப்பா நின்ற மயிலைவரைச் சிவஞான தேவற் காக்க,
அளக்கிலாத் தமதுரைபூந் தொடைபு னைந்த வரசுபோன் றல்லனபுன் குறும்பு
போலக், கொளக்குறையப் பெருஞ்செல்வ மெமக்கா ஞானக் கூத்தனுறு
பதிகள் பல பாடியமூ வருமே.

அ

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருந்தமிழ்நா டொருகோடி தவஞ்செயவந் ததீர்வென்
ளருவினாங் குயர்மயிலை வரையினமர் விளக்கைப்
பரந்துபடு மிகுபாச ஞானமொடு மற்றைப்
பசுஞானங் கடந்தசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க

விரிந்தமறை யெருநான்கு மெழுதுகில மெனவோர்
வீறுடைப்பொற் கொன்றைபுனை விரிசடையோ நெழுதத்
திருந்துதமிழ்க் கோவையொரு நானூறு முரைத்த
திருவாத ஆரனெனுஞ் செழுமலர்க்கற் பகமே.

க

சென்னவசவதேவர்

வேறு

அறிவுயிர் கரண முடலொடு பொறிகள் சிவமென வுதவு தானியைக்
காத்தெமர், வழிவழி யடிமை யெனவருள் புரியு மொருவனை யெமது
பாவனைக் கேற்றிடு, மமுதினை மணியை யடியவ ருயிரை யுயர்சிவ சமய
நாதனைப் பார்த்துறு, — குறிகுண நிலைகள் குருசிவ சரணர் தமையிகழ்
பவரை வேறெனத் தாக்கியை, வளர்தரு தனது குணவருள் கனலி னழல்
புனன் மருவு மாறெனத் தாட்டுணை, குறுகிடு பவரை யடைவுற வுலகின்
வருசென வசவ தேவனைப் போற்றுதும், — பொறியொரு புடையில் வளை
யொரு புடையி விரவியி னிருளை நாமறத் தீர்த்தெரி, மணிமிளிர் திகிரி
யொடுபல வணிகன் முடியொரு புடையி லாருயிர்க் காப்புறு, புய்னிற்
வடிவ வரியொரு புடையில் வீழ்வா வணையை வானுறத் தூக்குபு, — மறி
திரை கதறு கட்டிலை யுதறு பொறிமயில் கடவு வீரன்மெய்ச் சீர்த்தியன்,
மலைமுனி முருக குருபர குமர சரவண பவவெ னுமிகப் போற்றிட, மறை
மொழி யருள்செ யறுமுகன் மருவு மயிலைவ ருசிவ ஞானியைக் காக்கவே. க

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப் பருவம்

துங்கவெம் புகர்முகக் களிநல்யா னையினதட் சமையும் பெரும்புலி
தருந், துகிற்சமையும் வெண்மருப் புச்சுமையு மினையாது துள்ளியெழு
சிறுகன்றுமான், — வெங்கனன் மழுச்சுமையும் வெண்முளரி மலர்வென்ற
வெண்டலைச் சமையுமணிகள், வெயிலெறித் திருள்விழங்கு கோரா யிரம்
படம் விரிக்குமா வச்சுமையும்நீன், — அங்கம் புரண்டுவல மாலயம் புரியுமவ
ரணியெனத் திரைகள்புரளு, மாயிரர் திருமுகக் கங்கையஞ் சமையுமொழு
கமுதகிர ணக்குழுவெண், — திங்களஞ் சமையினொடு போகட் டொலவு
மிறை செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ
செங்கீரை யாடியருளே.

க

வென்றிவிடை யினர்திருக் காமநா யகர்திரு விழாமுற்ற வருண்மா
தவர், வேறுவே ருயதிரு வேடத்தர் கீதுதிமிர் மேனியினர் வேணிமுடி
யர், — துன்றிழை மலிந்தகற் தைச்சுவலர் பட்டுமென் றாசுமணி யாரமணிவார்,
சூலப் படைக்கலத் தினர்தனித் தவரருகு தோகையர்க ளோடுவருவார், —
குன்றுறழ் பனைக்கைவெங் கரிசிவிகை யாதிமிசை கொள்பவ ரியந்தழங்கக்,

கோடிநூ ரூபிரவர் மகரா லயத்தொடிகல் கொண்டதோர் செயல தென்னச்,—
சென்றெதிர் முழங்குபொம் மையபட் டினச்செல்வ செங்கீரை யாடியருளே,
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௨

ஒருவாறு மின்றியிது வென்றுணர வரியபர மொன்றிரண் டாகியவைமூ,
வுருவாகி மூவிரண் டாறாறு வகையிரட் டுற்றதூற் றெட்டுவிரிவாய்,—
இருவாறு நின்றிலகி யிருதூறு தலையிட்ட லீரெட்டு மாறாறினவ், வெண்
பெற்ற வாறினவ் வாறுமூன் றினிலவை யிரண்டினி லிரண்டுமொன்றில்,—
மருவா வடங்கிநீ நானென்னு மயலின்றி மனவா சகங்கடந்து, வந்துகூ டுத
லகற வின்றிநின் றிடுநிலையை மலரடி முடிக்களித்துத்,—திருவாய் மலர்ந்
தெனக் கொருமொழியி லருள்பவா செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல
மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௩

பாவகப் படுபெரும் புகழிமய மலைபெறு பவானிவளர் திருமுலைத்தண்,
பாலுண்டு தண்டையந் தாள்சிவர் திடவாகி பகவன்வியன் மார்பினுலவிப்,—
பூவகப் பள்ளியமர் தருபுங் கவன்றலை புண்படக் குட்டிநீடு, பொன்னங்
குவட்டுமா யிருஞால முடிவைத்த புழையெயிற் றாவசைத்து,—மாவலர்ச்
செங்கைகொடு சிறுதே ருருட்டியுயர் வானவர்க் கிடர்விளைத்து, வலிகொண்
டிருந்தவன் றிறலசுரர் தலைவெட்டி வட்டாடு மொருவெற்றிவேல்,—சேவ
கப் பிள்ளைதுணை யாகவிளை யாடுவாய் செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல
மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௪

பெருமுடக் கானிமிர்ந் ததுகூ னிமிர்ந்தது பிணிகன்பல பலபோயின
பிடித்திருந் தெவரானு மகலாது துயர்செய்த பேபகன் றிட்டதம்மா
அருமகப் பெற்றுவந் தனமிடி யகன்றன மகிலம் புரக்கவருமோ
ராசெய்தி னஞ்சென்று வென்றெய்து தற்குமிக வரியபகை வென்றெய்தினம்
வருமுடக் கொடிமாதர் கண்வலைப் பட்டதுயர் மாற்றவற நெறிகண்டனம்
மலமாயை கருமங்க ணிலைகண்டி லோமென்னு மக்களொலி விண்ணளப்பத்
திருமுடத் தரசிருந் தருள்செயருள் விழியாள செங்கீரை யாடியருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௫

மெய்தயங் கரிசனம் பூசிவெந் நீராட்டி விழியூதி மெய்துடைத்து,
விரனிலந் தைவந் திடும்பொட்டின் மீதுலையின் வெண்ணீ றணிந்துவிழி
யில்,—மைதயங் குறவெழுதி யியல்பாகு மக்கமணி வடமணிந் தம்பொ
னரைஞாண், மணியரிக் கிண்கிணி சதங்கைபொற் றண்டைகள் வுணந்து
பொற் றொட்டிலுய்த்தே,—எய்தவந் துறுபெருஞ் செல்வமே யமையாத
வின்கவைத் தெள்ளமுதமே, யென்னுயிர்த் துணையாய மாணிக்க மதலையே
யென்றுசீ ராட்டியன்பால்,—செய்தவம் பெருகும் மவைவளர்க் குங்குழவி
செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்
கீரை யாடியருளே. ௬

வேறு

முந்துதவு வார்களிடையென்றார்வங் கூட
முந்தையினுமோர்பொருளை நின்றீகின் றுரில்
வந்துநிகழ் காருதவு றுங்காறங் காறு

மண்டுதிரை யானிறைய வெண்காலின் நேறல்
கந்தமலர் வேனிலுமி முஞ்சீர்பொன் றுத
கம்பரொரு மாலினுமை யுந்தாமுஞ் சார
நந்துநக ரானுமிறை செங்கோசெங் கீரை
நங்கன்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை.

௭

வஞ்சமல மாயைகரு மஞ்சார்வின் றோட
மண்டுவிழி நீர்சொரிய நின்றேயன் பாகி
நெஞ்சருகு வார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நின்றநிலை பேர்தலிலி செங்கோசெங் கீரை
விஞ்சருவ மோடருவி ரண்டோடொன் பானும்
வெம்புபரை யாதியும கன்றாகும் போதம்
நஞ்சொருப மாவருளி செங்கோசெங் கீரை
நங்கன்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை.

௮

பங்கயம தேறிநற வுண்டேசங் கீத
பண்கன்பல பாடியொழு குந்தாளொண் காலி
அங்குமுத மூசுபிண ரந்தாங்கொம் பூதி
யம்பணில வாலியினும் வெஞ்சூல்கொண் டேகி
மங்குல்துயில் சோலையினு மங்கோடிங் கோடு
வண்டுதிரி கீழ்நதியு ளின்கேளின் பூசை
நங்கைநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கன்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை.

௯

கம்பநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
கங்கைசும வாதபர செங்கோசெங் கீரை
செம்பொன்முடி தாழ்சரண செங்கோசெங் கீரை
செங்கைமணி நேர்தலைவ செங்கோசெங் கீரை
இம்பர்வரு மாரமுத செங்கோசெங் கீரை
யெங்கண்மல நாசவொளி செங்கோசெங் கீரை
நல்புமடி யார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கன்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை.

௧௦

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்

ஆற்றற் பெரியோ ராற்றுவார்க் காற்றல் பசியை யாற்றுவதென
றறைந்த மொழியைக் கடந்துசிவ னடியா ரெனுநல் விருந்தழைத்துச்
சோற்றுக் குவடு தொலைத்தசிறு தொல்லைப் பூத மொருகோடி
தொலைத்தற் கரிய செஞ்சாலிச் சோறுங் கறியுங் கைகவிப்ப
ஊற்றற் கமைத்த பாறயிர்நெய் யுதிர்நீங் கனியு முறைமுறையே
யொழுகு பந்தி பலவிருத்தி யுவந்து படைத்துத் தீப்பசியை
மாற்றிப் பெருஞ்சீர் பெறுதற்கு வல்லாய் தாலோ தாலேலோ
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே தாலோ தாலேலோ.

க

அருவா யுருவா யவையன்றி யறிவாய் நிற்கு மவீரசுடலத்
தண்ணல் பெருஞ்சீ ரிசைப்புலவ ரறைதல் பட்டாங் காதல்போல்
மருவார் மலர்த்தண் பொழின்மணிகீர் வாவி பசும்பொன் மதின்மால்
மணிமா ளிகைகோ புரநெடுந்தேர் மறுகு முதலா யினவற்றின்
பொருவா வளங்க ளிறும்பூது புகல்வார் புகலும் படியெல்லாம்
பொருளே யாகி யேனையபோற் புராண மலது மறைகூறுந்
திருவார் கச்சி நகரிடங்கொள் செல்வா தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ.

உ

ஆர்க்கு மதுரச் சங்கமளித் தரவ மடுத்த பெருங்கங்கை
யாறு மடுத்துப் பிறைத்தோணி யமர்ந்து சடைச்செந் துகிர்படர்ந்து
பார்க்கு முமைகட் கயலுலவும் பழைய கருணைக் கடலகத்துப்
படிந்து பரக்கும் புறச்சமயப் பாம்பு பதைப்ப விடித்துமயல்
போக்கு மயிலை வரையிவந்து பொருண்மா மாரி மிடிக்கோடை
பொன்றப் பொழிந்து புகழ்வெள்ளம் பொருப்பு வாளக் கரைவாவி
தேக்கு முகிலே யமுதேசெந் தேனே தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ.

ங

முதையா மெமது மனப்புலத்தை மூடுங் காம வெகுளிவன
முற்றுங் கருணைத் தீக்கொளுவி முருக்கித் திருத்திச் செருக்கெனுமா
மதயா னையைவந் தழியாது மறிப்பப் பொறைவே லியுமைத்து
வலிய சிவமந் திரப்படையால் வாய்ப்ப வுழுது சிவவிதையை
விதையா முளைப்பப் பிறதெய்வ விரவுகளைகட் டறவளர்த்து
வீடாங் கனிகொள் பருவத்து விடயக் கரவர் புகுந்ததனைச்
சுதையா வண்ணங் காத்தளிக்குந் திறத்தாய் தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ,

ஃ

வாங்கு சிறுவெண் மதிக்குழவி வயங்கு முடியு மதன்மாள்
மலர்ந்த விழிசேர் திருதுதலு மகிரேர் சங்கக் குழைப்பணியே
தாங்கு செவியுங் கடற்காள் தரித்த மிடறுங் கனன்மழுமான்
றயங்கு கரமும் தனிக்கேழற் றடங்கோ டிமைக்குந் திருமார்பும்
ஓங்கு சிவவெம் புலியதனொன் றுடுத்தவரைபு மான்மலர்க்க
ஊற்ற வடியு நினதுண்மை யுணரா வஞ்சஞ் செயக்கருணை
தேங்கும் விழிக னேயதனைச் செய்யா தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ.

௩

வேறு

மீனெ னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கட்சிறு வின்னுதற் றுவர்வாயார்
வேட்கை நோய்தவிர்ப் பவர்க்குமட் புனலிடை வேறுசெய் தேறேபோல்
ஊனு யிர்க்கொரு பிரிவுதந் துதலுது முத்தமா தாலேலோ
வுருவ மாகிவந் தென்கருங் கன்மன முருக்குவாய் தாலேலோ
வான ளக்குறுங் காலென வெய்திடும் வைந்துதிக் கணையென்ன
வாரி யுட்புகுங் குடமென வுட்புற மருவிநின் றகலாமல்
நானி னைப்பரும் பரசிவத் துறவரு ணற்றவா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ.

௪

பாரி னிற்பெருஞ் செல்வமுண் பவர்க்கெனப் பற்றினின் றுண்ணுமற்
பனைப முத்ததற் கொக்குழர் நடுநயப் பண்பினோன் றிருவென்னுஞ்
சீரி யற்படு மொழியெமக் கல்லது திருவுடை யோர்தம்மிற்
சிலர்க்குரைப்பது முகமென் னுணர்த்துது செய்கையொன் றுடையோனே
கூரி சைப்படா விவறன்மா லையனிடைக் குறுகுறு தீவோர்கட்
குறுகு வாரிற்சண் பகம்விடுத் தொன்வழைக் கொத்தில்வேன் சிலைவாங்கும்
நாரி மொய்த்தெழு மயிலேமால் வரைக்கொரு நாயகா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ.

௫

கல்லெ னத்திர டோட்புனை மீர்ந்தொடைக் காமவே ஞாலகெல்லாங்
கவன்று தன்வலிக் குடைந்துதம் புறந்தரக் கண்டதோர் மிகுவீரன்
வில்லி யற்சுவைக் கரும்பும்வெம் பகழிகள் வீயும்விற் குழைநாரி
விளரி யங்குரற் சுரும்புமாய் முடிந்துற விளை த்தவோர் விறலாளர்
சொல்லி சைப்படு சங்கவண் புலவர்தந் தூக்கொடு நிறைநிற்பச்
சொக்கர் கூடலிற் பொற்பல கையினிடாத் தூக்கினும் படியொக்கும்
நல்லி சைத்தமிழ் மாலைகு டியபுகழ் நல்லவா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ.

௬

௩. விழியா லஃதகற்றுஞ் செய்யா-என்றும் பாடம்.

வேறு

ஒருமா யையினுயிர் மாபரம் வேறா மாபோலு
முதுபோ மெனினிலே பேதமெ னாவோ தாவீயா
வருமா மறையுரை யாடலும் வேறா மான்மாவோ
டருளார் பதியியல் பாயென வோதா மாறாவாய்
வருமா கமமுரை யாடலு மாரா யாராயே
மலைவா துசெய்மய லாலுள மோவா நோவாவார்
செருமாய் வுறுமொரு வாசக தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ க
நனவா வெருசிவ மோதிறை தாலோ தாலேலோ
நவினா வலர்புகழ் மாலைய தாலோ தாலேலோ
கனவா வுலகுறு தேசிக தாலோ தாலேலோ
கதிர்வே லவன்மயி லாசல தாலோ தாலேலோ
மனவா சகவினை மேகிலி தாலோ தாலேலோ
மதனா டல்கொலடன் மாதவ தாலோ தாலேலோ
சினவா வருளித யாலய தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ. கௌ

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ச ப் பா ணி ப் ப ரு வ ம்

காளம் புரைந்தெனட் டுடலழற் கட்கொடிய காலன்வந் தனன்வந்தனன்
கண்டவா றிஃதுரைத் தனமுரைத் தனமென்று கைதட்டி விடுவதென்ன
வேளம்பு தைத்தலறும் வன்னெஞ்ச ரிவ்வுலக மெய்யென்ப திலையென்பவர்
விரிசடைக் கடவுளடி யவர்வரவு கண்டுள்ள மிக்கெழு மகிழ்ச்சியென்ன
வாளம்பு யத்துணர்ப் பதமுக்க ணிறைபுக முழித்தபுன் சமயமென்புள்
ளணிகழிவ தென்னமழ விடையொன் றுகைப்பவ னரியபுகழ் பாடியாடத்
தாளம் புடைப்பதற் கடியிட்ட தென்னநீ சப்பாணி கொட்டியருளே
தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே. க

மொண்டுபொய்ப் பொருளென்று பொருளாயிர வலர்வரின் முத்திரைசெ
யாமலுதவீ, முழுமறைப் பொருளெமெய்ப் பொருளென்று தொண்
டர்க்கு முத்திரைசெய் திங்கருள்வது,—விண்டுமது மடைதிறந் தொழுது
பைங் கொன்றைபுனை விரிசடைக் கற்றைநெற்றி, விழியுடை யவர்க்கலது
குவியாத திலையென்று விரியாத தேதிலார்முன்,—கொண்டவெம் பவரீறு
படரீறு தன்னைக் கொடுப்பது நடுங்கவாவி, கொள்ளைகொண் டுண்ணவெம்

பால்வருங் கொடியவெங் கூற்றைத் தடுப்பதாய்,—தண்டளிர் கவற்றுகின் கையினு லையநீ சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்ற சிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

உருக்கினரும் வடிவென்று கிலையாத விடயத்தி லுழலும் புலன்க ளென்று, மொழிகின்ற புத்தியது தானென்றும் விரிவாகி யொன்றாய குண மதென்றும்,—பாக்குமிவை யன்றன்று புருடனே யென்றுமுயர் பகுதியே யென்றுமதன்மேற், பரவிந்து வென்றுமவை யன்றியே மனமொழி படாத வொரு பிரமமென்றும்,—விரிக்கிலிது நிறைவென்று மணுவென்று மொன் றென்றும் வேறுபற் பலவென்றுமெய், விளைவென்று மிலதென்று முயிரி யல்பு பலசமயர் வேறுவே ருகவைத்துத்,—தருக்கமிடு கலகமற வந்தகரு ணாகரா சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

மும்மைமல முங்கதிர்க் கற்றைவட் டப்பரிதி முன்னிருள்செய் தீரமதி யின், முழுநில வெறிக்கும்வெண் டிருநீறு ஞானமெனு மொய்குழலை மன் றல்புரிவார்,—எம்மணிய தென்றுபுனை நன்முகக் கண்டியுட னிறைவனரு ளஞ்செழுத்து, மிலிங்காங்க சங்கசம ரசநிலைமை யிதுவென்ன விருளற வுணர்த்து குருவும்,—மெய்ம்மையுணர் வொடுகலந் துற்றிருந் தங்கையில் வெளிப்பட்ட ஞானவடிவும், விளங்குசர மும்புனித தீர்த்தசிவ சேடமும் மேலுலக. வித்தென்றவை,—தம்மையுல கினில்விளக் கியவந்த தேசிகா சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

உரைமன மிறந்தவொரு தனிநிலைமை யிதுவென்ன உள்ளபடி முனி வர்நால்வ, ருணர்ந்திட வுணர்த்துதற் குற்றதவ யோகத்தி னெண்ணுதற் கண்டிறந்து,—பொருமதனை வென்றனன் பரமனென். கின்றசிறு புகழன்றி யோகநிலைமை, பொன்றியங் கவன்வென்றி கொள்ளலாற் படுதோல்வி பொன்றலற வெய்தினனெனும்,—வரைவில்சிறு மொழிபுகா தெண்ணிலோ ருணரவரு மறைமுடி வுணர்த்தி வெய்ய, மதனன்வந் தொருகணமு மெதிர்நிலா தொழுகுவ மாயாத நிலையினுடனித்,—தரையினிடை வந் தருளு மெம்பரம யோகியே சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறி வையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

வேறு

பெருவாழ் வுற்றிடு தீயர்செ ருக்குல கிற்கோரிற்

பிழையாய் முற்றிடு மாறென நத்திட ருற்றடி

விரைதேர் புட்குலம் வாயிரை யிட்டிரி யக்காவி

யிதழ்சா யத்தடு மாறி வரிக்கயல் கெட்டோட

வெருவா மொய்த்திசை பாடளி மட்டுணல் விட்டேக

வினையா டித்தட வானே குதித்தெழு பொற்பாய
திருவார் கச்சியர் நாயக கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

சு

குருநீ பத்தொடை யாளி யெதிர்த்த விற்றூர
குருமான் வித்தவன் வாழ்மயி லேக்கிரி பொற்பார
வருநீர் மைக்கரு னாகர கொட்டுக சப்பாணி
மலமா யைப்பகை யானவ கொட்டுக சப்பாணி
கருநீர் மைத்திரு மாலடி யுய்க்குமெ னப்பூச
கவர்நா மக்குறி சேர்தரு நெற்றிது டைத்தீசர்
திருநீ நிட்டிடு மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

எ

ஒருமா தர்ப்பிறை வாணுதன் மைக்கண் மலர்க்கோதை
யுமைகா ணக்கம லாலய னெத்துற நற்றூளம்
வருமான் வத்திர னார்கொரு மத்தள முற்பேச
மகிழ்வீ ணைத்தொழி லாரிசை யொத்திசை யப்பாட
இருமா தர்க்குயி ராமுரு கற்பெறு நிட்காம
விறையா டப்பல வோர்புனை மெய்க்கவி தைப்பேர்கொள்
திருமா லைப்புய மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

அ

எளியா ரைப்பெறின் மேனிப தைப்ப வலைத்தாவி
யெதிர்வா ரைப்பெறி னோடு மறச்சிறி யர்ப்போல
ஒளியா முற்சிறு மீனெதி ரக்கவர் வற்றாடி
யுகன்சே லுற்றிட வாயிரை கக்குபு கொக்கோடும்
ஆளியார் மட்டலர் வாலியு டுத்தற நற்சாலை
யழகார் கச்சிரி வாச கருத்தும ருட்பாடு
தெளியார் கட்கரு ணீர்மைய கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

க

புதையா மெய்ப்பொரு ளீகைய கொட்டுக சப்பாணி
பொழில்கூழ் கச்சியின் வாழ்பவ கொட்டுக சப்பாணி
மதயா ணைப்பொறி காவல கொட்டுக சப்பாணி
மறைவாய் மைத்திரு வாசக கொட்டுக சப்பாணி
சுதையா மெய்ப்பொடி மேனிய கொட்டுக சப்பாணி
தொழுவார் கட்கரு டேசிக கொட்டுக சப்பாணி
சிதையா நற்குண தாபத கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.
சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

க0

மு த் த ப் ப ரு வ ம்

அருந்து மமுதி னினியதா யன்போ டுளந்து படிநிலதா
யறைந்த மொழிதத் துவமசியி னன்றி மாறா வியல்பினதாய்ப்
பொருந்து மறையா முடம்பிற்குப் புக்க வுயிராய்ப் பவக்கடற்குப்
புணையாய்க் கயிலை வழித்துணையாய்ப் பொலிந்த திருவஞ் செழுத்தென்னும்
பரந்த புகழ்மந் திரவேந்து பவனி போதுந் திருமறுகாய்ப்
பனிவெண் டிங்கட் சடைமுடியோன் படிவ முணர்த்தும் விளக்காகித்
திருந்து பவளத் திருவாயாற் செல்வா முத்தந் தருகவே
தினைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே.

க

எல்லாத் தேவர் தமதுயிரு மிமைப்போ தினிலுண் கரியகடு
வீன்ற வோதைக் கடன்முத்த மெனைத்தும் வேண்டே மெழின்மதவேள்
வில்லாய்க் கொலைசெய் தொழில்படைத்த வேழக் கரும்பின் வெண்முத்தம்
விரும்பே மலர்ப்பூம் பொழிற்றிருநெல் வேலிப் பதியின் வேய்முத்தம்
அல்லாற் கருங்காட் டியிரனைத்து மலமந் தழியக் கதழெரியை
யாக்கு நெடிய வேய்முத்த மணுகேஞ் சிறிது மருளின்மொழி
செல்லாப் பவளத் திருவாயாற் செல்வா முத்தந் தருகவே
தினைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே.

உ

களரின் முளைத்த செங்கரும்பு கண்ணாற் பயந்த விளங்குமரன்
கதிர்கான் நெழுசெம் பரிதியுடல் கறுப்பச் சிவந்த சுடரிலைவேல்
தளிரி னியல்வென் றுலவுசிறு தவளை வாய்ச்சில் லரிக்குரற்பூஞ்
சதங்கைச் செம்பொற் சிறுதண்டைத் தாளென் றலைமேல் வைத்தபிரான்
விளரி வரிவண் டியிர்குவளை வியன்சீர்த் தணிகைக் கருங்கல்லின்
மிசைப்பூப் பித்தா னெனக்கருதி வீனையே னுள்ளக் கல்லிடைத்தாள்
முளரி மலர்கள் பூப்பித்த முதல்வா முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே.

ங

கற்ற புலவர் மிகச்சிறந்து காட்டு மொன்றன் வளமெடுத்துக்
கவியால் விரித்துப் புகன்றியம்பக் கருதி யதுபொற் குன்றநாண்
உற்ற மணிப்பொற் கோபுரமோ வொளிர்பொன் மாட மோமுகில்வந்
துறங்கு மதிலோ மாளிகையோ வுலவு திருத்தேர் மறுகோசீர்
பெற்ற குடிகண் மனைவளமோ பிரச மலர்த்தண் டலையோநீர்
பெருகு தடமோ வெனவிறைவி பிறங்கு கோயிற் நிசைபோல
முற்ற மயங்குஞ் சீர்க்காஞ்சி முதல்வா முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே,

ச

இணையி நிருவன் ஞவப்பெயர்கொ னெம்மான் கரப்பா ரிரவன்மி
 னென்ன விரந்து மிரத்தக்கார்க் காணி னிரக்க வென்றுரைத்தும்
 உணர்வு தெருள்வித் தமைகொண்டே யொருவர் தமையு மிவ்வளவு
 மொன்று மிரந்தா மல்லமியா முன்னை யின்றிங் கிரக்கின்றும்
 அணையு மவர்தம் முகக்குறிப்பா னறிந்தங் கவர்த மகம்விழைந்த
 வளைத்து மமுத முறழீர மனைந்த வின்கொ லுடனளிக்கும்
 முணையில் கொடைச்சிந் தாமணியே முகிலே முத்தந் தருகவே
 முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே.

ரு

வேறு

அதிர்செய் கடலகன் ஞால் முடியர விற்கெலா
 மரசு நடுமுடி யீனு மெழுசுடர் வட்குமொர்
 கதிர்கொள் புதுமணி கோடு கொடுமிடி யுற்றுளார்
 கடையு மணிகொடு வீச மவரென நின்றழீர்
 துதியி லுடல்பொரு ளாவி கொடுதமி யற்குமா
 சுருதி முடிவுறு மாசில் பொருளுத வுற்றகன்
 மதியின் முடிமதி யாள பணிமணி முத்தமே
 மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

சு

கருவி யுடல்பொறி பூத முதலன முற்றுமே
 கழல்பு தனியறி வாகி யொருபிர மத்துநாம்
 விரவி யதுவடி வாயி னமெனுமொர் சுட்டுமே
 விளிய வரவொடு சேற லருகயல் கொட்புரு
 அருவ முருவமி லாத நிலையொர்க ணத்துளே
 யருளு மொருமொழி யாள திருவளர் கச்சியூர்
 மருவு பெருகருள் வாரி பணிமணி முத்தமே
 மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

எ

நிறையு மருண்மழை மேக மெனவும றுப்புரு
 நிதிய வளையொடு தாம ரையெனவும் வற்றுரு
 துறையு மலிதயை வாரி யெனவுநி னைப்பாரா
 யுணர்வு தருகலை யோதி யுணர்வும யக்கிலார்
 அறையு மொழிகொடு மேவி நினையிரந் துற்றுநா
 மலது பிறர்தமை யாது மருவியி ரக்கிலேம்
 மறையி னிலைதவிர் யோகி பணிமணி முத்தமே
 மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

அ

குதலை மொழிமருள் பேதை பிலநதி மட்டுவார்
 குவளை மதர்விழி மாலை மதியைம ருட்டுவார்

துதலை வழிபட வேகி மறிவுமலி யப்பொடே
துவலி லளவில வாரும் வளமலி கச்சியாய்
திதலை முலைமட மாதர் கொடுமய விற்படார்
திசுமு மனமுடை வாய்மை நெறியறி ஞர்க்கெலாம்
மதலை யென்வரு தூய பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

க

இயலு மொருகுட வாணை யதனுளி ருக்கவா
னெனவ நிவுறவு பாதி யறவுறி வித்தல்போல்
உயலி லுடலிலுண் மேவு முயிர்பிர மத்தின்வே
றொழிய வொருபொரு ளாகு மெனவறி வித்தவா-
செயலொ டுரைமனம் யாவு மதியம ருட்டுமோர்
திலக துதலுமை பாகர் பணிசெய வுய்த்துவாழ்
மயலி லடியவர் நேச பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

க0

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வாராணைப்பருவம்

நேரா வெமக்குக் கொடுத்தவுட னிலையா தமிழும் பொருளாவி
நெறியின் மயங்கித் தமவென்னு நினைவி னோநிங் கிவரென்றும்
தீரா வெகுளிக் கனற்கிவர்தஞ் சிந்தை முருட்டு விறகென்றுந்
தீய காமக் கள்ளுண்டு செருக்கு களிய ரென்றுமருள்
கடரா தழுக்கா நெனுமனற்றுக் குழிவீழ் குருட ரிவரென்றுங்
கொலையை யஞ்சா ரென்றுமுளங் கொண்டு தமிழே மழைப்பவுநீ
வாரா தொழியல் பெருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

க

அணங்க வெம்மைப் பிடித்திருந்த வவாப்பே யகன்று குடிபோக
வருஞ்செ யொருமந் திரவாதி யாகிப் பாச வல்லிருளைப்
பிணங்கு மொருசெஞ் சுடராகிப் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாகிப்
பிறந்த வன்புக் குழவிக்குப் பெற்ற தாயா யிடும்பைச்சே
றுணங்க வெழுசெங் கதிராகி யுழலுஞ் சமயக் கடாக்களிற்றை
யுடற்று மாரிமா னேராகி யுவந்து தமிழே நறுமலர்தாய்
வணங்க வொருதே வாய்க்கருணை வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

உ

பைந்தா துகுக்கு நறுங்கொன்றைப் பணிமா மலருங் குழவியினம்
பயில்வெண் மதியுந் துளையெயிற்றுப் பாம்புஞ் சுமக்கு மன்றூர்
செந்தா மரைச்சே வடிநோவத் திரும்பித் திரும்பி யோரிரவிற்
சேல்வெண் நகன்ற வரிமதர்க்கட் சிலைக்கூன் புருவத் தானநகை
நந்தா விளக்கின் நிருமணைக்கு நாவ னகரின் வன்றொண்டர்
நடத்த வெருதூ தானாகி நடந்த ஷனக்கின் றடியேம்பால்
வந்தால் வருமோர் பழியுண்டோ மதூரக் கணியே வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

முருந்தேர் நகையார் மயலுரக்கு முத்தே வருக பிறவிவன
முரிக்குங் தருணைக் கடாக்களிறே முன்செய் தவத்தோர் தமக்குவரு
விருந்தே வருக தூண்டுகடர் விளக்கே வருக சோதிமணி
விழியே வருக பரமுணர்ந்து விளக்குந் தவத்தோர் பானிறைய
இருந்தே கமழுந் தீங்கனியே யிறையே வருக புகழ்கிலா
வெறிக்கு மறுவின் மதியேம யெமையா னுடையாய் வருகவரு
மருந்தே வருக பெருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

இரவின் முயல்வார் மிடியினு விரங்கா ஷுத்த னெனப்படுத
விருளாற் பகைகு னெனப்படுத லிறவாக் கொடுந்தீ வினையினல்
பொருவில் கொலைகு னெனப்படுதல் பொய்யாற் பொய்ய னெனப்படுதல்
பொருமை யதனா லிவனென்றும் பொருமை யினன்கா னெனப்படுதல்
வெருவு முடம்பி னிடும்பையினல் விளங்க வறியா னெனப்படுதல்
வெகுளி யதனாற் றரியாத வெகுளி யினனா மெனப்படுதல்
மருவி யுலகில் வருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

சுருளுங் குடரும் புழுமலமுஞ் சொரியு நீருங் கலந்துபுறந்
தோன்ற வயிறும் வேறெருபாற் றோன்றி நரலை யெனுந்தைசதான்
திரளும் புன்மார் புதுமுலையுந் திமிரு நறுநாற் றப்பொருளாற்
தீர்க்கு முடலைப் புலாலுடம்புஞ் செத்தாற் கிடந்து புறங்காட்டில்
புரளந் தலையுங் கொடுகின்ற புன்மா தரைவா னமுதமே
பொன்னங் கொடியே பசுங்களியே பூவாய் மயிலே யென்றென்று
மருளும் பெரும்பித் தொழியவரு மருந்தே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

போற்ற வருக வடிமையேம் புகழ் வருக நறியமலர்
புனைய வருக வருண்மாரி பொழிய வருக வடிகடலை
ஏற்ற வருக மவுனமொழி யிசைப்ப வருக வெமதுளத்தி
னிருப்ப வருக வறங்கடலை யெடுப்ப வருக நீற்றழகு

தோற்ற வருக வெங்கண்மய துரப்ப வருக கொடுங்காமங்
துடைப்ப வருக கூற்றுவலி தொலைப்ப வருக பிறவிநோய்
மாற்ற வருக வறிவுருவில் வைப்ப வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

௪

அற்றங் களையுந் தின்பெருஞ்சீ ரறைந்த செந்நா விவ்வுலகி
லயலோர் மொழியு மறையாம லன்பா னின்பாற் பற்றுமுனம்
பற்றென் றிங்கட் செயாமலுனைப் பார்த்த விழிகள் பிறபொருளைப்
பாரா துன்சொற் கேட்டசெவி பயனில் பிறசொற் கேளாமல்
உற்றுன் றிருத்தாட் குற்றேவ லுஞ்நி கரங்கள் பிறிதொன்றை
யுஞ்நா துள்ள படிசுட்டா துன்னை யுணர்ந்த பேருணர்வு
மற்றென் றினையிங் குணராமல் வந்த குரவா வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

அ

வேறு

முட்டு மார்புல னாய சேனைகண் முறியமான்
முற்று நானெனும் வேழ மாய்வுற மனமென்மா
பட்டு வீழ்தர வாவி யாமர சுடையவே
பற்றி ஞானநல் வானி னாலொரு தமியனாப்
வெட்டு பாணிய னுன லாலய விலையென
வெற்றி யாலறி வாரு மோர்நக ரிமையுளே
கட்டு மாறெதிர் மாறில் சேவகன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே.

க

பற்றி லாவுணர் வாகி மாமன மருவியே
பற்று வான்விழி யாறு சேர்புகை தனில்வரா
உற்றி லாதமர் ஞான நாயகன் வருகவே
யொப்பி லாவருண் மூல காரணன் வருகவே
முற்றி லாமுலை மாத ரால்வரு மயலரு
முத்தி சேர்வுறு மாறு தீதது துணிவுதூல்
கற்றி லாரறி யாத சீரியன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே.

கௌ

வித்து வான்வர வால லாதொரு பிறிதினான்
மிக்க வாழ்வுபெ ருத வாறென் வடியரேம்
அத்து வாழுடி வான நீவரு வரவுதா
னற்று வேறுள வேது வாலுள மகிழ்வுறேம்

முத்து வாளர வீனு மாமணி மிகுருவான்
முற்று மாமதி ஞாயி ருமெனு மயிலைவாழ்
கத்து வாதமி லாத போதகன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே.
வாராணேப்பருவம் முற்றிற்று.

கக

அம்புலிப்பருவம்

இரவடைவை நீயிரவை யடையா னிவன்கலை யெண்ணிரண் டுடை
யையிவனெண், ணெண்கலை கடந்தவன் மறுவுண் டெனக்கிவற் கில்லையா
லோர்மறுவுநீ,—மருவுமரை நாணிலவை யிவனென்று மழியாது வருபெரும்
புகழ்நிலவினான், வளர்குழவி யிற்றொழு வதற்குரியை நீயிவன் வணங்கி
யிட வென்றுமுரியான்,—விரவுபெண் மயலுடைப் போகிநீ யிவன்மயலை
மேவாத பரமயோகி, விடையுடைப் பாகன்முடி யிற்பொறையை நீயிவன்
விளங்குதளிர் மென்கையில்விடா,—தரவவணி பற்பொறுப் பவனாத லால்
விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவீழி யுடையசிவ ஞானி
யுட னம்புலீ யாடவாவே.

க

பையரவின் வெவ்விடப் பருவாயி னிடைசென்று பட்டுணைப் போல
நைந்து, பாதிபுமை பங்களை யிகழ்ந்தவவன் வேள்வியிற் பல்லொழிந் துழலு
மந்த,—வெய்யவன் றனையடைந் தென்பயன் மெய்குன்றி விரையவிந்
கெய்தவரினீ, விரிசிறைய வாரணச் சினையென்ன வேளின்னை மிசையவரு
பைங்கணரவம்,—உய்யலற வோர்நிலச் சுமையரவை வாயலகி னோடிக் கவர்ந்
தெடுத்தே, யுதறுமொரு தோகைமயி ற்றையேவ வேதனுக் கொருதுணைவ
யைமுருகந்,—கையனிவ னுரைசெய்வ னாதலா லுளமகிழ்ந் தம்புலீ யாட
வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவீழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யாட
வாவே.

உ

கரியவண் டிமிர்குவனை யிகலியங் கயல்வென்று காதளவு மோடியீ
ளுந், கருநெடுங் கண்ணுடைய வொருமாத குழல்வெண்மை கருமைசெய்
திடுமிவற்குத்,—திரியநின் மெய்யினிடை வருகருமை யினைவெண்மை
செய்வதறி தற்றுக்கண்டாய், சிவமென்று முயிரென்றும் வேறுசெய் தகலாத
திமிரமா மலமகன்றே,—இரியவருள் குடியிருக் கின்றவீழி மலர்திறந் தினை
மலர்ப் பதமுடியின்மே, விருத்திமன மொழிகடந் துடனின்ற குறிகுணமு
மின்றியரு மறைதனக்கும்,—அரியபொரு டனையளிக் கினுமளிக் குவன்

விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாடவாவே. ஈ

உந்துமா ரருள்பிறந் தெழுதரு மிவன்றிரு வுள்ளத்து முனிவில்லை யென், துன்னல்சிறு விதிமகத் துறுமமர் தம்மையு முன்றனையு மமர்குறித்து, —வந்தமா மதனையுந் கண்புன துளிப்பவே மனமுருகி மெய்யன்பினுன், மலர்கொண்டு பூசனை தொடங்குமொரு தொண்டன்மேல் வஞ்சினங் கொண்டு வெம்பிச்,—சிந்துமா ரழல்வழிப் பணைமருப் பெருமையிற் சென்றகொடு மறவிதனையுஞ், சிரமைந்தொ டைந்துடைய திரள்புயத் தெறுழ் வலித் தீயனையு முன்வெருண்ட,—அந்தவா சனையிருப் பினுமிருக் குந் கடிதி னம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாடவாவே. ச

கெடிமைகொண் டலிர்வவள வார்சடைக் கற்றையு நெளிதிரைக் கந் கைநதியு, நெட்டுடற் கட்செவிப் பணியுமத னைத்தெறு நெற்றியிசை யொற் றைவழியும்,—கடிமைகொண் டிடுகவைக் கானெடும் பகடுந்து காளமே கம்புரையுமோர், காலனுயிர் கொண்டசெந் கமலமல ரடியின்மால் கண்ணுநீ காணுமையால்,—மடிமைகொண் டிங்கழைத் திடுவுமொரு மனிதனை வாரா திராகிகண்டாய், வழங்குமுடல் பொருளாவி கைக்கொண்டு மருளாது மனிதரைத் தனதருளினால்,—அடிமைகொண் டிடவந்த கள்ளவடி வினன் விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாடவாவே. ஞ

நறியமலர் விழிசிவந் துனைவருக வென்றில னடந்தந் னனமாயின்யா, நணுகவரு வாயென வழைத்தெதிர் விடுக்கில நாண்மலருன் முகமலர்ந்து, —சிறியநகை யிளநில வெழிப்பவரு கென்றனன் செயற்கைவடி விது வன்றுதன், நிருமுடி யணிந்திஃ தியற்கைவடி வெனமனந் தெருள்விலார்த் தெருள்விக்கவோ,—வறியவரு வாயிரவி யெதிர்மழுக் குதுசிறுமை மாற்றி யொளி பெறவைப்பவோ, மாசுட றுடைப்பவோ குறைதலிற் தருளவோ மனத்திவர் நினைத்தநினைவை,—அறியகில மறியாமை யறவருளு குரவனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யாடவாவே. ஈ

வேறு

ஏதி லார்களிகழ் காம நோயதுற வேற றங்கடை யுடையநா
மேது போவதென வேயி ராதிமுன மீநில் வெம்பவ மருவுமோர்
தீதி னுனினிற நாம னொமொருவன் ஞானி யங்கழல் செறியவே
தேறி நீவருதி யாலெ னுவினைக டுகொள் பஞ்சென வழியநால்
வேத மாமுடியி னோது மோர்பொருளை மேனி யிந்திய முதலவாய்
மேவு பாதினை மோதி யோர்மொழியில் வேற றம்படி யுதவினான்

ஆத லாலிவனு மோகை யாலருளு மாட வம்புலி வருகவே
யாசி லாதசிவ ஞான தேவனுட னுட வம்புலி வருகவே.

எ

வெயிலி லங்கிழை மாத ராடவர் வீரக மொன்றுது மவரெலாம்
விரியும் வெண்டிரை வேலை யூடுழ வெளிதும் வெங்கடு வெனவெழா
முயலி றந்தசை யாது தானுடன் முறுக வெந்தற வடலையான்
முழுகும் வெங்கன லாகு மாலென முனிய வுன்றனை யகலென
தயர்வு ளந்தரு காம நோய்கன வினும டைந்திட வறிகிரா
வமல நெஞ்சின னாத லாலிவன் வருக வென்றன னருவிதாழ்
மயிலை யங்கிரி யாளி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே.

அ

முடிவ னுஞ்சக சீவ மாபர மெனம் யங்குறு மயலெலா
முக்கநெ கிழ்ந்தளி பாடு மாலையின் முதிர்சி னங்கொளு மரவுபோல்
நெடிய வன்றறி காணு மோர்மக னெனவ ழிந்தொரு பிரமமா
நிலையி னின்றிடு ஞானி யேவலி னொழுகி நின்றிடு மவர்கடாம்
ஒடிவ றும்பர போக மேவின் ருணரு மங்கவர் நிலையிலே
யுதுவர் பின்பென வேத மோதிடு முரையு ணர்ந்தனை யலெகாலோ
மடிவ னுஞ்சிவ யோகி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே.

க

அகல்வி சும்பெழு பாய பேரிருள் பருகு செங்கதிர் வருகென
னமா ரென்றுயர் தேவர் தானவர் குரவர் தங்களை வருகென
முகம லர்த்துனை யாட நீயிவண் வருக வென்றன னவன்வரு
முகிலு றங்குறு வான ளாவிய மயிலை யந்திரு மலையிலே
பகையெ னுங்கதிர் காலு மாமணி யரவ முண்டென் வெருவனீ
பரனெ டொன்றிய நாக மாலிவர் பறவை கண்டுளம் வெருவுமோ
மகிழ்வு கொண்டமை யாளி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே.

க௦

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சி ந் றி ன் ப ரு வ ம்

கடியிற் சிலகஞ் சுகமணிதர் கல்வீழ் மணிநீர்க் குவளைமலர்க்
கயத்துப் பாசி யெனவொதுங்கிக் கடிதின் முன்ன ரெனநெருங்கிப்
படியிற் பணியக் கிடையாமற் பாம்பின் றலையிற் பெருஞ்சுமையைப்
பகைதீர்த் தொருசெங் கோலோச்சிப் பாது காக்கு முடிமன்னர்
தொடியிற் பொலிந்த கரங்கொண்டு துடைத்துத் துகடம் முடற் கணிந்து
சுடர்மா மணிப்பொன் மகுடத்திற் சும்பச் சிறந்த நினதுகிரு
அடியிற் புழுதி படும்வண்ண மடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே.

க

அழிக்க ஷுளத்துக் கொண்டனையே லடங்கா தெழும்வெங் கொடுஞ்சினத்தை
யழிக்க கடலிற் பெருகியெழு மவாவை யழிக்க செருக்குளத்தை
அழிக்க விருளி னுய்த்திடுமோ ரழுக்கா றதனை மூலமற
வழிக்க காமப் பெரும்பிணியை யழிக்க கொலையை யஞ்சாமை
அழிக்க வினைகண் மூன்றனையு மழிக்க வழியு முடம்பதனை
யழியா தென்னுங் கருத்ததனை யழிக்க மூல மலவிருளை
அழிக்க புழுதி கொடுசுமைத்த வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே.

உ

பழித்த ஷலக முயிராதி பகவ னெனப்பே தித்தென்றும்
பாழ்செய் மூல மலவிருளைப் பதத்தா லழிக்குஞ் செயலன்றிச்
சுழித்த கடலி லரவினையிற் றுயில்வோ னளித்த மலரயறாற்
ரேன்று மூலக மழித்திடுமத் தொழிலும் புகழ்செய் யாததெனின்
இழித்த புன்சொற் புன்புலவ ரிசைத்துத் தாமே யழித்தலுறும்
யாப்பே போல விழைத்தளவில் யாமே யழித்து விடுமிதனை
அழித்த னினக்குப் புகழ்தருமோ வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே.

ங

போக்கு வரவு குறிகுணங்கள் புணர்தல் பிரித விரவுபகல்
புறமுன் ளகன்ற நிரஞ்சனமாய்ப் புகற்ற் கரிய வவாச்சியமாய்
நீக்கு முருவக் கலையாகி நிறைந்த வநாதி யாகியாய்
நிகரி லகர முதலனவாய் நின்று பலமந் திரமுநால்
வாக்கு மறைய மாகமமு மற்றுங் கலைகள் பற்பலவு
மண்ணும் புனலுங் கதழெரியும் வளியும் விசம்பும் பேருலகும்
ஆக்கும் வினையாட் டுடைக்குரிசி லடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே.

ச

செங்கட் கமல மலர்த்தவிசிற் சிறந்து தனிவீற் நிருக்குமொரு
 திசைமா முகற்குத் தொழில்படைத்த நிகிரிப் படைவால் வளைசுமந்த
 அங்கைக் கமல விழிக்கரிய வழகன் றனக்குத் தொழிலளித்த
 லழித்த லெமக்குத் தொழிலென்னி லடுபோர்ப் பனைக்கைக் களிற்றூரியும்
 பைங்கட் பணியும் வேணிநெடும் பவளக் கொடியிற் நிரைதிரைத்துப்
 பாயுங் கங்கைப் பெயர்யாரும் பணியத் தருகூன் முதகமுத
 திங்கட் கொழுந்துங் காட்டென்பேஞ் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதையேலே.

௫

கொந்தார் மலரு நறும்புகையுங் கொண்டு நினையார் தொழத்தக்க
 குலதே வதையாய் வழிபட்டுக் குறித்துப் பணிதுஞ் செங்கரும்பே
 நந்தா விளக்கே யமுதமே ஞான வடிவே நாயகமே
 நாடும் பொருளே யென்றென்று நாளு நினைவே பாடுதும்யாம்
 வந்தார் தமது பிணிதீர்க்கு மருந்தாய்ப் பணியு மரசர்முடி
 மணியா யெமக்கோர் பற்றாய வரிவண் டொழுகு மதுவுண்ணுஞ்
 செந்தா மரைச்சே வடிநோவச் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதையேலே.

சு

வேறு

இற்றைமணல் கோலியழி சொற்பொருளை வாளா
 வெய்ப்பில்புல வோர்கவியெ னப்புதலு மாபோல்
 உற்றொர்பெயர் கூறெமது சிற்றில்சிதை யேலே
 யுய்த்தமொழி யோவல வெமக்கிறைவ னீயே
 மற்றுமொரு தேவுள வெனக்கருதி லேமான்
 மக்கள்பிணி யேயலது மற்றருள்செய் யாதே
 செற்றறிகி லாவொருவ சிற்றில்சிதை யேலே
 சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே.

௭

மெய்ப்படிம மேவியடி மைக்குரிமை யாராய்
 மெய்ச்செயலி லாதவரு நற்றவரெ னுவோர்
 பொய்ப்பெயர்கொள் வாரெனினு மெய்ப்பெயர் ராயே
 புக்குதவு நீயெமது சிற்றிலென வோர்பேர்
 வைப்பவளி யாதிதைபு மக்கடலை மீதே
 வைக்குமடி யாலிவண ழித்தலற மாமோ
 செப்பரிய வாய்மையிறை சிற்றில்சிதை யேலே
 சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே.

அ

ஒற்கவிர வோர்களிலே னப்புகல்வ தேநீ
 யுற்றொருவர் பாலுமுனை வுற்றுறைசெய் யாதே

நிற்கநனி யீகைவினை பெற்றிடுகை யாலே
 நித்தமது கோறனினி யற்கைநின் தார்ஜீர்
 கற்கும்டி யேயிரவ கற்றிலெனு மீதுங்
 கைத்தடியி னாலிவண ழித்தறகு மோகாண்
 சிற்கனசி வானுபவ சிற்றில்சிகை யேலே
 சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிகை யேலே.

கூ

மொய்த்தபுழு வாகமுயிர் புத்திமன் மாயா
 முற்றுமற வேமறைமு டிக்குமணி யாமா
 தத்தொமசி யாகியப தப்பொருளி னாலே
 தக்கசிவ னீயெனவு ணர்த்தியது தானு
 வைத்தநின் தாள்படுமி துற்றடிமை யாலே
 மைக்கண்மணி யூடுபடு தற்குநிக ராமே
 சித்திகட ரும்மொருவ சிற்றில்சிகை யேலே
 சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிகை யேலே.

க0

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுபறைப்பருவம்

குன்றவரி சிலைகொண்ட வெம்முடைய நல்லருட் குன்றமே தெய்வ
 மென்றுங், குறுகுவ வனடியவர் குழாத்தினுட் புகுவதே கூறரிய வீட தென்
 றும்,—மன்றுளுமை கண்குளிர நின்னுநட நவிலுமொரு விள்ளறிரு வஞ்செ
 முத்தே, மந்திரம தென்றும்விட யப்பகை யொறுப்பதே வலியென்று
 முள்ள படியே,—நின்றுதனை மயலின்றி யுணர்கின்ற வுணர்வுதே நிலையான
 வுண்ர்வ தென்று, நெஞ்சினிறை யழியவெகு ளிக்கடுங் கனலெழா நிலையதே
 தவம தென்றுஞ்,—சென்றுவினை பொடியாக வருஞ்செயருண் மேகமே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

க

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடுமா,
 மணியையிகழ் பரசமய நிலைகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
 தென்னச்,—சின்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
 வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குருந் தற்பறை
 யென,—நத்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான

க0. சித்திகள் வழாவொருவ - என்றும் பாடம்.

பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் பறையென்ன நற்றவக் குன்ற மேகீ,—செந்தளிரி நெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிறு சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீரிழந் திருன்பருகு கனலுமுயர் வான கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச் சமயர்தங்க, எரிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிவே விறைமயிலே வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்வா செம்மணிக னொளிர்ப்புற முடியனந்த, வுரகமென் றிடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில மென்னு மோரகலின் மெய்த்தபுகழார்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

ந

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங் கையர், மலரடிக் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பணைக் கடன்முழக் கமும் வீரர்தங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகிண் கிணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமுந் தருமசா லைகண் முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமுந் தமனியத் திருமறுகுலார்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

ச

நரம்புகிர மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செலியசுருள்வா, னாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடலும்,— நிரம்புதுயர் செய்தடங் காதுழன் றெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நில்லா தியங்குமுயிரும்,—பரம்புபற் பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநிலை சூலையின்ற, படியிலெனை யறிதலே நினையறித லாகலிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத விலாதவொரு பதமுதவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

ரு

வேறு

அரிமதர் மழைக்கண் வளர்வா ரவிரறன் மருட்டு குழல்வா னணிமதி கவற்று நுதல்வே யனவொளிர் மணித்தொ டியதோன் வரியளி மிடிக்கு மிடியா மதுமடை திறக்கு மலர்வாண் மதிமுக மலர்க்கு முதமவீழ் மணியிதழ் வளைத்த சிலைதாழ்

முரிபுருவ முத்து நகைநேர் முகிழ்முலை வளைக்கை மடவார்
முதிர்ப்படை யெழுச்சி மதவேண் முரசுதிர் முழக்க மறவே
திரிவறு தவத்த ரசநீ சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே.

சு

பழுதிறலை மைக்கு மணியே படுபறை முழக்கு மதுநீ
பணியென வெனைத்து நினைவேல் பனைபுரை புழைக்கை யுழல்வான்
மழைமத மொழுக்கு கவுணல் வளைபிறை மருப்பு வரைமேல்
வருமரச னுக்கு நிறையா மதுவுறை பிலிந்து மளிவாய்
உழுமல ரயற்கு மலரா ஞாயிரொனு மவற்கு மிறையா
மொருமுத னடிக்கு மதனா லொருகுறை படைத்த துளதோ
செழுமுகில் கவற்று கொடையாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே.

சு

மறியும்வளி யைச்ச முனையாம் வழியுற வியக்கி மணியாழ்
வளரிசை மடுக்க நினைவார் மனவிழைவி னெட்டு மடியாய்
எறியுநின் மலர்க்கை யதனா லெழுபறை முழக்க மடியே
மிருசெவி மடுக்க விழைவே மிகல்கரி முறிக்க வளையா
முறியுமலர் மொய்த்த விணர்வீ முரலளி மறித்து மருநான்
முறியிடை மறத்தி யர்கடாழ் முடிசெருகு கொத்தி னிடையே
செறியுமயி லைக்கி ரியுளாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே.

சு

பகழிபுரை மைக்க ணளிலீழ் பனிமலர் முடித்த குழல்வார்
படுமுகிழ் முலைத்தி ருவொடே பனிமதி நிறக்கொ டியனாள்
புகழ்வரை தவத்தின் வருமோர் புதல்விசெவி யிற்ப ருசுபால்
புரையுமுழ லைச்சொன் மணியாய் புகலவவன் கட்கி னியனாய்
மகிழ்மக வினுக்க மையுமா மணியணி யுறுப்பு றவுலாய்
வருமரு மகத்த னிமைபோ யொழியமணி முத்த ருவிதாழ்
கிகழுமயி லைக்க ணுறுவாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே.

சு

உரைசெயு மெவற்று மெனைநேர் வுறநகர் கனத்த திலையா
லெனவுல கமிழ்த்து கடைநா ளொலிகடன் மிதக்கு நகர்வாழ்
அருள்வடிவ வொப்பி லுமையா ளணிமுலை தறக்கு மருநா
ரமுதமுண மிக்க விழைவா லமுதகுழ விக்கு நிகராய்

வருநக ரீனத்தும் வனையா மழையிய முழக்கி யெதிர்வார்
 வரவா விருப்ப முறுமூர் தொறுமலி தவத்த ருடனே.
 திருவடி வருத்தி வருவாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே
 சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே.
 சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

க0

சி று தே த ர் ப் ப ரு வ ம்

அருவடிவ மாகிமன மொழிகடந் துயர்பிரம மங்கையினு நெஞ்சகத்து,
 மணுகிவன் சிறைக்கொடியி னிருவிழிக் கொருமணி யமர்ந்ததென நின்ற
 நிலையைக்,—குருவடிவு கொண்டணர்த் துறுகுணக் குன்றமே கோடிமா
 தவர்குறுகியே, குற்றேவல் செய்தரு கிருந்துநின் றிருவுளக் குறிப்பின்
 வழி யொழுகிநிற்பக்,—கருவடிவ நிலையென்று செய்யாத கொலைகளவு
 கட்காம மேபயிலும்வெங், கயவர்தமை யுறவுகொண் டொழியாத வென்றனைக்
 கடிதினரு குறவழைத்துத்,—திருவடிகள் புன்றலைக் கணிசெய்த வரு
 ளாள் சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ
 சிறுதே ருருட்டியருளே.

க

தகரமலர் வார்குழற் பவளவாய் மடமாதர் தடநெடுங் கண்களென்னத்,
 தாவுமறி கிடைகிடந் திடுபெருங் கொல்லையைத் தண்டினை சுருட்டியெறியும்,
 —மகரமனை யுண்டதிர்த் தெழுமகஞ் சூன்மழை மாரியென வந்துபிளிறும்,
 வளைமருப் புழல்செலிப் புகர்முகச் சிறுகணல் வலிவேழ மதனைப்பப்,
 —பகாலரு மெழுவலிப் பிறைமருப் பொருகரும் பன்றியது கண்டு
 செவ்வீப், பதமென்ன வழுவண்ட முகடுதொடு நெடியமுதிர் பணைதாள்
 விதைவிதைக்குஞ்,—சிகரமணி மயிலைமே முருகனுட னமருமிறை
 சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே
 ருருட்டியருளே.

உ

யாவர்யா வருமெழுங் கணலிருள் விழுங்குமோ ரிரவியைத் தத்தமக்கிங்,
 கெதிரென்று புகல்கின்ற தென்னவில் லெகில்வரும் யாவருந் தத்தமக்கு,
 —மேவுமா ருருளுடைய நென்னவரு மவிரோதி விரிசுடர் விளக்கொன்
 றுதான், விழையவொரு கம்பத்து மிசையிருந் தகமெலாம் விரிகதிர்
 பரப்பமுதுபோல்,—ஒலிலா வண்புகழ்ந் கதிரொளியை வெண்டிரைய
 வோதையங் கடலுடுத்த, லுலகெலா மொருமயிலை வரையிருந் தொளிர்விக்கு

மொருவமா முதறடிந்த,—தேவர்சே பைதியொ டுற்றிருந் தெனை யாளி சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

௩

போரொன்று வஞ்சமன வெஞ்சொற் கொடுத்தகுவர் புரமொன் றிரண் டுமொருதன், பொருவென்ற வஞ்செழுத் தோதமவர் வினைநிலைமை போல் வதற் கேகுமருளால்,—வாரொன்று குங்குமக் கொங்கையந் திருமாதா மனை யடைத் துந்திறந்தும், வந்துலா வருமிரண் டாழியும் பொய்யாத வாய்மைநன் னெறியந்தணர்,—நேரொன்று நெஞ்சவஞ் சாலேதனி லகலாது நிற்குமா வீரிரண்டு, நிரையிதழ்த் தாமரைத் தவிசினுறை யொருபாகு நிகழ்வுற்று மேவுறுபெருந்,—தேரொன்று கொண்டவிறை யுளமகிழ் வெம்மைய சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

௪

குன்றலரு மருளான னென்றமொழி நிற்குறிக் கொண்டுசெல் கின்ற தெனவுங், குறித்தொருவர் பாலென்ற வளவிலம் மொழிசென்று கோவ முகி னேர்தலெனவும்,—நன்றினிய பழமென்ற வளவினெட் டிலைவாழை நற்கனியி னெய்தலெனவு, நாடரும் பிள்ளையென் கின்றமொழி யாண்ம கவி னண்ணுமா நெனவுமீசன்,—என்றாவின் விடமெழுந் திடநடு நடுங்கி நிலை யின்றியிரி தருதேவரை, யெய்தாமன் மணிகண் டண்ப்பொருந் துத லெனவு மிவணகர மென்பதுதனைச்,—சென்றடையு மொருபெருங் கச்சி நக ராளிரீ சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான. மா முனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

௫

வேறு

கருத்திற் காண்குறு நாடிகண் மூன்றையுங் கண்டுநன் னடுநாடி கலந்தி யங்குறு முயிர்க்கழி விலையெனக் காட்டினோ யினர்நெஞ்சந் திருத்திக் கைப்புவிட் டருமறைப் பாலொடு தீநிறப் பெருமுக்கட் டெஞ்ச வைக்கனி தன்னையுட் கொள்கெனத் தெருட்டுபு முனங்குட்டு மருத்துப் பையினைச் சோதித்து வொண்பொடி மருந்தெடுத் துடல்பூசி மணிய ணிந்தரு ளஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம் பிறழாமல் உரைத்திட் டோம்புதம் பவப்பிணி மருத்துவ னுருட்டுக சிறுதேரே யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே.

௬

வண்ட மிழ்ப்பெரும் புலவர்தஞ் செய்யுளின் வழுப்படாச் சொல்லோடும் வழுவ மைத்தசொற் புணர்த்திடு மாறென வயங்கிள மதிசூடி தொண்டு பட்டிடு மயறபு நன்னெறித் தொழும்பின ரொடுகூடச் சளிவு ருதடி யேன்றனைத் தழுவியே தொல்லிசைப் புலவோர்தம் தண்ட மிழ்த்தொடை புணர்க்கிலா முழுவழுத் தாழ்ந்தபுன் சொற்போலச் சங்க ரன்றிருத் தொண்டில்வேற் றுலகரைச் சார்வற வரைத்திட்ட

ஒண்ட ரைத்தினி முகமெனுங் கச்சிய னுருட்டுக சிறுதேரே.

யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே.

௭

வம்பு லாமலர்ப் பொழிலிடை யுடைந்துரு மாங்கனிச் சாரோடும்
வண்டு முங்கடி மலர்முதுக் கவிழ்ந்துபெய் மதுப்பெயர்ப் பெருவெள்ளம்
அம்பொன் மாமணிப் பூணில முகிண்முலை யரிமதர் மழைக்கட்கே
ழரிச்சி லம்படி மாதரோ டெழின்மத னொடு முதிர்வேனில்
பம்பு வான்றிரை யாணர்த்தண் புனலெனப் பாய்ந்துபா லியாற்றோடிப்
பரவை தன்கரு நிறந்திரிந் துப்பறப் பரந்துதும் விழுவானும்
உம்பர் போற்றிசெய் காஞ்சிமா நகரின னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே.

௮

திலக வாணுதற் பவளவாய் மலைமக டிரண்முலைத் தடந்தோயுஞ்
செஞ்ச டைப்பெரு மான்வினா யாட்டயர் செழுமலர்ப் பொழிற்கூடல்
பலகை மீதுமுன் னுயர்த்துள செந்தமிழ்ப் பழமலர்த் தொடைவீழ்ந்து
படிந்தெ ழாதிருந் துதுபொருட் சுவைநரூப் பருகுறு பெருங்கல்விப்
புலவர் தூய்மன மெனுங்கனி வண்டினம் புக்கிருந் தொருங்குண்ணப்
புனைந்த விக்கொடுந் தமிழ்ப்புகர்ச் செம்மொழிப் புதுமலர்த் தொடையாரம்
உலகெ லாம்புகழ் திண்புயத் தணிபவ னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே.

௯

வந்து நம்புகழ் பாடுநர் தமையெலா மருவுடம் பிறுதிக்கண்
மாசற் றெங்கணு நிறைசிவ மாக்கியே வைத்திடுஞ் செயலன்றி
நந்து கின்றவோர் பதத்தினுண் மறுமையி னனுகுதும் படியுய்த்த
னமக்க டாதென விம்மையே வண்டிமிர் நனைகவுட் பகையாற்றல்
சிந்தும் வன்மருப் பெறுழ்வலிப் புகர்முகச் சிறுவிழிப் பெருவேழச்
செல்வ விந்திர னாக்குத லுடையவண் செழுமணித் தாளங்கள்
உந்தும் வெள்ளரு வித்திரு மயிலைய னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே.

௧௦

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் க ல ம் ப க ம்

காப்பு

தேரிகைவெண்பா

சித்திதருங் கச்சிச் சிவஞான தேசிகன்மேல்
பத்திதரும் பல்வகைய பாட்டுதவும்—அத்தி
அலங்கலா வாளை யடுத்தபிடி யின்ற
விலங்கலா வாளை விரைந்து.

மயங்கிசைக்கொச்சக்கனிப்பா

கீர்தாங்கு சடாமவுலி நெடுங்கையிலைக் கிரியாகப்
பார்தாங்கு வரையெல்லாம் பனிக்கலைவெண் மதியாகக்
காய்கதிர்தான் நேரிரவி கடலமுதந் தானாகப்
பாய்திரைவார் கடல்யாவும் பண்ணவர்கோன் பகடாக
ஞாலத்த களிநீனைத்து நகைமணிப்பாம் பிறையாக
ஆலத்த பணிமுழுது மாக்குபெரும் புகழுடையோய் !

இது ஆறடித்தரவு

தன்னிலையு மெதிர்காட்டாத் தமமாகு மாணவனோய்
நின்னையல தெஞ்ஞான்று நீங்குவது தானன்றே
துன்னிருள்வாய் முழங்குதிரைச் சுருட்டுகடன் முகட்டெழுந்த
மன்னுகதி ராலன்றி மற்றொன்றான் மாயுமோ.

தத்துவமார் திரையெழுந்த தனிமையைப் பெருங்கடலுன்
மெய்த்ததாட் புணையன்றி வேறொன்றாற் கடப்பரிதே
மைத்திரைவார் கடலியன்ற மரக்கலங்கொண் டன்றுபோய்
இத்தரைவாழ் மனிதர்கடந் தேறுவதற் கொன்றுண்டோ.

பழியிலா வறங்கன்பல பயின்றாலு முன்றிருவாய்
மொழியினு லன்றிவான் முத்திரிலை கிடையாதே
விழியினு லலதுலகின் மேவுமுருப் ப்றிதுபொறி
வழியினு லெதிர்காணு மனிதர்தா முளர்கொலோ.

இவைமூன்றும்நான்கடித்தரழிசை

கொடுமிடி கெடவரு கொடைபடு நடையினே
சடையொடு நதிபணி தவழ்மதி யொருவினை.
மறையறை முறையற மறமற வருளினே
பொறிநெறி மறுகுறு புலனிலை யலகிலை.
அரிகரி பகையிகு மணிமணி மயிலையை
வரியரி மதர்விழி மலைமக ணகரினை.

இவைமூன்றும் ஈரடியராகம்

முன்னுளி லொருஞான முனையயின்ற வாரமுதம்
எந்நாளு முண்கின்ற யாரேநின் னளவரிவார்.
நவத்தமிழ்வே தம்புகலு நன்மொழியிங் குண்மைபெறத்
தவத்தொடுதா னஞ்செயுமோர் தன்மையுனக் கலதுண்டோ.
மெய்யிலே பொய்தோன்றி மெய்யாக மயக்குதும்ப
பொய்யிலே பொய்தோன்றப் புகலுமுனைப் புகல்வார்யார்.
இருப்பம்பு பட்டுருவ வெய்தாலுந் தளராமல்
கருப்பம்பு படாவண்ணங் காப்பவர்க்குத் துணைநீயே.
கருமேனி யொழிந்தடியேங் கதிகாண நீயருளால்
திருமேனி கொண்டிருந்து செய்ந்நன்றி மறப்பேமோ.
தவப்பிணிக்கு மூலமலந் தான்மூல மாய்க்கிளைக்கும்
பவப்பிணிக்கு மருந்துனது பார்வையே தானன்றோ.

இவையாரும் ஈரடித்தாழிசை

வாத மாற்று நீ, போத மாற்று நீ,
வாய்மை யாக்கு நீ, தீமை போக்கு நீ.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்

வசைகெடுத்தனை, இசைகொடுத்தனை,
செயலொழித்தனை, மயலழித்தனை,
யறம்விநித்தனை, மறமிநித்தனை,
விழைவறுத்தனை, பிழைபொறுத்தனை.

இவையெட்டும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம்

எனவாங்கு—இது தனிச்சொல்

நாவலர் புதழ்சிவ ஞான தேசிக
எவ்வ மகன்ற சைவ நாயக
நின்னடிக் கமல நெஞ்சுற விருத்தி
நறுமலர் தூவி நாடொறும் பரவுதூஉம்
செல்வச் செருக்கிற் செலிடுபட் டிருக்கும்
காதிற் றீம்பால் கமர்கவிழ்த் தாங்கு
பாப்பல பன்முறை பாடிநினைப்
பாடா மாந்தர் பக்கல்
கூடா வடியரிற் கூட்டுக வெனவே.

இது ஒன்பதடி நேரிசையாரிரியச்சுரிதகம்

நேரிசைவெண்பா

வேவ மலரும் விழிகரந்த நின்னைமதன்
தேவ சிவஞான தேசிகா—மேவிலனென்

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் கலம்பகம் உங்க

உள்ள மறிந்த வொருநின் நிருமேனிக்
கள்ள மறிந்தனனென் கண்டு.

உ

கட்டளைக்கவித்துறை

கண்டே னறிவெனு மொண்சுட ரேற்றிக் கருத்தகன்மெய்த்
தண்டேயு மன்புநெய் பெய்துபொய் வாதந் தடுத்தொளிரக்
கொண்டே மலவிரு னெல்லார் துரந்தெங் குடிமுழுதுந்
தொண்டே யெனுமெய்ச் சிவஞான தேவன் னுணையடியே.

க

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

அடிமலர் சிவப்ப நடந்துள முனிந்த வணங்கினேக் கூட்டுதல் வேண்டா,
வடியனென் றமிழ்க்குக் கலந்துட னிருந்த வரிவையைப் பிரிவுசெய்
திடுக,—மிடிமலி வறிய செங்கல்பொன் னாக்கி வியப்புற வுதவுதல் வேண்டா,
வெந்தெரி பசும்பொன் செங்கலாக் குகரீ வேறுனை வேண்டுவ திலையே,
—பொடிமறை தழல்போ லிருந்துல கினர்கட் புலப்படா னுயர்சிவ
ஞானி, புவியிலென் றிருப்ப வனையன்யா னென்று பொங்கொளி யிரவி
போற் றேன்றிக்,—கடிநக ரெவற்றுஞ் சிறந்தபொற் புரிசைக் காஞ்சியிற்
போந்தகற் பகமே, கதிர்மணி வரன்றி யருவிவந் திழியுங் கயிலைநேர் மயிலைநா
வலனே.

ச

எழுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

வலந்திரி கதிர்கா னுலகின ரெல்லாம் வந்துகேட் பனவிலை யெனது
நலந்தரு மொருரீ தமியனென் கேட்ப நானல திலையெனத் திருவாய்
மலர்ந்துரை செய்த தென்கொலோ வறியேன் மயிலைமால் வரைமணி விளக்கே
புலந்தெறு வீரர் பெருமவென் றிறைஞ்சிப் புகழ்சிவ ஞானதே சிகனே.

ரு

களிவிருத்தம்

சிகரியி னெழுதின மணியின் நேர்ப்பரிக்க
கிகலிர ளுனதுகொ லிருவி னைத்தொடர்
நிகரறு நினையடை நிலையி னோர்க்கிலை
நகரியி னமர்சிவ ஞான தேவனே.

க

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு மற்றை யோரும்
மேவரு நிலைய ராக வினையினெற் கருன்பு ரிந்தான்
மூவரு மிறைஞ்சு ஞான முதல்வனெண் மயிலை மேவி
யாவரும் விழையும் வான மிலான்புலம் பொழியு மாறே.

எ

ச. மிடிமலி யகலச் செங்கல்-என்றும் பாடம்.

மேற்படிவேறு

மாறு செயுமைம் புலக்கணமே குணமே மயக்கு மாயையே
வேறு செயுமா ணவமலமே வினையே தூந்தம் விற்றகாட்டித்
தேறு செயுநஞ் சிவஞான தேவ நெதிர்தான் செல்வதன்முன்
கூறு செயுநீர் செய்பவெலா மென்பாற் செய்து கொள்ளீரே.

அ

மேற்படிவேறு

கொள்ளும் வன்பவப் பிணியின ராகிய குவலயத் தவரெல்லாம்
எள்ளும் வெந்துயர்ப் பவப்பிணி மருத்துவ நெனப்படு சிவஞான
வள்ளல் வந்துவண் மயிலேமேல் வாழ்தலை மணிவிளக் கெனக்கண்டு
முள்ள நைந்துசென் றுரைக்கில ரென்கொலோ வுண்டுடுத் துழல்வாரோ.

கூ

மறம். பன்னிருசேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

வாரா யரசன் றாதனென வந்த வொருவ யாமகந்தை
மலையை யுடைக்குஞ் சிவஞான வள்ளன் மயிலைக் குறவர்காண்
ஏரா ரெங்கள் குலமகளை யின்று கேட்ப நினைவிடுத்த
விறைவன் றிருக்கா ளத்தியிடை யெங்கண் மிச்சின் மிசைந்தவனூல்
சீரா ரெயிறு தராமெனச் சிதற வடிபட் டுழல்கின்றோன்
சிறிய குலத்திற் பிறந்தவனோ செந்தாண் மலராற் நேய்ப்புண்டு
பாரா ரறிய வுடல்குன்றிப் பகற்போ தெல்லாம் புறப்பட்டான்
பழைய குடியிற் பிறந்தவனோ பகரா யுள்ளம் வெருவேலே.

க௦

அறுசேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

வேலுடையா னொடுமயிலை மலைமேவு சிவஞானி வினகடர்க்குங்
காலுடையான் புகழோடு வெள்ளிமலை நிறைநிற்பக் கணம்போ தாமல் [துத்
பாலுடையான் மிசைவைக்கப் பட்டததன் மேல்வைத்தோன் பால்வெண் ணீற்
தோலுடையா னவன்மீது வைத்ததன்றோ விளமதியஞ் சொல்லுங் காலே. கக

கவிநிலத்துறை

காலம் போயிற் றஞ்சன மன்ன கடாமீதில்
ஆலம் போல்வெங் காலனு மந்தோ வணுகுற்றான்
சீலங் கேண்மி னொப்பென வேநஞ் சிவஞானி
கோலங் காணுங் கொள்கை கருத்திற் குறியீரே.

க௧

கவிவிருத்தம்

குறியுமிலை வடிவுமிலை குணமுமிலை யுரையாடவோர்
பொறியுமிலை மனமுமிலை புலனுமிலை யரிதாகீ
செறியும்வகை யருள்செய்பொருள் சிவசமய குலதீபமாய்
மறியுமளி மலர்முரலு மயிலைவரு சிவஞானியே.

க௩

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் கலம்பகம் உநந

நேரிசைவெண்பா

ஞானிபெய ரேதேனு நன்மைதரு மென்னவுஞ்செம்
மேனிபுகல் வேதம் விதித்தபெய-ரான
சிவஞானி நாமஞ் சிவஞானி யென்னான்
அவஞானி யென்ப வவன்.

கச

கட்டளைக்கவித்துறை

அவனோ விவனென் றெனையாளு மண்ண லடியவர்தம்
பவனோ யகற்றுஞ் சிவஞான தேசிகள் பாரில்வருஞ்
சிவனோ விவனென் னுலகமெ லாந்தொழும் தெய்வமன்றி
எவனோ தமிழ் னிதயா லயத்தி விருப்பவனே.

கரு

கவிவிருத்தம்

இருந்து மேனியோ டிம்மை மறுமையில்
பொருந்து போகம் புரிசிவ ஞானிநீ
விரும்பு வாரகட் கெனக்கருண் மெய்விழைந்
தருந்து மாசை யிலாமையி லாசையே.

கசு

மடக்கு. அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

ஆசை தனதான் மூட்டினு னடித்திட் டமுத மூட்டினான்
பாச விருனா யகற்றினான் பதிசே ரறிவை யகற்றினான்
தேச மலியு மாகத்தன் சிவஞா னிப்பேர் மாகத்தன்
நேச மருவி மறியாரே நிரயத் துயர மறியாரே.

கள

கட்டளைக்கவித்துறை

மறிமறைத் தாலு மழுமறைத் தாலு மணிமிடற்றின்
குறிமறைத் தாலு மதிமறைத் தாலுமென் கொன்றைமலர்
வெறிமறைத் தாலு மறிவே னுனைமதன் மேற்பகைமை
நெறிமறைத் தாயிலே யேசிவ ஞான நெடுந்தகையே.

கஅ

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

நெடுமடைக்கட் குடவளைசென் றடைப்பவின வரானுழைந்து நீர்செ
லுத்துந், தடைமுடைத்தன் பணைமருதக் கச்சிகரர் சிவஞானத் தம்பி
ரானே, படமுடிப்பார் மிசைநினது புகழ்பாடிப் பன்மலர்தாய்ப் பணிகின்
றேற்குக், குடமுடைத்தா லெனப்பாசங் கெடுப்பதல்லா லெனக்குநீ
கொடுப்ப தென்னே.

கக

நேரிசைவெண்பா

என்ன தவவுதவி யீதென் னுணர்கிலேன்
மன்னுசிவ ஞானமுனி வந்துற்றான்-தன்னேநிகர்

மாசங் கெடுக்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சியிலெம்
பாசங் கெடுக்கும் படி.

20

கட்டளைக்கவித்துறை

படிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாஞ்சிவ ஞானிமெய்ப் பத்தர்மணி.
முடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாம்பதத் தானெடு முன்னியெங்கள்
மிடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றில ரேதரை வேந்தரோடெங்
குடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றுசென் றோதுறுங் கோளர்களை.

21

கவிவிருத்தம்

கோள்வலி செய்வதென் கொடிய வாகிய
நாள்வலி செய்வதெ னம்மைக் கூற்றெனும்
ஆள்வலி செய்வதெ னமுது பானிதன்
தாள்வலி யவைகொலுந் தண்டு தொண்டரே.

22

அம்மாளை. மடக்கு. கவித்தாழிசை

தொண்டர்நெஞ்ச வஞ்சந் தொலைக்குஞ் சிவஞானி
அண்டரஞ்சம் வெள்ளிமலை யண்ணல்கா ணம்மாளை
அண்டரஞ்சம் வெள்ளிமலை யண்ணலே யாமாகில்
கண்டநஞ்சங் கண்டிலநங் கண்ணினு லம்மாளை
காணோ மயிலைவரைக் கண்டடக்கா லம்மாளை.

23

கவிவிருத்தம்

அம்மா சிவஞா னியடிக் கமலம்
மும்மா யைகடந் துமுயங் குமது
சும்மா தலைமீ துசுமத் தினனல்
கைம்மா றுளதோ கடையே னிடையே.

24

நேரிசைவெண்பா

இடையினமே போல விரண்ட-றமு மல்லா
நடையினமே நாமயிலை ஞானி—புடையினமே
சார்வாகா தோடித் தடுமாறு கின்றமையால்
தீர்வாகா மாயைச் செயல்.

25

காலம். என்சீர்க்கழிநெடி-டி.யாகிரியவிருத்தம்

செயலெலா மறமாகச் செய்யுங் காலந் திகழ்வெலாம் பொய்யாகத் திகழுங்
காலம், அயலெலா முறவாகி யமையுங் கால மறிவெலாந் தனையறிய வணையுங்
காலம், மயலெலா மொழிந்துபர வசமாங் கால மனமெலாம் பேரன்பு மயமாங்
காலம், இயலெலாம் பிறப்பொழிய வெடுக்குங் கால மெங்கன்சிவ ஞானியரு
ளியையுங் காலம்.

26

கட்டளைக்கனித்துறை

காலுண்டு வாழு முனிவரு முள்ளங் கலங்குநஞ்சம்
மேலுண்டு நஞ்சைய னும்பழி மாறவெல் வீரவளை
மாலுண் டமிழு மூலகமெ லாஞ்சொன் மயிலைவெற்பில்
பாலுண்டு பாலைய நென்றிருந் தாய்கொலெம் பாலையனே.

உஎ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஐய மயிலைச் சிவஞானி யந்தோ நம்மாற் செய்ப்பட்ட
உய்ய வரிய பாதகங்கட் கொழிக்கு முபாய மிலையென்று
நையு மனிதர் நினதுதிரு நாமத் தெழுவா யெழுத்திரண்டும்
பைய வொருகா வியம்பியுய்யப் பற்றார் துயரி னுற்றாரே.

உஅ

கனிவிருத்தம்

உற்பவ் நிற்ப தொடுக்க மனிக்கும்
சிற்பரன் மெய்ச்சிவ ஞானி திருக்கை
நற்பிர சாத மலர்ப்பத நம்பால்
சொற்பெறு மூவர் தொழிற்புண ராவே.

உக

கட்டளைக்கனித்துறை

வேதந் தெளிந்ததின் செவ்வாய் மொழிநின் விரைமலர்ப்பூம்
பாதம் புடுதுக னெங்குல தேவதை பார்வையெங்கள்
சாதங் களையு மருந்ததின் னாமந் தனிக்குடியை
நாதன் கயிலை சிவஞானி நீயமர் நல்லிடமே.

ந௦

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நல்ல புலவர் பழிச்ச்சிவ ஞானி யெனுமோர் நாமமுறும்
மல்லன் மயிலை மலையினேவே ரெருவ னாக மதிக்கிலென்
மெல்ல வொருபு வீசுதன்முன் வேளை யெரித்த தான்வெகுளி
இல்ல நென்னும் பொறையுனன்போற் றேன்ற நென்னும் யான்றானே.

நக

நேரிசைவெண்பா

யானென தென்னு மிவைகழன்று வந்துசிவ
ஞான குருவை நணுகிலா—மானுடர்தம்
பொல்லாப் பிறவிநோய் போமோ வரினுநிலத்
தெல்லாக் கடவுளரு மின்று.

நஉ

வண்டுவிடுதாது. இன்னிசைக்கொச்சகக்கனிப்பா

இன்றுபிழை யொன்று மியற்ற வெனைமுனிந்து
நின்று சிறிதுமரு ணெஞ்சுரு வின்மதினைக்
கொன்றுவிடி வில்லைக் கொலைப்பாவ மென்றளிகான்
சென்றுபுக லீர்நஞ் சிவஞான தேசிகர்க்கே.

நக

கவிவிருத்தம்

கேடு தீர்மயி லேக்கிரி ஞானியைத்
தேடு வார்சிலர் செய்யுங் கருமியை
நாடு வார்பலர் நன்மணியோகடைக்
கோடு வீழ்மணியோபலர் கொள்வதே.

கசு

சித்து. அறுசேர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்

கொள்ளிபோன் மணித்தலைநா கங்கிடக்கு மயிலைமலைக் குகையில்
வாழந், தென்னுவா னமுதலைய சிவஞானி பதம்பரவுஞ் சித்தர் நாங்காண்,
அள்ளியோர் பிடிசோறு தரிந்பத்தா நாமுனக்கிங் கைய மின்றி, வெள்ளி
தான் வருவதன்முன் பொன்னுக்கு வோமிதும் வித்தை தானே.

கடு

நேரிசைவெண்பா

வித்தை சிவஞானி வித்தையே காண்பவெலாம்
மித்தையென நின்று விளம்பியே—சத்தியமாய்
நாட்டினு னீதானு நானே யெனப்புகன்று
காட்டினுன் றன்னையே காண்.

கசு

ஊசல். எண்ணெய்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்

காண்டகைய விமிழிசைவென் னருவி தூங்குங் கவின்மயிலைச் சிவ
ஞான தேவன் கூடும், மாண்டருநன் மொழிகேளா வாவி பாவ வல்வினையு
நல்வினையு நின்று தன்ன, மீண்டுதுயர் நிரயமொடு துறக்க மேவி மெலிவ
நிவ்வா நெனத்திரிந்து காட்டல் போலத், தூண்டுகடர் விளக்கினையீ ரிரும
ருங்குந் தோழியர்க ணின்றாட்ட வாட லுசல்.

கஎ

தாழிசை

ஊசலாடுறு நெஞ்சொடும்பிட ருற்றவெற்றிகொள் காலனை
யுணர்ந்திலேன்பய மற்றுவேண்டிய துண்டுடுத்துழன் றெண்மலர்
வாசமார்குழல் மாதார்செயு மாலின்மூழ்கின னத்துயர்
மாறுமாறுநி னைந்திலேனரி வாய்தலிற்படு மனையின்வாய்
தூசலாமனை மீதுவான்விழி தஞ்சவீழ்பவர். போலவே
தொண்டர்தந்துயர் கண்டிராது துடைக்குறுஞ்சிவ ஞானிநீ
ஆகதீரருண் மிகுதிகாணிய வஞ்சவென்றருள் செய்தியோ
அருண்மறைத்து விடுத்தியோசொ லறிந்திலேன்றிரு வுள்ளமே.

கஅ

அறுசேர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்

உள்ளதன் பொருள் ளிக்கு முயர்சிவ ஞான தேவன்
தென்னுமவண் புகழுங் காமற் நெறுபிர தாப முந்தாம்
வெள்ளைநன் மதியுஞ் செங்கேழ் வெய்யவன் றுனு மாகி
'எள்ளவந் தெதிர்வ துண்டோ வெனவெழுந் துலாவு மன்றே.

கக

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் கலம்பகம் ௨௩௭

மேற்படி வேறு

அன்றெடுத்து மலைகுழைத்துப் புரமெரித்த புகழல்லா லளற்றும் வேளை,
நின்றெடுத்து மனங்குழைத்து வினையிரித்த நிற்புகழை நிகழ்த்தல்
செய்யார், குன்றெடுத்த புகழிருப்பச் சிறுசிலையொன் றெடுத்தபுகழ் கூறல்
போன்மான், கன்றெடுத்த கரமறைத்துச் சிவஞானிப் பெயர்படைத்த
கருணைக் குன்றே. ச௦

தவம். கட்டளைக்கவித்துறை

குன்ற மறையுள் விபூதியென் றேசொலுங் கூற்றினுக்குப்
பொன்றாத செல்வ மெனப்பொருள் கூறும்வன் பூசாரும்
தன்ற மறைமலர்க் கைநீறு சாற்றத் தவம்புரிவர்
என்ற லெவர்சிவ ஞானிதன் மேன்மை யிசைப்பவரே. சக

புயவகுப்பு

இசைபோகி மாழ்கமத னம்பைக் கடிந்தன
விளநாக வீருரியொ டென்பைத் துரந்தன
வசைபோகு மாரநிகர் கண்டிக் கிசைந்தன
மகமேரு வாதிவரை யஞ்சக் கிளர்ந்தன
நசைபோகு மாதவர்க டென்பைத் துரந்தன
நயநீறு தேய்வையென விஞ்சத் திமிர்ந்தன
திசைபோகு தாயதமிழ் தங்கப் புனைந்தன
சிவஞான தேசிகர்தம் வென்றிப் புயங்களே. ச௨

அறுசேர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்

புயன்மறையா மயிலேமலைச் சிவஞானி நீயேயெம் பொருளிற் கொண்ட,
செயன்மறையா விளவேறு கரந்தவன்யா னலனென்னிற் றெளியச் சொல்
வேம், அயன்மறையா நின்னடிக்கண் டனமார வாரங்க ளாகா துன்றன்
இயன்மறையா துரைசெய்தி செய்திலையே லலர்தூற்ற விளைக்கி லேமே. சக

மேற்படிவேறு

இளைக்கு மிடியற் குறுபொருளா மிறைவற் கரசாங் கூற்றுவனை
விளிக்கும் பிணிக்கு மருந்தாகும் விடத்திற் கருஞ்சீர்க் கலுழனும்
வளைக்கும் பகைக்குப் படையாகு மலடர்க் கரிய மகவாகுந்
திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவன் றிருக்கைத் திருநீறே. சச

நேரிசைவெண்பா

நீறுவாய் கோலநினை நெஞ்சமே நெஞ்சமவற்
கூறுநா வேமாற்றங் கூறுநா—பாறுவீழ்

சக. சாற்றத் தவம்புரிவர் - என்னும் பாடம்.

வேல்பிடிக்குஞ் செவ்வேள் வியன்மயிலை ஞானிமலர்க்
கால்பிடிக்குங் கைகளே கை.

சுரு

நேரிசையாசிரியப்பா

கைகமழ் நறிய கறியொடு பழேம்
மென்மைவெள் எடிசி லின்மை மாந்தி
விலைவரம் பறியா மென்றுகி லின்மை
நாடொறு முடித்து நகைமணிப் பசம்பொற்

சு. பூண்டன தின்மை காண்டகப் புனைந்து
திண்குற டுரிஞ்சுஞ் செழுஞ்சார் தின்மை
பூசிப் பொன்மலி புரிசை மாடத்
தின்மையின் மலர்ப்பூம் பள்ளி யின்மையிற்
கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசந்தொடி

க௦. இளமுலை மாத ரின்மையொடு தழீஇ
வாழா நின்றநின் வண்புகழ் பாடும்
நல்லிசைப் புலவர் நற்பொரு ளின்மை
கண்டது பொருது கவலைகூர்ந் தழிக்கும்
நின்னை யென்றோ நிலமிசை மாந்தர்

கரு. அழுக்கா நிலனென வழுக்கா தறைகுவர்
தவப்பல விடர்செய் பவப்பினி மருத்துவ
கலங்குறு தன்மைப் புலந்தெறு வீர
அடியார் கொள்ள மிடியாச் செல்வ
நானிலம் புகழ்சிவ ஞான தேவ

உ௦. அடியே மருளா தறிதரக் கூறுதி
என்றவன் றினையே யாம்வினா யறிகுதும்
நங்கண் களிப்ப நண்ணு மாயின்
அணியென விறங்குவெள் ளருவி
மணிமலி மயிலை மலைகிழ் வோனே.

சுக

கட்டளைக்களித்துறை

கிழவி யெனுமிக் கிரிராச கன்னிகை கெண்டையங்கண்
அழவி மலனைத் தழுவு ரமர்ந்த வழுதமுனி
தொழவி கலமி லுயர்ஞானங் கூறுஞ் சுடரிலவேற்
குழவி தனினு முனையே விரும்புங் குடமுனியே.

சுள

அறுசேர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்

குடக்கெனப் படாக்கு ணக்குங் குணக்கெனப் படாக்கு டக்கும்
வடக்கெனப் படாத தெற்குந் தெற்கெனப் படாவ டக்கும்

நடக்குமெய்ப் புகழ்மா கச்சி நகர்சிவ ஞான தேவே
படைக்கும்ப் பெரியோன் நன்னைப் பரவுவார் பரவு வாரே.

சஅ

பன்னிருசர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியனிருத்தம்

பரம யோகி யென்றுடம்பிற் பாதி யொருத்தி கொளக்கொடுத்துப்
பகர்வுற் றறநன் மகனையடும் பாத கத்திற் குடன்படுத்தித்
தருமி தானென் றெருதேறிச் சாந்த னென்று புரமொரித்துத்
தம்பி ரானென் றொருவற்குச் சந்து மகளிர் பாணடந்து
பெருமை யாள னென்றுபோய்ப் பேய்க்கூத் தாடிச் சின்மயனும்
பெயர்பெற் றவையி னம்பியாற் பித்த னாகிப் புனிதனைஞ்சு
சிரமு மாலை என்புமீ இத் திரிந்த முரண்கொள் செயலெல்லாம்
தீர்வான் வந்த சிவஞான தேவர் கிலையொப் பாவாரே.

சக

மதினான்குசர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியனிருத்தம்

வாரியங் கரையீர் வாளிலைக் கைகை மலரெனத் தோன்றுவர் சிலர்தாம்
மதுரவீரங் கரும்பின் மலரெனச் சிலர்தாம் வருவாரீ கற்பக மலர்போல்
காரியங் களத்த னடஞ்செய்தா மரையின் கழலொளி யாவழும் போகி
கண்களாற் கண்டு கேட்டுமூர்ப் பச்சைக் கந்தமா முனிகரத் துதித்தாய்
வேரியங் கமலத் தாளிழை மருங்குன் மெல்லியற் பெண்ணொரு கம்பம்
மேவுற விருமா தங்கமும் கட்டி விடாதமர் நகர்களு யகமும்
பாரினன் முகமா யிக்கரை முனிந்த பரன்றிரு வக்கரை நகரும்
பயிலிட மெனக்கொண் மயிலைவா முமுத பானமார் ஞானமா தவனே.

ரு௦

கட்டளைக்கவித்துறை

தடங்கட னீர்முகந் தாங்குப் பொழியினுந் தண்விசம்பு
நெடுங்கட னீர்மை பெறல்போல வேதங்க ணீறுதொட்டு
நடுங்கிடு மாநில் சிவஞான தேசிக னல்கினுமோர்
படங்கிடை ஞால முடையார் பெறுகுவர் பாக்கியமே.

ருக

எண்சர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியனிருத்தம்

பாக்கியமும் பாலுமுமை புகட்டியமெய்ஞ் ஞானப்
பாலனீ யளவிறந்த சிவபெருமா னடியார்க்
காக்கியிடல் கருதியே யுருத்திரபல் கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ வெனத்தன்
தூக்கினிடை யுரைசெய்தா னென்றேயென் றனக்குத்
தோன்றுகின்ற துலகில்வே றொருவரிலா மையினால்
சீர்க்கவிஞர் புகழ்மயிலை மால்வரையின் விளக்கே
சிவஞான தேவனைனச் சிறந்தவருட் கடலே.

ருஉ

நேரிசைவெண்பா

கடலுலக மேத்துங் கருணைமலை மாயை
நடலை தபுமயிலை ஞானி—விடலரிய
நல்லினத்தை நண்ணு நணுகுமுட லாமுதலூர்
மெல்லினத்து ளாதிரிலை மெய்.

ஞக

களி. என்சேர்க்கழிநெடி. ஸடி. யாசிரியவிருத்தம்

மெய்த்தவறு சமயங்கட் கிறைவ னாகி விளங்குசிவ ஞானகுரு வாம
மென்னுஞ், சத்திசம யத்தினுக்குக் கள்ளு மூனுந் தகுமெனமான் மதுகை
விடா னாகி நின்றான், புத்தலரி யயன்கரகங் கொண்டு வந்தான் புராரியுழை
யைங்கரன்பே ரெலிகைக் கொண்டான், நெய்த்தவடி வேன்முருகன் சேவல்
கொண்டா னிலவினனேர் முயன்முழுதும் விழுங்கி னானே.

ஞச

தழை. கனிநிலைத்துறை

விழுங்குவன் போலது கொண்டற லோதியின் மேல்வைத்தாள்
அழுந்தற வாள்விழி யொத்தின டேமொழி யன்பாநின்
செழுந்தழை பட்டது நஞ்சிவ ஞானி திருத்தாள் கள்
பழம்படு நெஞ்சடை யார்கரம் வந்து படும்பாடே.

ஞக

என்சேர்க்கழிநெடி. ஸடி. யாசிரியவிருத்தம்

பாடு வாரிசை யறிபு மியாவுமூர் பணியு நல்லிய லம்ப லத்துநின்
றாடு வாரறி வார்கொ லோவறி யார்கொ லோவெனப் பாடு வார்கொளத்
தோடு வார்செவி நல்கி னனுயர் சூலி நஞ்சிவ ஞானி நீபடை
வீடு வார்செவி யாக நல்கினே விலகி நல்லியற் புலவர் கொள்ளவே.

ஞச

அறுசேர்க்கழிநெடி. ஸடி. யாசிரியவிருத்தம்

கொள்ளு முண்டி பகுத்துண்டு பெருஞ்சீர் கொண்டா னின்குரவன்
களும் வண்டு மராமலர்ப்பூம் புலியூர்ப் பச்சைக் கந்தமுனி
தெள்ளு மிருஞ்சீர் நீபகுத்திட் டுண்ணு துற்றாய் சிவஞானி
துள்ளு மருந்தா யினுங்கன்று சொல்லா ரோசொ னல்லாரே.

ஞச

கட்டளைக்கனித்துறை

நல்லா ரவன்சொல்வ தெல்லாம்பொய் யென்பவர் நன்மையிலாப்
பொல்லா ரவனைமெய் யாளனென் பார்மெய்ப் பொருளுணர்ந்த
வல்லார் மயிலைச் சிவஞானி யைச்சொல வாய்த்திவார்
கல்லா ரவனியல் சொல்வமென் றேபல கற்றவரே.

ஞச

கனிநிலைத்துறை

கற்றுவேத முற்றுமாயை கழலுமீச நேபதி
சொற்றசைவர் கட்டுகெனச்சொல் சொல்லுமாவி யேபரம்
முற்றும்வைதி கர்க்கெனச்சொன் மொழியுமாலு மாறுநாம்
உற்றமலை ஞானதேவ நொருசொ லுண்மை சொல்லவே.

ஞக

தாழிசை

சொல்லருங்கயி லைத்தணந்தனை துன்னுநீவிட குணமுமூர்
சுடல்செய்சர்பமு மின்றியேசம னேக்கமெய்தினை தோலுடை
பல்லெலும்பணி கோலமோவினை பாகியானென்ன மாறினை
பணிகள்யாவமு ருதகன்றனை பாணிசென்னிசு மக்கிலை
வில்லிருந்தத மும்பொழிந்தனை மீளநஞ்சமி ரிந்தனை
விரைந்து சோறிடு மனையைநல்கென வேண்டுமாறு மறந்தனை
கொல்லிரும்பர சினவிடுத்தனை குறைவிலாமதி மேவினை
கோதலஞ்சிவ ஞானியேயருள் கூருஞானவி நோதனை.

கூ0

கட்டளைக்கவித்துறை

வினையே நென்னினுங் கொடியே நென்னினும் விதிவிலக்கு
நினையே நென்னினு மியானே யறங்களி னின்றனுடையேன்
அனையே யனைய சிவஞான தேவ னருண்மிகுதி
எனையே யடைதவி னாலைய மேது மிதற்கிலையே.

கூக

நேரிசைவெண்பா

இல்லாமை யில்லாமை யெய்தலா தூன்முழுதுங்
கல்லாமை கல்லாமை கற்கலாம்—வல்லான்
சிவஞான தேவன் றிருவடிபைப் போற்றத்
தவஞான முண்டாயிற் றான்.

கூஉ

வஞ்சித்துறை

தானி யேசிவ
ஞானி யேயெனான்
மேனி யோடபி
மானி யாகுமே.

கூங

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மேவரு மெய்ச்சிவ ஞானி திருப்புதழ் மேன்மை யிசைத்திடுநான்
மாவுர கர்க்கிறை தானொளிர் பைத்தலை மாண வசைக்கும்தால்
பூவசை வழ்நிடு மாலென மட்டவிழ் பூமிசை யுற்றிடுவான்
பாவின் வியப்புறு மேரு முதற்கிரி பார மியற்றினனே.

கூச

நேரிசைவெண்பா

பாரார் விசம்புனார் பாதாளத் தார்பரவுஞ்
சீரார் சிவஞான தேசிகா—சீரா
அறவா நினைக்கி னடியேன் பொருட்டுப்
பிறவா நினக்குப் பிறப்பு.

கூடு

நேரிசைவெண்பா

கடலுலக மேத்துங் கருணைமலை மாயை
நடலை தபுமயிலை ஞானி—விடலரிய
நல்லினத்தை நண்ணு நனுகுமுட லாமுதலார்
மெல்லினத்து ளாதிநிலை மெய்.

௧௩௩

களி. என்சேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

மெய்த்தவறு சமயங்கட் கிறைவ னாகி விளங்குசிவ ஞானகுரு வாம
மென்னுஞ், சத்திசம யத்தினுக்குக் கள்ளு மூனுந் தகுமெனமான் மதுகை
விடா னாகி நின்றான், புத்தலரி யயன்கரகங் கொண்டு வந்தான் புராரியுழை
யைங்கரன்பே ரெலிகைக் கொண்டான், நெய்த்தவடி வேன்முருகன் சேவல்
கொண்டா னிலவினனேர் முயன்முழுதும் விழுங்கி னானே.

௧௩௪

தழை. கவிநிலைத்துறை

விழுங்குவன் போலது கொண்டற லோதியின் மேல்வைத்தாள்
அழுந்தற வாள்விழி யொத்தின டேமொழி யன்பாநின்
செழுந்தழை பட்டது நஞ்சிவ ஞானி திருத்தாங்கள்
பழம்படு நெஞ்சடை யார்கரம் வந்து படும்பாடே.

௧௩௫

என்சேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

பாடு வாரிசை யறியு மியாவுமூர் பணியு நல்லிய லம்ப லத்துநின்
றாடு வாரறி வார்கொ லோவறி யார்கொ லோவெனப் பாடு வார்கொளத்
தோடு வார்செவி நல்கி னனுயர் சூலி நஞ்சிவ ஞானி நீபடை
வீடு வார்செவி யாக நல்கினை விலகி நல்லியற் புலவர் கொள்ளவே.

௧௩௬

அறுசேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்

கொள்ளு முண்டி பகுத்துண்டு பெருஞ்சீர் கொண்டா னின்குரவன்
கள்ளும் வண்டு மறமலர்ப்பூம் புலியூர்ப் பச்சைக் கந்தமுனி
தெள்ளு மிருஞ்சீர் நீபகுத்திட் டுண்ணு துற்றாய் சிவஞானி
துள்ளு மருந்தா யினுங்கன்று சொல்லா ரோசொ னல்லாரே.

௧௩௭

கட்டளைக்கவித்துறை

நல்லா ரவன்சொல்வ தெல்லாம்பொய் யென்பவர் நன்மையிலாப்
பொல்லா ரவினைமெய் யானென் பார்மெய்ப் பொருளுணர்ந்த
வல்லார் மயிலைச் சிவஞானி யைச்சொல வாய்திறவார்
கல்லா ரவனியல் சொல்வமென் நேபல கற்றவரே.

௧௩௮

கவிநிலைத்துறை

கற்றுவேத முற்றுமாயை கழலுமீச னேபதி
சொற்றசைவர் கட்டுகெனச்சொல் சொல்லுமாவியேபரம்
முற்றுமவைதி கட்டுகெனச்சொன் மொழியுமாறு மாறுநாம்
உற்றமைலை ஞானதேவ னொருசொ லுண்மை சொல்லவே.

௧௩௯

தாழிசை

சொல்லருங்கயி லைத்தணந்தனை துன்னுநீவிட குணமுமூர்
சுடல்செய்சர்பமு மின்றியேசம னேக்கமெய்தினை தோலுடை
பல்லெலும்பணி கோலமோவினை பாதியானெனன் மாறினை
பணிகள்யாவுமு ருதகன்றனை பாணிசென்னிசு மக்கிலை
வில்லிருந்தத மும்பொழிந்தனை மீளநஞ்சமி ரிந்தனை
வினாந்து சோறிடு மனையைநல்கென வேண்டுமாறு மறந்தனை
கொல்லிரும்பர சினைவிடுத்தனை குறைவிலாமதி மேவினை
கோதலுஞ்சிவ ஞானியேயருள் கூருஞானவி நோதனை.

சு௦

கட்டளைக்கவித்துறை

வினையே நென்னுங் கொடியே நென்னும் விதிவிலக்கு
நினையே நென்னு மியானே யறங்களி னின்றனுடையேன்
அனையே யனைய சிவஞான தேவ னருண்மிகுதி
எனையே யடைதவி னாலைய மேது மிதற்கிலையே.

சு௧

நேரிசைவெண்பா

இல்லாமை யில்லாமை யெய்தலா துன்முழுதுங்
கல்லாமை கல்லாமை கற்கலாம்—வல்லான்
சிவஞான தேவன் நிருவடியைப் போற்றத்
தவஞான முண்டாயிற் றான்.

சு௨

வஞ்சித்துறை

தானி யேசிவ
ஞானி யேயெனான்
மேனி யோடபி
மானி யாகுமே.

சு௩

அறுசேர்க்கழிநெடியடியாசிரியனிருத்தம்

மேவரு மெய்ச்சிவ ஞானி திருப்புகழ் மேன்மை யிசைத்திருநாள்
மாவுர கர்க்கிறை தானெனநிர் பைத்தலை மாண வசைக்குமதால்
பூவசை வற்றிடு மாலென மட்டவிழ் பூமிசை யுற்றிடுவான்
பாவின் வியப்புறு மேரு முதற்கிரி பார மியற்றினனே.

சு௪

நேரிசைவெண்பா

பூரார் விசம்புனார் பாதாளத் தார்பரவுஞ்
சீரார் சிவஞான தேசிகா—தீரா
அறவா நினைக்கி னடியேன் பொருட்டுப்
பிறவா நினக்குப் பிறப்பு.

சு௫

அறுசீர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்

பிறந்தான் மேலு மிடிதீர்நோய் தீரென் றெமைப்பின் றொடர்வனென
அறிந்தாய் போலுஞ் செம்பவளத் திருவாய் மலர்ந்தென் னகந்திருத்தி
இறந்தார் ஞால மிசைப்பிறவா முதுகுன் றகலா தெனையைத்தாய்
சிறந்தார் வாய்மைச் சிவஞானிப் பேரோய் தீராச் சீரோயே.

கச

நேரிசையாசிரியப்பா

சீர்வளர் குவவுத் திண்டோண் மாருதி
உயிர்தரு மருந்தொன் றுறுதற் பொருட்டு
முழுமணி கொழிக்கு முகங்கவி ழருவிக்
குன்றமொன் றெடுத்த கொள்கை போலச்
ஓ சொற்றிறம் விரித்த சுடர்மணிச் செழுஞ்சூட்.

ஓரக வேந்த னொருதலை தரிப்பக்
காதல் கூர்ந்து கண்ணகன் ஞாலம்
உச்சிக் கொண்ட கச்சிப் பதியும்
எலும்பியுயிர் நீங்கி லெலும்பி யீருரி
கஓ போர்த்துப் போகும் புராதன மலையும்

ஆன்பாற் கன்றி யளவில்பல் கறிக்கும்
இன்சுவை விளையு மென்சே யூருங்
கயிலேபோற் சிறந்த மயிலைமால் வரையும்
இடங்கொண் டிருந்த வெங்க ணையகன்
கஓ அரன்றிருத் தொண்டர்க் கண்ணை போல்வான்

புகழுநர்க் கடங்காப் புகழுடைப் பெருந்தகை
உலகா யதனுக் கிலகா யுதமாய்
அணுமத மோரணு வாகத் துரந்து
விசேட மதத்தின் விசேட நீக்கிக்
உஓ காலவா திக்கோர் கால னாகிக்

குருமத நொய்தெனக் கூறி மாற்றிப்
பஞ்ச ராத்திரிக் கஞ்ச பகலாய்ச்
சைவப் பயிர்க்குத் தண்முகி லானேன்
நாந்தொழ வருள்சிவ ஞான தேவன்
உஓ சமய வாதிக டம்மத நிறுவத்

தகர்போல் வாதிற் றுக்குத் தோக்கிச்
சிரித்துளங் களிக்குஞ் சிவாநு பூதியின்
மாண்டிட வெம்மை வைத்தனன்
உஓ வேண்டிய செய்கவவ் வீணர் தாடே.

கஎ

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் கலம்பகம் உசாந்

பிச்சியார். கவிநிலைத்துறை

தாமே மனிதர் தமதா மயிலைத் தனிஞானி
பூமேன் மனிதக் கோல மடைந்து புறப்பட்டான்
மாமேன் மையரா கியமா தவர்தவம் வெளவற்குக்
கோமே தகமே நீதவ வேடங் கொண்டாயே.

சுஅ

அறுசேர்க்கழிநெடி. ஸடியாகிரியவிறுத்தம்

கொண்டசிலை மரமுதலா யினதமைத்தாஞ் சிவமெனவே குறிக்க மாட்டார்
அண்டர்முத லாயினோர் பரவிக்கப் படுமயிலை யமர்ந்திட் டெம்மைத் [ண்டு
தொண்டுகொளுஞ் சிவஞானி தனைத்தானே சிவோகமெனத் துணிந்து கொ
பண்டைநரர் பவமுழுதுந் தொலைத்திடுவ னியாரதிகம் பார்த்தி டிரே.

சுசு

பாண். நேரிசைவெண்பா

பார்த்திடுவ னீலகண்ட பாணனா ராகநினைத்
தீர்த்தன் சிவஞான தேசிகன்சீர் - ஏத்திவரில்
பாணா நினைச்சாதி பாராட்டு வேன்பிறர்சீர்
நாணா துரைத்துறலா னான்.

எஓ

கட்டளைக்கவித்துறை

நானே சசிவன் னனிற் பெரி யேனவன் ஞானிதனைத்
தானே யடைந்தில னுன்றிருக் காஞ்சியிற் றண்மலர்ப்பூந்
தேனே யனைய சிவஞான தேவனைச் சேர்ந்திமைப்பில்
ஊனே யுயிரே யெனுமிவை வேறுபட் டியந்தனனே.

எக

நேரிசைவெண்பா

உன்னைச் சிறையிட் டுளானெஞ் சிவஞானி
தன்னைப் பணிவினவித் தான்செய்வன் - என்னைப்
படைப்பேன் கிடைப்பேனென் றெண்ணுதே பாழி
அடைப்பேன் கமலால யா.

எஉ

எழுசேர்க்கழிநெடி. ஸடியாகிரியவிறுத்தம்

ஆலய மெனக்கொண் டெம்மனத் தமர்ந்த வருட்சிவ ஞானதே சிகவெம்,
பாலைய மலர்க்கண் ணிரண்டுடை யாய்க்குப் பார்வைமூன் னுள்ளெனப்
படுவோன், மேலவ னென்னி லவற்குநா லிருகண் விண்ணவ னுயர்ந்தவ
னவற்குச், சாலவு மதிக னுவனா யிரங்கட் டவளமார் கவளவா ரணனே. எங்

அறுசேர்க்கழிநெடி. ஸடியாகிரியவிறுத்தம்

வார னாசி சிதம்பர மங்கல மாதை வீழிபுகார்
சீர னாமலை யம்பர் வலஞ்சுழி சேது மாதவனார்
ஆர னாடவி நிற்பத பங்கய மாகும் வேறறியேய்ம்
நார னாதி வணங்கு மருள்சிவ ஞான தேசிகனே.

எசு

தாழிசை

தேசலாவுமணி நாகமீரமதி தேய்வகன்றுவளர் மோவென
ஆசையோடமரும் வேணிநாதனரு ளானனெந்தைபுகழ் காழிவாழ்
பாசநாசனெனு ஞானமாமதலை பாடவென்புமக ளாகுநான்
மாசிலாதசிவ ஞானிசீர்பரவ மாதரென்புவடி வாவரே.

எடு

மதங்கு. மேற்படி வேறு

ஆகுமேயிவன் வலிபிறர்க் கர்விபோமுடல் போலவே
மோக மாதரின் மாறிய முதல்வனஞ்சிவ ஞானிசீர்
பாகு போன்மொழி யான்மிகப் பாடியாடிம தங்கிதான்
சோகமேதுமின் முனிவர்தந் துறவு கொள்ளுகொள் கிற்பனே.

எசு

எண்சீர்க்கழிநெடிடையாசிரிய விருத்தம்

பகலாவெழுத் தைந்தேவடி வாகுஞ்சிவ ஞானி பாற்போருவ னென்
றேநினை வற்றேனது பொழுதே, புகலாசையி ரும்பேயினிப் போவேனெனப்
போய்த்தாற் புணர்மூலம லப்பேயவற் கண்டேகுவ னென்றே, அகலாமைய
கன்றேயக லாநின்றது மெல்ல வாகத்தின்வி னைப்பேயவற் கண்டுஞ்சிவ
நாணன், இகலாமையி ருந்தேகுவ னெனநின்றது மாயை யெனும்பேயத
னோடேகுவ னெனநைந்ததி ரந்தே.

எஎ

வஞ்சிவிருத்தம்

இரந்து நின்றலி லாமையுங்
காந்து நின்றல்க லாமையும்
பொருந்து நிற்புகழ் வேணியான்
திருந்து மெய்ச்சிவ ஞானியே.

எஅ

நேரிசைவெண்பா

ஞானியஞ் ஞானியெனல் ஞானசம் பந்தனெனுந்
தானிமணப் பந்தர்க்குத் தப்பியுழல்—மானுடர்கான்
நில்லாமல் வம்மினோ நின்றசிவ ஞானிபதம்
எல்லாம் வழங்குகின்ற னின்றது.

எக

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரிய விருத்தம்

இன்றுவர்வாய் மகளிர்மய லுருதென்று மெனைத்தடுத்தா ளிசையக்
கொண்டாய், வென்றிமலி துறவியா தலினீயம் மாதொருபால் விழைந்து
வைத்தோன், முன்றமர்செய் மணம்விலக்கி வலிந்தாட்கொண் டிருமாதர்
மோக வேலை, யன்றமிழ நம்பியைச்செய் தனன்சிவஞா னிப்பெரும்பே
ரடைந்து னோயே.

அ0

எழுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரிய விருத்தம்

அடையாத புல்ல ரினமோ டிணங்க வடியேனை விட்ட வொருநீ
கிடையாத நின்னை யுதுமன்பர் தங்கள் கிளையோ டிணங்க வருள்வாய்

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் கலம்பகம் ௨௪௫

கிடையாக நாளி னடியான் முனிந்த சிவஞான தேவ மதியைச்
சடையா லணிந்த வவ்ன்வே நியார்கொ றலைவா வெனக்கு மொழியே. அக

கட்டளைக்கவித்துறை

எனக்குப் பிறப்பில்லை யென்றே கனன்மழு வேந்துவன்யான்
நினக்குக் கருணையென் மேற்றா தலினின் னிலைமைகண்டே
எனக்குப் பிறப்புண்டென் பாரசிவ ஞானி யிருநிலத்தில்
நினக்குப் பிறப்புண்டென் பாரல ரோவவர் நிந்தைசெய்தே. அஉ

சம்பிரதம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நிந்தையறும் படிமுழுது மளப்பம் வாங்கி நெடுவரையொன் றெடுப்பமெழு
கடலை யள்ளிச், சிந்துவமல் வியினலரி யாக்க வல்லோஞ் செய்குவமென்
றயன்போனாற் றிசையும் பாரேந், தந்தையினு மினியசிவ ஞான தேவன்
றன்கருணை கொண்டெளிதிற் றருக்கர் கூறும், ஐந்தணுவ லோரணுவ
ளண்ட முண்ட வம்புகொளுஞ் சம்புவைநா மடக்கு வோமே. அங்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அடங்க வெலும்புந் தோலுமா யருவ ருத்திட முழிச்சுன்ற
உடம்பை நானென் றிருந்தேனை யொழிவில் கருணைச் சிவஞானி
கடந்த பிரம நீயெனவே கழற்கா லென்புன் றலைவைத்தான்
முடங்கு சுருள்வா னும்கொருபொன் முடிசூட் டினெனம் பெருமானே. அச

தரவுகொச்சகக்கவிப்பா

பெருமானே சிவஞானிப் பெயருடையோய் நினதருளால்
வருமான்மா பரமுத்தி மருவுதலே யியல்பாகும்
பரமான்மா வுரைசெய்யப் படுகாசி முதலனதாந்
தருமாரே ருபசாரந் தருவதுநிற் கிடைத்திடினே. அரு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கிடைப்பரிய நீதுறந்த கங்கைதிருப் பாற்கடலாய்க் கிடந்த தாங்குச்
சடைப்பழகு மனந்தனத னெடுபோகச் சயனமெனச் சார்ந்தான் மாயன்
படப்பணியை நீங்குதலால் வளர்த்துபோ யிற்றுமதி பாணி மாளை
விடுப்பவத னுடல்புகுந்த தரியசிவ ஞானியென விளங்கு வோயே. அசு

கட்டளைக்கவித்துறை

விளங்காத வண்ணம் பிறர்தீங் கடக்கி விரித்துநன்மை
உளங்காதல் செய்துரைப் பார்கூ றுதற்கிங் கொருகடுகின்
இளங்கா ழுளவு நலமில் னாகிய வென்னையென்றோ
துளங்கா தருளச் சிவஞான தேவன் ரொடங்கினனே. அள

எண்சீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிறுத்தம்

தொடங்கியா யிரநாவால் யோக மெல்லாஞ்
சொல்லினுநீ போகியெனப் படுவாய் மண்ணை
விடும்பரிசு நினக்கில்லை பணம்போ மாயின்
வீந்திடுவை விரைகமழ்மென் மலர்க்கட் பெம்மான்
முடங்குறினு நினைவிடுமோ வளியுள் வாங்கு
முயற்சியால் யோகியெனப் படாய் நந்தா
அடைந்தசிவ ஞானியெனும் பரம யோகி
யில்லைகாண் சொற்சொல்வே வல்லை நீயே.

அஅ

நேரிசைவென்பா

நீயிருப்பப் புன்பொருட்கு நீசர்ப் புகழ்வாருந்
தூய்திருப்ப ஆன்விரும்பித் துய்ப்பாரும் - நாயிருத்தல்
போலிருந்து நீணரகிற் போய்விழுவா ரோமயிலை
மேலிருந்து வாழ்முனியா மேல்.

அக

கட்டளைக்கவித்துறை

மேலுக்கு நீவரம் பாயினை கூறில் வியனாலகில்
கீழுக்கு நான்வரம் பாயினன் மேலெனக் கீழினுக்கும்
மேலுக்கு நாப்பணின் றூர்கீ மெனச்சொல மேவுவர்காண்
கீழுக்கு நாடரி தாஞ்சீர் மயிலைக் கிரிமுனியே.

க௦

எண்சீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிறுத்தம்

முனிப்புலி தொழுசிதம் பரங்கண் ணுற்றவர் முழைப்புலி முழங்கு
மல் வருணை யங்கிரி, நினைப்பவ ரமலவா ஞர்ப்பி ற்ப்பவர் நிகழ்த்துது காசி
யிற் சென்றி ற்ப்பவர், தனிப்பெரு முத்தியை யடைவர் தாங்களே தலைப்
படு குவருயர் பதமுன் கச்சியை, உனைப்பெயர் பகர்பவர் கேட்கின் றுரோடு
முரைப்பரும் புகழ்ச்சிவ ஞான தேவனே.

கக

கைக்கிளை. மருட்பா

தேவென் றறிந்தோஞ் சிவஞான தேசிகனை
ஒவென் றொழுமருட் கண்களால் - மாவென்
றிமைக்கும் விழியா லிவனை
இமைக்கு ளணங்கல ளென்றறிந் தோமே.

கஉ

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிறுத்தம்

அறிவதை யறிந்தார் மூவ ரறுமுகக் குரவன் றன்பால்
முறைவரு வருண முற்று முக்கணுன் குருவென் றன்பு

செறிகிலன் மலய வெற்புச் செஞ்சடை முனிவன் யாக்கை
குறியவன் குறுகி லானெங் கோன்சிவ ஞானி தானே.

கக

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் கலம்பகம் முற்றிற்று.

வாழ்த்து

அருள்பொழி விழிகள் வாழி யறம்பகர் பவனம் வாழி
இருள்புரை தமிழே னுள்ளத் தெழுந்துபே ரொளியாய் நின்ற
குருபரன் காஞ்சி வாஞ்சை கொள்சிவ ஞான தேவன்
திருவடி வாழி யன்னான் நிருப்புகழ் வாழி லாழி.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

இட்டலிங்கவகவல்

நேரிசையாகிரியப்பா

விரிகட லாடைப் பெருநில் மடந்தைக்
கரும்பெற லாரம் புரைந்தினி தொழுகும்
பொருதிரைப் பொன்னித் திருவரங் கத்துப்
புதுவெயி லெறிக்குங் கதிர்மணி சுமந்த
௫ ஆயிரஞ் சுழிகை மாயிரும் பார்தட்
பள்ளி மீமிசை யொள்ளொளி மின்னொடு
கருமழை கிடந்த காட்சி போலப்
பிறைதுதற் நிருவோ டறிதுயி லமர்ந்த
புரிவளைத் தடக்கைப் பெரியோன் றுனும்
க௦ மலர்தலை யுலகம் பலவும் பயந்து
தெய்வத் தாமரைத் திருத்தவி சிருக்கும்
அசைவில் காட்சித் திசைமுகத் தொருவனும்
சுண்டிதன் னடியுஞ் சேண்டொடு முடியுந்
தனித்தனிக் காண்குது மெனத்தமி லிசையா
க௯ இலங்குபிறை மருப்பின் விலங்குரு வெடுத்து
நெடுநிலங் கிளையா வுடன்மிகத் தளர்ந்தும்
நிறைமதி நிறத்துப் பறவையுருப் பரித்து
வானகம் பறந்து மேனிறொந் திளைத்துங்

காண்டல் செல்லா தியாண்டுபல கழிய

௨௦ மண்டழற் பிழம்பாய்ப் பண்டு நின்றேன்

பூசீனை வீடுத்த மாசுபுரி நெஞ்சத்து

வீயா வஞ்சத் தீயோ ரிருந்த

கடிகொண்டழ வெயிலும் பொடிபட நகைத்தோன்

பொன்னி னியன்றன மென்னதுங் கொன்றையும்

௨௫ வெள்ளியிற் குயின்றன வெள்ளியொள் ளெருக்கும்

ஒழுகொளி மரகதத் தெழில்பெறச் செய்தன

அறகும் வில்வச் செறிபசுந் தழையுந்

தும்பையு மந்தழும் வம்பலி ழாத்தியுங்

கொழிக்கு மிருந்திரைக் குளிர்புனற் பெருக்கில்

௩௦ சிறுவென் ளோதிமந் திரிதர லென்ன

வெண்ணில வொழுக்குந் தண்மதிக் கொழுந்து

திரிதரச் சிறந்த செக்கராஞ் சடையோன்

மன்றலம் பொதியிற் றென்றலந் திருத்தோந்

திங்களங் கவிகை யைங்களைக் கிழவனைப்

௩௫ பற்றிய செந்தீ நெற்றிநாட் டத்தோன்

அருடிசை டெழுந்த வருவமென் றுணர்த்தி

இருள்குடி யிருந்த திருவமர் மிடற்றோன்

வீனையோர்க் கிறைமை யின்மை காட்டி

முடங்குளை மடங்கன் முகனடுக் கோத்த

௪௦ வெண்டலை மாலை கண்டவர் வெருவத்

தண்டாது கிடக்குந் திண்டோட் பொருப்பின்

அண்டப் பித்திகை விண்டிட வதிர்க்குந்

தீவாய்ப் பிணையும் பூவாய்க் கணிச்சியும்

அன்ன முயர்த்தோன் சென்னிக் கடினையும்

௪௫ மணந்தரு தண்டுழாய்ப் பிணந்தலைச் சுமந்த

முத்தலைச் சூலமும் வைத்தகைத் தலத்தோன்

வான்றோய் செக்கரிற் றோன்றுபிறை யென்னப்

பொன்வரைக் குவடு தன்வயிற் றுரிஞ்ச

மேனிவந் தோங்கிய வெஞ்சினக் கேழலின்

௫௦ கோடுகிடந் திமைக்கும் பீடுகெழு மார்போன்

பிறையுகிர் நோன்றாட் பொறியுடற் பேழ்வாய்

உறுவலிப் புலியி னூரியுடை யுடஇத்

துத்திப் பைத்தலைச் சுடர்மணிச் சூட்டுக்

கடுவொடுங் கெயிற்றுநாண் கட்டிய வரையோன்

௩௩ திருகுவெஞ் சினத்தி னுருகெழு தோற்றத்
தெழுவலித் தடந்தோட் டறுகட் கூற்றம்
ஊழியி லெழுதரு முறுவளி சாய்த்த
நீனிற் குன்றம் போன்மெனச் சாய
ஒருசிறிது கிமிர்ந்த முருகுவிரி கமலத்
௬௦ தலர்நலங் கவற்று மறைகழ லடியோன்
வெள்ளி மால்வரை துள்ளிநடந் தன்ன
கடுநடைச் செங்கண் விடைவல னுயர்த்தோன்
இமய மீன்ற வமையுறழ் தடந்தோட்
கொவ்வைச் செவ்வாய்க் கொடியிடைக் குவிமுலைக்

௬௩ கருங்குழற் பிறைநுதன் முருந்திள முறுவல்
நிங்கள் வாண்முகப் பொங்கர வல்குல்
தளிப்புரை மெல்லடி விளரியந் தீஞ்சொல்
கயல்புரை யரிக்கட் கருணையங் கருங்கடல்
இனிதுவீற் றிருக்கு மிடமருங் குடையோன்

௭௦ இன்னண மிருப்பினுந் தன்னிலை யெவர்க்கும்
இற்றெனக் கினக்கும் பெற்றிய னல்லோன்
பெறுதலு மிழத்தலும் பிரிதலும் புணர்தலும்
ஊனு முறக்கமு மூக்கமு மடிமையும்
பிணியு மச்சமும் பிறபல குணனுந்

௭௩ தோற்றமும் பருவமும் தொலைவு மில்லோன்
சங்கர னமலன் ருணு சதாசிவன்
முழுதொருங் குணர்த்தோன் முன்னோன் றிலவன்
தன்னருட் பெருமைக் குன்னரும் பிறவிக்
கழிபெருந் துன்பமுற் றுழிதரு வோரை

௮௦ ஈர்த்தாட் கோட லியற்கை யாகலின்
உடலெனப் பெயரிய விடலருஞ் சிறைப்பட்
டாராரூர் மூன்று மாளு தருந்தும்
என்னையு மாளத் தன்னுளத் தெண்ணி
மனமொழி மெய்களின் மருவரு மொருதான்

௮௩ கருங்கட லுடுத்த விருங்கண்ரு லத்துக்
குரவ னெனவோ ருருவொடு வந்து
பெரிதுட் கிடந்த வருள்வெளிப் படுத்து
நன்னர் நோக்கத் தென்னை நோக்கிய
உலகம் விளக்கும் பலகதிர் பரப்பி

௯௦ வாளர வென்னுமோர் தாளினிற் பூத்த
அங்கண்மா ஞாலப் பங்கய மலர்க்குப்

பொன்னிறக் கொட்டையாய்ப் பொலிந்துநின் றுயர்ந்த

விண்டொடு குடுமி மேருவலந் திரியும்

ஆழியொன் றுடைய வேழ்பரி நெடுந்தேர்ப்

௬௫ பரிதி வானவன் பரவையிற் றேன்றப்

பாயிரு டொலைத்துப் பகல்பிறந் தென்ன

உள்ளிரு டுமித்தாங் கொளிசிறந் தன்றே-அவ்வழி

அளியலுந் தற்பெறக் களிமிகுந் தினிதினே

தன்னை யெனக்குத் தானீந் தருள்புரிந்

௧௦௦ தென்னிடத் தொழிவின் றிருந்தனன் மன்னே

தன்னடைந் தவரை யின்னலம் பிறவிப்

பெருந்தீள யகற்றி யரும்பெற வின்பத்

தொருதனி வீட்டுல குய்த்த லானும்

தஞ்சினே ரென்பு தேய்த லானும்

௧௦௫ ஊன்கெட வுடம்பு நோன்புழந் திமயம்

சுன்றகொம் பிடத்துத் தோன்றுத் லானும்

ஒப்புமை யின்றி யுயர்ந்தமை யானும்

தன்னை மானும் பன்னருஞ் சிறப்பிற்

கங்கையென் றுரைக்குங் கடவுளா றுடுத்த

௧௧௦ பேசரும் பெருமைக் காசியம் பதியும்

கரையிசை நின்ற விரிதலைத் தாழையின்

பூங்குலை சிதறித் தாங்கரும் பெருங்காய்

அழனிற் தாமரை யலரிதழ் சிதர்ந்து

பொன்னிறக் கொட்டை சின்னமுற் றிடவுஞ்

௧௧௫ சேயிதழ் மலரினும் பாசடை யிடத்தும்

இனிதிருந் தயர்வுயிர்த் திரைதேர் கமஞ்சூற்

சங்கின மலறுபு சைவலத் தொளிப்பவுந்

குரண்டமுங் கம்புளும் வெருண்ட நோக்கொடு

தலைமீ தெடுத்தெடுத் தலைநீர் மூழ்கவும்

௧௨௦ அஞ்சிறை யன்னமு மளியின் றொகுதியும்

வெள்ளியம் புயலுங் கரிய மங்குலும்

பரந்தன வெழுந்து கரந்தன விரியவும்

விரிகதிர் ஞாயிற்றின் வெயில்பெற வேட்டுக்

கோட்டருகு கிடந்த கூன்முது காமை

௧௨௫ கைய தெறிந்தென வொய்யென வீழ்ந்து

கீழ்நீர்ப் புகவுங் கிளர்பெருந் திரையெழுந்

தோங்கிருங் கரைமிசைப் பாய்ந்தன புளவுந்

௧௩. களிசிறந்திசினே-என்றும் பாடம்.

- துடுமென வீழ்தரக் கடுவிசை வான்புரை
வானை பாயுந் தாளதர் மரைத்தடத்
- கக௦ தாடுநர் வீழ்த்த வவிரோளி மணிப்பூண்
நீர்க்கீழ்ப் படர்ந்த நெடுந்துகிர்க் கொடியென
நனிகிடந் திமைக்கும் பனிபடு நறுமலர்
மல்லலம் பசும்பொழிற் நிலையம் பலமும்
கவையடி வெடிவாற் குவிமுலை மேதி
- கக௫ மனையுழைக் கன்றை நினைதொறுஞ் சொரிந்த
வெண்பா லருந்திய செங்கா லன்னந்
தாமரைத் தவிசின் மீமிசை யுறங்குந்
கண்ணகன் கழனி விண்ணக டுரிஞ்சு
நொச்சிசூழ் கிடந்த கச்சிமா நகரமும்
- கக௭ தண்டளர்க் கோட்டுப் பிண்டிமுதல் பெயர்த்து
வெறிகமழ் சந்தனச் செறிவுகெட முருக்கி
விண்புகு நெடுஞ்சினைச் சண்பகஞ் சாடிக்
காழுடை யகிற்றிரன் வீழ்தர னூக்கி
மங்குல்கண் படுக்குந் குங்குமஞ் சாய்த்து
- கக௮ மிளிர்மணி யருவிக் குளிர்முனன் முகந்த
தூம்புடை நெடுங்கையிற் றாய்வின யாடும்
ஈர்க்கவுட் புகர்முகக் கூர்ங்கோட் டுரற்கால்
வெஞ்சினக் குஞ்சர மஞ்சவரு நெஞ்சொடு
பசுந்தழை பொதுளிய விசும்புந் நிமிர்ந்து
- கக௯ வாரியுண் டெழுதரு மழையொடு முரணும்
புதுவேய்ப் பொதும்பரிற் கதுமென வொளிக்க
அடங்கருஞ் சினத்து முடங்குளை நோன்றாட்
பெருவலி யரிமா னுருமென வதிர்க்கும்
அணிகிள ரடுக்கத் தருணையங் கிரியும்
- க௫௫ மணிவரன் றருவிவீழ் மல்லிகார்ச் சனமும்
சோதி மாமரஞ் சுடுதழற் பிழம்பென்
நிளமட மந்தி யேரு தகலுந்
திருக்கா ளத்தியா முருக்கினர் பொருப்பும்
மீன்கணத் தகவயின் விளங்குவெண் டிங்களின்
- கக௭ ஒழுகொளி நித்திலக் குழவினுள் வலம்புரிச்
சங்குகிடந் துறங்கும் பொங்குபுனற் பழனத்துக்
கரும்படு களம ரிரும்பு கைவிடுத்
தடிபெயர்த் தோடிக் குடவளை யிடறி
எழுநீர்ப் பசுந்தாட் கழுநீர்க் குப்பையுள்

ககடு வண்டினம் வெரீஇயொலி கொண்டெழ வீழ
நெடுநெறிக் கரும்பி நெருக்கிடைக் கிடந்த
கடுவரா லுகளுங் கம்பலை யவியா
ஒருவாச் செல்வத் திருவா றுரும்
ஆரங் குங்கும மகில்கரி மருப்புப்

கஎ௦ பொன்மணி முதலிய பொருதிரைக் கையால்
விரிபொழில் நிமிர்ந்ததன் னிருகரை மருங்கினும்
வாழ்நர்க் குதவு மணிமுத் தாறெனும்
பெருநதி யுடுத்த திருமுது குன்றமும்
வரைபக வெறிந்து மாமுத றடிந்த

கஎடு மணிநெடு வேலொடு வளர்பூங் குடுமி
முள்ளுடை நெடுந்தாட் புள்ளணி கொடியோன்
வள்ளிபுரை மருங்குல் வள்ளிமா துக்குஞ்
சேயரி நெடுங்கட் டெய்வயா னைக்குங்
காணியென விளங்கும் பூணணி மார்போன்

கஅ௦ அருணணி சுரக்கு மறுமுகத் தொருவன்
தன்னிக ரில்லாத் தனிமுதற் கடவுள்
வெட்சிமலர் சூழ்ந்ததன் விரைமலர்த் திருவடி
உள்ளநர் தமக்குங் கள்ளலிழ் சேயிதழ்
அல்லியந் தாமரைச் செல்வனும் வணங்கும்

கஅடு பெறலரு மரசு பெறவினி தளிப்போன்
தேங்கமழ் கடம்பின் றெரிய றுயல்வரூஉம்
பன்னிரு தடந்தோட் பண்ணவ னிருந்த
பனியிரு விசம்புதோய் பரங்குன் நிழியும்
மணியருவி கொழித்த மணிகிடந் திமைக்குந்

கக௦ திருமலி மறுகிற் செந்தமிழ்க் கூடலும்
தமிழ்குடி யிருந்த தடவரைத் தோன்றி
இமிழ்திரை ஞாலத் தமிழ்தெனக் கிடந்த
தண்பொருநை யுடுத்த விண்பொரு நெடுமதிஸ்
நெல்லையு முதலிய பல்பெரும் பதிகள்

ககடு அனைத்தினுங் கண்டோர்க் ககற்றரும்
ககசு வினைத்தொடர் பகல வீற்றிருந் தெனவே.

இட்டலிங்கவகவல் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கைமான்மியம்

நடுநாட்டிலே, * துறைமங்கலத்திலே, முந்தூறுவருடங்கட்கு முன்னரே, பண்டகுலத்திலே, வல்லகோலாதிபதியென்னும் பட்டப்பெயர் பெற்றுக் குறுநிலமன்னராய் இலிங்காரெட்டியார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார்.

அவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களினும், குருவிங்கசங்கம பத்தியினும், வீரசைவாறுஷ்டானத்தினும் மிகச் சிறப்புற்றவராய் வாழுநாளில், பிரதோஷகாலத்திலே, சிவதரிசனஞ்செய்தே போசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் நியமமேற்கொண்டு, தமது நகரத்திற்கும் விருத்தாசலத்திற்கும் ஏறக்குறைய நான்குவத மிருக்கவும், அத்தலத்தில் வீற்றிக்கும் பழமலைநாதரிடத்தும் பெரியநாயகியம்மையாரிடத்தும் அத்தியந்த பத்தியுடையராய்ப் பிரதோஷகட்டளையேற்படுத்தி, தமது அருந்தவத்தாலுதித்த அண்ணுமலை ரெட்டியா ரென்னும் சர்புத்திரரோடு, அப்புண்ணியகாலந்தோறும் தவறாமற்சென்று, தரிசனஞ்செய்துவந்தார்.

அங்ஙனஞ் செய்துவருநாளிலே ஒருநாள், பிரதோஷதினத்திலே தரிசனத்தின் பொருட்டுத் தமது புத்திரரோடு புறப்பட்டுவருங்கால், பேராறு என்கிற வெள்ளாறு இருகரையும் பெருகி ஓடமுதலியவும் செல்லுதற்கும், இடங்கொடாதிருப்பதைநோக்கி, இலிங்காரெட்டியார் மனம் நைதலோடு, “யாங்கள் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டராயின் இந்நதி வழிவிடுக; இன்றேல், இதிவிறப்பதே உறுதி” எனப் பிரகிருஞ்ஞை செய்துகொண்டு, துணிவோடு அந்நதியிலிறங்கலும், அது சிவபெருமான் நிருவருநால் வழிவிடக்கண்டு, “எளியேங்களிடத்தும் எம்பெருமான்நிருவருள் இருந்தவாறு என்னை!” என்றுவியந்து, புத்திரரோடுசென்று, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்து, மனமுருகிப் பலவாறு துதித்து, தமக்குச் சிவபெருமான்பாலித்த திருவருளைச் சிந்திக்குந்தோறும் பேராறந்த முடையராய், அத்தலத்திலேயே தங்கினார். அன்றிரவிலே, பழமலைநாதர் அவர்கள் சொப்பனத்திலே, ஒரு சிவனடியார்போலத் தோன்றி, “நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு கஷ்டத்தை யடைகின்றீர்கள்; யாம் உங்கள் ஆளுகையிலமைந்த† திருவெங்கை நகரத்திலே இன்னதானத்திலே திருவருக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றோம்; ஆலயமமைத்து வழிபடுவீராக; அமைக்குங்கால், வடதேசத்திலிருந்து பஞ்சத்தினால்மெலிந்து சில சிற்பர்கள் வருவார்கள்; அவர்களாலே திருப்பணி பூர்த்தியாகும்” என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

* இது வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ளது.

† இது வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்திலே திருவெங்கனூரென வழங்குகின்றது.

அத்திருவாக்கைச் சிரமேற்கொண்டு திருவெங்கைநகரத்தை யடைந்து, குறித்த ஸ்தானத்திலே பரிசோதிக்க, அங்கே பூமிக்குள் ஒருசிவலிங்கமும், அம்பிகைமுதலிய சில மூர்த்தங்களும் இருக்கக்கண்டு அளவிடப்படாத ஆனந்தசாகரத்தின் மூழ்கி, திருவருளைப்பரவி, அப்பொழுதே சுவாமிக் குப் பழமலைநாதரெனவும், தேவிக்குப் பெரியநாயகியம்மை யெனவும் திரு நாமந்தரித்து, சிறிய ஆலயம் அமைத்து, நித்திய பூசை ஏற்படுத்தினார். அந்நாளிலே, சிவவாக்கின்படியே வடதேசத்திலிருந்து சில சிற்பர்கள் வர, அவர்களுடைய நூலுணர்ச்சி முதலிய உத்தம குணங்களனைத்தையும் நோக்கி, அதிசயித்து, வேண்டும் பொருள்களை வெறுக்கக்கொடுத்து, அவர்களை அத்தலத்திற்குளே குடியேற்றி, திருப்பணிகளை இயற்றுவித்து வருங்கால், இலிங்காரெட்டியார் சிவலிங்க ஐக்கியமாய்விட்டமையால் அண்ணமலேரெட்டியாரே தலைவராக விருந்து, அவரினும் மிகச்சிறப்பாக நடத்துவித்துவந்தார்.

ஒரு தினத்திலே, அச்சிற்பர்களுக்குத் தலைவனானவன் கருப்பக்கிருகத் தினகீழே கட்டப்பட்டிருக்கும் சாரத்தின்மேலிருந்து கொண்டு, வேலைக்காரனை வெற்றிலைமடித்துக் கொடுத்தற்பொருட்டு அழைக்க, அவன் அத்தருணம் அங்கில்லாமையால் அண்ணமலேரெட்டியார் அவ்வேலை முட்டுப்படா வண்ணம் தாம் கீழிருந்து மடித்துக்கொடுத்தனர். அச்சிற்பன் சாரத்தினது மறைப்பால் இன்னொருனத்தெரியாது, இடதுகரத்தால் வாங்கி உட்கொண்டபின் உண்மைதெரிந்து, ஓகோ! என்செய்தோமெனப் பெரிதும் இடரின்மூழ்கி, அபசாரஞ்செய்த அந்தக்கரத்தைத் துணிக்க எத்தனித்தலும், ரெட்டியார் அவனைநோக்கி, “கரத்தைத் துணிப்பது தகுதியன்று; அக் கரத்தைக்கொண்டு உனக்குத் தெரிந்துள்ள அரிய வேலைகளெல்லாம் அமைய இத்திருப்பணியைப் பூர்த்திசெய்யின் என்றும் நின்பெயர் நிலபெறுவதன்றியும் நினக்கு எய்துதற்கரிய சிவகதிபெறுதற்கும் இதுவே ஏதுவாகும்.” என்று வற்புறுத்தினார். சிற்பனும் இவ்வுத்தமோத்தம உறுதிவாக்கியத்தைக் கேட்டு, பெருமகிழ்சிறந்து, முன்கட்டிய கருப்பக்கிருகத்தை முற்றும் பிரித்து விட்டு, இத்திருப்பணிபோல யாண்டுமில்லையென யாவருங் கொண்டாட அதிவிசித்திரமாக அமைத்துமுடித்தனன். கண்டவர் கண்களிகூரப் பெற்றார்கள்.

அதுகண்ட அண்ணமலேரெட்டியாரும் அகங்களிகூர்ந்து, அர்த்தமண்டபமுதலிய திருப்பணிகளை ஒருவாறுமுடித்து, * சாலிவாகன சகாப்தம்—கருசூருவூ ஆகிய ருத்திரோற்காரிவூ வைகாசிமாதத்தில் பூர்வபக்ஷ

* இது மேற்படி அண்ணமலேரெட்டியார் சந்ததியாராய்த் தற்காலத்திலுள்ள சிவநேசமிக்க விருத்தாசலரெட்டியார் முன்னிலையில் அத்தலத்திலுள்ள சிலாசாசனத்திலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்டது. ஆனால், அண்ணமலேரெட்டியாரே திருப்பணி முடித்துக் கும்பாபிஷேகம் நடத்துவித்திருக்கவும் அவர்பிதா நடத்துவித்ததாக அச்சாசனத்திலிருப்பது அவர்முதலிலே திருப்பணி தொடங்கியமை நோக்கிக் குறித்திருக்கலாம்.

துவாதசியும் அஸ்தங்குத்திரமுங் கூடிய குருவார சுபதினத்திலே, ஆப
தோத்தாரணசிவாசாரியார் குமார் பிழைபொறுத்தசிவாசாரியாரால் விரா
யகர்முதலிய சகல மூர்த்தங்களுடன் பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்
மையாரையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்து, கும்பாபிஷேகமும் நடத்துவித்து,
பின்னும் வேண்டிய பெரும் பொருள் செலவிட்டு மஹாமண்டபம் நிருத்த
மண்டபம் இரண்டு பிரகாரம் கோபுரம் திருமதில் திருக்குளமுதலிய
திருப்பணிகளைக் குறைவற இயற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

அந்நாளிலே, சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தக்பிணயாத்திரையை விரும்
பிச் சகோதரர்களோடு காஞ்சியினின்றும் புறப்பட்டு, திருவண்ணாமலை முத
லிய திவ்ய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு வரும்போது, துறைமங்
கலத்தை யடைந்து, ஒரு நந்தனவனத்திலே சிவபூசை செய்துகொண்டி
ருந்தார். ரெட்டியார் சுவாமிகளுடைய அற்புத மகிமைகளைக் கேள்வியுற்று
அங்கடைந்து, தரிசித்தமாத் திரத்திலே அவர்களிடத்தே அதுக்கிரகம்பெற
விரும்பி அடிமைபூண்டு, “சுவாமி! தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தரு
ளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்து, உடன்படுத்தி, தங்கன் குருவாகிய
சென்னவசவையர்மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து,
அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளச் செய்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத்
தொண்டராயமர்ந்திருக்க, சுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மரக்கங்களைப்
போதித்துக்கொண்டு, இரண்டுவருஷம்வரையில் அங்கேயே வீற்றிருந்து,
பின்பு தக்பிணதேசஞ் சென்று யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு, மீட்டுங்
துறைமங்கலத்தையடைந்து, அண்ணாமலைரெட்டியாரால் திருவைங்கையிலே
தம்பொருட்டுக் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்திலே வீற்றிருந்துகொண்டு
அத்தலத்தைச்சுட்டித் தாமருளிச்செய்த திருவெங்கைக்கோவை திருவெங்
கைக்கலம்பகம் திருவெங்கையுலா திருவெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு
பிரபந்தங்களுள்ளே, உலாவில், (சக) வது கண்ணிமுதல் (சுஎ) வது கண்ணி
வரையும் அண்ணாமலைரெட்டியார் பெருமையையும் திருப்பணியினருமையையும்
பாராட்டியருளினமையென்றிக் கோவையினும் “வல்லகோலுக்கு வல்ல
அண்ணாமலையார் கட்டுகோயில்” எனவுஞ், “கருப்ப இல்லிற்கினையிலையென்
னும் திருவெங்கை” எனவும் சொற்பித்து, அப்பிரபந்தங்களைச் சந்தியிலிரங்
கேற்றிச், சின்னஞ் வசித்துச், சிதம்பரத்தை யடைந்தருளினார்.

அண்ணாமலைரெட்டியாரும் பிரிவாற்றாமையால் உடன்சென்று, சிற்
சுபாநாயகரையும் சிவகாமியம்மையாரையுந் தரிசித்து, அங்கே சுவாமிகள்
எழுந்தருளியிருத்தற்கு ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து, சிலநாள் வாசஞ்செய்து,
அதமதி பெற்றுச்சென்று, துறைமங்கலத்தி் விரந்துகொண்டு, சிவப்பிர
காசசுவாமிகள் சிவதரிசனத்தின்பொருட்டு எத்தலத்திற் கெழுந்தருளினும்

தாமும் அத்தலங்கடோறுஞ்சென்று, தரிசித்துமீளுவர். அன்றியும், அன்பு மேலீட்டால் தாம் அங்கே ஒரு தூணி லமைத்து வைத்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவருவத்திற்கு நித்திய பூசையும், பழமலேநாதருக்கு நித்தியநைமித்திகங்களும் அகிசிற்பாக நடத்துவித்து, காலந்தோறும் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, திருவருட்பேற்றிற்குப் பாத்திரராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, சிவலிங்க ஐக்கியமானார்.

திருவெங்கைமான்மியம் முற்றிற்று.

சோணசைலமலைக் குறிப்புரை

காப்பு

சதுரன் - எல்லா வல்லமையுமுடையான். சதுர் - கூத்து. ஐந்தொழில் களையும் தனது கூத்தாட்டினால் நிகழ்த்துபவன் என்பதும் ஒன்று. சதுர் - நான்கு. நான்காவதாகிய துரியமூர்த்தியாய் நிற்பவனெனினுமாம்.

எழில் - அழகு. சோணம் - சிவப்பு, ஈண்டு ஆகுபெயராய்த் தீயினை உணர்த்தி நின்றது. சைலம் - மலை. நெருப்புமலையை வடிவாக வுடையவன்.

மதுரமொழி யன்பர் - இனிய மொழிகளைப் பேசும் அடியவர்கள். மதுரமொழியாவது - துதிப்பாடல்கள்.

ஏத்துதல் - உயர்த்திக்கூறல் யானை திறைகொண்டவன் என்பது அத்தலத்து மூத்தபின்னையாரின் காரணப் பெயர். அது வருமாறு:—

வடதேசத்தினின்று வந்து திரு வண்ணமலையில் வாழ்ந்த முகிலனென்னும் சிற்றரசன் சிவனடியார் முதலிய யாவர்க்கும் தீங்கியற்றலைக் கேள்வியுற்ற குகை நமசிவாயமூர்த்தி “சூலங்கரத்திருக்கச் சோதிமழு வாளிருக்க, ஆலமுண்ட காலத்தருளிருக்க - மேலே, எரித்த விழியிருக்க வின்றாச் சோணேசர், தரித்ததென்ன காரணமோ தாம்.” என்று பாடுதலும் சிவாஞ்ஞையால் அன்றிரவு விநாயகக் கடவுள் யானை உருக்கொண்டு சென்று அச்சுறுத்தியவழி அவன் பேரிடர்ப்பட்டு அத்தீங்கில் நீங்க அவரை வழிபட்டு அவன் கொடுத்த யானைகளை அவர் திறைபாகக் கொண்டமையால்

யானை திறைகொண்டவர் எனப்பட்டார்.

விநாயகக்கடவுள் தம்மை வழிபடும் அன்பர்க்கு இடையூற்றை நீக்குதலும் அது செய்யாத வன்பர்க்கு அதனை ஆக்குதலும்பற்றி விக்கிணேசர் என்னுந் திரு நாமமும் உடையராகலான், யான் அவரை வழிபட்டு இந்நூலை இடையூறின்றி இனிது முடிப்பேன் என்பார்; ‘என்னுளத்தே கொண்டு துதிப்பன்’ என்றார்.

குதிரை திறைகொண்டமையும் யானை திறைகொண்டமையும் பின்னையாரின் அளித்தலையும்? அழித்தலையும் உணர்த்தி நின்றன.

நூல்

க. * கம்பனன் அசுவதரனென்னும் இரு கந்தருவர்கள் ஒருநான்று பெரிதும் புகழ்ந்து பாடியவழிச் சிவபெருமான் திருவுளமுவந்து பணித்தவாறே என்றும் காதணிவடிவமாயமர்ந்து பாடும் பெருவாழ்வு பெற்றென ரென்பது வரலாறுதலின் இருவரென்பது அக்கந்தருவர்களை அன்றித் தும்புரு, நாரதரெனலும் ஒன்று. வடபாலுள்ள மேருவைப்போலத் தென்பாலில் வளர்த்தெழுமென்றது, சூரிய சந்திரர்கள் இச்சோணசைலத்தைத் தாண்ட இயலாமையின் பக்கங்களிற் சூழ்ந்து சேறலானும், ஆதியந்தமறியப்படாமை யானும், செந்நிறமுடமையானும் என்க.

மூவரும் என்றது அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் என்போரை, பண் - இசை.

* இது முதலிய எண்கள் செய்யுட்களின் எண்கள்,

பாணி - கை. பால் - பக்கம். “என் கவியு நின்றனக்காம்” எனவே அவை யடக்கமுங் கூறினாராயிற்று.

உ. துவக்கு - பாசப்பிணிப்பு. மன் றும் பதியும் என்பன தில்லையையும் காசியையும் உணர்த்தி நின்றன. நினைக்கு நின்றனகரை - நினைத்த அள வில் முத்தியைக் கொடுக்கும் நினது பதியை (திருவண்ணாமலை). திகைப்பு - நெறிபிறழ்தலாலுண்டாகுங் கலக் கம்; அது நிகழாவாறு மரக்கலமூர் வோர் கரைக்கணுள்ளதொரு குறியினை நோக்கிச் சேறல்போல முத்தியங்கரையிற் படர்பவர் இச்சோண சைலத்தை நோக்கிச் செல்லாநிற்ப ரென்பது. நோக்கல் - பார்த்தல், தியா னித்தல். தவம் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.

ஈ. வாழ்பித்த சிலேஷ்மங்களி னிடமாகிய சரீரத்தில் ஒதுக்கிருந்த யான் அவை என்னை யோட்டுமுன் உமது சுனிவீட்டை உரிமையுறப் பெற்று அதில் உறைகுவான் வந்தன னென்பது. வீடு-மோட்சம், தாங்கி - பெயர். உம்மை இறந்தது தழீஇயது. அறை குறையற - சொல்லப்படுகின்ற குறைவு நீங்க.

ச. கனி மலை துவர்வாய் - கொவ்வைக் கனியைப் பொரும் செவ்வாய். துனி மலை பிறவி - துன்பத்தால் வருத்தும் பிறவி. பனி மலை ககிர் - பனியைக் கெடுக்குஞ் சூரியன். இச் சோணசைலப் பிரானுக்கு எதிரில் நிறுவியநிலைக்கண்ணாடிப் பீடம்போல் கின்றது சூரியனுதங்கால் உதயகிரி என்றவாறு. என் - என்ன காரணத் தால்? சுளிபவர் - சினப்பவர்.

டு. துயர்ந்த - வருந்தி. மரை - தாமரை; முதற்குறை. எகின் அன் னம். கார்த்திகைத் தீபம் செந்நிறம் வாய்ந்து ஒங்கியும், பிறை வெண் ணிறம் வாய்ந்து கூனியுமிருத்தலின், அவற்றைச் செந்தாமரை மலரும் அன்னமுமாக உருவகித்தார்.

சு. முகில் கஞ்சகங் கடுப்பப் பயில் என இயையும், கஞ்சகம் - சட்டை. தாங்கம் - கடல்; ஆகுபெயர்.

அன்புடையராயிருக்கவும் இல்லை யென்று பெயர் கூறிய வாதஆரற்கு அருளினமை அடாது. மெய்கூறு மென்றனக் கருளுதலே கடன். கடம் - மதநீர். ஈர்ங்கவுள் - சூளிரந்த கன்னம், கடுப்ப - ஒப்பு.

எ. கடன் - முறைமை.

நினது வெண்ணகையையும், நுதல் விழி நாட்டத்தையும் எனது ஆணவ மலம்பெற அருளுவையோ?

கஉ. ஆலயம் கைலை; கார்முகம் மேரு; மாதலன் இமயம் என்க.

கச. வாரிதி-கடல். கேழல்-பன்றி.

கடு. வரம் - மேன்மை. கந்தரம் - குகை, கழுத்து.

கசு. பயன் - பொருள். சிவபெரு மானுக்கு இகழ்ச்சிமொழியும் புகழ்ச்சிப் பொருளாதென்பது கருத்து. இதனை இவ்வாசிரியரருளிய சிவநாம மகிமையின் அ-வது பாடலினு முணர்சு. உணர்ந்து நாடொறும் தொழ என இயையும், மிசைப் பால் - மேற்பரப்பு. கோளகை - மேற்க டாகம்.

கஎ. கந்தம் சிவத்திற்கும், மலர் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்பு. வந்த என்னும் பெயரெச்சத்து அகரம் தொக்கது. உழுவை - புலி. தந்தி - யானை.

கஅ. சடை மறையாநிற்க அச் சடைக் கங்கைதான் மறையாது இழி தல்போல அருவியிழியும் என்பது. அலங்கல் - மாலே.

கசு. ஒன்று - ஒருதினம்; முப்புரஞ் சுட்டநாள். தோள்-புயம், கை. குழை தல் - வில்லாக வளைதல்.

உ௦. மிடி - வறுமை. சிவவடிவா கிய இம் மலையிற் பூத்த பூ சூடிச் சுழி

வடைந்த தாதலின் சண்டேசருக்கே உரித்தாதல் குறித்தவாறு.

உக. மறவி - இயமன். மயிலை - மீன். சிரல் - மீன்குத்திப் பறவை. நந்துதல் - வளர்தல். சந்தம் - சந்தனமும், நனை - தேன்.

உஉ. தூது போம் பயன் - தூது போதற் கேதுவாகிய பொருட் சிறப்பு. யாம்வரின்மும் யாமுணர்த்திடினன்றி இருவரும் தாமுணர்ந்திலர் என இயையும். மதுகு - வீதி.

உ௩. மாவென்புழி இரண்டனுருபு விரிக்க.

கழை - கரும்பு. கொடியோர் - கொடிபோன்ற பெண்கள். கமர் - வெடிப்பு. மங்குருமல் - அழியாமல்.

உ௪. அணியின் - அணிபோல. அக்கினிமலையாதலின் உலக விளக்கென்றார்; உயிர்க்குயிராய்கின்ற உணர்த்துஞ்சோதி என்றலுமாம். கட்செவி - பாம்பு. தார் - மால். குவவு - பெருத்த குழியும் நுதலையும். இருங்கண்ணையும், கொங்கையையும், மருங்குலையும் உடைய தையலார் என உம்மை விரிக்க.

உ௫. நாரணற்குநந்தம் அயற்குக் கரகீரும் என உம்மைவிரிக்க. குறித்தல் - ஊதுதல். நந்து - சங்கு. மைந்து - வலிமை. கேசரி - சிங்கம்.

உ௬ அருமை - இன்மை. மணவீருந்திற்கு வரவில்லை, உன்னிடத்திரப்பதற்காக வந்தனன். உணவினைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றுவாயாக என்று மற்றொரு பொருளுங்கொள்க. பதம் - பாதம் (முத்தி); உணவு.

உ௭. இவரது ஒளி இலக்கக் கோடி சூரியர்களுது ஒளியை ஒப்பினும் அது போல வெம்மைசெய்யாது இதஞ் செய்வதென்பார் தண்ணிறம் என்றார்.

இதனை “தண்ணந்திங்களிற் றண்ணெனத் தன்கதிர் - வண்ணங்குன்றுருளாயிது” என்பதனாலும் அறிக.

உ௮. மீன்முத்து - உடுக்களாகிய முத்து. பாம்பொன்று தீண்டினால் அதன் நஞ்சு தலைக்கேறி மயங்குவார்க்கு மருந்து கொடுத்துத் தீர்ப்பது போல, பெண்கள் அல்குற் பாம்பு தீண்டி அவாவெனும் நஞ்சு ஏறி மயங்குமெனக்கு அதனை யொழிக்க உன்றிருவடியாகிய மருந்தளித்துதலி யருள் என்பார் “உன்பதமருந்துதலி மயக்கமென்றொழித்தருள் புரிவாய்” என்றார். பதம் என்பது பாதம்; அது திருவடி. புகலியந்தனர் - திருஞான - சம்பந்தர்.

உ௯. புது அலர் - அன்றலர்ந்தமலர். உண்மைத்தவமுடையவர் அழகனைப் பரவிப் பணிசெய்தால் பேரின்ப நிலையடையலாம் என்பது.

௩௦. பழமொழியாவது - மலையாளசுவாமிக்குத் தினையளவு புட்பம் என்பது. அம்மொழியகல மலையாளவாய்ந் இக் கடவுளுக்குப் பல மலையளவாகவே மலர்களைச் சாத்துவரென அடியவரது புட்பப்பணியின் மிகுதி குறித்தபடி. மதியில் சாயையுற என்க.

௩௧. குதிரைவீரராதல் உமக்கியற்கையெயாகவும், அங்ஙனமே ஆரோகணித்துவந்தும் எறிந்தீரில்லை; இனியேனும் எறிவீராகவென்பது.

௩௨. ஓடிமான் - இம் மலைவடிவில் ஏந்தப்படாது தவிர்ந்தமான். தொல்லுரு - பழைய சகனவடிவு. காத்தமை குறித்து நம்மையே தாங்குவரென மானினஞ் சூழ்ந்தன வென்பது.

௩௩. மலைக்கணினு அருவிகள் ஓடி உலகைப்புரப்பதுபோல, அருவியாகிய கருணை பொழிந்து அறிவில் ரையும் காப்பன் என்பது.

௩௪. ஆர்த்துணித்துக் கால்நட்டு என இயையும். ஆரம் - சந்தனமரம்.

மீயிசை-மேல்; மீயிசை - ஒருபொருட் பன்மொழி. வான்கதி என்பது சிறந்த வழி. அது முத்தி நிலையுமாம்.

கரு. மகளிரையணைத்தல் - கூட்ட மிகுதியால் தம் மனைவிமார்க்கு ஊறு நேரமைப்பொருட்டு. மக - மகவு. தாய்மாட்டு அன்பின் சின்னமாக முலைப்பா லொழுதுதல்போல ஈண்டு அருண்மிகுதிச்சின்னமாக அருவி யொழுகும் என்க.

கசு செங்கோலாகவென்பார் கொ டங்கோனியிர்த்திட வென்றார். செங் கோல் கொடுங்கோலென்பவை நீதி அநீதி மேலண. . நியிர்தல் - செவ்விதா தல். கழல்-ஆகுபெயர்.

கஎ. தெருமரும் - அச்சந்தரக் கூடிய; உகன் - துள்ளி. பவப் பிணி - பிறவிநோய்; அச்சந் தரக் கூடிய பிறவிநோயை அறுக்காத தேவர்களை இறைவனாகக் கருதுபவர் கள் அறிவிலராவர். இறைவற்குப் பிறவிப்பிணி இல்லை என்பது.

கஅ. திருவடிப்பத்தி சித்தித்தவர் சிவகதி பெற்றவரேயாகலின் அவருட் லம் பன்னாளிருப்பினும் அன்றிச் சின் னாளிலொழியினும் அதுபற்றிக் கவலை யின்றென்பது.

கக. பெளர்ணிமையில் சூரியன் அத்தகிரியை யடையுங்கால் சந்திரன் உதய கிரியிலுதித்தமர்வனாகலின் அக் காலஞ் சுட்டிவரணித்தபடி. காவென் பது காவப்படுதலிற் போந்தபெயர். அது காவடி யெனவழங்கும். சூரிய சந்திரர்களை யியக்கி இடை நின்றலின் காவுவோர்க்கு உவமித்ததென்க.

ச0. கணம் என்பது ஒருசிறுகால அளவு. கழை - மூங்கில்கள்; நெற்று- முற்றியகாய். இறைவன் ஒருகண மேனும் உளத்தின்கண் இருத்தற்கு இடஞ்செய்ய வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

சக. கைலைக் கெழுந்தருளதற்குத் திருவஞ்சைக்களத்தில் வாரணமும்

இவ்வுலகிற் சஞ்சரித்தற்குத் திரு நாகைக்காரோணத்தில் துரங்கமும் உதவியதென்க. தாமரைமலர் அலங் கார தீபத்திற்கும் தரங்கம் கைக்கும் சூனை தாங்குவோர்க்கும் ஒப்பு. அழ காலத்தி அழகிய நீராஞ்சன மெனக் கொண்டு, சூனை தட்டும், செந்தாமரை மலர்ப்பரப்பு செந்நீரும், அப் பரப்புத் தரங்கத்தாலசைதல் அந்நீரினசைவு மாக்கலும் ஒன்று.

சஉ. மணியொளித்திரட்சி, பெரிய தீத்தம்மபாயமரும் சிவபெருமானருகே சிறியதீத்தம்மபாக முருகக்கடவுளெ ழுதலொக்கும் என்பது. இருளொடு கலந்திடில் மிடற்றுக் கருமை யழகு மிக்கிலங்குதும் என இயையும்.

சக. சடிலம் என்பது சடை; “கல் நவில்” என்பதில் நவில் என் பது உவமவுருபுமாம்; இறைவ னது உருவ அமைப்புகளின் அழகைப் பார்த்து மகிழவேண்டும் என்பது கருத்து.

சச. தள்ளிவந்திழிதலொக்கும் அருவி யென்க.

சரு. முசு - குரங்கினுளொருசாதி. கலை - ஆண். பிணை - பெண். பிணை வொடும் உறங்குதுமென இயையும்.

சசு. அருளாற் புணர்க்கப்பட்ட அடி யென்பார் வினைகொடுபுணராத் திருவடி யென்றார். கொண்டு என் பது ஆல் உருபின்மேற்று. கலை - நெருக்கம். இருட்கு இடமாகலின் முழையை இருள்கரந்த விடமென்றார்.

சஎ. நாவலூர்ப்புலவர் மறுத்தது திருவதிகையின் அருகுள்ள சித்தவட மடத்தில்.

சஅ. எழுவலி-ஒரு பொருட் பன் மொழி. இந்தியம் என்பது ஐம்பொறி கள். அவை மெய் வாய் கண்மூக்குச் செவி என்பன. பிறவி துன்பத்துக் கிடஞ்செய்தலால் ‘வெம்பிறவி’ என் றார்.

சுக. முன் ஒரு புழுக்குளை இச் சோணசைல பிரானுக்குச் சாந்தெனப் புழுகையப்பி வசித்தபுண்ணியத்தால், அயோத்தியில் ஏமாங்கதவேந்தனாகி உதித்துப் பூர்வசன்மவாசனையால் ஈங்கெய்தி, அத்தொண்டையே இயற்றிச் சிவபதமெய்திய ஐதிகம்பற்றி நடக்கும் அம் மகோற்சவதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்ற உவகைமேலிட்டால் துதித்தவாறு. சோணசைல நாதருக்குக் குகை திருவாய்; சோதிமரம் அன்னபாத்திரம்; சந்திரன் பாற்றிர என்னம்போல்வன.

ரு௦. கோபத்தை அறவே அடக்கியொழித்த நிலையுடையவர்களைச் 'சினம்படுமுளங்கொன்றவர்' என்பர். சாக்கியநாயனார் புறத்தே தொண்டு செய்யாது அகத்தொண்டு செய்தமையான் அவரை 'மனம்படுமடிமை யுள்ள' என்றார். உள்ளத்தவன் என்பது 'உள்ள' என நின்றுது.

ருக. ஆம் பரிசு - விருத்திக்குரிய தன்மையன. மருவின் - உட்பொருளாகி நிலவின். காம்பு மோதலால் என வியையும். காம்பு-மூங்கில். அரிமுரண்சிங்கத்தோடு மாறுபடுகின்ற.

ருஉ. இகலியொழுதல் - நிறம், வேகம், இடையீட்டின்மைகளின் மாறுபட்டுப் பெருதல்.

ருங. சீர் உலாம் மணி - கனம் வாய்ந்த அரதனமணியும், பொலிவமைந்த கண்மணியும்; அரி-சிங்கமும், செவ்வரியும்; திசை - திக்கும், நோக்கமும்; எழில்மை - எழுச்சியுடைய மேகமும், அழகியமையும் ஆம். எழில் எழுச்சியாங்கால்.

ருச. மிளிர் பெற கெட வரும் என்க. அகம் - இல்லம்.

ருரு. நீலி-நீலநிறவடிவத்தையுடைய உமாதேவி. பிறப்பறுக்கவற்றார்க்கு

உடம்பும் மிகையேனும், முக்கிசித்திக்கும் வரையும் கடவுள் வழிபாட்டிற்கு வேண்டப்படுதலின் அதன் பொருட்டு ஒம்புவார்க் கல்லது போகாதியனுபவத்தின் பொருட்டு ஒம்புவார்க்குக் கூற்றைக்கடத்தலரி தென்பதாம். திருமாலும் நெடுந்தூரத்தினின்று வணங்கும்கைலை தமக் கெதிர்குவித்த அன்னக்குவியல்போன்று விளங்கத் திகழுஞ்சோணசைலரென்க.

ருக. புறவிருளை ஒட்ட ஒளிவேண்டுவதுபோல அகவிருளையோட்ட இறைவனாகிய ஒளிவேண்டும். ஆகவே இறைவனை 'விளக்கு' என்றார். ஆதலால், அகவிருளை யொழிக்க இறைவன் பெயரை ஒருமுறை கூறினும் போது மென்பார் 'அகத்தின் இருளெலாந் தன் பெயரொருகாற்சாற்றினும் ஒழிக்கும் விளக்' தென்றார் என்க. குரைகழல் - ஒலிக்கும் வீரக் கழல்.

ருள. நிலையாவது - ஆன்மாக்களுக்கு வீடுபேறளித்தற்பொருட்டு நிக்கிரகானுக்கிரகம் பூண்டு நிலவுமியல்பு.

ருஅ. ஆளுடையபிள்ளையார் பதிகந்தோறும் புகழ்ந்தது ஒன்பதாவது திருப்பாடறோதுங் காண்க.

ருக. வாதம் ஒதுறுபவர்கட்குத் தானம் அளித்திட நெடுங்கிரிமலையவளர்த்தெழுஞ் சோணசைலன் என்க; வாதம் ஒதுறுபவர் பிரமவிட்டுணுக்கள்; வாதம் மோதுறுபவர் எனப்பிரித்துத் தென்றிலைத்தாக்கும் முனிவவர் என்றலுமாம்.

சு௦. யானேபோல் விதியினை முனிந்து கடக்குமென்க. உண்க என்பதன்ஈறு தொக்கது.

சுக. பாத்திய மணி-தேர்த்தெடுத்த நவமணி. வாசிகை - திருவாசிகை. மணி மேகம் - மணிகளைப்பொழியும் சம்வர்த்தம்,

சுஉ. கவர்தல் - வேட்கைப்பெருக்கம். கலத்தினிற் பொலிந்த கன்னியென முடிக்க. தனங்களுக்கு உறுதி கொடுத்தல் தம் வடிவங் குழைந்து அவைகட்குத் திண்மைபயத்தல்.

சுங். அகவிருளோடு சூன்மொழி பகர்ந்தடைந்தனன் எனவும், கார் மிசையுறலெனவும் கொள்க. வீடுறல் - வழுவல்.

சுசு. மாதர்கள் மேன்மைத்த அன்பு உன் திருவடியினிடமும், அவர்கள் மெய்க்கணுள்ள கலவைச்சார்தின் மேல்வைத்த அவா நின் திரு நீற்றினிடமும் வருமோ என இரங்குவது காணத்தக்கது. மருங்குல் - இடை; துண் என்பது துண்ணிய.

சுரு. மலைக்கண் நோயைப்போக்க மருந்துவகைகளுண்டு. ஆனால், சினத்துக்கும், பிறவி நோய்க்கும் அதனிடம் இல்லை. அதனால் "சிலம்புகள் நாண்" என்றார். சிலம்பு என்பது மலை. இறைவனிடம் எல்லா நோய்கட்கும் மருந்துண்டு. இழுது - வெண்ணெய்; சன்னம் - பிறவி; கனலினூடு என்பதில் ஊடு ஏழனுருபு;

சுசு. ஊழ்-வரிசை. வீழல் - விரும்பல்.

சுஎ. பை மறிப்படுப்பின்-பையைத் திருப்பிப்பார்ப்பதுபோல் என்க. "பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும்." என்றார் பிறரும். பைம்மறிப்படுத்தி யென்னும் பாடத்திற்கு, பைம்மறிபோலாக்கியெனக் கொள்க. கருந்தோல் - (அகத்துள்ள அசுத்தந் தோன்றவாறு மேற்பொதிந்த) பெருந்தோல். இயல்-இயற்றியையும் கிறத்தையும்; செப்பு-சொல்லையும் சிமிழையும் உணர்த்தி கின்றன.

சுஅ. அரி - சிங்கம். கரியென்னு முழக்கம் - கரியெனக்கொண்டு ஆரவாரிக்குமுழக்கம். இது அரிகரியென்னுமுழக்கமும் அரகரவென்னுமுழக்

கமும் இகலியெழுமென முரண்பட கிற்பதும் ஓர்க.

சுக. சிலம்பிக்கருளியது சீகாளத்தியிலும்திருவானக்காலிலும். கருணி-கருணையுடையவன். முரண் - வலிமை. தாணி - சூரியன்.

எஓ. கரு விசம்புற நின்றிடுமென இயையும். கருவிசம்பு மன்மதனுக்கும், செக்கர் அவனுடலிற்பற்றிய தீக்கும் ஒப்பு.

எக. ஐம்புலச்சுருக்கமும் மூதறிவு விரிவும் நல்லினந்துன்னலும் கயவரினம் நீத்தகன்றிருத்தலும் அருளி அடிமை கொள்க வென்பது. தழற்று-தழலலை யுடையது.

எஉ. திருவருட்சத்தியானே தேவரீரையடைய வேண்டுதலின் அச்சத்தி வழிபாடும் அருள்கவென்பது. அரி-வண்டு.

எங். காட்டுவபோல் தாக்குறுகார்தனென்க. நாழிகையை அறிந்து கோடற்கு அக்காலத்து வழங்கிய இயந்திரத்தைச் சுட்டி வர்ணித்தபடி; அன்றி, இக்காலத்து வழங்குவதேயெனின், தேன் கூடு கடிக்காக் கருவிக்கும், அதில் மெல்லத் தாக்குங் கார்தன் மொட்டு மெல்லப்புடைபெயரும் நிலைமுள்ளுக்கும், அம்மொட்டில் முறுக்குடைந்து விரியுந் தனியிதழ் விரைந்துலவு முள்ளுக்கும், தாக்குதலோசை ஒலிக்கும் உவமித்ததென்க.

எசு. பத்திரவம் - பத்தியாகிய புதுமை. கடவுளை இமையாவிழியாற் காணலும் கால் நிலந்தோய வலம் வருதலுமே தவமும் அவைபெறுமையே அவமுமாகல் குறிப்பித்தவாறு.

எடு. இருட்செறிவுபோலும் கரடியினிறந்தோன்றாதபடி மணி கதிர்பரப்பு மென்க.

எசு. குணம் - தன்மை. இவ்வாழ் வெனச் சுட்டுவருவிக்க. சிலம்புங்கழலுந் துவக்குண்டது முன்னரறியாமை சன்னெருக்கத்தாலென்க. கழல் - அர

வின் படம் போலமைந்து கொக்கி போன்றிருத்தலின் துவக்குங் கருவியாயிற்று.

எள. கவந்து. - வருத்து; வகிர் - பிளப்பு; பொரு - இங்கு உவம உருபு; மாதவர் - சிறந்த தவமுடையவர்கள்.

எஅ. ஐ என்பது கவம், கோழையுமாம். மரணத்துன்பமாவது சிந்தை கலங்கல், இருவழியும் இருளல், செவிகள் செவிடுபடல், கவங்கட்டல் முதலியன. இது “புலினைந்தும் பொறி கலங்கி நெறி மயங்கி, யறிவழிந்திட்டு, ஐமே லுந்தி” என்பதனாலும் அறிக. அமுதை - இங்கு, உமையை.

எக. வானநாடு - ஈண்டு முத்தியுலகம். வயம் - வெற்றி; வலிமையுமாம். சயம் - வெற்றி, நயம் - நல்ல.

அ௦. பாசிபோலொதுங்கி நெருங்கு மலையென்க. அமர்த்தல் - பொருத்தல்.

அக. உண்ண முலை கன்னெனுந் தாமரையரும்புகளைக் கொண்டமான் - உண்ணமுலையம்மையார். “உண்ண முலையா டாமரை பொருந்துமான்” என்பதுபாடமேல் உண்ணமுலையம் மையாரது முகத் தாமரையிலுள்ள கண்களாகிய மான்கள் என்க.

அஉ. ஐந்தெழுத்தும் எனது திடம் பெற்ற மனத்திலிருக்கையால் மற வியைவெருவேன் என்பது. அகவல் - கூவல்.

அக. அரவம் - பதஞ்சலி முனிவர்; மண் உணி - உலகங்களை யுண்ட திருமால். அரவங்கண்ட அடியை மண்ணுணியென்னும் பாம்பு காணதயர வென்பதோர் நயமுங்காண்க.

அச. குவடு-மலையுச்சி, அளகம்-கூந்தல்; கதி - வழி, இங்கு முத்தி. கடும் பகல் - உச்சிப்போது.

அடு. கண்டிகை என்பது கண் மணி; இதை உருத்திராக்கம் அல்லது உருத்திராக்ஷம் என்பர். இதைச் சிவனடியார்கள் தோளில் அணிந்திருப்பர். முண்டகம் - தாமரை.

அசு. கோவினம் - ஆனிரை, ஆடகம் - பொன். இதைச் சொர்னம் என்பர். ஐந்தெழுத்தோதாதவரையும், மக்களைப்பாடுகின்றவர்களையும் விட்டகல வேண்டும் என்பது கருத்து. தாவில் - கெடுதலற்ற.

அஎ. இயமானு மென்புழி நகரத் தொக்கது. அல்லி - அகவிதழ்கள்; இவை அமுலுக்குவமை.

அஅ குறும்பு - வலிமை. “அரவுக் குறும்பெறிந்த சிறுகட்டிச்சுவை” என்பதனாலுமறிக.

அக. மன்னிட - நிலைபெற்ற; மலை தருமருட் கடலென்றது உமையை; மலை கடலில் அடங்குவது இயற்கை. ஆனால் கடலாகிய உமை மலையாகிய சிவத்தினிடம் அடங்கியது என்பது முரணணி.

க௦. நெடியவன் - திருமால்; அளி - வண்டினீட்டம்; இரூல் - தேனடை; மன்று - திருச்சிறிறம்பலம். இரூல் ஆலவட்டத்துக்கும், மூங்கில் அதன் காம்புக்கும் உவமை.

கக. கருணைமலை யென்னும் பெயர் இம் மலை வடிவமையுமுன் கருணையாகிய மலையையுடையவர்; அல்லது மலைபோலுங் கருணையையுடையவரென அன்மொழித் தொகையதாய் நிலவி, இம்மலைவடிவமைந்தபின் கருணையையுடைய மலையென வேற்றுமைத் தொகையதாயிற்றென்றபடி.

கஉ. வேணவா - வேட்கைப் பெருக்கம். பொய்ப்பிறவி என்பது நிலைபெறுதலில்லாத இப்பிறவியை.

கக. கட்டிலன் - கண்ணிந்திரியம். தரணி - மலை. தன்னையேகாட்டல். பதிநிலையையறிவித்தல்.

கச. பொன்னிறத்தவும் கருநிறத்தவுமாகிய பறவைகள் தன்பாலெய்தின், மேரு. தன்னிறமுடையவைகளை வேற்றுமைப் படுத்தும் ஆற்றலின்றிக் கருநிறமுடையவைகளையே தன்னிறத்தனவாக்கும்; சிவ சொரூபமாகிய இம்

மலை தன்மயத்தபொருள் ஒன்றுமின் மையின் அடைந்த உயிர்ப்பொருள்க ளினைத்தையும் தன்மயம் ஆக்கா நிற்குமென்பது.

கரு. பிள்ளையங்கதிர் - இளஞ்சூரி யன், ஆண்டவன் அடியவர்கட்குப் பணிசெய்வதே அழியாப் பேரின்பத் தைக் கொடுக்கும் என்று பொருள் பட “அன்பர் பணிசெய்ய வெனையாளாக்கி விட்டுவிட்டால் இன்ப நிலைதானே வந்தெய்தும் பராபரமே” என்று தாயு மானார் கூறுவதுங் காண்க.

அரண்டியவர்கட்குச் சிறுபணி செய்ய வேண்டும் என்பது இப்பாட்டாற் கூறப்படுகின்றது. குற்றேவல் - சிறு வேலை. குரு என்பது இங்கு நிறம்.

கசு. சிவபெருமான்கொண்ட (உரு) மூர்த்தங்களுள் கோரமூர்த்தங்களை இடரொழிவிற்கும், மிச்சிரமூர்த்தங் களைச் சித்தியெய்தற்கும், சாந்தமூர்த் தங்களைச் சாந்தியெய்தற்கும் வழிபட வேண்டுமென்பது துற்றுணிபாகலின்; ஈண்டியம்பிய உக்கிரமூர்த்தங்களின் வெற்றிகளைத் துதிக்கில் இடரெய்தா வென்பது.

கசு. உலகை வலம்வந்து முன்ன ரெய்தினார்க்கே அளிப்பமென்ற கனி யைப்பெற முருகக்கடவுள் வலஞ்செல் லங்கால் விநாயகர் பெருமானை வலம் வரின் உலகை வலம் வந்ததாமென

மதித்து வலம்வந்து அக் கனி பெற்றவ ராகலின் வஞ்சங்கொண்டென்றும், மலையுருவாகிய இப்பெருமானை இவர் வலம்வருமுன் அவர் மயிலில் உலகை வலம்வந்துவிடுவதாகலின் தஞ்சமென் றிடாது நின்றிடுமென்றுங் கூறினார். வஞ்சம் - கபடம். தஞ்சம் - ஈண்டு எளிமை.

கஅ. பெருமைகளினைத்தும் தணிந் திட என இயையும்.

கலன் என்பது இங்கு ஆபரணம். இப்பாட்டால் சிற்றின்பத்தைத்தரும் இப்பொய்ப் பொருளையே பொரு ளாகக் கொள்ளாமல், பேரின்பத்தைத் தரும் மெய்ப்பொருளாகிய உன்னை என் மனங்கொள்ள வேண்டும் என் னுங் கருத்தொடு கூறுவது காண்க.

கக. ஓவுறு மனை - அழியும்வீடு. தாவுறும் வீடு - அழியாத முத்திவீடு. தா - வன்மை; எனவே அழியாமை விளக்கிற்று. தாவு எனப் பிரித்துப் பற்றுக்கோடென்றலுமாம்.

கஃ. என் புதல்வர் - வேற்றுமைத் தொகை. கதிபைமறந்தவர் தன்னைக் கண்டமாத்திரத்தே அச் சிந்தனை யுடையாராய் நினைந்து அக் கதி பெறத் தோன்றிடும் என்க. நினைந்தென்பது - நினைக்க முத்திதருதலைக் குறித்து நின்றது.

சோணசைலமாலைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

நால்வர் நான்மணிமாலைக் குறிப்புரை

காப்பு.

எப்போதகத்தும் - எக்காலத்தின் கண்ணும். உள் ஏழாம் வேற்றுமை யிடப்பொருளுருபு. இதயகமலமுமாம்; இதற்கு அகப்போது என மாறுக.

வெளிக்குப் பகட்டாகக்கூறுவது பயன்றாது என்பதும், மனத்தின் கண் பன்முறை நினைந்து சிந்திப் பார்த்தே இடரொழித்து பயனுண் டாக்குவன் என்பதை விளக்கவே

‘அகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை’ என்றார் என்க. கழல் என்பது காலில் அணியும் ஒருவகையணி. இது பகை வரைப் புறங்காட்டச் செய்யும் வீரர்கள் அணிவது. இதனால் மக்கட்கு வரும் இடராய பகையைத் தவறாம லொழிப்பன் என்பது பெறப்படும்.

க. பொய்கை - பிரமதீர்த்தம். ஞானப் பாலுண்டு அதனைத் தாம் மொழிந்த இயற்பாவோடு சேர்த்து எமது செவிக்கமுதமாய் வார்த்த பிரான் என்க; ஆன் “தூங்குகையா னோங்குநடைய” என்புழிப்போல ஒடுவுருபின் பொருளது. இயற்பா வான் மொழிதல் - இயற்பாவாற் றுதிக் கப்படுதலுமாம். உண்டு மறித்து அமு தாக இயற்பாவால் வார்த்தபிரான் என் னலுமாம். ஆக்கம் உவமம்.

உ. வாயில் - ஏது. நல்கினும் பாட் டில் எவ்விதத்தாலும் நீயும் அவனும் ஒப்பீராகலின் இங்ஙனம் ஈந்தமையாற் பயன் என் என்பது. நாட்டிற்கிலாத எனல் தாப்பிசை.

ஈ. படி - ஒப்பு. வான் - வானுல கத்தவர். பரமன் விருப்பனென்பது விளங்குமாறு அறிந்தனனென்க. அறிந்தனனென்பது பிரதிக்கை, கொண்டும் சென்றும் இட்டும் உழன் றமையாவென்பது ஏது.

ச. வேதம் பல்காலோதின்னும் சிற் றன்புடையராதலும் அரிதென்ப தூஉம் திருவாசகமொருகாலோதின்னும் பேரன்புடையராதல் எளிதென்ப தூஉம்விளக்கியவாறு. கேணி என்பது நெய்தனிலத்து நீருக்காகத் தோண்டப் படும் சிறு கிணறு. இக்கேணி இடை யறாது நீர் சுரந்து மக்களை உண்பிக் கும். இதுபோலவே கண்ணீர்வார ஆண்டவன் அருள் சுரந்து மக்களை உய்விக்கும் என்க. மன்பதை - மக் கட்பரப்பு. மற்றையர் - ஈண்டு அன்ப ராகார்.

இ. நிலை விளம்ப வென்பது சோண்டந்தண ரொருவரெய்தி உரைத்தமையைச் சுட்டி நின்றது. இதனைத் திருவினையாடற் புராணத்தா னும், கேட்குங்கால் மங்கையர்க்கரசி யார்க்குக் கொங்கை சுரந்தமையைச் “சுரந்த திருமுலைக்கே” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியார்த் திருப்பாட லானும் தெளிக.

ஈ. திருத்தாண்டக வேந்த என்று விளித்தது திருநாவுக்கரசரை. முதன் முதல் இவரே தாண்டகம் பாடிய தலைவரானபடியால் அப்பெயர் பெற் றார் என்க. வேந்த! ஆரூரன் அப்பூ தியை ஏத்துமியல்பறிந்தும் நின் பொருட்டு எனக்கு அன்பெய்தாதது என் எனக் கூட்டுக. ஏத்துமியல்பு - “ஒருநம்பி யப்பூகி யடியார்க்கு மடியேன்” எனத் துதித்த மேம்பாடு.

எ. இருந்து என்பது இயற்கை யறிவு சொருபராகலின் தமக்கிணை யொத்தாரை நேடியிருந்தென்பதும், நினைபென்பது நெற்றிக்கண் படைத் தவரே தோழமை கொள்வாராயின் நின்பெருமை புகலவெளிதோ வென் பதும் தோன்ற நின்றன.

அ. வாச்சியம் - வாசகத்தாலுணர்த் தப்படும் பொருள். அல்குல் வேய்த் தோன் அன்மொழித்தொகை இடம் இடப்பாகம். தவன் - யோகி; கண் வலுமாம்.

ஈ. மால் என்பு தந்து கொம்பு ஆக் கிக் கொண்டிலன் என் என்க. பந்தா மென்னு முலைக்கொம்பு ஆக்கிக் கொண்டிலன் என்கும் எனக் கண்ண ழித்து, சிவநெசச் செட்டியார்போல என்பைப் பந்துபோலுமென்னுந் தனங்கலையுடைய பெண்ணை ஆக் கிக் கொண்டில வென்பர் திருமால் எனலுமொன்று. என்கும் - ஈண்டுச் செய்யுமென் முற்று. சுட்டினொடுகாட் டுமென்பதனால் அது தடத்த வடிவம் என்பது பெற்றும்,

உககா நால்வர் நான்மணிமாலைக் குறிப்புரை

க0. அதுவென்றது படிக்கா சொன்று பெறுதலை. குழை - காது. என்வாங்கினை யென்பது இறைவராஞ் சூழைய மறுத்தற் கஞ்சியோ என்பது படநின்றது. பிள்ளை என்பது ஞான சம்பந்தரை. இவரைச் சிவபெருமான் மக்கள் இருவருள் முருகப்பெருமான் அவதாரம் என்பர்.

கக. வாங்குசிலையென்பது குறிப் பால் இந்திரதனுசை யுணர்ந்திற்று; உடம்பு நிலையாமைக் குவமிப்பது அது வேயாகலின். அன்றிக் கூனுங்கால் வளைந்தவில்லை நிகர்க்கு முடலெனலு மொன்று. தீங்கின்மை - அழியாமை. ஆகித்திரோதாயியென் னுமெனவே அந் தத்தில் அதுவே அருட்சத்தி யெனப் படுமென்றாராயிற்று. கூற்றுவனா லுமிழ்வித்தென்க. ஒடு க ல ப் புறு பொருட்கண் வந்தது. இங்ஙனமியற் றின் எவருமும்வரென்றபடி.

கஉ. கடனிற வண்ணன் என்பது திருமால். கண்ணைப் பெயர்த்து மல ரடிக்கு இட்டது ஆழியைப் பெற வேண்டி. சிலை - கல்; வளமை - செழுமை; இங்கு, இளமைப் பருவம்.

சுருதிராயகற்குத் தொண்ட ராயினரெனவும், மகிழ்வே ராணை கொண்டன னெனவும் இயையும். மாறு - பிரம்பு.

கங. மகிழ்ச்சி மிக வுண்டென்றது பாடிய திருநெறித் தமிழினருமையை யும் தேவியாளரித்த ஞானப் பால் அதற்கேதுவாதலையும் குறித்தென்க. போலும் - ஒப்பில் போலி. சந்தை - பலபண்டமுங் கொள்வான் குழுவும் சனத்தொகுதி; வேதச்சந்தையுமாம். மலரில் இரையும் என்க.

கச. உயிர்முற்றும் சூக்குமவாலய மும் அவற்றி னுடலினத்தும் தூல வாலயமுமாகக் கூறுவது தூற்றுணிபு. முன் - அநாதியே. உம்மை உயர்வு சிறப்பு; எச்சமுமாம். மன் திறத்தல் -

பின் வாதியாதொழித்தல். வழிபாடு டையார்க்குப் புரியுமாறுவகுத்தது.

கடு. துதல் நோக்கு உறுவோன் எனக் கண்ணழித்து, கருத்தின் குறிப் பைக் கண்டறிந்த கடவுள் என்க. துதலல்-கருதல். கண்படைத்த நெற்றி யோன் எனலும் ஒன்று. பகவு-பின்பு. சிவாபராதரைத் தண்டிக்க; அஃதிய லாதேல் தம்முயிர் துறக்க; என்பது குறித்தோவென்பார் எதுக்கென்றார். காக்கவென்பதன் அகரர் தொக்கது. மதலையைக்கான்றிட எனக்கொள்க.

கசு. வலம் என்பது வல்லமையாக வும். நலம் - இங்குத்தாய்மை. உலகு - இங்குமக்கள்;மழை-மேகம்; குளம்-ஏரி. புகத்தருமென இயையும். ஊன்றிய அன்பு-முன்னரே பதிந்துள்ள அன்பு.

கஎ. பயன் - பழம். ஆண்பணையி னன்மையாவது - பிள்ளையாரால் முத் திபெற்றருரிய முதுதவமுடைமை. பாட்டின் விளைவைப் பாட்டுவிளை வாக வுபசரித்தார்.

கஅ. ஊட்டா பூட்டாவென்பன வினையெச்சம். தேகாதிப் பிரபஞ்சத் தைச் சிறிதுங் குறிக்கொள்ளா னென் பார் வேட்டவன் கடற்கே போதுவன் என்றலுமாம். இங்ஙன மியற்றியேனும் இவரான் பெறவேண்டுமென்பது.

கக. கன்னிகையாக்குதற்கு என் பும் மிதத்தற்குக் கல்லும்போல ஆகார மின்றாகவும் பாடலொன்றால் அஃதுள தாக்கி யழைத்தமையின் அதனருமை தோன்ற அரிதென்றார். இதனைக் கந்தபுராணம் கடவுள் வாழ்த்து உஉ-வது செய்யுளாலு முணர்க. ஓகாரமுன் றும் வினாப்பொருளவேனும் இறுதி யது பிரிவினையுமாம்.

உ0. அடியார் மெய்ப்பன்பு - அடியார் பாற்கொள்ளும்உண்மைப்பன்பு. வித்தக, கொள்வோய், அருளல்வேண்டும் என வியையும்.

உக. பிடர்பிடித்துத் தன்னுதல் - அணுகாதகற்ற லென்னும் பொருட்டாய் உலகவழக்குப் பற்றிவந்தது. ஏதேறப் பால்குறைந்ததென்பதும் அருகரென்பதும் இரட்டுறமொழிதல்.

உஉ. வினாப்பொருள் வேராகார மிரண்டும் முறையே உயர்வினும் இழிவினும் வந்தன. அரிது சொல் என்க.

உ௩. காண்குற நலன் உறுமோ வென இயையும். நலன்-சிவானுக்கிரகம். பால் அலை-பாற்கடல்; அருபெயர். தம்பிரான் - உபமன்னியமுனிவர்.

உ௪. தெய்வநாயகர் சுருதியாகிய கலைகளுள் ஒன்றானுந் துணியப்படாதவர். அவர் கைகள் முத்தொழிற் கிணங்கத் துடியும் அபயமும் அனலமும் கோடலானும்; ஒருகாற் கும்பிடிற் கதிசுடுமெனக் குஞ்சிதபாதத்தைக் குறித்தலானும் வளைவுற்றமர்வன; முறிந்தகைகள் என மற்றுமொரு பொருடோன்ற நின்றவாறுங் காண்க. சூரிய சோமனேத்திரங்கள் உலகின் தோற்றநிலைகட் கேதுவாகிய பகலிரவுகளையும், அக்கினிநேத்திரம் அவ்வுலகிறுதியையும் தோற்றுவளிப்பன; கண்கள் ஒருகாலைக் கொருகாலை குருடாவன என மற்றுமொரு பொருடோன்றுதல்காண்க. இங்ஙனமிருந்தும் தலைமைநாடாதெய்திப் பழுதில் செய்யுளை உலகினர் ஒதியுணர்ந்துய்வான் வரைந்தனர்; இவ்வுட்கிடையுணரர்க்கு இச்செயலார் புகழ்ச்சிவிருப்பர் போலினும், 'இகழ்ச்சி யறியா என்பணிவானே' என்பதனால் அஃதிலர் என்பது தெரித்தவாறு காண்க. முறி - தளிர்மாம்.

உ௫. தொடர்பு ஒன்று எடுதானும் அழல்வீழ்ந்து கரியாய்விடாமல் எழுந்து கரியாய் இதழியோன்சீர்மொழியும் எனக்கூட்டுக. தொடர்பு - திருப்பதிகம். சீர் - பரத்துவம். கரி - சான்று. எழுதல்-முன்னையினும் பசந்து விளக்கமடைதல்.

உ௬. பூர்வம் வழிபட்டிருப்பாரேல் மாநிலத்துதித்து மயங்கி யழாராகலின் உழல்வாரெல்லாம் திருநாவுக்கரசினை வழிபடுதல் பெறுகிலரேயென்பது. வழிபடுதல் சொல்லெச்சம்; "பெற்றூற்பெறிற்பெறுவர்" என்னுந் திருக்குறளிற்போல. பட்டார் திருநாவுக்கரசினைப் பெறுதலே ஆவர் என லுமொன்று. நடைவாய்ப் பிணம் - வினைத்தொகை. நச்சு உரகமென்க. நச்சங்குலைபுமாம்.

உ௭. வரதன் - வரத்தைக் கொடுப்பவன். ஆற்றிடுபான் குளத்துவரவும், செங்கற் செம்பொளுகவும் பாடும் பரிசை அறிந்து வைத்தலின்றி இயற்றலின், ஆவலுடையனல்லே நென்பார் பரிசுசித்திக்கப் பகர்வாயென்றது பரிசுபகர்வாயென்றார். பரிசு - அருட்டன்மை.

உ௮. நீ அழுங்கி உருகிநிற்பை, பேயென் கவலைதீர்த்தேன், ஆதலால், என்பது ஏது. பொருளின் தெளிவறிந்தே நென்பது பிரதிக்கை. செஞ்சொல்திருக்குறள். தேற்றம் ஈறுகுறைந்தது.

உ௯. சில்பலி - சிறுபலி. ஆனேறி பெயர் பலிக்கென்றென்பது உள்ளபடி பலிக்குச் சென்றதன் நென்பதும், யாண்டுப் பெற்றானென்பதும், யாண்டும் பெற்றிலனென்பதும் படநின்றன - பெறுதல் அதன் காரியமாகிய ஈதலையு முணர்த்திற்று. வெள்ளைமணி - ஆகுபெயர். அகரம் தலைமைச்சுட்டு. இது கிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதற்கு.

௯௦. பெறின், உன்னைப்பெற்றவர் போல உன்னையொத்த புதல்வினைப் பெறுதலும், உதிப்பின் உன்னைப் போல ஒரு புதல்வனாகி யுதித்தலுமே சிறந்தன என்பது. கண்டாய் - முன்னிலையசை.

௯௧. வான் அமுதம் பாவாகப் பொழிந்த நம்பியெனவும், தருமதேவதையைப் பொருதுஞ் சேவாகவுடைய தேவன் எனவுங்கொள்க. வான் அமு

உசுஅ நால்வர் நான்மணிமாலைக் குறிப்புரை

தம் - பாழுத்தி; அது, ஈண்டு அதன் சாதனங்களின்மேற்று. காவாய்ப் பயந்த - கற்பகதருவைப்போல வேண்டிற்றுதலிய மாவாய்ப் பிறக்கும் - இக்கலியுக முடிவிற்கு திரையாயுசிக்கும்.

நஉ. தேக்கு என்பது இங்கு, உவட்டல். மதுரம் - இனிய, உறு - அடையும். திருவாசகத்தின் இனிமையுணர்ந்து பலருமோதுதலின் யாவருமோது மியற்கைத் தாதலினென்றார். திருவாசகத்தினை யோதின் முத்திகிடைக்குமென்றும், வேதமோதின் மெய்ப்பயனுன விண்ணுலகப் பயன்களே கிடைக்குமென்றுங் கூறுதலால், வேதமோதலை விட திருவாசகமே யோத்தருவது என்பதாம். நிகரில் ஆனந்தம் - சிவானந்தம். அறமென்றது அறப்பயனாகிய சுவர்க்காதிகளை.

நக. சிவிகை பரித்தார் இப்பொழுதுஞ் சிறந்த தேவராய்த் திரிகின்றாராகலான் "அறத்தாறிது" எனுந்திருக்குறளை மறுத்தாரென்க. ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். உந்துஞ்சிவிகை - இன்னவிடத்திற் செல்க வென்ற துணையானே ஆண்டுச் சேற்றுகுரிய தேவயானம். திரிகின்ற ரொன்றது திரிசுவரென்றார். விழாவில் இப்பொழுது பரித்தாரும் தேவராவரென்ப தறிவித்தற்கு.

நசு. உனக்கே மிளிர்ந்தருமென இயையும். இழந்து பெற்றார்க்கே நன்கு விளங்கு மென்பது. வருஞ்சைவ நலம் - சின்னாகன்று பின்னர்ச் சேர்ந்த அச்சைவத்தின் சிறப்பு. கூர்ந்து மிளிர் தரும் என்பதனை நாவுக்கடையாக்கிச் சைவநலம் வரும் என்றலுமாம்.

நடு. இருவரையும் தாமவாவிய வாசனையகலத் திரோபவித்து இங்ஙனஞ் சேர்த்தினரேனும் அவ்வின்பத்தைச் சிறின்பமாக நுகராது திருவடிப் பேரின்பமாக நுகர்ந்தனரென்பது. மகிழடி - மகிழ்ச்சியைப் பயக்குந் திருவடி, மகிழ்மரத்தடி என இரட்டுறமொழிக். இருத்தல் - கைலைக்

கண் வதிதல். இது சிந்தாஸ்துதியாகவும் கிற்பதோர்க்.

நசு. வல்லார்க்கே தருகுவென இயையும். தற்போதமிழந்து இறைவர் பணியினின்றாராகலின் இவ்வைவழி படுவார்க்கு அவ்விறைவரே முத்தியளிப்பரென்பது. கடிவு - நீக்கம்.

நஎ. வல்லாரென்பது வல்லுநரையும் வல்லுனரல்லாரையும்; ஒருருள மென்பது - ஒப்பிகந்த ஞானத்தையும் வைராக்கிய ஞானத்தையும் சுட்டி இரட்டுற மொழிதலாய் நின்றன. ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை.

நஅ. தவம் - சரியையாதிகள். புனல் ஊனாக நுகர்வு அற்ற னும் அலன் என உம்மை பிரித்துக் கூட்டுக. இப்பாட்டால், இறைவன் பெயரைக் கூறுவிட னும் அவன் அடியவர் பெயரைக்கூறினாலே அழியாப் பதம் பெறலாம் என்பதையறிக. அடியவர் பெயர் கூறுவது ஆண்டவன் பெயரைக் கூறியதுபோலாம். ஏனெனின் இறைவன் தொண்டருள்ளத் தொடுக்கமாதலால்.

நக. பரமயோகி வழிபடுகின்ற ரென அறிஞர் விதப்பராயின் நீர் இரு தேவிமாரோடு முயங்குவது தகுதியோ? தகுதியின்றாயினும் அவர் கிரியாசத்தியும் ஞான சத்தியுமாய்த் திகழ இறைவர்போன்று ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோகங்களை அளிக்குஞ் செயல் உமக்கும் அமைந்த அவ்வியல்புணர்ந்து வழிபடாது சிவர் போகியென உம்மைப் புகலாநிற்பதென்னை?

ச0. இப்பாவால், பூவிற்குச் சிறந்தது செந்தாமரையாதல் போல, பாவிற்குச் சிறந்தது வாதஞ்ஞர் பாவே என்பார். வார் - நீண்ட, தெய்வசிகாமணி - தெய்வங்கட்குத் தலைவன் சிவபெருமான். பூ - இங்குச் செந்தாமரைப் பூ. இது மிகுந்த அழகுடையது. இதன் அழகைக்கண்டே திருமுகன் இதில் உறைகின்றனள் என்பார் கோவை யுரையாசிரியர். பொறி - திருமுகன்,

பிச்சாடன. நவமணிமாலைக் குறிப்புரை.

பிச்சா அடனம் - பிச்சை ஏற்றல்; அடனம் - ஏற்றல்.

க. தாழ்ந்தனள்-விடையின்மையிற் கீழ்ப்பட்டாள், தோற்றவர் வென்ற வரை வணங்குதல் இயல்பாகலின் வணங்கினாள், தனக்கும் வெற்றரையென்பதுணர்ந்து தலைகுனிந்தாள், பிச்சாடனரைப் பிரியமனமின்றித் தங்கினாள். தாழ்தல் - கீழ்ப்படுதல், வணங்குதல், குனிதல், தங்குதல்.

உ. குன்ற முதுகுன்றுடையான் - அழியாதபழமலைநாதர், குன்றுகிய பழமலைநாதர். அருள் குன்றதவனுமாம்; வளங்குன்றாத முதுகுன்றுமாம். இலாதவென்கோவணத்தான் என்பது நக்கன் என்னும் பொருட்டாய்க் “கழிந்தபற்றுடை வசிட்டன்” என்றாற்போல நின்றது. இரண்டத்தனை-சிறுமையைக் குறித்தற்குக் கூறுமெண்ணளவு, இரண்டாகிய அவ்வளவு. கோடி - கொள், புதிது. என்றிட்டனள் - என்றுகூறினாள்; ஒருசொன்னீர்மைத்து; என்றுகூறிப் பிச்சையிட்டாள்.

ந. எப்பாத்திரம் - சற்பாத்திரம், அசற்பாத்திரம், பிச்சாபாத்திர முதலியன.

ச. உமை-உம்மை, உமாதேவி. வீடு-இல்லம், மோட்சம், ஆட்டி னின் பால் இது வேண்டுவைகொல்லென எனமாறுக.

ரு. தலையைக் கிள்ள மியல்பின ரென்பதோராது இவர் சொல்லை நம்பினனே இவளதறியாமை இருந்தவாறென்னையென்று சிரித்தது என்க; நகுதலை என்பது.

சு. வளைதல் - செப்தல். சக்கரம் - மட்சக்கரம், கண்ணாகிய அரம். சக்குகண். குயத்தி - குயச்சாதிப்பெண்.

தனங்கோயுடைய பெண், இளமையுடையபெண், அல்குற்றேரையுடைய பெண். குயவன் என்பதற்கும் ஏற்ற பெற்றி சிறிது விகற்பித்து இப்பொருள்கள்கொள்க. முதுகுன்று இறை இயம்ப - பழமலையார் விடைகூற, பழமலையாதர்கூற. சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையினை யுடையாள், சிறியஇடைச்சாதிப்பெண். ஓர் - அறி, ஒரு.

எ. வண்டு - வளையல். எங்கே - எமதுகரம், எமது சார்பு. செட்டிமங்கையர் தங்கட்கு என்பது இனி வைசியப் பெண்களாய்ப் பிறக்கும் இருடிபத்தினிகளாகிய தங்கட்கு எனவும் பொருடோன்ற நின்றமைகாண்க. கூடல் - புணர்தல், மதுரை.

அ. ஊருக்குள் பிச்சை - நகரத்தின்கண்பலி. மற்றொன்று இடக்கரடக்கல்; அதற்கு ஊர்-தொடை. மற்றொருவர்-உமாதேவியார், தங் கணவர். அது யாருக்குக்கிடும் - அவ்வூருக்குட் பிச்சை எவர்க்குங்கிட்டாது. சோறு நீர்கொளும்-அவ்வுண்மையைச் சொல்லுகின்றோம் நீர் ஏற்றுக்கொள்ளும், சோற்றையும் நீர் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

அதற்கு உளர் மற்றொருவர் யாருக்குக்கிடும் அது சோறும் நீர்கொளும் என்பதனை மற்றொருவர் அதற்கு உளர் யாருக்குக் கிடும் அது சோறு நீர்கொளும் என மாற்றிப் பிறர் எவர்க்குங்கிடையாது உமக்கே கிடைக்கும் அவ்வூர்க்குட் பிச்சையையும் சோற்றையும் நீர் ஏற்றருளும் எனமற்றொரு பொருளுங் கொள்க.

க. சழங்கல் - சரிதல். பகற்போது விழுங்கும் அன்னம் கொள்வாய் என்று வேண்டினன், எனவே இராப்போது மனையில் மனம் வழங்குவன் என்றான் என்பது குறிப்பெச்சம்.

பிச்சாடன நவமணிமாலைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

௨௬௮ நால்வர் நான்மணிமாலைக் குறிப்புரை

தம் - பரமுத்தி; அது, ஈண்டு அதன் சாதனங்களின்மேற்று. காவாய்ப் பயந்த - கற்பகதருவைப்போல வேண்டிற்றுதலிய மாவாய்ப் பிறக்கும் - இக்கலியுக முடிவிற்கு திரையாயுதிக்கும்.

௩௨. தேக்கு என்பது இங்கு, உவட்டல். மதரம் - இனிய, உறு - அடையும். திருவாசகத்தின் இனிமையுணர்ந்து பலருமோதுதலின் யாவருமோது மியற்கைத் தாதலினென்றார். திருவாசகத்தினை யோதின் முத்திகிடைக்குமென்றும், வேதமோதின் மெய்ப்பயனான விண்ணுலகப் பயன்களே கிடைக்குமென்றுங் கூறுதலால், வேதமோதலை விட திருவாசகமே யோதத்தருவது என்பதாம். நிகரில் ஆனந்தம் - சிவானந்தம். அறமென்றது அறப்பயனாகிய சுவர்க்காதிகளை.

௩௩. சிவிகை பரித்தார் இப்பொழுதுஞ் சிறந்த தேவராய்த் திரிகின்றாராகலான் “அறத்தாறிது” எனுந்திருக்குறளை மறுத்தாரென்க. ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். உந்துஞ்சிவிகை - இன்னவிடத்திற் செல்க வென்றதுணையானே ஆண்டுச் சேற்றுகுரிய தேவயானம். திரிகின்றாரென்து திரிகுவரென்றார். விழாவில் இப்பொழுது பரித்தாரும் தேவராவரென்பதறிவித்தற்கு.

௩௪. உனக்கே மிளிர்ந்தருமென இயையும். இழந்து பெற்றார்க்கே நன்கு விளங்கு மென்பது. வருஞ்சைவ நலம் - சின்னாகன்று பின்னர்ச் சேர்ந்த அச்சைவத்தின் சிறப்பு. கூர்ந்து மிளிர்ந்தும் என்பதனை நாவுக்கடையாக்கிச் சைவநலம் வரும் என்றலுமாம்.

௩௫. இருவரையும் தாமவாலிய வாசனையகலத் திரோபலித்து இங்ஙனஞ் சேர்த்தினாரேனும் அவ்வின்பத்தைச் சிற்றின்பமாக துகராத திருவடிப் பேரின்பமாக துகர்ந்தனரென்பது. மகிழடி - மகிழ்ச்சியைப் பயக்குந் திருவடி, மகிழ்மரத்தடி என இரட்டெறமொழிச். இருத்தல் - கைலைக்

கண் வதிதல். இது கிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதோர்க.

௩௬. வல்லார்க்கே தருகுவென இயையும். தற்போதமிழந்து இறைவர் பணியினின்றாராகலின் இவரைவழிபடுவார்க்கு அவ்விறைவரே முத்தியளிப்பரென்பது. கடிவு - நீக்கம்.

௩௭. வல்லாரென்பது வல்லுநரையும் வல்லுநரல்லாரையும்; ஒருஞானமென்பது - ஒப்பிகந்த ஞானத்தையும் வைராக்கிய ஞானத்தையும் சுட்டி இரட்டெற மொழிதலாய் நின்றன. ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை.

௩௮. தவம் - சரியையாதிகள். புனல் ஊணை நுகர்வு அற்றனும் அலன் என உம்மை பிரித்துக் கூட்டுக. இப்பாட்டால், இறைவன் பெயரைக் கூறாவிடினும் அவன் அடியவர் பெயரைக்கூறினாலே அழியாப் பதம் பெறலாம் என்பதையறிக. அடியவர் பெயர் கூறுவது ஆண்டவன் பெயரைக் கூறியதுபோலாம். ஏனெனின் இறைவன் தொண்டருள்ளத் தொடுக்கமாதலால்.

௩௯. பரமயோகி வழிபடுகின்றாரென அறிஞர் விதப்பராயின் நீர் இரு தேவியாரோடு முயங்குவது தகுதியோ? தகுதியின்றாயினும் அவர் கிரியாசத்தியும் ஞான சத்தியுமாய்த் திகழ இறைவர்போன்று ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோகுகளை அளிக்குஞ் செயல் உமக்கும் அமைந்த அவ்வியல்புணர்ந்து வழிபடாது சிலர் போகியென உம்மைப் புகலாநிற்பதென்னை?

௪௦. இப்பாவால், பூவிற்கு சிறந்தது செந்தாமரையாதல் போல, பாவிற்கு சிறந்தது வாதஞ்ஞர் பாவே என்பார். வார் - நீண்ட, தெய்வசிகாமணி - தெய்வங்கட்குத் தலைவன் சிவபெருமான். பூ - இங்குச் செந்தாமரைப் பூ. இது மிகுந்த அழகுடையது. இதன் அழகைக்கண்டே திருமகள் இதில் உறைகின்றனள் என்பார் கோவை யுரையாசிரியர். பொறி - திருமகள்,

பிஷாடன. நவமணிமாலைக் குறிப்புகரை.

பிஷா அடனம் - பிச்சை ஏற்றல்; அடனம் - ஏற்றல்.

க. தாழ்ந்தனள்-விடை யின்மையிற் கீழ்ப்பட்டாள், தோற்றவர் வென்ற வரை வணங்குதல் இயல்பாகலின் வணங்கினாள், தனக்கும் வெற்றரையென்பதுணர்ந்து தலைகுனிந்தாள், பிட்சாடனரைப் பிரியமனமின்றித் தங்கினாள். தாழ்தல் - கீழ்ப்படுதல், வணங்குதல், குனிதல், தங்குதல்.

உ. குன்ற முதுகுன்றுடையான் - அழியாதபழமலைநாதர், குன்றாகிய பழமலைநாதர். அருள் குன்றதவனுமாம்; வளங்குன்றாத முதுகுன்றுமாம். இலாதவெண்கோவணத்தான் என்பது நக்கன் என்னும் பொருட்டாய்க் “கழிந்தபற்றுடை வசிட்டன்” என்றாற்போல நின்றது. இரண்டத்தனை-சிறுமையைக் குறித்தற்குக் கூறுமெண்ணளவு, இரண்டாகிய அவ்வளவு. கோடி - கொள், புதிது. என்றிட்டனள் - என்றுகூறினாள்; ஒருசொன்னீர்மைத்து; என்றுகூறிப் பிச்சையிட்டாள்.

ங. எப்பாத்திரம் - சற்பாத்திரம், அசற்பாத்திரம், பிட்சாபாத்திர முதலியன.

ச. உமை-உம்மை, உமாதேவி. வீடு-இல்லம், மோட்சம், ஆட்டி னின் பால் இது வேண்டுவைகொல்லென எனமாறுக.

டு. தலையைக் கிள்ளு மியல்பினரென்பதோராத இவர் சொல்லை நம்பினளே இவளதறியாமை இருந்தவாறென்னெயென்று சிரித்தது என்க; நகுதலை என்பது.

கூ. வளைதல் - செய்தல், சக்கரம் - மட்சக்கரம், கண்ணாகிய அரம். சக்குகண். குயத்தி - குயச்சாதிப்பெண்.

தனங்கனையுடைய பெண், இளமையுடையபெண், அல்குற்றேரையுடைய பெண். குயவன் என்பதற்கும் ஏற்ற பெற்றி சிறிது விகற்பித்து இப்பொருள்கள்கொள்க. முதுகுன்று இறை இயம்ப - பழமலையார் விடைகூற, பழமலைநாதர்கூற. சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையினை யுடையாள், சிறியஇடைச்சாதிப்பெண். ஓர் - அறி, ஒரு.

எ. வண்டு - வளையல். எங்கே - எமதுகரம், எமது சார்பு. செட்டிமங்கையர் தங்கட்கு என்பது இனி வைசியப் பெண்களாய்ப் பிறக்கும் இருடிபத்தினிகளாகிய தங்கட்கு எனவும் பொருடோன்ற நின்றமைகாண்க. கூடல் - புணர்தல், மதுரை.

அ. ஊருக்குள் பிச்சை - நகரத்தின் கண்பலி. மற்றொன்று இடக்கரடக்கல்; அதற்கு ஊர்-தொடை, மற்றொருவர்-உமாதேவியார், தங்கணவர். அது யாருக்குக்கிடும் - அவ்வுருக்குட்பிச்சை எவர்க்குக்கிட்டாது. சோறு நீர்கொளும்-அவ்வுண்மையைச் சொல்லுகின்றோம் நீர் ஏற்றுக்கொள்ளும், சோற்றையும் நீர் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

அதற்கு உளர் மற்றொருவர் யாருக்குக்கிடும் அது சோறும் நீர்கொளும் என்பதனை மற்றொருவர் அதற்கு உளர் யாருக்குக் கிடும் அது சோறு நீர்கொளும் என மாற்றிப் பிறர் எவர்க்குங்கிடையாது உமக்கே கிடைக்கும் அவ்வுருக்குட்பிச்சையையும் சோற்றையும் நீர் ஏற்றருளும் எனமற்றொரு பொருளுங் கொள்க.

கூ. சழங்கல் - சரிதல். பகற்போது விழுங்கும் அன்னம் கொள்வாய் என்று வேண்டினள், எனவே இராப்போது மனையில் மனம் வழங்குவன் என்றான் என்பது குறிப்பெச்சம்.

பிஷாடன நவமணிமாலைக் குறிப்புகரை முற்றிற்று.

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தக் குறிப்புரை.

க. ஊடறணியுமாறு தேவியைப் பெருமான் வணங்குங்கால் தேவிமு காம்புய மலர்தலின் அவரைக் கொடியாக உருவகஞ் செய்தார். முழுமணி - இலக்கண முற்றுமமைந்த நீலமணி. கனல்மழு - வினைத்தொகை; கனலும் மழுவும் என உம்மைத் தொகையுமாம். சிலம்பு - மலை. தினமணி - சூரியன். மாசணம் ஆய்-பெரும்பாம்பு போன்று. ஆதல் - உவமவுருபிடைச் சொல்.

உ. வரைகழையென மாற்றுக். உருத்திரைந்து - உருவந்திரைந்து, உருத்து இரைந்து என்க.

ங. தடுத்தல் - வென்று உரிகவர்த லின்மேற்று. உரிபோர்த் தடுத்தவெ னப் பாடங்கொண்டு கண்ணழிக்கில் மோனை நயமின்மை தேர்க். இம் மணி முத்தநதி எலும்பிடப்படுமென்று தானும் எலும்பையணியும் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய நதியாகி இந்நதி போலவே அன்னங்கொண்டு மெய் வெளுப்ப இருத்தலால் அக்கங்கையை இகழ்ந்து இயம்பும் கீழ்மையொன்றும் இல்லை யென்பீராயின் (கீழ்மையடை யாமை மாத்திரத்தானே) இதன்குணம் அதற்குக் கிடைக்குமோவெனக் கூறும் படி கிளர்ந்தியென்க. அணிதல் - இடப்படுதல். அன்னம் - பிண்டமும், அன்னப் பறவையுமாம். இதன் குணம் சிதசாரூப மளித்தலாதியன. இருந்து- வினையெச்சத்திரிபு.

ச. கொச்சை - சீர்காழியையும், திருத்தமுறச் சொல்லையும்; எட்டி - எட்டிமரத்தையும், தாலியென்னு மெச் சத்தையும்; திகிரி - மூங்கிலையும், சக் கரத்தையும்; வாங்குதிரை - வளைந்த திரையையும், தாவுங்குதிரையையும்; கொடுமரம் - வலிய மரத்தையும், வில் லையும் உணர்த்தின.

ரு. மலம் மாயை தவிடு உமி என் பன் நிரணிறை. பாகம் - மலப்பிபாகத்

பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

தையும், சமைத்தலையும்; அருத்தல் - சீவபோத முளைத்தெழாது அர்ப்பித் தலையும், உண்பித்தலையுங் குறித்தன.

சு. விருத்தகிரிக்கண் மாய்வனவா கிய உயிர்கள் பெறுஞ்செயலால் நாடிந் தும் மூர்க்கு நவின்ற அம்முறையே நீவிருள்ளீர்; ஆகலின், எவ்வுயிர்க்கும் நீவிர் தந்தையுந்தாயும் அல்லீர்; என நிந்தாஸ்துதியின் வைத்து அத்தலத்தி லருளுமாறு நிகழ்த்தியவாறு. ஒருவ னென்றது சன்னமுனிவரை.

எ. பாய்சருட்டல் பாரகடலொலி யினும் இவ்வொலி மிக்கிருத்தலா லென்க.

அ. கொடுத்து - பழமலைநாதராத் கொடுக்கப்பெற்று. குளத்தினிற்கொ டுத்தது எனஇயையும். குளமென்பது- நெற்றியையும் கமலாலயதீர்த்தத்தையு ம் சுட்டியது. நெற்றியிற் கண்தரு தல் - சிவசாரூபமளித்தல்.

கூ. கொள்ளல் - ஏற்றல். ஆடல வாகி இங்கு இதன்கண் அடையா ஆடி அமர்வுறவெனவும், கெண்டை குதிப்ப எனவும் இயையும்.

க0. புலி மானைத்தொழுது மருவி யிருத்தலால் அம்மான் தன்தினமாகிய பசுக்கள் தன்பாங்கரடைந்து தன்னால் அப்புலியைப் பயமற எய்தப்பெற்றதா யிற்று என்றறிந்து அப்பசுக்களெல் லாம் அம்மானால் அப்புலியை அடை யப்பெறுகின்றன வென்றது, திருவ ருட் சத்தியானே ஆன்மாக்கள் சிவத் தையடைய வேண்டுமென்னும் சித் தாந்தநோக்கி யென்க. தனதென்றது சத்தியையும், சாதிகளென்றது ஆன் மாக்களையுமாம். தேவியார்முன் கங்கை யின் பெயரையுஞ் சொல்லாத கடவுள், அத்தேவியார்க்கு எனது புகழை எடுத் துக் கிளக்குமென்று ஆரவாரித்து அக் கங்கைபோலத் தான்மறையாது வெளிப்பட்டு விளங்கும் இந்நதியென் றலும்அத்தலமான்மியங் குறித்தென்க.

பெரியநாயகியம்மை

கவித்துறைக் குறிப்புரை.

க. இறமாப்பனென அரன்
அனைப் பெறவுற்றனை என்க.

உ. இருத்தி அகற்றுமென இயை
யும். செஞ்சிலை - ஈண்டு அம்மி. மதி -
அறிவு, சந்திரன்.

ங. புனலும் முக்காற்பொறுக்கும்
வழக்குண்மையின் இழை பொறுத்த
லாதியனவும் புலவரால் பொறையெனக்
கூறப்படினும் அவை பொறை
யன்று; இப்பிழை பொறுத்ததே நற்
பொறையென்பது. மழை - குளிர்ச்சி.

ச. பொய்யன் றென்பதற்குப்
பொய்யல்லை யாம்படியென்க; யான்
சொல்வது பொய்யல்வ் என்றலுமாம்.

ரு. வணங்கில் சுற்றும் கிழிக்கும்
படும் ஆகலின் பின்வாங்கி நில் என்ற
படி. கல் - மேரு.

சு. முதிர்வேனிலில் என்பது தாப்
பிசையாய்கின்றது.

எ. உடன் சொல்லாமைமால் நின்
போல அருளாளர் இலரென்றுகூறச்
செய்தனை என்பது.

அ. செச்சைமலர் புரைவானோடு
சொல் என்க.

கஃ. கதை யான்கூறுவேன்; அதற்
குக் காரணம் எனக்கு விளக்குக என்
பது. ஏதுவென்பதற்கு எப்பொரு
ளைனும் ஒன்று.

கக. முலைவிலை - பரிசுத்தொகை.

கஉ. பெண்ணெழித்ததென்பது -
மக்களென்னும் பொது மொழி ஆண்
பாலையே உணர்த்திற்றென்பது. என்
பாரொடு சொல்பவர் நாணவென
இயையும். தான் - முயற்சி.

கங. ஏது வென்பது காரணப்பெய
ரெனவும், எவ்வாறெய்திற்றெனவும்
பொருள்படும். இச்செய்யுள் சிலை
வை.

கச. விழியினை - சூரிய சந்திர
நேத்திரங்கள்.

கரு. கிள்ளையென்பது பிள்ளை
யென்பதற்கியைய இணைந்துவருமொ
ழியாய்க் கிளியையுமுணர்த்திற்று.

கஎ. கணவரளித்தது கொண்டு
அறம் வளர்ப்பார்க்கே கற்புமாட்சியுரித்
தென்பது தூற்றுணிபாகலின் மனை
மாட்சியெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு
மாட்சியெனவும், அஃகியற்றார்க்கு எங்
ஙனமெய்து மென்பார் பினைமாட்சி
யார்க்குண்டெனவுங் கூறினார்.

கஅ. முன் பதிமெலெதிரந்தவென
வும், உனது நடு செங்கரும்போ இது
பிடியு ளடங்கியதென் சொல் எனவுங்
கூட்டுக. சிலைபோதல் - சிலையிற்தேர்
தல். நடு - இடை.

கக. தோளி - வினைக்குறிப்புப்பெ
யர். அழுமாறு நங்கனவர்தலையும் இவ்
வாறாங்கொலென்னும் ஏக்கத்தா
லென்க.

பெரியநாயகியம்மை கவித்துறைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

நன்னெறிக் குறிப்புரை.

க. பூங்கை துன்றுசுவையை நா
விற்கு நயந்துதவும்; அது தன்னைப்
புகழ்வோ புகழ்த்தற்கன்று என்பது.

உ. பிறிது - ஈண்டுக் கொடிதென்
னும் பொருட்டு. நல்லோன் - சாக்கிய
நாயனார். கருப்பு - கரும்பு; மகரம் பகர
மானது வலித்தல் விகாரம்.

ஈ. உரியவர் - நட்புடையவர், உற
வினருமாம். ஒன்றை ஒருவரிடமிருந்து
பெற்றேண்டுமானால், அவர்க்கு உரிய
வர் மூலமாகப் பெற்றேண்டும்.

ச. பேறு - செல்வம். பெய்யா -
பெய்து.

இ. திண்மை - வலிவு. நொய்து -
சிறுமை, இங்கு அற்பமாம்.

சு. எண்ணிரண்டுசிலையும் எனக்
கூட்டுக. கணவனும் மனைவியும் ஒரு
வேலையை ஒத்துச் செய்யவேண்டும்.

எ. முனிக்கரசு-ஈண்டு அநத்தியர்;
இவரைச் சிவபெருமான் தம்மை ஒத்த
வராக விதந்த சிறப்புடைமையி
னென்க.

அ. கவர்ந்து-வயப்படுத்திக்கொண்டு.
ஒங்கு - மேன்மேல் உயருகின்ற; இங்
குப் பெருகுகின்ற.

க. விரவலரை ஐ அச்சப்பொரு
ளின் வந்த இரண்டனுருபு. கட்செலி-
பாம்பு; இது கண்களையே செலிகளா
கக் கொண்டது; அதனால் இப்பெயர்
பெற்றது.

கௌ. கறை - மாகு; களங்கம். நல்
லோர் நிலாவைப்போலத்தங்கட்குள்
வளவு துன்பமிருந்தாலும் அதனைக்
கருதாது பிறர் துன்பத்தை நீக்குவர்.

கக. புலன்கள் ஐந்தாவன: மெய்,
வாய், கண், மூக்குச், செவி என்பன.
இவைகளால் அறியப்படுவன, ஊறு,
சுவை, உருவம், நாற்றம், ஓசை ஆவன
வாம். அற்பர்கள் புலன்கள் வழிப்பட்ட
தத் துன்பப்படுவர், உண்மையறிவு
வாய்ந்தவர்கள் அவைகளால் துன்பப்
படார்.

கஉ. ஒன்பான் வாயில் - ஒன்பது
துவாரம்; புதுமை - அற்புதம், இங்கு
வியக்கத்தகுவது. சீதம் - குளிர்ச்சி.

கங. சுருக்கம் - குறைவு; கலை-நில
வொளி வளர்ந்தும் குறைந்தும் தோன்
றும் நிலா. தன் கலைக்கேற்ப ஒளி தரு
வதுபோல் மேலான அறிவுடையவர்
கள் தம்மிடத்துள்ள பொருளுக்கேற்ற
படி பிறர்க்கு உதவுவர்.

கச. தொலையா-அழியாத, செருக்கு-
ஆணவ முனைப்பு. அதைக் கர்வம்
என்பர். கோதை - இங்குப், பூமலை;
ஈர்க்கோதை என்பது குளிர்த் பூ
மலை.

கடு. மொழியிலார் - ஊமைகள்;
முது - பழைய.

கசு. செல்வர் - இங்கே, போய்.

கஎ. ஈகை - கொடுத்தல்; தொடி,
தொடுக்கப்படுவது தொடி. அஃகிங்கு
விரையல். அஃது அன்மொழித்தொ
கையாய் வளையலையணிந்த பெண்ணை
புணர்த்தி நின்றது. அரம்பை-வாழை.

கஅ. இரு - இங்கே, பெரிய. உல
கம்-இங்கே, உலகத்திலுள்ளவர்களை.
கதிர் - நிலா.

கக. உறீஇ - அடைந்து; சொல்
லிசையளபெடை.

உௌ. இழுது-வெண்ணெய். மண்டு-
நெருங்கிய.

உக. சுரரீர் - ஆகாயகங்கை.

உச. சேக்கை - மெத்தை.

உரு. நொய்து - இங்கே இலேசு.

ஈசு. முளி - உலர்ந்த;

ஈஎ. பிணர் - சேர்ந்த, நெருங்கிய.

ஈக. உற்று-அடைந்த, உழி-இடம்.

சௌ. புனை - அணி, புனையா-அணி
யாத. பொன் அணியணிந்த பிற உறுப்
புக்கள் கண்ணுக்கொப்பாகாததுபோல
பொன்னணியணிந்த அரசர்கள் புல
வர்கட்கொப்பாகார். மன்னும் - நிலை
பெற்ற.

திருவெங்கைக்கோவைக் குறிப்புரை.

(காப்பு.) கோவை-கோவையென்னும் தூயையும், கோவைக்கொடியையும்; கொம்பர் - கொம்பையுடைய யானைமுகக் கடவுளையும், அர் இயதி பெற்ற கொம்பையு முணர்த்தலின் சிலேடை.

க. முகமாகிய தாமரை முதலியன கொண்டு எதிர்ப்பட்டதென்க.

உ. பெண்ணே டிருக்கும்பொழுது கண்ணே டிருக்கும் முகம்போல்வதாகிய இடம், மண்ணுதியவற்றுள் எதுவோ அது கண்டிலம் என்பது. அவனிமங்கை வரையாமங்கை திருமங்கை தேவமங்கை நீராமங்கையென்பவருள் எம்மங்கையோவென்பான் அவரவரிடஞ்சுட்டி ஐயுற்றவாறு. பிற்கியதும் இது.

ங. சிலை - வில், நறு-அழகிய. முலையும் கண்ணும் முகமுங் கூறுதலான், முறையே மலைமகளோ, கடல்மகளோ அன்றி மலர்மகளோவென ஐயப்பட்டவாறாயிற்று.

ச. நம்படியே சுமவாநின்று நண்ணியமை காட்டியது என்க. படி - இப் பூவுலகம்.

ரு. இது (க0கக) ஆவது திருக்குறளின் கருத்தது. (இருநோக்).

சு. இது (க0ருக) ஆவது திருக்குறளின் கருத்தது. (இரக்க.)

எ. நிக்கிரகம்போல் அநுக்கிரகமும் புரிகவென்பது.

அ. வார் கள் என்பதை கள் வார் என மாற்றுக. கள் வார் - தேனெழுதுகின்ற. கண்ணுக்குப் பகையாவது மலர், அது கண்ணை யொத்திருத்தலால் “கண் பகைத்துநின்ற வாரக்கட் பூ” என்றார் என்க.

க. மை-கருமை. மதுகரம் - வண்டுகள். செய் - இங்கே, வகிர்ந்த.

க0. காகதாலியம் ஒரு நியாயம்; இது காக்கையேறப் பனம்பழம் விழுந்ததென்பது. இதனை அறிந்திலிரோ என்றபடி.

கக. பொருளை - தாயிரபரணிந்தி.

கஉ. உதவுதற்கே பொன்மலையை வளைத்தது; அல்லாமல் மலையை விலக்குதல் யாண்டையதென்பது.

கங. காந்தருவ மணம் புரிதற்கு இடம் உற்று அமைந்தது என்பது. கணி-வேங்கைமரம்.

கச. மிகல்-மிகை. புரந்தவன்-சிபிச்சக்கரவர்த்தி. அயல் படர்ந்தேறல் - தனங்களிலணியப்பட்டுப் பரவி நிலவல்.

கரு. உன்றனைப்போலப் புதைப்பது கதையாலும் அறிந்திலம் என்க. இத்துறை நானிக் கண்புதைத்த லெனவும் படிம்.

கசு. இம் மலையரண் கிடைக்கின் மதனைவெல்லலாம் என்பது.

கஎ. சம் தாபம் - பிறவிவெப்பம்.

கஅ. புல் - புல்லுணவு. அருந்தவம் குறைவின்றித் தோன்றும் என்பது. முகாம்புயத்துக்கு என உருபு விரிக்க.

கக. தனி - தனக்கு ஒப்பில்லாத, பனி - குளிர்ச்சி, பரிவு-இரக்கம். வான் - ஒளி, மதி - இங்கே சந்திரன். இவன் புன்முறுவல் காமக்கடலைக் கடப்பதற்குப் புணையயிற்றும். அம் முறுவல் பரிவொடு தோன்றுதலின் அவ்வாறாயிற்றென்க.

உ0. குவடு - உச்சி, அங்கை என்பதை அகம் கை எனப்பிரிக்க. அங்கை என்பது உள்ளங்கை. வாரி - கடல்.

உக. ஐந்திந்திரியங்களும் இன்பமெல்லார் துய்த்தன என்க.

உஉ. தாழ்-தொங்குகின்ற. சந்திரன் கலைகுறைந்தாலும் அன்றி வளர்ந்தாலும் இவள் முகத்துக் கொவ்வாது என்பதாம். இதனால் இவளது நலம் பாராட்டலாயிற்று.

உஈ. வரை - இங்கே மலை. இது மூங்கில் வளரப்பெறுதலால் இப்பெயர் பெற்றது.

உச. நிலவு - ஈண்டு முறுவலொளி. ஆவி - தடாகம்.

உரு. சதாகதி - காற்று.

உசு. கைம் மா-கையிலுள்ள மான்.

உஎ. லிம்மி - பருத்து. குறுகுவன்-வருவேன்.

உஅ. பழனம்-வயல். அது சார்ந்த இடமுங் கொள்க.

உக. மொழிமாற்றுப் பொருள் கோள் - என்னவகைப் பொருள்கோளில் ஒன்று; அது அவ்வவ்விடங்கட்கியைய மொழிகளை மாற்றிப் பொருள் கொள்வது. வழி - முறைமை.

ஈ௦. புடை - பக்கம். வெற்பு - மிக உயர்ந்த மலை.

ஈக. இடைமிடித்தார் அன்னம்பிடி என்பன சிலேஷை.

ஈஉ. பாயவெள்ளம் - பயவெள்ளம்; ஈண்டுப் பாற்கடல்.

ஈஈ. சேவை-இடபத்தை. சிலம்பு-மலை. இது தெரொலித்தலால் இப்பெயர்பெற்றது. பூவை-நாகணவாய்ப்புள். உருத்த-வென்ற. முகாம்புயம்-முகம் அம்புயம்; முகமாகிய தாமரை. பொறி- அறிவு.

ஈச. தாமரையும் மதியும் ஒளியிழத்தலைக் கண்டவர் உவமியார்: காணாதவரே முகத்துக்கு உவமிப்பரென்பது.

ஈரு. உற வாழிய என்க.

ஈசு. புயல் கரவு-மேகமாகிய முதலை.

ஈஎ. ஒருவன் என்றது எலேலசிங்கரை.

ஈஅ. அங்கம் - எலும்பு. வங்கம் - மரக்கலங்கள்; கப்பல். தரளம் - முத்து.

ஈக. அவசம் - பரவசம்.

சக. போலவும் போலவும் உனை நோக்கிற்கும் என்க.

சஉ. போல் வெல்ல வலியில்லை என்க. வன்னி - கிளி.

சச. மலை பணி அரி வில் நாண் களை என்பனவும், சிலை குணம் களை வேழம் சுரும்பு அலர் என்பனவும் நிரளிறை. வந்த ணண்பா என னும் பாடத்திற்கு மொய்குழல் வந்தன் என்க; வந்தனன் எனற்பாலது ஈண்டு அன் சாரியை தொக்கு நின்றதென்க.

சரு. பொகிந்து - சூடி. மேதை-அறிவுகொடுத்தற்குரிய.

சசு. நஞ்சுவந்தோன் - சிவபெருமான். உவத்தல் - இங்கு விரும்பியுண்ணுதல்.

சஎ. பெண்டு - பெண்.

சக. முகை - ஈண்டுத் தனம்.

ஈக. அகம் - மனம், வீடு. திட்டி - கண், துழைவாயில். வேழம் - யானை போலுந் தனம், யானை.

ஈசு. தனத்தார் இடை இறையவன் என்பன சிலேடை.

ஈஈ. சங்கம்-சங்கு, கூட்டம். அன்னம்- அன்னப்புள், உணவு. தாள் - தண்டு, கால்.

ஈசு. சங்கேதம் - நியமம்.

ஈரு. தார் - பூவரும்பு.

ஈசு. கொற்றி-துர்க்கை, உடைந்த-தோற்ற.

எ௦. புணர்ச்சியினெய்திய வேற்ற முகு சுட்டிக் தலைவியைத் தெய்வமகளாகக் கூறியவாறு, எண் ஊடு-எண்ணுதலில்.

எஈ. கலைபோல் நொந்தேனென இயையும்.

எச. குளிர உரையீர் என்க.

௭௭. என்னையென்பது இன்ன தென்பதுபட நிற்குமொழி.

அ௦. கான் ஐ கலை - காட்டிலுள்ள அழகிய ஆண்மான்.

அ௨. எனதம்பு பாயக் கலைதுள்ளி வந்ததெனத் தலைமகன் சாற்றியும் இவர் மாந்தழையால் எய்தாரெனப் பாங்கி பகர்ந்தது கையில் அம்பின்றித் தழைகொண்டு சார்ந்தமையினென்க.

அ௩. எல்லாம் கண்களே தெரிவிக்கும் என்பது.

அ௫. பொய் - பொய்ப்பொருள்கள். புனடுவின் வம்மேவுறும் அது - புவனம். சும்மேல் வரும் வீளை - குவளை.

அ௮. பொய் - பொய்ப்பொருள்.

௧௦. ஊழ் ஒளி-வெயிலேவிரிக்குஞ் சூரியன்.

௧௧. வீ-வண்டுகள். தொடை-இங்கே பூமாலை.

௧௩. வெங்கைவாணர்க்கு மழு இலையேல் கவர்வம்; அகப்படின அதிலுள்ள மான்பொருட்டு மதி கீள்வேம் என்க.

௧௪. கொங்கையே அறியாமையறிந்ததென்றது இடைவருத்தம் நோக்காமையின் என்க.

௧௫. உலகவழக்குரை பொய்சொன்னவாய்க்குப் போசனமுங் கிட்டாதென்பது.

௧௭. கண்டாதினன சிலேடை.

௧௧. அத்தி என்பது ஒருவகைமரம். மால் - ஆசை.

௧௦௨. தாள்முறித்தல் - (கனத்தால் இடைவருந்தாவாறு) காம்பு களைதல்.

௧௦௪. பாவாக்கி - பாவையருளும் வாக்கினர்; (ஆளுடைய பிள்ளையார்.) ஆண்பனை பெண்பனையாக என்க.

௧௦௭. மணிமேகலைநூல் - மணிகள்கோத்த மேகலையணிந்த நூல்போலும் இடை; மணிமேகலையென்னும் நூல். சிந்தாமணி-குன்றத் தண்மணி; சிந்தா

மணியென்னும் நூல். திருக்கோவை-அழகியகண்ணை; திருக்கோவை யென்னும் நூல். கோ - கண். உரை - வார்த்தை; மேற்படி சிந்தாமணி திருக்கோவைகளின் உரை என்றிங்ஙனங்கொள்க.

௧௧௦. கருங்கட்குடம் - கரிய குசு கத்தையுடைய குடம் போலுந் தன்ம்; கரிய கள்ளையுடைய குடம் என்க. தாலம் - பனைமடன்மா; ஆகுபெயர்.

௧௧௧. பொடித்தல் - அரும்புதல்.

௧௧௫. கற்று - கன்று ஆ. வலித்தல் விகாரம் பெற்றுக் கற்றா என நின்றது.

௧௧௮. நில பிறை - நிலவைப் பரப்புப் பிறை. தழை இட்டால் வளர்ந்தெழும் என்க.

௧௨௧. திருமகளுக்கு உறைவிடமாகிய யாண்டும் பரவும் வல்லகோலாதிபதியத்திற்குத் தகுதிபூண்ட அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்னும் அரசரமைத்த ஆலய மூலஸ்தானத்திற்குப் பழமலைநாதரெழுந்தருளினர் என்னும் இது, தலைவி நாணல் நேரே உடன் பாடுகூறாது குறிப்பார் கூறியவாரும். இதனுள்ளுறை:—அவரன்பு காரணமாகப் பழமலைநாத ரெழுந்தருளியாங்குத் தலைவரும் எனாதனபுகாரணமாக அகப்பகுதிநாடிப் போந்தனரென்பது; அகப்பகுதி - அகத்தேநிகழும் காம இன்பத்திறம். வல்லகோலாதிபதியென்பது, அண்ணாமலை ரெட்டியார்பரைம்பரைக்குரிய பட்டப்பெயர். இவராலயம் வகுத்தது வெங்கையுலாவிற்காண்க.

௧௨௨. மாற்றி-போக்குதலையுடைய பெருமான்.

௧௨௪. சூல் இலை - கருப்பமில்லை.

௧௨௬. வரையினவர் ஆளுரென இயையும்.

௧௨௭. நந்தா-கெடாத. சந்தாடவி-சந்தம் அடவி; சந்தனக்காடு.

க௨அ. சேரனை மதிமானென்றது
மடலேறுதற்குரிய பனைமாலையைத்
தனக்குரித்தாகக் கொண்டமையின்
என்க.

க௬க. பலர்செய்த-பலர்செய்தனவும்.

க௬உ. உயிர்த்து-இங்கே மோந்து.
தலைமகன் வந்துழிச் செய்யமுபசார
மத்துணையும் வன் றழைக்குச் செய்
தான் தலைவி என்பது அரைத்துக்
குடித்திலன் அன்ப செய்யாதது மவ்
வளவே' என்பதனாலறிக.

க௬ச. கொடியாகிய பெண் கொம்
பராகிய கணவனோடு ஆடிய எனவும்,
கொடிபோலும் பெண்ணே கொம்பர்
போலும் கணவனோடு நீ கூடுதலைச்
செய்ய எனவும் கொள்க.

க௬டு. மருவலர் - மணமலர், பகை
வர். அளியினம் - வண்டினம், அன்
புடைச் சுற்றம். ஆர்ப்ப-முழங்க, கூவ.
முருகக்கடவுள் களிப்புறும் மயிலா
டலை நோக்கி நிற்கவெனவும், முருகக்
கடவுள்போலும் தலைவர் காதலிக்கும்
மயில்போல்பவனே நீ அத் தலைவரோடு
கூடுதலைச்செய்து நிற்க வெனவும்
கொள்க.

க௬எ. சிற்றம்பலமென்பது அத
னின் மிக்கதொரு பேரம்பலமுண்
டென்பது குறியாது ஞான அம்பல
மெனக் கொள்ளக் கிடப்பதுபோன்று
சிற்றின்பமென்பதும் அதனின் மிக்க
தொரு பேரின்பம் உண்டென்பது
குறியாது ஞானவின்பமெனக் கொள்
ளக் கிடந்ததென்பது. சிதாகாசந்
தனைப் புனைந்து சொல்வரென
இயையும். சித் - சிற்றெனத் திரிந்தது.

க௬௦. அன்னம் வண்டு ஆகியவிவற்
றின் உறவு முற்றும் விடுத்து மதியை
நோக்கி இதழ்களைக் குவித்து எனக்
கஞ்சத்திற்கும், அம்சமந்திரம் உச்ச
ரித்தலமைய வாயு முற்றுமடக்கி அமு
தப்பெருக்கொடு கூடிய சந்திரனை
அகத்தே நோக்கிக்கொண்டு கண்ணி

மைகளை மூடியென யோகிகட்கும்
கொள்க.

க௬க. மணி - இங்கே அழகிய.
குறும்பூழ் - காடை. மூரல்-சோறு.

க௬எ. கருமுன் - கருவில்; முன் -
ஏழனுருபு. ஆயவெள்ளம் அனை
கோல என்பன சிலேடை.

க௬௦. அந்தகனை அழைக்கும் வன்பு
நஞ்சு என்க. முன் பந்தனை இலர் -
அநாதிமலமுத்தர்.

க௬க. மணிக்ஞரல் இப்பொழுது
கேள்; கேட்கின் சிலை கரும்பாம்,
பகழி மலராம் என்பது.

க௬ச. தழல் - கவண்.

க௬சு. பூமடவார்-கலைமகனும் திரு
மகனும்; இவ்விருவரையும் விழியாகக்
கொண்டமைபற்றியே காமாக்ஷியென
வழங்குவர். கா - கலைமகன்; மா - திரு
மகன்; அக்ஷி - அக்ஷமாகவுடையவன்.

க௬எ. அச் சுரும்புபோற் சூழ்ந்து
காக்கவேண்டும் என்பது.

க௬௦. மாளுதல் கலைகுறைதல்.

க௬உ. வைரோசனன்-வாணசுரன்.

க௬க. இருந்தது அறிவிக்கவோ
என்பது.

க௬டு. குறிப்பது போலும் என்க.

க௬சு. வெய்யவன் - சூரியன்.

க௬அ. பங்கம் - அழிவு. மாதங்கம்-
யானை. சங்கம் - கூட்டம்.

க௬க. இறை - கை; ஆகுபெயர்.
மதன் மலர்க்கனை அஞ்சமெய்யக் கள
பக்கோலமணிவர் என்பது.

க௬உ. வில்லின் மாட்சிமையை
மதித்தலுடைய கைத்தாமரை (இரவுக்
குறிவேண்டி) அஞ்சலியா நிற் கக்
காண்பான் விரும்பும் என்க.

க௬க. காற்றால் அசையும் அச்சுருகு
ஏழினும் இத்திறம் ஆபத்துவினையும்
வனத்துவர எங்ஙனம் திடங்கொள்வ
தென்பது.

௧௪௪. தலைவர் இருளில் வருகைக்குத் துணியாததுபோன்று நடித்து என்மனம் நின்மனம்போன்று துணிந்ததென்பது.

௧௪௫. குறிப்பிசையைக் கரைத்து வந்தேன் என்க.

௧௪௬. தலைமகனுக்கும் யானைக்கும் சிலேடை. வேல் - ஆயுதம், மூங்கில்.

௧௪௭. முருந்தா என்பது மயிலிறகினடி. அளி - வண்டுகள். 'இருந்தாமரைக்கள் மறுத்த இப்போது' என்பதால் இரவுக்காலம் என்பது அறிக. இரவில் தாமரைக்கண் வண்டினங்க ளடையா. அது குவிந்திருத்தலின் மல்விகை மலர்கள் இரவில் மலர்வன. மலர்ந்தால் வண்டுகள் அதில் அமரும். அதுபோல் இரவுந் நிலைமகன் வந்தணுகுத என்பதாயிற்று.

௧௪௮. பூ அகமென்றது இலக்குமி என்பது குறித்து. இதனை ௧௧௬-வது செய்யுளிலும் காண்க.

௧௪௯. மாறன் - இளையாங்குடிமாறநாயனார்.

௧௫௦. மட்டு - தேன், அளவு.

௧௫௧. கம்பு - சங்கு.

௧௫௨. செப்பு - சிமிழ். ஓது - உவமவருப்பு.

௧௫௩. மறைவனத்திற் கதவுதிறந்தடைத்தவர்-ஆளுடையவரசும் ஆளுடைய பிள்ளையாரும். இருவர்-சூரிய சந்திரர்.

௧௫௪. இரவில் தலைவிக்குக் கொணர்ந்த பூமாலையைத் தான் வந்தமைக்கு அறிகுறியாக மாதவியிடடசுன்றமை குறித்தவாறு. மணம் - வாசனை; விவாகம்.

௧௫௫. வேங்கைமரத்தினும் முல்லைமலை சூட்டியகன்றன்ன என்பது.

௨௦௪. துஞ்சுதல் - துயிலுதல். நஞ்சாம் என்பதில் ஆம் உவமப்பொருட்டும்.

௨௦௫. மேவாதவண்ணம் கொட்டுபறையென இயையும். நெய்தற்பறை - சாப்பறை.

௨௦௬. கொடி - காக்கை.

௨௦௭. இது ௨௦௬ - வது திருக்குறளின் கருத்தது; (வாய்மை).

௨௦௮. வேலை - இங்கே கடல். கதிர - சூரியன்.

௨௦௯. பகர்ந்து இடஞகுதும் என இயையும்.

௨௧௦. பொறி ஆலயம்-இலக்குமிக்குரிய செந்தாமரை.

௨௧௧. மலய அநிலம் - தென்றல். காம அனலம் - காமாக்கினி.

௨௧௨. வம்பு-வாசனை, தீச்சொல். மதி-சந்திரன், புத்தி. வண்டு-சுருமபு, வளையல். அம்பு - சீர், பாணம். கண்முத்து - கள்ளாகிய முத்து, கண்ணீராகிய முத்து. வெம்பு - விருப்பு.

௨௧௩. தருங் காமநோயைக் குறித்திலளாம் என்றும் பாடம்; இதில் ஆய்-தாய், அணங்கிற்று - வருத்திற்று. வெறி - ஆடு; இது கொண்டது அத்தெய்வத்திற்குப் பலியீதற்கென்க. விதி - சிலேடை.

௨௧௪. கருங்கண்ணி - அண்மைவிளி.

௨௧௫. தலைமேற்படுபொறி என்றும் பாடம். வெறியாடல் - வேலாடல்.

௨௧௬. சுகரும் வாமதேவரும் துறவின் முதிர்ந்த இருமுனிவார்.

௨௧௭. வேங்கைபூத்தலும் சந்திரன் பரிவேடங்கொள்ளுதலும் வாய்ந்த காலமே மணம்புரி காலமாகக் கோடல் வேடகுல மரபு. கணி - கணிப்பவனெனவும் பொருள் பயத்தலின் மணநாளுரைப்பவென்றும், மலர் பொன்போற் குவிதலின் கடன்றாவென்றும், அக்காலே தடை செய்த வியல்பாக வின் ஊர்கோளைத் தலைமகன் புறம் புறம்போகாவாறு அன்னையிட்ட கீற்

௨௭௮ திருவெங்கைக்கோவைக் குறிப்புரை

றென்றும் உருவகித்தவாறு. ஊர் - பரிவேடம்.

௨௬௮. நின் பழி - நினக்கு நேர்ந்த பழி. கரத்தல் - தலைமகன்பிரிவால் உளவாகும் பீர்பூத்தல் வளைகழலலாதி யன புலப்படாவாறு மறைத்தல்.

௨௬௯. ஒளிவால் இருந்தார் என்றும் பாடம். குறி - குறியிடம்.

௨௭௦. நந்துதியில் கொள் என்க.

௨௭௧. கோல் - சூரியன்.

௨௭௨. வண்டென நெருங்கும் என்க. கடி - பேய்.

௨௭௩. பலம் - பிறவி. கொடுவரி - புலிகள். செறி - நெருங்கி. துன்பத்துக்கிடமான வழிகளைச் சிறுநெறி என்பார்.

௨௭௪. குரு - ஒளி. வரையன்ன - மூங்கிலை யொத்த.

௨௭௫. நாவைவாரமல் மறிப்பீராக வென்றது இன்றேயான் இறந்துபடுவன் வருவதெற்றிற்கு என்பது தோன்றுதற்கென்க.

௨௭௬. களபமென்னப் பூசுக என்பது.

௨௭௭. ஆகி வேறு தவறு விளைதல் இலதாக நின்னுயிர்போல்வானைப் புரந்தேன் என்க. இலதாய்-எச்சத்திரிபு.

௨௭௮. இது ககடுக-வது திருக்குறளின் கருத்தது; (செல்லாமை). முன்பின்-அறமும் இன்பமும்.

௨௭௯. ஆணிக் கனகம் - மேலான பொன். அது செம்பொன் என்க. உரைத்து மாற்றுப்பார்த்தலுக் கிளைக்காத பொன் என்ப, பாணிக்கும் - காலம் கீட்டிக்கும்.

௨௮௦. பிரியாத தலைவர் பிரியப்பட்டவன் நீயொருத்திகானே என்பது.

௨௮௧. மான்பிணைகாண்டலும் மீள்வரென்க.

௨௮௨. பூட்டாத வில் - மேகவில். தீட்டாதவம்பு - நீர்.

௨௮௩. வம்பு - காலமல்லாதகாலத் திற்றேன்றுவது. சூயில் எமருபருவம்; கார்காலம். எமரல் - கலங்கல்.

௨௮௪. பசப்பு - காமத்தால் வேறுபடுகிறம். குருகு - வளையல். தோன்றி-செங்காந்தன்.

௨௮௫. க௨௬௩-வது திருக்குறட்கருத்தது; (உரணசைஇ).

௨௮௬. தேர்செலுத்துக என்க.

௨௮௭. அன்று - அன்றி.

௨௮௮. ஆகியவென்பது ஆகிய கல் எனப் பெயரெச்சமாகியும், ஆகிய ஆர்க்குமென விளையெச்சமாகியும் பொருள் பயந்து நின்றது. கல் - முறையே கல்லும் ஒலிக்குறிப்புமாம்.

௨௮௯. நாம் ஆர்க்கும் வலம்புரி வாழ்க என்க.

௨௯௦. துறந்தார் மனம் மறத்தலும் நினைத்தலுமின்றிப் பரமர்சிந்தனைமயமாய் நிற்பதுபோன்று என் மன நிற்பதென்க.

௨௯௧. விண்மணி - சூரியன்.

௨௯௨. மலைவு - மயங்குதல். இல்லை என்பது தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று இலை என்று நின்றது. விலை - வில்லை. வில்லின்றொழில் கொலை செய்வது. அதனற கொலை வில் எனப் பட்டது. முகிழ்-தாமரையரும்பு.

௨௯௩. இந்தீவரம் - கருங்குவினை.

௨௯௪. துயரம் செல்லுமென இயையும்.

௨௯௫. கணம் - விண்மீன்.

௨௯௬. மால் - மேகம்.

௨௯௭. கூறுமெனில் தெளித்ததற்குக் குருகும் கரி உண்டு; எனவே அக்காலை பிறிதொன்றுமில்லை என்றபடி. இலைகூழ் மனை - பர்ணசாலை.

௩௦௦. உறை - நீர்.

௩௦௧. கலந்தாங்கு மணஞ்செய்யும் என்க.

௩௦௨. கக௨௦-வது திருக்குறளின் கருத்தது. (அனிச்சமும்).

௩௦௩. பாலை நெய்தலாகப் பாடியது திருநனிபள்ளியில்.

௩௧௩. பெண்ணணங்கு - தூர்க்கா தேவி; எனவே, காலியாதியபோலும் அத்தேவியுறுப்பன்றி வேறுகாலியாதியவும் அவை பூத்த வாலியாதியவும் சுரத்தின்கண் இன்றென்பது.

௩௧௪. நாண்முதலியன மற்றைப் பூண்போலும்; கற்பு மங்கல நாண் போலும் என்க.

௩௧௫. சிவன் உமையையும் வசிடடன் அருந்தியையும் துறந்தாலும் என்க.

௩௧௬. நிழல்போல நேர்ந்தது என்க.

௩௧௭. தாதை - தந்தை. இறைவனைத் தாதையென்றது வேண்டாமல் வேண்டுவன அவன்றானே தருதலால்.

௩௧௮. கணி - கண்ணி. வேழம் பர்-கழைக்கூ-த்தர்.

௩௧௯. இந்நகர் முன் பொன்னகர் பயன்ற நகர் என்றது.

௩௨௦. மாலை - இங்கே பூமாலை. பாலின் இன்சுவைபோல் சொல்லிற் சுவையுடைமையின் 'பாலைப் பொருமொழி' என்றார். முத்தும், மணியும், மலரும் தாம் தோன்றியவிடத்துக்குப் பயன்படாது பிறர்க்குப் பயன்படுவது போல பெண்களும் தமக்குரியவரை மணந்துசெல்வர்; பிறந்தவிடத்துக்குத் தவார்.

௩௨௧. விநாயக்கடவுள் காக்கை வடிவிற்கென்று காலிரிந்தியைக் கவிழ்த்த சரிதம் கந்தபுராணத்துணர்க.

௩௨௨. பூவிதழ்களைப் பரப்பி அதில் வைப்பினும் குழையும்பதம் என்க. பூவின்முகம் - பூவிதழ்.

௩௨௩. மகளிர் புறம்போந்துலாவுதற்கியலும் பேதைப்பருவமும் அஃதியலாத மங்கைப்பருவமும் போலாது, பெதும்பைப்பருவம் இவ்விரியல்பும் ஒருவா றியைந்துளதாகலின் இதற்கு இத்தகைய பகலிரவுகட்கு இடையதாகிய கருகுமாலை உவமமாயிற்று. பெதும்

பைப்பருவம் தொடங்கியே புறஞ் செலாதவன் மங்கைப்பருவம் வந்துழிச் சென்றது வியப்பென்றபடி.

௩௨௪. பன்றியெழுங்கால் கொழுநனுக்கு அபயமென்று.

௩௨௫. வண்டல் - ஈண்டு மகளிர் விளையாட்டுக் கலங்கள்.

௩௨௬. விரை - மணம். மா-வண்டுகள். ஏ- வில்.

௩௨௭. அல்குலானொடு என்றாயிலை என்க.

௩௨௮. தலைவனடி பேரடியும் தலைமகளடி சிற்றடியுமாயிருத்தலின் வெள்ளைக்குரிய அளவடியும் வஞ்சிக்குரிய சிந்தடி அல்லது குறாடியும் போல்வவெனவும், அவை தனித்தனி செல்லாது அச்சமாதிய காரணங்களால் விரவலின் இவ்விடம் அவ்வீரடிகளும் விரவும் கலிப்பாவொப்பெனவும் கூறியவாரும், தலைவனடியை வெள்ளையடியென்றது வலம்புரிச்சங்க ரேகையுடைமையினென்க. வெள்ளை-வெண்பா, சங்கு. வஞ்சி-வஞ்சிப்பா, பெண். கலி-கலிப்பா, கெடுதி; வஞ்சகமுமாம்.

௩௨௯. இதில் வீ பறவை.

௩௩௦. ஆற்றுப்படுத்தல்-ஆற்றுவித்தல்.

௩௩௧. எனக்கோ அனைக்கோ எவர்க்கோ என்பது.

௩௩௨. ஆளரி - சிங்கம். ஈன்றவன் பெற்றவன். அறங்கோடி என்றது பலவறங்களை.

௩௩௩. இதழி-கொன்றை. தொடை-மாலை. பிறழாது - தவறாமல்.

௩௩௪. எழுநாவான்றுசான்றாக - அக்கினி ஒரு சாட்சியாக.

௩௩௫. மார்பினொருடன் போயினன் என்றும் பாடம்.

௩௩௬. அணிவரையி - வில்லம் என்றும் பாடம்.

௨௮௦ திருவெங்கைக்கோவைக் குறிப்புரை

௩௬௭. இம்மலை கன் மலையெனினும்
புயத்தோற்கு இடந்தருதலால் பொலிக
என்றபடி.

௩௬௮. செம்பாதி - நேர்பாதி. சிவ
பெருமான் மணந்து சரீரம் பாதியா
யினர்; இவர் பூரித்தனர் என்பது.

௩௬௯. வருத்தல் - ஈண்டு முயற்சி
யின்மேற்று.

௩௭௦. ௩௬௯.—தில் விழைவுக்
குறிப்பு.

௩௭௧. மலரொன்றுபோல அலர்
களை எங்ஙனம் சுமந்தனை என்பது;
அலர் - சிலைடை.

௩௭௨. அன்று - அன்றி என்பதன்
கிரிபு.

௩௭௩. ச௮-வது திருக்குறளின்
கருத்தது; (ஆற்றின்).

௩௭௪. மேகங்கள் கீழ்நிலையினவா
கலின் அருந்தி நிலையிற் சேறலும்
சொரிதலும் இன்மைபற்றி என்றும்
பொய்யா என அவன் கற்புக்கு அவ்
விசேடயின்மையை விளக்கியவாறு.

௩௭௫. வெள்வளை - வெண்மை
யான சங்கு. சலஞ்சலம் - வலம்புரி
ஆயிரஞ் சூழ்ந்த சங்கு. தாணு-பிரளய
காலத்தும் அழியாதிருப்பவன்; அவன்
சிவபெருமான் என்க.

௩௭௬. வெட்சி பூப்பறிவிக்கும் மங்
கையர்க்கும் நிரைகவர்வார்க்கும் உரிய
வாகலின் இங்ஙனம் கூறியவாறு.

திருவெங்கைக்கோவைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

திருவெங்கைக்கலம்பகம்.

௩. கலை - லாவொற்றமை.

௪. வில்லிறைவன் - இராமர்.

௧௦. சிவபெருமானுக்கு அம்பு திரு
மாலும் நாண் ஆதிசேடனுமாகலின்
அம்புமேலிருக்கு நாரி என்றும். மன்
மதனுக்கு அம்பு மலரும், நாண் வண்டு

௩௭௭. ௩௬௯-வது திருக்குறளின்
கருத்தது; (இன்ன).

௩௭௮. இன்பினை அமுதொப்ப
தன்று; சுவையே ஒப்பது.

௩௭௯. மணிபோலுயிர்த்து நெய்
யாடினன் என்க.

௩௮௦. பத்திரதன்-தசரதன். புத்தி
ரான் - தந்தைதாயரைப் புத்தென்னு
நரகத்திருந்து எடுப்பவன்.

௩௮௧. பை - படம். செய் - வயல்.
பணி - குளிரந்த. தேரின் - ஆராயுமி
டத்து. வெங்கரவன் - கொடிய திரு
டன்.

௩௮௨. ௩௮௧ - வது திருக்குறளின்
கருத்தது. (ஒறுத்தார்க்).

௩௮௩. பரவை - பரவைநாச்சியார்.

௩௮௪. ௩௮௩ - வது திருக்குறள்.
(கண்ணுடையர்).

௩௮௫. செங்கமலன் - பிரமன். தலை
யோடு - கபாலம். இசைத்தல் - பாடு
தல்.

௩௮௬. எ௮௮ - வது திருக்குறள்.
(உடுக்கை).

௩௮௭. தீர்துயர் - பிறவினையில் வந்த
வினைத்தொகை.

௩௮௮. நாகு - இளமை.

௩௮௯. அனைய - ஒத்த. செயல் -
தொழில். மருவி - பொருந்தி. மதி -
மாதம். முக்கால் - மூன்று முறை.

மாகலின் அம்பின்மேலிருக்கும் நாரி
யென்றும் முரண்பட வித்தப்படி.

௨௨. மை - ஆடு.

௨௩. விமலேசரொழிலொன் றிர
தக்கா லெ ன் ற து, சிவபெருமான்
கொண்டருளிய பூமியென்னும் இர
தத்தின் உருளையாகிய சூரியனை; பின்

பின்னர் இரதக்காலென்றது, அச்சூரிய னுடைய இரதத்தினுருளையை; வாளி வாளி என்றது, அப்பெருமானுடைய பாணமாகிய திருமாலின் பாணத்தை. எனவே, என்றும் நியதியாகக் கிழக்கே தோன்றி மேற்கே யாடும் சூரிய னுடைய இரதவுருளை தெய்வகதியால் அந்நிலைமாறித் தெற்கே தோன்றி வடக் கேயோடினும், சுட்டிவிடப்பட்டா ரைத் தப்பாது கொன்றேமீளும் அத் திருமாலின் பாணம் தவறுதலை யடையினும், அக்காலத்தும் என் மொழி பிறழாதெனத் தலைமக னிசைத்தவாறு.

௩௬. சுடர்கால் - சூரியசந்திரக் களாகிய உருளாகள்.

௪௨. என்னடிகளென்றது திருவன் றுவநாயனாரை.

௪௮. ஐய வென்பது அயவென்ப போலியாயிற்று.

௫௫. தமிழ்வந்து - தென்றல்; தமிழ்-இனிமை; தமிழ்ப்பாவை.

௫௬. நாதித்தல் - ஒலித்தல்.

௭௫. பவம் - உலகம்.

௮௩. திருமறைக்காட்டுத் திருத் தாண்டகம் - க (தூண்டுகடர்.)

௮௪. தீபம் - சுவாதிநாள்; ஐப்பசிமா தத்திலே சுவாதிநகூத்திரத்திலே மழை பெய்யுமென்பதைச் சிந்தித்துள்ளவ ரென்னுங் கருத்தால் “தீபந்தோன்றும் யுயனினைவத் தீரார்” என்றான். இச் செய்யுளில் சிலசொற்கள் சிலேடைப் பொருள் தந்து நிற்கின்றன.

௮௫. மாணிக்கமலை - இரத்தினகிரி; வாட்போக்கி என்பதும் இதுவே. இதில் பாலைக்கவிழ்த்த காகத்தை ஒரு இடையன் பொருட்டு எரித்த சரித்திர விரிவை அத்தலபுராணத்துட் காண்க.

௮௬. அறிதல் - ஈண்டு மதித்தல்; “பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை” என் னும் திருக்குறளிற்போல.

௨௯

௯௩. மகளிர்கூந்தலை மன்மதனுக்கு அரணாகவகுப்பது தூற்றுணிபாகவின் குழற்காடு குறைத்தகருத்து மதனைப் பிடிக்கவோ என்றார்; இதனை “மட்டுக் கணைவேன் அரணாகவளர்த்த குழற் காடு” என்னும் பிரபலங்கலீலையானு முணர்க.

௯௫. இந்தீவரம் - கருங்குவளை. அநி ரேகம் - அநிசயம், உயர்ச்சி.

திருவெங்கையுரை.

கண்ணி - உச. கோசலைநாட்டிலே மணிபிங்கலை நகரத்திலே அந்தண குலத்திலுதித்த விவசித்தென்பவர் வறுமைமேலிட்டால் எங்குமுழன்று வருங்கால், ஒருவனத்தில் ஒருதெய்வீ கச் சூனையில் மூழ்கி, அங்கே குபேர னது தங்கையைந் கிடைத்த ஆபர ணங்களைக் கைக்கொண்டு, ஒருகண நாதருணர்த்தியவாறே விருத்தகிரியை யடைந்து, அசீரியின்படி உரோமச முனிவ ரதுக்கிரகம்பெற்று, அருந்தவம் புரிந்து பழமலைநாதர் கட்டளையின்படி அவ்வாபரணங்களை வைக்கப்பட்ட வன்னிவிருகையும் வேண்டிய பொருளு பகரிக்க, அரிய திருப்பணி பலவும் புரிந்து சிவபதமடைந்தனர். இதன் விரிவை விருத்தாசல புராணத்துட் காண்க.

௯௭. அன்றுதல் - பகைத்தல்.

௯௯. ஐந்துமுதல் ஏழுவயதளவும் பேதை.

௯௯௦. எட்டுமுதற்பதினொருவயதள வும் பெதும்பை.

௯௯௧. மேம் - மேன்மை, செய்யு மென்னும் எச்சமுமாம்.

௯௯௨. ஒதி - அறிவு.

௯௯௩. பன்னிரண்டுமுதற் பதின் மூன்று வயதளவும் மங்கை.

௯௯௪. பதினான்குமுதற் பத்தொன் பதுவயதளவும் மடந்தை.

உஎஅ. உடைந்தான் - தோற்றவன்.

உஅச. எய்யாமை - அறியாமை.

௩௦௦. இருபதுமுதல் முப்பத்தைந்து வயதளவும் அரிவை.

௩௦௧. இருபத்தாறுமுதல் முப்பத்தொருவயதளவும் தெரிவை.

௩௦௨. நாவல் விலங்கல் - மேருமலை.

கண்ணி - ௩௦௩. முப்பத்திரண்டு முதல் நாற்பதுவயதளவும் பேரிளம் பெண்.

இட்டளிங்கவழிகேகமாலை.

௧. சிவலிங்கமே எவ்வகை மூர்த்தி களுக்கும் மூலமென்பது.

௨. ஆகமோற்பவவகைகளும், அவற்றில் விதிக்கப்படும் விதிமார்க்கம் பத்தி மார்க்கம் இரண்டானும் முத்தியுண்டென்பதும் விளக்கியது.

௩. சின்மலபஞ்சாவத்தையி னியல்பும், சிவம் அவற்றிற்கும் அதீதப்பட்டதென்பதும் கூறியது.

௪. பெருமானுக்கு ஒன்றினும்விழைவில்லையாகவும் ஆன்மாக்களுய்வான் ஆகமங்களில் ஆராதனை விதித்தது.

௫. பெருமான் அனுக்கிரக நிக்கிரக வியல்பு.

௬. வீரசாமானியருக்குத் தூலதனுவிற்செய்யப்படும் இஷ்டலிங்க எழுவகைத் தீகை.

௭. வீரவிசேடருக்குச் சூக்குமதனுவிற்செய்யப்படும் பிராணலிங்க எழுவகைத் தீகை.

௮. வீரவிராபாரருக்குக் காரணதனுவிற்செய்யப்படும் பாவலிங்க எழுவகைத் தீகை.

௯. அபிஷேகங் கொள்ளுமுறைமை.

௧௦. சிவானந்தத்தினுயர்வும் சைவ வருணைநிச்சிறப்பும்.

நெடுங்கழிநெடில்.

௧. எப்பிறவி நல்லனவென வினாதற்கணின்ற ஓகாரமிரண்டனுள் முன்னையது அர்ச்சனைபுரிந்த சிலம்பியாதி யவற்றினுயர்பும், பின்னையது அதுபுரியாத மூடரினியுடும் தோன்றலின்றன. தெறித்தவர் தமையும் வைத்தருள்வோ யென இயையும்.

௨. அமைந்து கடந்திடாது இயன்ற யாக்கையெனக் கூட்டுக. இத்திற யாக்கை யாதிய வுடையராய்த் தோழமை பூண்ட நம்பியாரூரர் முதலியோர் விரும்பியவாறுசெய்யத் தேவரீரே வலிந்துசெல்லுங் காலத்தும் அவர் அவ்வரியயாக்கையையும் வெறுத்துத் தேவரீரையே நண்ண; யான் இவ்விழிவுடல் நீக்கத்திற்கு அழிவேன் இங்ஙன மாயின் எங்ஙனமுய்வேன் என்பது.

௩. ஐம்புலன் - சுண்டு ஐம்பெற்றிகள்.

௪. உலகையாள்த திருமாலாதியர் நறுமலர்சாத்தலாதிய ஓவ்வொரு தொண்டையே மேற்கொண்டொழுகா நிற்க, அவர் முன் நாணமின்றி அத் தொண்டனைத்தும் ஒருங்குடையதாகிய உமது பூசையைச் செய்கின்றேன் என்பது. இறைவரையழிப்பான் யாக மியற்றிப் புலியாதியவிடுத்தமைபற்றித் தாருகவனமுனிவரை விலங்கினுங்கடையரென்றார்.

௫. மூக்கிடைவிழிகளேறல்-காட்கி மழுங்கக் கண்கருங்கல்.

௭. சிவசாதாக்கியமுதலிய ஐந்துசாதாக்கிய தத்துவங்களையும் சதாசிவ மூர்த்திமுதலிய ஐந்து தத்துவமூர்த்திகளையும் முறையே உற்றன. ஈசானம் சத்தியோசாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருஷ மென்னும் முகங்களாகிய பிரபாவங்கள் எனக் கொள்க.

௧௦. வங்கையராதியர் சரித்திரங்களை வசவுபராணத்துட்காண்க.

குறுங்கழிநெடில்.

க. பொன் செய்வாணிகர் - பொன் வினைபுரியும் வாணிகர். (தட்டார்) பொன் ஈட்டும் வணிகருமாம். என் செய்கு - யாதுசெய்வேனென்னும் தன்மை யொருமை வினைமுற்று. ஒ வினாப்பொருட்டு.

உ. விட்டிடுமாறு - கடைக்குறைந்தது. ஆறு - தன்மை.

ங. தமவென - தம்முடையனவென.

சு. குருபணிக்கு உடலும், சங்கம பூசைக்குப் பொருளும், சிவத்தியானத்திற்கு மனமும், உரியனவாகப்பரிதல் வேண்டுமென்னும் நூற்றுணிபுபற்றி கினக்குறுகூறும் மனமென்றார். இதனை நிரஞ்சனமாலை கள-வது செய்புளானும் உணர்க.

ள. மலர்க்கருள்வதாயின் என் மலர்கல்லினுந்தீதோ என்பது.

அ. தருநீர் உனக்கு வாய்ப்புன லாமோ என இயையும்.

நிரஞ்சனமாலை.

உக. கருவன்று - கருவன்றி. கரு-வித்து. “விச்சதன்றியே விஜாவுசெய்குவாய்” என்பதனாலும் அறிக. திரு வாசகம், திருச்சதகம்.

சிவநாமமகிமை.

ச. இறந்திடாது என்பது ஈறுகுறைந்தது. (இ, சு.) காணிய கூறிய என்பன செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம்.

எ. வெண்மதிசூடி - வினைக்குறிப்புப் பெயர்.

நெஞ்சுவிடுதூது.

கண்ணி-சு. வாசனையென்றுதுரினை விற்குக்காரணமாயுள்ள பாவனை வாசனையை என்க. தடுத்திருந்தது ஒன்று-அறிவைத் தடைசெய்திருந்த தொரு மலினம்.

கக. கழுவேறிகள் - சமணர்தியோர்.

கச, கடு. என்பில் உயிராக்கினான் - ஆளுடைய பின்னையார்.

கள, கஅ. எண்ணி இறப்பும் பிறப்பும் கடியப்பிறந்தான் என்க.

உக. கருணைபுரிதலாவது - தம்மை நோக்குதலாகியவற்றால் பாவிகட்குப் பாவ வொழிவும், தம்புனிதச்செயல் களை நோக்குதலால் உதாசனர்க்குப் புண்ணியவிரும்பமும், தம்மைவழிபடுதலால் பத்தர்க்கு நல்வினையும் தம்மை நம்புதலால் சீடர்க்கு முக்தியும் உண்டாக்கல்.

உஉ, உங. மூன்றாற்பெருக்கும் இரு சமயம்-அறுசமயம்.

உச. இது முதல் தசாங்கம் கூறப்படுகின்றன. இது கைலை மந்தரம் வந்தம் மேருவை இழித்தவாறு.

உடு. வளத்து - வளத்தது.

கஉ. முப்பகுதியுயிர் - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர். மும்மாயை - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயை.

கஅ. வரையாமை - எழுதாமை, நீக்காமை. அதுமானித்தல் - காரியத்தைக் கொண்டு காரணத்தைத்துணிதல்.

கக. திருக்குறள் கடு.

கக. உன்னும்படி வேறிலாமையாவது இரண்டையும் சமமாகக்காண்டல்.

கக, கச. ஐம்புலன்களையும் வெல்லுவது அருமையாகலான் “வெல்லாத ஐம்புலன்” என்றார். வெல்லாத ஐம்புலன்—பிறரால் வெல்லமுடியாத ஐம்புலன்கள்.

கச, கள. இறைவன் மேனியே ஐந்தெழுத்தென்பது, “நம் பெருமான் மேனியா மஞ்செழுத்து” என்பதால் அறிக. ஐந்தெழுத்தே இறைவன் மேனி

யாம் என்பது மது; அஞ்ச ஆகுபெயராய் ஐந்திந்திரியங்களின் மேனின்றது.

அ௨. கவரி இரட்டி என இயையும்.

க௭, கூ௮. சாதமருள் - பிறவிக்குக் காரணமான விபரீதவுணர்வு.

க௦௨ எம்மை யெமக்கருளாய் என்றது ஆத்மநிலையை விளக்குவாய் என்ற படி.

க௧௪. இக்கண்ணி சிவக்கோலத் தைச் சுட்டினின்றது.

க௧௫. அடியேனும் க௨௭ - காதலா னென் என இயையும்.

க௧௭. வில் நியாசம் - வில்லைத்தொடு தல்; பின் பகையின்மையின் நெற்றிக் கண்ணைத் துறந்தனரென்பது.

க௧௮. கேவலம்-அறிவின்மறைப்பு.

க௨௪. இவர்கரம் பிரமகபாலத்தைக் கழுத்துப்போற் ருங்காமை குறிப்பித் தது.

க௫௪. தொகைபெறு-செய்யு என னும் வாய்பாட்டது.

க௫௬. கம்பர் - கலிக்கம்பர்.

க௬௭. நீ துணையல்லவென்று நின்று நீக்கினால் என்க.

க௮௪. சீர்மலிந்து க௮௭ - என்னும் என இயையும்.

௧௮௬. தன் என்றது மணிமுத்தா ந்தியை.

க௮௭. செய்த்தாமம் - வயலிடம்.

க௮௮. ஈவை - உப்பு.

க௮௯. க௯௦. எகுதற்கு எளியவழி

யாக உயர்த்த உப்புக்குவியல் என்க.

க௯௨. பூ-சிலைஷை. சேடன்பணங் காட்டல் - பாதலங்காறும் பதிந்திருத் தல்.

க௯௬. வேளாளரும் கங்காபுத்திர ராகவின் முருகக்கடவுளை சகோதர ரென்றார். கங்கை விடுப்ப என இயை யும். ஆண்டு வேளாளரின் மிகுதி குறித் தவாறு.

க௯௭. திருக்குறள், க௯௯௨.

௨௦௦. சேயூர்-முருகக்கடவுள் தலம்.

௨௦௫. இறைவன் நாற்புதம் எனப் பிரிக்க.

௨௦௬ அவன் என்றது நியாயனை. சேர நண்ணுரேல் என இயையும்.

௨௨௬. தந்திதருபச்சை - யானையாற் கொணர்ந்த மரகதப்பச்சைக்கடகம். இச்சரிதம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வர லாற்றால் உணர்க.

௨௪௨. ஒரு பூதருமில்லாதற்ற-ஒரு யிரும் காட்சியிற்படா தொடுங்கியுள்ள.

சிவஞானபாலைய சுவாமிகள்
பிள்ளைத்தமிழ்
முத்தப்பருவம்.

க. பிலநதி - கம்பை.

அம்புனிப்பருவம்.

எ. நின்னிநாமன் என்றது-சசிவன் னனை.

சிவஞானபாலைய சுவாமிகள்
கலம்பகம்.

௪௬. இப்பிரபந்தம் ஆசிரியர், அயிக்க முற்றப்பின்னர் அருளிச்செய்ததாகலின் "நங்கண்களரிப்ப நண்ணுமாயின் யாம் விஞயறிகுதும்" என்று ஆற்றாமையால் விதந்துரைக்கப்பட்டது.

இட்டனிங்கவகவல்.

வரி-௬. பெரியோன்றானும் திசைமு கத் தொருவனும் காண்டகில் செல்லா தென இயையும்.

௪௪. கடினஞ - பிக்ஷபாத்திரம்.

௮௨. அருள்மூன்று-ஆத்திரம் ஆகி பெளதிகம், ஆகிதைவிகம். அவை முறையே சடத்தொடுகூடியவியிரினம் வாயிலாக வருவதும், பாசங்களின் வாயிலாக வருவதும், ஒருவாயிலானன் றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வரு வதுமாகிய துன்பங்கள்.

௨௨. நோக்கிய ஒளி சிறந்தன்றே என இயையும். நோக்கிய - நோக்க. ஒளிசிறந்தன்று-ஞானம் மிகுந்தது.

௧௦௦. ஒழிவின்றிருத்தலர்வது - தூல
தனுவில் இட்டலிங்கமாகவும், சூக்கும
தனுவில் பிராணலிங்கமாகவும், கார
ணதனுவில் பாவலிங்கமாகவும் அகலா
தமர்ந்திருத்தல். எங்ஙனமிருந்தனரெ
னின், காசி முதலிய பல்பெரும்பதிக
ளனைத்தினும் கண்டோர்க்கு வினைத்

தொடர்பகல வீற்றிருந்தெனவே இருந்
தனர் என இறுதியடிகளொடு கூட்டி
முடிக்குக. இன்று - இன்றி.

௧௧௨. பெருங்காய் வீழ்தர வானை
பாயும் என இயையும்.

௧௧௩. களமர்வீழ வராலுக்கும்
என இயையும்.

சி வ ப் பி ர கா ச ஸ வா மி க ள்

பிரபந்தத்திரட்டுக்குறிப்புரை

முற்றிற்று.

க. சோணாசைலமாலை

அங்கையின்
அஞ்சலென்
அணிந்திடுகல
அண்ணன்மா
அந்தரிசுமரி
அருங்கலம்
அருங்கவிவாத
அள்ளிவெண்டி
ஆண்டுகம்பல
ஆர்த்தெழுதிரை
இந்தியங்காண
இழையெனத்த
ஈரமுமருளுமொ
உயங்குதூலிடைப்
ஊழுதுமணிப்
எழுபசும்புல்லு
ஏனுறுமமரர்
ஐயதுண்மருங்
ஒண்மணிப்ப
கண்சணிற்பரி
கண்டுகைக்க
கண்புனறுளி
கந்தரமிருந்து
கருத்திடைநின
கழைமொழிக்
கனலினூடமை
கனிமலைதுவர்
காமரைமுனி
கார்தருசருண்
கானமேமருவும்
குருமணிமகு
குலத்தினிற்
குன்றுதோறா
கூம்புதுகரமு
சுதாரெனழிற்
சிந்தனைகலங்
சிம்புளாய்மடங்
சினம்படுமுளங்
சேரணிபுகழுங்
சுடரிலைநெடுவே
சுருக்குமைம்

ய செக்குறுதிலத்
கந திங்களுங்கதி
கந துவக்கறவறி
க துன்னுறுதுய
ய தெருமரும்பிற
க தொகையிசுமம
உ தொடுக்குமாகம
க தொடையுடைத்
க தோற்றிடும்பிற
உ நடமிடுபசும்
ந நந்துகைத்தல
க நயங்கொளும்
எ நாலினந்தெழு
ச நிணந்திகழ்வடி
க நிந்தியாதுடல
கஉ நின்னையேநோ
க நீக்குறுமயலு
க நீங்கருந்துயர்
க நீங்கியநேயத்
ய நீரினாலுமால்
கக நீரினிலெழு
உ நீலியோடுனைநா
அ நேர்ந்திடுமொரு
ந பவமிலேமினி
ச பாயும்வெண்டி
க பாரெலாமிகழு
க பிரம்பொருக
கக புரத்துறுமவு
ச புலம்புரிதுயரங்
அ பூமழையமர்
கந பூவுறுதடமுமதி
க பெண்ணருங்கல
ந பைம்மறிப்படு
அ பொங்குறுகவி
க பொறியெனப்
கக பொன்னிடைத்
கந போழந்திடுவடுக்
எ மங்கையர்பா
கந மயலினாலுந்
க மரணமும்பிறவி
ய மாங்குயின்மி

க
கஉ
க
எ
க
எ
கக
உ
அ
க
ச
கக
கஉ
ய
கக
கஉ
ய
க
கஉ
எ
ந
அ
க
ய
க
ந
கக
உ
ச
கந
ந
க
க
கஉ
கஉ
க
கக
உ
க
எ

மாந்தளிர்கவ
மின்வணங்க
மின்னவீர்சடி
முகவிளக்கென்
முழங்குவண்டி
மூடகவிருளோ
மெய்த்தவாடிக்
வந்துமாமறவி
வாத்தியமுழங்க
வாம்பரிகரிதேர்

ய விருப்பொடுவெ
கந விரைவிடையி
சு விழைவொடுமற
அ வினையருமடிக
ந வினைவழியுட
கூ சிவண்டிருநீறு
ச வேணவாவகன்
ந வேலையந்துகில்
அ யாவுமாமுமை
எ

ரு
சு
அ
ச
எ
ந
கஉ
உ
ரு

௨. நால்வர் நான்மணிமாலை

அரசன்பரிமேல்
அருகக்கடல்
அறத்தாறிது
அறிந்துசெல்வ
இடுகாட்டுண்
இலைபடர்ந்த
உற்றானலன்ற
உனற்கரும்
ஊர்ந்தவரு
எப்போதசத்து
எனக்கன்பு
கடனிறவண்ணக்கவி
கடனிறவண்ணன்கண்
கொள்ளைக்கதிர்
கொள்ளைகொள்ள
செய்வவார்சடை
செல்வநல்லொற்
தாயிலியாகுஞ்
தானேமுத்தி
திருவார்பெருந்
துடைவாழை

கக தேனேறலர்
கஅ நலமலிவாத
உக நோக்குறுதுத
கரு பகிர்மதிதவ
கரு படியிலானின்
கரு பட்டான்மறை
உக பயனாகுநல்லா
கஅ பாவாய்ப்பொ
உக பூவான்மலிம
கச பெருந்துறைபுகு
கரு பெறுமிழலைக்
உஉ பெற்றானினேப்
கசு போதமுண்டபிள்
கரு மகிழ்ச்சிமிக
கஅ வலமழுவய
உஉ வல்லார்பிறப்
உக வாங்குசிலை
கஎ வானுமடிகழ்
உக விளங்கிழை
உய வீட்டிற்குவா
கக வேண்டுநின்னடி

உய
கக
கஎ
கக
கச
கஎ
கஎ
உய
கச
கரு
உஉ
உய
கஅ
கசு
கஎ
உக
கரு
கக
கச
கச
கஅ

௩. நிரோட்டகயமகவந்தாதி

அலரிநனந்தலை	உசு	சிக்கத்தனங்	உசு
இன்னந்தியங்கு	உசு	சிந்தனையாகத்	உசு
கடனந்தினாகத்	உசு	தகரனலங்க	உசு
கணக்காகநாய்	உசு	தக்கனகத்தி	உசு
கந்தரங்கான	உசு	தங்கச்சின	உசு
கரத்தரிக்கங்	உசு	தங்கந்தனங்	உசு
காதலையானின்	உசு	தந்தனஞ்சங்	உசு
காயங்கலைய	உசு	தரங்கனந்தா	உசு
கொற்றவருண	உசு	தரணியனைய	உசு
சங்கங்களங்	உசு	தரிக்கனந்த	உசு
சங்கரியக்க	உசு	தனக்கடங்கா	உசு
சத்திக்கரத்த	உசு	தனத்தலங்கா	உசு
சந்தத்தனத்	உசு	தினகரனந்	உசு
சரிதனகையா	உசு	தேயத்தியங்கி	உசு
சலந்தரனாகந்	உசு	யானைக்கண்	உசு
சாரங்கஞ்	உசு		

௪. பழமலையந்தாதி

அஞ்சவணத்தை	௩௬	கதியிலேவேலை	௨௭
அந்தரங்கங்	௩௬	கருந்தடங்கட்	௩௬
அருவரைவில்லை	௩௬	காப்புக்கரியுந்	௩௬
ஆயக்கலையக	௩௬	காரிகைபார்த்	௩௬
இரப்பாரிலாரை	௩௬	குலையாநிலமும்	௩௬
இருந்தவிருப்பதி	௩௬	குறுகுமுனிவனை	௩௬
இருப்புவலியை	௩௬	குன்றுகளுங்களை	௩௬
இலங்குமரியு	௩௬	கூத்துகந்தம்ப	௩௬
இறவாதவாந்	௩௬	கூற்றைக்கொடி	௩௬
இறைக்குவளையு	௨௭	கெடுத்துப்பணி	௩௬
ஈகையிலங்கை	௨௭	கெட்டுப்புலவந்	௨௬
உடற்குவலையந்	௩௬	கொடுவரியானை	௩௬
உடையமடங்கலு	௩௬	கொல்லைக்குறவ	௨௭
உமையிடப்பாக	௩௬	கிரதங்கோட்டு	௨௭
உழவரைச்ச	௨௭	சீறிரையாகம	௩௬
உற்கைக்குமா	௩௬	செய்க்குத்தன	௩௬
எண்ணிவருந்தின	௨௭	சேவாலங்காட்	௩௬
எள்ளாதவனை	௩௬	தடுக்கமலத்தி	௩௬
ஏடலையாறுகி	௩௬	தணந்தவளங்	௩௬
ஒடியமருங்கு	௨௭	தண்டங்கமண்	௩௬
ஒழியாக்கவலை	௨௭	தருவினிலையி	௩௬
ஒத்திருக்குமோ	௩௬	திருந்தியவேத	௨௬
கடிக்கஞ்சமனை	௨௭	திருவருந்தங்க	௨௭
கண்டந்தரிக்கு	௩௬	தின்னக்கனி	௩௬
கண்டிரவந்தனை	௩௬	தின்குதிரைக்க	௩௬

துகிலங்குருகு
துந்துமியும்பரி
து துகண்டாலு
தெய்வசிகாமணி
தேவியுமானும்
தொண்டரைக்கூ
நட்டுவனாரைய
நரகாவலர்மட
நல்குரவேனலு
நற்றவராகமறை
நிலங்கடந்தானை
துதலரிக்கும்ப
நேருமடியார்த
பதம்பரவைக்
பழங்கவிகட
பாவலருக்குமலி
புதைத்துக்கரக்
புரந்தரனஞ்சு
புரிசடையாள
பூங்குமிழும்படி
பூதநன்னுசி
பெருமுதலேவீன
பேசுகவீரவருநா
போதுமின்மலை
முங்கலமாவீம
மலங்கலையங்

கஉ மன்னவமாத
உக மாசியதிகந்து
கஅ மாதரைக்கொன்
உக மலைக்கலுழ
கக மாற்குச்சிவர்
கஎ முதுமறையந்
கய முன்னஞ்சிலம்
கஉ மூடாநமாதிமு
கஅ மெல்லவணங்கு
கச மேருக்குவடு
கடு மேவத்தகரை
கக வணங்கக்கர
கச வந்திக்கநாவி
உஅ வருந்தாதவரை
கச வாழமரிக்கு
கஎ வித்துருமத்தை
கக விருத்தாசலசங்
கஉ விளங்கவலம்பு
கஉ விளையவளைபு
கச வீழிவலஞ்சுழி
கஅ வெற்புக்குமைய
கக வெற்றிக்குமார
உஎ வேண்டவடுக்க
கச வேதியலாவித
கய வைத்துமதிக்கு
கக

உக
கஉ
கஉ
உக
கஅ
கச
கஎ
கய
கஉ
கஅ
கச
கடு
கக
கச
உஅ
கச
கக
கடு
கஅ
கஎ
கக
உஅ
உக
கச
கக

ரு. பழமலை நாதர் பிச்சாடன நவமணிமலை

இப்பாத்திரர்
குன்றமுதுகுன்று
நங்குற்றந்
நீருக்குத்தக்
பிச்சாடனநவ

சய பங்கயமன்
சய மாண்டவெலும்
சய முழங்குந்துடி
சக வாணோர்தொழு
சக வேட்டனமாத

சய
சய
சக
சய
சய

சு. விருத்தகிரி பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழி நெடியடியாசிரிய விருத்தம்

உள்ளமென்
காமமென்
சுட்டுதற்கரிய
தன்னொருமகன்
நாடினருயிர்

சக படைத்திடுந்
சஉ பண்டுநின்
சஉ புரிசடைக்
சக முழுமணியி
சக விழைவொடு

சக
சச
சச
சஉ
சஉ

எ. பெரிய நாயகியம்மை கவித்துறை

ஆரூத்துயர்	சௌ	தண்ணூரிதழி	சக
இழைபொறுத்	சடு	நற்றவத்து	சக
இறைவற்குத்	சடு	நனைமாட்சி	சௌ
உள்ளத்துறு	சக	நின்போலில	சடு
கடிநறுமென்	சடு	நின்னைய	சக
கரியமிடறு	சக	நெடியவிலங்	சௌ
கற்றாரநிகுவ	சக	பண்டகுவினை	சௌ
கையன்றுதா	சடு	பத்தர்க்குநெஞ்	சடு
செச்சைமலர்	சக	பொன்வாங்கு	சடு
சோதிப்பதி	சக		

அ. நன்னெறி

அறிவுடையாரன்	டுக	தங்குறைதீர்வு	சக
ஆக்குமறிவான	டுய	தம்மையுந்தங்	சக
இல்லாணுக்கன்பி	சக	தொலையாப்பெ	சக
இன்சொலாலன்றி	டுய	நல்லார் செயுங்	டுஉ
உடலின்சிறுமை	டுக	நல்லோர்வரவா	டுய
உடற்குவருமிடர்	டுக	நீக்கமறுமிருவர்	சஅ
உண்டுணமிந்	டுய	பகர்ச்சிமடவா	டுய
உள்ளங்கவர்ந்	சக	பன்னும்பணுவ	டுக
எந்தைநல்குந்	டுய	பிறர்க்குதவி	சஅ
எழுத்தறியார்	டுய	பெரியவர்தங்	டுய
எள்ளாதிருப்ப	டுக	பெரியார் முற்	டுஉ
என்றுமுகமன்	சஅ	பெருக்கமொடு	சக
கடலேயணையம்	சஅ	பேரறிஞர்தாக்	டுக
கல்லாவறிவிற்	டுய	பொய்ப்புலன்	சக
கற்றவறிவின	டுஉ	பொன்னணியும்	டுஉ
கற்றறியார்	டுஉ	மாசற்றநெஞ்சு	சஅ
காதன் மனையா	சஅ	மின்னெறிசடா	சஅ
கைம்மாறுகவா	டுக	முனிவீனுநல்கு	டுக
கொள்ளுங்கொ	டுக	மெலியோர்வலிய	சக
தக்கார்க்கே	டுஉ	வருந்துமுயிரொன்	சக
தங்கட்குதவி	சஅ		

ஈ. திருவெங்கைக்கோவை

அகலாதடைக்	டுடு	அம்மூலகாரண	கூஉ
அகலிலிருக்கு	எந்	அம்மையிடத்	கூடு
அங்கஞ்சுமந்	டுக	அரவாம்பணி	டுக
அங்கமுழுவணி	எஅ	அரவிடுங்கங்	ககஉ
அஞ்சாமதற்றே	அச	அரவெளிதேவா	அக
அண்டாதிபர்	கூய	அரியாரறி	கூச
அந்திப்பொழு	எசு	அரியும்பணியு	கூய

அருங்கண்ணி
அருந்தாவிட
அருவாயுருவ
அலைமகன்னன்
அலைமேற்கிளர்
அலையாநிலையர்
அல்லஞ்சுகண்
அழுவாண்மொழி
அள்ளியிளந்து
அறத்தாறநி
அறத்தாறுடை
அறந்தாங்கு
அறியாரறித
அறிவேயொ
அனிச்சமுமன்
அனையேயினைய
ஆக்குதுங்கா
ஆடுந்தொழிலர்
ஆடும்பத்தார்
ஆய்வெள்ளத்
ஆய்வாரளவி
ஆலமெழும்பொ
ஆவிக்குரியர்
ஆனுக்களித்த
இஞ்சிப்புர
இடைநிலையம்
இணவார்சடை
இயலாற்சிந்
இயலோடுமல்
இருளாலயம்
இரைத்துப்பொ
இலங்காபுரி
இலருமுளரு
இறந்தார்பி
ஈயாதவரைக்
ஈயார்பொருளு
உடையோர்சிநி
உரையாதமுன்
உழைகாதலிக்
உழைதொட்ட
உன்மலைவார்
ஊணுமெனநஞ்
ஊணிலையாக
ஊரானதிங்கு

அஅ ஊரேதென்பா
எரு ஊர்கேட்கவு
சுச ஊளுருடலினு
சுச ஊனெழுவாய்
அஅ எதிராக்கவினு
கஉ எண்ணியவெண்
க௦அ எண்ணவிட்டோ
கய எனையாடியபத
க௦ரு என்போடரவ
ககச என்மனநல்
எஅ என்னாட்டணி
ககரு என்னிடத்து
கச என்னார்பெய
அரு என்னோடுசொல்
க௦௦ ஏகநிலைத்த
க௦க ஏயேதுலரை
கய ஏழாமுலகும்
ககந ஐங்கைக்களி
க௦௨ ஐயானனமுடை
ருஅ ஐயுற்றெறம்
அஉ ஒருகோடுதம்
க௦ரு ஒலியாலசைய
க௦ச ஒழுங்கியிருந்த
சுஅ ஒளியார்புமு
சுச ஒறுத்துப்புர
சுந ஒடுஞ்செயல்
சுச ஒடுந்தடங்
சுஉ ஒர்போதெனும்
எந கங்கைவிழியு
சுந கடக்கும்பவத்
எந கடிக்குங்கரு
சுய கடுக்கையணிந்
கக௦ கடைக்கண்ணி
க௦க கணத்தினில
அந கணையிலவே
அச கயலையினைய
ருஅ கயிற்றூனிக
எரு கருங்காலக
சுஅ கருமாமணிக
ருஎ கருமாமுகிலு
ருரு கருமுன்படுந்
சுய கருவரையெங்
க௦க கருவுக்குமாம
சுச கருவோறுக்குந்

சுரு
சுரு
கக
க௦அ
சுச
க௦௨
சுசு
சுந
ககசு
கக
எசு
அரு
க௦சு
சுந
எக
ககசு
சுஉ
சுசு
சுசு
அசு
எசு
அசு
சுசு
சுசு
சுரு
அசு
எசு
ருஎ
எசு
ககஎ
சுந
சுஎ
ககசு
ககஅ
அசு
ககஎ
ககக
ககசு
எரு
கக
எய
க௦சு

கலராலிவரி	அஎ	சுளை வாய்மடை	அச
கலேகாணரும்	க஠க	சுளைக்காவிய	எசு
கல்லெக்குழை	சுஎ	சூடுந்துளப	சுஉ
கல்வலோத்தன்	க஠க	சூடும்பிறைய	சுஉ
கள்ளெழுங்கொ	அச	சூலக்கரத்தர்	ஐஐ
கனம்வேறுப	கஅ	செடிமுழுதும்	க஠க
கன்மலையென்	க஠க	செந்தாமரை	ஐக
கன்னியுந்தா	கய	செய்ச்சேதக	ககக
கார்கண்டக	ககஅ	செருகிக்கிட	க஠க
காதாரமுதம்	அய	செவ்வாய்மட	க஠எ
காரார்மணி	கஉ	சென்னிப்பிறை	கஐ
கார்கண்டம	சுந	சேணடிமயதி	க஠ச
காவியுமம்பலு	சுக	சேணும்பிலமு	ஐச
கானக்குறவர்	எஎ	சேண்போலுமேனி	க஠க
கானலேவெனி	அஉ	சேய்விளையாடு	க஠ச
காளைக்கலையொ	சுஐ	சேல்கொண்டத	அக
கிளிக்குஞ்சுவை	எய	சேவிற்பிறக்	க஠ஐ
கீற்றிப்பிறை	க஠எ	சேவையுக்கைப்ப	ஐஅ
குற்றாலமுந்	எய	சொல்லும்பொரு	கய
கூர்க்குங்கன	ககஅ	சொன்மாதுதன்	க஠க
கூலும்பிறை	க஠ச	தடங்கொண்ட	சுக
கேளோர்பரத்	ககஐ	தடாதுவிளங்	எய
கைக்கால்குல	க஠எ	தடுக்கிறை	குக
கொங்கைக்குவ	ஐச	தம்மாவியுந்	எசு
கொங்கைப்பச	கஅ	தம்மேற்பணி	அக
கொடும்பாவிக	க஠உ	தழலாற்கடி	எசு
கொடையாளர்	சுஐ	தழைந்தார்மலி	சுக
கொண்டலங்க	சுஅ	தலைப்பாசநாச	சுஉ
கொந்தார்மலர்	குக	தனிவானவர்	ஐச
கொலைசூழ்குரு	கஅ	தன்னைத்தலை	க஠ஐ
கொலையைக்கு	எக	தன்னோடிருந்	எஎ
கொற்றிக்கிசை	சுந	தாட்டாமறை	அய
கொன்னெறிவே	அக	தாண்டுஞ்சின	ஐச
கோட்டுமலைவி	அஅ	தாணையனைய	க஠உ
கோலம்புனைத	சுஎ	தாமக்குழலை	சுஅ
சங்கந்துறந்	சுந	தாயிற்சிறந்த	க஠஠
சங்கலைத்தொ	க஠ச	தாயுஞ்சுணங்	அஐ
சடைநின்றக	ககச	தாளுந்தரக்	ஐச
சந்தாபவெந்	ஐச	தாளவலிகொண்	கய
சார்தந்தரு	க஠க	திரியாவருதி	ககக
சிலையோடுவந்	ககச	திருந்துமா	ககச
சீறுக்கயல்	ஐஎ	திரைப்பாலெழு	ககஎ
சுட்டாவறிவு	கஅ	திங்கையொன்	அந
சுரும்புகளிக்	அச	திம்பால்கம	ககஐ

தீயேனுளங்கு	௬௭	கின்பாலுதவி	௧௧௭
துணையிற் புணர்	௧௦௦	நீடறிவாய்நி	௧௧௪
துதியுந்தொடை	௧௧௧	நீடுந் திணையி	௭௭
துதிவாய்தொறு	௬௨	நீயாவிவந்த	௭௪
துன்படுமையர்	௧௦௫	நீரலேவெணிய	௮௭
துற்றிக்கடி	௭௭	நீரையணியுந்	௭௨
தெண்ணீர்...பண்ணீர்மைமென்	௧௧௭	நீர்துஞ்சஞ்	௮௪
தெண்ணீர்...பண்ணீர்முழுது	௧௧௫	நீர்புக்குவா	௧௧௧
தேவாதிதேவர்	௮௪	நீர்பூத்தசெஞ்	௮௮
தேவியுஞ்சம்பு	௧௦௧	நீரமல்குகண்	௧௧௩
தேனையாவரு	௬௫	துறஞ்செறியி	௧௧௧
தேன்வந்தகொ	௭௧	நெடுங்கோவள	௧௦௪
தொடர்ந்தாளு	௭௧	நோக்கக்குழை	௭௮
தொண்டாவெமை	௭௪	பங்கந்தனக்	௬௩
நஞ்சமுமுது	௭௪	பங்கேருகத்	௮௩
நகிவசத்தா	௧௦௭	பணஞ்செய்பொ	௧௦௨
நந்தனுமவெள்	௭௫	பணியேறியசெ	௮௧
நந்தாமதுகை	௭௨	பணிவாய்விரி	௧௧௩
நந்தாவொளிய	௮௧	பண்காணுறுமெ	௧௧௫
நந்தேதடவிழ்	௧௦௧	பண்ணுற்றமெ	௬௪
நரைப்பால்வி	௮௩	பண்ணாடுமின்	௧௧௩
நல்லார்தொடர்	௮௩	பத்திரதன்ம	௬௨
நறுவேயிதழி	௧௧௨	பருத்தகுவி	௧௧௨
நறுவாய்முரு	௬௧	பரைகவர்பங்	௧௧௨
நறையேயிதழி	௬௬	பலமாதருள்	௭௩
நற்றேமொழியு	௭௪	பலர்செய்த	௧௧௧
நனைகாத்தல்	௧௧௭	பல்லறமாற்றி	௧௧௮
நன்பணிவெண்	௮௫	பழிமாற்றிய	௧௧௬
நாகாபரணர்	௧௧௮	பணிபொருசெஞ்	௧௦௩
நாகூராவணி	௧௧௮	பன்னகர்கின்	௧௦௮
நாங்குழையா	௬௧	பன்னாருந்த	௬௮
நாட்டிமெலி...	௭௨	பாமால்கொண்ட	௧௧௮
பெம்மான்	௧௦௦	பாயுமலர்த்த	௧௧௮
நாட்டிமெலி...	௭௨	பாரக்கைச்சு	௧௧௮
வெங்கை	௧௦௦	பாலார்மொழி	௬௧
நாமொழியாது	௭௨	பால்கொண்டவ	௬௧
நாரணனான்மு	௧௧௨	பாவலர்பாடு	௬௧
நாவலரென்று	௧௧௩	பாவாக்கியைப்	௧௧௮
நாவுண்டகடல	௭௪	பாலிடைவைத்	௧௦௪
நானக்களப	௬௬	பாலிரிமாபுக	௮௭
நான்றசடிவ	௧௧௮	பிளவுமதிச்	௧௧௫
நிதிமுன்மிடி	௬௭	பிறந்தவன்	௧௦௨
நிலமா தணிநி	௧௧௧	பிறப்பாமவ	௭௪
நினைப்போரக		பிறவாவடிவ	

பிறைக்கோலஞ்	எக	போதைப்பொதிந்	சுய
பிற்பழியாது	அக	போருடையர்னு	எஉ
புடையேபுமை	சஉ	போரையும் வேளை	எக
புணர்ந்தாருள்	எரு	போற்றலர்போற்	ககய
புணர்ந்த	எங	மகவானிறைஞ்	அக
புரந்தாடுமை	ருச	மடலுமணமு	ருக
புரவலரொக்கு	கச	மண்ணைக்கொண்	சுஎ
புரவேபுரியந்	தரு	மண்ணேலிரைச்	ருங
புலங்கண்ட	கரு	மதயானையீரு	ருரு
புலியோடரவு	கரு	மந்தாகினிய	சுக
புல்லார்பவர்	ருச	மருவீரவெண்	சுஎ
புறந்—...புரத்தா	கச	மலைமகன்பங்	ககங
யன் }		மலையானைமாது	கஉ
புறந்தாழ்..... }	ருச	மலைவன்பணி	சுய
புரத்தாரவெற் }		மலைவிலையென்	கச
புற்றங்கத	கஅ	மல்லார்க்குந்	சஅ
புன்றோலுடைய	கரு	மறந்தடுக்கு	அங
பூட்டாதவில்	கச	மறிகொண்டவ	அஎ
பூண்டுகொண்ட	அஅ	மறிக்கும்புன்	அஉ
பூவும்பழுத்த	ருங	மறிந்தேதெரு	ககச
பூவைமலர்நிறை	ருங	மறியேறியகை	எஉ
பூளையணியுஞ்	கஉ	மற்றின்பமுண்	எங
பெட்டுப்பட்	சுக	மனவேயணியுந்	கக
பெண்காட்டிய	அக	மன்றாடியதிரு	ருஎ
பெறுங்களந்	எஅ	மன்னிசைவெங்	ருரு
பேதைப்பருவ	கரு	மாடுண்டவீரப்	எஎ
பைங்காஞ்சன	சச	மாணிக்கவாசக	கங
பைத்தலைநாக	ககங	மாமாயனுந்தொ	அஎ
பொங்குழொளி	சுஎ	மாயற்கரியர்	எச
பொடிக்கின்ற	எய	மால்பற்றிய	கஎ
பொய்மேவரு	சச	மால்போலிருக்	கரு
பொருநான்மத	கரு	மாவோவெனுங்	கரு
பொருந்தாரர	எஅ	மானக்கலைக	சுரு
பொருவோவில	அங	மானேனின்கண்	எங
பொலம்புரிவா	கஉ	மாணைக்கவர்	சுஎ
பொழியுமருஞ்	கஉ	மான்வேட்டமீது	சுரு
பொறியாலயம்	அச	மின்றந்தேவணி	ருக
பொன்போலொ	கரு	மின்னாகியசெஞ்	ககஉ
பொன்னங்கிரி	ருஅ	மின்னைத்திருத்	கருஅ
பொன்னுரிதழி	கருஅ	மின்னைப்பயந்	கருஎ
போதந்திறைப்	ககஅ	மின்னையலாம	ககச
போதாகிவந்த	ககஎ	மின்னோடுவந்த	எக
போதேததுகொய்	எஅ	மின்னோடுவமிக்	கக
போதேதமுதமிள	சச	மீனைக்கடந்த	கஅ

முகையேமுலைசெ	சுக	வார்டொண்ட	கரு
முட்டுப்படாத	அக	வானோக்கிநிற்	ருக
முப்போதினுமந்	அஉ	வான்கற்றவ	கக
முருந்தாநகை	அய	விடுத்தமயலு	சுஎ
முலைப்பகையோ	ருந	விண்டெரியாது	அய
முழுதலங்கார	ருரு	விண்ணுடையா	ககரு
முனங்குழையா	கஅ	விண்மணிபொய்	கசு
முன்காட்டுபந்	அய	விந்தாசல	அய
மூலத்தனிமுத	எய	விரும்பாமற	ககரு
மெய்கூறிடும்	ருச	வில்லங்கணை	கௌ
மெய்யாமிறைவ	கக௦	விழிக்கிடஞ்	அசு
மேலிலையென்ன	எஉ	விழித்தேமத	சுச
மேனைக்குரிய	அய	விளித்தாருயி	கஉ
மையாடியதடங்	ககந	வினைக்கூறுசெய்	கக௦
மையென்றகண்	ககச	வீட்டையுவுந்	கக
வண்டுகலிக்குந்	அஅ	வெங்கேததைமு	க௦க
வத்திரமைந்து	எக	வெங்கைப்பழ	எச
வந்தாளுமைய	ருரு	வெண்டாமரைமனை	ககச
வம்புகுறித்து	அஉ	வெண்டாமரைமுனை	சுஅ
வம்புற்றனை	அௌ	வெயிலேயெனம்	கசு
வயிரோசனனு	எௌ	வெல்லப்படாத	க௦ரு
வலம்பொலிவீர	அக	வெல்லீரவான்	ககச
வலைநடுவந்த	சுச	வெளிநூந்தரள	க௦ௌ
வலையிற்படு	கசு	வெறிமேவுகொ	க௦அ
வளங்கனிவெங்	எஉ	வென்றிப்படை	சுக
வள்ளலம்பா	அஉ	வேண்டாருயிர்	க௦சு
வன்பந்தக	எரு	வேயின்கலின்	கரு
வன்பற்றவர்	அசு	வேலுக்குமம்	எக
வன்மானுமென்	எக	வேலைத்தருவிட	ககய
வன்மொழிபோல	எக	வேலைத்தரள	க௦ச
வன்னித்திரு	கசு	வேலையிலேவரு	அரு
வாமத்துமைம	சுக	வேலையிற்றேன்	க௦ௌ
வாய்மையெனி	அரு	வேலோடுவாளு	க௦௦

௧. திருவெங்கைக் கலம்பகம்

அந்தியொடு	க௨ரு	அறிவினிலில	க௩அ
அந்துவாவெ	க௩ச	அற்போடமரர்	க௨ௌ
அம்புமேவி	க௨க	ஆயிழைகளி	க௨உ
அயன்கொளு	க௩சு	ஆரணங்களு	க௨அ
அரவுமுரிக	க௩ரு	ஆவியினிடத்	கசுய
அரியானேவேத	க௩ந	இதயங்கலங்	க௩ச
அருளாளர்வெ	க௨ௌ	இந்துவந்து	க௩ய
அளியாருமலர்	க௨ய	இரவாமலொன்	க௩சு

திருவெங்கைக் கலம்பகம்

உகௌ

இரையும்புன்ற
இளையா துடை
ஈதறமன்று
உடையவினைக
உழையெனவெங்
உள்ளேனன்பர்
உறாதேசிறிய
ஊனாகியைம்
எடுக்குமான்வெ
எந்தீவரமதி
எவ்வாறளித்த
என்றினைமுகத்
என்னடி கள்வெ
எடவிழங்கு
எறுவக்கும்
ஒழியாதனங்க
கடகரிநாமட
கரியவன்கம
கன்றுக்கரம
கன்னெனெடுஞ்
காணைமலயன்
காவிகொண்ட
கீற்றுப்பிறையை
கூடற்பதியிற்
கொடியவரைவ
கொண்டறவழ்
கோதைதாழ்ந்த
கோபந்தோன்ற
சிவஞ்ஞமறை
சீர்பூத்தநிறை
செங்கையில
செவ்வாயின
செறியிதழ்
தடுத்திலையைம்
தழுவியணையி
தாமங்கமழு
தாராமலிருந்
துளங்குமொளி
துன்னைவொன்
தெக்குறுகருணை
நயனமிருண்
நன்போதுகொ
நாடாவுழைகள்
நானக்குழல்

கசய
கநடு
கநடு
கநடு
கஉச
கநஅ
கநஅ
கநக
கஉடு
கநக
கஉய
கஉஉ
கஉஅ
கநய
கநக
கஉச
கஉஎ
கநக
கஉஉ
கஉஎ
கநஅ
கநச
கஉக
கநக
கநஅ
கநஉ
கநஉ
கநஎ
கநஉ
ககக
கநய
கஉஅ
கநந
கஉஅ
கநச
கஉஉ
கஉச
கசக
கஉடு
கநஉ
கநக
கஉஎ
கஉச
கநக
நினைகுவதுன்
நீத்தவினையார்
படத்தினிற்பொ
படியறுசிம்பு
படுமத்தமிழு
பரந்தபுகழ்த்
பரவும்வெங்
பலவரைதன்
புண்ணியனம்
புயலேயுனையங்
புரந்தரனுமரி
புரளுந்திரை
பெருந்தகைமை
பொடித்தமத
பொன்னாண்கவி
பொன்னுலவும்
மதிநுதற்பவ
மருகலம்பர்
மாதாவயிரா
மாறமலமொ
மாண்கொண்ட
மீனக்கருங்க
மேகத்தையொ
மேதகையவில்
யாமேபோய்
வம்புலவுமீர்ங்
வருமதன்கொடி
வலியவடியே
வல்லங்கமான
வல்லெனுமாழு
வாசக்கமல
வாட்டுபவங்
வார்கொண்ட
வாளாயொளிர்க
விண்டபூமுடி
வில்வளைத்தைங்
விழியொன்றிய
விழிமுருளுமே
விழைக்கமலங்
விற்றதார்கலை
வெங்கைப்பதி
வேண்டுவார்வேண்
வேலைக்கடுவயி

கசய
கஉக
கஉக
கஉக
கஉக
கஉய
கஉச
கஉச
கஉக
கஉடு
கநய
கநச
கஉச
கநஎ
கஉக
கஉடு
கநய
கநச
கஉச
கநக
கஉஎ
ககக
கஉந
கநக
கநச
கநக
கநஎ
கஉஅ
கஉச
கஉக
கநந
கஉச
கநஉ
கநச
கநய
கஉச
கஉஉ
கநடு
கநஎ
கஉக
கநச
கநய
கஉஅ
கஉய
கசய
கஉஎ
கநஎ
கஉடு

க்க. இட்டலிங்க அபிடேகமாலை

ககக
ககக
ககக
ககக
ககக

கஉ. நெடுங்கழி நெடில்

களுக
ககுக
ககுக
களுய
களுக

காட. குறுங்கழி நெடில்

கஎஉ
கஎக
கஎக
கஎஉ
கஎக

கசு. நிரஞ்சன மாலை

கஎசு
கஎந்
கஎந்
கஎடு
கஎசு
கஎந்
கஎடு
கஎடு
கஎடு
கஎசு
கஎசு
கஎசு
கஎடு
கஎசு
கஎசு
கஎசு
கஎடு
கஎசு

கரு. கைத்தலமாகை

அன்னமாயும்வெண்
அன்னமூர்பவன்
அன்னையாகியி
கன்னலாரமு
தன்னேநேர்வ

கள்ள தன்னேமேவீவ
கள்ள தன்னையோர்பொ
கள்ள பன்னுமாமறை
கள்ள பின்னும்வார்
கள்ள முன்னமாலய

கள்ள
கள்ள
கள்ள
கள்ள
கள்ள

கசு. சிவநாம மகிமை

இழிவுறுபுன்
எண்ணிநெஞ்சி
சாந்திராயண
தீயநாளொடுகோ
நாக்கினானுநய
நீசரேனுமவா

களக புல்லராயினும்
களக முந்தையோர்சொன்
களஅ வருந்தியாற்றி
களக வில்லிதென்ன
களஅ வேதமாகமம்
களக

களஅ
களக
களக
களஅ
களஅ
களஅ

கள. சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் தாலாட்டு

அகராதிமாவீ
அங்கநவவி
அங்கம்புனை
அங்கலிங்க
அண்டமுழுது
அந்தக்கரண
அந்தச்சதா
அந்தப்பிரா
அப்பூதம்ப
அமைத்தபரஞ்
அரசமயம்
அருவாகிநின்
அவஞானம்போ
அறியாதொருநா
அற்பகலுமா
ஆகமுயிர்து
ஆங்காரமில்
ஆசாரலிங்க
ஆணவத்தான்
ஆதாரபட்டங்
ஆர்க்குங்கொடு
ஆறுமுகங்களு
இணையாதுமில்
இந்தக்காயார்ப்
இம்முறையாரு
இம்மைமறுமை
உருத்திரனே
உருவஞ்சுவை

கஅந் உருவமுருவ
கஅக ஊடுவையிரோ
கஅடு எங்கண்மல
கஅஉ எந்தைசிவசா
கஅசு எல்லாக்கலை
கஅடு என்னுரித்த
கஅந் ஏகாங்கமே
கஅய வருருந்தான்
கஅந் ஒண்மறையின்
கஅந் ஒழிந்தவங்க
கஅசு கஞ்சநரம்பு
கஅடு கடத்தினுபா
கஅய கமனமுழிந்
கஅசு கயிலைமலைமே
கஅசு காய்முதலாந்
கஅந் கிரியைமனபா
கஅஉ குசித்தமழிந்
கஅய குபுத்தியழிந்
கஅந் கூறுமனச்சுத்
கஅஉ கூறுமனவையா
கஅடு சம்பந்தன
கஅஉ சாற்றியோகா
கஅசு சீவந்திகழ்
கஅக சுத்தசித்த
கஅஉ செப்பமுறவெ
கஅசு சோகியலேகிய
கஅஉ ஞானதிருநின்
கஅஉ தங்குமிலிங்

கஅந்
கஅசு
கஅசு
கஅசு
கஅசு
கஅய
கஅய
கஅடு
கஅடு
கஅந்
கஅக
கஅந்
கஅஉ
கஅசு
கஅசு
கஅந்
கஅஉ
கஅசு
கஅக
கஅசு
கஅஉ
கஅடு
கஅக
கஅசு
கஅந்

தருணமதிற்	கஅங்	பூணுந்நவச	கஅங்
தளிரா திகந்	கஅக	பொய்ம்மாயை	கஅங்
தன்சத்தியா	கஅய்	பொறியூடுசெல்	கஅங்
தன்பாததாம	கஅடு	பொன்மைவெண்	கஅக
தன்ணையருளா	கஅடு	மணமுதலாமை	கஅக
தான்பங்கனெ	கஅச	மண்களிக்க	கஅச
திரஞ்சரமெ	கஅடு	மண்படைத்த	கஅடு
திருவருளாலெ	கஅய்	மதுரந்துவர்	கஅக
துற்பாவநீங்	கஅஉ	மாசுதருதூலா	கஅங்
தொட்டறிந்தி	கஅஉ	மிடியற்கெளி	கஅச
நண்பாகுமிட்	கஅய்	மூலசித்துநா	கஅங்
நாற்றஞ்சுவை	கஅக	மெய்ஞ்ஞானமா	கஅஉ
நிரஞ்சனஞனி	கஅங்	மெய்த்தவறிவா	கஅடு
பத்தனெடுமா	கஅஉ	மேலேவினையா	கஅங்
பத்தியுந்தன்	கஅச	வழுவின்றித்த	கஅடு
பத்தனுமாடிக	கஅய்	வண்மைமென்மை	கஅக
பரமசிவமெ	கஅடு	வானேத்தவென்	கஅச
பாடியுந்தன்	கஅச	விரிந்தனவெலா	கஅங்
பாவலிங்கந்	கஅய்	விருப்புவெறுப்	கஅச
பிரசாதியுமப்	கஅஉ	விழுங்கல்பரு	கஅக
பிரசாதியோடு	கஅய்	வேண்டுவவெல்	கஅச
பீடமிடைவட்	கஅங்	வேர்முதலாங்	கஅக
பூதமுதலெல்	கஅச		

கஅ. திருப்பன் றியெழுச்சி

காற்றமறைப்	௨௦௨	தூ துவீடுநம்பி	௨௦௨
சகலரெனும்	௨௦௧	நிறைந்தவொரு	௨௦௧

கக. பிள்ளைத் தமிழ்

ஆகரவுயிரினே	௨௦௪	ஆற்றற்பெரி	௨௦௮
அகல்விசம்	௨௨௮	இணையிறுவ	௨௧௪
அணங்கவெம்	௨௧௫	இயலுமொருகு	௨௧௫
அதிர்செய்க	௨௧௪	இரவடைவை	௨௧௮
அத்திமுகத்	௨௦௨	இரவின்முயல்	௨௧௬
அரிமதர்மழை	௨௨௪	இளைக்குமரு	௨௦௩
அருந்தமிழ்	௨௦௪	இற்றைமணல்	௨௨௨
அருந்தாமமு	௨௧௩	உடற்குவிளை	௨௦௩
அருவடிவமா	௨௨௬	உந்துமாரருள்	௨௧௯
அருவாயுருவா	௨௦௮	உருக்கிளரும்	௨௧௧
அழிக்கவுள	௨௨௧	உரைசெயுமெ	௨௨௫
அறிவுயிர்க	௨௦௫	உரைமனமிற	௨௧௧
அற்றங்களை	௨௧௭	எல்லாத்தேவர்	௨௧௩
ஆர்க்குமது	௨௦௮	எளியாரைப்	௨௧௨

வதிலார்களி	உகக	பழுதிறலைமை	உஉரு
ஒருமாதர்ப்பி	உகஉ	பற்றிலாவுண	உக௭
ஒருமாயையி	உகய	பாயுங்கவன	உ௦௩
ஒருவாழுவின்	உ௦௪	பாரினிற்பெரு	உ௦௧
ஒற்கவிரவோ	உஉஉ	பாவகப்படு	உ௦௪
கடியிற்சில	உஉக	புதையாமெய்ப்	உகஉ
கம்பநகர்வா	உ௦௭	பெருமுடக்கா	உ௦௪
கரியவண்டி	உகஅ	பெருவாழ்வுற்	உகக
கருத்திற்காண்	உஉ௭	பைந்தாதுகுக்	உக௪
கருவியுடல்	உகச	பையரவின்	உகஅ
கருவினைக்கி	உஉச	போக்குவரவு	உஉக
கல்லெனத்தி	உ௦௪	போரொன்று	உஉ௭
களரின்முளைத்	உக௩	போற்றவருக	உக௪
கற்றபுலவர்	உக௩	மறியும்வளி	உஉரு
காளம்புரைந்	உகய	மீனெனப்பிற	உ௦௧
கிளக்கிலாநா	உ௦ச	முடிவதுஞ்சக	உஉ௦
குதலைமொழி	உகச	முட்டுமார்புல	உக௭
குருநீபத்தொ	உகஉ	முதையாமெம	உ௦அ
குன்றலரும	உஉ௭	முந்துதவுவார்	உ௦௭
குன்றவரிசி	உஉ௩	மும்மைமலமுங்	உகக
கொந்தார்மல	உஉஉ	முருந்தேநகை	உக௪
சுருளுங்குட	உக௪	மெய்தயங்க	உ௦௪
செங்கட்கம	உஉஉ	மெய்ப்படிம	உஉஉ
தகரமலர்வா	உஉ௪	மொண்டுபொய்ப்	உக௦
திருமாமறைபு	உ௦உ	மொய்த்தபுழு	உஉ௩
திலகவாணுத	உஉஅ	யாவர்யாவரு	உஉ௪
துங்கவெம்பு	உ௦ரு	வஞ்சமலமா	உ௦௭
நரம்புதிரமெ	உஉச	வண்டமிழ்ப்	உஉ௭
நறியமலர்வி	உகக	வந்துநம்பு	உஉஅ
நனவாவொரு	உக௦	வந்துபிறக	உஉ௩
நிறையும்ருண்	உகச	வம்புலாமல	உஉஅ
நீர்வாழ்வரிச்	உ௦௩	வாங்குசிறு	உ௦௧
நெடிமைகொண்	உகக	வார்மணிமுலை	உஉச
நேராவெமக்கு	உகரு	வித்துவான்வ	உக௭
பகழிபுரைமை	உஉரு	விழுப்பநிலை	உ௦ச
பங்கயமதே	உ௦௭	வெயிலிலங்கி	உஉ௦
பழித்தவுலக	உஉக	வென்றிவிடை	உ௦ரு

உ௦. சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் கலம்பகம்

அடங்கவெலும்	உசரு	அருள்பொழிவி	உச௭
அடிமலர்சிவ	உ௩க	அவனோவிவனெ	உ௩௩
அடையாதபுல்	உசச	அறிவதையறி	உச௪
அம்மாசிவஞா	உ௩ச	அன்றெடுத்து	உ௩௭

௩௦௨ சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் கலம்பகம்

ஆடுமேயிவள்	௨௪௪	தனிமேசிவ	௨௪௧
ஆசைதனதான்	௨௩௩	தாமேமனிதர்	௨௪௩
ஆலயமெனக்	௨௪௩	தேசலாவமுனி	௨௪௪
இசைபோகிமாழ்	௨௩௭	தேவருமுனிவர்	௨௩௧
இடையினமேபோ	௨௩௪	தேவென்றறிந்	௨௪௪
இரந்துகிற்ற	௨௪௪	தொடங்கியாய்	௨௪௪
இருந்துமேனி	௨௩௩	தொண்டர்நெஞ்	௨௩௪
இல்லாமையில்	௨௪௧	நல்லபுலவர்	௨௩௫
இளைக்குமிடி	௨௩௭	நல்லாரவன்	௨௪௦
இன்றுபிழையொ	௨௩௫	நானேசசிவன்	௨௪௩
இன்றுவர்வாய்	௨௪௪	நிந்தையதும்	௨௪௫
உள்ளதன்பொ	௨௩௪	நீயிருப்பபுன்	௨௪௪
உற்பவகிற்	௨௩௫	நீர்தாங்குச	௨௨௧
உன்னேச்சிறை	௨௪௩	நீறுவாய்கேகால	௨௩௭
ஊசலாடுமுநெ	௨௩௪	நெடுமடைக்க	௨௩௩
எனக்குப்பிற	௨௪௫	பகலாவெழுத்	௨௪௪
என்னதவ்வு	௨௩௩	படிக்குப்பெரு	௨௩௪
ஐயமிலைச்சி	௨௩௫	பரமயோகியெ	௨௩௧
கடலுலகமே	௨௪௦	பாக்கியமும்	௨௩௧
கண்டேனறிவெ	௨௩௧	பாழுவாரிசைய	௨௪௦
கற்றுவேதமு	௨௪௦	பாரதர்விசம்	௨௪௧
காண்டகைய	௨௩௪	பார்த்திடுவ	௨௪௩
காலம்போயிற்	௨௩௨	பிறந்தான்மே	௨௪௨
காலுண்டவாழு	௨௩௫	புயன்மறையா	௨௩௭
கிடைப்பரிய்	௨௪௫	பெருமானேசிவ	௨௪௫
கிழவியெனுமி	௨௩௮	மறிமறைத்தா	௨௩௩
குடக்கெனப்	௨௩௮	மாறுசெயுமைம்	௨௩௨
குறியுமிலைவ	௨௩௨	முனிப்புலிதொ	௨௪௪
குன்றமுறையு	௨௩௭	மெய்த்தவறு	௨௪௦
கேடுதீர்மயி	௨௩௪	மேலுக்குநீவா	௨௪௪
கைகமழ்கெறி	௨௩௮	மேவருமெய்ச்	௨௪௧
கொண்டசிலை	௨௪௩	யானெனதென்னு	௨௩௫
கொள்ளிபோனம்	௨௩௪	வலந்திரிக	௨௩௧
கொள்ளுமுண்டி	௨௪௦	வாரணசிசித	௨௪௩
கொள்ளும்வன்	௨௩௨	வாராயரசன்	௨௩௨
கோள்வலிசெய்	௨௩௪	வாரியங்கரை	௨௩௧
கிகரியினெழு	௨௩௧	வித்தைசிவஞா	௨௩௪
கித்திதருங்க	௨௨௧	விழுங்குவன்	௨௪௦
கீர்வளர்குவ	௨௪௨	விளங்காதவ	௨௪௫
செயலெலாம	௨௩௪	வினையேனெனி	௨௪௧
சொல்லருங்க	௨௪௧	வேதந்தெளிந்	௨௩௫
ஞானிபெயரே	௨௩௩	வேலுடையாடு	௨௩௨
ஞானியஞ்ஞானி	௨௪௪	வேவமலரும்	௨௩௦
தடங்கடனீர்	௨௩௧		

முற்றிற்று.

